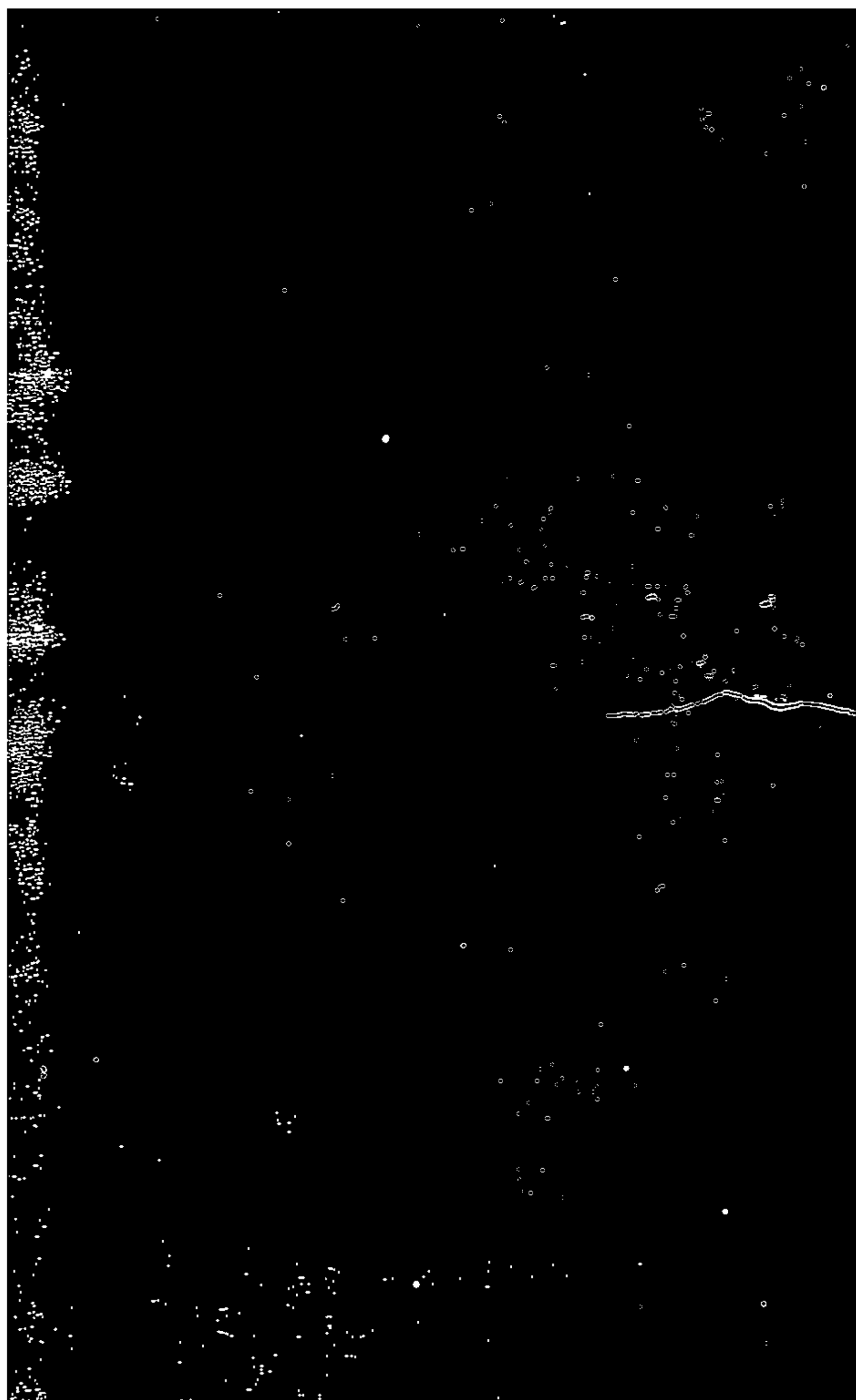
MAHABHARATAM

M. Nataraja Iyer.

First Edition 1923
Second Edition 1933

சல்ய பர்வம
ஸௌப்திக பரவம

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

சல்ய ஸௌப்திக ஸ்த்ரீபர்வங்கள்.

திரிசிரபுரம்
ஸேண்ட் ஜோஸப் காலேஜ் ரிடயர்ட் ஸம்ஸ்கிருத
தலைமைப் பண்டிதர்,
மஹாவித்வான, ஸாரஸ்வதஸார்வஜ்ஞ, கவிசிகாமணி,
மஹாமஹோபாத்யாய
ஸ்ரீ. உ. வே T. V. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்
அவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பெற்று,

தும்பகோணம் காலேஜ் ரிடயர்ட் தமிழ்த் தலைமைப் பண்டிதர்
மணலூர் - வீரவல்லி,
இராமாநுஜாசாரியரால்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இரண்டாம் பதிப்பு

சென்னை
கேசரி அச்சுக்கூடம்

விலை ரூபா 3: தபால் சார்ஜ் வேறு.
1933

ஸ்ரீ:

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

ஸ்ரீ மஹாபாரத மொழிபெயாபபில, சலயபாவமும ஸௌப திக பாவமும ஸதரீபாவமும சோநது வெளிவநதது, அனபா களுககுப பெருமகிழசசியைத தரும இநதபபுஸதகம சிலமாதங களின முனனமே வெளிவநதிருககவேணடும அஙஙனம வெளி வராமைககுக காரணம, நான முனபு பலமுறை தெரிவிததிருக கிறபடி, போதிய அளவு பொருளுதவி கிடைககாமையே, அத னேடு, என வாஸததை மயிலாபபூரைவிடடு இவவூருககு மாறறிய தில இஙகே வேணடிய ஸௌகாயஙகளை அமைததுககொளள நோநததும மறறொரு காரணமாகும இநத ஸதகைஙகாயம இம மடடில சிறிது காலதாமததோடாவது நடைபெறறுவருவது, ஸாவககதுனன ஸாவேவரனுடைய பரமகிருபையினுலேயே

ஸ்ரீமஹாபாரதததில ஒவவொரு பாவததிலும தனிததனி யான சுவை நிரமபியிருககும சததருநாசமே முழுவெறறியு மாதலாலும, பாரதயுததததுககே முககிய காரணமான துாயோ தன வதம இநதபபாவஙகளில சொலலபபடுவதாலும, இநதப பாவஙகள சிறபபுடையன ஸ்ரீமஹாபாரதததிறகு, 'ஜயம' எனறு ஒரு சிறபபுபபெயா உணடு அநதபபெயரை, அதறகு உறுதிபபடுததுவன இநதப பாவஙகளே. மஹாபாரதததை ஒரு விருக்ஷமாக உருவகம செயத இடததில -- சலயபாவததை அநத விருக்ஷததிலுளள மலரின மணமெனறும ஸதரீபாவததையும ஐஷீகபாவததையும அமமரததின நிழலெனறும வாணிததிருப பதே இநதப பாவஙகளின சிறபபை நனகு விளககும இநதப பாவஙகளிலடஙகிய கதைசசுருககததை ஆதிபாவம † பாவஸங ரஹ அததியாயததில காணக இநதப பாவஙகளில, அஶவததாமா துாயோதனனிடததும வாஸுதேவா பாணடவாகளிடததும காடடிய நடபும பாணடவபக்ஷததாா திருதராஷடிரனுககும காந தாரிககும கூறிய ஸமாதானஙகளும காநதாரி கிருஷணனுககு யுததபூமியைககாடடிக கூறியவைகளும மிகபபாராடடறபாலன

ஸ்ரீமஹாபாரத கைஙகாயததைத தொடஙகிப பலவருஷங கள ஆயினமையால, அதனை விரைவில பூாததிசெயயும விருபபத

* ஆதிபாவம், பககம கக † ஆதிபாவம், பககம ௫0

துடன நான சென்னைககுபபோனது முதலிய விவரஙகளைக காண பாவ முகவுரையில தெரிவிததிருககிறேன சென்னையில 2-வருஷ காலம வஸிததில புதிய ஸஞசிகைகளிற சிலவும, இரணடாம முறை பதிபபிககபபடவேணடிய பழைய ஸஞசிகைகளிற சிலவும அசசிடடுமுடிநதன புதியஸஞசிகைகளை வெளியிடுவதோடு பழைய ஸஞசிகைகள பலவறறை இரணடாமுறை பதிபபிகக நோந தமையால, பதிபபுவேலையை நிரவகிதது நடததுவது மிகசசிர மமாயிருநதது வேலையை நடததமுடியாமையால, மேல இனனது செயவதெனறு தோனறுமல எனமனம மிகததளாசசியுறறது வேலையை முழுதும நிறுததிவிடலாமா அலலது யாரேனும ஒப புககொணடால அவாகளிடம கொடுததுவிடலாமா எனறுகூடச சில ஸமயஙகளில ஆலோசிததேன இநத மஹாபாரதமொழி பெயாபபை ஆதிதொடஙகி ஆதரிததுவருபவாகளும இநத மொழி பெயாபபை மூலததோடு ஒபபிடடுப பாாதது இதில பரமதருபதி அடைபவாகளும இது விரைவில பூாததியாகவேணடுமெனனும விருபபம மிக உடையவாகளுமான ஸ்ரீமான திவானபகதூா, G கிருஷணமாசாரியரவாகள, ஸ்ரீமான Sir M C T முததைய செடடியாரவாகள, Kt, ஸ்ரீமான R நாராயண ஐயரவாகள, M A, Bar-at-Law, I C S ஸ்ரீமான ராவபகதூா, V T கிருஷ ணமாசாரியரவாகள, ஸ்ரீமான ராவபகதூா, N கோபாலஸவாமி ஐயஙகாரவாகள முதலான சில கனவானகள மஹாபாரதப பதிபபு வேலை விரைவில நடைபெறுமலிருபபதையும அதறகுக காரணத தையும அறிநது சென்னையிலுளள தஙகள ஸநேகிதாகளுடன கலநது ஆலோசிததுத தஙகளுககுள கையொபபம செயது சில தொகை சேகரிதது எனனிடம கொடுதது, வேணடிய உதவிகள தாமே வருமெனறும சிறிதும மனததளாசசியினறி ஸஞசிகை களை வெளியிடவேணடுமெனறும சொலலி எனககு மிகக மன ஊககததை அளிததாாகள மிகக தளாசசியுறறு நினறுபோ கும தருணததிலிருநத ஸ்ரீமஹாபாரதப பதிபபு திருமப நடை பெறததொடஙகியது இநதப பரமோபகாரிகளினுடைய ஆதரவி னாலேயே இநத ஸமயததில அவாகளசெயத பேருதவியானது, வாடிய பயிருககு மழைபெயததுபோல இருநதது அபபொழுது கையொபபம செயது உதவிபுரிநத பரமோபகாரிகளினுடைய பெயாகளை மிகக நனறியறிதலுடன இதனடியில குறிததிருக கிறேன

ரூ

ஸ்ரீமான திவானபகதூா G கிருஷணமாசாரியரவாகள, Secretary, Legal Department, ஹைதராபாத 500

ரூ

ஸ்ரீமான் ராவ்ஸாகிப் Sir M. C T முத்தைய செட்டியார் அவர்கள் Kt சென்னை 500

" R நாராயண ஐயரவர்கள் M A, Bar-at-Law I C S District judge, சிறார் 50

" ராவ்பகதூர் V T கிருஷ்ணமாசாரியார் அவர்கள் டிஸ்டிரிக்ட் கலெக்டர், ராமநாதபுரம் 50

" ராவ்பகதூர் N கோபாலஸ்வாமி ஐயங்காரவர்கள் B A B L, Registrar General of Panchayats, சென்னை 50

" K கோவிந்தாசாரியரவர்கள் (Messrs Best & Co) சென்னை 250

" ராவ்பகதூர் C V விஸ்வநாத சாஸ்திரிகளவர்கள் B A B L, District Judge, தஞ்சை 25

" ராவ்பகதூர் T A ராமலிங்க செட்டியாரவர்கள், கோயம்புத்தூர் 50

" C. V வேங்கடரமண ஐயங்காரவர்கள் B A B L, கோயம்புத்தூர் 50

" T நரஸிம்ம ஐயங்காரவர்கள் B A B L, High Court Vakil, சென்னை 50

இவர்களெல்லாம் முன்னமே கையொப்பஞ்செய்து புஸ்தகம் வாங்கிக்கொண்டு வருபவர்கள்

இந்தப் பரோபகாரிகளுக்குக் கண்ணபிரானுடைய திருவருளால் எல்லா நன்மைகளும் உண்டாகுக அவர்களுடைய புகழ் உலகுள்ளளவும் தழைத்தோங்குக. இப்படிப்பட்ட பெருந்தகையாளர்களுடைய அபிமானத்தைப் பெற்றிருத்தலால், ஸ்ரீமஹாபாரத கைங்கர்யம் விரைவில் பூர்த்தியாகிவிடுமென்பது நிச்சயம் அடுத்த புஸ்தகம் 'ஸ்ரீமஹாபாரதம் முற்றிற்று' என்று போட்டப்பெற்று வெளிவருவதே அதற்குத் தக்க ஸாக்ஷியாகும் பல வருஷங்களாயினமையாலும், பிராயமுதிர்ச்சியும் தேகத்தளர்ச்சியும் அதிகரித்து வருதலாலும், மேற்கொண்ட இப்பெருங்கார்யம் பூர்த்தியாகவேண்டுமே என்னும் பெருங்கவலையோடிருக்கிற எனக்கு மஹாபாரதம் சீக்கிரம் பூர்த்தியாகுமென்னும் உறுதியுண்டாகும்போது என்மனத்தில் உண்டாகும் உவகைக்கு ஓர் அளவில்லை எல்லாம்வல்ல ஸர்வேஸ்வரன் எனது விருப்பத்தை இனிது நிறைவேற்றியருளுக

பீஷ்மபர்வமுதல் ஸ்த்ரீபர்வம் வரையிலுள்ள ஆறுபர்வங்களையும் மொழிபெயர்த்து உதவிய திரிசிரபுரம் ஸெண்ட்ஜோ

ஸெபஸ காலேஜ ஸமஸகிருத தலைமைப பணடிதா, மஹாவிதவானு, ஸாரஸவத ஸாரஜஞா, கவிசிகாமணி, ஸ்ரீ உ வே T V. ஸ்ரீநிவாஸாசாரயா ஸவாமியினுடைய பரமோபகாரததை நான எநநாளும மறவேன அவாகள ஒபபுககொணட பாவஙகளைப பல வருஷஙகளின முனனமே மொழிபெயாததுக கொடுதது கருதககருதயாகளாகப பரம ஸநதோஷததோடு இருககிறாாகள அவாகள மொழிபெயாததுஉதவிய ஆறுபாவஙகளும அசசிடடு வெளிவநது உலகததுககுப பயனளிதது வருதலைப பாாககும போது, அவாகளுககுப பரமதிருபதியாயிருககும இனனும இநதமாதிரி நலல காாயஙகளைச செயயுமபடி நீணட ஆயுளையும ஆரோககியததையும மனவூககததையும அவாகளுககு ஸாவேஶவரன அளிககதருளக

மேலே தெரிவிததபடி, இநத மஹாபாரத கைஙகாயததைப பூாததிசெயதறகாகவே, நான செனனையில போய வஸிததேன செனனைவாஸம புஸதகபபதிபபுககு மிகக ஸௌகாயமுளளதானாலும, அஙகு வஸிபபதில செலவு அதிகமாதலாலும அதறகுததககபடி உதவிகள கிடைககாமையாலும சொநத ஊராகிய இஙகு வநது வஸிககிறேன இவவூா புஸதகபபதிபபு வேலைககு அவவளவு ஏறறதனறு ஆனாலும, லோகோபகாரமான இநத ஸதகாாயததை விரைவில பூாததிசெயதறகு எனனால இயனற அளவு முயலுவேன எலலாமவலல ஸாவேஶவரன பரமகருபையால நிறைவேறறியருளவேணடும நனகொடை அளிததும, கையொபபமசெயதும,கையொபபஙகள சோததுககொடுததும,இநத அரிய பெரிய காாயததை இதுவரையில ஆதரிததுவருகிற ஆபதாகள, தயைசெயது, மறறப பகுதியும பூாததியாகும வணணம, தமமாலியனற உதவிகளைச செயது ஆதரிககவேணடுமெனறு அவாகளைப பிரமபப பராாததிககிறேன

மஹாபாரத ஸஞசிகைகளை வெளியிடுவதறகு வேணடிய உதவிகளைச செயது எனககு ஊககமளிதது வருகிற ஆபதாகளுககு இநத ஸதகாாயததிலுளள அபிமானம மேனமேலும வளாசசெயயவும அவாகளுககு எலலா நனமைகளையும அளிததருளவும, எலலாம வலல இறைவனது திருவடிததாமரைகளை எபபொழுதும தியானிததுககொணடிருககிறேன

மணலூா,
நரஸிஙகனபேடடை P. O,
1—11—1923

இஙஙனம,
ம. வீ இராமாநுஜாசாரியன.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

சல்ய ஸௌப்திக ஸ்திரீ பர்வங்களின்

விஷய ஸூசிகை.

சல்யபர்வம்.

சல்யவத பர்வம்.

அத்யாயம் பக்கம்

அத்யாயம் பக்கம்

கதாயுத்தபர்வம்

அ

வி ஷ ய ஸூ சி கை.

ஸௌ ப தி க பா வ ம

ஸௌப்திகபர்வம்

அத்யாயம் பக்கம்

அத்யாயம் பக்கம்.

ஐஷீக பர்வம்.

ஸ்திரீபாவம்

ஜலப்ரதானிகபர்வம்

* அதிகபாடததுககு விஷயஸூசிகை எழுதபபடவிலலை

ஶ்ராத்தபர்வம.

சலய ஸௌபதிக ஸ்திரீபாவஙகளின

விஷயஸூசிகை முற்றிற்று

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீக்ருஷ்ணத்வைபாயநாய நம:

ஸ்ரீ மஹா பா ர தம்.

சல்ய பர்வம்.

முதலாவது அதயாயம.

சலயவதபாவம.

1 நாராயணம் நமஸ்க்ருத்ய நரஞ்சைவ நரோத்தமம் |
தேவீம் ஸரஸ்வதீம் வ்யாஸம் ததோ ஜயமுதீரயேத் ||

(துரியோதனனால் சல்யன் சேனபதியாக்கப்பட்டு மீண்டும் யுத்தத்திற்காகச் சென்றதும், சல்யன்துரியோதனன்முதலியவர்களுடைய வதத்தை ஸஞ்சயனிடத்திலிருந்து கேட்டதனால் மூர்ச்சை அடைந்த திருதராஷ்டிரனை விதுரர் தேற்றியதும்)

ஜனமேஜயா, "பராமமணரே! யுததததில ஸவயஸாசியினல ...வவாறு காணன வதஞசெயயபபடடவுடன, கௌரவாகளில மிகுந ...ருநத சிலா யாது செயதனா? குருகுலததிலுதிதத அரசனுன ...ரியோதனன பாணடவாகளாற பிளககபபடுகினற சேனையைக ...ணடு அசசமயததிறகு ஏறறதான எதைசசெயதான? பராமம ...ஞததமரே! நான இதனைக கேடக விருமபுகிறேன இதனை ...ரைபபீராக முனனோகளுடைய பெருமைபொருநதிய சரிததிரத ...தைக கேடடு நான திருபதியடையவிலலை" எனறு வினவ, வைசம ...யனா சொலலலானா

"அரசரே! பிறகு, காணன கொலலபபடடவுடன, திருதராஷ ...ரபுதரனுன துரியோதனன துககககடலில மிக மூழகி எவவிததது ...ம ஆசையறறவனுனன அவன, 'ஆ! காணா! ஆ! காணா!' என

1 இதன உரைவிசேஷஙகளை ஆதிபாவம முதறபககம குறிபபிறகாணக

அடிககடி துககிததுககொணடு மாணடவாகளபோக மீதியிருககினற
அரசாகளோடு மனவருததததுடன தனதுபாசறையை அடை
தான அரசரே! ஐஶவாயததை விருமபுகினறவாகளால சாஸதிரத
திஞல நிசசயிககபபடட காரணஙகளைககொணடு அநதத துரியோத
னன தேறறபபடடும, காணனை நினைததுககொணடே விதிவலிதென
றெணணி அதிகாலையில யுததம செயவதில நிசசயம செயதுகொணடு
மறுபடியும யுததததிறகே புறபபடடான அவன, அரசாகளுள
மிகசசிறநதவஞன சலயனைச சாஸதிரமுறைபபடி சேனாபதியாக
ஏறபடுததி மரிததவாகளபோக மிசசமுளள அரசாகளுடன யுததத
திறகுச சென்றன பாதாகளுட சிறநதவரே! பிறகு, கௌரவ
பாணடவசேனைகளுககு மிகநெருஙகியதும தேவாஸுராகளின யுத
தமபோனறதுமான யுததம தொடஙகிறது மஹாராஜரே! பிறகு
சலயன யுததததில பாணடவசேனையில துனபததைஉணடுபணணி
உசசிவேளையில தருமராஜரால தளளபபடடான. பிறகு, பநதுககள
கொலலபபடட துரியோதனராஜன சததுருககளிடமிருநது உண
டான பயததிஞல யுததரஙகததினினறு விலகிக கோரமான மடுவில
பிரவேசிததான, பிறகு, அபபகலின [1] பிறபகுதியில நானகு பககங
களிலும மஹாரதிகாகளோடு சூழநதுகொணடு யுததததிறகாக மடுவி
னினறு அழைததுப பீமஸேனஞல தளளபபடடான அநத வீரன
கொலலபபடடவுடன, யுததததில பெரியவிலலாளிகளான கிருத
வாமா, கிருபா, அஶவததாமா இமமூவரும பாணடவ ஸேனுவீரா
களைககொனறாகள பிறகு, ஸஞசயன முறபகலில பாசறையினினறு
புறபபடடுத தீனஞகவும, துககததோடும சோகததோடும கூடியவ
ஞகவும, படடணததிற பிரவேசிததான பிறகு, அவன, படடணத
திறபிரவேசிதது இருகைகளையும உயாததூககிககொணடு துகக
முளளவஞகவும நடுககமுறறவஞகவும அரசனுடைய அரணமனையில
புகுநதான மிகக துனபமுளள அநத ஸஞசயன, ஓடுகினறவாகளுப
பிததாகளபோல மனததையிழநதவாகளும சோகததால அதிக துக
முளளவாகளுமான அஙகுளள புருஷஶரேஷடாகளைக கணடான
அநத மனிதாகளைக கணடவுடனே, ஸஞசயன அதிக துககததை
அடைநதவஞக, 'அநதோ! கஷடம! மஹாதமாவினுடைய நாசத
தால ஆபததை அடைநதேன. எநதக காலததிஞல இநதிரனுககுநிக
ரான பலமுடைய அரசாகளெலலாரும கொலலபபடடாாகளோ அ
தககாலமானது மிககபலமுடையது அநதோ! அவவிதமானகதியுப

1 'அபரானனே' எனபது மூலம

ந்தது' என்று விரைவாகக் கூறினன் அரசரே! பட்டணத்தி லுள்ள எல்லாஜனங்களும் அந்த ஸஞ்சயனைப் பார்த்தமாத்திரத்தி லேயே பயத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாக, 'அரசரே!' என்ற உரத்த சத்தத்துடன் அழுதார்கள் மனிதர்களுள் சிறந்தவரே! அரசன் கொல்லப்பட்டானென்றதைக்கேட்டு நாற்புறமும் அந்நகரத்திலுள்ள வர்கள் சிறுவர்முதல் எல்லாரும் பெரிதான துன்பவொலியை வெளி யிட்டார்கள் அப்படி மனத்தளர்ச்சியடைந்த அந்த ஸஞ்சயன் அரண்மனையில் நுழைந்து ராஜஶ்ரேஷ்டனும் ஞானக்கண்ணுள்ள வனுமான அரசனைக் கண்டான் பாரதருள் சிறந்த ஜனமேஜயரே! வீற்றிருப்பவனும் தோஷமற்றவனும் நாற்புறங்களிலும் நாட்டுப் பெண்களாலும் காந்தாரியாலும் விதுரராலும் அவ்வாறே மற்றதோ ழர்களாலும் நன்மையைவிரும்பும் ஞாதிகளாலும் சூழப்பட்டவனும் கர்ணனுடைய வதத்தைப்பற்றி அவ்விஷயத்தையே யோசித்துக் கொண்டிருப்பவனுமான அரசனைக்கண்டு அந்த ஸஞ்சயன் மனத்தில் மிக்க துக்கமுடையவனுக்கும் கண்ணீரால் விளக்கமில்லாத வாக்கை யுடையவனுக்கும் அழுதுகொண்டே வார்த்தை சொல்லலானன்

"புருஷஶ்ரேஷ்டரே! யான் ஸஞ்சயன் பரதரிற்சிறந்தவரே! டமக்கு வந்தனம் புருஷஶ்ரேஷ்டரே! மத்திரதேசாதிபதியான சல்ய னும் அவ்வாறே ஸுபலனுடையபுத்திரனை சகுனியும் மிகுந்தவல்ல மையையுடையவனும் சூதாடியின் குமாரனுமான உலூகனும் எல்லா ஸம்சப்தகர்களும் சகர்களோடுகூடின காம்போஜர்களும் மிலேச்ச ர்களும் மலைநாட்டு வீரர்களும் யவனர்களும் நாசஞ்செய்யப்பட்டார் கள் மஹாராஜரே! ஆண்மையிற் சிறந்தவர்களான கீழ்நாட்டு வீரர்களும் எல்லாத் தென்னாட்டுவீரர்களும் வடநாட்டுவீரர்களும் மேல்நாட்டுவீரர்களும் எல்லாரும் கொல்லப்பட்டார்கள் அரசரே! எல்லா அரசர்களும் ராஜகுமாரர்களும் கொல்லப்பட்டார்கள் சூர னும் மஹாபலசாலியுமான கர்ணபுத்திரனாகிய ஸத்யஸேனனும் கொல் லப்பட்டான் அரசனை துரியோதனனும் பாண்டுபுத்திரனை பீம ஸேனனால் சொன்னபடியே கொல்லப்பட்டான் மஹாராஜரே! துரியோதனன், தொடைகள் முறிக்கப்பட்டும் (ரத்தத்தினால்) பூசப் பட்டும் புழுதிகளில் படுத்திருக்கின்றனன் அரசரே! திருஷ்டத்யும் னனும் பிறரால் ஜயிக்கமுடியாத சிகண்டியும் உத்தமௌஜஸும் யுதா மன்யுவும் அவ்வாறே எல்லாப்ரபத்ரகர்களும் கொல்லப்பட்டார்கள். புருஷஶ்ரேஷ்டரே! பாஞ்சாலராஜனும் சேதிதேசத்து வீரர்களும் நாசஞ்செய்யப்பட்டார்கள் பாரதரே! உம்முடைய குமாரர்களனைவா

க்ளும் தரௌபதிபுத்திராகளும கொலலபபடடாாகள புருஷஶரேஷ
ட்டரே! எலலாமனிதாகளும கொலலபபடடாாகள யானைகளும தள
ளபபடடன போரில ரதிகாகளும குதிரைகளும கொலலபபடடனா
அரசரே! 'பிரபுவே! உமமைசசோநதவாகளும சூராகளான பாணட
வாகளுமாகிய இருவாகளின படைகளும ஒனறையொனறு தாகக
யதில உஙகளுடையபடைவீடுகள மிசசமினறிச செயயபபடடன
உலகம காலததினால மயககமகொளளுமபடி செயயபபடடுப பெருப
பாலும ஸதிரீகளே மிசசபபடடதாயிறறு பாணடவகஷியில' ஏழ
பெயாகள மிசசபபடடாாகள கௌரவாகளில மூனறுரதிகாகளமிகு
தனா அவாகள யாவரெனின, பிராதாககளான ஐநது பாணடவ
களும ஸாதயகியும வாஸுதேவரும, கிருபரும கிருதவாமாவும ஜயிப
பவருள சிறநதவரான அஶவததாமாவுமாகிய இவாகளே மஹா
ராஜரே! ராஜஶரேஷடரே! பதினெடடு அகெஷௌஹிணியில மிச
மானரதிகாகள இவாகளதாம ஸமசயமிலலை மஹாராஜரே! இவ
களதாம மிகுநதவாகள மறற அனைவரும மாணடாாகள பரதரி
சிறநதவரே! காலததினால உலகமனைததும அழிககபபடடது எல
லா மனிதாகளும துரியோதனனைமுனனிடடுக கொலலபபடடாாகள'
எனறான

கோரமான இவவாாததையைக கேடடு ஜனாதனும ராஜ
ஶரேஷடனுமான அநததிருதராஷடிரன பிரஜஞையை இழநத
பூமியில விழுநதான மஹாராஜரே! அவவீரன விழுநதவுடன
மஹாகீாததியை உடையவரான விதுரரும சோகததாலும துயரதத
லும பீடிககபபடடு விழுநதனா மஹாபாககியவதியான காநதாரியு
எலலாக கௌரவஸதிரீகளும மிகக கோரமானவாாததையைககேட
உடனே பூமியில விழுநதாாகள அறிவறறுப பூமியில விழுநதது
துனபமுறறதுமான ராஜமணடலமானது அபபொழுதுதுணியிலெழு
தபபடட சிததிரமபோல இருநதது பிறகு, பூபதியும புததிரவிசன
தினால துனபமுறறவனுமான திருதராஷடிரராஜன பிரயாசத்தினா
மெளள உயிரை அடைநதான மிகததுனபமுறற அநத அரசன
உயிரை அடைநது நடுககமுறறு எலலாததிசைகளையும நனகுபாாதத
விதுரரைநோககி இநதவாககியததைககூறலானான "பேரறிவாளனே
பாரதருள சிறநதவனே! விதுரா! தெரிநதுகொள நாதனறறவனு
எலலாப புதராகளாலும முழுதும விடபபடடவனுமான எனகக
நீயே கதி" எனறான இவவாறுசொலலியபிறகு; மறுபடியும அறிவறற
விழுநதான அவவாறு விழுநதிருககிற அவவரசனைககணடு உற

னருளசிலா குளிர்நதநீரால நனைததாகள, விசிறிகளாலும வீசினா
ளை வெகுநோமகழிதது, மீணடும தெளிவடைநதவனும் புததிர
சோகததால பீடிககபபடடவனும பூமியைககாபபவனுமான அநத
அரசன, குடததிலடைககபபடட ஸாபபமபோலப பெருமூசசுவிட
டுககொணடு பேசாமலிருநதான. அசசமயததில துனபமுறற அர
சனைககணடு ஸஞசயனும அவவாறே எலலா மாதாகளும் கோததிியை
யுடைய காநதாரியும புலமபினாகள. நரஸ்ரேஷடரே! அடிககடி
மூததிமயககமகொளளுகினற திருதராஷடிரன, நெடுநேரஞசென்று
விதுரரைபபாாதது, "எலலாமஙகையரும புகழபெறறகாநதாரியும
அவவாறே இநத எலலாததோழாகளும் செலலடடும எனமனம
மிகவும மயஙகுகினறது" எனறுகூறினன பரதகுலசிறநதவரே!
பிறகு, இவவாறு சொலலபபடட விதுரா, அடிககடி மயககததை
யடைநது அநத ஸதிரீகளை மெளள வெளிபபடுததி அனுபபினா
பரதஸ்ரேஷடரே! பிறகு, எலலா மாதாகளும அவவாறே எலலாத
தோழாகளும துககததையடைநத அரசனைககணடு அவவிடமவிட்டு
வெளியிறசெனறனா. பிறகு, பகைவாகளை வாடடுகினற அரசன,
அபபொழுது அறிவை அடைநது, "இபபொழுது எனககு எவன
துணையாவான?" எனற கவலையினால கலககமுறறவனுகி அபபொழுது
அழுகினறவனும மிகக துனபமடைநதவனும கைகளைக குவித
துககொணடிருபபவனும அடிககடி புலமபுகினறவனுமான ஸஞ
சயனைப பாாதது வினவினன பிறகு, விதுரா, ஞாதிகளையும ஸதிரீ
களையும வெளிபபடுததிவிடடு மறுபடியும துககததுடன அரச
னருகிலவநது, அடிககடி துககமடைகினற அவவரசனை இனியசொற
களினால தேறறினா

இரண்டாவது அத்யாயம்

சல்யவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரன் ஸஞ்சயனுக்கெதிரில் துரியோதனனுடைய சொற்களை நினைத்துப் புலம்பியது)

மஹாராஜரே! மாதாகள அவவிடததைவிடடு விலகிசசெனற
உடன, அமபிகாபுததிரனான திருதராஷடிரன துசகததினினறும
அதிகதுககததை அடைநது புலமபினன மிகச சூடாகபபெருமூசசு
விடடு அடிககடி கைகளை உதறிககொணடு பலவாறு ஆலோசிதது
ஸஞசயனை நோககிப பினவருமாறு வாககியததைக கூறலானன.

" ஆ! கஷ்டம! ஸூத! யுத்தத்தில பாண்டவாகள் க்ஷேமமுள்ளவ
களாகவும் குறைவற்றவாகளாகவும இருக்கிறாகளென்று யான உன
னிடத்தினின்று கேட்டது பெரிதான துக்கம் என புத்ரர்கள் கொ
லலபபட்டாகளெனபதைக கேட்டும ஆயிரமதுணடாகச சிதறுமை
யால என்மனமானது சிறந்த வஜ்ரத்தினால செய்யப்பட்டிருக்கி
றது, மிககதிடமானது 'இது நிச்சயம ஸஞ்சய! அவாகளுடை
சொல்லையும பாலயவிளையாட்டையும நினைததும, இப்பொழுது அவ
களை கொல்லப்பட்டாகளெனபதைக கேட்டும, என மனமான
மிகவும பிளக்கப்படுகிறது நான குருடனாயிருப்பதால் என புத்திர
களுடைய உருவததைப பாாததிலலை ஆனாலும, புத்திர ஸனேக
தாலுண்டுபண்ணப்பட்ட பிரீதியானது அவாகளிடததில எப்பொ
தும வைக்கப்பட்டிருந்தது. குற்றமற்றவனே! அக்குழந்தைக
இளமைப பருவததைததாண்டி யௌவனததில நிலைபெறறுச செ
வத்தை அடைநதவாகளாயிருப்பதைக்கேட்டு நான அப்பொழு
மனககளிபபுறறிருந்தேன அவாகள இப்பொழுது மரிததவாகளு
செலவததையும பராகரமததையும இழந்தவர்களுமானார்களென
தைக கேட்டுப புத்ரசோகததில மூழ்கினவனாகி ஒரு ஸமயததிலு
நான ஆறுதலடையவிலலை ஏ! குழந்தாய! ராஜஸ்ரேஷ்ட
அநாதனான என அருமைக குழந்தாய! வா, வா, மிகக கைவ
மையுடையவனே! உன்னால விடப்பட்டவனான யான எந்தக்கதி
அடைவேன? அப்பா! நீ, வந்திருக்கின்ற அரசாகளை எவவா
விட்டுச சாமானியனான ஓா இழிவான மன்னனபோலக கொலல
பட்டுப பூமியில படுததிருக்கிறாய! மஹாராஜ! வீர! ஞாதிகளு
கும தோழாகளுக்கும கதியாகவிருந்து, குருடனும பிராயமுதிர
வனுமான என்னைவிட்டு எங்கே போகப்போகின்றாய? உன்னுடை
கருணையானது அப்படிப்பட்டது! பரீதியும அப்படிப்பட்டது! அ
சாகளிடததில கௌரவமும அப்படிப்பட்டது!, யுத்தங்களில ஜயி
கபபட முடியாதவனான நீ எவவாறு பாாததாகளால கொல்லப்ப
டாய? ஸமயததில எழுந்திருந்து, 'அப்பா! அப்பா!' என்று
'மஹாராஜா!' என்றும 'லோகநாதா!' என்றும எப்பொழுத
அடிக்கடி எவன என்னைச சொல்லப்போகின்றான? ஏ! குருகுலததி
உதிததவனே! நேசததோடு எவனை நான கழுததில கட்டி
கொண்டு ஆனந்தக்கண்ணீா ததும்புகின்ற கண்களோடு உததர
செய்வேன? எனக்கு அப்படிப்பட்ட ஒருவாாததையை நீ எனக்கு கூ
வாயாக புதலவனே! 'அப்பா! எனக்கு இந்தப பூமியானது அதி

ாயிருக்கின்றது, பார்த்தனுக்கு அவ்வாறு இல்லை' என்று சொல்லு
ன்ற உன்வார்த்தையை யான் முந்திக் கேட்டேனன்றோ? 'ராஜ
ரேஷ்டரே! பகதத்தன், கிருபா, சல்யன், அவந்தி தேசாதிபன்,
யதரதன், பூரிஸ்ரவஸ், ஸோமதத்தன், மஹாராஜனான பாஹ்லீகன்,
ஸ்வத்தாமா, போஜன், மஹாபலசாலியான மகததேசாதிபதி, ப்ரு
த்பலன், க்ராதன், ஸுபலகுமாரனான சகுனி, லக்ஷ்மமிலேச்சா
ள், யவனர்களுடன்கூடிய சகர்கள், காம்போஜனான ஸுதக்ஷிணன்,
வ்வாறே திரிகர்த்ததேசாதிபதி, பாட்டனரான பீஷ்மா, பரத்வாஜ
மாரரான துரோணா, [1] கௌதமா, ஸ்ருதாயு, அஸ்ருதாயு, சிறந்த
ரியமுள்ளவனான சதாயு, [2] ஆர்ஷ்யஸ்ருங்கி, ஜலஸந்தன், அலா
தனென்ற ராக்ஷஸன், அலம்புஸன், வீரபாஹு, மஹாரதனான
ுபாஹு என்ற இவர்களும் இன்னும் மற்ற அனேக அரசர்களும்
ன நிமித்தமாகத் தம் உயிரையும் பொருள்களையும் மதிக்காமல் அடிக
போகின்றார்கள் ராஜஸ்ரேஷ்டரே! அவர்களுக்கு நடுவில் நான்
ன்றுகொண்டு யுத்தத்தில் பிராதாக்களால் சூழப்பட்டவனாகப் பார்த
ர்களையும் எல்லாப் பாஞ்சாலர்களையும் சேதிநாடர்களையும் திரௌ
திபுத்திரர்களையும் ஸாத்யகியையும் குந்திபோஜனையும் ராக்ஷஸ
ன கடோத்கசனையும் யுத்தத்தில் எதிர்த்துப் போர்புரியப் போகின்
றன மஹாராஜரே! இவர்களுள் மிக்க கோபங்கொண்ட ஒருவனே,
திர்த்து ஓடிவருகின்ற பாண்டவவீரர்களைத் தடுக்கச் சாமர்த்திய
ள்ளவன் அவ்வாறிருக்க, பாண்டவர்களோடு பகைகொண்டவா
ளும் வீரர்களுமான இவரனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்தால் சொல்லவும்
வேண்டுமா? ராஜேந்திரரே! அல்லது, இவ்வனைவர்களுமே பாண்ட
ர்களைப் பின்தொடர்ந்துவருகின்ற வீரர்களோடு யுத்தம் செய்வா
ா, யுத்தத்தில் அவர்களைக் கொல்லவும் செய்வார்கள் கானன
ருவனே என்னுடன் பாண்டவர்களைக் கொல்வான் அந்த வீரர்க
ான அரசர்கள் எனது கட்டளையில் நிற்கப்போகின்றார்கள் அர
ரே! அந்தப்பாண்டவர்களுக்குத் தலைவனும் பலசாலியுமான வாஸு
தவன் முயற்சியைச் செய்யமாட்டான்' என்று இவ்விதம் என்னை
ாக்கி வார்த்தை கூறினான் ஸூத! இவ்வாறு எனக்குச் சமீபத

[1] 'கௌதமா' என்று க்ருபருக்குப் பெயருண்டு ஆனால், 'க்ருபா'
ன்பது முன்னமே வந்திருத்தலால், இங்கே அங்ஙனம் கொள்ளக்கூட
லலை

[2] துரோணபர்வம் 371-ம் பக்கத்தில் இவனே அலம்புஸன் என்றும்,
வ்விடத்தில் 'இவன்வேறு, அலம்புஸன் வேறு' என்றும் வருதல்காண்க.

தில பலவாரத்தைகளைத துரியோதனன சொலலுகையில, பாண
வாகளை யுததததில கொலலபபடடவரகளாகவே யுகதியால ஊகி
தேன, அவாகளுடைய மததியில நினறவாகளும யுததததி
பயிறசியுளளவாகளுமான என அருமைபபிளளைகள கொலல
பட்டது, முனவினையைத தவிர வேறு எனன ? உலகஙகளுக
ராதரும சிறநத பிரதாபமுளளவருமான பீஷமரும, சிஙகமான
நரியை எதிாததுக கொலலபபடடதுபோல எநத யுததததி
சிகணடியை எதிாததுக கொலலபபடடாரோ, எலலாச சஸதிர
கள அஸதிரஙகள இவைகளுடைய கரையையும அடைநதவரு
பிராமமணருமான துரோணா பாணடவாகளால எநத யுததததி
கொலலபபடடாரோ, அநதயுததததில (அபபடி மடிவதறகு) அதிர
டததைததவிர வேறு யாது காரணமுளது? திவயாஸதிரஙகளை அறி
தவனும மிகக பலசாலியமான காணனும பூரிஶ்ரவஸ்ஸும ஸோ
தததனும பாஹலீகனும கொலலபபடடமையால, அதறகுப பாக
யததைததவிர வேறு காரணம யாது? யானைபபோரில வலலவன
பகதததனும ஜயதரதனும கொலலபபடடதறகு விதியைததவி
வேறு எனன காரணம ? ஸுதக்ஷிணனும பௌரவனும ஜலஸந
னும ஶ்ருதாயுவும அஶ்ருதாயுவும அநதப போரில கொலல
படடதறகு அதிருஷடததைததவிர வேறு யாதுகாரணம ? அ
வாறே, மஹாபலசாலியும சஸதிரஙகளைபபிடிதத எலலாவீராகளு
ளும சிறநதவனுமான [1] பாணடியனும பாணடவாகளால யுதத
தில கொலலபபடடான அதறகு, அதிருஷடததைததவிர வே
யாது காரணம? பருஹதபலனும மஹாபலசாலியானமாகதனும வ
லமையுடையவனும விலலாளிகளுககுக கொடிபோனறவனுமான உ
ராயுதனும அவநதிதேசாதிபதியும ஜனஙகளுககுநாதனான திரிகாத
தேசாதிபதியும ஸமசபதகாகளும கொலலபபடடதறகு அதிர
டததைததவிர வேறு யாதுகாரணம உளது ? அரசனே ! அவவ
ணமே, அலமபுஸனும ராக்ஷஸனான அலாயுதனும ஆர்ஷ்யஶ்ருங்கியு
அநத யுததததில கொலலபபடடதறகுப பாககியததைததவிர வே
யாது காரணம? நாராயணாகளும யுததததில கெடடமதஙகொண
கோபாலாகளும அநேகமாயிரககணககான மிலேசசாகளும அநத யு
ததில கொலலபபடடதறகு அதிருஷடததைததவிர வேறு யா
காரணம? ஸுபலபுதரனும மஹாபலசாலியும வீரனும ஸைனய

1 அஶ்வததாமாவினால பாணடியன ஒருவன கொலலபபடடதாக
தெரிகிறது, கர்ணபாவம, 254 - ம பககம பாரகக

ருடன்கூடினவனும் சூதில் ஸமர்த்தனுமான சகுனியும் கொல்லப் பட்டதற்கு அதிருஷ்டத்தைத்தவிர வேறு என்ன காரணமிருக் கிறது? இவர்களும் அஸ்திரத்தில் நல்லப்பிரசியுடையவர்களும் யுத் தத்தில் கெட்டமதமுள்ளவர்களும் சூரர்களும் பரிகாயுதம்போன்ற் கைகளையுடையவர்களுமான இன்னும் அநேக அரசர்களும் ராஜ குமாரர்களும் அந்தயுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டதற்கு அதிருஷ்டத் தைத்தவிர வேறு யாதுகாரணம்? ஸூத! ஸஞ்சய! சூரர்களும் மஹாவில்லாளிகளும் அஸ்திரங்களில் தேர்ச்சியுள்ளவர்களும் யுத் தத்தில் மிக்க கொழுப்புள்ளவர்களும் மஹேந்திரனுக்கு நிகரான பராக்ரமமுள்ளவர்களும் பற்பலதேசங்களிலிருந்து வந்தவர்களுமான பற்பல க்ஷத்திரியர்களும் அந்தயுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டதற்கு அதிருஷ்டத்தைத்தவிர வேறு யாதுகாரணம்? மஹாப்லசாலிகளான என் புத்திரர்களும் பௌத்திரர்களும் தோழர்களும் ஸகோதரர் களும் கொல்லப்பட்டார்கள் இதற்கு விதியைத்தவிர வேறு என்ன காரணம்? மனிதன் அதிருஷ்டத்துடன்கூடியவனாகப் பிறக்கிறான், நிச்சயம் எந்தமனிதன் பாக்கியத்தையுடையவனோ அவன் மங்களத் தை அடைகிறான் ஸஞ்சய! நான் இவ்வுலகில் அந்தப் பாக்கியங்களில் லும் அந்தப் புத்திரர்களாலும் விடப்பட்டவனாகவும் பிராயமுதிர்ந்த வனாகவும் சத்துருக்களவசம் அடைந்தவனாகவும் இப்பொழுது எவ் வாறு இருப்பேன்? பிரபுவே! வனவாஸத்தைத்தவிர இந்தச் சம யத்தில், மற்றதைச் சிறந்ததாக நான் நினைக்கவில்லை ஞாதிகள் அழிந்தசமயத்தில் பந்துக்களை இழந்த இப்படிப்பட்ட யான் கானகஞ் செல்வேன் ஸஞ்சய! இந்த நிலைமையை அடைந்தவனும் சிறகொடிந் தவனுமான எனக்கு அரண்யவாஸத்தைத்தவிர வேறு நன்மை இல்லையன்றோ? எந்தயுத்தத்தில் துரியோதனனும் சல்யனும் துச்சா ஸனனும் விவிம்சனும் மஹாபலசாலியான விகர்ணனும் கொல்லப் பட்டார்களோ, அந்தயுத்தத்தில் எவனொருவனாலே என்னுடைய நூறுபிள்ளைகளும் கொல்லப்பட்டார்களோ அந்தப்பீமஸேனனுடைய உத்தமமான சபதத்தை நான் எவ்வாறுகேட்பேன்? துக்கத்தாலும் சோகத்தாலும் நன்கு தவிக்கும்படி செய்யப்பட்டிருக்கிற நான், துரியோதனனைக் கொன்றதனால் அடிக்கடி வீரவாதம்செய்கின்ற அந்தப் பீமஸேனனது கடுஞ்சொற்களைக் கேட்கமாட்டேன்” என்று கூறினான்

அரசரே! இப்படி சோகத்தால் மிகவாட்டப்பட்டவனும் அர்ச் சும் பந்துக்களை இழந்தவனும் அடிக்கடி மதிமயக்கங் கொள்பவனும் புத்திரர்களைப்பற்றிய மனோவியாதிகளால் மூடப்பட்டவனும் அதிக

துககததால மிகத தவிககசசெயயபபடடவனும பரதஸரேஷடஓ
அமபிகாபுததிரனுமான அநதத திருதராஷடிரன, நெடுநேரம புல
உஷணமாகப பெருமூசசுவிடடுககொணடு, அவமானததை நினை
மீணடும கவலகணகுமாரனுன ஸஞசயனைபபாரதது, உளளபடி வி
லானுன

"ஸஞசய! பீஷமததுரோணாகளும ஸூதபுததிரனும மா
டாாகளெனபதைககேடடு எனனைசசோநதவாகள தலைவனுன
னைச சேனுதிபதியாககினுாகள? எனனைசசோநதவாகள யுததத
எநதளநத மனிதனைச சேனுதிபதியாக ஏறபடுததுகிறுாகளோ
னவனைப பாணடவாகள சிறிதுகாலததிறகுளளாகவே கொ
விடுகிறுாகள நீஙகளபாாததுககொணடிருககுமபொழுதே, யுததமு
யில பீஷமா கிரீடியால கொலலபபடடாா இவவாருகவே, அனைவ
பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே, துரோணரும கொலலப
டாா. ராஜஸமூகஙகளுடன கூடின நீஙகளனைவரும பாாததுககொ
டிருககுமபொழுதே, சிறநத பிரதாபமுளளவனும ஸூதபுத
மான காணனும இவவணணமே கிரீடியால கொலலபபடடா
மஹாதமாவான விதுரன, 'துரியோதனனுடைய குறறததி
இநதப பிரஜைகள நாசமடையபபோகினறன' எனறு கூ
தை முனனமே நான கேடடேன சிலா நனருகப பாாககிற
ளிலலை, நனருகப பாாததும மூடாகளாயிருககினறனா. மூட
எனககு யதாாததமான அநத வாாததையானது அவவிதமே பலி
விடடது. தாமாதமாவும தீாககதரிசியுமான அநதவிதுரன என
சொனனுனே ஸதயவாதியான அவனுடைய அநதவாாததை அவ
மாகவே நோநதுவிடடது ஓ! ஸஞசய! தெயவததால கெடுக
படட புததியுளள எனனுல எபபடிபபடட அநீதி முனபு அ
டிககபபடடதோ அதன பயனை, மீணடும, கூறுவாயாக கா
தளளபபடடவுடன படைகளுககு எவன தலைவனுனன? எநத
கன அாஜுனனையும வாஸுதேவனையும எதிாததுச சென
யுதததறில மததிராாஜனுடைய வலபபககததிலுளள ஸேனு
கததை எவாகள பாதுகாததாாகள? யுதத விருபபமுளளவ
வீரனுமான அநத மததிராாஜனுடைய பினபுறததில நினறு இ
பககததிலுளள சேனைகளை எவாகள பாதுகாததாாகள? நீ
ஒனறுசோநதிருககும சமயததில மஹாரதனுன மததிராாஜ
என புததிரனும யுதததறில பாணடவாகளால எவவாறு கொல
படடாாகள? உளளபடி பரதாகளுககு நோநத மகாநாசததை
தும உரைபபாயாக என புதலவனுன துரியோதனன யுததத

வவாறு கொலலபபடடான ? காலாடகளுடனகூடின பாஞசாலாக
ணைவரும திருஷடதயும்னனும சிகணடியும் தரெளபதிகுமாராகள
வரும எவவாறுகொலலபபடடாாகள ? யாணடவாகளும அவவாறே
ாஸுதேவனும ஸாதயகியும கிருபரும கிருதவாமாவும துரோணபுத
ாரும யுததததில எவவாறு விடுபட்டாாகள ? ஸஞசய ! எநதயுத
ம எவவாறாகவும எதறகு ஸமானமாகவும இபபொழுது நடநததோ
து முழுமையும நான கேடக விருமபுகிறேன நீ ஸமாததனாயிருக
ாய " எனறு வினவினன

அதிகபாட அதயாயம

(கர்ணன் கொல்லப்பட்டவுடன் பாண்டவர்களிடத்திலுண்டான பயத்தினால் ஓடுகின்ற சேனையைத் திருப்பித் துரியோதனன் மீண்டும் யுத்தத்திற்கு முயன்றது)

ஸஞசயன, " அரசரே ! ஒருவரையொருவாதாககிக கௌரவாகளுக
ம பாணடவாகளுககும மிககநாசம நோநதவிததததைக கருததுடன
ளும மஹாதமாவான பாணடவனால ஸூதபுததிரன கொலலபபட்ட
றகு, அடிககடி அழைககபபடட சேனைகள ஓடவே, மானிடதேகம
ததவாகளுககுப பயஙகரமானதும உததமபுருஷாகளை நாசமடை
செயகினறதுமான யுதததததில பாாததன 1 சிஙகநாதஞசெயதான
நதரே ! அபபொழுது உமது குமாராகளை மிககபயம வநதணுகியது
ணன கொலலபபடடவுடனே, உமமைச்சாாநத ஒரு யுததவீரனுககா
து சேனைகளை ஒனறுபடுததவோ அலலது பராககிரமததை வெளிபபடுத
வோ எணணம உணடாகவிலலை. கரையிலலாத ஆழநதகடலில கபப
டைபபடடவுடன தெபபமிலலாத வியாபாரிகள எபபடி கரையை
டைய விருபபஙகொளவாாகளோ அபபடியே காணன கிரீடியால
ாலலபபடடவுடன, போாவீரர்கள கரையை விருமபினா ராஜரே !
தபுதரன கொலலபபடடவுடனே, மிககபயமடைநதவாகளும பாண
ளால காயபபடுததபபடடவாகளும நாதனறறவாகளுமான கௌர
கள நாயகனைவிருமபுகினறவாகளாகச சிஙகததால துனபுறுததப
ட மானகளபோலத துனபததை அடைநதாாகள ஸவயஸாசியால
ககபபடட நாஙகள கொமபொடிநத காளைகளபோலவும பலலுடை
ஸாபபஙகளபோலவும சாயஙகாலததில திரும்பிவநதோம மன
ரே ! ஸூதபுததிரன கொலலபபடவே, சிறநதவீராகள கொலலபபட
ாகளும மிக அடிபபடடவாகளும கூாமையுளள சரஙகளால அறுககப
டவாகளுமான உமதுபுததிராகள அவவிடததினினறு ஓடினாாகள.
சஙகளழிககபபடடவாகளும மனநிலையிழநதவாகளும நடுககமடைந

1 கூறியதுகூறலால இரணடுசொறகள விடபபடடன

மூனறுவது அதயாயம்.

சல்யவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(கிருபர் இருதிறத்தாரின் பலாபலங்களையும் துரியோதனனுக்குக் கூற ஸமாதானம் செய்துகொள்ள ஏவியது.)

ஸஞசயன, "அரசரே! கௌரவாகளுககும பாண்டவாகளு கும ஒருவரையொருவா எதிாததுப பெரிதான நாசமானது ஏறபட விததனதை ஊககததுடன கேளும பாரதரே! மஹாதமாவானபலகுண ஞல ஸூதபுததிரன கொலலபபடடும, அடிககடி அழைததுவரபப டிருககிற ஸைனிகாகள ஓடியும, துககததினுல அடிககபபடட ம முளள உமது குமாரன யுததததில நோககமறறவனுகியும, ஸைனிய கள பாாததனுடைய வலலமையைககணடு, மிகக மனவருததமு தவாகளுமான எலலாவீராகளும ஒருவரையொருவா எதிாததடிதது கொணடும பயததால திசைகளைப பாாததுககொணடும ஓடினாகள பாரதரே! 'பீபதஸுவானவன நிசசயமாக எனனையே நோககிவருகி ருன விருகோதரன எனனையே நோககிவருகினருன' எனறு எ ணிககொணடு உமது வீராகள கீழேவிழுநதாாகள வாடடமுமடைநதா கள சிலமஹாரதாகள குதிரைகளினமீதும மறறவாகள யானைகளி மீதும மறறவாகள தோகளினமீதும எறிககொணடு விரைவுடனகூடி வாகளாகக காலாடகளை விடடுவிடடாாகள ஓடுகினற யானைகளா தோகள முறிககபபடடன மஹாரதாகளால குதிரைவீராகளும, கு ரைககூடடஙகளால காலாடகளுடையகூடடஙகளும அதிகமாகநாச செயயபபடடன அபபொழுது ஸூதபுததிரன கொலலபபடடவுட உமமைசசோநதவாகள துஷடமிருகஙகளாலும திருடாகளாலும சூழ படடகாடடில கூடடததினினறு விலகின வியாபாரிகளபோல ஆ கள யானைகள, வீராகள கொலலபபெறறவையாயின அவவிதமே மறறசிலயானைகள துதிககைகளறுககபபெறறவையாயின பயததா பீடிககபபடடவாகளான கௌரவாகள உலகமனைததையும அாஜுனம மாகககணடாாகள பீமஸேனனிடமுண்டான பயததால பீடிககபபட வாகளும ஓடுகினறவாகளுமான அவாகளனைவாகளையுஙகணடு, பிற துரியோதனன ஹாஹாகாரமசெயது தனஸாரதியை நோககிப பினவ மாறு உரைககலானுன

'விறபிடிதது நினறு பினபககததிலிருநது யுததமசெயகினற எ னைப பாாததன மீறிசசெலலமாடடான விரைவாகக குதிரைக நடதது பெருஙகடலானது கரையைக கடககமுடியாததுபோல அ வாறு போாபுரிகினற எனனைக குநதிபுததிரனுன தனஞசயன யு ததததில மீறிசசெலலுவதறகுச சகதியுளளவனுகான இபபொழு கோவிநதனுடன்கூடிய அாஜுனனையும காவமுளள விருகோதர

றும், யுத்தவீரர்கள் துன்பமுற்றுக் கவலையடைந்துமிருக்கும்போது, பீடிக்கப்படுகின்ற சேனைகளுடைய உரத்தசத்தத்தைக்கேட்டும், யுத்தத்தில் விகாரப்பட்டிருக்கின்ற அரசர்களுடைய அடையாளத்தை யும் கீழேவிழுந்திருக்கின்ற அரசர்களையும் மஹாத்மாக்களுடைய த்வஜங்களையும் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டிருக்கின்ற யானைகளையும் காலாட்களையும் மிக்ககோரமானதும் ருத்திரருடைய உத்யானத்திற்கு ஒப்பானதுமான வசையை அடைந்திருக்கின்ற லக்ஷக்கணக்கான அரசர்களுடைய யுத்தத்தையும் பார்த்தும் தயையடைந்தவரும், ராயமுதிர்ச்சியையும் சீலத்தையுமுடையவரும் பேசுவதில் திறமை யுடையவரும் தேஜஸ்வியுமான அந்தக் கிருபாசார்யர் அரசனை துரியோதனனை நாடிவந்து தயையினால் அச்சமயத்தில் வசனிக்க ரானார்.

ம் மிகுதியுள்ள சத்துருக்களையும் கொன்று காண்னவிஷயத்தில் ட்ஞளியாகாதிருத்தலை அடையப்போகிறேன்' என்றான் சூரர்களுக் ம் உத்தமர்களுக்கும் தகுந்ததான குருராஜனுடைய அந்த வார்த் தயைக்கேட்டு ஸார்தியானவன் பொற்கவசம்பூண்ட குதிரைகளை மதுவாக நட்த்தினன் பெரியவரே! யானைகளாலும் குதிரைகளா லும் தேர்களாலும் விடப்பட்டவர்களான இருபத்தையாயிரம் காலாட் ள் மெதுவாக ஓடினார்கள் மிகுந்தகோபங்கொண்ட பீமஸேனனும் ராஷ்டத்யும்னனும் சதுரங்கசேனைகளோடு அவர்களைச் சூழ்ந்துகொண்டு அம்புகளால் அடித்தார்கள் அவர்களனைவர்களும் ராஷ்டத்யும்னனுடன்கூடின் பீமஸேனனை எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள். ந்த யுத்தத்தில் மற்றவர்களும் பார்த்தன் பார்ஷதன் இவர்களுடைய பெயர்களைக் கூறினார்கள் யுத்தத்தில் எதிர்த்துநிற்கின்ற அந்த வீரர்க ளோடு போராடுவதில் பீமன் அதிககோபங்கொண்டான் அந்தப் பீமன் தேரினின்று விரைவாகக் கீழேஇறங்கிக் கதாயுதத்தைக் கையிற்கொண்டு போர்புரியலானான் தருமத்தில் நோக்கமுள்ள விருகோதரன் தேரின்மீ திருந்துகொண்டு பூமியிலிருக்கின்ற அவ்வீரர்களை எதிர்த்து யுத்தம் செய்யவில்லை தனது புஜபலத்தையே துணையாகக்கொண்ட குந்தியின் புத்திரன், பொன்னால் மூடப்பட்டிருக்கின்ற பெரியகதையைக் கையி லெடுத்துக்கொண்டு காலதண்டத்தைக் கையிற்பிடித்த யமன்போல உம் மசேர்ந்த அனைவரையும் கொன்றான். கோபங்கொண்ட காலாட் ள் யுத்தத்தில் உயிரையும் உறவினர்களையும் இழந்தவர்களாக விட்டில் ள் நெருப்பைநோக்கி ஓடுவதுபோலப் பீமனைஎதிர்த்து ஓடினார்கள். கோபமுள்ளவர்களும் யுத்தத்தில் கொடிய மதங்கொண்டவர்களுமான வீரர்கள், பீமஸேனனை எதிர்த்துப் பிராணிவர்க்கங்கள் யமனைப் பார்த்து அலறுவதுபோல அவனைப்பார்த்து உடனே அலறினார்கள். பீமன், கத்தியோடும் அப்படியே கதாயுதத்தோடும் கழுகுபோல ஸஞ்ச ரித்தான், உம்மைச் சேர்ந்தவீரர்களில் இருபத்தையாயிரம்பேர்களைக்

'குருவமசததிலுதிததவனே! துரியோதனு! நான உனனைப்
பாாததுச சொலலும வாாததையை அறிநதுகொள மஹாராஜனே!
தோஷமறறவனே! கேடடு, உனககும ருசிததிருக்குமாகில, செயவ
யாக அரசாகளுககுத தலைவனே! க்ஷததரியருள சிறநதவனே
க்ஷததரியாகள எதை நாடி யுததம செயகினறாகளோ அபபடிபபட
யுதததாமததைவிடச சிறநத வழியிலலை க்ஷததிரியததனமையினு
ஜீவிபபவாகளான புததிரனும உடனபிறநதவனும தநதையும தங்கை
தமககைமககளும அவவாறே மாமனும ஸமபநதிகளும பநது
களும யுததமசெயயத தககவாகளே (போரில) மரிபபது சிறந
தாமம அவவாறே ஓடுவதுஅதாமம பிழைபபைவிருமபுகின
அவாகள கோரமான பிழைபபை அடைநதுவிடடாகள். ஆதலால
ஒரு நனமையான வசனததை உனககு இபபொழுது சிறிதுசொ
கொனறுன உணமையான பராககிரம்முடையவனும மஹாபலிஷடனு
மான பீமன அநதக காலாடபடையைக கொனறுவிடடுத திருஷடதயு
னனை முனனிடடுககொணடு மீணடும நினறுன சிறநத வீரியமுடை
வனுன தனஞசயன தோபபடையை எதிாததான மாதரீ குமாரா
ளான நகுலஸஹதேவாகளும மஹாபலசாலியான ஸாதயகியும உதஸாக
டையவாகளாகத துரியோதனனுடைய படையைநாசஞசெயதுகொண
சகுனியை வேகததுடன எதிாததாாகள அசசமயததில அவாகள அ
னுடைய அனேகம குதிரைவீராகளைக கூரிய அமபுகளாலகொன
வேகததுடன அவனை எதிாததுசசெனறாகள பெருமபோா நடநத
மனனரே! பிறகு, தனஞசயன மூவுலகஙகளிலும பிரஸிததிபெறறிரு
கினற காணடீவமெனகிறவிலலை அசைததுககொணடு தோபபடையி
நுழைநதான கிருஷணனை ஸாரதியாககொணடு வருகினறதும வெ
ளைககுதிரைகளுடன கூடியதுமான ரததததையும யுததமசெயகினற அ
ஜுனனையுஙகணடு உமமைச சோநதவாகள பயததால ஓடினாகள ரத
களையும குதிரைகளையும இழநதவாகளும அமபுகளால நானகு பககமு
சூழபபடடவாகளுமான இருபததையாயிரம காலாடகள பாாததனை
எதிாததாாகள பாஞசாலாகளுள மஹாரதிகனுன திருஷடதயுமன
அநதககாலாடபடையைககொனறு பீமஸேனனை முனனிடடுககொண
விரைவாக எதிரில காணபபடடான பெரியவிலலைக கையிற பிடித
வனும பகைவா கூடடததை நொறுககுகினறவனும பாஞசாலரா
னுடைய புதலவனுமான திருஷட்தயுமனன மஹாகீாததியையுடைய
னுகவும சிறநத கததியையுடையவனுகவும் விளஙகினுன புறவின நிற
துககுநிகரான நிறமுள்ள குதிரைகளையுடையவனும கோவிதாரமர
ததைக கொடியாககொணடவனுமான திருஷடதயுமனனை யுததததி
கணடு உமமைச சோநதவாகள பயததால ஓடினாகள கீாததியுடை
வாகளான மாதரீகுமாராகளிருவரும ஸாதயகியுடனகூடி விரைவாக அ
திரஙகளைப பிரயோகிககினறவனுன காநதார ராஜனைப பினதொடாந
கொணடு சீககிரததில் எதிரில் காணபபடடாாகள ஐயா! சேகிதானனு

பபோகினறேன தோஷமறறவனே! பீஷ்மரும துரோணரும
ஹாரதனுன காணனும ஜயதரதனும உனனுடையபிராதாககளும
னகுமாரனுன லக்ஷமணனும கொலலபபடடபிறகு, மிகுநதிருக
னற எதனை நாம பிடிபபாகக கொளவோம? எவாகளிடததில
மையைவைதது ராஜயததில புததியைசசெலுததினேமோ அநதச
நராகள சரீரஙகளை இழநது பிரமமவிததுககளுடையகதியை அடைந
ராகள நாமோ இபபொழுது சிறநதகுணமுளள மஹாரதாகளால
டபபடடவாகளாக அனேகஅரசாகளை நாசமடையுமபடிசெயது
னமாயிருககப போகிறோம ஸ்ரீகிருஷணனைத தோபபாகனுகக
கொணடவனும மிககதோளவலியமைநதவனும தேவாகளாலும
அணுகமுடியாதவனும ஜயிககபபடாதவனுமான பீபதஸுவானவன,
பிரோடிருககினற எலலாக கௌரவாகளாலும தோலவியடையும

கணடியும திரௌபதி புததிராகளும உமது மிகுநத பெரிய படையைக்
கொனறு பிறகு சஙகஙகளை முழககினாகள அவரனைவரும புறஙகாட்டி
ஓடுகினற உமமைச சோநதவாகளைப பாாதது அடிததுககொணடு,
ானைகள காளைகளை ஜயிததுத தாததுவதுபோல எதிாததோடினாகள
அரசரே! பாணடு புததிரனுன ஸவயஸாசி, நிறகின்ற உமது புததிரனு
டைய அநதமிசசமுளள சேனையைககணடு அதிக கோபஙகொணடான.
அரசரே! பிறகு, அவன அநதச சேனையினமீது அமபுகளை விரைவாக
இறைததான பிறகு, உயாக கிளமபியிருககும புழுதியில ஒனறுமே புலப
படவிலலை மஹாராஜரே! உலகம இருளடைநததாகச செயயபபடடுப்
பூமியும அமபுமயமாகவே, உமமைசசோநத வீராகள பயததினுல எல
லாத திசைகளிலும ஓடினாகள வேநதரே! குருராஜனுன தரியோத
னன, எலலா வீராகளும முறியஅடிககப்படவே, பிறாகளுடையதும தன
னுடையதுமான இரணடுசேனைகளுககும அருகில வின்ரவாகசசெனறுன
பரதாகளுள சிறநதவரே! பிறகு, அவன முறகாலததில பலி எனறவன
தேவாகளைப போருககாக அழைததுபோல எலலாப பாணடவாகளை
யும போருககு அழைததான அவாகள கோபஙகொணடவாகளாகவும
பறபல சஸதிரஙகளைப பிரயோகிககினறவாகளாகவும அடிககடி அதடடு
கினறவாகளாகவும ஒனறுசோநதவாகளாகவும, எதிாததுக காஜிககினற
துரியோதனனை நோககி அருகில விரைவாகச சென்றாகள துரியோ
தனனும கலஙகாமலே அநதசசததுருககளை அமபுகளால நாசஞசெய
தான. பாணடவரனைவரும இநதத துரியோதனனை மிஞசுவதறகுச
சகதியறறவாகளானதாகிய உமது குமாரனது ஆசசரியமான ஆணமை
யை அவவிடததில கணடோம துரியோதனன, சமீபததில யுததததை
விடடுச செலலுகினறதும ஓடுவதில நிசசயஙகொணடதும அதிகமாகக்
காயபபடுததபபடடதுமான தனது ஸைனயததைககணடான ராஜேநதிர
ரே! பிறகு, புததிசாலியான அவன அநத யுததவீராகளை நிறகுமபடி
செயது உதஸாஹமஅடையுமபடி செயதுகொணடு, 'வீராகளே! எநத

படி செயயபபடவிலலை. இநதிரனுடைய விறபோலவும வஜராயுதப்
போலவும விளஙகுகினறதும இநதிரதவஜமபோல உனனதமாயிருப்
பதுமான வானரததுவஜததைபபாாதது நமதுபெருமபடை ஓடு
விடடது பீமனுடையஸிம்மநாதததாலும பாஞசஜனயததினுடைய
ஒலியினுலும காணடீவததவனியாலும நமமுடையமனஙகள மிக
மயககமடைகினறன கணணொளியைக கவருகினறதும பிரகாசிக்
கினறதுமான பெருமினனறபோனற காணடீவமானது நானகுபுற
மும சுழறறபபடட கொளளிபோலக காணபபடடது பொனனு
லிழைககபபடடதும அசைககபபடுகினறதுமான பெரிய (காணடீவ
மெனற) விலலானது, மேககககூடடஙகளில மினனலபோல எலலாத்
திசைகளிலும காணபபடுகிறது அரசனே! காறறினுல மேகங்

இடததில நீஙகள செனறுல உஙகளைப பாணடவாகள கொலலமாட்டா
களோ அபபடிபபடட இடததைப பூமிககுளளாவது மலைகளிலாவது
நான காணவிலலை நீஙகள ஓடுவதால யாது பயன? அவாகளுடைய
சேனையோ அலபமாக இருககினறது கிருஷணாாஜுனாகள அதிகமாகக்
காயபபடுததபபடடாாகள நாமெலலோரும இஙகு நிறபோமாகில்
நமககு நிசசயமாக ஜயமுணடாகும புறஙகாடடியோடுகினறவாகளு
பிளககபபடடவாகளும பாவச செயகையைச செயதவாகளுமான உங்
களைப பினதொடாநது பாணடவாகள கொலலுவாாகள யுததததில்
நமககு வதம (நேரிடுவது) க்ஷேமகரமனறே? க்ஷததிரிய தாமததுடன்
யுததஞசெயபவாகளுககு யுததததில உணடாகிற மரணமானது நனமை
பயபபது மரிததவன துககததை அறிவதிலலை, உயிரையிழநதும முப
வறற ஸுகததை அடைகிறுன இநத யுததரஙகததில வநதிருககிற
க்ஷததிரியாகள அனைவரும கேளுஙகள ஓடுகினறவாகளே! பகைவனுடைய
பீமஸேனனுடைய வசததை அடைவீாகள பாடடனமாாகளால அனுஷ்
டிககபபடடு வநத தாமததை நீஙகள விடததககவாகளலலீா க்ஷததிரிய
னுககு ஓடுவதைவிட மிகக கொடிய பாவமான செயகை வேறிலலை
கெளரவாகளே! யுதத தருமததைவிட ஸவாககததிறகுப போவதறகுச்
சிறநதவழி வேறிலலை நெடுஙகாலம முயனறு அடையபபடும உலகங்
களை யுததததால உடனே அடையலாம' எனறு கூறினுன.

அவவரசனுடைய அநத வசனததை மஹாரதாகளான க்ஷததிரியா
கள புகழநது, அபஜயததைப பொறுககாதவாகளாகவும, பராககரமததை
வெளியிடுவதில உறுதியுளளவாகளாகவும, பாணடவாகளைக குறிதது
மீணடும எதிாததுச செனறுாகள பிறகு, மறுபடியும உம்மைச சோ
தவாகளுககும சததுருககளுககும அதிகபயஙகரமானதும தேவாஸு
யுததததிறகு ஒபபானதுமான யுததம தொடஙகிறது மஹாராஜரே
உமது குமாரனுன துரியோதனன, யுதிஷடிரரைத தலைவராககொண்
பாணடவாகளைக குறிதது எலலாச சேனைகளுடனும செனறுன

நடததபபடுவதுபோலக கிருஷணனுல நடததபபடுகினறவனும அஸ திரஙகளில ஸமாததனுமான அாஜுனன, உனனுடைய அநதசசேனே யைப பினபனிககாலததின முடிவாகிய வேனிறகாலததில பெரு நெருபபானது காடடை எரிபபதுபோல எரிததான சேனேகளில பிரவேசிககினறவனும மஹேநதிரனுககு நிகரான ஒளியையுடைய வனும சேனேயை அதிகமாகக கலககுகினறவனும அரசாகளேப பயப படுததுகினறவனுமான தனஞசயனேத தாமரையோடையைக கலககு கினற யானேயைபபோலக கணடோம அவவாறே, விலலின ஒலி யால யுததவீராகளேப பயமுறுததுகினற இபபாணடவனே, மானக ளுடைய கூடடஙகளேப பயமுறுததுகினற சிஙகததைபபோல மறு படியுங கணடோம எலலா உலகஙகளுளளும பெரிய விலலாளி களும, விறபிடிதத எலலாவீராகளுளளும சிறநதவாகளும, கவசம அணிநதவாகளுமான கிருஷணாஜுனாிருவாகளும ஜனஙகளுடைய நடுவில விசேஷமாகப பிரகாசிததாாகள பாரத ! போரில நானகு புறததிலும போாபுரிகினறவாகளுககு இனறுடன பதினேழுநாள அதிகோரமான யுததம நடநதுவிடடது காறறினுல அலேககப படட சரதகால மேகமணடலஙகளபோலச செலலுகினற அாஜுன னுல உனனுடைய படைகள நாறபுறஙகளிலும சிதற அடிககபபடு கினறன மஹாராஜனே ! பெரிய கடலில உடைபடடு அமிழுகினற அநதக கபபலேபபோல உன சேனேயை ஸவயஸாசி அதிகமாக நடுகக முடையுமபடி செயதுவிடடான உனனுடைய ஸூதபுததிரன எஙகே சென்ருன ? புததிரனுடனகூடின துரோணா எஙகே ? நானும எஙகே ? நீயும எஙகே ? அவவாறே, ஹருதிகனுடைய குமார னுன கிருதவாமாவும எஙகே ? ஸகோதராகளுடனகூடிய உனது பிராதாவான துசசாஸனனும எஙகே ? அரசனே ! ஜயதரதன அா ஜுனனுடைய பாணஙகளுககு இலககான இடததை அடைநதிருப பதைககணடு, உனனுடைய ஸமபநதிகள, பிராதாககள, துணேவாகள, அவவாறே மாதுலாகள ஆகிய அனேவாகளும பாாததுககொணடிருகக நமபொழுதே, விகரமததை வெளியிடடு உலகததைத தலேயில மிதிதது அநத ஜயதரதனேககொனறுன மிகுதியானஎதை நாம பிடிப பாகக கொளவோம ? இவவுலகில பாணடவனே ஜயிககககூடிய மனி தன எவன இருககிறுன ? மஹாதமாவான அநத அாஜுனனுடைய திவயாஸதிரஙகள அறியபபடடிருககினறன காணடீவததின ஒலி யானது நமமுடைய தைரியஙகளேக கவருகினறதனறே ? நாய கனேஇழநத இநதச சேனேயானது, சநதிரனேயிழநத ராததிரி

போலவும, யானையினால முறிககபபட்ட மரஙகளையுடையதும ...
வறறியிருககினறதுமான நதி போலவும, எனகருத தோனறுகி...
றது தலைவன அழிககபபட்டசேனையில, வெள்ளைககுதிரைக...
யுடையவனும மஹாராஜனுமான அரஜுனன உலாநத காடுகளி...
மூளகினற நெருபபுபபோல இஷடபபடி ஸஞசரிககபபோகினறான...
ஸாதயகி பீமஸேனன இவவிருவாகளுடைய வேகமானது எல...
மலைகளையும பிளககும, கடலகளையும வறறச செயயும ஜனங...
ளுககு நாதனே! பீமஸேனன, சபையின நடுவில சொலலிய வா...
கியஙகளையெலலாம பயனுளளனவாகச செயதான, மறுபடியு...
செயயவும போகினறான அபபொழுது, கானன ரேரிலிருகக...
போது, பாணடவாகளால காககபபட்டதும (எவவிததாலும...
அணுகமுடியாததுமான சேனையானது, காணடீவததை விலலாக...
கொணட அரஜுனனால அணிவகுததுக காககபபட்டது நலலோா...
ளான பாணடவாகளவிஷயததில அபபடிபபட்ட எநதக கெட...
செயகைகள காரணமினறி உஙகளால செயயபபட்டனவோ, அவை...
ளுடைய பயன உஙகளை வநது அடைநதுவிட்டது பாதாகளு...
சிறநதவனே! அபபா! உனனால உனபொருட்டு முயறசியினா...
எலலா உலகமும அபபடிபபட்ட வீராகூட்டஙகளும உன ஆனப...
வும ஸமசயததை அடைநதுவிட்டன. துரியோதனா! நீ உ...
ஆதமாவைப பாதுகாததுககொள எலலாவறறிறகும ஆதமாவே...
ஆதாரம அபபா! பாததிரமுடைநதுபோனால அதிலுளள வஸது...
வானது திசைகளிற செலலுகினறது குறைவுபட்டவன, தன...
குச சமானனோடும விருததி அடைகினறவனோடும ஸநதியை...
செயதுகொளளவேணடும விருததியடைகினறவன குறைநதவனோ...
சணடை செயயவேணடும இநத நீதி பிருகஸபதியினுடையது...
அபபடிபபட்ட நாம பாணடுபுததிராகளைககாட்டிலும பலததி...
லும சகதியினாலும கீழபபட்டிருககினறோம பிரபுவே! இ...
பொழுது பாணடுபுததிராகளோடு உனககுச சநதியே தகுநததென...
எணணுகிறேன எவன நனமையை அறியவிலலையோ க்ஷேமததை...
அவமதிககினறானோ அவன ராஜயததினினறு விரைவாக நழுவு...
கிறான, நனமையையும அடைகிறதிலலை. அரசனே! அரசனை...
பணிநது நாம ராஜயததை அடைவோமாகில நனமை உணட...
கும மூடததனமையால அவமானததை அடைவது நன...
அனறு விசிததிரவீரியனகுமாரரான திருதராஷடிராது வாாதை...
யாலும, கோவிநதராது வாாதததையாலும இயறகையில இரக...

முளளவனுன யுதிஷடிரன உனனை ராஜயததில ஸதாபிபபான
ரவரையும தனககுப பகைவராக நினையாத யுதிஷடிரன பெரியோா
ளைது பணிவிடையில பறறுதலுளளவன தாாமிகனுன அவன
திருதராஷடிரரது வாாததையை அவமதிககமாடடான பிராதாக
ளும இநதயுதிஷடிரனுடைய வாாததையை நடததுவாாகள இதில
யமிலலை வாஸுதேவா எதைபபறறித தோலவியடையாத அரச
ஜன தருமநநதனனைககுறிததுக கூறுவாரோ அதை அாஜுனனும
பீமஸேனனும மறற எலலாரும ஸமசயமிலலால செயவாாகள தாம
புதரனுடைய வாாததையை ஸ்ரீவாஸுதேவா மீறிநடசகமாடடாா.
னாபுதரனும திருதராஷடிரா வாஸுதேவா இவாகளுடைய வாாத
ததையையும மீறிநடககமாடடானெனறு நான எணணுகிறேன பாாத
ாகளோடு சணடைசெயயாமலிருககிறதாகிற இது உனககு நல
மென நான நினைககினறேன தீனததனமையாலாவது உயிரைக
ாபபாறறிககொளள வேணடுமெனறுவது நான உனககுச சொலல
லலை ராஜனே! உனனைககுறிதது ஹிதமானதைக கூறுகிறேன.
துனை நீ பிராணனைவிடும நிலைமையை அடையுமபோது நினைபபாய'
னறா இவவிதம, முதியவரும சாரதவதருமான கிருபாசாரியா,
இநத வசனததைப புலமபிச சூடாகப பெருமூசசுவிடடுககொணடு
தககிததாா, மயககததையும அடைநதாா

நானகாவது அதயாயம

சல்யவதபாவம் (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனன் கிருபரைப்பார்த்துக் காரணங்களைக்கூறிப் பாண்டவர்களோடு சந்தியை மறுத்தது.)

அரசரே! பிறகு, தவமுடையவரான கிருபாசாரியரால இவ
ாறு சொலலககேடட அரசன, தீாககமாயும உஷணமாயும பெரு
மூசசுவிடடுககொணடு பேசாமலிருநதான பெரியமனமுடையவ
னும பகைவாகளை வாடடுபவனுமான அநத உமதுகுமாரன, பிறகு,
ஒருமுகூாததம ஆலோசிததுச சரதவானின புததிரரான கிருபா
சாரியரைபபாாததுப பினவரும வாககியததை உரைககலானுன
'உயிரைஇழககததுணிநது போாபுரிகினற ஆபதரான உமமால
சொலலததககவையனைததையும நான கேடடேன எலலாககாரிய
மும உமமால செயயபபடடன. படைகளில நுழைகினறவரும,
மஹாரதாகளும அதிக காநதியுளளவாகளுமான பாணடவாகளோடு

போாபுரிகினறவருமான உமமை உலகம பாாததிருநதது அ
புடையவரான நீா சொலலியதைக கேடடேன சாகபபோகிற
னுககு மருநது எபபடி ருசிககாதோ அபபடியே அவை அனைததும
எனககுப பிரியததை உணடுபணணவிலலை மிகக புஜபலமுள
வரே! பிராமமணோததமரே! ஹேதுககளோடும காரணஙகளோடு
கூடினதும நனமையானதும சிறநததும உமமால சொலலபபடட
மான இவவாாததையானது எனககு ருசிககவிலலை ராஜயததினின
விலககபபடட அநதத தருமநநதனன நமமிடததில எவவாறு விசுவ
லம வைபபான? மேலும் பெருநதனமுளளவனும அரசனுயிருநத
னுமான தருமநநதனன சூதாடடததில நமமால தோலவியடைவிகக
படடான அவன எவவாறு எனவாககியஙகளை மறுபடியுமே நம
வான? பாாததனுககு நனமையைசசெயவதில ஆசையுளளவனும அ
வாறே தூதாகவநதவனும ஹருஷீகேசனுமான கிருஷணன (எனனு
வஞசிககபபடடான அநதககாரியம ஆலோசிககபபடவிலலை பராம
ணரே! அநதக கிருஷணனும எனவாாததையை எபபடி அபிமானி
பான? ஸபைநடுவில அழைககபபடட துரௌபதி புலமபினதையு
அவவாறே நாம நாடடைககவாநததையும கிருஷணன பொறுக
மாடடான பிரபுவே 'கிருஷணாாஜுனாகளிருவரும ஒரே உயி
உடையவாகள, ஒருவரையொருவா பறறிநிறபவாகள' என
முனபு கேடடவாாததையை இப்பொழுது காணகினறேன் கே
வன, ஸகோதரியின புததிரனன அபிமனயு கொலலபபடடதை
கணடு நிததிரையிலும துயரபபடுகிறுன நாம அவனவிஷயததி
தீஙகைச செயதிருககினறேம அவன எனககு நனமையை எ
வாறு செயவான? அாஜுனன அபிமனயுவின நாசததால வருத
முறறிருககிறுன வேண்டபபடடாலும, அநத அாஜுனன எனக
நனமையைச செயவதில எவவாறு முயறசியைச செயவான? மஹ
பலசாலியும பாணடவாகளுள இடைபபடடவனுமான பீமஸேன
கொடியவன அவனுல, கொடுமையாகச சபதம செயயபபடடிரு
கிறது அவன யுததததில தோலவியடைநதாலும அடைவான
வணஙகமாடடான வீராகளும இரடடையாகளுமான அநத நகு
ஸஹதேவாகளிருவாகளும கததியைககடடியவாகளும கவசததை
பூணடவாகளுமாயிருநது வைரததைப பாராடடிககொணடிருககின
ளா, யமனபோனறவாகளாயுமிருககினறனா பராமமணோததமரே
எனனேடு திருஷடதயுமனனும சிகணடியும வைரஙகொணடிரு
கினறனா அவவிருவரும எவவாறு எனககு நனமையைசசெய

யலவா? எலலாஜனஙகளும பாாததுககொணடிருநதபொழுதே, றைததுணியை உடுததவளும வீடடுககுவிலககானவளுமான ரௌபதி துசசாஸனனுல சபைநடுவே மிகுநத துனபததிறகு உட டுததபபடடாள அவவாறு அநதபபாஞசாலி துகிலையிழநததை ம எளிமையடைநததையும பாணடவாகள இனனும நினைககின ாகள பகைவரை வாடடுபவாகளான அநதபபாணடவாகள யுத ததினினறு தடுககபபடுததறகு அஸாததியமானவாகள எபபொ து திரௌபதி துனபபபடுததபபடடாளோ அதுமுதல அவள யராததால எனவிநாசததினபொருடடும தன கணவாகளின் ரியஸிததியின பொருடடும உகரமான தவமபுரிகிறுள பகைமுடிக மவரையில எபபொழுதுமே அவள பூமியில படுககிறுள வாஸு தவனுடையசகோதரியான ஸுபததரையும, மானததையும காவத தயுமவிடடு கிருஷணைககு அடிமைபோலாகி எபபொழுதும பணி டை செயதுவருகிறுள இவவாறுக, எலலாம மேறபடடிருக றன, எவவிதததாலும தணியா அபிமனயுவின நாசததினுல வன எவவாறு எனனுல சாநதிசெயதுகொளளத தககவுன? அரச க இருநத நான கடலசூழநதபூமியை அனுபவிதது (இபபொழுது) ணடவாகளுடைய அருளால ராஜயததை எவவாறு அனுபவிப ன? அரசாகளுககு மேனமேல சூரியனபோலப பிரகாசிததுக ாணடிருநத நான தாஸனபோல யுதிஷடிரனுககுபபின எவவாறு னதொடாநது செலவேன? நான தானுகப போகஙகளை அனுபவித கொணடும மிகுதியான தானஙகளைக கொடுததுககொணடும ருநது இபபொழுது கிருபணாகளுடன சோநது, எளிய ஜீவ ததை எவவாறு அடைவேன? நேசததுடன இதமாக உம ல உரைககபபடட உமமுடைய வாகயததில நான அஸூ பபபடவிலலை பகைவாகளைத தவிககசசெயகினறவரே! எவ ததிலும நான சாநதியை இசசமயததிறகு உசிதமென எணண லலை. கடுமபோா புரிவதால பகைவாகளை வெலவதே நலல நீதி னறு எணணுகிறேன, ஆணமையறறவனபோல இருபபதறகு து ஸமயமனறு கடும்போா புரிவதறகே நமககுச சமயமநோநதிருக றது நான அநேகம யஜஞஙகளால தேவாகளை நனறுகப பூஜித நககினறேன, பராமமணாகளுககுத தகூஷிணைகளும கொடுத நககிறேன, காமபோகஙகளும அனுபவிததிருககிறேன, வேதங ாக கேடடிருககிறேன, பகைவாகளுடைய முடியில [1] வாஸ

[1] முடியினமேல காலவைததேன எனபதுகருதது.

மும செயதேன, ஐயனமீர! என்னுடைய வேலைககாரர்களை ந
ருகப போஷிததேன, தீனஜனஙகளைக கரையேறறியும விடடே
பராமமனனேததமரே! நான இபபொழுது பாணடவாகளை நோக
எவவித வாாததைகையக கூறுவேனெனபதை அறியேன சதது
ராஜயஙகள என்னால ஜயிககபபடடன சொநத ராஜயம நனரு
காககபபடடது; பறபல போகஙகளும அநுபவிககபபடட
அறமபொருளினபஙகளும என்னால அநுஷடிககபபடடன பி
ருககள க்ஷததிரிய தாமம இவவிரணடின விஷயமான கடனகளை
தீா ததுககொணடுவிடடேன இனி, இநத உலகததில, நிசசயம
ஸுகம கிடையாது ராஜயம எது! கீாததி எது! இவவுலகத்தி
கீாததியொனறே தேடததககது அதுவும யுதததால தேட
தககதேயொழிய வேறு விதததால இலலை க்ஷததிரியனுககு (யு
தம செயயாமல) வீணனமரணமெனபது இகழபபடடிருககிற
வீடடில படுககையில மரணமெனபது மிகக பெரிதான அதாம
எநத அரசன அரணயததிலாவது யுதததிலாவது சரீரததைவிடு
பானோ அவன மஹாயஜஞஙகளைச செயவதினால உணடாககூடி
பெருமையை அடைகிறான. எவன, வியாதியினால பீடிககபபட
ஜரையினால ஆகரமிககபபடடும தீனமாகப புலமபிககொணடு, புல
கினற ஞாதிகளுடைய மததியில மரணமடைகிறானோ அவன ஆ
பிளளையாகான பறபல போகஙகளை இழநது உததமகதியை அடை
திருபபவாகளுடன ஸவலோகயததை நலலயுதததினால இபபொழு
நான அடைவேன சூராகளும நலல ஒழுககமுடையவாகளும யுத
களில திருமபாதவாகளும புததிசாலிகளும ஸதயஸநதாகளும யாக
ளால தேவாகளைப பூஜிககினறவாகளும சஸதிரஙகளால எறபடுக
படட அவபிருததததினால பரிசுததாகளுமான எலலாவீராகளுக்கு
ஸவாககததில வாஸமானது நிசசயம யுதததில (போாபுரிகின
வீராகளை) அபஸரஸதிரீகளுடைய கூடடஙகள நிசசயமாக ஸநதோ
ஷததுடன பாாககினறன தேவஸபையில பூஜிககபபடடவாகளு
அபஸரஸுகளால நாறபுறததிலும சூழபபடடவாகளும, ஸவாக
தில சநதோஷிககினறவாகளுமான மனிதாகளை நிசசயமாகப பித
கள பாாககிறாாகள தேவாகளாலும புறஙகாடடாதவாகளான சூா
ளாலும செலலபபடடதும, வயதுசெனற பிதாமஹராலும புததிச
யான துரோணாசாாயராலும ஜயததனாலும காணனாலும அவவா
துசசாஸனனாலும செலலபபடடிருபபதுமான அநத வழியில நா
எறபபோகிறோம எனனிமிததமாக இநதயுதததில முயனற

ம் சூராகளுமான அரசாகள பாணஙகளால விசேஷமாகக காயப
ததபபடடு ரகததததினுல மேனி நனைககபபடடும கொலலபபடடும
மியில படுததிருககிறாாகள உததமமான அஸதிரஙகளை அறிநதவா
நம சாஸதிரஙகளிற சொலலபபட்டபடி யாகஙகளாலதேவதைகளை
ாதிததவாகளுமான சூராகள யுததமுறைபபடி உயிரையிழநது
பாககததில வீறறிருககினறாாகள 'அவாகளால ஸவயமாக ஏற
ததபபடடிருககிற வழியானது மீணடும (நடககபபடாமல
ாமாகில), பிரவேசிகக முடியாததாகிவிடும விழுகினறவாகளும
றாவேககமுளளவாகளுமான சூராகளோடு இவவிடததினினறு
லகதியை அடையபபோகிறேன எநதச சூராகள எனககாகக
ாலலபபடடாாகளோ அவாகளால செயயபபடட செயகையை
னககினறவனும அநதககடனைத திருபபிககொடுபபவனுமான நான
ஜயததில மனததைச செலுததவிலலை தோழாசளையும பிராதாக
ாயும பிதாமஹாகளையும விழுமபடிசெயதுவிடடு நான உயிரைக
பாறறிககொளளவேணடில உலகம நிசசயமாக எனனை இகழும
வினாகளாலும விசேஷிததுத தோழாகளாலும விடபபடடிருக
ாற எனககுப பாணடவனைபபணிநது அடையபபடும ராஜயமா
து எவவிதமாக இருககும ? அபபடிபபடட நான, இநத உலகத
ககு இவவிதமான அவமானததை ஏறபடுததி, நலலயுதததகினுல
ாலலபபடடு ஸவாககததை அடையபபோகிறேன இது வேறு
தம ஆகாது ' எனறு சொனனுன

துரியோதனன இவவாறு கூறவே, எலலாக்ஷததிரியாகளும அவ
டைய வாாததையைப புகழநது அரசனுன அவனை நோககி, 'நல
து, நலலது ' எனறு சொனனுாகள எலலோரும தோலவியைப
றி விசனபபடாதவாகளும பராககிரமததில மனததைச செலுததி
வாகளும போாபுரிவதில உறுதியுளளவாகளும மனததில ஊகக
ளளவாகளுமானாகள. பிறகு, யுதததகினுல ஸநதோஷிககினற எல
க கௌரவாகளும குதிரைகளைததேறறிச சிறிதுகுறைய இரணடு
ாஜனை தூரததிறசெனறு எதிாததுநினறாாகள அவாகள, திறநத
பளியும மரஙகளிலலாததும பரிசுததமானதும மஙகளகரமுமான
மயமலையினுடைய தாழவரையில சிவநதநிறமுளள ஸரஸவதி
தியைஅடைநது அதனஜலததில குளிககவும அதனைப பருகவுமசெய
ாகள பிறகு, அவாகள உடமமுடையபுததிரனுல உணடுபணணப
பட உறசாகததுடன நாறபுறஙகளிலும இருநதாாகள அரசரே !
லலா அரசாகளும, காலனுலதூணடபபடடவாகளாக அபபொழுது

ஒருவா மறறொருவருடைய மனததைத தேறறிககொணடு மீண
திருமபினாகள

ஐநதாவது அதயாயம

சல்யவதபாவம் (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனன் யாரைச் சேனுபதியாக்கலாமென்று அமுவத்தா
வைக் கேட்டதும், அவர் சல்யனைச் சேனுபதியாக்கச் சொல்லி
தும், துர்யோதனன் சல்யனைச் சேனுபதியாக வேண்டினதும்)

பிறகு, யுததததிஞல களிபபவாகளான சிறநத யுததவீராகளெ
லாரும இமயமலையின தாழவரையில நினறுகொணடு ஆஙகா
ஒனறுகூடினாகள சலயன, சிததிரஸேனன, மஹாரதஞன சகு
அமுவததாமா, கிருபா, ஸாதவதஞன கிருதவாமா, ஸுஷேண
அரிஷடஸேனன, வீாயவாஞன திருதஸேனன, ஜயதஸேனன இ
அரசாகளெலலாரும அஙகு இரவில வாஸமபணணினாகள யுத
தில வீரஞனகாணன கொலலபபடடவுடன, ஜயததால விளங
பாணடவாகளால பயபபடுததபபடட உமது குமாராகள இமய
யைத தவிர வேறிடததில ஸுகமபெறவிலலை ராஜரே! அவா
அவவிடததில் ஒனறுகூடி யுதததில முயறசியுளளவாகளாகச ச
ஞுடைய முனனிலையில ராஜாவான துரியோதனனை அபபொழு
விதிபபடி பூஜிதது, 'எவஞல நாம யுதததில பாதுகாககபபட
பகைவரை ஜயிபபோமோ அபபடிபபடட சேனுபதியை ஏறபடுத
கொணடு நீ பகைவரோடு போாபுரியககடவாய' எனறு கூறிஞாக
பிறகு, உமதுகுமாரஞன துரியோதனன, தேரில வீறறிரு
கொணடு, ரதிகமுரேஷடருள சிறநதவரும, எலலாயுததஙகளுடை
தனமைகளையும அறிநதவரும, யுதததில யமனுககொபபானவரு
அழகிய அஙகஙகளையுடையவரும, தலையைமூடிககொணடிருபபவரு
சஙகமபோனற கழுததையுடையவரும, பிரியமாகவசனிககினறவரு
மலாநத தாமரையிதழபோனற கணகளையுடையவரும புலிபோ
முகததையுடையவரும, மேருவைபபோலக கௌரவமபெறறவரு
தோளகளாலும கணகளாலும நடையாலும குரலாலும ருததிரா
விருஷபததிறகொபபானவரும, பருததும இசைநதும நீணடுமிரு
கினறகைகளையுடையவரும, அதிகவிசாலமான சிறநதமாாபையுடை
வரும, பலததில அருணனுடைய இளையஸஹோதரஞனகருடனுக
ஒபபானவரும, வேகததில காறறிறகு நிகரானவரும, காநதியி
சூரியனுககு நேரானவரும, புததியால சுககிராசாரியருககுச சமா

ும, காநதி உருவம முகஸௌநதரியம இமமூனறுலும சநதிரனை
ஒததவரும, பொறகட்டிக குவியலபோனறவரும, இசைநதிருக
கினற பொருததுககளையுடையவரும, நனகு உருணட தொடைகளை
யும இடையையும முழநதாளகளையுமுடையவரும, அழகிய காலகளை
யுடையவரும, சுநதரமான விரலகளையும நகஙகளையுமுடையவரும,
பிரமமதேவரால குணஙகளை நினைததுநினைதது முயறசியினறபடைக
கபபட்டிருபபவரும, எலலா லக்ஷணஙகளும பொருநதியவரும,ஸமாத
ரும, வேதஙகளுககுக கடல போனறவரும, பலததினால சத்ருக
களை ஜயிககினறவரும, பகைவரால பலஙகொணடு ஜயிகக முடியாத
வரும, பிரயோகததிலும பலததிலும ஸமஹாரஞசெயவதிலும பரா
மசிததததிலும மனததை மிககசெலுததினவரும, சிறநத மஙகள
மான வடிவமுளளவரும, மநதிரஙகளுடைய பிரயோகம விநியோகம
இனைவு இவைகளை (இயறகைக) குணஙகளாக உடையவரும, [1] பதது
அஙகஙகளுளளதும நானகு பாதஙகளுளளதுமான பாரஸதிரம்
ததை உளளபடி அறிநதவரும, அஙகஙகளுடன கூடினவையும
இதிஹாஸததை ஐநதாவதாககொணடவையுமான நானகுவேதங
களையும நனகுஉணாநதவரும, அயோனிஜரான துரோணாசாரியரால
உககிரமான விரதஙகளால முயறசிசெயது ஈசுவரரைப பூஜிதது
அயோனிஜையான கிருபியினிடம உணடுபணணபபட்டவரும், மிகக
தவமுடையவரும், ஒபபறற செயகையையுடையவரும், பூலோகத
தில உருவததால சமானமிலலாதவரும், எலலாவிதயைகளிலும
கரைகணடவரும், குணஙகளுககுக கடலாயிருபபவரும், இகழபபடா
தவருமான அநத அசுவததாமாவை அடைநது, 'ஓ! ஆசாரியபுத
திரரே! இபபொழுது எஙகளனைவருககும நீர பரமகதியாயிருககின
றீர. ஆதலால, உமமுடைய கட்டளையால எவன எனககுச சேனாதி
பதியாகலாம? எவனை முனனிட்டுககொணடு ஒனறுகூடி யுதததில
பாணடவாகளை ஜயிபபோம?' எனறு கேட்டனன

அசுவததாமா, 'குலததாலும உருவததாலும தேஜஸினாலும
சகதியாலும ஐசுவரியததாலும நிறைநதவனும எலலாககுணங
களாலும நிறைநதவனுமான இநதச்சலயன' நமககுச சேனாபதியாக,
இருககட்டும நனறியறிவுளள இநதச் சலயன தனமருமககளை விட்டு
விட்டு நமமை வநதடைநதான இவன பெரியசேனையையுடைய
வன, நீணடகைகளையுடையவன, வேறொரு ஸகநதருககுஒபபா
னவன ராஜஸ்ரேஷ்டனே! ஜயிககபபடாத ஸுபரமமணயரைச

[1] ஆதிபாவம 878-ம பககம குறிபபிறகாணக.

சேனாபதியாக ஏற்படுத்திக்கொண்டு தேவர்களால் எவ்வாறு ஜயப் அடையப்பட்டதோ அவ்வாறு இந்த அரசனைச் சேனாபதியாக ஏற் படுத்திக்கொண்டு நம்மால் ஜயமடையப்படும்' என்று கூறினா துரோணபுத்திரர் அவ்வாறு சொல்லியவுடனே, எல்லா அரசர்களும் சல்யனை நான்குபக்கத்திலும் சூழ்ந்துநின்றுகொண்டு ஜயசப்தங்களைக் கூறினார்கள், யுத்தத்தின்பொருட்டும் புத்தியைச்செலுத்தினார்கள் ; அதிக ஆவேசத்தையும் அடைந்தார்கள் பிறகு, துரியோதனன் பூமியில் நின்றுகொண்டு, இரதத்திலிருப்பவனும் யுத்தத்தில் துரோ ணருக்கும் பீஷ்மருக்கும் சமானனுமான சல்யனை நோக்கிக் கைகுவித் துக்கொண்டு, 'மித்ரர்களிடம் அன்புள்ளவனே! கற்றறிந்த ஜனங் கள் எந்த ஸமயத்தில் மித்திரன் அமித்திரனென்று பரீக்ஷை செய் கிறார்களோ, அப்படிப்பட்டகாலம் இதோ மித்திரர்களுக்கு வந்து விட்டது அப்படிப்பட்டவனும் சூரனுமான நீ நமது படைமுகத் தில் சேனாபதியாகவேண்டும் நீ யுத்தத்தை நாடியவுடனே, பாண் டவர்கள் மந்திரிகளுடன் அறிவு குறைந்தவர்களாவார்கள் பாஞ் சாலர்களும் முயற்சியற்றவர்களாவார்கள்' என்று கூறினன் அப் பொழுது வாக்கியங்களை அறிந்தவனும் மத்ரநாதனுமான சல்யன், துரியோதனனுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு அரசர்களின் முன்னிலை யில் அரசனைப்பார்த்துப் பின்வரும் வாக்கியத்தை உரைக்கலானன், 'வேந்தனே! குருராஜனே! நீ என்னை எந்தக் காரியத்தில் (ஏற் படுத்த) எண்ணுகின்றாயோ, அதனைச் செய்கிறேன் என்னுயிரும் ராஜ்யமும் செல்வமுமாகிய அனைத்தும் உன் பிரியத்தின்பொருட்டே இருக்கின்றன' என்று கூறினன்

துரியோதனன், 'மாமா! நிகரில்லாத உன்னை நான் சேனாபதி நிலையில் வரிக்கிறேன் யுத்தஞ்செய்பவருள் சிறந்தவனே! யுத்தத் தில் ஸுப்ரமண்யர் தேவர்களைக் காத்ததுபோல அப்படிப்பட்ட நீ எங்களைக் காப்பாயாக ராஜேந்திர! தேவர்களுள் ஸுப்ரமண்யரைப் போல (நம்முள்) நீ ஸேனாபதி ஸ்தானத்தில் அபிஷேகம் செய்து கொள் வீரனே! மஹேந்திரன் அஸுரர்களைக் கொன்றதுபோல நீ யுத்தத்தில் பகைவர்களைக் கொல்' என்று கூறினன்

ஆறாவது அத்யாயம்

சல்யவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(துரியோதனன் சல்யனைச் சேனாதிபதி ஸ்தானத்தில் அபிஷேகம் செய்ததும், கேசவர் யுதிஷ்டிரரைச் சல்யனுடைய வதத்தைச் செய்யச் சொல்லியதும்)

அரசரே! பிரதாபசாலியான மத்ரராஜன், துரியோதனராஜனுடைய இந்த வார்த்தையைக்கேட்டு அவனைப்பார்த்து அப்பொழுது இந்த வசனத்தைக் கூறலானான் 'துரியோதனா! மிக்க தோள்வலியமைந்தவனே! வாக்கியங்களை அறிந்தவர்களுள் உத்தமனே! நீ இதோ தேரில் வீற்றிருப்பவரான எந்தக் கிருஷ்ணார்ஜுனரிருவர்களையும் ரதிகர்களுள் சிறந்தவர்களாக எண்ணுகிறாயோ அந்த இருவர்களும் புஜபலத்தில் எவ்விதத்தாலும் எனக்கு ஒப்பானவர்களல்லர். தேவர்களோடும் அஸுரர்களோடும் மனிதர்களோடும் சேர்ந்து முயல்கின்ற பூமண்டலமுழுமையையும் மிக்ககோபங்கொண்டவனான யுத்தமுனையில் எதிர்த்துப் போர்புரிவேன்; பாண்டவர்களை எதிர்த்துப் போர்புரிவேனென்னும் விஷயத்தில் ஐயமென்ன? ...ன யுத்தத்தில் பார்த்தர்களையும் வந்திருக்கின்ற ஸோமகர்களையும் ...யிப்பேன்; யான் உனக்குச் சேனாபதியாவேன்; ஸம்சயமில்லை. ...ந்த வியூகத்தைச் சத்ருக்கள் ஏற்படுத்தமாட்டார்களோ அந்த வியூகத்தை நான் ஏற்படுத்தப்போகிறேன். துரியோதனா! இதனை உண்மையாகச் சொல்லுகிறேன்; ஸம்சயமில்லை. ராஜனே! நான் ...னறைத்தினத்திலேயே யுத்தத்தில் எல்லாப் பாஞ்சாலர்களையும் பாண்டவர்களுடன் சேர்த்துச் ஸம்ஹரிக்கப்போகின்றேன்; இல்லாவிடில் கொல்லப்பட்டு ஸ்வர்க்கத்தையாவது அடைவேன். பயமற்றவனாக ஸஞ்சரிக்கின்ற என்னை இன்று உலகங்கள் பார்க்கட்டும். இப்பொழுது எல்லாப் பாண்டவர்களும் ஸாத்யகியும் வாஸுதேவனும் பாஞ்சாலர்களும் சைத்யர்களும் திரௌபதி குமாரர்களெவரும் திருஷ்டத்யும்னனும் சிகண்டியும் எல்லாப் பிரபத்ரகர்களும் என்னுடைய விக்கிரமத்தையும் வில்லின் மஹாபலத்தையும் இலாகவத்தையும் அஸ்திரவீரியத்தையும் யுத்தத்தில் இருகைகளின் வன்மையையும் பார்க்கட்டும். என்னிருகைகளின் வலிமையையும் எனக்கு அஸ்திரங்களில் எவ்விதமான நிறைவிருக்கின்றதென்பதையும் இன்று பார்த்தர்களும் சாரணர்களுடன்கூடிய ஸித்தர்களும் பார்க்கட்டும். பாண்ட

வாகளுடைய ரதிகாகள இனறு எனவிககிரமததைதககணடு பிரதி
செயவதில நோககமுறறவாகளாகப பறபல காரியஙகளைச செய
வாாகள இனறு பாணடவாகளுடைய சைனயஙகளை நானகு
பககததிலும துரததபபோகினறேன பிரபுவே! கௌரவனே!
உனககுப்பிரியததைச செயயவேண்டி நான யுததத்தில துரோண
ரையும பீஷமரையும கர்ணனையுமவிட மேலாகப் பராக்கிரமததுடன
கூடி யுததமுனையில ஸஞசரிககபபோகினறேன' என்று கூறினன

பாததருடசிறநதவரே! ராஜரே! மனம வருநதியவனும இவ
'வாறு கூறியதைககேடடவனுமான துரியோதனராஜன, பிறகு, சாஸ
திரததினுல கணடறியபபடட விதிபபடி மததிரநாதனைச சேனையின
நடுவில விரைவாக (ஸேனுபதியாக) அபிஷேகஞசெயதான பாா
தரே! பிறகு, அநதச சலயன அபிஷேகஞ செயயபபடடவுடன
பெரிதான விமமாதம உணடாயிறறு உமது படையில, நான
வித வாததியஙகளும முழககபபடடன அவவாறே, யுததவீராகளு
மஹாரதாகளான மததிரகாகளும ஸநதோஷமுளளவாகளாகுாகள
யுதததில பிரகாசிககினற அரசனுன சலயனைபபாாதது, 'ராஜனே
(பகைவாகளை) ஜயிபபாயாக நெடுஙகாலம வாழநதிருபபாயாக
திருககினற பகைவாகளைத தொலைபபாயாக உனனுடைய தோ
வலிமையைத துணையாககொணடு மஹாபலசாலியான துரியோ
னன அகணட பூமணடலமனைததையும பகைவாகளழிககபபெற
தாகப பரிபாலனஞ செயயடடும தேவாகளோடும அஸுராகளே
டும மனிதாகளோடுஙகூடின (உலகஙகளை) நீ யுததததில ஜயிகக
சகதியுளளவனனறோ? அவவாறிருகக, மரணததை ஸவபாவமாக
கொணட ஸருஞசயாகளையும ஸோமகாகளையும இநத யுதததில
ஜயிபபாயெனபதில ஸமசயம எனனவிருககினறது'' எனறு துதி
தாாகள இவவாறு, நனகுபுகழபபடுகினறவனும பலசாலியும வீர
மான மதத்திரநாதன, மனேதிடமிலலாதவாகளால அடையமுடியா
தான ஸநதோஷததை அபபொழுது அடைநதான பகைவா கா
தை அழிபபவரே! பாாதரே! அவவாறு சலலியன அபிஷேக
செயயபபடடவுடன, அநத இடததில உமது சேனையிலுளள சை
காகள காணனுடைய (நாசததாலுணடான) விசனததைச சிறித
எணணவிலலை அசசமயததில போாவீராகள சநதோஷமடைநத
களும நலல மனநிலைமையடைநதவாகளுமானாாகள, பாாததாக
மததிரராஜனுககு வசபபடடவாகளெனறும கொலலபபடடவ
ளெனறும எணணினாாகள பரதாகளுள உததமரே! உமமுடை

ந்தசசேனையானது மிகுந்த ஸந்தோஷததையடைநது அன்றிரவு
கமாக உறங்கி ஸந்தோஷமுள்ள மனததையுடையதாயிறறு

யுதிஷடிரராஜா, உமதுபடையில அநதச சபததைதககேடடு,
லலா க்ஷத்திரியாகளும பாாததுககொணடிருககும்பொழுதே,
ருஷணிகுலததில உதிததவரான ஸ்ரீவாஸுதேவரைப பாாதது,
மாதவரே! சிறநத விலலாளியும எலலாச்சைனிகருளளும பூஜிககப
பறறவனும மததிரராஜனுமான சலயன துரயோதனனால ஸேனாதி
தியாக ஏறபடுததபபடடான மாதவரே! இதனைஅறிநது எது தகுந
தோ அதனை நீா முனபு நடநதவணணம செயயவேணடும நீா நாயக
கவும ரக்ஷகராகவுமிருககிறீா அடுத்துச செயயவேணடிய விஷயத
தச செயவீராக' எனகிற வாககியததை உரைததாா மஹா
ஜரே! வாஸுதேவா, அரசரான அநத யுதிஷடிரரைபபாாதது,
பாரதரே! நான சலயனை உளளபடி அறிநதிருககிறேன அவனா
றநத வீரியமுளளவன, அதிக தேஜஸையுடையவன விசேஷிததது
திகமான பலமுளளவன, ஸமாததன, விசிததிரமாகப போா
ிபவன, லாகவததையுடையவன யுததததில பீஷமா எவ
தமோ, துரோணா எவவிதமோ, காணன எவவிதமோ, அவவித
னவனெனறே அவாகளைவிட அதிகமானவனெனறே மததிர
ஜனை நான எணணுகிறேன பாரதரே! ஜனநாதரே! யான
லோசிககுமிடததுப போாபுரிகினற அநத மதராஜனுககுத
குநத யுததவீரனை நான அறியவிலலை பாரதரே! அநத மதர
தன யுததததில பலததினால சிகணடியையும அாஜுனனையும
மனையும ஸாதயகியையும திருஷடதயுமனனையும மீறினவன்
ஙகமபோலவும யானைபோலவும விககிரமமுடையவனும மஹா
ஜனுமான மதராஜன, கோபஙகொணட காலனானவன பிரஜைக
டம பிரளயகாலததில ஸஞசரிபபதுபோலப பயமறறவனாக ஸஞ
ிபபான புருஷஸரேஷடரே! புலிககுசசமமான வலலமையுளள
மமைததவிர யுததததில அவனை எதிாததுப போாபுரிகினறவனை
ன இபபொழுது காணவிலலை குருநநதனரே! யுததததில கோபங
ாணடிருககினற மதராஜனைக கொலலக்கூடிய மனிதா இவவுல
ல நீா ஒருவரே உமமைத தவிர வேறொருவன இலலை ஆத
ால, நாடோறும போாபுரிகினறவனும உமது சைனியததைக
கலககுகினறவனுமான சலயனை இநதிரன சமபரனைக கொனறது
பால யுததததில கொலவீராக. ஸுதபுததிரனை காணனுககுப
மகு, இநத வீரன துரியோதனனால நனகுமதிககபபடடிருககின
ன மததிரநாதன யுததததில கொலலபபடடால ஜயம உமககே

நிச்சயம் அவன் கொல்லப்பட்டால், துரியோதனனுடைய பெரி சேனை முழுவதும் கொல்லப்பட்டதே மஹாராஜரே! குந்திநந்த னரே! தக்கதான எனது இந்த வார்த்தையைக்கேட்டு மஹாரதனு மத்ரராஜனை யுத்தத்தில் எதிர்த்துச் செல்லுவீராக மிக்க புஜபலமு ளவரே! இந்திரன் நமுசியைக் கொன்றதுபோல இந்தச் சல்யனை கொல்வீராக 'இவன் எனக்கு அம்மான்' என்று இவன் விஷய தில் நீர் தயைபாராட்டாதீர் க்ஷத்திரிய தருமத்தை முன்னிட்டு கொண்டு மத்திரதேசத்து ஜனங்களுக்குத் தலைவனான சல்ய வதஞ்செய்யக்கடவீர் துரோண பீஷ்மர்களாகிய ஸமுத்திரத்தை யும் கர்ணனாகிய ஆழ்ந்த மடுவையும் கடந்து சல்யனாகிய மாட்டு குளப்படியை அடைந்து பரிவாரங்களுடன் நீர் முழுகிவிடாதி உமக்குள்ள தபோபலத்தையும் உமக்குள்ள க்ஷத்திரியபலத்தைய முழுதும் யுத்தத்தில் காண்பிப்பீராக இந்த மஹாரதனை வதஞ்செ யும்' என்று கூறினார்

பகைவீரர்களைக் கொல்பவரான ஸ்ரீ கேசவர் இவ்வளவு வார் த்தையைச் சொல்லிவிட்டுப் பிறகு பாண்டவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டு சாயங்காலத்தில் பாசறைக்குச்சென்றார் அப்போது, கேசவர் சென் றவுடன், தருமநந்தனரான யுதிஷ்டிரர் எல்லாச்சகோதரர்களைய பாஞ்சாலர்களையும் ஸோமகர்களையும் அனுப்பிவிட்டு அன்றிரவு மு வதும் துன்பமில்லாத யானைபோல நித்திரை செய்தார் மஹாவி லாளிகளான அந்த எல்லாப்பாஞ்சாலர்களும் அவ்வாறே பாண்ட களும் கர்ணனுடைய மரணத்தால் மகிழ்ந்தவர்களாக அப்பொழு அன்றிரவு உறங்கினார்கள் பெரியவரே! பாண்டவருடைய சே யானது, ஸூதபுத்திரனது மரணத்தால் ஜயத்தை அடைந்து மன கவலையற்றதும் பெரியவில்லையுடையதும் கரையைக்கடந்ததும் பெ ரதங்களுடன் கூடியதும் இரவில் மனக்களிப்பு உடையதுமாயிற

ஏழாவது அத்யாயம்

சல்யவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(இருதிறத்துச் சைனிகர்களும் அணிவகுத்தலை முன்னிட்டு இருவர் இருவராகப் போருக்குப் புறப்பட்டது)

இரவுகழிந்தவுடன், அப்பொழுது ராஜனான துரியோதன உம்மைச் சேர்ந்த எல்லோரையும் பார்த்து, 'மஹாரதர்களே! யு ஸன்னாஹத்தைச் செய்யுங்கள்' என்று கூறினான். அரசனுடை

னணததைஅறிநது அசசேனையானது ஸனனுஹமுளளதாயிறறு
ா விரைவாகத தோகளைபபூட்டினா அவவாறே, சிலா எலலாபபக
திலும ஓடினாகள யானைகள ஸிததஞ்செயயபபடடன காலாட
நம ஸனனததம செயவிககபபடடனா மறறவாகள ஆயிரம ஆயிர
கக குதிரைகளை மேலவிரிபபுடனகூடியவைகளாகச செயதாாகள
ஜரே! நானகுவிதவாததியஙகளின ஓசையும தோனறியது ஒரு
ரயொருவா எதிாததுக காஜிககினறவாகளும சைனிகாகளுள
தானாகளுமான யுததவீராகளுடைய ஒலியும தோனறியது
ரதரே! பிறகு, மாணடதுபோாக மிசசமுளள எலலாசசேனைகளும
ணமவரையில திருமபுகிறதிலலையெனறு எணணி ஸனனுகமுளளா
பகளாகக காணபபடடன மஹாரதாகள, மததிரராஜனுன-
யனைச சேனுபதியாக ஏறபடுததிககொணடு எலலாச சேனையை
அணிவகுததுச சைனியஙகளில ஆயததமாக நினமுாகள பிறகு,
லாசசைனிகாகளும, கிருபரும, கிருதவாமாவும, அஸவததாமா
, சலயனும, சகுனியும, இனனும மிகுநதிருநத மறற அரசாகளும
து புததிரனேடுசோநது அனபுடன பிரதிஜஞை செயதனா
பபொழுது ஆசாரியகுமாரரான அஸவததாமா தனிமையாயிருநது
கவாகளுடன போாபுரியககூடாது எவவிததததாலும பாணடவாக
ாடு நமககுள ஒருவனல யுததஞசெயயததககதனறு எவன ஒரு
றுகப பாணடவரோடு போாபுரிவனே, எவன யுததஞசெயபவனை
டுவிடுவனே, அவன பஞசமகாபாதகஙகளையும உபபாதகஙகளையும
யுதவனுவான நமதுயுததவீராகள ஒருவரையொருவா பாதுகாத
கொணடும சோநதும யுததஞசெயயவேணடும' எனறுாகள இவ
று அநத எலலாமஹாரதாகளும அஙகு பிரதிஜஞையைசசெயது-
ாணடு மததிரநாதனைமுனனிடடு விரைவாகப பகைவாகளை எதிாத
செனறுாகள ராஜரே! அவவாறே, பாணடவாகளும, மஹாயுத
ததில சேனையை அணிவகுததுககொணடு யுததகளததில நானகு-
ததிலும கௌரவாகளைககுறிதது யுததஞசெயயபபோகிறவாக
க எதிாததுச செனறுாகள பிறகு, பலததினல விருததியடைந்த-
ஙகளுடனும யானைகளுடனுஙகூடின சேனையானது, பொஙகுகினற
லுககொபபான சததததுடனகூடியதும கரைபுரணடுவரும கடல
ானற வடிவமுளளதுமாயிறறு" எனறுன

திருதராஷடிரன, "துரோணா, பீஷமா, ராதாபுததிரனுன கா
ன இவாகளின மரணததை நான கேடடேன இதறகுமேல மறு
யும சலயன எனபுததிரன இவாகளின மரணததை எனககுக

கூறுவாயாக ஸஞ்சய! தருமராஜனால சலயன எவவாறு யுததத
கொலலபபடடான ? மிகக புஜபலமமைநத எனபுததிரனன துரி
தனனும, பீமனால எவவிதம கொலலபபடடான ? " எனறு வின
ஸஞசயன சொலலலானன

" வேநதரே ! மனிதாகளுககும அவவாறே யானைகளுககும கு
ரைகளுககும க்ஷயததை உணடுபணணினதான யுததததைச செ
லுகிறேன, எனனிடமிருநது மனவுறுதியுடன கேளும அரசே
பெரியவரே ! துரோணரும பீஷமரும காணனும கொலலபபட
பிறகு, சலயன எலலாபபாததாகளையும யுததததில கொலலபடு
கிறனெனற ஆசை உமது புததிராகளுககு அபபொழுது அதிக
யிருநதது உமமுடைய குமாரன அநத ஆசையை மனததில வை
துககொணடு மனததேறுதலுறறு மஹாரதனன மததராஜனை யுத
தில ரக்ஷகனாகஅடைநது அபபொழுது தனனை நாதனுள்ளவ
எணணிககொணடான அரசரே ! காணன கொலலபபடடவுட
பாாததாகள ஸிமமநாதம செயதபொழுதே, கௌரவாகளைப
தான பயம் வநதனுகிறது மஹாராஜரே ! பிரதாபசாலியும மஹா
னுமான மததராஜன அபபொழுது அவாகளைத தேறறி, நிறைவுள
தும ஸாவதோபததிரமெனறு பெயருடையதுமான வியூகததை
படுததிககொணடு, விசிததிரமானதும (பகைவாகளின) பெருககத
நாசஞசெயகினறதும அதிவேகமுளளதுமான விலலை உதறிககொ
டும ஸிநதுதேசததிலுணடான குதிரைகளபூடடிய சிறநத தே
ஏறிககொணடும பாாததாகளைககுறிதது யுததததில எதிாததுச செ
றன மஹாராஜரே ! அவனுடையதோபபாகன தேரிலிருநதுகொ
தேரை விளஙகசசெயதான மஹாராஜரே ! பகைவாகளை நாசஞசெ
கினறவனும வீரனும சூரனுமான அநதசசலயன அவவிதமான தே
டன உமது புததிராகளுடைய பயததைப போககுபவனாக நினறு
கவசமணிநத மததிராஜன வீராகளான மததிராகளோடும ஜயி
முடியாத காணபுததிராகளோடுமகூட யுததபபிரயாணகாலததில
கததிறகு முகமானன திரிகாததவீராகளால சூழபபடட கிருதவா
இடபபுறததில நினறுன சகாகளோடும யவனாகளோடுமகூ
கிருபாசாரியா வலபபககததில நினறுா அஶவததாமா காமபோ
களால நானகுபுறமும சூழபபடடவராகப பினபுறம நினறுா சிற
கௌரவவீராகளால ரக்ஷிக்கபபடட துரியோதனன நடுவிலிருநதா
மஹாரதனும சூதாடியுமான சகுனியும, பெரிய குதிரைபபடையா
சூழபபடடவனாக எலலாச சைனியததுடனும சென்றான மஹ

ஜரே! பகைவாகளை அழிபபவாகளும மஹாவிலலாளிகளுமான
ணடவாகளும மூனறுகப பிரிநதவாகளாகிச சைனியததை அணி
குததுககொணடு உமது சேனையினருகில வநதாாகள். திருஷடத்
மனனும சிகணடியும, மஹாரதனன ஸாதயகியும சலயனுடைய
சேனையைக கொலவதறகாக யுததததில எதிாததுச சென றனா.
றகு, பரதஸரேஷடரும அரசருமான யுதிஷடிரா தமது படையி
ல சூழபபடடுச சலயனையே கொலல எணணஙகொணடு அவனை
திாததுசசென றூா பகைவாகூடடஙகளை அழிபபவனன அாஜுனன,
றநத விலலாளியான கிருதவாமாவையும ஸமசபதகாகளின கூட
ஙகளையும வேகததுடன எதிாததுச சென றன ராஜேநதிரரே! பீம
ஸனனும மஹாரதாகளான ஸோமகாகளும யுததததில பகைவாக
ரக கொலலஎணணிக கிருபரை எதிாததாாகள மாதரீகுமாராகளான
றநத நகுலஸஹதேவாகள, சேனைகளுடன சோநது, சேனைகளுடன
டின சகுனியையும மஹாரதனன உலூகனையும யுததததில கிட்டி
ாகள அவவாறே, மிகுநத கோபஙகொணடவாகளும பறபல ஆயு
ஙகளைக கையிறகொணடவாகளும பதினயிரககணககாயிருபபவா
ளுமான உமது யுததவீராகள, யுததததில பாணடவாகளை எதிாத
ாகள '' என று கூறினன

திருதராஷடிரன, "ஸஞசய! சிறநத விலலாளிகளான பீஷமரும
ரோணரும காணனும ஜயதரதனும கொலலபபடடு, யுததததில
ளரவாகளும பாணடவாகளும சிலாகளே மிகுநது, பாாததாகள
ாபமுளளவாகளாகப பாாககிரமததைக காணபிககவே, நமமவாகளி
ம பிறாகளிலும எவவளவு சேனை மிகுநதிருநதது?'' என று வினவ,
ஞசயன சொலலலானன "அரசரே! எவவாறு நாஙகளும பிறா
ளும யுததததிறகாகநெருஙகினேமெனபதையும, யுததததில சேனை
னது எவவளவு மிகுநதிருநததெனபதையும என னிடமிருநது
றிநதுகொளளும பரதாகளுள சிறநதவரே! பதினேராயிரம தோ
ளும, பதினேராயிரததெழுநூறு யானைகளும இருநதன பாரதரே!
நத யுததததில இரணடு லக்ஷம குதிரைகள நிறைநதிருநதன
னறுகோடி காலாடகளும இருநதாாகள உமது சைனியம இவவளவு
ருநதது. பாரதரே! பாணடவாகளுடைய சேனையில ஆறுயிரம
தாகளும, ஆறுயிரம யானைகளும, பதினயிரம குதிரைகளும, இரணடு
ாடி காலாடபடையும யுததததில மிகுநதிருநதன பரதாகளுள
றநதவரே! ராஜேநதிரரே! இவாகளே இவவிதமாக அணிவகுத்துக
ாணடு மததிரராஜனுடைய கடடளையில கடடுபபடடவாகளாக

யுத்தத்திற்கு வந்துகூடினார்கள் நாங்கள் ஜயத்தில் ஆசையுள்ளவ
ளாக அதிக கோபத்துடன் பாண்டவர்களை எதிர்த்துச் சென்றே
அவ்வாறே, சூரர்களும் யுத்தத்தில் ஜயத்தோடு விளங்குகிறவர்க
மான பாண்டவர்களும், புருஷஶ்ரேஷ்டர்களும் புகழுள்ளவர்க
மான பாஞ்சாலர்களும் நமது படையை எதிர்த்துவந்தனர் பிரபுவே
சேனையின் கூட்டத்தினால் ஒருவருக்கொருவர் வதத்தை விரும்புகி
வர்களும் புருஷஶ்ரேஷ்டர்களுமான இவ்வீரர்கள் விடியற்காலத்தி
இவ்விதமாக அணுகினர் பிறகு, ஒருவரையொருவர் நாசஞ்செய்கின்
வர்களான உம்மைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் பிறர்களுக்கும் கோரமு
முள்ளதும் பயங்கரமுமான யுத்தம் நடந்தது

எட்டாவது அத்யாயம்

சல்யவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பதினெட்டாநாள் யுத்தத்தொடக்கமும், ஸங்குல யுத்தமும்)

கௌரவர்களுக்கு ஸ்ருஞ்சயர்களுடன் கோரமும் பயதன
விருத்திபண்ணுகின்றதுமான யுத்தம் தேவர்களுக்கும் அஸுர
ளுக்கும் நடந்ததுபோல் நடந்தது வீரர்களும் தேர்களும் யானை
கூட்டங்களும் ஆயிரமாயிரமாகக் குதிரைவீரர்களும் குதிரைகளு
பகைவரால் எதிர்க்கப்பட்டு ஒன்றையொன்று கிட்டிஎதிர்த்தன ப
கரமான வடிவங்களையுடையவைகளும் ஓடுகின்றவைகளுமான யானை
ளுடைய பெரியசப்தமானது மாரிக்காலத்தில் ஆகாயத்திலுள்ளமே
களுடைய சப்தம்போலக் கேட்கப்பட்டது யானைகளால் எதிர்த
அடிக்கப்பட்ட சில தேராளிகள் தேருடனே விழுந்தார்கள். (சில
மதத்தால் கொழுப்பேறிய யானைகளால் துரத்தப்பட்டு யுத்தத்தி
பயந்து ஓடினார்கள் பாரதரே! அந்த யுத்தத்தில் பழக்கப்பட்ட
கார்கள், குதிரைக்கூட்டங்களையும் காலாட்களையும் அம்புகளால் பரலே
கத்திற்கு அனுப்பிவிட்டார்கள் வேந்தரே! (யுத்தத்திலபழக்கமுள்ள
குதிரைவீரர்கள் யுத்தத்தில் சஞ்சரிக்கின்றவர்களாக மஹாரதர்க
எல்லாப்பக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டு பராஸங்களாலும் சக்திக
லும் ரிஷ்டிகளாலும் எதிர்த்தடித்தார்கள் வில்லைப்பிடித்த சில வீ
கள் மஹாரதர்களைச் சூழ்ந்துகொண்டு ஒருவனைப் பலராக எதிர்
யமலோகத்திற்கு அனுப்பினார்கள் சில மஹாரதர்கள் சிறந்தவர்க

னகூடி யானைகளையும சிறநதரதிகாகளையும சூழநதுகொணடு யுததத
ில ஒடுகினற மஹாரதனை மிகப புடைததாாகள மஹாராஜரே!
ானைகள, அவவாறே கோபஙகொணடவனும பலபாணஙகளை இறைக
னறவனுமான ஒருரதிகனை நாறபுறஙகளிலும சூழநதுகொணடு
டிததன பாரதரே! அநத யுதததில பல யானைகள சகதிகளா
லும தோமரஙகளாலும நாராசஙகளாலும ஒரு யானையை எதிாதது
டிததன யுதததில ஒரு ரதிகனும மறறொருரதிகனை அடிததான.
தஙகளும யானைகளும குதிரைகளும காலாடபடைகளைத துகைத
துககொணடும அதிககுழபபததைச செயதுகொணடும யுததமததி
ில காணபபடடன சாமரஙகளோடு விளஙகுகினறவைகளும இமய
லையின தாழவரையில அனனபபறவைகள போனறவைகளுமான
குதிரைகளும பூமியைப பகூஷிககினறவைபோல நாறபுறஙகளிலும
ிரைவாக ஓடின அரசரே! அநதககுதிரைகளுடைய குளபபடிகளால
சிததிரமான பூமியானது, நகஙகளால பலவிதமாகக காயபபடுததப
படட ஒரு பெணபோல விளஙகிறறு

பாரதரே! குதிரைகளின குளமபினசதததாலும தேருருளை
களின நேமியொலியாலும காலாடகளுடைய முழககததினாலும
ானைகளுடைய காஜனததாலும நானகுவித வாததியஙகளுடைய
காஷததாலும சஙகஙகளுடைய ஒலியினாலும பூமியானது இடி முழக
ஙகளாலபோல ஒலியுளளதாயிறறு சபதிககினறவிறகள, போடப
டுகிற சஸதிரஸமூகஙகள, கவசஙகள இவறறின ஒளிகளால ஒன
றுமே அறியபபடவிலலை சிறநதயானையின துதிககைபோனறவை
களும அறுககபபடடவைகளுமான அனேகம கைகள மேலே துள
ளின, பலவிதமாகப புரணடன, உககிரமான வேகததைககாடடின.
மஹாராஜரே! பூமியில விழுகினற தலைகளுடைய ஓசையானது,பனை
மரஙகளினினறு விழும பழஙகளின ஓசைபோலக கேடகபபடடது
பாரதரே! குருதியால நனைநது கீழே விழுநதிருககினற தலைகளால
பூமியானது, (சரத) காலததில பொனபோனற தாமரைபபூககளால
விளஙகுவதுபோல விளஙகியது வேநதரே! கணகள புரணடவை
களும, நனகு காயபபடுததபபடடவைகளும, உயிரைஇழநதவைகளு
மான அமமுகஙகளால பூமியானது தாமரைமலாகளாலசூழபபடடது
போல விளஙகியது. ராஜேநதிரரே! சநதனஙகளால பூசபபடடவை
களும, தோளவளைகளை அணிநதவைகளும, பெருவிலையுளள அணி
கலனகள பூணடவைகளும, தளளபபடட பெரிய இநதிரததுவஜம
போனறவைகளுமான கைகளால (ரணபூமியானது) பிரகாசிததது.

பெரிய யுததிததில விசேஷமாகஅறுககபபடடவைகளும யானைகளி
துதிககைககளுககொபபானவைகளுமான அரசாகளுடைய தொடை
ளாலும அநத யுததபூமியானது நனகு மூடபபடடதாயிறறு அசே
கம தலையிலலா முணடஙகளால நனகு வியாபிககபபடடதும, குடை
களாலும சாமரஙகளாலும நெருஙகியதுமான அநதச சேனுஸமூ
மானது, புஷபஙகளால நாறபுறததிலும நிறைககபபடடிருககின
காடுபோலப பிரகாசிததது மகாராஜரே! அநத யுததததில பயம
றவாகளபோல ஸஞசரிபபவாகளும இரததததால நனைககபபட
அஙகஙகளுளளவாகளுமான யுததவீராகள பூததிருககும பலாசமர
களபோலக காணபபடடாாகள யுததததில அமபுகளாலும தோமர
களாலும பீடிககபபடடு ஆஙகாஙகு கீழேவிழுநதிருககினற யானை
களும, துணடாககபபடடிருககிற மேகஙகளுககொபபாகக காணபப
டன மஹாராஜரே! அதிகபலசாலிகளால கொலலபபடும யானை
படையானது காறறினுல தளளபபடும மேகஙகளபோல எலலா
திசைகளிலும சிதறஅடிககபபடடது மேகஙகளுககொபபான அந
யானைகள நாறபககததிலும பூமியில விழுநதன அவைகள யுகாந
காலததில வஜராயுதததால அடிததுததளளபபடட மலைகளபோ
விளஙகின பூமியில வீராகளுடன விழுநதிருககினற குதிரைகளி
குவியலகள ஆஙகாஙகு மலையளவாகக காணபபடடன ரததமாகி
ஜலமுளளதும ரதஙகளாகிய சுழலகளுடன கூடியதும, துவஜங
ளாகிய மரஙகளும எலுமபுகளாகிய சுககானகறகளுமுளளதும, கை
ளாகிய முதலைகளுளளதும, விறகளாகிய வெளளபபெருககையுடை
தும, யானைகளாகிய மலைகளுளளதும, குதிரைகளாகிய கறகளுள
தும, மாமஸஙகளும மஜஜைகளுமாகிய சேறுளளதும, குடைகளாகி
அனனஙகளுளளதும, கதைகளாகிய தெபபஙகளுளளதும, கவசங
ளும தலைபபாகைகளுமாகிய மறைவுளளதும, கொடியமரஙகளாகி
அழகிய மரஙகளையுடையதும, சககராயுதஙகளாகிய சகரவாகப பு
ளுடைய வரிசையால அடையபபடடதும, திரிவேணுககளாகிய ஸா
பஙகளால சூழபபடடதும, பரலோகததைககுறிததுப பெருகியோ
கினறதுமான ஒரு நதி யுததபூமியில தோனறியது

கௌரவாகளுககும ஸருஞசயாகளுககும நோநதசணடையி
சூராகளுககுச சநதோஷததைஉணடுபணணுகிறதும பயபபடுகிற
களுககுப பயததைப பெருககுகினறதுமான பயஙகரமான நதியானு
பெருக ஆரமபிததது பரலோகததைககுறிததுச செலகினறது
அதி பயஙகரமாயிருபபதுமான அநத நதியைப பரிகமபோனற வ

ளயுடைய அநதச சூராகள வாகனஙகளாகிறஔடஙகளால தாணடி
ாகள ஓ! அரசரே! பகைவரை வாடடுபவரே! சதுரஙக சேனைகளுக
ம அழிவையுணடுபணணுகினறதும கோரமானதும தேவாஸுர
ததம போனறதுமான யுததமானது அபபொழுது [1] வரமபுகடநது
கையில, ஆஙகாஙகு சிலா பநதுககளை அழைததாகள பயத
ல பீடிககபபடடிருககிற சிலா அலறுகினற பநதுககளோடு திருமப
லலை வரமபு கடநததும பயஙகரமாயிருககினறதுமான யுததமா
து நடநதுவருமபொழுது, அாஜுனனும பீமஸேனனும பகைவா
ள மயஙகச செயதாகள மனனரே! கொலலபபடுகினற பெரி
ன உமமுடைய அநதச சேனையானது மததததினால மயஙகுகினற
திரீபோல ஆஙகாஙகு மயககமுறறது அநத யுததரஙகததில பீம
ஸனனும அாஜுனனும அநதசசேனையை மயஙகசசெயது சஙக
ள ஊதினாகள , சிஙகநாதஙகளையும செயதாகள திருஷடதயுமன
ம சிகணடியும பேரொலியைக கேடடவுடன, தருமராஜரை முன
டடுககொணடு மதரராஜனை எதிாததுச சென்றாகள சலயனோடு
திாதத சூராகள துணடுதுணடாகப போாபுரிநததும கோர
பமுளளதும மகா பயஙகரமானதும ஆசசரியகரமாயுளளதுமான
ததததை அஙகுக கணடோம வேகமுளளவாகளும அஸதிரஙக
ல தோசசியுளளவாகளும யுததததில கொடிய மதஙகொணடவா
ளுமான மாதரீபுததிராகள, உமமுடைய படையை ஜயிகக என
ஙகொணடு வேகமாக எதிாததாகள பரதருட சிறநதவரே!
றகு, உமமுடைய படையானது, ஜயததால விளஙகுகினற பாணட
ாகளால அமபுகளால பலவாறாக அடிககபபடடும எதிாததுவின
து வேநதரே! அமபுமழைகளால நனகு அடிககபபடடதும
தம செயயபபடுகினறதுமான அநதப படையானது, உமது புததிரா
ா பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே, பததுத திசைகளையும
டைநதது பாரதரே! அநத யுததகளததில யுததவீராகளுடைய
ரிதான 'ஆ! ஆ!' எனனும ஒலி தோனறியது தூாததபபடட
ாகளும மஹாரதாககளும யுததததில ஒருவரையொருவா ஜயிகக
ருமபுகினறவாகளுமான க்ஷததிரியாகளுடைய 'நில, நில' என
ம ஒலியும தோனறிறறு உமமுடைய சைனிகாகள பாணட
ாகளால மிக அடிககபபடடு ஓடிவிடடாாகள பாரதரே! பரத
சிறநதவரே! உமமைசசோநத யுததவீராகள, தமமைக காத
கொளவதில ஊககததுடன, நாறபுறததிலும குதிரைகளையும

1 ஒரு சொல விடபபடடது

யானைகளையும் விரைவாக நடத்திக்கொண்டு யுத்தத்தில் அன்புள்ள
களான புத்திரர்களையும் உடன்பிறந்தோர்களையும் பாட்டன்மாரை
அம்மான்களையும் மருமான்களையும் தோழர்களையும் விட்டுவிட்
சென்றுவிட்டார்கள்

ஒன்பதாவது அத்யாயம்

சல்யவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(நகுலன் கர்ணனது புத்திரர் மூவரைக் கொன்றது)

மூறிய அடிக்கப்பட்ட அந்தச் சேனையைக்கண்டு, பிரதாபசா
யான மத்திரராஜன், ஸாரதியைப் பார்த்து, 'மகாவேகமுள்ள குதி
களை விரைவாக நடத்து தூக்கிப் பிடிக்கப்படுகின்றதும் வெண்
யானதும் பிரகாசிக்கின்றதுமான குடையுடனே இதோ பாண்
புத்திரனும் அரசனுமான யுதிஷ்டிரன் நிற்கிறான் ஸாரதி
அந்த இடத்தை என்னை விரைவாக அடையும்படி செய் என்ப
தைப்பார் இப்பொழுது யுத்தத்தில் என்முன்னிலையில் நிற்பதற்
பார்த்தர்கள் திறமையுடையவர்களாகார்களன்றோ?' என்றுகூறின
பிறகு, இவ்வாறு கூறப்படவே, மத்திரராஜனது ஸாரதியானவ
அரசரும் ஸத்தியஸந்தரும் தருமநந்தனருமான யுதிஷ்டிரர்இருக்கு
இடம் சென்றான் யுத்தத்தில் விரைவாக எதிர்த்து வருகின்
பாண்டவரது பெரும்படையைப் பொங்கிவருகின்ற சமுத்தி
தைக் கரைதாங்குவதுபோலச் சல்யன் ஒருவனுக்கே தாங்கின
பெரியவரே! பாண்டவருடைய சேனைக்கூட்டமோ, அப்பொழு
யுத்தத்தில் சல்யனை எதிர்த்து, நதியின்வேகமானது மலை
அடைந்து நிற்பதுபோலத் தட்டி நின்றது போர்க்களத்தில் போர்
காக நிற்கின்ற மத்திரராஜனைக் கண்டு, கௌரவர்கள், மரணமவ
யில் திரும்புவதில்லையென்றெண்ணி(ப்போருக்குத்) திரும்பினார்க
அரசரே! நான்குபக்கத்திலும் வகுக்கப்பட்ட சேனைகள், திரும்பி
வுடனே, மிக்கபயங்கரமாயுள்ளதும் இரத்தத்தால் நனைக்கப்படுவ
மான யுத்தம் நடக்க ஆரம்பித்தது யுத்தத்தில் அடங்காத மதங்
ண்டநகுலன், சித்திரஸேனனை எதிர்த்தான் விசித்திரமானவிறகளை
தரித்த அவ்விருவர்களும் ஒருவரையொருவர்கிட்டி அதிக ஆடம்ப
துடன் தென்திசையிலும் வடதிசையிலும் மழைகளைப் பொழிகின்
இரண்டுமேகங்களைப்போல் பாணங்களாகிற ஜலங்களால் ஒருவ

ருவர் யுத்தத்தில் ஈனைத்தார்கள் அந்த யுத்தத்தில் நகுலனுக்கும்
ந்திரஸேனனுக்கும் வேற்றுமையைக் கண்டிலோம் இருவரும்
ஸதிரத்தில் நல்ல தேர்ச்சியுள்ளவர்கள், வன்மையுள்ளவர்கள்;
ரை நடத்துவதில் ஸமர்த்தர்கள், ஒருவரையொருவர் கொல்வதில்
பற்சியுள்ளவர்கள், அனர்த்தத்தை விளைவிக்கக்கூடிய ஸமயத்
ந்த தேடுவதில் நோக்கமுள்ளவர்கள் மஹாராஜரே! சித்திரஸே
னே துவைந்ததும் கூர்மையுள்ளதுமான ஒரு பல்லத்தால் நகுல
டைய வில்லைக் கைப்பிடியில் வெட்டினுன் பிறகு, சித்திரஸே
ன பரபரப்பில்லாதவனுகவே வில்வெட்டப்பெற்ற அந்த நகுல
ப பொற்புங்கமுள்ளவைகளும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளு
ன மூன்றம்புகளால் நெற்றியில் அடித்தான், அவனுடைய குதிரை
ாயும் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் யமனிடம் அனுப்பினுன் அவ
றே கொடியையும் ஸாரதியையும் மும்மூன்றுபாணங்களால்
ழ தள்ளினுன் வேந்தரே! சத்துருவின் கையினுல் பிரயோகிக்கப்
டவைகளும் நெற்றியில் தைத்திருப்பவைகளுமான மூன்றம்பு
ால அந்த நகுலன் மூன்று சிகரங்களுடன்கூடிய மலைபோல
ாங்கினுன். வில் அறுக்கப்பட்டவனும் ரதத்தையிழந்தவனுமான
ந்த வீரன், கத்தியையும் கேடகத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு
லயினுச்சியினின்று ஒரு சிங்கம் இறங்குவதுபோல ரதத்தினின்று
றங்கினுன் கால்களால் நடந்துவருகின்ற அந்த நகுலன்மீது
ந்திரஸேனன் அம்புமழையைப் பொழிந்தான் லாகவத்துடன்
டிய பராக்கிரமமுள்ள நகுலனும் அந்த அம்புமழையைக் கேடகத்
லை தடுத்தான் விசித்திரமாகப் போர்புரிகின்றவனும் சிரமத்தை
த்தவனும் மிக்க கைவன்மையுள்ளவனுமான நகுலன் எல்லாச்
னியங்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, சித்திரஸேன
டைய ரதத்தைஅணுகி (அதன்மீது) ஏறினுன் பாண்டவன்,
ண்டலங்களுடன்கூடியதும் கிரீடத்தைத் தரித்ததும் நல்ல மூக்
ள்ளதும் மிகநீண்ட கண்களையுடையதுமான சித்திரஸேன
டைய தலையைச் சரீரத்தினின்று கொய்தான் சூரியன்போன்ற
ந்தியையுடைய அந்தச் சித்திரஸேனன் அந்த ரதத்தினின்று விழுந்
ன மஹாரதர்கள் அந்த யுத்தத்தில் சித்திரஸேனனுடைய தலை
பக்கண்டு 'நல்லது, நல்லது' என்கிற சப்தங்களையும் அதிகமான
மநாதங்களையும் வெளியிட்டார்கள். மன்னரே! ஸகோதரன்
ால்லப்பட்டதைக்கண்டு, மஹாரதர்களான ஸுசர்மா ஸத்தியஸே
ன என்கிற கர்ணபுத்திரரிருவரும், பற்பலஅம்புகளை எய்துகொண்டு

பெருங்காட்டில ஒருயானையை இரண்டுபுலிகள எதிர்ப்பதுபோல ந
கருள சிறந்தவனான பாண்டவனைக கொல்லவேண்டுமெனகிற எ
ணஙகொண்டு விரைவாக எதிர்த்துச சென்றார்கள மிககபுஜ
முள்ளவாகளும சிறந்த மஹாரதாகளுமான அவவிருவாக
எதிர்த்து, இரண்டுமேகஙகள ஜலத்தைபபொழிவதுபோலப் பா
ஸமூஹஙகளை நன்றாகப பொழிந்தாாகள அமபுகளால நானகுபக
திலும அடிககபபட்டவனும சிறந்த வேகமுள்ளவனும வீரனுமா
அந்த நகுலன மகுந்த மனககளிபபுறறவனாகித தேரினமீதே
வேறுவில்லையெடுதது அதிக கோபஙகொண்ட யமனபோல யுத்
தில நின்றான அரசரே! ஜனநாதரே! சகோதாாகளான அவவி
வாகளும படிந்தகணுககளுள்ள அமபுகளால அந்த நகுலனுடை
தேரைத துண்டுதுண்டாகச செயவதறகு முயன்றார்கள, பிற
நகுலன அட்டஹாஸம செயதுகொண்டு கூாமையுள்ள நா
பாணஙகளால ஸததியஸேனனுடைய நானகுகுதிரைகளையும யுத
தில கொன்றான ராஜேநதிரரே! பிறகு, பாணடவன பொறபு
முள்ளதும சாணையில தீட்டியதுமான ஒரு நாராசததைப பூ
ஸததியஸேனனுடைய வில்லைத தறிததுவிட்டான பிறகு, ஸதத
ஸேனனும ஸுசாமாவும வேறுதேரினமீது ஏறிககொண்டு வே
வில்லையெடுததுப பாணடவனை எதிர்ததுச சென்றார்கள மஹாரா
ரே! பிரதாபசாலியான மாதரீபுததிரன, பரபரபபில்லாதவாகளா
அவவிருவாகளையும இரணடிரணடு அமபுகளால யுததமுனையில அடி
தான பிறகு, கோபஙகொண்டவனும மஹாரதனுமான ஸுசா
டரககச சிரிததுககொண்டு போரில ஒருக்ஷுரபாததால பாணட
னுடைய பெரியவில்லை வெட்டினான பிறகு, கோபமுண்ட நகுல
வேறு வில்லை எடுதது ஸுசாமாவை ஐநதுபாணஙகளால அடிதத
கொடியை ஒருபாணததால தறிததான பெரியவரே! அந்த நகுல
ஸததியஸேனனுடைய வில்லையும கையுறையையும விரைவாக
துண்டாககினான பிறகு, யுததததில ஜனஙகள உரககக கூச
விட்டாாகள பிறகு, ஸததியஸேனன, (பகைவாகளுடைய) வேக
தை நாசம செயகினறதும காரியபாரஙகளுககுச சாதனமாயிரு
பதுமான வேறொரு வில்லை எடுதது, பாணடுநந்தனனை அமபுகளா
நானகுபககததிலும மூடினான பகைவீராகளைக கொலபவனான ந
லன, அந்தபபாணஙகளைத தடுதது, இரணடுஇரணடு பாணங்களா
ஸ்ததியஸேனனையும ஸுசாமாவையும அடிததான ராஜேநதிரரே
அவ்விருவரும அந்த நகுலனைத தனிததனியே பாணஙகளால திருப்

த்தார்கள். இவனுடைய ஸாரதியையும் கூர்மையான அம்பு
ல் துன்பமடையச் செய்தார்கள். கைப்பழக்கமுள்ளவனும்
தாபசாலியுமான ஸத்தியஸேனன் நகுலனுடைய தேரின் ஏர்க்
யும் அவ்வாறே வில்லையும் இரண்டுபாணங்களால் தனித்தனி
த்த துண்டித்தான். பிரபுவே! தேரில்வீற்றிருக்கின்ற அதிரத
ா அந்த நகுலன் பொன்மயமான காம்புள்ளதும், மழுங்காத முனை
ளதும், எண்ணெயிட்டுத் தீட்டப்பட்டதும், அதிக பளபள
ளதும், நாவினால் அடிக்கடி நக்கிக்கொள்கின்ற மஹாவிஷமுள்ள
ணுக்கம் போன்றதும், தாழைமடல்போன்றதுமான ஒரு
தியாயுதத்தை எடுத்துத் தூக்கி யுத்தத்தில் ஸத்தியஸேனன்
ு எறிந்தான். வேந்தரே! அந்தச் சக்தியானது அவன்மார்பை
டைந்து நூறுகப்பிளந்தது. அந்த ஸத்தியஸேனனும் அறிவற்று
ிரையிழந்து தேரினின்று பூமியில் விழுந்தான். பிராதா கொல்
ப்பட்டதைக் கண்டு கோபமுண்டவனான ஸுசர்மா, காலாளாக
கின்ற பாண்டுநந்தனன்மீது விரைவாக அம்புகளைப் பொழிந்
ன். காண்புத்திரன் நான்குபாணங்களால் (நகுலனுடைய)
ாகுதிரைகளையும் ஐந்துபாணங்களால் த்வஜத்தையும் அறுத்து,
ன்றுபாணங்களால் ஸாரதியையும் கொன்று, ஸிம்மநாதஞ் செய்
ன். மஹாரதனான நகுலன் ரதத்தை இழந்திருப்பதைக்கண்டு,
ிரளபதீ புத்திரனான ஸுதஸோமன் யுத்தத்தில் பிதாவைப் பாது
க்கஎண்ணி அவனை நோக்கி ஓடினான். பிறகு, பாதருள் சிறந்தவ
ன் நகுலன் ஸுதஸோமனுடைய அந்தத்தேரின்மீது ஏறிக்கொண்டு
லயின்மீதுள்ள சிங்கம்போல் விளங்கினான். வேறு வில்லையெடுத்து
ுசர்மாவை எதிர்த்துப் போரும் புரிந்தான். சிறந்த மஹாரதர்க
ன அவ்விருவர்களும் அந்த யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவர்
ருங்கி அம்புமழைகளால் ஒருவரையொருவர் கொல்வதில் முயற்சி
ய்தார்கள். பிறகு, கோபங்கொண்ட ஸுசர்மாவோ பாண்டவனை
ன்று பாணங்களாலும் ஸுதஸோமனை இருபது பாணங்களாலும்
றையே) இருகைகளிலும் மார்பிலும் அடித்தான். மஹாராஜரே!
றகு, சத்துருவீரர்களை அழிப்பவனும் வீரியமுள்ளவனுமான நகு
ன் கோபங்கொண்டு அம்புமழைகளால் அந்த ஸுசர்மாவினுடைய
லாப் பக்கங்களையும் மூடினான். பிறகு, நகுலன் கூரிய நுனியுள்ள
ம் நன்றாகத் தீட்டப்பட்டதுமான அர்த்தசந்திர பாணத்தைக்
கயிலெடுத்து (நாணிற்பூட்டிக்) காதுவரையிலிழுத்து யுத்தத்தில்
ன்புத்திரன்மீது எய்தான். அரசருள் சிறந்தவரே! எல்லாச்

சைனிகர்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே அந்த ஸுசர்ம
வினுடைய தலையை அந்த அர்த்தசந்திரபாணத்தால் (அவ
டைய) சரீரத்தினின்று அறுத்துவிட்டான் அது ஆச்சரியம்போ
இருந்தது ராஜரே! மஹாபலசாலியான நகுலனால் கொல்லப்பட
அந்த ஸுசர்மா, கரையிலமுளைத்ததும், நதியின்வேகத்தினால் பறி
த்துத் தள்ளப்பட்டதுமான பெரியமரம்போல விழுந்தான் பரத
சிறந்தவரே! காண்புத்திரவதத்தையும் நகுலனுடைய பராக்ரம
தையும் கண்டு உம்முடைய சேனையானது பயத்தினால் விரைவ
ஓடியது மஹாராஜரே! சூரனும் பிரதாபசாலியும் சேனாபதியும் ச
த்ருக்களை அடக்குகிறவனுமான மத்திரராஜன் யுத்தத்தில் அந்த
சேனையைப் பாதுகாத்தான் மஹாராஜரே! மத்திரநாதன் சே
யை நிலைநிறுத்தி அதிகமாகச் சிங்கநாதத்தையும் பயங்கரமான வி
லோசையையும் வெளியிட்டுக்கொண்டு பயமற்றவனாக நின்று
ராஜரே! திடமான வில்லையுடையவனான மத்திரநாதனால் யுத்தத்தி
உம்மைச்சேர்ந்தவர்கள் பாதுகாக்கப்பட்டார்கள் அந்த யுத்த வீ
கள் மனவருத்தத்தைவிட்டு நாற்பக்கத்திலும் அவர்களை எதிர்த்த
கள் வேந்தரே! பெரிய வில்லாளியான மத்திரராஜனை நாற்பு
களிலும் சூழ்ந்துகொண்டு பெரும்படையானது நான்குபக்கங்க
லும் யுத்தம்செய்ய விருப்பங்கொண்டு நின்றது வீரர்களான ஸ
யகியும் பீமஸேனனும் மாத்ரீபுத்திரர்களான நகுலஸஹதேவர்கள
அகாயத்தில் வெட்கமுள்ளவரும் பகைவர்களை அடக்குகின்றவருமா
யுதிஷ்டிரரை முன்னிட்டுக்கொண்டும் யுத்தகளத்தில் நான்குபுறமு
சூழ்ந்துகொண்டும் சிங்கநாதஞ்செய்தார்கள், தீவரமான அம்பெ
களையும் சங்கநாதங்களையும் பற்பல ஸிம்மநாதங்களையும் வெளியி
டார்கள் அவ்வாறே, உம்மைச்சேர்ந்த எல்லோரும் மத்திரநாத
விரைவாகச் சூழ்ந்துகொண்டு மிகுந்த கோபங்கொண்டவர்கள
மீண்டும் யுத்தம்செய்வதற்கு விருப்பமுற்றார்கள் பிறகு, மர
னனைக்கும் இருப்பதாகவெண்ணிப் போர்புரிகின்ற உம்மைச்சேர்
வர்களுக்கும் பிறர்களுக்கும் யுத்தமானது பயப்படுகிறவர்களுக்
பயத்தை விருத்திபண்ணிக்கொண்டு நடக்க ஆரம்பித்தது அ
ரே! முற்காலத்தில் தேவாஸுரயுத்தம் நடந்ததுபோலப் பயமற்ற
களான வீரர்களுக்கு யமராஜ்யத்தை விருத்திசெய்கின்றதான
படிப்பட்டயுத்தம் நடந்தது அரசரே! பிறகு பாண்டுநந்தனனான
ஜுனன் யுத்தத்தில் ஸம்சப்தகர்களைக் கொன்று, அந்தக் கௌ
சேனையை எதிர்த்தான் அவ்வாறே, திருஷ்டத்யும்னனைத் த

கலகொண்ட எல்லாப் பாண்டவர்களும கூர்மையான அம்புகளை துகொண்டு அசசேனையை எதிர்த்தோடினார்கள் பாண்டவர்க ல வியாபிக்கப்பட்ட கௌரவர்களுக்கு மதிமயக்கமுண்டாயிற்று. டகளையாவது திசைகளையாவது மூலைத்திசைகளையாவது அவர் அறியவில்லை பாண்டவர்களால் பிரயோகிக்கப்பட்ட கூர்மை ள பாணங்களால் நானகுபக்கங்களிலும நிரப்பப்படுகின்ற கௌரவ னையானது, நானகுபக்கத்திலும தடுக்கப்பட்டதும சிறந்த வீரா கொல்லப்பட்டதும மிகவும நாசஞ்செய்யப்பட்டதும மஹாரதா ான பாண்டுபுத்திரர்களால் கொல்லப்பட்டதுமாயிற்று மன்ன ! அவவாறே, பாண்டவசேனையும யுத்தத்தில உமது புத்திரா ால நூறுநூறாகவும ஆயிரமாயிரமாகவும நானகுபக்கத்திலும ம்புகளால நாசஞ்செய்யப்பட்டது அதிக ஸந்தாபத்தை அடைந்த யும பரஸபரம கொல்லப்படுகின்றவையுமான அவவிரு சேனை தும குழப்பமுற்று வர்ஷாகாலத்து இரண்டு நதிகளபோலக் கலக்க றனவாயின ராஜேந்திரரே! பிறகு, அப்படிப்பட்ட மஹா த்தத்தில உமமைச சேர்ந்தவர்களையும பாண்டவர்களையும மிகப ரிய பயம வந்தடைந்தது

பத்தாவது அத்யாயம

சல்யவதபர்வம. (தொடர்ச்சி)

(ஸங்குல யுத்தம்)

மஹாராஜரே! அப்பொழுது கூச்சலிடுகின்றவர்களும பேசு றவர்களுமான காலாட்களுடைய மஹாயுத்தத்தில் குழப்பமுற்றி கிற அந்தப்படையானது ஒன்றினால் மற்றொன்று கொல்லப்பட்டு த்தவீரர்களும யானைகளும ஓட, குதிரைகளும பலவாறு கொல்லப , பறபல ஆயுதங்களுடைய வீழ்ச்சியுடனகூடியதும பரஸபரம ர்த்துப் போர்புரிகின்ற ரதிகர்களுடனும யானைகளுடனுங்கூடிய ம யுத்தத்தில ஸமர்த்தர்களுக்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணு றதும பயப்படுகிறவர்களுக்குப் பயத்தை விருத்திபண்ணுகின்ற ம எல்லாப் பிராணிகளையும ஸம்ஹரிக்கின்றதும பயங்கரமாயும ரமாயுமிருக்கின்றதும அதிகமாக நாசத்தை உண்டுபண்ணு றதுமான யுத்தத்தில், யுத்தவீரர்கள் பரஸபரம வதஞ்செய்ய விருப்பமுள்ளவர்களாகப் பிரவேசித்து உயிரை வாங்குகின்ற ம மஹாகோரமானதும யமனுடைய ராஜ்யத்தை விருத்திபண்ணு

கினறதுமான யுததமெனகிற மிகக கோரமான சூதாடடமான
நடக்கையில, பாணடவாகள உமது சேனையைக கூாமையுள்ளபாண
களால நாசஞ்செயதாாகள 'அவவாறே, உமமைச்சோநத யுத்
வீராகளும பாணடவவீராகளைக கொனறாாகள அரசரே! ஸ
யோதயமாகி முறபகலும வநது பயபபடுகிறவாகளுககுப பயத
உணடுபணணுகினற அநத யுததமானது அவவாறு நடநதுவரு
யில, மஹாதமாவான யுதிஷ்டிராால பாதுகாககபபடடிருககிறவ
ளும சஸதிரஙகளில தோசசிபெறறவாகளுமான பகைவீராக
இறநதாலதான ஓயவதெனறு நிசசயிதது, உமது சேனையை எதி
துப போாபுரிநதாாகள. பலசாலிகளும காவமுளளவாகளும ஆயுத
களில நலல தோசசியுளளவாகளும (பகைவாகளை) அடிபபவாக
மான பாணடவாகளால கௌரவசேனையானது, அகனிபயததின
மனககலககமடைநத பெணமானபோல வாடியது சேறறில அமிழ
தாபபலமான பசுவைபபோல 'வாடுகினற அசசேனையைக கண
அபபொழுது சலயன அதனை மீடக எணணஙகொணடவனு
பாணடுபுததிராகளைக குறிதது எதிாததுச சென்றுன மததிராநத
மிகக கோபததுடன உததமமான விலலை எடுததுககொணடு,
ததில கொலல விருபபமுளளவாகளான பாணடவாகளை எதி
துச சென்றுன பூபாலரே! யுதததகில ஜயததினால பிரகாசிககின
பாணடவாகளும மதராஜனை 'எதிாததுக கூாமையுளள அமபுகள
பிளநதாாகள பிறகு, மஹாரதனன மதராஜன கூாமையுள
அனேக அமபுகளால, தாமராஜா பாாததுககொணடிருககும்பொ
தே, அநதச் சேனையைப பீடிததான பறபல உருவஙகளுளள நிப
தஙகள பலவாறு தோனறின பாவதஙகளுடனகூடின பூமியும
தததை வெளியிடடுககொணடு அசைநதது தணட சூலஙகளுட
கூடியவைகளும ஜவலிககினற நுனியுளளவைகளும நாறபககததில
பிளவுபடுகினறவைகளுமான உறகைகள ஸூாய மணடலததை
தாககிககொணடு ஆகாயததினினறு பூமியில விழுநதன ஜனாநதே
மிருகஙகளும எருமைககடாககளும பக்ஷிகளும அபபொழுது
முடையசேனையைப பலதடவை இடமாகச் சுறறிவநதன [1] சுகா

---

[1] 'பூமிமுழுதும அனுபவிககப போகினறவாகளான பாணடவ
ளுககு முதலவரான தாமநநதனரை நோககிச் சுகரன அஙகாரகன புத
இநத மூனறு கிரஹஙகளும எழாவது ஸதானததில இருநதுகொண
பலததை உணடுபணணுகினறவைகளாயிருநதன' எனபது பழை
உரையின கருதது.

ங்காரகன புதன இநத மூனறுகிரகஙகளும் பாணடுபுததிராகளுக
நப பினபுறததிலும கௌரவாகளுககு எதிரிலுமிருநதன சஸதிரங
ளுடைய நுனிகளில ஜவாலை தோனறியது அது கணகளைக கூசும
டிசெயதுகொணடு பூமியில விழுநதது காககைகளும கோடடான
ளும தலைகளிலும தவஜஙகளிலும அதிகமாக உடகாாநதன. பிறகு,
சாநது ஸஞசரிககினற வீராகளுககு மிக உகரமான அநத யுததம
ணடாயிறறு அரசரே! அவவாறே, எலலாசசேனைகளும நனருக
திாததுச சணடையிடடன. கௌரவராஜன பாணடவாகளுடைய
சேனையை எதிாதது அடிததான தாமாதமாவான சலயனே, இந
திரன மழையைபபொழிவதுபோலக குநதீபுததிரரான யுதிஷடிரா
து அமபுமழையைப பொழிநது, பீமஸேனனமீதும ஸவாணககட
ககளுளளவைகளும சாணைககலலில தீடடபபடடவைகளுமான
மபுகளைபபொழிநதான மஹாபலசாலியான அநதச சலயன அவ
ாறே தரௌபதீபுததிராகளனைவரையும பாணடுநநதனாகளான
குலஸஹதேவாகளையும திருஷடதயுமனனையும ஸாதயகியையும
கணடியையும ஒவவொருவரையும பபபததுபபாணஙகளால அடித
ான, பிறகு, மாரிககாலததில இநதிரன மழையைபபொழிவது
பாலப பாணமழையைப பொழிநதான அரசரே! பிறகு, பரபதர
ாகளும ஸோமகாகளும சலயனுடைய அமபுகளால, ஆயிரமாயிரமாக
ழுநதவாகளும வீழததபபடடவாகளுமாகக காணபபடடாகள.
லயனுடைய பாணஙகள, வணடினஙகள போலவும விடடிறபூசசி
ளின கூடடஙகளபோலவும மேகஙகளிலிருநது இடிகளபோலவும
ழுநதன அவனுடைய பாணஙகளால யானைகளும குதிரைகளும
ாலாடகளும அவவாறே ரதிகாகளும துனபததை அடைவிககபபட
ச சாயநதனா, சுழனறனா, அலறினா மதரநாதன பூதாவேச
ளளவனபோலக கோபததினுலும வலலமையினுலும யுததததில
ாலததினுலுணடுபணணபபடட அநதகனபோலப பகைவாகளை
சரமாரியினுல) மூடினுன மஹாபலசாலியான மதரநாதன மேக
ழககமபோனற முழககததுடன அடடஹாஸம செயதான அவ
ல வதமசெயயபபடுகினற அநதப் பாணடவாகளுடைய சேனை
ானது அஜாதசததுருவும குநதீநநதனருமான யுதிஷடிரரை நோககி
டியது கைதேர்சசியுளள சலயன கூாமையுளள நூறறுககணக
ன பாணஙகளால அநதசசேனையை அடிததுப பெரிய அமபுமழை
லுல யுதிஷடிரரை அடிததான உததமஜாதிக குதிரைகளோடு வரு
னற அநதச சலயனை அரசரான யுதிஷடிரா, கோபஙகொண்டு,

பெரிய யானையை அங்குசங்களால தடுபபதுபோலக கூாமையுள
பாணஙகளால தடுததா அநத யுதிஷடிராமீது சலயன கோரமா
தும ஸாபபத்துககொபபானதுமான ஓா அமபைப பிரயோகிததான
அது மஹாதமாவான யுதிஷடிரரை எதிாதது அடிதது வேகததுட
பூமியிலும பாயநதது மஹாராஜரே! பினபு, பகைவாகளைக கொ
பவனும சூரனுமான சலயனமீது கோபஙகொணட விருகோதர
எழுபாணஙகளையும ஸஹதேவன ஐநது பாணஙகளையும திரௌப
புததிராகள அனேக பாணஙகளையும, மேகஙகள மலையினமீது ம
யைப பொழிவதுபோல, பொழிநதாாகள பிறகு, பாாததாகளா
நானகு பககததிலும தடுககபபடுகினற சலயனைககணடு கருதவா
வும கருபரும அதிக கோபஙகொணடு எதிாததுச செனறனா பிற
மஹாவீாயமுளளவனை உலூகனும ஸுபலனுடைய குமாரனு
சகுனியும மஹாபலசாலியான அஸவததாமாவும உமமுடைய புத
ராகளனைவரும மௌள ஒனறுகூடி யுததததில சலயனைப பாதுகா
தாாகள கிருதவாமா, அதிககோபஙகொணட பீமஸேனனை மூன
பாணஙகளால அடிததுப பெரியசரமாரியினுல தடுததான, பிற
கோபஙகொணடு, தருஷடதயுமனனை அமபுமழைகளால பீடிததா
சகுனி தரௌபதீபுததிராகளையும, துரோணபுததிரா நகுலஸ
தேவாகளையும எதிாததாாகள யுததஞசெயபவாகளுள சிறநதவ
உககிரமான தேஜஸுளளவனும பலசாலியுமான தாயோதன
யுதததில கேசவரையும அாஜுனனையும எதிாததுப பாணஙகளா
அடிததான பிரஜைகளுககு நாதரே! இவவணணமாக, உமமை
சோநதவாகளுககுப பகைவாகளோடு ஆஙகாஙகு அதிகோரமு
ஆசசாயகரமுமான அநேகம துவநதுவயுததஙகள நடநதன கிரு
வாமா யுதததில பீமனுடைய கரடிநிறமுளள குதிரைகளைககொ
ரூன அநதப பாணடுநநதனன குதிரைகள கொலலபபடட ரதத
னுடைய மததியினினறு இறஙகி, காலதணடததைக கையில ஏந
யமன போாபுரிவதுபோல, கதாயுததததைககையில எடுததுககொண
போாபுரிநதான அநத மததிராநதன ஸஹதேவனுடைய குதி
களை அவனுககெதிரில கொனருன பினபு, ஸஹதேவன, சல
னுடைய புததிரனைக கததியினுல கொனருன ஆசாரியரான கி
பரோ, மயஙகாதவராகவும முயறசியுளளவராகவும இருநதுகொண
மயஙகாதவனும சிறநத முயறசியுளளவனுமான தருஷடதயுமன
எதிாததுப போாபுரிநதாா ஆசாரியபுததிரரான அஸவததாம
சிறிதுகோபஙகொணடு சிரிககிறவாபோல வீராகளான தரௌப

ததிரர்கள் ஒவ்வொருவரையும் பப்பத்துப்பாணங்களால் அடித்தார், வ்வாறுகவே, யுத்தத்தில் [1] மறுபடியும் பீமஸேனனுடைய குதிரை ளையும் கொன்றூர் குதிரைகள் கொல்லப்பட்டவனும் மகாபல லியுமான அந்தப் பாண்டுநந்தனன், கோபத்துடன் ரதத்தினின்று ரைவாகக் கீழே இறங்கிக் காலன் தண்டத்தைத் தூக்கிறபோலக் தையைக் கையில் தூக்கிக்கொண்டு க்ருத்வர்மாவினுடைய குதிரை ளையும் ரதத்தையும் நொறுக்கினன் க்ருதவர்மாவோ அந்தத்தேரி ரினறு துள்ளிக்குதித்து விலகிச்சென்றுவிட்டான்' வேந்தரே! லயனும் கோபமூண்டவனுக் ஸோமகர்களையும் பாண்டவர்களையும் கத்துன்புறுத்தி மறுபடியுமே யுதிஷ்டிரரைக் கூர்மையுள்ள பாணங் ளால் பீடித்தான் சிறந்த வீர்யமுள்ளவனுன பீமன் யுத்தத்தில் காபங்கொண்டவனுச உதடை நன்றுகக்கடித்துக்கொண்டு அவ வுடைய நாசத்தின்பொருட்டு மனத்தில் நிச்சயஞ்செய்து, யமதண் ம போன்றதும் முயல்கின்ற காலராத்திரிபோன்றதும் யானைகள், திரைகள், மனிதர்கள் இவர்களுடைய தேகங்களுக்கு நாசத்தை ண்டுபண்ணுகிறதும் பொற்பட்டங்களால் நாற்புறங்களிலும் மூடப் ட்டதும் எரிகின்ற குறைக்கொள்ளிபோன்றதும் முளமயமாயிருக் ன்றதும் பெண்ணுக்கம்போல அதிக உக்கிரமானதும் வஜ்ராயுதத் கு ஒப்பானதும் உருக்குமயமாயிருப்பதும் விரும்பப்பட்டிருக்கிற வதிபோலச் சந்தனக்குழம்பினுலும் 'காரகிறசாந்தினுலும் பூசப்பட் தும் யமனுடைய நாக்குப்போல ஊனீராலும் மாமஸத்தினுலும் சப்பட்டிருக்கிற மேனியையுடையதும் இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதம் பால நன்குசபதிக்கின்ற அனேகம் மணிகளையுடையதும் சட்டை ரித்த ஸர்ப்பத்தின் உருவம்போன்ற உருவமுள்ளதும் யானை ன மதஜலங்களால் பூசப்பட்டதும் எல்லாப் பிராணிகளை ம பயமடையச் செய்கின்றதும் தனனுடைய படைவீரர்களைக் ரிக்கச் செய்கின்றதும் மனுஷ்யலோகத்தில் பிரஸித்திபெற்றதும் லகளின் சிகரங்களையும் பிளக்கின்றதுமான கதையைக் கையில் எடுத் ன பலசாலியான குந்திபுத்திரன், கைலாசத்தில் மஹேஶ்வரருக் த தோழனும் மிக்க கோபங்கொண்டவனும் அளகாதிபதியுமான பேரனை எந்தக் கதையினுல் சண்டைக்கு அழைத்தானே, மஹா லசாலியும் மிக்க தோள்வலியமைந்தவனும் கோபங்கொண்டவனு

[1] இவன் திரும்ப வேறு ரதத்தில் எறிக்கொண்டானென்று கொள்ள வண்டும் அதற்காகவே 'புன:' என்ற பதம் உபயோகிக்கப்பட் ருக்கிறது, அவ்வனம் கொள்ளாவிடில் கூறியது கூறலாகும்.

மான அந்தப் பீமன் திரௌபதிக்குப் பிரியத்தைச் செய்வதில் நி
பெற்றவனுக அநேகர்களால் தடுக்கப்பட்டும் எந்தக் கதாயுத்தத்தினு
மந்தாரபுஷ்பங்களுக்காகக் குபேரனுடைய வாஸஸ்தானமான அள
புரியில் மாயாமயர்களும் கொழுப்புள்ளவர்களுமான அனேகயக்ஷ
களைக்கொன்றனே, வஜ்ரங்களாலும் மணிகளாலும் ரத்னங்களுடை
ஸமூகங்களாலும் பலவர்ணமுள்ளதும் வஜ்ராயுதம்போல உறுதியு
ள்ளதுமான அந்தக் கதையை எடுத்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் சல்யனை
எதிர்த்துச்சென்றான் யுத்தத்தில் ஸமர்த்தனான பீமன் பயங்க
மான சப்தத்தையுடைய அந்தக் கதையினால் மஹாவேகமுள்ள சல்ய
னுடைய நான்கு குதிரைகளையும் அடித்தான் பிறகு, வீரனான ச
யன் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டவனாகக் கர்ஜித்துக்கொண்டு (பீ
னுடைய) வக்ஷஸ்தலத்தில் தோமரத்தை நாட்டினான் அது கவசத்தை
உடைத்துக்கொண்டு சென்றது விருகோதரனே, கலங்காதவனு
அந்தத் தோமரத்தையே மேலேபிடுங்கி அப்பொழுது மத்ரரா
னுடைய ஸாரதியினுடையமார்பைப் பிளந்தான் கவசம் உடைக்க
பட்ட அந்த ஸாரதி மனம் மிகநடுங்கி ரத்தத்தைக் கக்கிக்கொண்டு பீ
னுக்கு எதிரில் விழுந்தான் மத்ரராஜனே விலகிச்சென்றான் செய
தற்குப் பிரதிசெய்தத்தைக்கண்டு, சல்யன் மனத்தில் ஆச்சர்யமுள்ள
யவனான் தாமர்தமாவான பீமன் கதையைக் கையிற்கொண்டு ச
த்ருவை எதிரில் நோக்கினான் பிறகு, சிரமமின்றிக் காரியத்தை
செய்கின்ற அந்தப் பீமனுடைய கோரமானசெய்கையை அந்த
பார்த்தார்கள் யுத்தத்தில் கண்டு மனக்களிப்புற்று அவனைப் புகழ்
தார்கள்

பதினோராவது அத்யாயம்

சல்யவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(சல்யனுக்கும் பீமனுக்கும் கதாயுத்தம்.)

அரசரே! சல்யன், விழுந்திருக்கிற ஸாரதியைக்கண்டு, மு
களால் நிறைந்ததும் உருக்குமயமாயிருப்பதுமான கதையை விரை
வாகக் கையிலெடுத்து மலைபோல அசைவற்று நின்றான் ஜ்வலி
கின்ற காலாக்னிபோன்றவனும், பாசத்தைக் கையிற்கொண்ட யமன
போன்றவனும், சிகரத்துடன்கூடிய கைலாஸம் போன்றவனும், வ
ராயுதத்தையுடைய இந்திரன்போன்றவனும், சூலாயுதத்தையுடை

ந்தரர்போன்றவனும், சக்கரத்தையுடைய திருமால்போன்றவ னும், சக்தியையுடைய ஸுப்ரம்மண்யர் போன்றவனும், கானகத்தி லுள்ள மதயானை போன்றவனுமான அந்தச் சல்யனைப் பீமன் பெரிய கதாயுதத்தைக் கையிலெடுத்து வேகமாக எதிர்த்துச் சென்றான் பிறகு, சங்கங்களுடைய ஒலியும் ஆயிரமாயிரமாகத் தூர்யங்களுடைய கோஷமும் ஊக்கத்தை வளர்சசெய்கின்ற வீரர்களுடைய ஸிம்ம நாதமும் தோன்றின மதங்கொண்ட இரண்டு யானைகள்போன்ற அவ் விருவீரர்களையும் யுத்தவீரர்கள் நாற்புறத்திலும் (இருந்து) பார்த் தார்கள் உம்மைச்சேர்ந்தவர்களும் பிறர்களும், 'நல்லது! நல்லது!' என்று கொண்டாடினார்கள் யுத்தத்தில் பீமஸேனனுடைய வேகத்தை, மத்ரதேசாதிபதியான சல்யனையும், யதுகுலத்தினுதித்த வரான பலராமரையும்தவிர வேறொருவனும் தாங்கச் சக்தியுடைய வனுகான் அவ்வாறே, மஹாத்மாவான மத்ரநாதனுடைய கதையின் வேகத்தை யுத்தத்தில் வ்ருகோதரனைத் தவிர, வேறுமனிதன் ஸஹிக்கச் சக்தியுள்ளவனுகான் கதையைக் கையிலெடுத்துச் சுழற்றுகின்ற அந்தமத்ரநாதனும் வ்ருகோதரனும் இரண்டுஎருதுகள்போலக் கர்ஜித் துக்கொண்டு மண்டலகதிகளோடு ஸஞ்சரித்தார்கள் புருஷச்ரேஷ் டர்களான அவ்விருவருக்கும் சுழல்போன்ற மண்டலாகாரமான மார்க் கங்களிலும் கதையைச் சுழற்றுதல்களிலும் யுத்தமானது ஏற்றத்தாழ் வில்லாமல் நடந்தது புடம்போடப்பட்ட பொன்மயமானவையும் பள பளப்புள்ளவையும் அக்னிஜ்வாலைகள் போன்றவையுமான பூண்களா ல் சுற்றிலும் கட்டப்பட்டிருக்கின்ற சல்யனுடைய அந்தக் கதை யானது பயத்தைப் பெருக்குவதாயிற்று அவ்வண்ணமே, மண்டலகதி களில் ஸஞ்சரிக்கின்ற மஹாத்மாவான பீமனுடைய கதையும் மின்ன லுடன்கூடின மேகத்திற்குச் சமமாக விளங்கிற்று மன்னரே! மத்ர ராஜனால் கதையால் அடிக்கப்பட்ட பீமனுடைய அந்தக் கதையானது எரிக்கப்படுகிறதுபோல ஆகாயத்தில் அக்னிஜ்வாலைகளை உண்டுபண் ணியது அவ்வாறே, பீமனால் கதையாலடிக்கப்பட்ட சல்யனுடைய கதையும் தணல்மழையைப் பொழிந்தது அது ஆச்சர்யமா யிருந்தது ஒருவரால் ஒருவர் கதையின் நுனிகளால் நன்குக் காயப் படுத்தப்பட்ட அவ்விருவரும் தந்தங்களால்(சண்டையிடுகிற)இரண்டு யானைகள் போலவும் கொம்புகளால் (சண்டையிடுகிற) இரண்டு மஹாவ்ருஷபங்களபோலவும் விளங்கினார்கள். கதையாலடிக்கப்பட் டிருக்கிற அவயவங்களினால் ஒரு நொடிக்குள் ரக்தத்தால் நனைக்கப் பட்ட அவ்விருவரும் பூத்திருக்கிற இரண்டு பலாசமரங்களபோலப்

பாாகக மிகவும இனிமையான காடசியுளளவாகளானாகள ப
ராஜனுடைய கதையிலைலே இடமாகவும வலமாகவும அடிககபப
மிகக கைவனமையுளள பீமஸேனன மலைபோல அசைவறறு
ருன அரசரே! அவவாறே, பீமனுடைய கதாவேகஙகளால அ
கடி அடிககபபடுகினற சலயன, யானையால பெரியமலை துன
அடையாததுபோலத துனபமடையவிலலை புருஷஶரேஷடாகள
அநத இரணடு வீராகளுடைய கதைகளின வீழசசியாலுணடா
சபதமானது இரணடு வஜராயுதஙகளின சபதமபோல எலலாததிக
களிலும கேடகபபடடது மஹாவீாயமுளளவாகளான அவ
வரும மேலே தூககப்படடிருககினற பெரிய கதையையுடைய
களாகத திருமபி, மீணடும மதயமாககததில நினறுகொணடு, வட
மாக ஸஞசாிததாாகள பிறகு, மனிதாகளால செயவதறகரிய க
யததைச செயகினற அவவிருவாகளுககும எடடடி எதிாததுவ
இரணடுஇருபபுததடிகளாலே மிகுநதமுயறசியுடன யுததமநோநத
அபபொழுது, அவவிருவாகளும ஒருவரையொருவா அடிதத
கொணடு மணடலகதிகளோடு ஸஞசாிததாாகள ஸமாததாகளா
அவவிருவாகளும அபபொழுது யுததசசெயகையிலுளள விசேவ
களை வெளிபபடுததினாாகள சிகரஙகளுடனகூடிய இரணடுமலைக
போல மேலே தூககபபடட கதாயுததசையுடைய அவவிரு வீ
களும பரஸபரம அடிததுககொணடு மணடலகதிகளில ஸஞசா
தாாகள அருமையான யுததசசெயகையில ஸமாததாகளும யு
பூமியில அசைவறறு நிறபவாகளுமான அவவிருவாகளும பரஸப
'கோபததோடு கதாயுதஙகளால மிக அடிககபபடடாாகள வீராகளா
இருவரும இநதிரனும பலியுமபோல ஓரேஸமபததில கீழேவிழு
தாாகள இரணடு சேனைகளிலுமுளள யுததவீராகள அபபொழு
'ஆ ஆ' எனறு அலறினாாகள மாமஸதானஙகளில நனறுக அடிகக
படடவாகளான அவவிருவாகளும மிகசசோாவடைநதாாகள பிறகு
கருபா யுததததில மதாாகளுளசிறநத சலயனைத தமது தேரினமே
ஏறறிவைததுககொணடு யுததகளததினினறு விரைவாக வேறிட
திறகுச செனறாா பீமன மதஙகொணடவனபோல மெயமமறநது
ணகவிருநது, ஒருநிமிஷததில மறுபடியும எழுநதிருநது கதையை
கையிறகொணடு மதராநதனைச சணடைககு அழைததான பிறகு
பறபல சஸதரஙகளையுடைய உமமைசசோநத சூராகள நானாவி
மான வாதயஙகளுடைய சபததேதாடு பாணடவசேனையை எதிா
துப போாபுரிநதாாகள மஹாராஜரே! பிறகு, தாயோதனனை முதல

மயாகக்கொண்ட கௌரவ ஸேனவீரர்கள் இரண்டுகைகளிலும் சஸ
ரங்களைத் தூக்கிக்கொண்டு பேரொலியுடனே எதிர்த்து விரை
கச் சென்றார்கள் பிறகு, அந்தப் பாண்டுபுத்ரர்கள் அந்தச் சேனை
பப் பார்த்துத் துரியோதனனைக் கொல்லவேண்டுமென்ற விருப்பத்
தாடு ஸிம்மநாதஞ் செய்துகொண்டு சென்றார்கள் பரதர்களுட
ந்தவரே! உம்முடைய புத்ரன் விரைவாக வருகின்ற அந்த வீரா
ளை சேகிதானனை ஈட்டியினால் மார்பில் மிகவும் அடித்தான்.
ந்தச் சேகிதானன் உம்முடைய புத்ரனால் தள்ளப்பட்டும் இரத்த
வெள்ளத்தால் நாற்புறமும் நனைக்கப்பட்டும் அதிகமாக மூர்ச்சை
டைந்து தேர்த்தட்டில்விழுந்தான் மஹாரதர்களான பாண்டவவீரா
், சேகிதானனை கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு, தனித்தனியாகச் சர
ரிகளைத் தடையில்லாமற் பொழிந்தார்கள் மஹாராஜரே! ஜயத்
ல் பரகாசிக்கின்ற பாண்டவர்கள் நாற்புறங்களிலும் பாகத்தக்க
களாக உம்மைச்சேர்ந்த வீரர்களுடைய படைகளில் சஞ்சரித்தார்
் க்ருபரும் க்ருதவர்மாவும் மஹாரதனான சகுனியும் மத்ரராஜனை
னனிட்டுக்கொண்டு தர்மராஜரை எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள்.
ஹாராஜரே! துரியோதனன், பார்த்தவாஜரைக் கொன்றவனும் அதிக
ன வீர்யத்தையும் பராக்ரமத்தையுமுடையவனுமான த்ருஷ்டத்
ம்னனை எதிர்த்துப் போர்புரிந்தான் அரசரே! அவ்வாறே, உம்
டைய புத்ரனால் ஏவப்பட்ட மஹாரதர்களான மூவாயிரம் திரி
தவீரர்கள் விஜயனை எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள் மன்னரே!
றறியில் உறுதியான எண்ணமுள்ளவர்களும் யுத்தத்தில் உயிரை
க்கத் துணிந்தவர்களுமான உம்மைச்சேர்ந்த வீரர்கள், அன்னப்
வைகள் பெரிய தடாகத்தில் பிரவேசிப்பதுபோல (போர்க்களத்
ில்) பரவேசித்துவிட்டார்கள் பிறகு, ஒருவரையொருவர் கொல்ல
ருமபுகிறவர்களுக்கு ஒருவரையொருவர் கொல்லக்கூடியதும் ஒரு
ருக்கொருவர் பிரீதியைவிருத்திசெய்கின்றதுமான கோரமான யுத்
் நடந்தது. வேந்தரே! சிறந்தவீரர்களுக்கு அழிவை உண்டு
ண்ணுகின்ற அந்த யுத்தம் நடக்கவே, காற்றால் தூற்றப்பட்ட பூமி
னுடைய புழுதியானது கோரமாக மேலேழும்பியது அரசர்க
டைய பெயர்களைக் கேட்பதாலும் சொல்லுவதாலும் ஒருவரை ஒரு
் அறிந்துகொண்டோம் அப்பொழுது, வீரர்கள் பயமற்றவர்கள்
ால்ப் போர்புரிந்தார்கள் புருஷஸ்ரேஷ்டரே! அந்தப் புழுதி
னது ரக்தத்தினால் நன்றாகத் தணிக்கப்பட்டது அந்தப் புழுதி
னது அடக்கப்பட்டபொழுது, திசைகளும் நிர்மலமாயின உம

மைச சோநதவாகளுககும பகைவாகளுககும அதிக கோரமும பய
காமுமான யுததமானது அவவாறு நடநதுவருந தருணததில, ஒரு
னும புறஙகாட்டவிலலை ஸவாககததை அடைவதில விருபபமுள
வாகளான மனிதாகள, யுததததில ஜயததை வேண்டினவாகளு
பிரமமலோகப பிராபதியைப பிரதானமாக உடையவாகளுமாகி, ந
யுததததினுல பராககிரமததை வெளியிடடாாகள எஜமானனுடை
அனனததைப புஜிததததினுல அவனவிஷயததில தாஙகள படடு
கிற கடனினினறு விடுபடுவதினபொருடடு அவனகாயததைச செ
வதில நிசசயமுளளவாகளான யுததவீராகள ஸவாககததில பற
லுளள மனததையுடையவாகளாக அபபொழுது யுததஞசெயத
கள மஹாரதாகள பறபலவடிவமான சஸதிரஙகளைபபிரயோகிதத
கொண்டும, அனயோனயம காஜிததுககொண்டும ஒருவரையொரு
அடிததாாகள உமமுடைய சேனையிலும, அநதப பாண்டவ
ளுடைய சேனையிலும 'கொலலுஙகள, அடியுஙகள, பிடியுஙகள
அறையுஙகள, வெடடுஙகள' எனகிற சொறகள கேடகபப
டன மஹாராஜரே! பிறகு, சலயன மஹாரதரும தாமநநதன
மான யுதிஷடிராரைக கொலலககருதிக கூாமையுளள பாணஙகளா
அடிததான மஹாராஜரே! உயிாநிலைகளை அறிநதவரான யுதி
டிரா சிரிககிறவாபோல அவனுடைய மாமஸதானஙகளைக குற
துப பதினனகு நாராசஙகளைப பிரயோகிததாா. மஹாபலசா
யான மதரநாதனும பாணஙகளால பாணடவரை நாறபுறததி
தடுததுக கொலலககருதி யுததததில கோபஙகொண்டு கழுகிற
கள பூண்ட அநேக அமபுகளால அடிததான மஹாராஜரே
பிறகு, மதரநாதன, எலலாச சேனைகளும பாாததுககொண்டிரு
குமபொழுதே, படிநத கணுககளுளள ஓா அமபினுல யுதிஷடிரா
னனறாக அடிததான மிகக கோபஙகொண்டவரும மஹாப
சாலியுமான தாமராஜரும மதரராஜனைக கூாமையானவைகளு
கழுகிறகுகளால வேகமுளளவைகளாகச செயயபபடடவைக
மானபாணஙகளால அடிததாா மஹாரதரான தாமராஜா, சநதிரசே
னனை எழுபது பாணஙகளாலும ஸாரதியை ஒனபது பாணஙக
ளும தருமஸேனனை அறுபததுநானகு பாணஙகளாலும கொ
னறா அரசரே! பிறகு, சலயன, மஹாதமாவான பாணடவரா
சகராகஷகன கொலலபபடடவுடன, இருபததைநது சைதயாகளை
கொனறுன, ஸாதயகியை இருபததைநது பாணஙகளாலும பீ
ஸேனனை ஐநதுபாணஙகளாலும மாதரீபுதராகளைக கூாமையுள

று பாணஙகளாலும யுததததில அடிததான ராஜஸரேஷடரே! ுததததில இவவணணம ஸஞசரிககினற அநத மதராநாதனமீது ுதிஷடிரா ஸாபபஙகளபோனற கூாமையுளள அமபுகளைப பிரயோ ம செயதாா குநதிபுதரரான யுதிஷடிரா, யுததததில நேரில நிற னற அநத மதரநாதனுடைய ரதததினினறு கொடியின நுனியை ரு பலலததினலே அறுததாா மஹாதமாவான பாணடு புதரரால றுககபபடடு விழுகினற அவனுடைய கொடியை அடிததுந தள பபடடிருககினற ஒருமலையின சிகரததைபபோலக கணடோம ழநதிருககும கொடியையும ஸநததராக நிறகினற பாணடவரையும ணடு, மதரராஜன மிகக சினமுளளவனுகிச சாமாரியைப பொழிந ன அளவிடமுடியாத வனமையுளளவனும கூததிரியாகளுள றநதவனுமான சலயன, வாஷதாரைகளைப பொழிகினற மேகம பால்ப பாணவாஷததை கூததிரியாகளினமீது பொழிநதான ுவன ஸாதயகியையும பீமஸேனனையும பாணடுநநதனாகளான ாதரீபுதராகளையும ஒவவொருவரையும ஐநதுஐநது பாணஙகளால டிதது யுதிஷடிரரையும ஹிமஸிததான மஹாராஜரே! பிறகு, ணடவனுடைய மாாபில பரவியிருககினற பாணமயமான வலையை மலே கிளமபுகினற மேகஸமூகததைபபோலக கணடோம மஹா தனன சலயன யுததததில அநத யுதிஷடிரரினமீது கோபங காணடு நனருகப படிநத கணுககளுளள அமபுகளால திசைகளையும லைததிசைகளையும நனருகமூடினன பிறகு, பாணஸமூகததால டிககபபடட யுதிஷடிரராஜா இநதிரனல பீடிககபபடட ஜமபன ாலச சலயனல வலிமைகுறைநதவரானா

பனனிரணடாவது அதயாயம

சல்யவதபாவம் (தொடர்ச்சி)

(சல்யனுடைய பராக்கிரம வர்ணனை)

பெரியவரே! தாமராஜா மததிரராஜனல துனபபபடுததப டட தருணததில, ஸாதயகியும பீமஸேனனும பாணடு நநதனா ான மாதரீபுதரரகளும யுததததில ரதஙகளால நாறபுறததிலும ழநதுகொணடு சலயனைத துனபுறுததினாகள அநேகமஹாரதா ால துனபபபடுததபபடுகினற அஸஹாயனன அநதச சலயனைக ாடு, 'நலலது, நலலது' எனகிற பெரிதானசபதம தோனறிறறு ததாகளும அதிக சநதோஷததை உடையவாகளாயினா சோந

திருககினற மஹரிஷிகளும ‘ஆசசரியம’ எனறு கூறினாகள பீ
ஸேனன, பராககிரமவிஷயததில, சலலியமெனற ஆயுதமபோலிரு
கினற சலயனை யுததததில ஒருபாணததாலடிதது மீணடும எ
பாணஙகளால அடிததான ஸாதயகியும தருமபுததிரரைக காக
வேணடுமெனகிற எணணததால இநதமததிராநதனமீது நூறுபாண
களை இறைததுப பிறகு சிஙகநாதஞசெயதான நகுலனும ஸஹதே
னுமஅநதசசலயனை ஐவைநது பாணஙகளாலடிதது மறுபடியும அவனை
எவவேழுபாணஙகளால விரைநது அடிததாகள பெரியவரே! கு
னும யுததததில முயறசியுளளவனுமான அநதச சலயன, அந
மஹாரதாகளால துனபததையடைவிககபபடடவனுகக கோரமா
தும (பகைவரின) சேனையின மிகுதியை அழிககினறதும சிறநதவே
முளளதுமான விலலை இழுதது ஸாதயகியை இருபததைநது பாண
களாலும, பீமஸேனனை எழுபதுபாணஙகளாலும, அவவாறே நகு
லனை எழுபாணஙகளாலும அடிததான பிறகு, அநதச சலயன வி
பிடிதத ஸஹதேவனுடைய அமபையும விலலையும ஒருபலலததால
அறுதது யுததததில அநதஸஹதேவனை இருபதவொருபாணஙகளால
அடிததான ஸஹதேவனோ, யுததததில வேறுவிலலை நாணேறறி அ
விலலாத தேஜஸஸுளள மாதுலனை ஸாபபமபோனற வடிவமுளளவை
யும ஜவலிககினற அகனிபோனறவையுமான ஐநதுபாணஙகளா
நனருக அடிததான படிநதகணுககளுளள ஒரு பாணததால யுதத
தில அவனுடைய ஸாரதியை அடிதது மிககோபமுணடவனு
அவனை மறுபடியும மூனறுபாணஙகளால அடிததான பீமஸேனனே
எழுபது பாணஙகளையும, அவவாறே, ஸாதயகியும தருமராஜரும ஒன
பது பாணஙகளையும அறுபது பாணஙகளையும சலயனுடைய சரீர
தில பிரயோகிததாகள மஹாராஜரே! பிறகு, அநத மஹாரதா
களால நனகு அடிககபபடட சலயன, மலையானது தாதுரஸததைப
பெருககுவதுபோல அஙகஙகளால இரதததைப பெருககினன
அரசரே! சலயன மஹாவிலலாளிகளான அவவனைவரையும ஐநது
ஐநதுபாணஙகளால விரைவாக அடிததான அது ஆசசரியமாயிருந
தது பெரியவரே! சிறநத மஹாரதனான அநதசசலயன, பிறகு
மறறொருபலலததினால தருமபுததிரருடைய நாணேறறபபடடிருக
கிறவிலலை யுததததில துணடிததான பிறகு, தருமநநதனரான
யுதிஷடிரா வேறொருவிலலைக கையிலஎடுததுச சலயனையும குதிரை
களையும ஸாரதியையும துவஜததையும ரததததையும அமபுகளால
நனகு மறைததுவிடடாா யுததததில தருமபுததாருடைய பாண

ன்னால் மறைக்கப்பட்ட அந்தச்சல்யன், பிறகு, கூர்மையுள்ள பத்துப
பாணங்களால் யுதிஷ்டிரரை அடித்தான் பிறகு, ஸாத்யகியோ தரும
புத்திரர் பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டவே, கோபமூண்டவனுகி, சூர
ன மத்ரதேசாதிபதியை ஐந்து பாணங்களால் அடித்தான். அந்தச
ல்யன் ஒரு க்ஷுரப்ரபத்தினுல் ஸாத்யகியினுடைய பெரிய வில்லை
வெட்டினன் பீமஸேனனைத் தலைவனுகக்கொண்ட அந்தப்பாண்டவ
ர்களையும் மும்மூன்று பாணங்களால் அடித்தான் மஹாராஜரே!
ஸாத்யவிக்ரமனுன ஸாத்யகி அவன்மீது கோபங்கொண்டு, மஹாயுத
த்தில் பொன்மயமான தண்டத்துடன்கூடின தோமரத்தைப் பிர
யோகித்தான் சல்யனை யுத்தத்தில் கொல்லக்கருதிய பீமஸேனனும்
நகுலனும் ஸஹதேவனும் தருமராஜரும் யுத்தத்தில் ஜ்வலிக்கின்ற
ஸர்ப்பம்போன்ற நாராசத்தையும் சக்தியையும் மங்களகரமான கதை
யையும் சதக்னியையும் பிரயோகித்தார்கள் அந்த மத்ரராஜன்
அந்துவீரர்களுடைய கைகளினின்றும் விடுபட்டு வேகத்துடன் வந்து
கொண்டேயிருக்கின்ற அவ்வாயுதங்களை யுத்தத்தில் சஸ்திரஸமூகங்
களால் தடுத்தான் யுத்தத்தில் கைப்பழக்கமுள்ளவனும் பிரதாப
சாலியுமான சல்யன், ஸாத்யகியினுல் பிரயோகிக்கப்பட்ட தோமரத்
தைப் பல்லங்களால் வெட்டினுன், பீமஸேனனுல் பிரயோகிக்கப்பட்ட
தும் பொற்கலன் பூண்டதுமான ஓர் அம்பை இரண்டாக வெட்டி
னன், நகுலனுல் பிரயோகிக்கப்பட்டதும் பொற்காம்புள்ளதும்
பயங்கரமாயிருப்பதுமான சக்தியை இரண்டாகத் துண்டாக்கினுன்,
ஸஹதேவனுல் விடப்பட்ட கதாயுதத்தையும் பாணஸமூகங்களால்
தடுத்தான், பாரதரே! பாண்டுபுத்திரர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்
பொழுதே, தர்மராஜருடைய அந்தச் சதக்னியை இரண்டுபாணங்
களால் துண்டித்துச் சிங்கநாதமும் செய்தான் சினியின் பௌத்திர
ன ஸாத்யகி அந்தயுத்தத்தில் சத்துருவின் வெற்றியைப்பொறுக்க
வில்லை பிறகு, கோபமூண்டவனுன அவன், வேறு வில்லையெடுத்து
இரண்டுபாணங்களால் மத்ரநாதனை அடித்து ஸாரதியையும்மூன்று
பாணங்களால் அடித்தான் வேந்தரே! பிறகு, சல்யன் யுத்தத்தில்
மிகுந்த கோபங்கொண்டவனுகப் பெரிய யானைகளை மாவெட்டிகளால்
அடிப்பதுபோல அவர்களனைவரையும் பத்துப்பாணங்களால் அடித்
தான் பகைவர்களை அழிப்பவர்களான அந்த மஹாரதர்கள், யுத்தத
்தில் மத்ரராஜனுல் தடுக்கப்பட்டவர்களாகி, அவனுக்கு முன்நிற்கச்
சக்தியற்றவர்களானுர்கள் பிறகு, துரியோதனராஜன், சல்யனுடைய
வல்லமையைக்கண்டு, பாண்டவர்களையும் பாஞ்சாலர்களையும் ஸருஞ

சயாகளையும மாணடவாகளாகவே எணணினன மஹாராஜ
புருஷஶ்ரேஷடரே! அவவிதமான மதராராஜனுடைய அநத வலல
யானது யுததததில மனிதாகளால ஸகிககமுடியாததாயிறறு அ
ரே! பிறகு, நீணட கைககளுளளவனும சிறநத பிரதாபமுளளவ
மான பீமஸேனன, மனததில உயிரைவிடத துணிநது மததிர
ளோடு எதிாததுப போராடினன நகுலனும ஸஹதேவனும மஹா
னன ஸாதயகியும அபபொழுது சலயனை நானகுபுறததிலும சூழ
கொணடு நாறபுறஙகளிலும பாணஙகளை இறைததனா மஹாரத
பிரதாபசாலியுமான அநத மததிரராஜன, சிறநத விலலாளிகள
நானகு பாணடவாகளால சூழபபடடு அவாகளை எதிாததுப போ
புரிநதான மனனரே! அரசரான தருமநநதனா மஹாயுதத
க்ஷுரபரததினல மததிரராஜனுடைய சகரரக்ஷகனை விரைவா
கொனருா சூரனும மஹாரதனுமான அநதச சகரரக்ஷகன கொல
படவே, பலசாலியான மததிரராஜனும ஸைனிகாகளை அமபுகள
மறைததான அரசரே! பிறகு, தமது அநதப போாவீராகள சூ
படடிருககினறதைக கணடு, தருமநநதனரான யுதிஷடிரா, 'யுத
தில, மஹிமைதஙகியதான அநத மாதவருடைய வாககியமான
என உணமையாகாது? யுதததததில கோபஙகொணடவனன
யன என சேனையை நாசஞசெயவானே? நானும என ஸஹோத
களும மஹாரதனன ஸாதயகியும பாஞசாலாகளும ஸருஞசயாக
மததிரநாதனை எதிாககச சகதியறறவாகளாயினேமனறோ? ம
பலசாலியான மாதுலன நமமை இபபோதே கொலவான கோ
தருடைய வாககியம உணமையாவது எபபடி? இதெனன?" என
ஆலோசிததாா பாணடுவுககு மூததவரே! பிறகு, ரதஙகளோ
யானைகளோடும குதிரைகளோடுஙகூடின பாணடவாகள நாறபுறத
லும மததிரராஜனைத துனபுறுததிககொணடு நெருஙகினாகள பற
விதமான சஸதிரஙகளுடைய கூடடஙகளால நிறைநததும நனறு
பிரயோகிககபபடடதுமான ஆயுத வருஷததை மதராராஜன, காற
னது பெரியமேகஙகளை நாசஞசெயவதுபோல யுதததததில நாசஞசெ
தான பிறகு, பொறகடடுககளுளளதும சலயனல பிரயோகிககப
டதும ஆகாயததையடைநதிருபபதுமான அநதச சரமாரியை வி
டிறபூசசிகளின கூடடததைபபோலக கணடோம மததிரராஜன
யுததமுனையில பிரயோகிககபபடடவையும தொடாநதுவருகினற
யுமான அநதஅமபுகள விடடிலகளுடைய கூடடஙகளபோலக காண
படடன ஜனதிபரே! மததிரராஜனுடைய விலலினினறு விடுபட

யும் பொற்பணிகளுடன் கூடியவையுமான அம்புகளால் ஆகாயமா
து இடைவெளியற்றதுபோல் ஆயிற்று அந்த மஹாயுத்தத்தில்
ரிய பாணுந்தகாரம் உண்டுபண்ணப்பட்டபோது, அங்கே பாண்ட
ந்களுக்குள்ளாவது நம்மவருக்குள்ளாவது ஒன்றும் காணப்படவில்லை
சாலியான மத்திரராஜனால் லாகவத்தோடு பிரயோகிக்கப்பட்ட சர
ரிகளால் நிலைதவறும்படி செய்யப்படுகின்ற பாண்டவர்களுடைய
ந்தச் சேனைகடலைக்கண்டு தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் அஸுரா
ரும் அதிகவியப்பை அடைந்தனர் பெரியவரே! அந்தச் சல்யனே,
னக்கு பக்கங்களிலும் முயற்சியுள்ளவர்களாயிருக்கின்ற அவ்வீரா
ரப பாணங்களால் மறைத்து, தருமராஜரையும் மூடி, சிங்கம்
ரால் அடிக்கடி கர்ஜித்தான் யுத்தத்தில் அந்தச் சல்யனால் மூடப்ப
ட அந்தப் பாண்டவர்களைச் சேர்ந்த மஹாரதர்கள் யுத்தத்தில்
றாரதனான சல்யனை எதிர்த்துச் செல்வதற்கு அப்பொழுது சக்தி
றவர்களானார்கள் தருமராஜரை முந்தியவராகக் கொண்டவர்களும்
ஸேனனைத் தலைவனாகக்கொண்டவர்களுமான ரதிகர்கள், சூரனும்
த்தத்தில் பிரகாசிக்கின்றவனுமான சல்யனை யுத்தத்தில் அடித்தார்
ர்.

பதின்மூன்றாவது அத்யாயம்

சல்யவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ஸங்குல யுத்தம்)

அர்ஜுனன், யுத்தத்தில், துரோணபுத்திரராலும், அவருடன்
ந்கின்றவர்களும் சூரர்களும் மஹாரதர்களுமான திரிகர்த்தவீரர்
ர்லும் அநேக அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டான் மஹாராஜரே!
வன், துரோணபுத்திரரை மூன்று பாணங்களாலும், மற்றச் சிறந்த
ல்லாளிகளை இரண்டிரண்டு பாணங்களாலும் அடித்து மறுபடியும்
த்தத்தில் சரமாரிகளைப் பொழிந்தான் பரதர்களுட் சிறந்தவரே!
ணங்களால் முள்ளைப்போலத் தைக்கப்பட்டிருக்கின்ற அந்த உம
ச்சேர்ந்த வீரர்களோ, பார்த்தனை அணுகி, கூர்மையுள்ள பாணங்
ரலடிக்கப்பட்டிருந்தும், (அவனை) விட்டு விலகவில்லை துரோண
த்திரரைத் தலைவராகக்கொண்ட கௌரவவீரர்கள் அர்ஜுனனைத்
ரக்கூட்டத்தால் சூழ்ந்துகொண்டும், களிப்புடன் போராடிக்கொண்
விளங்கினார்கள் அரசரே! அவர்களால் எய்யப்பட்டதும் பொன்னி

I அ

ளுல அலஙகரிககபபடடதுமான பாணஙகள அாஜுனனுடை
* தேரின நடுவிடததை விரைவாக நிரபபின அவவாறே, மஹாவில
ளிகளும எலலா விலலாளிகளுளளும சிறநதவாகளுமான கிருஷ்ண
ஜுனாகளை யுததததில கெடடமதஙகொணடவாகளான கௌர
வீராகள, மிகுநத உறசாகமுடையவாகளாகிக கோரமான பாண
ளால அடிததாாகள பிரபுவே! அபபொழுது, கூபரமும தேருரு
களும மூககணையும பூடடுவாாகளும நுகததடியும அநுகாஷ
பாணமயமாகி விடடன அரசரே! அநத யுததததில உமமை
சோநத வீராகள பாாததனவிஷயததில செயததான இபபடிபபட
காரியமானது முன நமமால பாாககபபடடதுமிலலை, கேடகபபட
மிலலை விசிததிரமான கடடுககளுடனகூடின கூாமையுளள அம
ளால நாறபுறததிலும அநதத தேரானது, புவியில அனேகம தீப
தஙகளால நனறுகவிளஙகுகினற விமானமபோல விளஙகிறறு மஹ
ராஜரே! பிறகு, அாஜுனன படிநத கணுககளுளள அமபுகளை மே
மானது மழையை மலையினமீது இறைபபதுபோல அசுசேனையி
மீது இறைததான யுததததில பாாததனுடைய பெயரால அ
யாளமிடபபடட அமபுகளால வதமசெயயபபடுகினற அவாகள அ
படிபபடட அாஜுனனைப பாாபபவாகளாக (அனைததையும) பாா
மயமாக எணணினாகள கோபததினால இழுததுவிடபபடட அ
களாகிற ஜவாலைகளையுடையதும, விலலினொலிகளாகிற காறறுட
கூடியதுமான பாாததனாகிற பெருநதீயானது உமமுடைய ஸைன
மாகிற விறகை விரைவாக எரிததது பாரதரே! பாககியமுளளவ
பூமியில விழுகினற சககரஙகள, நுகததடிகள, அமபுததூணிக
கொடிகள, ரதஙகள, துவஜஙகள, மூககணைகள, அநுகாஷ
திரிவேணுககள, அசசுககள, பூடடுவாாகள, கொறடாககள, கு
லஙகளையும தலைபபாகைகளையும தரிததவைகளாக விழுகினற த
கள, கைகள, தோளகள, விசிறிகளுடனகூடின குடைகள, ம
டஙகள ஆகிய இவைகளின குவியலகள, பாாததனுடைய தே
லும வழிகளில எஙகும காணபபடடன பரதாகளுட சிறநதவ
பூமியானது மாமிசஙகளாலும இரததஙகளாலும சேறுளளத
வும, செலலமுடியாத தோறறமுளளதாகவும, பயபபடுகிறவாக
குப பயததைப பெருககுகிறதாகவும, சூராகளுககு ஸநதோஷத
விருததிபணணுகினறதாகவும, ருததிரருடைய உதயானம போல
தாகவும இருநதது பகைவரை வாடடுபவனான பாாததன,
குபதிகளுடனகூடின இரணடாயிரம ரதஙகளை யுததததில நாச

யது புகைதணிந்த நெருப்புப்போல ஜ்வலித்தான். அரசரே! வானுன அக்நி ஜங்கமஸ்தாவரங்களான உலகத்தைக் கொளுத்திப் கதணிந்ததாக எவ்விதம் காணப்படுமோ அவ்விதமே குறிப்புத் ஜுன தனஞ்சயனும் காணப்பட்டான். துரோணபுத்திரரோ, த்ததில் பாண்டவனுடைய பராக்கிரமத்தைக்கண்டு, உயர்ந்த டிமரத்துடன் கூடிய ரதத்தோடு பாண்டவனை எதிர்த்துத் தடுத் வெண்ணிறமுள்ள குதிரையையுடையவர்களும் வில்லாளிகளுட ந்தவர்களும் புருஷஶ்ரேஷ்டர்களுமான அவ்விருவர்களும் அப் ழுது பரஸ்பரவதத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களாக ஒருவரைஒருவர் ர்த்தார்கள் மஹாராஜரே! பார்த்தர்களுட் சிறந்தவரே! மாரிக் லத்தில் மேகங்களினின்று எவ்வாறு மழை உண்டாகுமோ, அவ் றே அவ்விருவர்களிடமிருந்தும் மிகுந்த பயங்கரமான அம்புமழை னது உண்டாயிற்று பரஸ்பரம் ஸ்பர்த்தையுள்ளவர்களாக அவ் ருவரும் கொம்புகளால் இரண்டுவிருஷபங்கள் கீறிக்கொள்வது ாலப் படிந்த கணுக்களுடன்கூடின பாணங்களால் அப்பொழுது ருவரையொருவர் கீறிக்கொண்டார்கள் மஹாராஜரே! அவ்விரு களுக்கும் நெடுநேரம் யுத்தமானது ஸமமாக இருந்தது அந்த த்ததில் கோரமான சஸ்திரங்களுடைய மோதுதல் மறுபடியும் ண்டாயிற்று பாரதரே! பிறகு, அஶ்வத்தாமா, பொற்கட்டுக்க டன்கூடியவைவயும் நன்றாகத்தீட்டப்பட்டவையுமான பன்னிரண்டு ணங்களால் அர்ஜுனனையும் பத்துப் பாணங்களால் வாஸுதேவரை அடித்தார் பிறகு, பீபத்ஸுவானவன், அட்டஹாஸஞ்செய்து, ண்டீவமென்கிற வில்லை நாணொலியிடச்செய்தான் பகைவர்களைத் க்கச்செய்பவனுன ஸவ்யஸாசி, மஹாயுத்தத்தில், குருபுத்திரரான ஶ்வத்தாமாவை ஒரு முகூர்த்தகாலம் கௌரவித்து, பிறகு, அவ க குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் இழந்த ரதத்தையுடையவராகச் யதான், பிறகும், அவரை மெதுவாகவே அடிக்கடி அடித்தான் திரைகள் கொல்லப்பட்ட தேரில்வீற்றிருக்கின்ற துரோணபுத்திரர், நகிஞலாகியதும் பரிகம்போன்றதுமான உலக்கையைப் பாண்டு திரன்மீது பிரயோகித்தார் பகைவர்களை அழிப்பவனும் வீரனு ன பார்த்தன் விரைவாக வருகின்றதும் பொற்கட்டுக்களால் அலங் கப்பட்டதுமான அவ்வுலக்கையை ஏழாகத் துண்டித்தான் மிக்க ாபமுள்ளவரான அந்த அஶ்வத்தாமா முஸலம் அறுக்கப்பட்ட கண்டு சிறந்த மலையினுடைய சிகரம்போன்ற கோரமான பரிகா த்தைக் கையிலெடுத்தார் யுத்தத்தில் ஸாமார்த்தியமுடைய

அஸ்வத்தாமா,பார்த்தனைக்குறித்து அந்தப் பரிகாயுதத்தை பரயோகி
க்வும் செய்தார் கோபங்கொண்ட அந்தகனைபோன்ற அந்தப் பரி
யுதத்தைக்கண்டு, பாண்டுநந்தனனான அர்ஜுனன், விரைவுடன், சிறந்
ஐந்துபாணங்களால் அடித்தான் பாரதரே! பெரும்போரில் பார்த்
னுடைய பாணங்களால் அறுக்கப்பட்ட பரிகாயுதமானது ஒலியா
ராஜஸ்ரேஷ்டர்களுடையமனத்தைப் பிளந்துகொண்டு பூமியில்விழு
ந்தது பிறகு, பாண்டவன் வேறு மூன்றுபல்லங்களால் அஸ்வத்
மாவைப் பிளந்தான் பலசாலியும் மிக்க தைரியமுள்ளவனுமா
பார்த்தனால் மிக அடிக்கப்பட்ட அந்த அஸ்வத்தாமா ஆண்மைய
நிலைபெற்றவராகி அப்பொழுது அசையவில்லை அரசரே! பிற
அஸ்வத்தாமா மஹாரதனான ஸுரதன்மீது எல்லா க்ஷத்திரியர்களு
பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பாணஸமூகங்களை இறைத்தா
பிறகு, பாஞ்சாலர்களுள் மஹாரதனான ஸுரதனே யுத்தத்தி
மேகத்தின் இடிமுழக்கம்போன்ற ஒலியுடன்கூடின ரதத்துட
துரோணபுத்திரரையே எதிர்த்துச் சென்றான் அவன், ஸர்வபார
களையும் பொறுக்கக்கூடிய உறுதியான சிறந்தவில்லை இழுத்து நெரு
புக்கும் பாம்புக்குமொப்பான அம்புகளால் துரோணபுத்திரரை அடி
தான் பிறகு, கோபமுள்ளவனும் எதிர்த்துவருகின்றவனும் மஹ
ரதனுமான அந்த ஸுரதனைப்பார்த்து யுத்தத்தில் துரோ
புத்திரர் தடியாலடிக்கப்பட்ட ஸர்ப்பம்போல் கோபித்தா
துரோணகுமாரர், புருவங்களை முக்கோணமாக நெறித்துக்கொ
டும் இரண்டு கடைவாய்களையும் நக்கிக்கொண்டும் ஸுரதனை எ
இறங்கப்பார்த்து ரோஷத்தினால் வில்லிலுள்ள நாணை உருவிக்கொ
டும், யமதண்டம்போன்ற பிரகாசமுடையதும் கூர்மையுள்ள
மான ஒரு நாராசத்தைப் பிரயோகித்தார் அதிக வேகமுள்
அந்த நாராசமானது இந்திரனால் விடப்பட்ட இடியானது பூ
லத்தைப் பிளந்து செல்வதுபோல அவன் இருதயத்தைப் பிளந்
பூமியில் பிரவேசித்துவிட்டது வஜ்ரத்தால் பிளக்கப்படுகிற ம
யின் கொடுமுடியானது கீழேவிழுவதுபோல நாராசத்தால் அடி
க்கப்பட்ட அந்தஸுரதன் பூமியில்[1] விழுந்தான் அந்த வீரன் கொ
லப்பட்டவுடன், சிறந்த பிரதாபமுள்ளவரும் ரதிகர்களுள் உத்தம
மான துரோணபுத்திரர் அந்தரதத்தின்மீது விரைவாக ஏறினார் மஹ
ராஜரே! பிறகு, யுத்தத்தில் ஸம்சப்தகர்களால் சூழப்பட்டவரும் யு

---

1 துரோணபர்வம் 608-ம் பக்கம் 30-வது வரியில், ' கொன்று
என்பதை ' அடித்தார் ' என்று மாற்றிக் கொள்க

ததில கெடட மதஙகொணடவருமான அஸவததாமா ஸநததரா
ருநதுகொணடு அாஜுனனேடு போாபுரிநதா அநத ரணகளததில,
ராயன நடுபபகலை அடைநதிருககுமபொழுது அாஜுனனுககுப
கைவாகளோடு, யமனுடைய ராஜயததைவிருததிபணணுகினறதான
பருமபோா நடநதது அநத யுதததததில அாஜுனன ஒருவனுகவே
ருநதுகொணடு ஒரே ஸமயததில பல வீராகளோடு அவாகளின
ாகரமததைககணடு போாபுரிநததை ஆசசாயமாகக கணடோம.
நதிரனுககு முறகாலததில பெரிதான அஸுர சேனையோடு பெரும
பாா நோநததுபோல அாஜுனனுககுப பகைவாகளோடு பெரும
பாா உணடாயிறறு

பதினைகாவது அதயாயம

சல்யவதபாவம. (தொடர்ச்சி)

(ஸங்குல யுத்தம்)

மஹாராஜரே! துரியோதனனும பாாஷதனன திருஷடதயும
னும அமபுகளாலும சகதிகளாலும நிறைநதிருககினற மிகக பெரி
ன யுததததை நடததினாகள வேநதரே! பிறகு, காாகாலததில
மகஙகளினினறும நாறபுறததிலும நீாததாரைகள விழுவதுபோல
யிரமாயிரமாகச சாதாரைகளைப பொழிநதனா துாயோதனனும,
ரோணரைக கொனறவனும உககிரமான பாணஙகளையுடையவனு
ன திருஷடதயுமனனை விரைவாகசசெலலும ஐநது பாணஙக
ால அடிதது மறுபடியும எழு பாணஙகளால அடிததான பல
லியும மிகக வலிமையுளளவனுமான திருஷடதயுமனனே, யுத
ததில எழுபது பாணஙகளால அரசனைத துனபபபடுததினன
தருட சிறநதவரே! அரசன துனபுறுததபபடடதைகக கணடு,
கோதராகள பெரிய சேனையுடன பாாஷதனைச சூழநதுகொண
ாகள அதிரதாகளான அநதச சூராகளால நானகுபுறமும
ங்கு சூழபபடட அநதத திருஷடதயுமனன யுதததததில அஸ
ரலாகவததை வெளிபபடுததிககொணடு ஸஞசாரஞ செயதான
ணடியானவன, பரபததிரகாகளுடன கூடினவனுக, விலலாளி
ன கிருதவாமாவையும மஹாரதரான கருபரையும எதிாததுச
ணடை செயதான அரசரே! பிராணனைப பநதயமாக வைதது
டுகினற சூதாகிய போரில பிராணனை இழககினறவாகளான வீரா

களுககு மிகக கோரமாயும அதிகபபெரிதாயுமுளள சணடையான,
அவவிடததிலும நோநதது சலயன, அமபுமாரிகளை எலலாத திசை
களிலும பொழிநதுகொணடு, ஸாதயகியும பீமஸேனனும உளளிட
பாணடவாகளைத துனபுறுததினன ராஜேநதிரரே! அவவாறே
சலயன, யுததததில யமனபோனற பராகரமததுடனகூடினவாகளு
இரட்டையாகளுமான அநத நகுல ஸஹதேவாகளை வீரயததாலு
அஸதிர பலததாலும எதிரததுப போராடினன அநதப பெருமபோ
ரில சலயனுடைய பாணஙகளால துரததபபடட பாணடவ வீரா
ளுள சிலமஹாரதாகள ரக்ஷகனை அடையவிலலை பிறகு, தருமராஜ
மிக உபதரவிககபபடடபொழுது, சூரனும மாதரீகுமாரனுமான ந
லன, மாதுலனன சலயனை வேகததுடன எதிரதது விரைவாக
சென்றுன பகைவீராகளைக கொலலும நகுலன, சிரிததுககொண்
யுதததில வீரனன அநதச சலயனை (பபாணஙகளால) மூடி, மூ
தும உருககுமயமானவைவும சிறபியால சாணையிடபபடடவை
தஙகமயமான கடடுககளுடன கூடியவையும விலலாகுமயநதிரத
னினறு விடபபடடவையுமான பததுபபாணஙகளால மாரபில அடி
தான மாதுலனன சலயனே, மருமகனன அநத நகுலனால பீடிக்க
படடுப படிநத கணுககளுளள பாணஙகளால அவனைத துனப
செயதான பிறகு, யுதிஷடிரராஜரும பீமஸேனனும ஸாதயகியு
மாதரீபுததிரனன ஸஹதேவனும மதரராஜனுசசுருகில விரைவா
சென்றாகள பகைவாகளை வெலபவனும சேனைபதியுமான சலய
வேகததுடன வருகினறவாகளும திசைகளையும திககோணஙகளை
தேரொலிகளால நிரபபுகினறவாகளும பூமியை நடுஙகசசெயகின
வாகளுமான அவவீராகளைச சணடையில எதிரததான பெரியவே
மததிரநாதன யுதததில யுதிஷடிரரை மூனறமபுகளாலும பீமஸே
னனை ஐநது சரஙகளாலும ஸாதயகியை நூறு பாணஙகளாலு
ஸஹதேவனை மூனறு கணைகளாலும அடிததுப பினபு மஹாத
வான நகுலனுடைய பாணஙகளுடனகூடிய விலலை ஓர க்ஷுரப
தால நடுவில வெடடினன பிறகு, மஹாரதனன மாதரீயின பு
திரன சலலியனுடைய பாணஙகளால வெடடபபடட அநத விலை
எறிநதுவிடடு வேறு விலலை எடுததுப பாணஙகளால மதரராஜ
டைய தேரை வேகமாக நிரபபினன யுதிஷடிரரும ஸஹதேவனு
அநத மதரநாதனைப பததுப பததுப பாணஙகளால மாரபிலே
அடிததாகள ஸாதயகியும பீமஸேனனும அநத மதரராஜ
எதிரதது ஓடிக கழுகிறகுகள பூணட அறுபது பாணஙகளா

த்துப் பாணங்களாலும் அடித்தார்கள் பிறகு, மத்ரராஜன்
ாபங்கொண்டு ஸாத்யகியை ஒன்பது பாணங்களால் அடித்துப்
ந்த கணுக்களுள்ள எழுபது பாணங்களால் மறுபடியும் அடித்
ன பெரியவரே! பிறகு, சல்யன், இந்த ஸாத்யகியினுடைய
பூடன்கூடியவில்லைக் கைப்பிடியில் வெட்டி, நான்குகுதிரைகளை
யுத்தத்தில் யமனிடம் அனுப்பினன் மஹாரதனான மத்ரராஜன்
த்யகியைத் தேரைஇழந்தவனாகச்செய்து நூறுபாணங்களால்
வனை நாற்புறங்களிலும் அடித்தான் குருகுலத்திலுதித்தவரே!
த்திராதன் கோபங்கொண்டு மாத்ரீபுத்திரனையும் பாண்டவனான
மஸேனனையும் யுதிஷ்டிரரையும் பத்துப்பத்துப் பாணங்களால்
டித்தான் பார்த்தர்கள் ஒன்றுசேர்ந்தும் அந்தச்சல்யனை யுத்தத்
ல் ஜெயிக்கவில்லையென்னும் ஆச்சரியகரமான மத்திரராஜனுடைய
வண்மையை அந்த இடத்தில் கண்டோம் பிறகு, உறுதியான வல்
மையுள்ள ஸாத்யகி வேறு இரதத்தின்மீதேறிக்கொண்டு, பீடிக்கப்
ட்டவர்களும் மத்ரராஜனுக்கு வசப்பட்டவர்களுமான பாண்டவர்க
க்கண்டு மத்ரதேசாதிபனைக்குறித்துப் பலாத்காரமாக வேகத்
டன் எதிர்த்துச்சென்றுன் சண்டையில் ஸமர்த்தனான சல்யன்,
ருகின்ற அவனுடைய தேரைக்கண்டு மதம்பிடித்த ஒருயானையானது
மற்றெரு மதம்பிடித்தயானையை எதிர்ப்பதுபோல இரதத்தினலேயே
திர்த்துச்சென்றுன் சூரனான அந்த ஸாத்யகிக்கும் மத்திரதேசாதி
திக்கும் நெருக்கமாக நடந்த அந்தச் சண்டையானது ஆச்சரியகர
ான காட்சியுள்ளதாக இருந்தது இது பூர்வகாலத்தில் சம்பராஸுர
க்கும் தேவராஜனுக்கும் நடந்த யுத்தம்போலிருந்தது ஸாத்யகி,
த்தத்திலநிற்கின்ற மத்திரராஜனைக் கண்டு பத்துப்பாணங்களால்
டித்து, 'நில்,நில்' என்று கூறினன் மத்திரராஜனே, மஹாத
வான அந்த ஸாத்யகியால் மிகஅடிக்கப்பட்டு, விசித்திரமானகட
களுள்ள கூரிய அம்புகளால் அவனைத் திருப்பியடித்தான் பிறகு,
ஹாவில்லாளிகளான பார்த்தர்கள், ஸாத்யகியை எதிர்த்துப்போ
ிகின்றவனும் மாதுலனுமான மத்ரராஜனைக் கொல்லவேண்டுமென்ற
ருப்பத்தினுல் தேர்களுடன் விரைவாக எதிர்த்தார்கள் பிறகு, சிங்
ப்போலக் காஜித்துக்கொண்டு போர்புரிகின்ற சூரர்களுடைய கை
லந்ததும் இரத்தவெள்ளத்துடன்கூடினதுமான சிறந்தயுத்தமானது
டந்தது மஹாராஜரே! இறைச்சியில் விருப்பங்கொண்ட சிங்
ங்களைப்போல யுத்தத்தில் காஜிக்கின்ற அந்தச்சூரர்களுக்கு ஒருவரை

ஒருவர் வையுமவர்ரதைகள உணடாயின அவாகளுடைய ஆ ரககணககான பாணஸமூகஙகளால பூமியானது எலலாபபககத லும நிரமபியதாயிறறு அபபொழுது, ஆகாயமும உடனே பாண மாயிறறு அநதசசலயனுல நாறபுறததிலும வேகமாகப பாணு காரமானது உணடுபணணபபடடது மஹாதமாககளால விடபபட பாணஙகளால மேகததின நிழலபோனற நிழல உணடாயிறறு வே தரே! அநதசசமயததில சடடையுரிதத பாமபுகளபோலப பளபள பானவையும் ஏறியபபடடவையும பொறகடடுககளுடனகூடியவை மான பாணஙகளால திசைகள பிரகாசிததன பகைவாகளை நாச செயபவனும சூரனுமான சலயன ஒருவனுயிருநதுகொணடு யுத தில அனேகாகளோடு போாபுரிநதான , அநதசசமயததில மிகக ஆ சாயததைச செயதான மததிரராஜனது கைகளினினறு விடபபட வைகளும கழுகினிறகுகளால வேகம உணடுபணணபபடடவை ளும வநது விழுநதுகொணடிருபபவைகளுமான கோரமுளள அ புகளால பூமியானது நாறபககமும பரபபபபடடது அரசே முறகாலததில அஸுராகளுககு நாசததையுணடுபணணிய மஹாயு ததில இநதிரனுடைய தோ எவவாறு ஸஞசரிததோ, அவவாறே இமமஹாயுததததிலும சலயனுடையதோ ஸஞசரிததலைதக க டோம

பதினைநதாவது அதயாயம

சல்யவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(சல்யனுக்கும் யுதிஷ்டிரருக்தும் யுத்தம்)

பிரபுவே! பிறகு, மதராராஜனை முனனிடடுககொணடிருகக உமதுசேனையானது யுதததில பாாததாகளை மீணடும அதிகவே துடன எதிாததுவநதது பீடிககபபடடவாகளும வேகமாக ஓ கினறவாகளும யுதததில கடுமையான வலலமையுளளவாகளுமா உமமைசசோநதவரனைவரும மிகுதியாயிருபபதால க்ஷணததிறகு பாாததாகளைக குழபபிவிடடாாகள மஹாராஜரே! சணடையி அடிககபபடும அநதபபாணடவாகள, கிருஷ்ணனும அாஜுனனு பாாததுககொணடிருககும பொழுதே, ஒருநிமிஷமும நிலைபெறவில பிறகு, தனஞசயன், கோபஙகொணடு, காலாடகளுடனகூடிய கிரு

தும் கிருதவர்மாவின்மீதும் பாணஸமூகத்தை வாரியிறைத்தான்.
ஹதேவனோ சேனையுடன்கூடின சகுனியின்மீது அம்புகளை நிரப்பி
ன் நகுலன் பக்கத்தில் நின்றுகொண்டு மத்திரராஜனை எதிர்த்
ப் போராடினன் திரௌபதீ புத்திரர்களும் மற்ற அரசர்களும்
னேக வீரர்களைத் தடுத்தனர் பாஞ்சால ராஜகுமாரனன சிகண்டி
் அசுவத்தாமாவைத் தடுத்தான் பீமஸேனனோ, கதாயுதத்தைக்
கயிலேந்தி அரசனன துரியோதனனைத் தடுத்தான் குந்தீபுத்திர
ன யுதிஷ்டிரர் ஸைன்யத்துடன்கூடின சல்யனை எதிர்த்தார் பிறகு,
த்தங்களினின்று திரும்பாதவர்களான உம்மைச் சேர்ந்தவர்களுக்
் பிறர்களுக்கும் ஆங்காங்கு தொடர்ச்சியான யுத்தம் ஏற்பட்டது
்யன் ஒருவனுக்கவே பாண்டவர்களைச் சேர்ந்த எல்லா வீரர்களையும்
ிர்த்துப் போர்புரிந்தானென்னும் மிகப் பெரியதான சல்யனுடைய
்யகையை அந்த யுத்தத்தில் பார்த்தோம் அப்பொழுது, சல்யன்
ிஷ்டிரருடைய சமீபத்தில் குரூரமான சனியென்ற கிரகமானது
ிரனபக்கத்தில் காணப்படுவதுபோலக் காணப்பட்டான் சல்யன்
ிஷ்டிர ராஜரை ஸர்ப்பங்களுக்கொப்பான அம்புகளால் பீடித்து
ண்டும் பீமனைநோக்கி எதிர்த்துவந்து சரமாரிகளைப் பொழிந்தான்
வனுடைய அந்த லாகவத்தையும் அஸ்திரங்களில் தோச்சியையும்
ாடு, பகைவர்களுடைய படைகளும் உம்முடைய படைகளும்
ழ்ந்தன சல்யனுல் பீடிக்கப்படுகின்ற பாண்டவர்கள், மிக்க காயப்
்த்தப்பட்டவர்களாக, யுதிஷ்டிரர் அழைத்துக்கொண்டிருக்கும்
ாழுதே, யுத்தத்தை விட்டு ஓடிவிட்டார்கள் மத்திர ராஜனுல
ண்டவ சேனைகள் வதம் செய்யப்படுகையில், பாண்டு புத்திரரும்
ருமராஜருமான யுதிஷ்டிரர் கோபத்திற்கு வசப்பட்டார் பிறகு,
ஹார்தரான அவர், ஆண்மையைமேற்கொண்டு,'ஜயமாவது உண்டா
டும், அல்லது, வதமாவது நேரட்டும்' என்று மனத்தில் உறுதி
ய்துகொண்டு மத்திரராஜனை அடித்தார் அவர், எல்லாப் பிராதாக
ளயும் வாஸுதேவரையும் அழைத்து, 'கௌரவர் நிமித்தமாக யுத்
த்தில் பீஷ்மர், துரோணர், கர்ணன் இவர்களும் மற்ற அரசர்களும்
ாக்கிரமத்தை வெளியிட்டு நாசமடைந்தார்கள் நீங்கள் பங்குக்குத்
க்கபடியும் உற்சாகத்திற்குத் தக்கபடியும் ஆண்மையை வெளியிட்
்கள். மஹாரதனன இந்தச் சல்யனொருவன் என்னுடைய பங்
க் கிருத்தப்பட்டிருக்கிறன் அப்படிப்பட்டவனான இப்பொழுது
த்தத்திலை மத்திரராஜனை வெல்ல விரும்புகிறேன் அந்த விஷ
த்தில் என் மனத்திலுள்ளவை முழுமையும் உங்களுக்குச் சொல்லு

கிறேன். என சகாரக்ஷகாகளும வீராகளும இநதிரனுலும வெ
முடியாதவாகளும யுததததில சூராகளால சமமதிககபபடடவாக
நனமதிபபுககுத தகுநதவாகளும ஸததியஸநதாகளுமான மாதரீபு
ராகளிருவரும யுதததகில க்ஷத்ரிய தருமததை முனனிடடவாக
மாதுலனை எனககாக நனருக எதிாததுப போாபுரிய வேண
எனனையாவது சலயன யுததததில் கொலவான, அலலது நானு
அவனைக கொலவேனு உஙகளுககு மஙகளமுணடாகுக உலக
துளள வீராகளே! இவவிதமான இநத உறுதிமொழியை அ
திருஙகள அரசாகளே! (இநதச சலயனை) எனனுடைய பஙகென
நிசசயிதது ஜயததின பொருடடோ அபஜயததின பொருட
இபபொழுது க்ஷததிரிய தருமததை முனனிடடு மாதுலனுன
னுடு நான போாபுரியபபோகிறேன எனனுடைய ரததகில, ச
திர முறைபபடி ரததகை ஸிததம செயகினறவாகளால அதிகம
சஸதிரமும எலலா உபகரணஙகளும சீககிரமாகக கூடடிவைக
படடடும ஸாதயகியானவன தெனபககததுச சேனையையும,
வாறே, திருஷடதயுமனன வடபுறமுளள சேனையையும பாதுகாக
டும இபபொழுது, பிருதாபுததிரனை தனஞசயன எனககுப பி
புறததை ரக்ஷிககிறவனுகடடும சஸதிரதாரிகளுட சிறநதவ
பீமஸேனன இபபொழுது எனககு முநதிச செலலுகிறவனுசட
இபபடிசசெயதால மஹாயுதததகில நான சலயனைவிட மேறப
வனுவேன' எனறுகூறினா இவவாறு கூறியதைக கேடடவாக
அரசனுககுப பிரியததை விருமபுகிறவாகளுமான பாணடவா
அபபொழுது அவவாறே செயதாாகள பிறகு, மறுபடியும ப
சாலாகளும ஸோமகாகளும விசேஷமாக மாதஸயாகளுமான சே
வீராகளுககு அபபொழுது யுததகதில அதிக ஊககம ஏறபடடு
டது யுதததகில அநதத தருமராஜருடைய பிரதிஜஞையைப
புகழநதாாகள பிறகு, சஙககஙகளையும பேரிகளையும மிருதஙகஙக
யும நூறு நூறுக ஒலிததாாகள பாஞசாலாகள சிஙகநாதஙகளை
வெளியிடடனா அநதக குருபுஙகவாகளான (பாணடவ வீராக
பரபரபபுளளவாகளாக, ஸநதோஷததினுலுணடான பெரிய அ
ஹாஸததோடு வேகததுடனகூடிய மதராஜனை எதிாததுசசென
கள, யானையின மணிகளின ஓசையாலும சஙகஙகளுடைய நா
தாலும பெரிய தூாயவாததியததின ஒலியாலும பூமியை எதிரொ
யிடுமபடி செயதாாகள அவாகளனைவர்களையும உமது புததிர
துரியோதனனும வீரியசாலியான மததிரராஜனும அனேகம பெ

ஙகளை உதயாஸதகிரிகளிரணடும தாஙகுவதுபோலத தாங
ாகள யுததததில புகழ்பெறறவனான சலயனே, பகைவாகளை
கருபவரான தாமராஜாமீது இநதிரன சமபரனமீது சரமாரி
பொழிநததுபோலப பொழிநதான அவவாறே, உதாரமான
ததையுடைய குருராஜரும, அழகியவிலலைக கையிறபிடிததுப
லவிதமான துரோணாரது உபதேசஙகளைக காணபிததுக கொ
விசித்திரமாயும சுறுசுறுபபாயும அழகாயும அமபுமழைகளைப
ழிநதாா யுததததிற சஞசரிககினற இநததுரியோதனனுக
திமையை விளைவிககககூடிய ஸமயததை ஒருவனும காணவிலலை
ககததகக மாமஸததில விருபபமுளள இரணடு புலிகளபோல
ததில பராககிரமததை வெளியிடுகினற அவவிரணடு வீராகளும
ல பாணஙகளால ஒருவரையொருவா காயபபடுமபடி அடிததுக
ணடாாகள பீமனே, யுதததில ஸமாததனான உமது புததிர
எதிாததான பாஞசாலராஜகுமாரனும ஸாதயகியும பாணடு
னாகளான மாதரீகுமாராகளும நாறபுறததிலும (சூழநது
ணடு) சகுனியை முதனமையாககொணட வீராகளை எதிாததாா
அரசரே! உமது துராலோசனையால உணடான (இககலகததில)
ில விருபபமுளளவாகளான உமமைச சோநதவாகளுககும
வாகளுககும அபபொழுது மறுபடியுமே கைகலநத யுததம
தது துரியோதனனே, யுததததில கடடளையிடடு, வணஙகின
ககளுளள பாணததால சுவாணததாலலஙகரிககபபடட பீம
டய துவஜததைக குறிவைததுஅடிதது அதனைத துணடாககி
அழகிய காடசியுளளதும மனததைககவாகினறதுமான அந
சிஙககொடியானது பீமஸேனன பாாததுககொணடிருககும
ழுதே பெரிதான மணிகளுடைய ஸமூகததோடு விழுநதது
னன சலயன, சிறநத யானையினது துதிககைபோனறதும விசித
ாயுளளதுமானஇவனுடையவிலலைக கூாமையுளள ஒருக்ஷுரததி
மறுபடியும அறுததான விலலறுககபபடடவனும காநதியுளள
மான அநதப பீமஸேனன தன வலலமையை வெளிபபடுததி
டைய குமாரனை ரதசககதியினால மாாபில அடிததான உமது
ரன இரததினமததியில உடகாாநதான அவன மூாசசை
டியவே, மறுபடியும விருகோதரன தோபபாகனதலையை அப
ழுது ஒரு க்ஷுரபபாததினால சரீரததினினறு தளளினன பார
ஸாரதி கொலலபபடட குதிரைகள அவனுடையதேரை இழுத
கொணடு திசைகளிலஓடின அரசரே! அபபொழுது, 'ஆ! ஆ!'

என்னும ஒலி உணடாயிறறு மஹாரதரான துரோணபுததிர
கிருபரும கிருதவாமாவும ரகஷிபபதறகாக உமது குமாரனை நெரு
கருதி அவனுககு எதிரமுகமாக ஓடினாாகள அநதசசேனையா
நிலை குலைநதிருககுநதருணததில, பயநதவாகளான அவனுடைய
தகாலாடகளை அாஜுனன, விலலில நாணொலியெழுபபி அமபுக
கொனறுன யுதிஷடிரரோ, கோபஙகொணடு தநதவாணமுளள
களும மனோவேகமுளளவைகளுமான குதிரைகளைத, தாமே நட
கொணடு மதரராஜனை எதிரததாா மன அடககமுளள யுதிஷ
முதலில மெதுவாகவிருநது பிறகு அபபொழுது உககிரரானாா அ
ஆசசரியததை அபபோது குநதிபுததிரரான அவரிடததில
டோம ' புரட்டி விழிககபபட்ட கணகளையுடையவரும கோபத
கமபமுளளவருமான குநதீபுததிரா யுததவீராகளைக கூாமையு
பாணஙகளால லககஷம லககஷமாகத துணடிததாா ராஜரே! த
ரான அநதப பாணடவா எநதஎநதச சேனையை எதிரததாரோ அ
அநதசசேனையை, உததமமான வஜராஙகளால மலைகளைத தளளு
போலப பாணஙகளால தளளினாா பலசாலியான குநதீநநத
ஒருவராகவே இருநதுகொணடு காறறு மேகஙகளைத தளளு
போலக குதிரைகளோடும ஸாரதிகளோடும தவஜஙகளோடும ர
ளோடுஙகூடின அனேக ரதிகாகளைக கீழேததளளி விளையாடி
(யுகாநதகாலததில) கோபஙகொணட ருததிரா பிராணிகளை நொ
வதுபோல மேலேஏறியிருககிற வீராகளுடனகூடின குதிரைகளை
காலாடகளையும யுததததில ஆயிரமவிதமாக நொறுககினாா அ
சரமாரிகளால யுததரஙகததை நாறபககததிலும சூனயமாககசெ
மதரராஜனை எதிரதது ஓடி, 'நில, நில' எனறும சொனனாா யுத
தில பயஙகரமான செயகையுளள அநதயுதிஷடிரருடையஅநதச
கையைககணடு உமமைச சோநதவாகளனைவரும பயநதாாகள ச
னே இநத யுதிஷடிரரை எதிரததுசசெனறுன பிறகு, அவ
வரும மிகக கோபஙகொணடவாகளாகச சஙகஙகளை ஊதி அப
முது ஒருவரையொருவா சணடைககழைதது வெருடடிககொ
எதிரததாாகள சலயனோ சரமாரியினால பாணடவரைப பீடிதத
குநதீநநதனரும மதரராஜனைச சரமாரிகளால நிரபபினாா அரச
அபபொழுது, அவவிருவரும கழுகிறகுகளடாநத பாணஙகளால
புறததிலும நிறைககபபடடவாகளாகக காணபபடடாாகள இரத
பெருககினற சூராகளான மதரநாதனும யுதிஷடிரரும கானகத
பூததிருககிற இலவும பலாசுமபோல விளஙகினாாகள மஹாபல

ளும பிராணனைப பநதயமவைதது விளையாடுகிறவாகளும பிரகா
ிபபவாகளும கெட்டமதஙகொணடவாகளுமான அவவிருவாகளை
ம எலலாச சேனைகளுஙகணடு அவவிருவருள ஜயததை நிசசயிகக
லலை பாரதரே! அநத யுததரஙகததிலுளள யுததவீராகளுககு
யுதிஷடிரா மதராராஜனைக கொனறு இபபொழுது பூமியை அனுப
ிபபார' எனறாவது அலலது, 'சலயன பாணடவரைககொனறு
ாயோதனனுககுப பூமியைக கொடுபபான' எனறாவது இவவித
ான நிசசயம உணடாகவிலலை போாபுரிகினற யுதிஷடிாருககு
லலாம பிரதக்ஷணமாகியது பிறகு, சலயன யுதிஷடிராமீது
னேக பாணஙகளை விரைவாகபபிரயோகிததான, கூரியமுனையுளள
ருபாணததினால அவருடைய விலலையும அறுததான அவா
வறுவிலலை எடுததுச சலயனை மூநநூறுபாணஙகளால அடிதது
வனுடைய விலலையும ஒரு க்ஷுரததினால அறுததாா பிறகு,
னுககள படிவாயுளள பாணஙகளால அவனுடைய நானகு குதிரை
ளையும, மிகததிடடபபடட நுனியுடனகூடின இரணடு அமபுகளால
வனுடைய இருபககததிலுமுளள இரணடு ஸாரதிகளையும
கானறு, பிறகு, பிரகாசிககினறதும துவைநததும கூாமையுளளது
ான ஒரு பல்லததினால எதிரிலிருககினற அநதச சலயனுடைய
வஜததையும அறுததாா பகைவாகளை அடககுகிறவரே! பிறகு,
ாயோதனனுடைய அநதபபடையானது நனறாக முறிய அடிககப
டடது பினபு, துரோணபுததிரா, அவவாறு செயயபபடடிருக
ற சலயனைநோககி ஓடி அவனைத தமது ரததகினமீது ஏறறிவைத
கொணடு விரைவுடன ஓடினாா பிறகு, யுதிஷடிரா ஒரு முகூாதத
லததில [1] அவாகளை அடிததுக காஜிககுமளவில, பலசாலிபான
தாநாதன சென்று, சாஸதிரமுறைபபடி ஏறபடுததபபடடிருபப
ும நிாமலமானதும பெரியமேகமபோலக காஜிககினறதும ஸன
ததமான யநதிரஙகளுடனும உபகரணஙகளுடனுங கூடியதும சத
ருககளுககு மயிாககூசசததை உணடுபணணுகிறதுமான வேறு
ரு தேரினமீது ஏறிககொணடு சிறநத வேகமுளள வேறு ஒரு
லலைக கையிலெடுதது யுதிஷடிாரைப பிளநது ஸிமமமபோலக கா
ிததான பிறகு, நினைககமுடியாத பலததுடன கூடியவனும
த்திரியாகளுள சிறநதவனுமான அநதச சலயன மேகம மழை
பாழிவதுபோலச சரமாரியை க்ஷததிரியாகளின மீது பொழிந
ான அவன ஸாதயகியைப பததுபபாணஙகளாலும பீமஸேனனை

1 வேறுபாடம

மூன்று பாணங்களாலும் ஸஹதேவனை மூன்று பாணங்களாலு அடித்து யுதிஷ்டிரரையும் பீடித்தான் அவன், குதிரைகளுடனு ரதங்களுடனும் ஏர்க்கால்களுடனுங்கூடின அந்த அந்த மற்ற ம வில்லாளிகளைக் கொள்ளிக்கட்டைகளால் யானைகளைத் துன்புறுத்த வதுபோலப் பாணங்களால் துன்புறுத்தினன் ரதிகர்களுள் சிற தவனன அவன், யானைகளையும் யானைகளின்மீது ஏறியிருப்பவர்க யும் குதிரைகளையும் குதிரையின்மீது ஏறிச்செல்லுகின்றவர்க யும் ரதிகர்களையும் ரதங்களையும் நாசஞ்செய்தான் ஆயுதங்களுட கூடின கைகளையும் கொடிகளையும் விரைவாகத் துண்டாடினன் தர்ப்பங்களால் யாகவேதியைப் பரப்புவதுபோல யுத்தவீரர்களா பூமியைப் பரப்பப்பட்டதாகச் செய்தான் அவ்வாறு, பகைவர்படை களை நாசஞ்செய்கிறவனும் உயிரை வாங்குகின்ற மிருத்யுவைப் போன்றவனுமான அந்தச்சல்யனைப் பாண்டவர்களும் பாஞ்சால களும் ஸோமகர்களும் மிக்ககோபங்கொண்டு சூழ்ந்துகொண்டார்கள

பதினறுவது அத்யாயம்

சல்யவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் சல்யனையும் அவன் தம்பியையும் கொன்றது)

பயங்கரமான வலிமையமைந்த அரசரோடு எதிர்த்திருக்கி அந்தச்சல்யனைப் பீமஸேனனும் சினியினுடைய பேரனன ஸாத்யகி யும் புருஷஸ்ரேஷ்டர்களான மாத்ரீபுத்ரர்களும் நாற்புறங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்ட பிறகு, ஒருவரையொருவர் யுத்தத்திற்காக அழைத் தார்கள் மன்னரே! பிறகு, ஆண்மையிற் சிறந்தவர்களான சூரர்கள் யுத்தஞ் செய்பவர்களுள் சிறந்த அரசனன சல்யனை யுத்தத்தி எதிர்த்து அவனை நாற்புறங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டு யுத்தத்தி உக்ரமான வேகமுள்ள கூரியபாணங்களால் அடித்தார்கள் பீமஸேன னும் மாத்ரீபுத்ரர்களான நகுல ஸஹதேவர்களாலும் ஸாத்யகியி னும் ரக்ஷிக்கப்பட்டிருக்கின்ற அரசரான தர்மநந்தனர் மத்ரநாத னைக் கடியவேகமுள்ள பாணங்களால் மார்பில் அடித்தார் பிறகு யுத்தத்தில் உம்மைச் சேர்ந்த ரதிகர்களின் கூட்டங்களும் மிகச் சிறப்புற்றவர்களான எல்லாயுத்தவீரர்களும் தங்களுக்கெதிரி மத்ரராஜன் பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறதைக்கண்டு துரி யோதனனுடைய அனுமதியினலே சூழ்ந்துகொண்டார்கள் பிறகு

ததிராதலேவனுன சலயன யுத்ததகில யுதிஷடிரரை ஏழுபாணங்
ரால விரைவாக எதிரததடிததான ராஜரே! மஹாதமாவானயுதிஷ
ரரும கைகலநதயுததததில ஒனபதுபாணஙகளால அநதசசலயனே
டிததார மஹாரதாகளான மதரநாதனும யுதிஷடிரரும அப
பாழுது யுததததில காதுவரையில இழுதது பிரயோகிககபபட்ட
வகளும எணணெயிடடுத திடடபபடடவைகளுமான அமபுகளால
ருவரையொருவா மூடினாகள பிறகு, மஹாரதாகளும மஹாபல
ரவிகளும பகைவாகளால ஜயிககமுடியாதவாகளும அரசாகளுள
றநதவாகளுமான அவவிருவரும ஒருவருககொருவா துனபம வினே
கககூடிய ஸமயததை நோககிககொணடு யுததததில விரைவாக
மபுகளால மிகவும அடிததாாகள ஒருவாமீது ஒருவா அமபுத
ரளகளேப பொழிகிறவாகளும மஹாதமாககளுமான அநத மதர
தன யுதிஷடிரா இவவிருவாகளுடைய நாணெலியும தலதவனியும,
ஹேநதிரனுடைய வஜராயுதம இடி இவறறினுடைய சபதததிறகு
கரானசபததைத உடையனவாயிருநதன அவவிருவரும, பெருங
டுகளில மாமஸததில பேராவலகொணட இரணடு புலிககுடடிகள
பால விளஙகிககொணடு ஸஞசரிததாாகள யுததததில, கொழுப
டையவாகளான அவவிருவரும,யானேகளுளசிறநதவையுமகொமபுள
ளவையுமான இரணடு யானேகளபோல அடிததுபபிளநதுகொணடாா
ள பிறகு, பலவானுன மதரநாதன பயஙகரமான பலததையுடைய
ரரான யுதிஷடிரரைப பலாதகாரமாகச சூரியனுககும அகனிககும
மமான ஒளிபொருநதிய ஓா அமபினுல மாாபில அதிகவேகமாக
டிததான அரசரே! பிறகு, மஹாதமாவும், கௌரவாகளுள
றநதவருமான யுதிஷடிரரும அதிகமாக அடிககபபடடு நனறு
ப பிரயோகிககபபடட பாணததினுல மதரநாதனே அடித
ாா, ஸநதோஷததையும அடைநதாா பிறகு, ஆயிரம கண
ளயுடைய இநதிரனுடைய பிரபாவமபோனற பிரபாவமுளளவ
ும அரசாகளுளெலலாம உததமனுமான சலயன, பினபு ஒரு
கூாதத காலததிறகுள பிரஜஞையை அடைநது, கோபததினுல
ணகள சிவநது, விரைவாக ஒருபாணததால யுதிஷடிரரை அடித
ான பிறகு, மஹாதமாவான தாமநநதனா கோபததினுல வேக
ளளவராக ஒனபது பாணஙகளால சலயனுடைய மாாபையும
வாணமயமான கவசததையும பிளநது வேறு ஆறுபாணஙகளாலும
டிததாா பிறகு, மதரநாதன, மேனமைபெறற விலலே இழுததுப
ரணஙகளேப பிரயோகிததான, அவவாறே, இரணடுபாணஙகளால

குருபுஙகவரும வேந்தருமான யுதிஷடிரருடையவிலலை வெடடின
மஹாதமாவான தாமராஜா, பிறகு, யுததததில மிககோரமா
புதிதாயுமிருககிற வேறொருவிலலை எடுதது மஹேநதிரன நமுசி
அடிததுபோல முனைகூரமையாயுள்ள பாணஙகளால நாறபக
களிலும சலயனை அடிததா பிறகு, மிகக தைரியசாலியான ச
னும ஒனபதுபாணஙகளால யுதிஷடிரராஜர் பீமன இவாகளுடை
பொனமயமான நலல கவசஙகளை வெடடிப புஜஙகளையும பிளநதா
பினபு, அகனிககும சூரியனுககும நிகரான காநதியுள்ள வே
க்ஷுரததினுல அரசருடையவிலலை முறிததான அநதக கிருப
ஆறுபாணஙகளால யுதிஷடிரருடைய ஸாரதியையே கொனறு
ரில செனறா மஹாதமாவான சலயனும நானகு பாணஙகள
அவருடைய குதிரைகளைக கொனறுன குதிரைகளைககொன
அரசரான தாமநநதனருடைய போர்வீரரகளுககு நாசததை
உணடுபணணினுன ஆசசாயகரமானதும மறறவாகளால செ
முடியாததும மிகவும சகிககமுடியாததுமான நிகரறற காரியதை
செயத அரசனுன அநதசசலயனைபபாாதது, முரசததைககொடிய
கொணட அநதததாமநநதனா, 'இதெனன! உபேநதிரரான
வாஸுதேவருடைய சொலலானது ஊழினவலியினுல இபபொழு
வீணுகிறது 'யுதததததில சலயனைககொல' எனறனரே அபபொழு
அவா கூறினா லோகநாதருடைய வசனமானது வேறுவிதமாகா
எனறுதுயரததினுல சிநதிததா அரசனுன சலயன அவவாறுசெ
வுடன, மிககவலிமையமைநத பீமஸேனன, வேகமுள்ள ஒருபாண
ணுல அநத மதரநாதனுடைய விலலை அறுதது இரணடுபாணஙகள
அவனை அதிகமாக அடிததான அவவாறே, அதிககோபஙகொண
பீமஸேனன, வேறு ஒருபாணததினுல அவனுடைய ஸாரதியின
யைத திடமான ஸநதிகளுள்ள இடையுடனகூடின சரீரததினில
கவாநதான, அவனகுதிரைகளையும மிககவிரைவாககொனறுன
ததில அதிகவேகமுள்ளவனுகவும நிகரறறவனுகவும ஸஞசரிககி
அநதமதரநாதனமீது எலலா விலலாளிகளுககும தலைவனுன பீம
அவவாறே மாதரீபுதரனுன ஸஹதேவனும நூறுபாணஙகளை இ
தாாகள அந்தபபாணஙகளால மயஙகசசெயயபபடடசலயனைகக
பீமன அமபுகளால அவனுடைய கவசததைப பிளநதான பீமஸே
னுல கவசம அறுககபபடடவனும மஹாபலசாலியுமான அநதம
நாதன ஆயிரம நக்ஷததிரபரதிமைகளுள்ள கேடகததையும கததி
யும எடுததுககொணடு ரததததினினறு துளளிககுதிததுககுநதிபுத

ரோத்து ஓடினன பயஙகரமான பலததுடனகூடின அநதசசலயன
நலனுடைய தேரின ஏாககாலே வெடடிப பிறகு யுதிஷ்டிரரை
னோத்தோடினன பிறகு, பாயகினறவனும கோபமுள்ளவனும
னபோல வருகினறவனுமான அநதச சலயராஜனைத திருஷ்டத
னனும திரௌபதீபுததிராகளும சிகணடியும ஸாதயகியும விரை
சுச சூழநதுகொணடாாகள பினபு, மஹாதமாவான பீமன, உமது
னையின மததியில அதிகஸநதோஷததுடன காஜிததுககொணடு
நதசசலயனுடைய நிகாறற கேடகததைத் ஒனபது பாணஙகளால
றுததுப பலலஙகளால சுததியையும கைபபிடியில வெடடினன.
னுடைய அநதசசெயகையைககணடு ஸநதோஷமுளளவாகளும
ணடவ சேனவீராகளுள சிறநதவாகளுமான கூடடமான ரதிகா
மிகக காவஙகொணடு ஸிமமநாதம செயதாாகள சநதிரனுககு
பான சஙகஙகளையும ஊதினாகள அதிபயஙகரமான அநதச சப
ததினலே அவமதிககமுடியாத அநதச சேனையானது அபபொழுது
வவாறு தாபததை அடைவிககபபடடதும வோவைபுறறதும ரக
ததால நனைககபபடட அஙகஙகளையுடையதும பிரஜ்ஞையறறதும
யாமுறறதும ஆயிறறு பாணடவசேனையிலுளள போாவீராகளுள
லவாகளான பீமனமுதலான வீராகளாலே விரைவாக முறியடிக
படட அநதமதரராஜன, ஒரு மானுககாகச செலலுகினற ஸிமமம
ால, வேகததுடன யுதிஷ்டிாருககு எதிாாகச சென்றான குதிரை
நும ஸாரதிகளும கொலலபபெறறவரும சினததோடு விளஙகு
றவரும அகனிபோலப பிரகாசிககினறவருமான அநதத்தாம
ஜா, மதரதேசாதிபதியைககணடு விரைவாகப படையுடன அநதச
தருவை நனருக எதிாததாா குதிரைகளும பாகனும கொலலப
றற அநததாமராஜா ரததகிலே இருநதுகொணடு கோவிநத
டைய வாககியததை விரைவாகச சிநதிததுச சகதியைக கையி
டுததுச சலயனுடைய நாசததின பொருடடுப புததியைச
லுததினா மஹாதமாவான யுதிஷ்டிரா, அபபடிபபடட சலய
டைய செயகையையுஙகணடு தமமுடைய பாகமாக மிகுநதிருப
ஞன அவனுடைய வதததில மனததைச செலுததி, உபேநதிர
ன கணணபிரான உரைததபடியே செயயலானா அநதத தாம
ஜா, இரததினஙகள இழைதத பொறகாமபுளளதும பொனனலை
காசிககினறதுமான ஒரு சகதியைக கையிலெடுததாா, ஜவலிக
றற இரணடு கணகளையும விரைவாசப புரடடிவிழிதது மனததில
கோபஙகொணடு மதரராஜனை நனகு பாாததாா அரசரே!

பரிசுததமான சிததமுளளவரும பாபமறறவரும அரசருமான த
நநதனரால உறறுபபாககபபடட மதரராஜன சாமபலாகாமலி
தானெனபது எனககு ஆசசரியமாகத தோறறுகிறது பிறகு, மத
பலசாலியும கெளரவாகளுள சிறநதவருமான தாமராஜா, அழு
உகரமான தணடததுடனகூடியதும உததமமான ரதனஙகள
ஜவலிககினறதும நலல ஒளிபொருநதினதுமான சகதியை அதிவே
துடன மதரநாதனமீது பிரயோகிததா பிறகு, அவரால பலத
டன பிரயோகிககபபடடதும ஜவலிககினறதும நெருபபுப பொ
ளுடனகூடியதும வேகமாகவருகினறதுமான அநதசசகதியை யுகா
காலததில ஆகாயததினினறு (கீழே) விழுகினற பெரிய குண
கொளளியைபபோல எலலாககெளரவாகளும ஒனறுசோநது க
டாாகள முயறசியுளள தாமராஜா யுதததில காலராததிரிபோன
தும பாசததைக கையிறகொணட யமனை வளாதத தாயபோனற உ
ருபமுளளதும பிரமமதணடததிறகொபபானதும வீணாகாததுமா
அநதசசகதியை பரயோகிததா அவா சநதனஙகளாலும பூமாலை
ளாலும சிறநத ஆசனஙகளாலும பானஙகளாலும போஜனஙகளால
பாணடுபுததிராகளால பிரயததனததுடன பூஜிககபபடடதும,
ளயகால நெருபபுககு நிகரானதும, ஜவலிககினறதும, அதாவா
ரவாகளால உணடுபணணபபடட உகரஸவருபமான பிசாசுபோல
தும, ஈஸவார நிமிததமாக விஸவகாமாவினுல உணடுபணணபப
தும, பகைவாகளுடைய உயிரையும தேகததையும உணவா
கொணடதும, பூமியையும ஆகாயததையும ஸவாககததையும ஜ
ததையும ஆதாரமாககொணட பிராணிகளைப பலாதகாரமாகக கொ
வதறகுத திறமையுளளதும, மணிகளுடனும கொடிகளுடனும கூ
தும, ரதனமயமாயும வஜரமயமாயுமுளள பூஷணஙகளையுடையது
வைடூரியக்கறகளால சிததிரிககபபடடதும, பொறகாமபுளளது
விஸவகாமாவினுல நியமததோடு முயறசியினுல சிருஷடிககபப
தும, பரமமதவேஷிகளுககு நாசததையுணடுபணணுகினறதும வீ
காததும, பலததாலும பிரயததனததாலும தடையறறவேகததுட
கூடியதுமான அநதசசகதியைக கோரமானமநதிரஙகளாலும நிரப
அபபொழுது, மததிராாதனைக கொலவதனபொருடடுப பகஷிக
டைய வழியினுல பிரயோகிததா 'இநதமததிரராஜன மாணடா
னறு காஜிததுககொணடும குரோதததினுல நாததனம செயகி
வா போலிருநதுகொணடும, ருததிரா அநதகாஸுரனமீது உயி
வாஙகுகிற பாணததைப பிரயோகிததுபோல, மிகக திடமா

ம அழகிய அகஙகைகயைபுடையதுமான கையை நீடடிய பிர
ாகிததார. மதமானே நாசஞசெயயுஙகாலததில, கிரணஸமூகஙகு
ல பிரகாசிககினற காநதிமணடலததுடனகூடின தாமஙநதன
கு, முறகாலததில முபபுரததை நாசஞசெயயுந தருணததில ருத
ருககு இருநததுபோனற ரூபம,அபபொழுது உணடாயிறறு அா
னனுககு மூததவரான யுதிஷடிரா, மடககி வளைககபபடடிருக
ற கைகளையுடையவரும ஸநதியாகாலததில விளையாடடையுடைய
நம மெலலியதாயும வடடமாயுமுளள இடையையுடையவரும
னற மாாபையுடையவரும பகவானுமான ஹராபோல எவ
ததினுலும (பிறரால) பாாககவும முடியாதவராஞா யுதிஷடிா
ல முழுவலலமையுடன பிரயோகிககபபடடதும தடுகக முடியாத
யததுடன கூடியதுமான அநதச சிறநத சகதியை நனருக
றாமஞசெயயபபடட செயததாரையை அகனி ஏறறுககொளவது
ாலச சலயன ஏறறுககொளவதில மனககளிபபுறருன அநதச
தியானது, அநதச சலயனுடைய நிாமலமான கவசததைப
ாநது, அவவாறே, விசாலமான மாாபையும பிளநது தடையறற
க அரசனுடைய விசாலமான கீாததியையும கவாநதுகொணடு
ம பூமியில பிரவேசிபபதுபோல பிரவேசிததது அநதச சலயன,
கினினறும கணகளினினறும காதுகளினினறும வாயினினறும
ளியிலவருகினறதும அதிகமாகப பெருகுகினறதும காயஙகளி
னறு உணடானதுமான ரகததததினுல சரீரம நனருக நினைககப
டவனுகி ஸுபரமமணயரால அடிககபபடட கரௌஞசமெனகிற
ருமலைபோலாஞன குருநநதனரால நனருகப பிளககபபடடி
கிற கவசததையுடையவனும மஹேநதிரனுடைய வாகனததுககு
பானவனும மஹாபலசாலியுமான சலயன வஜரததினுல அடிககப
ட மலையினுடைய சிகரமபோல இருகைகளையும விரிததுக
ாணடு [1]பூமியில விழுநதான பிறகு, அநத மதராராஜன உயா
ததது நிறுததபபடடிருநது கீழே தளளபபடட இநதிரதவஜம
ாலத தாமராஜருககு எதிரில இருகைகளையும விரிததுககொணடு
ழ விழுநதான அவவாறு, எலலா அஙகஙகளும பிளககபபடட
னும ரகதததினுல நனைககபபடடவனும புருஷஶரேஷடனுமான
தச சலயன, தனமேல விழுகினறநாயகன அனபுளளவளான
பகியினுல மாாபில தாஙகபபடுவதுபோலப பூமிதேவியினுல அன
ன எதிாகொணடு ஏறறுககொளளபபடடவன போலாஞன. பிரபு

1 ஒரு சொல விடபபடடது

வான அவன, பிரியையான மனைவியைபபோலப பூமியை நெடுநே
அனுபவிதது எலலா அஙகஙகளாலும நனருககக கடடிககொண
நனருகத தூஙகுகிறவனபோலானன தாமாதமாவான தாமநத
ரால தாமயுததததில கொலலபபடட சலயன, யாகததில நன
விருததியடைநது [1] உதவாஜனஞசெயயபபடடுத தணிநதிருக
அகனிபோலானன சகதியினால மாாபு பிளககபபடடவனும பு
டித தளளபபடடிருககிற ஆயுதஙகளுடனும தவஜததுடனுங கூ
வனுமான மதராநதன உயிரை இழநதவனுபிருநதபோதும, லக
யானது அவனை விடடுவே இலலை பிறகு, யுதிஷடிரா இநதிர
போல பாகாசிககினற விலலை எடுததுககொணடு கருடன ஸாப
ஙகை கொலலுவதுபோல யுததததில பகைவாகளைக கொனருா
கூாமையுள்ள பலலஙகளால சததுருககளுடைய தேகஙகளை
க்ஷணததிறகுள நாசஞசெய்தா பிறகு, அவருடைய பாணஸமூ
களால நானகு பககததிலும சூழபபடட உமமுடைய போாவீ
கள, கணகள மூடபபடடவாகளும அனயோனயம அதிகம
பீடிககபபடடவாகளும, தேகஙகளால ரததததைப பெருககுகி
வாகளும சஸதிரஙகளையும ஆயுதஙகளையும உயிரையும இழந
களுமாக நாசததை அடைநதாாகள

பிறகு, சலயன மாணடவுடன, எலலாககுணஙகளாலும தன
னுககு ஒபபானவனும யெளவனமுள்ளவனுமான மதராராஜனுை
இளையசகோதரன ரததததுடன பாணடுநநதனரை எதிாதது
கொல்லபபட்டிருககிற பிராதாவின விஷயததில மாியாதைை
செயய எணணஙகொணடவனும யுததததில கெடட மதஙகொ
வனும ஆணமையிற சிறநதவனுமான அவன விரைவுடன அ
நாராசஙகளால (தாமராஜரைப) பிளநதான தாமராஜா விரை
ஆறுபாணஙகளால அவனை அடிதது அவனுடைய விலலையும
யையும இரணடு க்ஷுரஙகளால வெடடினா பிறகு, ஜவலிககி
தும மிகக திடமானதும கூாமையுள்ளதுமான ஒரு பலலததி
எதிரில நிறகினற அவனுடைய தலையைக கொயதா குணட
னுடன கூடிய அவனுடைய தலையானது ரததததினினறு விழு
(ஒருவன) புணணியம குறைநது ஸவாககததினினறு நழுவிவிழு
போலக காணபபடடது தலை அறுககபபடடதும உதிரததால
கஙகள நனைககபபடடதும ரததததினினறு கீழே விழுநதது
'அவனுடைய சரீரததைக கணடு சேனையானது கலைநது ஓடி

1 காாியம நிறைவேறியபின தனஇடமசெலலுமபடி அனுபபுவது

சிததிரமான கவசததுடன கூடின அநத மதாராஜனுடைய ளைய ஸகோதரன கொலலபபடவே, கௌரவாகள, ' ஆ! ஆ!' னறு கூவிககொணடு எதிாததுச சென்றாகள சலயனுடைய ளையசகோதரன கொலலபபடடதைதக கணடு உமமைச சோநதவா ா, பாணடவாிடததினின்றுணடான பயததினுல, அபபொழுது பிரில ஆசையறறவாகளும கலநது ஓடினவாகளுமாகி மிக றுகினுாகள பாதாகளுள சிறநதவரே! அவவாறு, சிதறி டினவாகளான அநதக கௌரவாகளைச சினியினுடைய பேரனை ாதயகி பாணஙகளை இறைததுககொணடு எதிாததான அரசரே! ிாதது வருகினறவனும மஹா விலலாளியும எவவிதததாலும பாறுககமுடியாதவனும நெருஙகமுடியாதவனுமான அநத ஸாதய யைக கிருதவாமா விரைவுடன பயமறறவனுக எதிாததான மஹா லசாலிகளும விருஷணிகுலததில தோனறியவாகளும சிறநத குதி ாகளையுடையவாகளுமான கருதவாமாவும ஸாதயகியுமாகிய அவ ருவாகளும பலததினுல அதிகாிததிருககினற இரணடு சிஙகஙகள பால எதிாததாகள ஸூாயனுககுச சமமான ஒளிபொருநதிய வவிருவரும சூாிய கிரணஙகளபோல நிாமலமான காநதியுளள ணஙகளால ஒருவரை ஒருவா மூடினுாகள விறகளின மாாககங ரில பலததுடன பிரயோகிககபபடட விருஷணி வீராகளுடைய காயததில செலலுகினற பாணஙகளைச சீககிரமாகச செலலுகினற டிறபூசசிகளைப போலக கணடோம கருதவாமா ஸாதயகியைப ததுப பாணஙகளால அடிதது அவனுடைய குதிரைகளையும னறு பாணஙகளால அடிததுப படிநத கணுககளுளள ஒரு பாணத லை அவனுடைய விலலையும துணடாககினுன சைனேயன அறுக பபடட சிறநத அநத விலலை எறிநதுவிடடு மேகமபோலச சபதிக னற வேறு ஒரு விலலை வேகததோடு எடுததான எலலா விலலாளி ளுளளும உததமனுன ஸாதயகி அநதச சிறநத விலலையெடுதது ருதவாமாவைப பததுப பாணஙகளால மாாபில அடிததான, பிறகு, வனுடைய தேரினுடைய ஏாககாலையும வெடடி நனகு பிரயோகிக பபடட பலலஙகளால குதிரைகளையும இரு பககததிலுமுளள ரணடு ஸாரதிகளையும விரைவாகக கொனறுன பிரபுவே! மிகக ாியமுடையவரும சரதவானுடைய குமாரருமான கிருபா, கிருத ாமா ரததை இழநதிருபபதைக கணடு விரைவாகத தமது ரதத ல ஏறறி வைததுககொணடு யுததபூமியை விடடு விலகிசசென்றா ரசரே! மதாராஜன கொலலபபடடுக கிருதவாமாவும ரததை

இழக்கவே, துர்யோதனனுடைய சேனைமுழுதும் யுத்தத்தைவிட்டு திரும்பியது சேனையிலுண்டான புழுதியினால் மூடப்பட்டிருக்கு தருணத்தில், தன்னைச் சேர்ந்தவர்களும் பிறர்களும் அறியப்ப வில்லை பெரும்பான்மையாக வீரர்கள் கொல்லப்பட்ட சேனை னது பயந்து புறங்காட்டியது புருஷஸ்ரேஷ்டரே! பிறகு, அ கள் பூமியிலிருந்து உண்டான புழுதியை ஒரு முகூர்த்தகாலத்திற்கு பற்பல இரத்தவெள்ளத்தால் தணிந்ததாகக் கண்டார்கள் பிற துர்யோதனன் தன்சேனை பக்கத்தில் முறிய அடிக்கப்பட்டிருப் தைக் கண்டு, வேகத்தோடு வருகின்ற எல்லாப் பார்த்தர்களை ஒருவனுகவே தடுத்தான் துர்யோதனன் பாண்டவர்களையும் ப ஷத்னன் தருஷ்டத்யும்னனையும் எவ்வித்திலும் தோல்வியன விக்க முடியாதவனுன ஆநர்த்ததேசாதிபதியையும் ரதத்துடன் கூ யவர்களாகக் கண்டு கூர்மையுள்ள பாணங்களால் தடுத்தான் ப வர்கள், வருகின்ற யமனைப்போல அந்தத் துர்யோதனனை எதிர் வில்லை பின்பு, கருதவர்மாவும் வேறு ரதத்தின்மீது ஏறிக்கொண் திரும்பினன் பிறகு, மஹாரதரான யுதிஷ்டிரராஜா நான்குபாண களால் கிருதவர்மாவினுடைய குதிரைகளை விரைவாகக் கொன்று நன்றாகத் தீட்டப்பட்ட இரண்டு பல்லங்களால் கருபரையும் அடி தார் பிறகு, அரசரான யுதிஷ்டிரரால் குதிரைகள் கொல்லப்ப டவனும் தேரினை இழந்தவனுமாகச் செய்யப்பட்ட அந்தக் கிரு வர்மாவை அஸ்வத்தாமா தம்முடைய தேரில் ஏற்றிக்கொண் யுதிஷ்டிரரை விட்டு விலகச்செய்தார் பிறகு, சாரத்வதரான கி பர், ஆறு பாணங்களால் யுதிஷ்டிரரைத் திருப்பி அடித்தார், அவ டைய குதிரைகளையும் கூர்மையான எட்டுப் பாணங்களால் அடி தார் மஹாராஜரே! பாரதரே! புத்திரர்களுடன் கூடின உம டைய துராலோசனையால் இவ்வாறாக இந்த யுத்த சேஷம் நடந்த பெரிதான விலைத் தாங்கிய அந்தச் சல்யன் யுத்த மத்தியில் கு புங்கவரான யுதிஷ்டிரரால் கொல்லப்படவே, அவன் சொல்லப்ப ட்டதைக் கண்டு, பார்த்தர்கள் ஒன்று சேர்ந்து மிக்க மகிழ்ச்சியுற்று சங்கங்களை முழக்கினார்கள் முற்காலத்தில், விருத்திரனைக் கொன் போது தேவர்கள் இந்திரனைத் துதித்ததுபோல அந்தப் பார்த்த கள் யுத்தத்தில் யுதிஷ்டிரரைப் புகழ்ந்தார்கள் பூமியை நாற் கத்திலும் ஒலியிடும்படி செய்துகொண்டு பற்பல வாத்தியகோஷ் களை வெளியிட்டார்கள்

பதினேழாவது அதயாயம.

சல்யவத பாவம. (தொடர்ச்சி)

(ஸங்குல யுத்தம்.)

பிறகு, சலயன கொலலபபடடவுடன, மதராராஜனுடன வந்நத எழுநூறு தோவீராகளும பெரிய சேனையினினறு ஓடிவிடாகள துாயோதனனே, மலைபோனற யானையினமீது ஏறிகாணடும, குடைபிடிககபபடுகினறவனும சாமரஙகளால வீசபபடுறவனுமாயிருநதுகொணடும, 'போசவேணடாம, போகவேணம' எனறு மதராகளைத தடுததான துாயோதனனுல அடிககடிககபபடுகினற அநத வீராகள யுதிஷ்டிரரைக கொலல எணணஙாணடவாகளாகப பாணடவாகளுடைய சேனையில புகுநதாகள ஹாராஜரே! அநதச சூராகளோ யுததஞ்செயவதில மனததைசலுததிப பெரிதான விலலொலியை உணடுபணணிககொணடுணடவாகளோடு போாபுரிநதாகள பிறகு, மகாரதஞன பாாத, சலயன கொலலபபடடானெனபதையும மதராராஜனுககுப பிரீயைச செயவதில முயறசியுளளவாகளான மதராகளைச சாாநதாதாகளால தாமபுததிரா துனபபபடுததபபடுகிருரெனபதையும டு, காணடீவமெனகிற விலலை நாஞொலியிடுமபடி செயதுகொண தேரிஞெலியினுல எலலாத திசைகளையும நிரபபிககொணடும தான பிறகு, அாஜுனனும பீமனும பாணடு நநதனாகளான லஸஹதேவாகளும ஆணமைபிறசிறநத ஸாதயகியும தரௌபதிததிராகளனைவரும தருஷடதயுமனனும சிகணடியும பாஞசாலாநும ஸோமகாகளோடுகூடி யுதிஷ்டிரரைப பாதுகாகக எணணஙாணடவாகளாக நாறபுறததிலும (கௌரவசேனையைச) சூழநதுாணடாாகள புருஷஶரேஷடாகளான பாணடவாகளால நானகுககததிலும சூழபபடட அநதக கௌரவ ஸேனுவீராகள மகாஙகளலைக கலககுவதுபோல அநதச சேனையைக கலககினாகள பெருமறுகள மாஙகளை நடுஙகச செயவதுபோல உமமைச சோநதவா (பாணடவ சேனையை) நடுஙகவும செயதாாகள அரசரே! கீழறறினுல கலககபபடுகிற மகாநதியான கஙகைபோலக கௌரவசேனையினுல பாணடவசேனையானது அபபொழுது கலககபபடடம, மிகக பலசாலிகளான அனேக மகாரதாகள பெரிய சேனையைததுககொணடு, 'அரசனுன யுதிஷ்டிரன எஙகே இருககிருன? ராகளான அவனுடைய பிராதாககளுள ஒருவரேனும இஙகு

காணபபடவிலலை' என்று அசசமயததில கூசசலிட்டாாகள பிற
இவவாறு சொலலுகின்ற சூராகளான அநத மதாராஜனுடை
படைவீராகளை தருஷடதயுமனனும ஸாதயகியும மஹாரதாகளா
தரௌபதீபுததிராகளனைவரும சிறநத வீராகளான பாஞசாலாக
மஹாரதனுன சிகணடியும ஸாதயகியும எதிாதது நாசஞசெய
கள யுததததில உமமைச சோநதவாகளில சிலா பகைவாகள
துணடாககபபடட சககரஙகளால கொலலபபடடவாகளும சி
வெடடபபடட பெரிய தவஜஙகளால கொலலபபடடவாகளுமா
காணபபடடாாகள மனனரே! பாரதரே! நாறபககததிலும உ
முடைய புததிரனுல தடுககபபடட யுததவீராகள யுததத
பாணடவாகளைக கணடு வேகததுடன (யுததததைவிடடு விலகி
சென்றாாகள தாயோதனனும அநத வீராகளை ஸமாதான
செயதுகொணடு தடுததான அசசமயததில தாயோதனனுடை
ஆணையை மஹாரதாகள ஒருவரும பினபறறவிலலை மஹாராஜ
பிறகு, காநதாராராஜனுடைய குமாரனுன சகுனி சொலலதத
வனுன தாயோதனனைப பாாதது, 'பாரத! நாம பாாததுககொ
டிருககுமபொழுதே மதாவீராகளுடைய படையானது வ
கொலலபபடுகிறது? யுததததில நீ நிறகுமபொழுது இசசெய
யானது தகாதது எலலோராலும ஒன்று சோநது யுததஞசெ
யபபடவேணடுமெனறனறோ ஸஙகேதம செயயபபடடது
சனே! (ஸஙகேததததை) நினைததுககொணடேயிருககிற நீ யா
காரணததினுல கொலலுகினறவாகளைப பொறுததுககொணடி
கிறாய்?' எனகிற வசனததை உரைததான தாயோதனன, 'எ
னுல முனபு தடுககபபடட இநத வீராகள என சொறபடி நட
விலலை பாணடவசேனையை எதிாததவாகளான இவாகளெலலே
ரும நாசஞசெயயபபடடாாகள' என்று மறுமொழி உரைததா
சகுனி, 'வீராகள யுததததில ரோஷமுளளவாகளாக எஜமான
டைய கடடளையை அனுஷடிககவிலலை இவாகளின விஷயதத
கோபததை நனகு பாராடடவேணடும உபேகைஷ பணணு
றகு இது ஸமயமனறு இநதச சமயததில நாமெலலாரும ஒன
சோநது குதிரைகளோடும ரதஙகளோடும யானைகளோடும ம
ராஜனை அனுசரிததுச சென்றவாகளான பெரிய விலலாளிக
ரகஷிபபதறசாகச செலவோம அரசனே! அதிக முய
யினுல ஒருவரை ஒருவா ரகஷிததுககொளவோம' என்று க
னுன இவவணணம எலலோரும ஆலோசிததுப போாவீரா
இருககுமிடம சென்றாாகள இவவாறு சொலலககேடட தாயே

னராஜன, அபபொழுது, பெருமபடையினுல சூழபபடடவனுகி
ாமநாததததினுல பூமியை நடுஙகசசெயபவனபோலச் சென்ருன.
ரதரே! 'கொலலுஙகள, குததுஙகள, பிடியுஙகள, அடியுஙகள,
வடடுஙகள' என்கிற சபதமானது இடைவிடாமல உமமுடைய
டையில தோனறியது பாணடவாகளோ, யுததததில ஒனறுசோந
ருககிற மதராராஜனுடைய துணைவீராகளைககணடு அவாகளுடைய
டைவரிசையின நடுவிடததை அடைநது அவாகளை எதிாததாாகள.
ரசரே! மதராராஜனுடைய துணைவீராகள யுததததில ஒருமுகூாத
ததிறகுள கைசசணடைசெயது மாணடவாகளாகக காணபபடடாா
ா பிறகு, புறபபடடுச சென்றவாகளான நமமவாகளுள வேக
டையவாகளான மதராகள கொலலபபடடாாகள பகைவாகள
னறுகூடி மகிழசசியுறறுக கலகலவெனனும சபததைதச செயதாா
ா பிறகு, (யுததரஙகததில) நானகுபககஙகளிலும தலையிலலா
ணடஙகள எழுநது துளளுகினறவைகளாகக காணபபடடன
ரயமணடலததினுடைய மததியிலிருநது பெரிதான உறகையும
ழுநதது யுததபூமியானது, நொறுககபபடட நுகததடிகளையும அச
ககளையுமுடைய ரதஙகளாலும கொலலபபடடமகாரதாகளாலும
ழததபபடட குதிரைகளாலும மூடபபடடதாகியது மஹாராஜ
ர! அநத யுததரஙகததில காறறுப போனறவைகளும நுகஙகளிற
டடபபடடவைகளுமான குதிரைகளால யுததவீராகள ஆஙகாஙகு
முககபபடடாாகள யுததபூமியில சில குதிரைகள நொறுஙகின
ஙகளுடனகூடிய ரதஙகளை இழுததுச சென்றன, சில குதிரை
ா ரததததினது பாதியை இழுததுககொணடு பததுததிசைகளிலும
றின சில குதிரைகள பூடடாமவாகளுடன ஆஙகாஙகு
ணபபடடன கீழே விழுநதிருககினற புருஷஸ்ரேஷடாகளான
தாகள, புணயஙகள தீாநதகாலததில ஆகாயததினினறு நழுவி
ழுநத ஸிததாகளபோலக காணபபடடாாகள மதராநதனைப பின
டாநதுவநதிருநத வீராகள கொலலபபடட பினனும, வெறறி
ல பேராவலுளளவாகளும அடிககுநதிறமையுளளவாகளும மஹா
தாகளுமான பாாததாகள, எதிாததுவருகினற நமமவாகளைப
ாதது, சஙகநாதஙகளுடன கலநதிருககினற பாணஙகளின சப
ஙகளையும ஸிமமநாதஙகளையும வெளியிடடுககொணடு வேகத
தாடு எதிாததாாகள அஸதிரவிததையில நலல தோசசிபெறறவா
ளும நனகு அடிககுநதிறமையுடையவாகளுமான பாாததாகள
ணடும நமமை எதிாதது விறகளை அசைததுககொணடு ஸிமமநாதங

களை வெளியிட்டார்கள் பிறகு, பெரிதான மத்ரராஜனுடை
படையானது கொல்லப்பட்டதையும் யுத்தத்தில் சூரனான ம
ராஜன் தள்ளப்பட்டதையும் கண்டு, துரியோதனனுடைய சே
முழுவதும் மறுபடியும் புறங்கொடுப்பதாயிற்று மஹாராஜரே! ஜ
தினால் பிரகாசிப்பவர்களும் உறுதியான விற்களையுடையவர்களுமா
பாண்டவர்களால் கொல்லப்படுகின்ற கௌரவசேனையானது பரப
புள்ளதாகவும் பயமுறுத்தப்பட்டதாகவும் திசைகளில் ஓடியது

பதினெட்டாவது அத்யாயம்

சல்யவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ஸங்குல யுத்தம்)

வெல்லமுடியாத மஹாரதனான மத்ரராஜன் யுத்தத்தில் கொ
லப்படவே, உம்மைச் சேர்ந்தவர்களும் உம்முடைய புத்திரர்களு
பெரும்பான்மையாகப் புறங்காட்டினவர்களானார்கள் மஹாராஜரே
ஆழ்ந்ததும் அக்கரை இல்லாததுமான பெருங்கடலில் கப்ப
உடைந்தவுடன் வியாபாரிகள் கரையை அடைவதற்கு விரும்புவ
போல், மகாபலசாலியும் சூரனுமான மத்ரராஜன் கொல்லப்பட்டே
நாதனற்றவர்களும் பாணங்களால் மிக்கக்காயப்படுத்தப்பட்டவர்க
மான கௌரவர்கள் நாதனைவிரும்பியவர்களாயிருந்துகொண்டு எ
மத்திலால் ஹிம்ஸிக்கப்பட்ட மிருகங்களைப்போலப் பயந்தவர்க
அஜாதசத்ருவினால் நடுப்பகலில் ஜயிக்கப்பட்ட நாங்கள் கொ
பொடிந்த காளைகளைப்போலவும் தந்தமுறிந்த யானைகளைப்போலவ
யுத்தத்தினின்று திரும்பி ஓடினோம் அரசரே! சல்யன் கொல்ல
படவே, உமது யுத்தவீரர்களில் ஒருவனுக்காவது சேனைகளைநிறுத்து
வதற்கும் பராக்கிரமத்தை வெளியிடுவதற்கும் புத்தியுண்டாகவில்லை
மன்னரே! பீஷ்மரும் த்ரோணரும் கொல்லப்பட்டு ஸூதபுத்ரனு
கர்ணனும் வீழ்த்தப்படவே, நம்முடைய போர்வீரருக்கு எப்படி
பட்ட துக்கமும் பயமும் உண்டாயினவோ அப்படிப்பட்ட துக்கமு
பயமும் நம்மைச்சேர்ந்தவர்களுக்கு மறுபடியுமே உண்டாயின வே
தரே! மஹாரதனான சல்யன் கொல்லப்படவே, உம்முடைய யுத்
வீரர்கள் ஜயத்தில் ஆசையை இழந்தார்கள் அரசரே! சிறந்த வீ
கள் கொல்லப்பெற்றவர்களும் அதிகமாக நாசஞ்செய்யப்பட்டவ
ளும் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் அறுக்கப்பட்டவர்களுமான அ

தவீராகள மதராஜன கொல்லபபடவே பயததால ஓடிஞாகள்.
மஹாரதாகள குதிரைகளினமீதும சிலா யானைகளினமீதும சில
ஙகளினமீதும ஏறிககொணடு வேகததுடன ஓடிஞாகள அவ
றே, காலாடகளும ஓடிஞாகள சலயன கொலலபபடடவுடனே,
போனற சரீரமுடையவைகளும அடிகளும திறமையுடையவை
மான இரணடாயிரம யானைகள மாவெடடிகளாலும கடடைவிரல
ாலும தூணடபபடடவைகளாக ஓடின. பரதஸ்ரேஷடரே!
மைசசோநத அநதவீராகள யுததகளததினினறு திசைகளில
ஞாகள ஓடுகினற அவாகளைப பெருமூசசுவிடுபவாகளும பாணங
ால அடிககபபடடவாகளுமாயிருபபதைக கணடோம அதிகமாக
ிய அடிககபபடடவாகளும கொலலபபடடவாகளும ஊககததை
நதவாகளும தோலவி அடைவிககபபடடவாகளுமான அவாகளைக
டு, பாஞசாலர்களும பாணடவாகளும ஜயத்தில விருபபமுளளவா
ாக எதிாததாாகள பாணஙகளுடைய சபதஙகளும மிகுதியான
மநாதஙகளும சூராகளாலஊதபபடுகினற பயஙகரமான சஙகஙக
டைய ஒலியும தோனறின பயததிஞல ஓடுகினற கௌரவசேனை
கணடு பாஞசாலாகள பாணடவாகளுடன சோநது ஒருவரோடு
வா பேசிககொணடாாகள 'ஸதயததில உதஸாகமுளளவரும சத
ருககள கொலலபபெறறவருமான யுதிஷடிரா இனறு அரசராகி
டாா இனறு துரியோதனன விளஙகுகினற அரசசசெலவததி
ல விடுபடடான ஜனநாதரான திருதராஷடிரா, இனறு புததிரன
ாலலபபடடானெனபதைககேடடுப பிரஜ்ஞையை இழநது பூமியில
ழநது துனபததை அடையபபோகிருா, இனறு, பீபதஸு
லா விலலாளிகளுளளும ஸமாததனெனபதை அறிவாா. பாவத
ச செயதவரும கெடடபுததியுடையவருமான அநதத திருத
ஷடிரா இபபொழுது தமமை நிநதித்துககொளவாா. ஹிததை
ாககினறவரான விதுரருடைய வசனததை இபபொழுது ஸதய
க நினைககடடும அரசா இனறுமுதல பாாததனுககு வேலைககாரன,
ாயிருநதுகொணடு, பாணடவாகளால எநததது:கம அடையப
டடதோ அநதததுககததை அறியடடும அரசா இனறு கிருஷண
டைய மஹாதமயததை அறியடடும, இனறு யுததததில அாஜுன
டைய விலலின ஒலியைக கோரமானதெனறறியடடும அரசா யுத
ததில அாஜுனனுடைய அஸதிரபலமனைத்தையும இருகைகளு
டைய பலததையும பீமனுல புததிராகளுடைய கோரமான வததை
கேட்கபபோகிருா. இநதிரனுல சமபரன கொலலபபடடதுபோல

(பீமனுல) துரியோதனன யுததததில கொலலபபடடிருககும் த்ருண
திில, மஹாதமாவான பீமனுடைய கோரமான பலததை இனறு அ
யப போகிறா பீமஸேனனுல துசசாஸனனைக கொலலும விஷய
திில அபபொழுது எநதசசெயகை செயயபபடடதோ அதனை உ
கததில மகாபலசாலியான பீமனைததவிர வேறு எவன செயவான
தேவாகளாலகூடச சிறிதும ஸஹிககமுடியாத மதராஜன கொல
படடதைககேடடுப பாணடவாகளுள மூததவரான யுதிஷ
ருடைய பராககிரமததை இபபொழுது அறியடடும காநதா
களுள எலலாவிததததிலும வீரனுன சகுனி கொலலபபடட பிற
மாதரீபுததிராகள யுததததில எவவிதததிலும பொறுகக மு
யாதவாகளெனறு இனறு அறியபபோகிறா எவாகளுககுத தன
சயனும, ஸாதயகியும, பீமஸேனனும, பாாஷதனுன தருஷடதயுப
னும, தரௌபதீ புததிராகள ஐவரும, மாதரீபுததிராகளான நகு
ஸஹதேவாகளும, சிகணடியும, சிறநத விலலாளியும அரசருமா
யுதிஷடிரரும போாவீராகளோ அவாகளுககு ஏன ஜயம உணடா
காது? ஜகநநாதனும ஜநாததனனுமான கிருஷணன எவாகளு
நாதனோ எவாகளுககுத தாமம ஆதாரமோ அவாகளுககு எப
ஜயமுணடாகாமலிருககும? ஸாவலோகநாதனும இநதிரியஙகளு
நியநதாவுமான ஹரி எவாகளுககு நாதனோ அவாகளுககே லாப
அவாகளுககே ஜயம அவாகளுககு அவமானம எஙகிருநது உணடா
கும? ஸதயததுககும கீாததிககும நிதியாயிருககிற ஹருஷீகேச
னவருககு எபபொழுதும நாதனோ அநதக குநதீபுததிரரான யுதி
ஷடிரரைததவிர வேறு எவன யுததததில பீஷமரையும துரோண
யும காணனையும மதராஜனையும, அவவாறே, நூறுநூறாகவும ஆயிர
மாயிரமாகவும வீராகளான மறற அரசாகளையும ஜயிபபதறகுச சக்தி
யுளளவன?" எனறு அவாகள இவவாறு சொலலிககொணடும் அதி
ஸநதோஷததோடும அதிகஉதஸாகததோடும கூடியும நனறாகமுது
அடிககபபடட உமமைசசோநதயுததவீராகளைப பினதொடா
சென்றாகள

வீாயசாலியான தனஞசயன தோபபடையை எதிாததா
மாதரீபுதராகள இருவரும மஹாரதனுன ஸாதயகியும சகுனி
எதிாததாகள பீமஸேனனிடததினினறு உணடானபயததி
பீடிககபபடடவாகளும் ஓடுகினறவாகளுமான அவாகளனைவரை
பாா்த்து அபபொழுது துாயோதன்ன, ஆசசா்யமடைநதவனபே
இருநதுகொணடு பாகனைபபாாதது; (விலலைக கையில பிடிததிருக்

னீனப பாரததன தாணடிசசெலலுகிறுன எலலாசசேனேகளுககும
னபுறததில மெளளக குதிரைகளே ஓடடு குநதீபுதரன, பினபுறத
ல் போாபுரிகினற எனனே, பெருஙகடலானது கரையை மீறுதது
பால மீறுவதறகு ஸமாததனுகான ஸமசயமிலலே ஸுத ! பாண
யாகளால எதிாததுத தாததபபடுகிற பெருமபடையைப பாா
றபுறததிலும மேலே எழுநதிருககிற இநத ஸைனயததின புழுதி
யும.பாா கோரமும பயஙகரமுமாகப பலவாறு உணடாகினற
மமாாதஙகளேயும கேள. ஸுத ! ஆதலால, மெலலச செலவாயாக
னபககததைப பாதுகாபபாயாக நானும யுததததில நினறு பாணட
களும் தடுககபபடடாாகளேயாகில எனனுடைய சேனேயானது
ாககிரமததோடு மறுபடியும விரைவாகத திருமபும' எனறுசொன
ன சூரனுன உமது புததிரனுககேறறதான அநத வசனததைக
டடு ஸாரதியானவன பொனனலஙகாரஙகளால நனகுமூடபபடட
திரைகளே மெளள நடததினுன யானேகளாலும குதிரைகளாலும
காகளாலும விடுபடடவாகளும சரீரததை (யுததததில) விடத
ணிநதவாகளுமான காலாடகள இருபததோராயிரம போகள யுத
ததுககாக நினறுாகள பறபல தேசஙகளிலுணடானவாகளும பற
விதமான வாணஙகளமைநத ஆடைகளேயுடையவாகளுமானபோா
ாகள அபபொழுது பெரிதான கீாததியை விருமபினவாகளாக
பததமாக நினறுாகள அசசமயததில வருகினறவாகளும மகிழசசி
ளளவாகளுமான அவாகளுககுக கோரமான காடசியுளளதும பயங
மாயிருபபதும மிககபெரிதுமான யுததமானது பாஸபரம உண
யிறறு அரசரே ! அபபொழுது (துரியோதனன) பீமஸேனனே
பாஷதனுன திருஷடதயுமனனேயும பலதேசதது வீராகளேயும
ரஙக சேனேயினுல தடுததான யுததததில மறறக காலாடகளோ
மகிழசசியுளளவாகளும வீரலோகததை அடைய எணணஙகொணட
களுமாகி ஸிமமநாதமசெயது கைகளேததடடிககொணடு பீமனேயே
ாததாாகள கோபஙகொணடவாகளும யுததததில கெடடமதங
ணடவாகளுமான கெளரவாகள பீமஸேனனே எதிாததுக கா
ததாாகள, வேறு பேசசுப பேசவிலலே அவாகள யுததததில
றபுறஙகளிலும சூழநதுகொணடு பீமனே அடிததாாகள யுதத
ல அடிக்கபபடுகினறவனும காலாடகளுடைய கூடடஙகளால
பபடடவனுமான அநதப பீமன மைனுகபாவதம்போல அவ
டததிலிருநது அசையவிலலே. மஹாராஜரே ! பாணடவனுடைய
றாாததைததடுபபதறகு முயலகினறவாகளும குரோர்தமுளளவர்

களுமான அந்த வீரர்கள் மற்ற யுத்தவீரர்களையும் தடுத்தார்க
பீமன் நாற்புறங்களிலும் யுத்தஸைன்யத்தர்களாக நிற்கின்ற கௌர
வீரர்களால் அப்பொழுது கோபமூட்டப்பட்டான். அந்தப் பீம
ரத்தத்தினின்று விரைவாக இறங்கிக் காலாளாக நின்றான். அவ
பொன்னால் மூடப்பட்டிருக்கிற பெரிதான கதையைக் கையில் எடு
த்துக்கொண்டு காலதண்டத்தைக் கையில்கொண்ட அந்தகனபோ
உம்மைச்சேர்ந்த யுத்தவீரர்களைக் கொன்றான். பலசாலியான அவ
ரதங்களாலும் குதிரைகளாலும் விடுபட்டிருக்கிற அந்த இருபத்தே
ராயிரம் காலாட்களையும் கதாயுத்தத்தினால் அடித்தான். ஸத்யபரா
க்ரமனான பீமன் அந்தப் புருஷர்களுடைய படையைக் கொன்
று த்ருஷ்டத்யும்னனை முன்னிட்டுக்கொண்டு காலவிளம்பமின்றிக் காண
ப்பட்டான். கொல்லப்பட்டு ரக்தத்தினால் நனைக்கப்பட்டிருக்கி
ற காலாட்கள், நன்றாகப் பூத்தவையும் காற்றினால் முறிக்கப்பட்டவை
யுமான காணிகார மரங்களைப்போலப் பூமியில் சாய்ந்தார்கள். பறப
ல சஸ்திரங்களையுடையவர்களும் பறபல குண்டலங்களை அணிந்தவ
ர்களும் பறபல தேசங்களிலிருந்து வந்திருப்பவர்களுமான பறபல ஜா
தியைச் சேர்ந்தவர்கள் அந்த யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டார்கள். அ
றுக்கப்பட்டதும் கொடித்துணிகளாலும் கொடிகளாலும் நன்றாக மூட
ப்பட்டதுமான காலாட்களுடைய பெரும்படையானது ரௌத்ரம
ாகவும் கோரரூபமுள்ளதாகவும் பயங்கரமாகவும் விளங்கிற்று. யுதி
ஷ்டிரனைத் தலைவராகக்கொண்ட மஹாரதர்கள் ஸைன்யத்துடன்கூடி
யவர்களாக மிக்க தைர்யமுள்ளவனும் உமது புத்திரனுமான துரியோ
தனனை எதிர்த்தோடினார்கள். அவர்களனைவரும் பெரிய விற்க
ளையுடையவர்களான உம்மைச்சேர்ந்த வீரர்களைப் புறங்காட்டினவ
ர்களாகக்கண்டு, பேரலைகள் கரையை எதிர்க்காததுபோல, உம்முடை
ய புத்திரனை எதிர்க்கவில்லை. பார்த்தர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து துரியோத
னன் ஒருவனை மிஞ்சுவதற்குச் சக்தியற்றவர்களானார்களென்னு
ம் ஆச்சர்யகரமான உமது புத்திரனுடைய ஆண்மையைக் கண்டோ
ம். (பாணங்களால்) மிக்ககாயப்படுத்தப்பட்டதும் ஓடஎண்ணங்கொண்
டு சிறிது தூரம் சென்றதுமான தன் படையைப் பார்த்து, துரியோத
னன் உரைக்கலானான்: '(ஸைனிகர்களே!) எவ்விடத்தை அடை
ந்திருந்தால் உங்களைப் பாண்டவர்கள் கொல்லமாட்டார்களோ அ
ப்படிப்பட்ட இடத்தைப் பூமியிலாவது மலைகளிலாவது நான் காண
வில்லை. நீங்கள் ஓடுவதனால் யாது பயன்? இவர்களுடைய சேனை
யோ சிறிதே இருக்கிறது. க்ருஷ்ணார்ஜுனர்களும் அதிகமாக

பபடுததபபடடிருக்கிருாகள். 'இச்சமயததில ஓடாமல எல
ாரும நிறபோமேயானல ஜயமு நிச்சயமாக நமககு உணடாகும
ககபபடடவாகளாகவும ஓடுகினறவாகளாகவுமிருககினற உஙகளை
ாஞதவறறைச செயயபபெறற பாணடவாகள பினதொடாநது
லவாாகள யுததததில நமககு வதமே சிறநதது இவவிடததில
நிருக்கிற க்ஷததிரியாகளனைவரும என வசனததைக கேடபாாக
 யமன ஞரனையும பயநதவனையும எபபொழுதும கொலலுகிறு
நலால மூடனும க்ஷததிரியன எநத மனிதன தான போா
பமாடடான? கோபஙகொணடவனன பீமஸேனனுககு எதிரில
பது நமககுப புகழுதாததககது யுததததிலநேரும மரணமானது
ககரம வியாதி மூபபு முதலானவைகளால நேரிடும மரணமானது
ககரமானது மனிதன வீடடிலேயேயிருநதாலும ஒரு ஸமயததில
பசியம சாகவேவேணடும க்ஷததிரிய தாமததோடு போாபுரிகிறவ
ககு இநதமரணமானது பழமையாயுளளது கொலலுகிறவன இவ
இல ஸுகததை அடைகிறுன கொலலபபடடவன பரலோகஞ
னறு பெரும்பயனைப பெறுகிறுன கௌரவாகளே! ஸவாககததை
டைவதறகு யுதததாமததைவிடச சிறநததான வழி இலலை யுத
திில கொலலபபடடவன அதிசீககிரமாக அபபடிபபடட உலகங
 அடைகிறுன' என்ருன அரசாகள அவனுடைய அநத வச
ததைக கேடடுப புகழுநது மீணடும [1] ஆததாயிகளான பாணடவா
 எதிாதது வநதாாகள அபபொழுது ஜயததில போாவலுளள
களும அதிக கோபமுளளவாகளும பகைவாகளை நனருக அடிக
திறமையுளளவாகளுமான பாாததாகள், வியூகம வகுககபபடட
னையுடன கூடியவாகளாக, அவாகளனைவரும எதிாததுவரும
ழுதே விரைவாக எதிாததாாகள வீாயமுளளவனன தனஞ
ன மூவுலகஙகளிலும பிரஸிததிபெறற காணடீவமெனகிற விலலை
யுடன அசைததுககொணடு ரததோடு யுததததில கௌரவா
 எதிாததான முயறசியுளளவாகளான மாதரீபுததிராகளும
பலசாலியான ஸாதயகியும மகிழசசியுறறுச சகுனியையும உட
டைய படையையும வேகததுடன எதிாததாாகள

---

1 கொடியவாகள, கொலலுநதனமையுளளவாகள விராடபாாவம்
-ம பககம குறிபபிற காணக.

பததொனபதாவது அதயாயம்

சல்யவதபாவம். (தொடர்ச்சி)

(ஸாத்யகி ஸால்வனைக் கொன்றது)

சேனைகள (யுதததிறகாகத) திருமபினவுடன, மிலேசசா
டைய கூடடததுககுத தலைவனன ஸாலவன, அதிக கோபஙகொ
மதபபெருககுளளதும பாவதமபோனறதும கொமபுளளதும
வதமபோல விளஙகுவதும பகைவாகளுடைய கூடடததை ந
செயகினறதுமான மிகக பெரிய யானையினமீதேறிககொணடு பா
வாகளுடைய பெருமபடையை எதிாததுச சென்றன அரா
பெரிய உருவமுடையதும[1] பதாகுலததிலபிறநததும திருதரா
புததிரனால எபபொழுதும நனருகப பூஜிககபபடடதும சாஸதி
ரினநிசசயததை அறிநதவாகளால யுததஙகளில எபபொழுதும
னுககுரிய வாகனமாக ஏறபடுததபபடடதுமான அநத யானையின
ஏறி ராஜஶரேஷடனன ஸாலவன, ஐராவததநினமீது ஏறிப பயத
உணடுபணணிககொணடு அஸுராகளுடைய ஸமூகததை அதிக
நொறுககுகினற இநதிரனபோலவும, காலையில உதயபாவதததில
கிற சூாயனபோலவும பிரகாசிததான மனனரே! அவன அப
படட சிறநத யானையினால ஒனறு சோநதிருககிற பாணடவா
எதிாததுக கூாமையுளளவையும வேகததால மஹேநதிரனுடை
வஜாததுககு ஒபபானவையும மிகக கோரமாயுளளவையும
பாணஙகளால பிளநதான ராஜரே! முறகாலததில தைதயா
வஜாதரனன இநதிரனுடைய அவகாசததைக காணததுபோ
மஹாயுதததில பாணஙகளைப பிரயோகிககினறவனும ரணவி
களை யமனுடைய ஆலயததுககு அனுபபுகினறவனுமான ஸாலவ
டைய அவகாசததைத தனனைசசோநதவாகளாவது பிறாகளாவ
காணவிலலை ஒனருக இருநதும ஆயிரமாக ஸமீபததில ஸஞ்ச
கினறதும மஹேநதிரனுடைய யானைபோனறதுமான அநத நிக
லாத யானையை நாறபககததிலும அநதப பாணடவாகளும ஸோம
களும ஸருஞசயாகளும கணடாாகள மிகததுாததபபடுகினற ப
வாகளுடைய படையானது, நாறபுறஙகளிலும பிணஙகளுககு
பாக விளஙகியது அபபொழுது, யுததததில பயததினால ஒன
லொனறு அதிகமாகத துகைககபபடுகினற அசசேனையானது நி

1 யானையின ஒருவகை, தரோணபாவம 481-மபக்கம் குறிபபிறகாண

ம்வேயிலலை பிறகு, அநத அரசனுல வேகமாக முறிய அடிககப
ட பாணடவர்களைசசோநத அநதப பெருமபடையானது அநதச்
ந்த கஜததினுடைய வேகததைததாஙகச சகதியறறதாக நானகு
துககளிலும விரைவாக ஓடியது அதிவேகமுளள ராஜாவான
லவனுல முறிய அடிககபபடட அநதச சேனையை யுததததிலுளள
மைசசோநத சிறநத அநத எலலா யுததவீரர்களும பாாதது
த அரசனைக கெளரவிததாாகள, சநதிரனுககொபபான சஙகங
யும ஊதினுாகள பிறகு, ஸநதோஷததினுல வெளியிடபபடும
முழககததுடனகூடின கெளரவாகளுடைய ஸிமமநாததைதக
டுப பாணடவாகளுககும ஸருஞசயாசளுககும ஸேனுதிபதியான
ஞசால ராஜபுததிரன கோபததினுல பொறுககவிலலை பிறகு,
திரனேடு யுததஞசெயயுமபோது இநதிரனுடைய வாகனமான
வணமெனகிற சிறநத யானையை ஜமபன எதிாததுபோல
மைமிககவனுன தருஷடதயுமனன ஜயமடைவதனபொருடடு
ரவுடன அநத யானையை எதிாததுச சென்றுன அரசரே!
ஸிமமனுன ஸாலவன யுததததில விரைவாக எதிாததுவருகினற
கப பாஞசாலபுததிரனைக கணடு அவனைக கொலவதினபொருடடு
த யானையை விரைவாகத தூணடினுன அந்தத திருஷடதயும
, விரைவாக எதிாததுவருகினற அநதச சிறநதயானையை அகனி
னற பாணஙகளாலும கருமானுல சாணைபிடிககபபடடவையும
மையுளளவையும ஜவலிககினறவையும உககிரமான வேகமுளள
யுமான சிறநத மூனறு நாராசஙகளாலும அடிததான. பிறகு,
ாதமாவான பாஞசால ராஜகுமாரனுன அவன வேறு ஐநநூறு
தம நாராசஙகளைக குமபஸதலததில பிரயோகிததான யுததத
அவைகளால அடிககபபடட அநதச சிறநத யானையானது அப
ழுது திருமபி அதிவேகததுடன ஓடியது ஸாலவன, விரைவாக
தது ஓடடபபடுகினற அநதச சிறநத யானையை ஈடடிகளாலும
வடடிகளாலும திருபபிப பாஞசாலராஜனுடைய புததிரனைக
ததுககாடடி வேகமாகத தூணடினுன. விரைவாக வருகினற
த யானையைககணடு வீரனுன தருஷடதயுமனன பயததினுல
கஙகள சோநதவனுகித தன ரதததினினறு சீககிரமாகவே ஒரு
தயைக கையில எடுததுககொணடு பூமியில குதிததான. அநதப
ய யானையானது பொனனுல அலஙகரிககபபடட அஙகஙகளுடன
ப அநத ரதததைக குதிரைகளோடும ஸாரதியோடும உடனே
றுககித துதிககையினுல தூககிக காஜிததுககொணடு ரணபூமி

யின தரையில அடிததுப பொடிசெயதது அபபொழுது, அந
சிறந்த யானையினுல பீடிககபபடட அநத தருஷடதயுமனனைக கவ
வேகததுடன பீமனும சிகணடியும சினியினுடைய பேரனுன வ
யகியும விரைவாக அநத யானையை எதிாதேோடி, நாறபுறததி
தாககுகினற அநத யானையினது வேகததைப பாணஙகளால வி
வாகத் தடுததாாகள ரதிகாகளால அநத யானையானது தடுககப
டது அவாகளால தடுககபபடட அநத யானையானது யுததத
நிலைதவறியது பிறகு, அரசனுன ஸாலவன, ஸூாயன நாறப
களிலும கிரண ஸமூகததைப பரபபுவதுபோலப பாணஙகளை
ஷிததான அநதப பாணஙகளால அடிககபபடுகினற தோககூட
கள ஒனறுசோநது ஆஙகாஙகு ஓடின அரசரே! ஸாலவனுை
அசசெயகையைப பாஞசால புததிராகளனைவரும ஸருஞசயாக
கணடு, 'ஆ! ஆ!' எனனும சபதஙகளால யுததகளததை ஒலிபிடும
செயதாாகள புருஷஸரேஷடாகள யானையை நானகுபககததி
தடுததாாகள பாரதரே! சூரனும பகைவாகளை நாசஞசெயபவ
வீரனுமான பாஞசால புததிரனே சுறுசுறுபபுள்ளவனுக மலை
சிகரம போனற கதையை எடுத்துப பரபரபபுடன யானையை வே
தோடு பினதொடாந்தான பிறகு, சிறநத வேகமுளளவனுன ப
சால ராஜகுமாரன, கதையை நனருகச சுழறறிககொணடு, மலைபே
விளஙகுகினறதும மதததைப பெருககுகினறதும மேகம போ
பிரகாசிககினறதுமான அதனை அதிகமாக அடித்தான மலைபே
விளஙகுகினற அநத யானையானது மததகம பிளககபபடடத
உடனே வீறிடடு இரதததை வாயினினறு மிகுதியாகக கக
கொணடு பூகமபததினுல அசையும மலைபோல விழுநதது அப
ழுது அநத உததம யானையானது தளளபபடடு உமது புததி
டைய சேனை ஆ! ஆ! எனறு அலறவே, சினிகளுள சிறநதவ
உததம வீரனுமான ஸாதயகி கூாமையுளள ஒரு பலலததி
ஸாலவராஜனுடைய தலையை அறுததான ஸாதவதனுன ஸாதய
னுல யுதததகில தலையறுககபபடட அநத ஸாலவன, சிறந்த ய
யோடு கூடவே இநதிரனுல பிரயோகிககபபடட வஜராயுதததி
பிளநது தளளபபடட மிகபபெரிய மலையினசிகாமபோலப பூமி
விழுநதான

இருபதாவது அத்யாயம்

சல்யவதபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸாத்யகி கிருதவர்மாவை வென்றது)

யுத்தத்தில் தோசசியுள்ளவனும் சூரனுமான அந்த ஸால்வன் ாலலபபட்டவே, காற்றின் வேகத்தினுல் பெருமரமநாசஞசெய்யப்பட்டு போல உமமுடையசேனையானது நாசஞசெய்யப்பட்டது மகா னும் சூரனும் மகாபலசாலியுமான கருதவாமா முறிய அடிக்கப்பட கிற அநதச சேனையைககணடு யுத்தத்தில் சதருசேனையைத கினுன மனனரே! யுத்தத்தில் மலைபோல ஸதிரமாகநிறபவனும ணஙகளை இறைபபவனுமான கிருதவாமாவை யுததததில கணடு ந்தசசூராகள திருமபினுாகள மகாராஜரே! பிறகு, மரணமவரை ல் திருமபுவதிலலை எனறு நிசசயிததுத திருமபிவநதவாகளான ளரவாகளுககுப பாணடவாகளோடு யுததம நடகக ஆரமபிததது சசமயததில, ஒருவனுக இருநதுகொணடு அணுகமுடியாததான ணடவசேனையைத தடுததராகிய ஆசசாயகரமான யுததமானது நதவாமாவுககுப பகைவாகளோடு நோநதது செயயமுடியாத யம செயயபபடடவே, மிகக ஸநதோஷமுளளவாகளும ஒருவருக ாருவா ஙணபாகளுமான வீராகளுடைய மிககபெரிதான ஸிமமநாத னது ஆகாயததை ஆளாவியதாகியது பாதாகளுள சிறநதவரே! ரியின் பௌததிரனும மிகக தோளவலியமைநதவனுமான ஸாத யானவன அநதசசபததினுல பயநதவாகளான பாஞசாலாகளைப துகாததான. அநதஸாதயகி மகாபலமுளள கேஷமதூாததினன அரசனை எதிாததுக கூாமையுளள ஏழுபாணஙகளால அவனை னுடைய வீடடிறகு அனுபபினுன. வருகினறவனும நீணடகை யுடையவனும கூாமையான பாணஙகளை அதிகமாக இறைககினற னுமான அநதச சினிபுஙகவனைப புததிமானுன கிருதவாமா வேகத ாடு எதிாததான விறபிடிததவாகளும ரதிகாகளுள சிறநதவாக ம உததமமான சஸதிரஙகளைத தரிததவாகளுமான அவவிருவீரா நம இரணடு ஸிமமங்களபோலக காஜிததுககொணடு ஒருவரை ாருவா எதிாததாாகள பாஞசாலாகளுடனகூடின பாணடவா நம யுததவீராகளும மறறச சிறநத அரசர்களும புருஷஶரேஷ்டா ான அவவிருவாகளுடைய சணடையையும பாாபபவாகளாக ஏற டாாகள விருஷணிகளுளளும அநதகாகளுளளும மஹாரதாக ன அவ்விருவாகளும அதிக ஸநதோஷமுளள இரணடு யானைகள

போல ஒருவரையொருவா நாராசஙகளாலும வதஸதநதஙகளா
அடிததாாகள கருதவாமாவும சினிகளுள சிறநதவனுன ஸாதய
மாகிய இவவிருவரும பறபல மாாககஙகளில ஸஞசாிததுககொன
அமபுமழைகளால ஒருவரையொருவா அடிககடி மூடினாாகள வி
னுடைய வேகததினுலும பலததினுலும அதிகமாகப பிரயோகிக
பட்ட இரண்டு விருஷணிவீராகளுடைய பாணஙகளையும ஆகா
தில விரைநதுசெலலுகினற விட்டிறபூசசிகளைபபோலக கணடே
ஹருதிகனுடைய குமாரனுன கருதவாமாவானவன ஸதயம
செயகையுடன கூடினவனும நிகாிலலாதவனுமான ஸாதயகி
எதிாததுக கூாமையுளள நானகு பாணஙகளால அவனுடைய நான
குதிரைகளையும அடிததான நீணடகைகளையுடையவனுன அ
ஸாதயகி ஈட்டியினுல குததபபட்ட யானைபோல மிகக கோபமகொ
ட்வனுககச சிறநத எட்டுபபாணஙகளாலே கிருதவாமாவை அ
தான பிறகு, கிருதவாமா நனருக இழுததுவிடபபட்டவைகளு
சாணையில தீட்டபபட்டவைகளுமான மூனறு பாணஙகளால ஸா
கியை அடிதது ஒருபாணததினுல அவனுடையவிலலை வெட்டினு
சினிகளுள சிறநதவனுன ஸாதயகி, அறுககபபட்ட அநதச் சிற
விலலை எறிநதுவிட்டுப பாணஙகளுடனகூடின வேறுவிலலை வேக
எடுததான எலலாவிலலாளிகளுள்ளுஞ சிறநதவனும மஹாவி
முளளவனும மஹாபலசாலியும அதிரதனுமான ஸாதயகி கோ
கொணடு கிருதவாமாவினுல தனனுடையவில வெட்டபபட்டதை
பொறுமல விறகளுள சிறநத அநதவிலலை எடுததுச சீககிர
நாணேறறிக கிருதவாமாவை விரைவாக எதிாததான, பினபு, சி
புஙகவன மிகக கூாமையுளள பததுபபாணஙகளால கிருதவாம
னுடைய ஸாரதியையும குதிரைகளையும கொடியையும அடிததா
அரசரே! பெரியவரே! பிறகு, பெரிதான விலலையுடையவ
மஹாரதனுமான கிருதவாமா, குதிரைகளும ஸாரதியும செ
லபபெறறதும பொனனுலலஙகாிககபபட்டதுமான ரதத
பாாதது அதிகரோஷததினுல கவரபபட்டவனுகச சினிபு
வனைக கொலல எணணஙகொணடு சூலததைப புஜவேகததி
எறிநதான ஸாதயகி யுததததில அநதச சூலததைக கூா
யுளள பாணஙகளால பிளநது பொடிசெயது கிருதவாமாவை மய
பவனபோலத தளளினுன, பிறகு, வேறு ஒரு பலலததினுல கி
வாமாவை மாாபிலடிததான அஸதிரஙகளில நலல பயிறசியுள
னுன யுயுதானனுல நலல யுததததில குதிரைகளும ஸா

கொல்லப்பட்டவனுன கிருதவர்மா பூமியை அடைந்தான்
ரண்டு ரதிகர்களுக்கும் நேர்ந்த சண்டையில் வீரனுன அந்தக்
ருதவர்மா ஸாத்யகியினல் ரதத்தை இழந்தவனுகச் செய்யப்பட்ட
டன், எல்லா வீரர்களுக்கும் மிக அதிகமான பயம் உண்டாயிற்று
த்துருக்களை அடக்குபவரே! ராஜரே! கிருதவர்மா ஸாரதியும் குதி
களும் கொல்லப்பட்டவனும் ரதத்தை இழந்தவனுமாகச் செய்யப்
டவே, உம்முடைய புத்திரர்களுக்கும் அதிகமான வியஸனமுண்
யிற்று கிருதவர்மாவினுடைய குதிரைகளும் ஸாரதியும் கொல்
பட்டதைக் கண்டு கிருபா சினிபுங்கவனுன ஸாத்யகியைக் கொல்ல
ணங்கொண்டு அவனை எதிர்த்து ஓடினர் அவர் எல்லா வில்
ளிகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, தோள்வலிமிக்க
ந்தக்கிருதவர்மாவை ரதத்தின் மத்தியில் ஏற்றிவைத்துக்கொண்டு
ந்தராங்கத்தினின்று விரைவாக வேறிடத்திற்குக் கொண்டுசென்
அரசரே! ஸாத்யகியும் உறுதியாக நின்று கிருதவர்மா ரதத்தை
ழந்தவனுகச் செய்யப்படவே, துரியோதனனுடைய சேனை முழுவ
ம் மீண்டும் திரும்பிச் சென்றது சேனையிலுண்டான புழுதியினல்
டப்பட்டவர்களான பகைவர்கள் அதை அறிந்தார்களில்லை அர
ர! துரியோதனராஜனைத்தவிர உம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் விரை
க ஓடிவிட்டார்கள் துரியோதனனே முறியஅடிக்கப்பட்ட தன
டைய படையைச் சமீபத்தில் கண்டு வேகத்துடன் அவர்களுக்கு
திரில் சென்றுன, ஒருவனுகவேயிருந்துகொண்டு அனைவர்களையும்
ரைவாகத் தடுத்தான் பெரியவரே! கோபமுள்ளவனும் அவ
திக்க முடியாதவனுமான துரியோதனன் எல்லாப் பாண்டவர்
ளின்மீதும் பார்ஷதனுன த்ருஷ்டத்யும்னன்மீதும் சிகண்டியின்
தும் த்ரௌபதீபுத்திரர்கள்மீதும் பாஞ்சாலர்களுடைய கூட்டங்
ளின்மீதும் கேகயர்களின்மீதும் ஸோமகர்களின்மீதும் ஸ்ருஞ்சயர்
ளின்மீதும் பரபரப்பின்றிக் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் இறைத
ன மஹாபலசாலியான உம்முடைய புத்திரன் முயற்சியுள்ள
ருக யுத்தத்தில் நின்றுன யாகத்தில் மந்திரங்களால் பரிசுத்தமான
ருநெருப்பானது பிரகாசிப்பதுபோலத் துரியோதனராஜன் யுத்
த்தில் எல்லா இடத்திலும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருந்தான் மனி
கள் மருத்யுவை எதிர்க்காததுபோல யுத்தத்தில் அந்தத் துரியோ
னனைப் பகைவர்கள் எதிர்க்கவில்லை பிறகு, கிருதவர்மா வேறு
தத்தின்மீது ஏறிக்கொண்டு வந்தான்

இருபததோராவது அதயாயம
சல்யவதபாவம். (தொடர்ச்சி)

(ஸங்குல யுத்தம்)

மஹாராஜரே! ரததநிலிருபபவனும ரதிகாகளுள சிறநதவ
மான உமமுடைய புததிரனே, எவவிததநிலும ஸஹிககமுடிய
பிரதாபசாலியான ருததிராபோல் யுததததில விளஙகினை அவ
டைய ஆயிரககணககான பாணஙகளால பூமியானது நனறுக மூ
படடதாகியது, வாஷ்தாரைகளால பாவதஙகளை நனைபபதுபோ
பாணஙகளால பகைவாகளை நனைததான பாணடவாகளின சே
ஸமுததிரததில பாணஙகளால காயபபடுததபபடாத மனித
யானையும குதிரையும ரதமும இலலை அரசரே! பாரதரே!
ததநில எநதௌநத யுததவீரனைப பாாககிறேனே அவனவன் உ
டைய புததிரனுல பாணஙகளால நிறைககபபடடவனுனை சே
யானது அதனுல மேலே எழுபபிவிடபபடட தூளியினுல எவவ
மூடபபடடதோ அவவாறே மகாதமாவான அவனுடைய பாண
களாலும நனறுக மூடபபடடதாகக காணபபடடது அரச
யுததபூமியானது, ஹஸதலாகவமுளளவனும விலலாளியுமான
யோதனனுல, பாணமயமாககபபடடதைக கணடோம ஆயி
கணககான உமமைசசோநத அநத யுததவீராகளிலும சததுருவி
களிலும தூயோதனனுககு ஸமமான மனிதன இலலை யென
என்னுடைய எணணம பாரதரே! 'பாாததாகள ஒனறு சோந
ஒருவனுக இருநத தூயோதனனை எதிாககவிலலை' எனனும உ
புததிரனுடைய ஆசசாயகரமான வலலமையை அநத யுததரங
தில கணடோம பரதாகளுள சிறநதவரே! தூயோதனன யுத்
தில யுதிஷ்டிரரை நூறு பாணஙகளாலும பீமஸேனனை எழு
பாணஙகளாலும ஸஹதேவனை ஐநது பாணஙகளாலும நகுலனை
பததுநானகு பாணஙகளாலும தருஷ்டதயுமனனை ஐநதுபாணங
லும தரௌபதீ புததிரர்களை ஐநதுஐநது பாணஙகளாலும ஸா
கியை மூனறு பாணஙகளாலும அடிததான பெரியவரே! ஸஹ
வனுடைய விலலை ஒரு பலலததினுல துணடாககினை பிரதாப
யான மாதரீபுததிரன, அறுககபபடட அநதவிலலை எறிநதுவிட
பெரிதான வேறுவிலலை எடுததுககொணடு அரசனை எதிாத
சென்றுன, பிறகு, தூயோதனனை யுததததில பததுப்பா
களால அடித்தான பிறகு, வீரனும பெரிதான விலலையுடைய

ன நகுலனே கோரரூபமுள்ள ஒனபது பாணஙகளால அரசனை
டதது ஸிமமநாததனதையுஞ செயதான ஸாதயகி, கணுககள படிவா
ள ஓா அமபினுல அரசனை அடிததான தரௌபதீபுததிராகள
பததுமூனறு பாணஙகளாலும தாமராஜா ஐநதுபாணஙகளாலும
ஸேனன எணபதுபாணஙகளாலும அரசனுன தாயோதனனை
டததாாகள மஹாாாஜரே! மஹாதமாககளால பிரயோகிககபபடட
ணககூடடஙகளால நாறபககததிலும சூழபபட்டட தாயோதனன
லா ஸைனயஙகளும பாாததுககொணடிருககும தருணததில, சிறி
ம அசையவேயிலலை தைாயசாலியான தாயோதனனுடைய லாக
ததினுலும மிகக திறமையினுலும வீாயததினுலும (வியபபுறற)
லா அரசாகளும (அவனை) எலலாபபிராணிகளையும மீறினவனுகக
டடாாகள ராஜேநதிரரே! கவசமணிநதவாகளான கௌரவஸேனு
ாகளோ, சிறிதும அவகாசததைக காணுதவாகளாக வேநதனை
றபுறஙகளிலும சூழநதுகொணடாாகள எதிாதது வருகினற அநத
ாகளுடைய கோரமாயும நெருஙகியதாயுமுள்ள சபதமானது
ிககாலததில பொஙகுகினற ஸமுததிரததினுடையசபதமபோலத
ானறியது மிகபபெரிய விலலையுடையவாகளான அநதவீாாகள,
ததில பகைவாகளால ஜயிககககூடாத அரசனைஅடைநது, கொல
ம விருபபமுள்ள பாணடவாகளை எதிாததாாகள யுததததில
ாபஙகொணட அஸவததாமா பீமஸேனனைததடுததாா மஹா
ஜரே! எலலாததிசைகளிலும பிரயோகிககபபடட அவவிருவரு
டய பாணஙகளாலும யுததததில வீராகளாவது திககுககளாவது
வவாறே திககோணஙகளாவது அறியபபடவிலலை பாாதாகளால
ாறுககமுடியாதவாகளும குரூரமான செயகையையுடையவாகளும
ணகபிறு மோதுவதினுல கடினமான தோலையுடையவாகளும
யததறகுப பிரதிசெயவதில விருபபமுள்ளவாகளுமான அவவிரு
ரும எலலாததிசைகளையும பயபபடுமபடி செயதுகொணடு அதி
ாரமாக யுததஞசெயதாாகள வீரனுன சகுனியோ, யுததததில
திஷடிரரைப பீடிததான பிரபுவே! ஸுபலனுடைய புததிரனஅநத
திஷடிரருடைய நானகு குதிரைகளையும கொனறு எல்லாச் சேனை
ளயும நடுஙகுமபடி செயதுகொணடு உரகக ஸிமமநாதஞசெயதான.
நத ஸமயததில பிரதாபசாலியான ஸஹதேவன ஜயிககபபடாதவ
ம வீரருமான அரசரை யுததததில ரததுதினுல வேறு இடததுக
க கொணடுபோனுன் பிறகு, எலலாவில்லாளிகளுள்ளும சிறநதவ
ம தாமநநதனருமான் யுதிஷடிராவேறு ரததிலேறிக்கொணடு சகு,

ளியை ஒனபது பாணஙகளாலடிததது மீணடும ஐநதுபாணஙகளா
அடிததுப பெரிய நாததததையும வெளியிடடாா பெரியவரே! அ
யுததமானது ஆசசாயகரமும மிககோரமும பாாககிறவாகளுகக
பிரீதியை உணடுபணணுகிறதும ஸிததாகளாலும சாரணாகளால
அடையபபடடதுமாயிறறு அளவிடமுடியாத பலததுடனகூடி
உலூகனே சிறநத வில்லாளியும யுததததில கெடடமதஙகொண
வனுமான நகுலனமீது பாணவாஷஙகளை நாறபககததிலும வாஷி
தான அவவிதமே சூரனான நகுலனும யுததததில ஸௌபலனு
சகுனியின புததிரனைப பெரிய சரமாரியினால நாறபுறததிலும தடு
தான வீராகளும குலபுததிராகளும மகாரதாகளும செயதததற
பிரதிசெயவதில விருபபமுளளவாகளுமான அவவிருவாகளும அ
யுததததில போாபுரிநதுகொணடு காணபபடடாாகள அரசரே! அ
வாறே, சததுருககளைத தவிககசசெயபவனான சைனேயன யுதத
தில இநதிரன பலியை எதிாதது யுததஞசெயததுபோலக கிருத
மாவை எதிாததுப போாபுரிநதுகொணடு விளஙகினான துயோ
னன, யுததததில தருஷடதயுமனனுடைய விலலைவெடடிப பிற
வெடடபபடட விலலையுடையவனான அநத தருஷடதயுமனனை
கூாமையுளள பாணஙகளால அடிததான திருஷடதயுமனனும, யு
ததததில உததமமான ஆயுததததைஎடுதது எலலாவில்லாளிகளும பா
துககொணடிருககுமபொழுதே அரசனோடு போாபுரிநதான பர
களுள சிறநதவரே! மதபபெருககுளள காடடிலுளள இரணடு ப
யானைகளுககுப போாநடபபதுபோல யுததகளததில அவவிருவ
கும பெருமபோா நடநதது சூரரான கௌதமரோ யுததத
கோபஙகொண்டு மகாபலசாலிகளான தரௌபதீபுததிராகளைப படி
கணுககளுளள அனேக பாணஙகளால அடிததாா சேதனனுககு இ
திரியஙகளோடு யுததமநோவதுபோல அநதக கௌதமருககு (ஐந
திரௌபதீபுததிராகளோடும மிககககோரமும (எவவிதததினாலு
தடுககமுடியாததும வரமபுகடநததுமான யுததமநோநதது இநதி
யஙகள மூாககாகளைப பீடிபபதுபோல அவாகளும அவரைப பீடி
தாாகள அவரும அவாகளைககுறிதது அதிககோபமுளளவராக யு
ததததில எதிாதது யுததமசெயதாா பாரதரே! பிரபுவே! தே
முடையவாகளுககு இநதிரியஙகளோடு யுததம நடபபதுபோ
அவருககு அவாகளோடு ஆசசாயகரமான யுததம இளமபி
இளமபி நடநதது மனிதாகள மனிதாகளோடும யானைகள யா
களோடும குதிரைகள குதிரைகளோடும ரதிகாகள ரதிகாகளோடு
எதிாததுப போாபுரிநதாாகள ஜனநாதரே! மறுபடியும, ஸங

யும மிககோரமாயுமுளள யுததம ஏறபடடது பிரபுவே! ஹாராஜரே! 'இஃது ஆசசாயகரமானது, இது கோரமானது, து பயஙகரமானது' எனறு சொலலககூடிய கோரமான அனேகயுத ஙகள நடநதன சதருககளை அடககுகிறவாகளான அவாகள யுத ததில ஒருவரையொருவா எதிாதது விசேஷிதது ஸிமமநாதஞசெய ாகள, மஹாயுதததில எதிாததுக் கொலலவும கொனறாாகள வாகளுடைய வாகனஙகளால மேலேஎழுபபபபடட புழுதியானது ததியாகக காணபபடடது அரசரே! காறறிலும ஓடுகினற திரைகளாலும குதிரைவீராகளாலும மேலே எழுபபபபடடிருபப ம தேருருளைகளின நுனியிலும யானைகளுடைய மூசசுககளா ம மேலே எழுமபியிருககினறதுமான புழுதியானது ஸநதியா லதது மேகமபோல நெருககுணடு சூரியனுடைய மாாககததை டைநதது அநதத தூளியோடுசோநத சூரியன ஒளியை இழுந ஞககச செயயபபடடான பூமியானது நனறுகமறைககபபடடது றாரதாகளான அநதசசூராகளும மூடபபடடாாகள பாதாகளுள ததமரே! யுததபூமியானது வீராகளுடைய ரகதததிலை நனைககப டவே, ஒரு முகூாததகாலததில நாறபுறததிலும புழுதியானது டஙகிவிடடது பிறகு, கோரமான காடசியுடனகூடினதும அடாந நபபதுமான அநதப புழுதியானது தணிநதுவிடடது பாரதரே! ாபு, நான தவநதுவயுததஙகளை மறுபடியும கணடேன அநதயுதத னது பலததுககுத தககபடியும மேனமைபெறற வீராகளுககுத கபடியும நடுபபகலில அதிபயஙகரமாக நடநதது ராஜேநதிரரே! தயுததாஙகததில கவசஙகளுடைய ஒளிகள அதிகபபிரகாசமுள வைகளாகக காணபபடடன யுதததில விழுகினற பாணஙக டைய சபதமும மலையில எரிககபபடுகினற பெருமூஙகிறகாடடி டைய சபதமபோல நெருககமாகத தோனறியது

இருபததிரணடாவது அதயாயம

சல்யவதபாவம. (தொடர்ச்சி.)

(ஸங்குல யுத்தம்)

அபபொழுது மிககோரமாயும பயஙகரமாயுமிருககிற யுதத னது நடநதுவருகையில், அநதயுதததில உமது புததிரனுடைய னையானது பாணடவாகளால முறியஅடிககபபடடது மஹாரதா

களான உமமுடைய குமாராகள அவாகளனைவாகளையும பிரய
மினறித தடுததுப பாணடவாகளுடைய படையோடு போாபுரிந
கள யுததவீராகள உமமுடைய புததிரனுககு ஜயததை விரு
விரைவாகத திருமபினாகள அவாகள திருமபினவுடனே, உமல
சோநதவாகளுககும பகைவாகளுககும தேவாஸுரயுததததி
ஒபபானதும மிகக பயஙகரமுமான இவவிதயுததம நடநதது
மைசசோநதவாகளுளளும பிறாகளுளளும ஒருவனும புறஙகொ
விலலை, அனுமானததினாலும பரஸபரம ஸஙகேதஙகளாலும யுத
செயதாாகள் ஒருவரைஒருவா தாககிப போாபுரிகினற அநத வ
களுககுப பெரியநாசமுணடாயிறறு பிறகு, யுதிஷடிரராஜா அ
குரோததததை அடைநது, ராஜஸமூகஙகளுடனகூடின தாாதத
டிராகளை யுததததில ஜயிகக எணணஙகொணடு பொறபுஙகமுளள
களும சாணைககலலில தீடடபபடடவைகளுமான மூனறுபாண
ளால சாரதவததரை அடிதது நாலகுபாணஙகளால கிருதவாமாவ
டைய மஙகளகரமான குதிரைகளை அடிததா அஸவததாமா
புகழுளளவனான கிருதவாமாவை யுததரஙகததைவிடடு வேறுஇ
திறகுக கொணடுபோனா பிறகு, சாரதவதா எடடுபபாணஙகள
யுதிஷடிரரைத திருபபியடிததா பிறகு, தாயோதனராஜன,
தததில எழுநூறுரதஙகளைத தாமநநதனரும ராஜாவுமான யுதிஷ
ரிருககுமிடததுககுஅனுபபினான மனோவேகமும வாயுவேகமுமு
அநத ரதஙகள ரதிகாகளோடுகூடியனவாக யுததததில குநதீபுத
ரான யுதிஷடிராருடைய ரததைதநோககி எதிாததுசசெனறன
ராஜரே! அவாகள நாறபுறததிலும யுதிஷடிரரைச சூழநதுகொ
மேகஙகள சூரியனை மூடுவதுபோலப பாணஙகளால கணணுக
புலபபடாதவராகச செயதாாகள குருவீராகளால அவவாறு சூ
படடிருககிற அநதத தாமராஜரைககணடு மிககோபஙகொணட
களான சிகணடிமுதலான ரதிகாகள பொறுககவிலலை பிறகு, அவா
குநதீபுததிரரான யுதிஷடிரரைக காபபதறகாகச சிறநதகுதிரை
டன சோநதவைகளும கிணகிணிகளுடைய ஸமூகஙகளால நா
கததிலும சூழபபடடவைகளுமான ரதஙகளோடுவநதாாகள பி
பாணடவாகளுககும கௌரவாகளுககும யமனுடையராஜயத
விருததிபணணுகினறதும பயஙகரமானதும ரகதஜலததுடனகூ
துமான யுததம் நடநதது பாணடவாகள பாஞசாலாகளுடனசே
ஆததாயிகளான கௌரவாகளுடைய எழுநூறு ரதிகாகளைககொ
மீணடும் அவாகளை எதிாததுத தடுததாாகள -- அசசமயததில

டைய புத்திரனுக்குப் பாண்டவர்களோடு பெரும்போர் நடந்தது
படிப்பட்ட யுத்தம், பார்க்கப்பட்டதுமில்லை, கேட்கப்பட்டது
லை பெரியவரே! அப்பொழுது, நாற்புறங்களிலும் வரம்புகடந்த
தமானது நடக்கவும், உம்மைச்சேர்ந்த வீரர்களும் பகைவர்களும்
ஞசெய்யப்படவும்,யுத்தவீரர்கள்சிறந்தசங்கங்களையூதிக்கொண்டு
கமாகச் சப்தத்தை உண்டுபண்ணவும், வில்லாளிகளுடைய பேரி
சசல்களாலும் ஸிம்மநாதங்களாலும் கர்ஜித்தலாலும் யுத்தமும்
கப்படவும், மர்மஸ்தானங்கள் பிளக்கப்படவும், ஜயத்தில் பேரா
டையவர்களான யுத்தவீரர்கள் ஓடவும், பூமியில் சோகத்தினு
ய உத்பத்திக்குக் காரணமான ஸம்ஹாரமானது நாற்புறத்திலும்
டாகவும் அனேக உத்தமஸ்திரீகளுடைய [1] கூந்தல் வகிர்ந்து
த்தலொழியவும், வரம்புகடந்ததும் மிக்கபயங்கரமாயுள்ளதுமான
யுத்தம் நடந்துவரவும், [2]பிராணிகளுடைய விநாசத்தின்பொருட்டு
க பயங்கரமான உத்பாதங்கள் தோன்றின பர்வதங்களுடனும்
களுடனும் கூடின பூமியானது சப்தித்துக்கொண்டு நடுங்கியது
சரே! தடிகளுடனும் எரிகொள்ளிகளுடனும் நான்கு பக்கத்திலும்
றக்கப்படுகின்ற உற்கைகள் ஸூரியமண்டலத்தைத் தொட்டுக்
ண்டு ஆகாயத்தினின்று பூமியில் விழுந்தன பருக்கைகளை வர்ஷிக்
ற சுழல்காற்றுக்களும் தாழ்ந்து வீசின, யானைகள் கண்ணீர்சொரி
ன, அதிகமாக நடுங்கவும் நடுங்கின மிக்க பயங்கரமாயும் கோரமாயு
க்கிற இந்த உத்பாதங்களை அலக்ஷ்யம்செய்து, க்ஷத்திரியர்கள்
வருத்தத்தை விட்டவர்களும் மிக்கமுயற்சியுள்ளவர்களும் ஸ்வர்
க்கத்தை அடைவதில் விருப்பமுள்ளவர்களும்,அழகியதும் பரிசுத்தமு
ா குருக்ஷேத்திரத்தில் மீண்டும் யுத்தத்திற்காக நின்றார்கள் பிறகு,
தாரராஜனுடைய குமாரனான சகுனியானவன், 'எதிரில்நின்று
ாபுரியுங்கள் பின்புறத்தினின்றுபாண்டவர்களைக்கொல்லுகிறேன்'
று கூறினன் பிறகு, (யுத்தத்திற்குச்) சென்ற நம்மவருள் பல
ிகளான மத்ரதேசத்துயுத்தவீரர்கள் ஸந்தோஷத்துடன்'கல கல'
ன்று சப்தித்தார்கள் பகைவர்களும் அப்படியேசெய்தார்கள் அஸ்
ங்களில் நல்லதோசசியுள்ளவர்களும் அணுகமுடியாதவர்களுமான
துருவீரர்கள் மீண்டும் நம்மைநாடி விற்களை அசைவுறும்படி
த்துக்கொண்டு பாணவர்ஷங்களைப் பொழிந்தார்கள் பிறகு, அந்த
த்தில் அப்பொழுது பகைவர்களால் நாசஞ்செய்யப்பட்ட மத்ர
னுடைய சேனையைக் கண்டு துரியோதனனுடைய சேனையானது

1 வேறுபாடம் 2 இரட்டித்தல்லால் ஒருசொல் விடப்பட்டது

மறுபடியும் திரும்பிஓடுவதாகியது பிறகு, பலசாலியான காந்தார
ஞே, (வீரர்களைப்பார்த்து) 'தர்மத்தை அறியாதவர்களே! திரு
கள், யுத்தஞ்செய்யுங்கள், ஓடுவதினால் உங்களுக்கு யாதுபய
என்கிற வசனத்தை மறுபடியும் உரைக்கலானுன் பரதர்களுள் சி
வரே! காந்தாரராஜனுக்கு விசாலமான ஈட்டிகளால் யுத்தஞ்
கின்றசிறந்த வீரர்களுடன்கூடின பதினாயிரங்குதிரைகளால் நிறை
படையானது இருந்தது அந்தப்பலத்தினால் வல்லமையை
யிட்டு ஜனங்களுடைய நாசமானது நடந்துவருகையில்(காந்தார
கூர்மையுள்ள அம்புகளால் பின்புறத்தில் பாண்டவர்களுடைய ப
யைத் துன்பப்படுத்தினார்கள் மஹாராஜரே! மிகப்பெரிதான
தப்பாண்டவசேனையானது, காற்றினால் மேகம் சிதறஅடிக்கப
வதுபோல நான்குபக்கத்திலும் சிதற அடிக்கப்பட்டுத் தோல்வி
அடைந்தது பிறகு, யுதிஷ்டிரர் ஸமீபத்தில் முறியஅடிக்கப
டிருக்கிற தம்முடைய சேனையைக்கண்டு மனக்கலக்கமற்றவ
மஹாபலசாலியான ஸஹதேவனைப்பார்த்து, 'பாண்டுநந்தன! கெ
புத்தியுள்ள ஸுபலபுத்திரனான இந்தச் சகுனி கவசமபூ
நம்முடைய பின்பக்கத்தைப்பிடித்து இதோ சேனைகளை நாசம்
கிறான், பார் நீ த்ரௌபதீகுமாரர்களுடன் போ ஸுபலனுடை
குமாரனான சகுனியை வதஞ்செய்வாயாக தோஷமற்றவனே!
பாஞ்சாலர்களோடுகூடித் தேர்ப்படையை எரிக்கப்போகிறே
எல்லாயானைகளும் குதிரைகளும் மூவாயிரங்காலாட்களும் உ
டன் செல்லட்டும் (அவைகளாலும்) அவர்களாலும் சூழப்பட்ட
கிச் சகுனியைக்கொல்' என்று ஏவினார் பிறகு, விற்களைக் கை
கொண்ட வீரர்களேறிய எழுநூறுயானைகளும் ஐயாயிரங்குதி
களும் வீர்யமுள்ளவனான ஸஹதேவனும் மூவாயிரம் காலாட்க
த்ரௌபதீபுத்திரர்களனைவர்களும், யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொ
சகுனியை யுத்தத்தில் எதிர்த்துச்சென்றார்கள் அரசரே! பி
ஜயத்தில் பேராசையுள்ளவனும் பிரதாபசாலியுமான சகுனி,
டவர்களை எதிர்த்து (அவர்களை) மீறிச் சேனையைப் பின்புற
நாசஞ்செய்தான் வேகமுள்ளவர்களான பாண்டவர்களைச்சே
குதிரைவீரர்களோ கோபங்கொண்டவர்களாக அந்தரதிகர்களை
சகுனியின் படையில் புகுந்தார்கள் சூரர்களான அந்தக்குதி
வீரர்கள் அந்தஸமயத்தில் யுத்தரங்கத்தின்மத்தியில் நிலைபெற்
றார்கள், சகுனியின் பெரும்படையின்மீது சரமாரிகளை இற
தார்கள் மன்னரே! உம்முடைய துராலோசனையினால் ஓங்க

ங்கிற கதாயுதங்களையும ாட்டிகளையுமுடையதும சிறநத மனிதா
ால அடையபபட்டதுமான பெரிய யுததமானது நடகக ஆரமபித
் நாலுெலிகள ஓயநதன ரதிகாகள பாாததுகொணடிருந
ாகள தமமைசசோநதவாகளுககோ பிறாகளுககோ வேறறுமை
ணபபடவிலலை பரதாகருேள சிறநதவரே! கௌாரவாகளும பாண
ாகளும சூராகளுடைய கைகளால பிரயோகிககபபட்டிருககிற
கியாயுதஙகளுடைய வீழசசியை (ஆகாயததினினறு) நகூததிரங
நடைய வீழசசியைபபோலக கணடாாகள வேநதரே! ஆஙகாஙகு
ழகினற பளபளபபான ரிஷடிகளால ஆகாயம மூடபபடடு மிக
ஙகிறது அரசரே! பரதாகளுள சிறநதவரே! அபபொழுது
னகு பககஙகளிலும விழுகினற பாாஸாயுதஙகளுடைய உருவமா
து, ஆகாயததில விட்டிறபூசசிகளுடைய உருவமபோலிருநதது
திரைகள எலலா அஙகஙகளும உதிரததினுல நனைககபபட்டவை
ாக,' அடிததுப புரட்டித தளளபபட்டிருககிற ஸாரதிகளுடன,
றுநூறுகவும ஆயிரமாயிரமாகவும நானகு பககததிலும விழுந
ா குதிரைகள ஒனறை ஒனறு தாககி ஒனறினுல மறறொனறு
ாறுககபபட்டவைகளாகவும நனறுகக காயமுணடுபணணபபட்ட
பகளாகவும வாயகளால இரததததைக ககுகினறவைகளாகவும
ணபபட்டன பிறகு, சேனையினுல உணடான புழுதியினுல சூழப
ட்டதும கோரமாயுளளதுமான இருளானது உணடாயிறறு பகை
களை அடககுபவரே! அரசரே! புழுதி நனகு சூழநதுகொள
ைவ, அவவிடததினினறு அநதக குதிரைகளும மனிதாகளும ஓடு
தைக கணடேன சில மனிதாகள, ரகததததை மிகுதியாகக ககிக
ாணடு பூமியில விழுநதாாகள வேறு சில மனிதாகள ஒருவரை
ாருவா தலைமயிாகளைப பறறிஇழுததுககொணடு அசைவதறகும
தியறறுககிடநதாாகள மிகக பலசாலிகளான சிலா, குதிரைகளின
திருநது இழுககபபடடு, மலலாகளபோல ஒருவரை ஒருவா எதிாத
த தாககிககொனறுாகள இநத யுதததததில உயிாதுறநத அனேகா
திரைகளால இழுககபபட்டாாகள வெறறியில விருபபமுளளவா
நும சூராகளெனறு செருககுககொணடவாகளுமான மறற அனேக
னிதாகள ஆஙகாஙகு பூமியில விழுநதவாகளாகக காணபபட்டாா
் யுததபூமியானது, ரகததததினுல நனைககபபட்டவாகளும கைக
றுககபபட்டவாகளும தலைமயிரிழுககபபட்டவாகளுமான வீரா
ால நூறுநூறுகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் வியாபிககபபட்டதாகக
ணபபட்டது. மேலே எறியிருககினற வீராகளுடன கொலலப

பட்டிருக்கிற குதிரைகளால் மூடப்பட்ட அந்த யுத்த பூமியில் ஒ
குதிரையினாலாவது நெடுந்தூரம் செல்லமுடியவில்லை அரசே
பிறகு, ஸுபலபுத்திரனான அந்தச்சகுனி, ரக்தத்தினால் நனைக்கப்பட
ஸனாஹங்களுடன் கூடியவர்களும் சஸ்திரங்களைக் கையிற்பிடித்
வர்களும் ஆயுதங்களையுடையவர்களும் கோரமான பற்பல ஆயுதங்
ளால் ஒருவரை ஒருவர் கொல்வதில் விருப்பமுற்றவர்களுமான வீ
களால் மிக நெருங்கியதும் பெரும்பான்மையாகப் படைவீரர்க
கொல்லப்பட்டதுமான யுத்தத்தில் ஒரு முகூர்த்த காலம் யுத்த
செய்த பிறகு, மிகுந்திருக்கிற ஆறாயிரம் குதிரைகளுடன் அந்தயுத்
ரங்கத்தினின்று ஓடினான் அவ்வாறே, பாண்டவர்களுடைய பன
யும் ரத்தத்தினால் நனைக்கப்பட்டதும் களைப்படைந்த வாகனங்களு
ள்ளதுமாக மிகுந்திருக்கிற ஆறாயிரம் குதிரைகளுடன் ஓடியது ப
நெருங்கிய பெரிய யுத்தத்தில் உயிரை இழக்கத்துணிந்தவர்களு
ரக்தத்தினால் நனைக்கப்பட்டவர்களுமான பாண்டவர்களுடை
குதிரைவீரர்கள், 'ரதங்களோடு யுத்தம்செய்வதும் இயலாத
யிருக்க, பெரிய யானைகளோடு போர்புரிவது எவ்விதம் இயலவு
கும்? ரதங்கள் ரதங்களையே எதிர்த்துச்செல்லட்டும் யானைகளு
யானைகளை எதிர்க்கட்டும் சகுனி திரும்பிச்சென்று தன்னுடை
படையைஅடைந்து நிலைபெற்று நின்றுவிட்டான் அரசனான அவ
யுத்தம்செய்வதற்கு மறுபடியும் திரும்பிவரப்போகிறதில்லை' என
சொன்னார்கள் பிறகு, அந்த த்ரௌபதீபுத்திரர்களும் ம
கொண்ட பெரிய யானைகளும், மகாரதனும் பாஞ்சாலராஜகுமார
மான திருஷ்டத்யும்னன் இருக்குமிடத்திற்குச் சென்றார்கள்

குருவம்சத்திலுதித்தவரே! தூளியாகிற மேகமானது கிளம்
யிருக்கையில், ஒருவனான ஸஹதேவனும் யுதிஷ்டிர ராஜரிருக்
மிடத்துக்குச் சென்றான் பிறகு, அவர்கள் யுத்தத்திற்காகச் செ
றிருக்கும் ஸமயத்தில் மறுபடியும் ஸுபலனுடைய குமாரனு
சகுனி கோபங்கொண்டு த்ருஷ்டத்யும்னனுடைய படையை விலா
பக்கத்தில் அடித்தான் ஒருவரையொருவர் கொல்வதில் விரு
முற்றவர்களான உம்மைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும் பிறர்களுக்கும் பிரா
னில் ஆசையைவிட்டுக் கைகலந்த அந்த யுத்தமானது மறுபடி
நடந்தது அரசரே! வீரர்கள் எதிர்க்குமிடமான அந்த யுத்தரங்
தில் அந்தவீரர்கள் ஒருவரையொருவர் பார்த்தார்கள் நூறுநூறாக
ஆயிரமாயிரமாகவும் யுத்தவீரர்கள் நாற்புறத்தினின்றும் வந்தார்
உலகத்திலுள்ள ஜனங்களுக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணுகிற அந்த

திலவாள்களால் வெட்டப்படுகின்ற தலைகளுடைய பெரிய சத்த
னது, விழுகின்ற பனம் பழங்களுடைய சத்தம்போலத் தோன்றி
அரசரே! வெட்டப்பட்டு உயிர்துறந்து பூமியில் விழுகின்ற
ங்கள், ஆயுதங்களையுடையகைகள், தொடைகள் இவைகளுடைய
கடவென்னும் ஒலியானது, மிகப்பெரிதும் மயிர்க்கூச்சலை
டுபண்ணுகின்றதுமாயிற்று கூர்மையுள்ள சஸ்திரங்களால்
டன்பிறந்தார்களையும் பிள்ளைகளையும் நண்பர்களையும் கொல்லுகின்ற
தவீரர்கள், மாமஸத்தைக்குறித்துப் பக்ஷிகள் வருவதுபோல்
புறத்தினின்றும் வந்தார்கள் ஒருவரோடொருவர் கோபங்
ண்டவர்களான யுத்தவீரர்கள் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்து, 'நான்
னே, நான் முன்னே' என்று ஆயிரமாயிரமாகக் கொன்றார்கள்
கமுள்ள கதிவிசேஷத்தினால் ஆஸனத்தினின்று நழுவினவர்களும்
ரை இழந்தவர்களுமான தம்மீதுள்ள வீரர்களுடன் குதிரைகள்
றுநூறாகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் நான்குபக்கங்களிலும் ஸஞ்சரித்த
அரசரே! துடிக்கின்றவைகளும் எதிர்த்து அடித்து ரொறுக
பட்டவைகளும் விரைவாகச்செல்லும் தன்மையுள்ளவைகளுமான
திரைகளுடைய கனைத்தலும், யுத்தஸன்னத்தர்களும் காஜிக்கின்ற
ளுமான வீரர்களுடைய முழக்கமும் தோன்றின மன்னரே!
முடைய துராலோசனையினால் பிறர்களுடைய மாமஸத்தானங்களைப்
க்கின்ற வீரர்களுடைய சக்திகளாலும் ரிஷ்டிகளாலும் ஈட்டிக
ளும் நெருங்கினசப்தம் உண்டாயிற்று உம்மைச்சேர்ந்தவர்
, சிரமத்தினால் மூடப்பட்டவர்களும் கோபமுள்ளவர்களும்
த்த வாகனங்களையுடையவர்களும் தாகித்தவர்களும் கூர்மை
ள சஸ்திரங்களால் விசேஷமாகக் காயப்படுத்தப்பட்டவர்களு
க எதிர்த்துநின்றார்கள் இந்த யுத்தத்தில் ரத்தத்தினுடைய
றத்தினால் மதங்கொண்டவர்களும் புத்தியை இழந்தவர்களுமான
நேகவீரர்கள் பிறர்களையும் தன்னைச்சேர்ந்தவர்களையும் அருகிலவர்
க கொன்றார்கள் அரசரே! ஜயத்தில் விருப்பமுள்ள அநேக அர
கள் பாணமழைகளால் சூழப்பட்டு உயிர்துறந்து பூமியில் விழுந்
ர்கள் செந்நாய்களுக்கும் கழுகுகளுக்கும் நரிகளுக்கும் ஆனந்தத்
யுண்டுபண்ணுகின்ற குழப்பமான சண்டையுடன்கூடின பகலில்,
முடைய புத்திரன்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுதே, கோர
ன சேனையின் நாசமானது நேர்ந்தது வேந்தரே! ரணகளமானது
ரிதர்களுடைய சரீரங்களாலும் குதிரைகளுடைய சரீரங்களாலும்
ருக மறைக்கப்பட்டதும் ரத்த ஜலத்தினால் பற்பல நிறமுள்ள

தும பயபபடுகிறவாகளுககுப பயததை விருததிபணணுகிறதும,
யது பாரதரே! உமமைசசோநதவாகளும பாணடவாகளைசசே
வாகளும கததிகளாலும படடஸஙகளாலும சூலஙகளாலும அ
கடி அடிததுககொணடவாகளாகி யுததததைவிடடுத திருமப
யிலலை யுததவீராகள பிராணனுளளவரையில சகதிககுத தகக
பகைவாகளை அடிதது வாயகளால உதிரததைக ககிககொ
நாறபுறததிலும விழுநதாாகள தலையிலலாமுணடமானது ரதத
னால நனைநதிருககினற கூாமையுளள கததியைக கையிலபிடித
கொணடும தலையை மயிாகளில பிடிததுககொணடும நிறபது
காணபபடடது நராதிபரே! அவவாறு அநேகம உடறகுறை
எழுநதிருககவே, அபபடிபபடட ரததநாறறததினால போாவீரா
மயககமுறறாாகள பிறகு, சபதமானது தணியவே, சகுனி மிசசமி
கிற சில குதிரைகளுடன பாணடவாகளுடைய பெருமபடை
எதிாததுநினறான பிறகு, ஜயததிலபோாவலுளளவாகளான பாண
வாகள விரைவுடன எதிாததுஓடினாாகள யுதததினுடைய அகக
யைஅடைய எணணஙகொணடவாகளான காலாடகளும யானைக
குதிரைவீராகளும ஆயுதஙகளை எடுததுககொணடு இநதச சகுனி
நடுவில நிறகவைதது நானகு பககததிலும சூழநதுகொணடு பற
விதமான சஸதிரஙகளால அடிததாாகள நாறபுறஙகளி
நனறாக எதிாதது, விரைவாக வருகினற அநதப பாணடவ
வீராகளைக கணடு உமமைச சோநத ரதிகாகளும குதிரைக
காலாடகளும யானைகளும எதிாததன. சில காலாடகள கா
ளாலும முஷடிகளாலும ஒருவரை ஒருவா கொனறாாகள பிற
யுதததில சூராகள சஸதிரஙகள அறறவாகளாகி விழுந
கள புணயம குறைநததனால ஆகாயததில விமானஙகளினின
நழுவிவிழுகினற ஸிததாகளபோல ரதஙகளினினறு ரதிகாக
யானைகளினினறு யானைவீராகளும கீழே விழுநதாாகள இ
வணணமாக மஹாயுதததில ஸனனததாகளான மறறப போாவீ
கள பரஸபரம தநதைகளையும உடனபிறநதாாகளையும தோழாக
யும புததிராகளையும கொனறாாகள பரதாகளுள சிறநதவரே! அ
பயஙகரமாயிருககினற அநதஸமயததில ஈடடிகளாலும கததிக
லும பாணஙகளாலும நெருஙகிய யுத்தமானது இவவணணம வர
கடநததாகியது

இருபத்துமூன்றுவது அத்யாயம்
சல்யவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(அர்ஜுனன் துர்யோதனனை நிந்தித்து அவனுடைய சேனையை நாசம்செய்தது)

பாண்டவர்களால் [1]சேனையானது நாசம்செய்யப்பட்டுச் சிறிது குந்திருக்கவே, சகுனியானவன் ஏழாயிரம் குதிரைகளோடு ருமபி அருகில் வந்தான் அந்தச்சகுனி, சேனையினிடம் வந்து, கைவர்களை அடக்கும் திறமையுள்ளவர்களே! நீங்கள் ஸந்தோஷ ள்ளவர்களாக அடிக்கடி போர்புரியுங்கள்' என்று யுத்தத்தில் தன் சேர்ந்த வீரர்களை விரைவாக ஏவிக்கொண்டு, அச்சமயத்தில் த்திரியர்களை நோக்கி, 'மஹாபலசாலியான துர்யோதன ராஜன் ங்கே இருக்கிறான்?' என்று வினவினன் பரதகுலத்தில் பிறந்த களுள் உத்தமரே! சகுனியினுடைய அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு ரசர்கள்) அந்தச் சகுனியைப் பார்த்து, 'அரசனே! மஹாபல லியான அந்தக்கௌரவச்ரேஷ்டன் யுத்தமத்தியில் நிற்கிறான் எவ டத்தில் மிகப்பெரியதும் பூர்ணசந்திரனுக்கு ஒப்பான ஒளிபொருந் துமான அந்தக் குடை இருக்கிறதோ, எவ்விடத்தில் கவசங்களை ணிந்தவர்களும் ஆயுதங்களையுடையவர்களுமான அந்த ரதிகர்கள் கின்றார்களோ, எவ்விடத்தில் மேகத்தின் இடிமுழக்கத்திற்கு ஒப ன இடைவிடாத இந்தச் சத்தம் உண்டாகிறதோ, அவ்விடத்திற்கு ரைவாகச்செல் அரசனே! அவ்விடத்தில் குருகுலத்தில் பிறந்த ன துர்யோதனனைப் பார்ப்பாய்' என்று கூறினார்கள் நராதி ர! அப்பொழுது அந்த யுத்தவீரர்களால் இவ்வாறு உரைக்கப ட ஸுபலபுத்திரனன சகுனி, யுத்தத்தில் ஆச்சரியமாகப் போர கின்ற வீரர்களாலே நான்கு பக்கத்திலும் சூழப்பட்டவனுக் உம டைய புத்திரனிருக்குமிடம் சென்றான் பிரஜைகளுக்கு நாதரே! கு, தோப்படையில் ஸன்னத்தனுக நிற்கின்ற துர்யோதனனைக் டு அந்தச்சகுனி அதிக ஸந்தோஷமுற்றுத் தன்னைக் காரியத்தை றவேற்றியவன்போல் எண்ணி உம்மைச்சேர்ந்த எல்லா ரதிகர் ரயும் ஸந்தோஷிக்கச்செய்துகொண்டு துர்யோதன ராஜனைப் த்து இந்த வாக்கியத்தை உரைக்கலானான் 'அரசனே! தோப டையை நாசம்செய் குதிரைகளெல்லாம் என்னால் ஜயிக்கப்பட ர யுத்தத்தில் உயிரைவிடாமல் யுதிஷ்டிரனை ஜயிப்பதற்கு ஸாத

[1] ஒருசொல் விடப்பட்டது

யபபடாது பாணடவனுல பாதுகாககபபடட அநதத தோபப
யானது கொலலபபடட பிறகு, இநத யானைகளையும குலாடகளை
அவவாறே மறறவாகளையும கொலவேன' எனறுன ஜயததில
ராவலுளளவாகளான உமமைச சோநத வீராகள அநதச சகுன
னுடைய வாாததையைககேடடு மகிழசசியுறறவாகளாகப பாண
கனுடைய சேனையை விரைவாக எதிாததுச சென்றாகள க
களைக கையில பிடிததுககொணடும விறகளை எடுதது அவைகளை
றிககொணடும வீராகள ஸிமமநாதம செயதாாகள வேநத
பிறகு, நாணகயிறுகளின ஓசையும தலதவனியும நனறுக எயயப
பாணஙகளுடைய மிகக பயஙகரமான சபதமும மறுபடியும தே
றின. விறகளைப பிடிதது ஸமீபததில நிறகினற அநத ஜனஙக
கணடு குநதீபுததிரனுன தனஞசயன, தேவகீபுததிரரான ஸ்ரீ வா
தேவரைப பாாததுக கூறலானுன

'மாதவரே! அவசரபபடாமல குதிரைகளைஓடடும இ
சேனைககடலில புகுவீராக இபபொழுது கூாமையான அ
களாலே பகைவாகளை நாசம செயயபபோகிறேன ஜ
தனரே! ஒருவரை ஒருவா எதிாதது நடநதுவருகினற இநதப பெ
போருககு இனறேடு பதினெடடுததினம ஆயின மஹ
மாககளான இநதவீராகளுடைய சேனையானது முடிவறறதாயிரு
இபபொழுது யுதததததில நாசததை அடைநதுவிடடது அதிரஷ
எபபடிபபடடதெனபதைப பாரும மாதவரே! அசசுதரே! ச
திரததிறகுச சமமான தூயோதனனுடைய படையானது நம
எதிாதது ஆவின குளபபடிககுச சமமாயிறறு மாதவரே! பீஷ
கொலலபபடடவுடனே ஸமாதானம உணடாகுமெனறு என
எணணமுணடாயிறறு அதிக மோககனும மூடனுமான தா
ராஷடிரன அதைச செயயவிலலை மாதவரே! நனமையான
உணமையுளளதுமான பீஷமரால உரைககபபடட வாககியததை
புததியறற தூயோதனன அனுஷடிககவிலலை பூமிககுப்பதிய
அநதபபீஷமரும அடிககபபடடுச சாயநதபிறகு, யுததம ந
பெறற காரணததைமாததிரம நான அறியேன சநதனுவின புத
ரான பீஷமா சாயநதபிறகு, மீணடும யுததஞசெயதவாகள
அநதததாாததராஷடிராகளை எலலாக காரணததாலும மூட
ளெனறும மிகவும மோககாகளெனறும எணணுகிறேன பிற
பிரமமஜஞானிகளுள சிறநதவரான தரோணரும ராதாபு
ஞன காணனும விகாணனும கொலலபபடடபிறகும யு
மானது தணியவிலலை இநதசசேனை சிறிது மிகுநதும, புரு

ளசிறநதவனன ஸூதபுதரனும புதராகளோடு விழுமபடிசெய படடும, யுததமானது தணியவிலலை வீரனன ஶருதாயுவும மகத சாதிபனன ஜலஸநதனும அரசனன ஶருதாயுதனும கொலலப டிருநதும அனாததம தணியவிலலை ஜனாததனரே! பூரிஶரவ ம சலயனும ஸாலவனும அவநதிதேசதது வீராகளும மாளவும டமானயுததமானது தணியவிலலை ஜயதரதனும ராகஷஸனன ாயுதனும பாஹலீகனும ஸோமதததனும உயிாதுறநதும அனாத தணியவிலலை ஶூரனன பகதததனும மிகக பயஙகரனன காம ாஜனும துசசாஸனனும மாணடுபோயும ஸஙகடகரமான யுததம ியவிலலை கோவிநதரே! வெவவேறு மணடலாதிபதிகளும பல திகளும ஶூராகளுமான மனனாகள யுதததில கொலலபபட ககணடும யுததம தணியவிலலை பீமஸேனனால சேனைததலைவா தளளபபடடதைக கணடும மதிமயககததினலோ பேராசை லோ யுததம தணியவிலலை யுதததில இநதச சேனையானது நதவீராகள கொலலபபடடும அதிகமாகஅழிககபபடடும அலம ன கொலலபபடடும இருபபதைக கணடும, பகையானது தணிய லை கொலலபபடடிருககிற பிராதாககளையும தோழாகளையும மானகளையும புததிராகளையுமகணடும யுததம தணியவிலலை. குலததில பிறநதவனும அதிலும குருவமசததாகளுள பிறநத மான துரியோதனனைததவிர வேறுஎவன நிஷபிரயோஜனமான ருமபகையை விளைவிததுககொளவான? அறிவுமழுககமிலலாதவ ம நனமைதீமைகளை அறிநதவனும பணடிதனுமான எநதமனி , பகைவன குணஙகளாலும பலததினலும செளாயததினலும னைமீறினவனெனறு தெரிநதிருநதும யுததமசெயவான? பாணட களோடு ஸமாதானததை உததேசிதது உமமாலேயே ஹிதவச ம உரைககபபெறறும அநதத துரியோதனனுடைய மனம எப ஆயிறறு? அவன பிறருடைய வசனததை எவவிதம கேடபான? னல, சநதனுவினகுமாரரானபீஷமரும துரோணரும விதுரரும ரமதணிகக (முயனறு) அவமதிககபபடடாகளோ அவனுககு பொழுது மருநது எது? ஜனாததனரே! எவன மூாககஸவ வததினல பிராயமமுதிாநத பிதாவையும ஹிதமானவாாததை ச சொலலுகினறவளும ஹிததததைவிருமபுகினறவளுமான மாதா வயும அவமதிதது நிராகரிததானே அவனுககு எவனுடைய வச ம ருசிககும்? ஜனாததனரே! இவன குலததை அழிககவே பிறநத ன இது வெளிபபடை அரசரே! இவனுடைய செயகையும நீதி ம அவவிதமாகக காணபபடுகினறன அசசுதரே! நமமுடையராஜ

யததை இவன கொடுககபபோகிறதிலலையெனபது என னுடை
எணணம ஐயா! உயிரோடு திருதராஷடிராபுததிரனை தூயோதன
பாகததைக கொடுககமாடடான் தூாபபுததியுளள தூயோதனு
குப பிராணன எதுவரையிலிருககிறதோ அதுவரையில குறறமிலல
உஙகள விஷயததில பாதகததைசசெயவானெனறு மகாதமாவ
விதுரா பலமுறை எனககுசசொனனா மாதவரே! உணமை
அறிநதவரான விதுரா, 'யுததததைததவிர வேறுவிதததினால(இந்
தூயோதனன) ஜயிகக ஸாததியபபடமாடடான' எனறு என்
னோககி எபபொழுதும சொலலிககொணடிருநதாா மகாதமாவ
அநதவிதுராசொலலிய வசனபபடியே தூாதமாவான தூயோ
னுடைய எலலாமுயறசியையும இபபொழுது அறிகிறேன கெ
புததியுளளவனான எநதத தூயோதனன பரசுராமரிடததினி
யதாாததமாயும பதயமாயுமிருககினற வசனததைககேடடு அவம
தானோ அவன நிசசயமாக நாசததினுடைய முனையில நிறகிறான
யோதனன பிறநதவுடனேயே அனேகவிததாநகளால, 'தூாத
வான இநதத தூயோதனனை அடைநது க்ஷததிரியஜாதி நாசமடை
போகிறது' எனறு சொலலபபடடதனறோ? ஜனாததனரே! அ
களுடைய அபபடிபபடட வசனமானது நிசசயமான சொலலாக
படடுவிடடது தூயோதனனநிமிததமாக அரசாகள அதிக
நாசததை அடைநதுவிடடாாகளனறோ? மாதவரே! அபபடிபப
நான இபபொழுது எலலா யுததவீராகளையும யுதததததில வதம
யபபோகிறேன க்ஷததிரியாகள சீககிரம கொலலபபடடுப பாசு
சூனயமாகசசெயயபபடடால இவன தானஅழிவதினபொருடடு
மோடு சணடைசெயவதில விருபபமுளளவனுவான மாதவரே! எ
மானது அநதசசணடையோடு முடிவாகுமெனறு அனுமானத
நிசசயிககிறேன விருஷணிவமசததிலுதிததவரே! நான என னுடை
அறிவினால ஆராயுஙகால, விதுரருடைய வாககியததினாலும தூா
மாவான தூயோதனனுடையசெயகையினாலும இது இவவிதமென
காணகிறேன வீரரே! ஆதலால, சேனையைககுறிததுச செலது
மிககபுஜபலமுளளவரே! கூாமையுளள பாணஙகளால யுதத
தூயோதனனையும இவனுடைய சேனையையும கொலலபபோகிறே
மாதவரே! திருதராஷடிர புததிரனான தூயோதனன பாாத
கொணடிருககுமபொழுதே தூாபபலமான இநதச ! சேனை
கொனறு தாமராஜருககு இபபொழுது க்ஷேமததை உணடுப
ணப் போகிறேன' எனறான

ஸவயஸாசி அவவாறு சொலலியதைதக கேடடவரும கடிவாளத
க கையிலபிடிததவருமான வாஸுதேவா பகைவாகளுடைய
தப பெருமபடையில பலததினுல பயமிலலாதவராகப பிரவே
தாா பெரும புகழுளளவரான கோவிநதா, சகதிகளாகிற
களால நெருஙகியதும கதாயுதஙகளும பரிகஙகளுமாகிற கறக
டன கூடியதும ரதஙகளும யானைகளுமாகிற பெரியமரஙக
ளளதும குதிரைகளும காலாடகளுமாகிற கொடிகளால நாற
ததிலும சூழபபடடதும கோரமாயிருபபதுமான விலமயமான
டடில பிரவேசிதது உயாநத கொடியுளள ரததததுடன அநத
காடடில ஸஞசரிததாா அரசரே! தாசாாஹறால தூணடபபடட
த வெளளைககுதிரைகள யுததததில அாஜுனனைச சுமநது
ணடு எலலாததிசைகளிலும காணபபடடன பிறகு, சததருக
த தவிககசசெயபவனுன ஸவயஸாசி மேகம நீரததாரைகளைப
ழிவதுபோலக கூாமையுளள அனேகபாணஙகளை இறைததுக
ணடு யுததததில ரததததுடன சென்றுன. யுததததில ஸவயஸாசி
ல பாணஙகளால கடுககபபடுகினறவைகளும கனுககளபடிநதுள
வகளுமான அமபுகளுடைய சபதமானது பெரிதாகததோனறி
காணடீவததினுல பிரயோகிககபபடடவைகளும இநதிரனுடைய
ராயுதமபோலத தாககுபவைகளுமான பாணஙகள கவசஙகளில
டபபடாமல பூமியில விழுநதன அரசரே! யுததததில பாணங
மனிதாகளையும யானைகளையும குதிரைகளையும கொனறுகொண
கூசசலிடடுககொணடும விடடிலகளபோல விழுநதன காணடீ
தினுல செலுததபபடடபாணஙகளால எலலாம மூடபபடடதாகி
யுததததில திககுககளாவது திககோணஙகளாவது அறியபபட
லை பாாததனுடையபெயாகளால அடையாளமிடபபடடவை
ம பொறகடடுளளவைகளும தைலமிடடுததீடடபபடடவைகளும
மானுல சாணையில நனகுதீடடபபடடவைகளுமான அமபுகளால
கமனைததும நிரமபினதாயிறறு நெருபபினுல யானைகள சுடபபடு
போலப பாாததனுல எரிககபபடுகினறவாகளும கூாமையுளள
ணஙகளால வதஞசெயயபபடுகிறவாகளும பயஙகராகளுமானஅநத
ாகள பாாததனை விடடுவிலகவிலலை பாணஙகளையும விறகளையும
கினறவனும ஸூாயனபோல ஜவலிககினறவனுமான பாாததன
லிககினற நெருபபானது உலாநதகாடடை எரிபபதுபோல யுதத
ாகளை யுததததில எரிததான காடடினநடுவில காடுகாபபோரால
ககபபடடதும நனருகமுணடதும ஜவலிககினறதும அதிகதாப

முள்ளதுமான தீயானது மிக்கஒலியுள்ளதாக அதிகமாங்களுள்ள, உலர்ந்தகொடிகளடர்ந்ததுமான உலர்ந்தகாட்டைக் கொளுத்து போல நாராசங்களுடைய ஸமூகத்தினால் (பகைவர்களை) மிகத்தவி செய்பவனும் பாணங்களுடைய ஜ்வாலையுடன்கூடியவனும் நானு மாகவும் குரூரமாகவுமுள்ள தேஜஸ்ஸுடன்கூடியவனும் கோபமுள் னும் வேகமுள்ளவனுமான அந்த அர்ஜுனன் பலத்தினால் உம்முன புத்திரனது சேனையனைத்தையும் எரித்தான் நன்றாகப்பிரயோகி பட்டவைகளும் உயிரைவாங்குகின்றவைகளும் பொற்கட்டுள்ள களுமான அந்த அர்ஜுனனுடைய அம்புகள் கவசங்களில் தடைப விலலை மனிதன்மீதோ குதிரையின்மீதோ சிறந்த யானையின்மீ இரண்டாவது பாணத்தை அர்ஜுனன் பிரயோகித்தானில்லை அ அர்ஜுனன் ஒருவனே மஹாரதர்களுடைய படையில் பிரவேசி வஜ்ராயுதத்தைக் கையிற்பிடித்த இந்திரன் அஸுரர்களைக்கொல் போலப் பற்பல உருவத்துடனும் ஆகருதியுடனுங்கூடியபாணங்க உமது புத்திரனுடைய சேனையைக் கொன்றான்

இருபத்துநான்காவது அத்யாயம்

சல்யவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(த்ருஷ்டத்யும்னனால் தோல்வியடைவிக்கப்பட்ட துர்யோதன குதிரையின்மீதேறிக்கொண்டு ஓடியதும், அச்வத்தாமா முதலானவர்கள் அவனைத் தேடியதும்)

தனஞ்சயன், யுத்தஞ்செய்கின்றவர்களும் முயல்கின்றவர்க ரணகளத்தினின்று திரும்பாதவர்களுமான சூரர்களுடைய எண் ணத்தைக் காணாமலவத்தினால் வீணாக்கச்செய்தான் இந்திரனுடைய வ யுதம்போலத் தாக்குவனவும் பொறுக்கமுடியாதனவும் அதிக ஸுள்ளனவுமான பாணங்களைப் பிரயோகிக்கின்றவனான அர்ஜுன நீர்த்தாரைகளை வர்ஷிக்கின்ற மேகம்போலக் காணப்பட்டான் தர்களுள் சிறந்தவரே! கிரீடியினால் வதஞ்செய்யப்பட்ட அ சேனையானது, உமது புத்திரன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழு யுத்தத்தினின்று விரைந்து ஓடியது மற்றவர்கள் தந்தையா யும் உடன்பிறந்தார்களையும் தோழர்களையும் இழந்து ஓடினா அரசரே! சில தேர்கள், குதிரைகள் கொல்லப்பட்டவைகளா அவ்வண்ணமே, சில தேர்கள், பாகர் கொல்லப்பட்டவைகளா சிலதேர்கள், அச்சு நுகம் சக்கரம் மூக்கணை இவைகள் ஒடிக்கப்பட

களாயின சிலாகளுடைய பாணஙகள குறைநதுபோயின அவ
ீற, சிலா பாணஙகளால பீடிககபபடடாாகள சிலா அடிககப
ாமலே பயததினுல பீடிககபபடடவாகளாகி ஒரேஸமயததில ஒடி
கள பெருமபானமையாக உறவினா கொலலபபடட சிலா, புத
ாகளை அழைததுககொணடு ஓடினாாகள மறறவாகள தகபபன
களை அழைததாாகள. வேறுசிலா தோழாகளை அழைநதாாகள.
ஷரேஷடரே! வேநதரே! சிலா பநதுககளையும பிராதாககளை
அவவாறே, ஸமபநதிகளையும விடடுவிடடு ஆஙகாஙகு ஓடினா
இநத யுததததில பாாததனுடைய பாணஙகளால அடிககப
டவாசளும மகாரதாகளுமான அனேக மனிதாகள அதிகமாக
ககபபடடு மதிமயககமுறறவாகளாகவும பெருமூசசுவிடுகினறவா
ாகவும காணபபடடாாகள மறறவாகள அவாகளை ரததததினமீது
றிவைதது ஒரு முகூாததகாலம களைபபாறச செயது, தாமும
பபுத தெளிநது தாகநதணிநது மீணடும யுததததிறகாகப புறப
டாாகள யுததததில கெடடமதங்கொணடவாகளான சிலா
து புததிரனுடைய கடடளையை நிறைவேறறுவதறகாக அவா
விலககிவிடடு யுததஞசெயய எணணஙகொணடு மறுபடியுமே
னறாாகள பரதாகளுள சிறநதவரே! சிலா தணணீரைக குடிதது
னததைக களைபபாறசசெயதும சிலா கவசஙகளைப பூடடிக
ணடும மறறவாகள ஸஹோதராகளையும சிலா புததிராகளையும
தநதையாகளையும தேறறுதலடையசசெயது பாசறையில இருநதி
மீணடும யுததமசெயவதில விருபபமுளளவாகளானாாகள.
சரே! சிலா ரதஙகளைச சிததம செயது பிரதானாகளை அதிககிர
ாமல பாணடவாகளுடைய படையைச சூழநதுகொணடு மறு
யும யுததம செயவதில விருபபமுறறாாகள கிணகிணிகளுடைய
கஙகளால நாறபககததிலும நனகுமூடபபடட அநதச சூராகள
லகஙகளையும ஜயிபபதில முயறசியுளள தைதயாகளபோலவும
னவாகள்போலவும விளஙகினாாகள சிலா பொனனுல அலஙக
பபடட தோகளோடு விரைவாக வநது பாணடவாகளுடைய
டகளில தருஷடதயுமனனை எதிாததுப போாபுரிநதாாகள பாஞ
ராஜகுமாரனுன தருஷடதயுமனனும மஹாரதனுன சிகணடியும
லகுமாரனுன சதாநீகனும, தோபபடையுடன போாபுரிநதாாகள.
ஞசினமுளள பாஞசால ராஜகுமாரனே, பிறகு, மிகக கோபம
ணடவனுகப பெரிய சேனையினுல சூழபபடடு உமமைச சோ்நத
களைக கொலலுவதனை பொருடடு முயறசிசெயது எதிாத்துச
னறுன பாரதரே! பிறகு, உமமுடைய புதரனுன துரியோதனன,

எதிாததுவருகினற அநததருஷடதயுமனனமீது அனேக பாண
ஙகளைப பிரயோகிததான அரசரே! பிறகு, விறபிடிததிருகக
உமமுடைய புதரன தருஷடதயுமனனை விரைவாகப பிள
தனமையுள்ள அனேகம நாராசஙகளாலும ஆதத நாராசஙகளா
வதஸதநதஙகளாலும கருமாருல சாணைபிடிககபபடட பாணங
லும நானகு குதிரைகளையுமகொனறு இரணடு கைகளிலும மாாபி
அடிததான எடடியினுல குததபபடட யானைபோல அதிக
அடிககபபடட சிறநத விலலாளியான அநத தருஷடதயுமனன
தத தாயோதனனுடைய நானகு குதிரைகளையும பாணஙக
மிருதயுவினிடம அனுபபி அவனது ஸாரதியின தலையை ஒரு ப
தினுலே சரீரததினினறும கொயதான பிறகு, பகைவாகளை அட
பவனுன தாயோதனராஜன தேரழிககபபடடவனுகிக குதிர
மீது ஏறிககொணடு (யுததததைவிடடு) சிறிதுதூரம விலகிச
ருன மஹாராஜரே! மஹாபலசாலியான உமமுடைய புததிரனுன
வீரர்கள நாசம பணணபபடடிருககிற தன படையைக கணடு ச
யிருககிற அவவிடம சென்ருன பிறகு, ரதஙகள நாசமசெ
படடவுடன, மூவாயிரம பெரிய யானைகள ரதிகாகளான பாண
ளைவாகளையும நானகு பககததிலும சூழநதுகொணடன பாரத
மஹாராஜரே! யுததததில யானைபபடையினுல சூழபபடட அ
ஐநது வீராகளும நக்ஷததிரகணஙகளால சூழபபடட கிரக
போலப பிரகாசிததனா மஹாராஜரே! பிறகு, அஸதிரசஸதி
ளில நலல தோசசியுள்ளவனும நீணட கைகளையுடையவனும வெ
மையான குதிரைகளையுடையவனும வாஸுதேவரை ஸாரதிய
கொணடவனுமான அாஜுனன ரததேதாடேயே கிளமபினுன
தஙகளுககு ஒபபான அநத யானைகளால நாறபுறததிலும சூழபப
அநத அாஜுனன, பளபளபபுள்ளவைகளும கூாமையுள்ளவை
மான நாராசஙகளால யானைபபடையை எதிாததுச சணட
னன அநத யுததததில பெரிய யானைகளை ஸவயஸாசியினுல ஒரு
ணததினுலேயே கொலலபபடடவைகளும விழுநதவைகளும வி
தபபடுகினறவைகளும பிளககபபடடவைகளுமாகக கணடோம
யானைகளைபபானவனும பலசாலியுமான பீமஸேனனே அநத ய
களைககணடு கையினுல பெரியகதையை எடுததுககொணடு ரத
னினறு விரைவாகக கீழேதுளளிககுதிததது, தணடாயுததததைக
யில்கொணட அநதகனபோல எதிாததுவநதான கதையைக கை
எடுததவனும பாணடவாகளுள மகாரதனுமான அநதப பீமனைகக
உமமைச சோநத போாவீராகள பயநதாாகள, ஜலமலஙகளையுமபெ

ராகள, விருகோதரன கதையைக கையிலகொணடவுடனே, சேனை
முவதும அதிகபயததை அடைநதது பீமஸேனனுல கதையினுல
தகம பிளககபபடடவைகளும கீழே தளளபபடடவைகளும,
கினறவைகளுமான பாவததுககுளபபான யானைகளைக கண
ரம அநதயானைகள பீமஸேனனுடையகதையினுல அடிககபபடட
களாக ஓடின சிறகுகளவெடடபபடட மலைகளபோலத துனபக
லை வெளியிடடுககொணடு கீழேவிழுநதன குமபஸதலமுடைநது
குமிங்கும ஓடுகினறவைகளும கீழே விழுகினறவைகளுமான
நகயானைகளைபபாாதது உமமுடையவீராகள பயநதாாகள அதிக
பஙகொணட யுதிஷடிரரும மாதரீகுமாராகளான நகுல ஸஹதே
களும யானையினமீதேறிப போாபுரிகினற யுததவீராகளைக கழு
குகள பூடடிய கூாமையுளள பாணஙகளால அடிததாாகள மஹா
ரே! திருஷடதயுமனனே, உமதுபுதரன யுததததில அரசனைத
ரலவியடையசசெயது குதிரையினமீது ஏறிககொணடு விலகிச
லலவே, யானைகளால சூழபபடட எலலாபபாணடவாகளையும
டு விரைவாக அருகில ஓடிவநதான பாஞசாலராஜகுமாரனை
நஷடதயுமனன யானைகளைக கொலலஎணணஙகொணடு சென்றன
ரபபடையில பகைவாகளை அடககுநதிறமையுளள தாயோதனனைக
ணுமல அஸவததாமாவும கிருபருமஸாதவதனன கிருதவாமாவும,
யோதனன எவவிடமசென்றன?' என்று அஙகுளள க்ஷததிரி
களை வினவினாகள நடநதுவருகினறதும ஜனஙகளுககு அழிவு
ன யுததததில அரசனை உமமுடைய புதஇரனைக காணுதவா
ரும மாணடவனுக எணணினவாகளுமான அநத மஹாரதாகள,
நததில ஒளியை இழநதவாகளாக உமமுடைய புததிரனைபபறறி
ரவினாகள சிலா, 'ஸாரதிகொலலபபடடவுடனே ஸஹிககமுடி
த பாஞசாலராஜனுடைய அநதபபடையை விடடுவிடடுச சகுனி
நககுமிடததுககுசசென்றன' என்றாகள ஆயுதஙகளால அதிக
க அடிககபபடடிருககிற அஙகுளள மறறக்ஷததிரியாகள, 'தா
ரதனனுல செயயததககது எனனஇருககினறது? அவன உயிரோ
நநதால பாாபபோகள எலலோரும ஒனறுசோநது போாபுரியுங
' அரசன உஙகளுககு எனனசெயயபபோகிறுன?' என்றாகள
யபபடுததபபடட சரீரஙகளையுடையவாகளும பெருமபானமை
க வாகனஙகள கொலலபபடடவாகளுமான அநதக்ஷததிரியாகள
ணஙகளால நன்றுகப பீடிககபபடடவாகளாயிருநதுகொணடு, 'நம
சசூழநதிருககும இநதசசேனைமுழுவதையும நாம கொலவோம,

இந்தப் பாண்டவர்களனைவரும் யானைகளைக்கொன்றுகொண்டு
பத்தில் நெருங்கிவிட்டார்கள்' என்று தெளிவில்லாமல்சொன்னார்கள்
சூராகளும் திடமானவிறகளையுடையவர்களுமான மஹாபலசாலியா
அஸ்வத்தாமாவும் கிருபரும் கிருதவர்மாவும், அவர்களுடைய வசன
தைக்கேட்டுத் தோப்படையை விட்டுவிட்டு ஸஹிக்கமுடியாத பா
சாலராஜனுடைய அந்தப் படையைப் பிளந்துகொண்டு சகு
இருக்குமிடத்துக்குச் சென்றார்கள் அரசரே! அவர்கள் சென்றபிற
திருஷ்டத்யும்னனைத் தலைவனாகக்கொண்ட பாண்டவர்கள் உமை
சேர்ந்தவர்களைக் கொன்றுகொண்டு வந்தார்கள் அதிகஉத்ஸாஹ
த்துடன்வருகின்ற அந்தமஹாரதர்களைக்கண்டு அப்பொழுது பர
கிரமசாலிகளான வீரர்கள் உயிரில் ஆசையைவிட்டவர்களானார்க
உம்முடையசேனையானது பெரும்பாலும் ஒளிஇழந்தமுகத்துட
கூடிய வீரர்களுள்ளதாயிற்று அரசரே! ஆயுதங்கள் குறைந்த
களும் நாற்புறத்திலும் சூழப்பட்டிருப்பவர்களுமான அவர்களை நா
கண்டு, என்னுடையஉயிரில் ஆசையைவிட்டு, நானே ஐந்தாமவ
நின்று [1] மூன்றங்கங்களுள்ள சேனையுடன்சேர்ந்து பாஞ்சாலனுடை
சேனையோடு போர்புரிந்தேன் எந்தஇடத்தில் கிருபர் இருந்தா
அந்தஇடத்தில் நின்று (போர்புரிந்து) நாங்கள் ஐந்துபேர்களும் கி
யினுடைய பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாகி அதிபயங்கர
இருக்கிற திருஷ்டத்யும்னனைக்குறித்து விரைவாக எதிர்த்துச்செ
ரோம் அவ்விடத்தில் பெரும்போர் நடக்கவில்லை அவனால் நாங்கள்
வர்களும் ஜயிக்கப்பட்டோம், பிறகு, யுத்தத்தினின்று ஓடிவிட்டோ
பிறகு, அருகில் நெருங்கிவருகிற மஹாரதனான ஸாத்யகியைக் க
டேன் வீரனான ஸாத்யகி நானூறுதேர்களுடன் யுத்தத்தில் என
எதிர்த்தான் களைத்தவாகனங்களையுடைய திருஷ்டத்யும்னனிட
னின்று அதிகப்பிரயாஸத்தினால் நான் விடுபட்டுப் பாவியானவ
நரகத்தில் விழுவதுபோல ஸாத்யகியினுடையபடையில் விழுந்தே
அவ்விடத்தில் அதிகபயங்கரமாயும் கோரமாயுமிருக்கிற யுத்தமான
ஒருமுகூர்த்தகாலம் நடந்தது மிக்கதோள்வலியமைந்த ஸாத்யகி
என்னுடைய பரிவாரத்தைக்கொன்று, மூர்சசையுடன் பூமிய
விழுந்திருக்கிற என்னை உயிரோடு பிடித்தான் பிறகு, ஒருமுகூ
த்ததிற்குள்ளாகப் பீமஸேனனால் கதையினாலும் அர்ஜுனனு
நாராசங்களாலும் அந்த யானைப்படையானது அடிக்கப்பட்ட

1 'வயங்கேசு' என்பது வேறுபாடம், 'அங்கங்கள் குறைந்த' என்
பொருள்

றபுறஙகளிலும கொறுககபபடடவைகளும மலைபோனறவைகளு
ன பெரிய யானைகளால பாணடவாகளுககு வழியானது, நன்கு
லலககூடாமலிருநதது மஹாராஜரே! பிறகு, மஹாபலசாலி
ன பீமஸேனன பெரிய யானைகளைத தூரததில இழுததுததளளிப
ணடவாகளுககு ரதமாாககததை எறபடுததினை' அசுவததாமா
ம கிருபரும ஸாதவதனை கிருதவாமாவும, பகைவாகளைசசிக்ஷிபப
னும மஹாரதனும அரசனுமான உமது புததிரனைத தோபபடை
ல காணுமல தேடினாகள ஜனஙகளுககு க்ஷயம நடநது வருங
லததில, நமமுடைய ஸேனுவீராகள அரசனைக காணுததினுல மன
நததமுறறுப பாஞசால ராஜகுமாரனை விடடுவிடடுச சகுனி
நககுமிடததுககுச சென்றாகள

இருபததைநதாவது அததியாயம

சல்யவதபாவம. (தொடர்ச்சி)

(பீமன மிதந்திருக்கிற துர்யோதனனுடைய இளைய ஸஹோதரர்களைக் கொன்றது)

பாரதரே! பாணடுபுததிரனை பீமஸேனனுல யுததததில
நதயானைபபடையானது கொலலபபடடுச சேனையும கொலலப
டவே, ஸஞசரிபபவனும பகைவாகளை அடககுபவனுமான பீம
ஸனனைத தணடததைக கையிலகொணடவனும உயிரைவாஙகு
றவனும கோபஙகொணடவனுமான அநதகனைபபோலக கண
டாம அரசரே! குருவமசததிலுதிததவனும உமமுடைய புததிர
மான துாயோதனன காணபபடாமலபோகவே, மாணடவாகள
ாக மிகுநதிருபபவாகளும ஸகோதராகளுமான உமமுடைய புததி
கள யுததததில ஒருஙகுகூடியவாகளாகிப பீமஸேனனைககுறிதது
ருகில ஓடினாகள ருருதாவா, ஸஞசயன, ஜயதஸேனன, ருரு
நதகன, துாவிமோசனகன, அவவிதமே பலசாலியான துாவிஷ
ன, துாமாஷணன, ஸுஜாதன, ஜைதரன, பூரிபலன, ரவி எனகிற
நத உமதுபுததிராகள ஒனறுசோநது நாறபுறஙகளிலும பீம
னனை எதிாததோடி எலலாததிககுககளிலும தடுததாகள மஹா
ஜரே! பிறகு, பீமன மீணடும தனரததததில ஏறிககொணடு உமது
ததிராகளுடைய மாமஸதானஙகளில கூாமையுளள பாணஙகளைப
ரயோகிததான மஹாயுததததில பீமனுல (பாணஙகளால) சிதற
டிககபபடுகினற உமது அநதப புததிராகள பெருஙகாறறுககள

யானையைத தாககுவதுபோலப பீமஸேனனை அணுகித தாககி
கள பிறகு, யுததததில கோபஙகொணட பீமன துாமாஷ
னுடைய தலையை ஒரு க்ஷுரபாரததினுல அறுததுப பூமியில சீக
மாக விழுமபடி செயதான பிறகு, மஹாரதனை பீமன எலலாக
சஙகளையும உடைககுந தனமையுள்ள வேறு ஒருபலலததினுல உப
புததிரனை ஸுருதாநதகனைக கொனமுன பகைவாகளை அடககு
வனுன பீமன பிறகு சிரிபபவனபோல ஒருநாராசததினுல குருவம
தில உதிததவனுன ஜயதஸேனனை அடிததுத தேரினடுவினின
கீழே தளளினுன ராஜரே! அவன ரததினினறு பூமியில விழு
உடனே மரிததான பெரியவரே! பிறகு, கோபஙகொணட ஸுரு
வாவோ கழுகிறகு பூணடவைகளும படிநத கணுககளுளளவை
மான நூறுபாணஙகளால பீமனை அடிததான பிறகு, யுததத
கோபஙகொணட பீமன, ஜைதரன பூரிபலன ரவி இமமூவரை
விஷததிறகும அகனிககும ஒபபான மூனறு பாணஙகளால அ
தான அடிககபபட்ட அநதமஹாரதாகள வஸநதகாலததில புஷ
கள நிறைநததும வெடடபபடடதுமான பலாசவிருக்ஷஙகளபே
ரதஙகளினினறு பூமியில விழுநதாாகள பிறகு, பகைவாகளை
தவிககச செயபவனுன பீமன தீக்ஷணமான வேறு ஒரு பலலததி
துாவிமோசனனைககொனறு யமனிடம அனுபபினுன அமடக
படடவனும ரதிகாகளுள சிறநதவனுமான அநதத துாவிமோசன
மலையின சிகரததில உணடான மரமானது காறறினுல முறிககப
டுக கீழே விழுவதுபோலத தனரததினினறு பூமியில விழுநதா
பிறகு, யுததததில பீமன உமமுடைய புததிரனை துஷபாதாஷ
யும ஸுஜாதனையும படைமுகததில ஒவவொருவரையும இரண
இரணடு பாணஙகளால கொனமுன ரதிகாகளுள சிறநதவாகள
அவவிருவரும பாணஙகளால அடிககபபடட அஙகஙகளுடன பூ
யில விழுநதாாகள பிறகு, பீமன யுததததில எதிாததுவ
கினற உமமுடைய குமாரனை துாவிஷஹனை யுததகளததில கக
அவனை ஒரு பலலததினுல கீழே விழுமபடி செயதான எவ
விலலாளிகளும பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே அவன செ
லப்படடு வாகனததினினறு விழுநதான யுததததில ஒருவனுல
பிராதாககள கொலலபபடடதைக கணடு ஸுருதாவா கோபதது
வசப்பபடடவனுகிப பொனனுலலஙகரிககபபடட மிகக பெரித
விலலை அசைவுறுமபடி செயதுகொணடும விஷதத்துககும நெ
புககும ஒபபான அனேகமபாணங்களைப பிரயோகிததுககொண

ஹ்னை எதிாததான மனனரே! அநத ஸருதாவாவோ மஹாயுததத
பாணடவனுடைய விலலை வெடடிப பினபு வில அறுககபபடட
தபபீமனமீது இருபதுபாணஙகளை இறைததான பிறகு, மிகக
சாலியான பீமஸேனன வேறுவிலலை எடுதது உமமுடைய புததி
மீது (பாணஙகளை) இறைததான, 'நில, நில' எனறும சொன
முறகாலததில யுதததில ஜமபனுககும இநதிரனுககும
தம நடநததுபோல அவவிருவருககும ஆசசாயகரமாயும பயஙகர
முளள பெருமபோா நடநதது அநதயுதததில பிரயோகிக
படடவைகளும யமதணடததுககு ஒபபானவைகளும கூாமை
ளவைகளுமான அவவிருவாகளுடைய பாணஙகளால பூமிமுழுமை
ஆகாயமும திககுககளும திககோணஙகளும நனறாக மூடப
டன வேநதரே! பிறகு, ஸருதாவா, அதிககோபஙகொணடு யுத
தில விலலையெடுதது அமபுகளால பீமஸேனனை இரணடுகைகளி
மாாபிலும அடிததான மஹாராஜரே! விலலாளியான உம
டைய புததிரனுல நனறாக அடிககபபடட அநதபபீமன கோபங
ணடவனுகப பாவகாலததில பெருஙகடல கலஙகுவதுபோலக
ஙகினுன பெரியவரே! பிறகு, பீமன கோபததினுல மூடப
டவனுகிப பாணஙகளால உமது புததிரனுடைய ஸாரதியையும
கு குதிரைகளையும யமனுடைய வீடடுககு அனுபபினுன அள
முடியாத மனேவுைதாயமுளள பீமன, ரததகதை இழநத அநத
ருதாவாவைககணடு தன கைததோசசியைக காணபிததுககொணடு
ருகளால விரைவாகச செலலுகினற பாணஙகளை இறைததான
நதரே! ரததகதை இழநத ஸருதாவா கததியையும கேடகததை
கையில எடுததான பிறகு, பாணடவன கததியையும அனேக
பிரபிரதிமைகளுடனகூடியதும ஒளிபொருநதியதுமான கேடகத
யும கையில எடுககினற அநதஸருதாவாவினுடைய தலையை ஒரு
ூரபாததினுல உடலிலிருநது அறுததுததளளினுன பிறகு,மஹாத
மான பாணடவனுல க்ஷுரபாததினுல தலை அறுககபபடட ஸரு
ாவினுடைய உடலானது பூமியை எதிரொலிபிடுமபடி செயது
ணடு தனனுடையரததததினினறு விழுநதது அநதவீரன விழுநத
னே, உமமைசசோநதவாகள பயததினுல மயககமுறறவாகளும
புரிய எணணஙகொணடவாகளுமாக யுதததில பீமனை எதிாதது
னாகள பிரதாபசாலியான பீமஸேனன, மாணடதுபோக மிசச
ககிற ஸேனுஸமுததிரததினினறு தனனைநோககி விரைவாக வரு
றவாகளும கவசம பூணடவாகளுமான அநத வீராகளை எதிாத

தான அவாகளோ அவனே எதிாதது நாறபுறஙகளிலும சூழ
கொணடாாகள பிறகு, (பகைவாகளால) சூழபபடட பீமன, இந
அஸுராகளைத துனபுறுததுவதுபோல உமமைசசோநத அவாக
வாகளையும, கூாமையான பாணஙகளால துனபுறுததினுன பி
ாதகுபதிகளுடனகூடின ஐநூறுமஹாரதஙகளை நாசஞசெயது
டும யுததததில எழுநூறு யானைபபடையையும கொனறுன அ
உததமமான பாணஙகளால லக்ஷமகாலாடகளையும எணணூறு
ைகளையும கொனறு பிரகாசிததான பிரபுவே! குநதீபுததிர
பீமஸேனனே யுததததில உமமுடைய புததிாகளைககொனறு
னைக கிருதாாததனுகவும தனஜனமாவை ஸபலமாகவும எணணி
நராதிபரே! அவவணணம போாபுரிகினறவனும உமமைசசே
வாகளைக கொலலுகினறவனுமான அநதபபீமஸேனனை உமமு
போாவீராகள பாாபபதறகுஞ சகதியறறவாகளானாாகள, பீ
எலலாககெளரவாகளையும ஓடுமபடிசெயது அநதக காலாடகளை
கொனறு, பிறகு பெரியயானைகளைப பயமடையுமபடி செயதுகொ
இருகைகளாலும சததததை உணடுபணணினுன மஹாராஜ
பெருமபானமையாகப போாவீராகள கொலலபபடட உமமு
படையானது கொஞசம மிகுநததாகித தீனமானஸதிதியை அ
தது

இருபததாறுவது அதயாயம

சல்யவதபாவம். (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் ஸம்வாதமும், ஸங்குலயுத்தமு
பீமன ஸுதர்சனனைக் கொன்றதும்)

மஹாராஜரே! மாணடவாகளபோக மிகுநதவாகளான
யோதனனும உமமுடைய குமாரனுன [1] ஸுதாசனும அபபொ
யுததததில குதிரைகளின நடுவில நினறாாகள பிறகு, குதிரைக
நடுவிலிருககினற துாயோதனனைககணடு தேவகிநநதனா குநதீ
னுன தனஞசயனைபபாாதது, 'அாஜுன! பகைவாகள, பெருமபான
யாகக கொலலபபடடாாகள நமது பநதுககள ரக்ஷிககபபடடா
சினிபுஙகவனுன இநத ஸாதயகியும ஸஞசயனைப பிடிததுககொ
திருமபிவிடடான. பாரத! நகுலனும ஸஹதேவனும யுததததிலது
வீராகளுடனகூடின பாவிகளான தாாததராஷடிராகளோடு சண

---

[1] இவனே ஸுதாசனன.

...து களைத்துவிட்டார்கள் கிருபர், கிருதவர்மா, மஹாரதரான ...ராணபுத்திரர் இம்மூவர்களும் துர்யோதனனைத் தாண்டி நிற்கின ...ள் இதோ பாஞ்சாலராஜகுமாரன் எல்லாப்பிரபத்ரகர்களுட... துர்யோதனனுடைய சேனையைக் கொன்று அதிககாந்தியோடு ...ங்கிக்கொண்டு நிற்கிறான் குந்தீநந்தன! இதோ துர்யோதனன் ...பிடிக்கப் பெற்று அடிக்கடி நம்மை நோக்கிக்கொண்டு குதிரை ...ன் மத்தியில் இருக்கிறான், எல்லாச்சேனையையும் எதிரணி வகுத் ...கொண்டு யுத்தமத்தியில (போர்புரிவதற்காக) நிற்கிறான். இவனைக் ... பாணங்களால் கொன்று கருதகருதயனுகப் போகிறாய ...வர்களை அடக்குகிறவனே! கொல்லப்பட்ட யானைப்படையை ...வந்திருக்கிற உன்னையுங் கண்டு இவர்கள் ஓடுமுன்னரே துர்யோ ...னை ஸம்ஹாரம் செய்வாயாக அப்பா! 'சீக்கிரம் இங்குவர ...டும்' என்று சொல்வதின்பொருட்டு ஒருவன் பாஞ்சாலராஜ ...ரனை திருஷ்டத்யும்னனை நோக்கிச் செல்லவேண்டும் களைத்த ...னயுடன்கூடினவனும் எதிரிகளுக்குத் தீங்கிழைத்தவனுமான ...த திருஷ்டத்யும்னன் விடப்படமாட்டான் திருதராஷ்டிரபுத்தி ... யுத்தத்தில் உன்னுடைய சேனையனைத்தையும் கொன்று ...டுவின்குமாரர்களை ஜயிக்கப்பட்டவர்களாகவே எண்ணிப் பெரிய ...தைத் தரிக்கிறான் பாண்டவர்களால் பீடிக்கப்பட்டும் கொல்லப் ...மிருக்கிற தன் சேனையைக்கண்டு அரசன் நிச்சயமாகத் தன ...தின்பொருட்டே யுத்தத்திற்காக வரப்போகிறான்' என்றார்

இவ்வாறு உரைக்கக்கேட்ட பலகுனனே, கிருஷ்ணனைப்பார்த்து, ...தவரே! திருதராஷ்டிர புத்திரர்களனைவரும் பீமனால் கொல்லப் ...டார்கள் எந்த இருவர் இங்கு இருக்கிறார்களோ அவர்களும் ...பொழுதே இருக்கப்போகிறதில்லை கோவிந்தரே! பீஷ்மர் கொல ...ட்டார் துரோணரும் கொல்லப்பட்டார் சூரியகுமாரனான ...னும் கொல்லப்பட்டான் மத்ரதேசாதிபதியான சல்யனும் ...ல்லப்பட்டான் ஜயத்ரதனும் கொல்லப்பட்டான் ஜநார்த்தனரே! ...லனுடைய குமாரனான சகுனியினுடைய ஐந்நூறு குதிரை ...ம் இருநூறு ரதங்களும் நூற்றுக்குமேற்பட்ட யானைகளும் மூவா... காலாட்களும் மிகுந்திருக்கிறார்கள் மாதவரே! அச்வத்தாமா, ...ர், திரிகர்த்தாதிபதியான ஸுசர்மா, உலூகன், சகுனி, ஸாத்வத ... கிருதவர்மா, (இவர்களடங்கிய) இந்தச்சேனைதான் தார்த்தராஷ... ...னுக்கு மிகுந்திருப்பதாயிற்று. காலத்தினால் பூமியில் நிச்சயமாக ...வனும் விடப்படுவதில்லை அவ்வாறாக, ஸைன்யம் கொல்லப்பட...

டிருக்கையில் துரியோதனன் நிற்பதைப் பாரும் மஹாராஜா
யுதிஷ்டிரர் இன்றைத்தினம் பகைவர்கள் அழிக்கப் பெற்றவர்
போகிறார் இச்சமயத்தில் பகைவர்களுள் ஒருவனாவது என்னிட
னின்று விடுபடமாட்டானென்று நினைக்கிறேன் கோவிந்தரே! ப
தினால் அதிகரித்திருக்கின்ற எவர்கள் இன்று யுத்தத்தை விடுகி
வில்லையோ, அவர்கள் தேவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களனைவரை
யும் கொல்வேன் கூர்மையான பாணங்களால் இன்று காந்தாரதே
தாசனுடைய புத்திரனான சகுனியைக்கொன்று அரசருக்கு யுத்த
லுண்டான நீண்டவிழிப்பைப் போக்கப்போகிறேன் கெட்ட ந
யுள்ள சகுனி, கபடத்தினால் எந்த ரத்தினங்களை ஸபையில் சூ
டத்தில் கவர்ந்தானோ அவைகளை நான் மீண்டும் கைப்பற்றுகிறே
யுத்தத்தில் பாண்டவர்களால் பர்த்தாக்களும் புத்திரர்களும் கெ
ல்லப்பட்டார்கள் என்பதைக்கேட்டு ஹஸ்தினாபுரத்திலிருக்கிற எ
ஸ்திரீகளும் என்னுடைய சக்தியை இன்று அறியப்போகின்றார்
மாதவரே! இன்று காரியமனைத்தும் முடிவுபெறப்போகின்
இன்று துரியோதனன் விளங்குகின்ற ஸம்பத்தையும் உயிரை
இழக்கப்போகிறான் கேசவரே! விருஷ்ணிவம்சத்திலுதித்தவ
பயத்தினால் என்னுடைய யுத்தத்தினின்று விலகாமல் போவா
யாகில், பரமமூடனான துரியோதனனைக் கொல்லப்பட்டவனெ
அறிவீராக பகைவர்களை அடக்குகிறவரே! இந்தக் குதிரைகளு
மானது, என்னுடைய நாணொலியையும் தலத்வனியையும் ஸஹி
தற்குப்போதுமான திறமையுள்ளதன்று இதோ கொல்லப்
றேன் செலுத்தும்' என்றுமொழிந்தான்

அரசரே! ஸ்ரீமானான பாண்டவன் இவ்வாறு சொ
கேட்ட தாசார்ஹரோ, துரியோதனனுடைய சேனையைக்குறித்
குதிரைகளை ஓட்டினார் பெரியவரே! அந்தப்படையைக்
மகாரதர்களான பீமஸேனன், அர்ஜுனன், ஸஹதேவன் இம்
ரும் ஸன்னத்தர்களாகத் துரியோதனனைக் கொல்லவேண்டு
கிற எண்ணத்தினால் ஸிம்மநாதத்துடன் சென்றார்கள். ஓ
சேர்ந்து வேகத்துடனே விற்களைக் கையிலேந்தியவர்களும் ெ
லும் விருப்பமுள்ளவர்களுமான அந்தப்பாண்டவர்களனைவர
யும்பார்த்து யுத்தத்தில் சகுனி எதிர்த்துச்சென்றான் உம்மு
புத்ரனான சுதாசனன் பீமஸேனனை எதிர்த்தான் ஸுசர்மாவும் ச
யும் கிரீடியுடன் போர்புரிந்தார்கள் உமது புத்ரன் குதிரையின்
ஏறிக்கொண்டு ஸஹதேவனை எதிர்த்தான் அரசரே! பிறகு,

டையபுத்ரன முயறசியுடனே ஸஹதேவனுடைய தலையில விரை கப பிராஸததினுல அடித்தான உமமுடைய புதரனுல அடிககப ட அந்த ஸஹதேவன ரததத்தால எல்லா அங்கங்களும நனைக பட்ட ஸாபபமபோலச சீறிககொண்டு ரதமததியில உடகாரந ன பிராஜாநாதரே ! பிறகு, ஸஹதேவன பிரஜ்ஞையை அடைந்து திக கோபமகொணடவனுகத துரியோதனனமீது கூரமையான ம்புகளை மிகுதியாகப பொழிந்தான

குநதியின புதலவனும தனஞசயனுமான அர்ஜுனனும யுதத வலலமையை வெளியிட்டுக குதிரைகளின முதுகுகளினின்று ரகளுடைய தலைகளை அறுததான பாரததன அபபொழுது ந்தபபடையை அநேக பாணங்களால நாசஞ்செயதான, எல்லாக திரைகளையும கீழே விழுமபடிசெயது திரிகாததவீரரகளுடைய ங்களைநோக்கிச சென்ருன பிறகு, மஹாரதாகளான அநதத ரிகாததவீரரகள ஒன்றுசோநதவாகளாகி அர்ஜுனனமீதும வாஸு வாமீதும சரமாரிகளை இறைததாரகள மிகக புகழுளளவனன ாடுநதனன ஒரு க்ஷுரபரததினுல ஸதயகாமாவை அடிததது, றகு, அவனுடைய ரததநினது மூககணையை வெட்டினுன புவே ! மிகக புகழுளளவனன அர்ஜுனன, சாணையில தீட்டப ட ஒரு க்ஷுரபாததினுல ஸதயகாமாவினுடைய பிரகாசமுளள ணடலங்களைஅணிநத தலையை விரைவாக வெட்டினுன அரசரே ! றகு, பசியுடனிருககின்ற ஒருஸிமமமானது காட்டில மானை எவ று கவாநதுகொளளுமோ அவவாறே யுததவீரரகள பாரததுக ாண்டிருககுமபொழுதே ஸதயேஷுவைக கவாநதுகொண்டான றகு, பாரததன அநதஸுசாமாவை மூன்றுபாணங்களால அடித்து வாணததினுல அலங்கரிககபபட்டிருககின்ற அநத எல்லா ரதங ாயும அடிதது நாசஞ்செயதான பிறகு, அவன விரைபவனுகி டுங்காலமாக நனகு மறைததுவைககபபட்டிருநத கடுமையான ாபமாகிற விஷததை வெளியில ககிக்கொணடு பரஸ்தலாதிபதி ன ஸுசாமாவை நோககிச சென்ருன பாரதாகளுள சிறநத ரே ! அர்ஜுனன அநதபரஸ்தலாதிபதியை நூறுபாணங்களால பபிப பிறகு விலலாளியான அவனுடைய குதிரைகளை அடிததான றகு, பாரததன யமதணடததிறகு ஒபபான ஓர அமபை அப ாழுது எடுததுச சிரிததுககொண்டு ஸுசாமாவைககுறிதது விரை கப பிரயோகிததான விலலாளியும கடுஞ்சினததினுல ஜவலிக ன்றவனுமான அநத அர்ஜுனனுல தொடுககபபட்ட அநத அமபா து யுதததில ஸுசாமாவை அடைநது மாரபைப பிளநதது.

மஹாராஜரே! அவன் உயிர்துறந்து எல்லாப்பாண்டவர்களையு ஸந்தோஷிக்கச் செய்துகொண்டும் உம்மைச்சேர்ந்தவர்களைத் துன் முறும்படி செய்துகொண்டும் பூமியில் விழுந்தான் அர்ஜுன் ஸுசர்மாவை யுத்தத்திற்கொன்று மஹாரதர்களான அவனுடை குமாரர்கள் எழுவரையும் எண்மரையும் முப்பதின்மரையும் அ களால் நாசஞ்செய்தான் பிறகு, மஹாரதனான அர்ஜுனன், ஸு மாவுடன் வந்திருக்கின்ற காலாட்களனைவரையும் கூர்மையுள் பாணங்களால் கொன்று, கொல்லப்பட்டுப்போக மிகுந்திருக்கின் பாரதசேனையை எதிர்த்துச்சென்றான் அரசரே! பீமனோ யுத் தில் கோபமுற்றுச் சிரித்துக்கொண்டே உமது புத்ரனான ஸுதர் னைப் பாணங்களால் கண்ணிமைக்குப் புலப்படாமலிருக்கும்படி செ தான் பிறகு, அட்டஹாஸத்துடன் கூடியவனும் கோபமுறை வனுமான பீமன் அவனுடைய தலையை உடலிலிருந்து அறுத்தா அந்தஸுதர்சனன் மிக்ககூர்மையுள்ள ஒருக்ஷுரப்ரத்தினால் அ க்கப்பட்டுப் பூமியில் விழுந்தான் அந்த வீரன் கொல்லப்பட் வுடனே, அவனுடன்வந்திருந்த அவனுடைய காலாட்கள் பற அம்புகளை இறைத்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் பீமனைச் சூழ்ந்துகொ டார்கள் பிறகு, வ்ருகோதரன் இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்திற் இடிக்கும் ஸமமாகத் தாக்குகின்ற கூர்மையுள்ள பாணங்களை முடைய படையின்மீது நாற்புறத்திலும் இறைத்தான் பரதகுல சிறந்தவரே! பிறகு, பீமன் ஒருக்ஷணத்திற்குள் அதனை நாசம தான் பாரதரே! அவைகள் நாசம்பண்ணப்படும்பொழுது, ம ரதர்களான ஸேனாபதிகள் பீமஸேனனை எதிர்த்துப் போர்புரிந் கள் அந்தப்பாண்டவன் அவர்களனைவர்கள்மீதும் கோரம பாணங்களை இறைத்தான் வேந்தரே! அவ்வாறே, உம சேர்ந்தவர்களும், மஹாரதர்களான பாண்டவவீரர்களை நாற்பக்க லும் பெரிய அம்புமழையுடன் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் சத்ருக்களுட யுத்தஞ்செய்ய விருப்பமுள்ள பாண்டவர்களுடையவையும் யுத் தில் பாண்டவவீரர்களுடன் போர்புரிய விருப்பமுள்ள உம சேர்ந்த வீரர்களுடையவையுமான அந்தச் சேனைகளெல்லாம் குழப்பமுற்றிருந்தன. மன்னரே! இரண்டு சேனைகளிலும் பொழுது அந்தயுத்தரங்கத்தில் ஒருவராலொருவர் அடிக்கப்பட் களான யுத்தவீரர்கள் பந்துக்களைப்பற்றித் துக்கித்துக்கொண்டு வி விழுந்தார்கள்

இருபததேழாவது அதயாயம்.

சல்யவதபாவம். (தொடர்ச்சி)

(ஸஹதேவன் சகுனியையும் உலூகனையும் கொன்றது)

அரசரே! யானைகளுக்கும குதிரைகளுக்கும மனிதாகளுக
ம அழிவையுணடுபணணுகினற அநத யுததமானது நடநதுவரு
கயில, ஸுபலனுடைய குமாரனான சகுனி ஸஹதேவனை எதிரத
ன பிறகு, பிரதாபசாலியான ஸஹதேவன, விரைவாக எதிாதது
நகினற அநதச சகுனியினமீது சீககிரமாகச செலலுகினற விட
்கள போனற பாணஸமூகஙகளைப பிரயோகிததான வேநதரே!
ஹதேவன யுதததகில உலூகனைப பததுபபாணஙகளால அடித
ன மஹாராஜரே! சகுனியும பீமனை மூனறு பாணஙகளால
டிததுக கூாமையுளள தொணணூறு பாணஙகளை ஸஹதேவனமீது
றைததான. அரசரே! அநதசசூராகள யுதததகில ஒருவரையொரு
எதிாததுக கூாமையுளளவைகளும, கழுகிறகுகளால வேகமுளள
வகளாகச செயயபபடடவைகளும, தஙககககடடுககளுளளவைகளும,
ணககலலில தீடடபபடடவைகளும, காதுவரையில இழுதது
டபபடடவைகளுமான பாணஙகளால அடிததாாகள பிரஜாநாதரே!
வாகளுடைய விறகளிலுளள நாணகயிறுகளால விடபபடட சர
ரியானது, திசைகளை மேகம நீரததாரைகளால மறைபபதுபோல
லாததிசைகளையும மறைததது பாரதரே! பிறகு, அதிகபல
லிக்ளான பீமனும ஸஹதேவனும யுததகளததில கோபஙகொண
ராகளாகித துனபததை உணடுபணணிககொணடு யுதததகில ஸஞ்
ததாாகள பரதகுலததில உதிததவரே! அவவிருவாகளாலும
னகபாணஙகளால மூடபபடட உமமுடைய அநதசசேனையா
து ஆஙகாஙகு அநதகாரததுடனகூடின ஆகாயம போலாகியது
சரே! நாறபுறஙகளிலும விரைவாக ஓடுகினறவைகளும அமபு
ால மூடபபடடவைகளும கொலலபபடட அனேகவீராகளை
இததுசசெலலுகினறவைகளுமான குதிரைகளால அநத அநத
டததில வழி உணடுபணணபபடடது பெரியவரே! வீராகளு
ாகூடவே கொலலபபடடிருககிற குதிரைகளுடைய உடைககப
ட கவசஙகளாலும வெடடபபடட ஈடடிகளாலும ரிஷடிகளா
ம கததிகளாலும பராஸஙகளாலும கோடாலிகளாலும சகதி
ளாலும மூடபபடட பூமியானது புஷபஙகளால மூடபபடடது

போலப் பறப்பல வாணமுள்ளதாயிற்று. மஹாராஜரே! அந்த யுத்
தில் போர்வீரர்கள் கோபத்துடன் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்
பரஸ்பரம் அடித்துக்கொண்டு ஸஞ்சரித்தார்கள் மஹாராஜரே
புரட்டிவிழிக்கப்பட்ட கண்களுள்ளவைகளும் ரோஷத்தினால் உ
களை நன்றாகக்கடித்திருப்பவைகளும் குண்டலங்களுடன் கூ
வைகளும் தாமரைமலர்களின் தாதுக்களுக்கு ஸமமாயிருப்ப
களுமான முகங்களாலும், அறுக்கப்பட்டவைகளும் சிறந்தயானை
னுடைய துதிக்கைபோன்றவைகளும் தோள்வளைகளோடும் கவ
களோடும் கத்திகளோடும் ஈட்டிகளோடும் கோடாலிகளோடும் கூ
வைகளுமான புஜங்களாலும் யுத்தபூமி மூடப்பட்டது பிரபுவே
யுத்தத்தில் அறுக்கப்பட்டவையும் எழுந்திருந்து கூத்தாடுகி
வையுமான வேறு சில தலையில்லா முண்டங்களால் ரணபூமியான
இறைச்சியினாலும் பிராணிகளுடைய கூட்டங்களால் மறைக்கப்பட்
தும் அச்சத்தை விளைப்பதுமாகியது மஹாயுத்தத்தில் சே
சிறிது மிகுந்திருக்கவே, பாண்டவர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்து கௌர
வீரர்களை யமனுடையவீட்டுக்கு அனுப்பினார்கள் இச்சமயத்
பிரதாபசாலியும் சூரனுமான சகுனி பராஸத்தினால் ஸஹதே
னுடைய தலையில் நன்றாக அடித்தான் மஹாராஜரே! அ
நிலைகுலைந்து ரதத்தின் மத்தியில் உட்கார்ந்தான் பாரதரே!
தாபசாலியான பீமஸேனன், ஸஹதேவன் அவ்வித நிலைமை
இருப்பதைக்கண்டு அதிககோபங்கொண்டு எல்லாசைனியங்க
யும் தடுத்தான் பகைவர்களை அடக்குகிறவனான அந்தப்
ஸேனன் நூறுநூறாகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் நாராசங்கள
(அவைகளைப்) பிளந்தான், பிளந்து, ஸிம்மநாதத்தையும் செய்தா
அந்தச்சப்தத்தினால் நடுக்கமடைந்தவர்களும் குதிரைகளையும் யா
களையுமுடையவர்களுமான சகுனியினுடைய உதவிவீரர்களனை
களும்,உடனே பயந்து ஓடினார்கள் அந்தசைனிகர்கள் சிதற அடிக
பட்டதைக்கண்டு, அரசனான துரியோதனன், 'க்ஷத்ரியர்களே! அறியாத
களே! திரும்புங்கள், யுத்தம்செய்யுங்கள் ஓடுவதினால் உங்களு
யாது பயன்? எவன் தைரியமுள்ளவனாக யுத்தத்தில் புறங்காட்டா
பிராணனை விடுகிறானோ அவன் இந்த உலகத்தில் கீர்த்தியைப்பெ
மரித்தும் நல்ல உலகங்களை அடைகிறான்' என்று கூறினான் அரசனு
இவ்வாறுசொல்லப்பட்ட அந்தச்சகுனியின் உதவிவீரர்கள், மரண
நிச்சயமாயிருப்பதாக எண்ணிப் பாண்டவர்களை எதிர்த்தார்கள் ரா
ந்திரரே! அந்தயுத்தத்தில் எல்லாத்திக்குக்களிலும் கலக்கப்பட்

லபோல நிலைதவறி ஓடுகின்ற வீரர்களால் அதிபயங்கரமான சப
உண்டுபண்ணப்பட்டது மஹாராஜரே! பிறகு, அந்தச்சகுனியி
டைய படைவீரர்களை எதிரிற்கண்டு பாண்டவர்கள் விஜயத்தில்
றசியுள்ளவர்களாக எதிர்த்தார்கள் அரசரே! (பகைவர்களால்)
ல்லமுடியாதவனான ஸஹதேவன் மறுபடியும் தேருதலடைந்து
னியைப் பத்துப்பாணங்களாலும் அவனுடையகுதிரைகளைமூன்று
ணங்களாலும் அடித்துச் சிரித்துக்கொண்டு சகுனியினுடையவில்லை
பாணங்களால் வெட்டினான் பிறகு, யுத்தத்தில் கெட்டமதங்
ண்ட சகுனி வேறுவில்லை எடுத்து நகுலனை அறுபதுபாணங்
ளாலும் பீமனை ஏழுபாணங்களாலும் அடித்தான் மஹாராஜரே!
லூகனும் யுத்தத்தில் பிதாவைப் பாதுகாக்கஎண்ணிப் பீமனை
பாணங்களாலும் ஸஹதேவனை எழுபதுபாணங்களாலும் அடித்
ன பீமஸேனன் அந்த உலூகனை யுத்தத்தில் ஒன்பது பாணங்
ளாலும் சகுனியை அறுபத்துநான்கு பாணங்களாலும் பக்கத்தி
நப்பவர்களை மும்மூன்று பாணங்களாலும் அடித்தான் பீமனால்
ணெயிட்டுத்தீட்டப்பட்ட நாராசங்களால் அடிக்கப்படுகின்ற
தவீரர்கள், கோபங்கொண்டு, மின்னலுடன்கூடின மேகங்கள்
த்தாரைகளால் பர்வதத்தை மூடுவதுபோல, யுத்தத்தில் ஸஹதேவ
ச சரமாரிகளால் மூடினார்கள் மஹாராஜரே! பிறகு, சூரனும்
தாபசாலியுமான ஸஹதேவன் எதிர்த்துவருகின்ற உலூகனுடைய
லயை ஒருபல்லத்தினால் கவர்ந்தான் அந்த உலூகன் ஸஹதேவ
ல் (கீழே) தள்ளப்பட்டு, ரக்தத்தினால் நாற்புறத்திலும் நனைக்கப்
ட எல்லா அங்கங்களுடனும் கூடியவனாக யுத்தத்தில் பாண்டவ
ர மகிழ்வித்துக்கொண்டு ரதத்தினின்று பூமியை அடைந்தான்.
யுத்தத்தில் புத்திரன் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு சகுனி கண்
ரோடுகூடிய குரலுள்ளவனாகப் பெருமூச்சுவிட்டு விதுரருடைய
லை நினைத்துக்கொண்டு ஒருமுகூர்த்தகாலம் ஆலோசித்துக்கண்
ல் நீர்ததும்பப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு ஸஹதேவனை எதிர்
மூன்றுபாணங்களால் அடித்தான் மஹாராஜரே! பிரதாபசாலி
ன ஸஹதேவன் சகுனியினால்விடப்பட்ட அந்தப்பாணங்களைப்
ணஸமூகங்களால்விலக்கி யுத்தத்தில் (அவனுடைய) வில்லையுந்
ண்டாக்கினான் ராஜேந்திரரே! வில்அறுக்கப்பட்டவுடனே, ஸுபல
டைய புத்திரனான சகுனி அப்பொழுது பெரிய கத்தியை எடுத்து
றதேவன்மீது பிரயோகித்தான் பிரஜைகளுக்கு நாதரே! விரை
வருகின்றதும் கோரஸ்வரூபமுள்ளதுமான அந்தச்சகுனியினு

டைய கததியை ஸஹதேவன யுததததில நகைததுககொணடு இர
டாககததுணடாககினன, கததி இரணடாககததுணடாககபபட்ட
கணடு, ஒருபெரிய கதாயுததததைஎடுதது ஸஹதேவனமீது பிர
கிததான அதுவும வீணுகிப பூமியிலவிழுநதது பிறகு, சகு
அதிககோபஙகொணடு அதிககோரரூபமுளளதும தோனறியிருக
காலராததிரிபோனறதுமான ஒருசகதியைப பாணடவனமீது
யோகிததான யுததததில விரைவாகவருகினற அநதசசகதி
ஸஹதேவன நகைததுகொணடே பொனனுலலஙகரிககபப
பாணஙகளால மூனறுகத துணடாககினன பொனனணிகளுட
கூடிய அநதச சகதியானது மூனறுகத துணடாககபபட்டு ஆகா
தினினறு சிதறி மினனலபோல ஜவலிததுககொணடு பூமியில விழு
தது துணடாடபபட்ட சகதியையும பயததினுல பீடிககபப
சகுனியையும கணடு பயமுணடாகவே, சகுனியுடன கூடின
களாக உமமைச சோநதவாகளனைவரும ஓடினாகள பிறகு, ஜ
தோடு விளஙகுகினற பாணடவாகளால பெரிய ஆரவாரஞசெய
பட்டது பிறகு, உமமைசசோநதவாகளனைவரும பெருமபான
யாகப புறஙகாட்டினவாகளானாகள பிரதாபசாலியான மாதரீபு
ரன, அநதத தாத்தராஷடிராகள மனவருததமுறறதைக கண
யுததததில அநேக ஆயிரமபாணஙகளால அவாகளை வேறுஇ
போகவிடாமல தடுததான, பிறகு, புஷடியுளள காநதாரதேசத
குதிரைபபடைகளால காபபாறறபபட்டவனும ஜயததிலஉறுதியு
வனும யுததரஙகததில செனறுகொணடிருபபவனுமான சகுனி
ஸஹதேவன நெருஙகினன அரசரே! ஸஹதேவன, அநதச
னியை மிகுநதிருககிற அமசமாகஎணணி உறுபபுககள பொன
லமைககபபெறற தேரோடு எதிரததுச செனறுன கோபஙகொ
டவனுன அநத ஸஹதேவன சகுனியை எதிரததுசசெனறு மி
பெரிதான விலலில நாணகயிறறைபபூட்டி உறுதியாக நாணொ
செயதுகொணடு கழுகிறகுகள பூணடவைகளும சாணையில தீட்
பட்டவைகளுமான அமபுகளால பெரியயானையைத தோட்டிகள
அடிபபதுபோல அதிகமாக அடிததான மேதாவியான ஸஹதேவ
நினைககுமபடி செயகினறவன்போல அந்தச்சகுனியைப பாாத
'க்ஷததிரியதாமததில நிலைபெறறு யுததஞ்செய ஆண்பிளளை
யிரு ஏ! மூட! கெட்ட்புததியுளளவனே! ஸபையில ப்ாசகிஸ்கக
கையில எடுததுககொணடு அபபொழுது பேசினயனறோ? 'அந
செய்கையின பயனை' இபபொழுது அடைவாயாக.' 'ஏவா

காலத்தில் எங்களைப் பார்த்துப் பரிஹஸித்தார்களோ அந்தத்
ர்தமர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். குலத்துக்குக் கொள்ளியான
யோதனனும் அவனுக்கு மாதுலனான நீயும் மிகுந்திருக்கிறீர்கள்.
ஒக அடிக்கக்கூடிய தடியினால் பழத்தை மரத்தினின்று அடித்
தள்ளுவதுபோலக் க்ஷுரத்தினால் உன் தலையை இப்பொழுது
த்துக் கீழே தள்ளப்போகிறேன்' என்று நிச்சித்துக் கூறினன்
ராஜரே! மஹாபலசாலியும் யுத்தத்தில் திறமைவாய்ந்தவனு
ஸஹதேவன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு அதிகக்ரோதமுள்ளவ
வேகத்தோடு அவனை எதிர்த்துச் சென்றான். பகைவர்களால்
வித்தினாலும் அவமதிக்கத்தகாதவனும் யுத்தவீரர்களுக்குத்
வனுமான ஸஹதேவன் எதிர்த்துச் சென்று வில்லைத் திடமாக
த்துக் குரோத்தினால் மிகவிளங்கிக்கொண்டு சகுனியைப் பத்
பாணங்களாலும் அவனுடைய குதிரைகளை நான்கு பாணங்களா
அடித்து, குடையையும் கொடியையும் வில்லையும்வெட்டி, ஸிம
போலக் காஜித்தான் ஸஹதேவனால் கொடியும் வில்லும் குடை
அறுக்கப்பட்டசகுனி, அனேகபாணங்களால் எல்லா மர்மஸ்தா
களிலும் அடிக்கப்பட்டவனாகச் செய்யப்பட்டான் மஹாராஜரே!
கு, பராபசாலியான ஸஹதேவன் மறுபடியும் அணுகமுடியாத
ரியைச் சகுனியின்மீது பிரயோகித்தான் பிறகு, கோபங்
ண்ட ஸுபலனுடைய புத்ரனான சகுனி யுத்தகத்தில் மாத்ரீபுத்
ன ஸஹதேவனைப் பொன்னணியணிந்த பிராஸத்தினால்
லல்எண்ணி ஒருவனுக்கே சீக்கிரமாக எதிர்த்தான் மாத்ரிபுத்
உயர எடுக்கப்பட்ட அவனுடைய அந்தப்பராஸத்தையும் மிக
டசியாயுள்ள இருகைகளையும் யுத்தமுனையில் மூன்று பல்லங்
ல ஒரேஸமயத்தில் விரைவாக அறுத்து யுத்தமத்தியில் உரக்கக்
த்தான் பிறகு, சுறுசுறுப்பாகக் காயங்களைச்செய்பவனான ஸஹ
வன் அவதானத்துடன் பிரயோகிக்கப்பட்டதும் பொற்கட்டுக
மைந்ததும் திடமான உருக்கினால் செய்யப்பட்டதும் கவசங்களை
லாம் உடைத்து அப்புறம் செல்லுகின்றதுமான ஒருபல்லத்தி
அவனுடைய தலையைச் சரீரத்தினின்று அறுத்தான் ஸுபல
டைய புத்திரனானசகுனி யுத்தத்தில் பாண்டவனால் நன்கு எய்யப்
டதும் ஸ்வர்ணத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் ஸூர்யன்
லப் பிரகாசிக்கின்றதுமான ஒருபாணத்தினால் தலைஅறுக்கப்பட்
பூமியில்விழுந்தான். கோபங்கொண்ட அந்தப் பாண்டுநந்தனன்
ரவர்களுடைய அநியாயத்திற்கு-எது மூலமோ அந்தசகுனியி

னுடைய தலையை வேகமுள்ளதும தஙககடடுககளுளளதும சா
யில தீடடபபடடதுமான ஒருபாணததினுல அறுததெறிநதான
ஞன ஸஹதேவன, நனருக உருணடவடிவமுளள இருகைகளை
அறுததான அரசரே! பிறகு, இரததததினுல நனைககபபட
மிகநடுககமுறறதும கோரரூபமுளளதுமான காநதாரராஜனுை
தலையறற உடலானது உததமமான ரததகதினினறு கீழேவிழுந
தலை அறுககபபடடவனும பூமியில படுததிருபபவனும உதிரததி
நனைககபபடட சரீரததைபுடையவனுமான சகுனியைப பார
உமமைசசேரநத யுததவீரரகள, பயததினுல பலமபோனவாகள
ஆயுதஙகளைப பிடிததவாகளாயிருநதும திககுககளில ஓடினா
முறிய அடிககபபடட ரதிகாகளும குதிரைகளும யானைகளும கா
களும, கௌரவாகளோடுகூடி வாய வறணடவாகளாகவும பிரஜ
யறறவாகளாகவும காணடீவததினது சததததினுல நனருக அ
கபபடடவாகளாகவும பயததினுல பீடிககபபடடவாகளாகவும
ஞாகள பாரதரே! பிறகு, யுதததகில அதிக ஸநதோஷமுள
களான கேசவருடன கூடின பாணடவவீரரகள ரததகதினினறு
னியை விழுமபடிசெயது உதஸாஹததுடன ஸைனிகாகளை
தோஷிககசசெயதுகொணடு சஙகஙகளை முழககினாகள யுததத
அநத ஸஹதேவனைககணடு அனைவாகளும, வீர! வஞசனை
கினறவனும மஹாபலசாலியுமான சகுனி, புததிரனுடன யுததத
உனனுல பாககியததினுல கொலலபபடடான' எனறு சொல
புகழநதாாகள

சல்யவத பர்வம் முற்றிற்று.

இருபததெடடாவது அதயாயம

ஹ்ரதபரவேசபாவம்.

(மிதந்திருக்கிற சேனையையும் பாண்டவர்கள் கொன்றதும், துர்யோதனன் ஓடநிச்சயித்ததும்)

மஹாராஜரே! பிறகு, சகுனியை அனுஸரிதது வநதிரு
வீரரகள, கோபஙகொணடவாகளாக யுததததில உயிரைவிடத
நது பாணடவாகளைச சூழநதுகொணடாாகள ஸஹதேவனு
ஜயததில முயறசியுளள அாஜுனனும, தேஜஸவியும கோபமு
ஸாபபமபோனற காடசியுளளவனுமான பீமஸேனனும, அவ

திாததாகள தனஞசயன, சகதிகளேயும ரிஷ்டிகளேயும பராஸங
ளேயும கையில கொணடவாகளும ஸஹதேவனேக கொலல
ணணங கொணடவாகளுமான அவாகளுடைய எணணததைக
ணடீவததிஞல வீணுககச செயதான. அவன, எதிாதது ஓடிவரு
னற யுததவீராகளுடைய ஆயுதஙகளேபபிடிதத கைகளேயும தலே
ளேயும குதிரைகளேயும பலலஙகளால அறுத்தான ஸஞசரிககினற
னும உலகததில ஒபபறற வீரனுமான ஸவயஸாசியிஞல அடிககப
டட அநதககுதிரைகள உயிரை இழநது பூமியில விழுநதன.
றகு, உமமுடையபுததிரஞன தாயோதனராஜன தனனுடைய
சேனேயின் நாசததைககணடு, கோபமுணடு, கொலலபபடடவைகள
பாக மிகுநதிருககிற அநேக ரதககூடடஙகளேயும யானேகளேயும
திரைகளேயும நாறபுறஙகளிலுமிருககிற காலாடகளேயும ஒனறு
சாநதுத துககததில அமிழநதவாகளான அனேவாகளேயும பாாதது
நத வாாததையை உரைககலாஞன 'ஸுஹருததுககளுடைய
டடததுடன கூடின எலலாப பாணடவாகளேயும நாசஞசெயது
சனேயுடனகூடின பாஞசால ராஜகுமாரஞன திருஷடதயுமனனே
ம யுதத்தில அணுகி எதிாததுககொனறு சீககிரமாகத திருமபுங
ள' என்ருன யுதததில அடஙகாதமதஙகொணடவாகளான அவா
ா உமது புதரனுடைய வசனததைத தலேயிஞல ஏறறுககொணடு
வனுடைய கடடளேயிஞல யுதததில பாாததாகளே எதிாததாகள
ணடவாகள பெருமபோரில விரைவாக எதிாதது வருகினறவா
ளும கொலலபபடடவாசளபோக மிகுநதிருபபவாகளுமான அவா
ரினமீது ஸாபபமபோனற பாணஙகளே இறைததாகள பரதா
ளுள சிறநதவரே! அநதசசேனேயானது யுதததைஅடைநது மஹா
லசாலிகளால ஒரு முகூாததகாலததில வதஞசெயயபபடடது, ரக்ஷ
ன அடையவிலலே கவசமபூணட அநதசசேனேயானது பயததிஞல
டுவதாகி நிலேபெறவிலலே நானகுபககஙகளிலும ஓடுகினற குதிரை
ால சேனேயில உணடுபணணபபடட புழுதியிஞல யுததரஙக
னது மூடபபடடிருககுநதருணததில, யுதததில திககுககளாவது
ககுககோணஙகளாவது அறியபபடவிலலே பாரதரே! பிறகு,அநேக
ஙகள பாணடவாகளுடைய சேனேயினினறு புறபபடடு யுததத
ல உமமைசசோநதவாகளே ஒருமுகூாதத காலததிறகுள எதிாதது
டிததாகள பாரதரே! பிறகு, உமமுடைய அநதச சேனேயானது
குதி இலலாததாகியது பாரதரே! பிரபுவே! ஒனறுகூடியிருககிற
மது புததிரனுடைய அபபடிபபடட பதினேரு அக்ஷௌஹிணிகள

பாணடவாகளாலும ஸருஞசயாகளாலும யுததததில கொலலபபட
டன. அரசரே! மஹாதமாககளான உமமைசசோநத அநத அனே
அரசாகளில மிகவும காயபபடுததபபடடவனை துரியோதனன ஒ
வனே காணபபடடான மஹாராஜரே! பிறகு, எலலா யுததவீர
களாலும விடுபடடவனும சேனைகளையும வாகனஙகளையும இழந
வனுமான துாயோதனன, எலலாததிசைகளையும சூனயமான பூமியை
யும கணடும, யுததததில ஸநதோஷமுளளவாகளும எலலாவிததததி
லும ஸிததிபெறறவாகளும எலலாப பககஙகளிலும காஜிககினறவ
களுமான பாணடவாகளைப பாாததும, மஹாதமாககளான அநத
பாணடவ வீராகளுடைய பாணசபதததினாலுணடான பேரொலிகளை
யும கேடடும மதிமயககமடைநது ஓடுவதில எணணஙகொணடான
எனறு கூறினன

இருபததோனபதாவது அதயாயம

ஹரதபரவேசபாவம (தொடர்ச்சி.)

(பாண்டவர்களால் ஸஹாயர்கள் கொல்லப்பட்ட துர்யோதனன் க
யுதத்தை எடுத்துக்கொண்டு மடுவுக்குச்சென்றதும், ஸஞ்சயனைக்
கொல்ல முயன்ற ஸாத்யகியை வியாஸர் தடுத்ததும், துரி
யோதனன் ஸஞ்சயன் வழியாகத் தந்தைக்குச் செய்தி
அனுப்பி மடுவிலிறங்கி ஜலஸ்தம்பனம் செய்ததும்,
அஶ்வத்தாமாமுதலியோர் துரியோதனன் மடுவி
லிறங்கியதுகேட்டுப் புலம்பிப் பாசறைக்கு
மீண்டதும், வேலைக்காரர்கள் முதலியவா
களும் யுயுத்ஸுவும் ராஜபத்னிகளை
நகருக்கழைத்துச் சென்றதும்)

திருதராஷடிரன, "ஸூத! எனனுடைய சேனையான
கொலலபபடடுப பாசறையானது மிசசமிலலாததாகச் செயயபபட
பொழுது பாணடவாகளுடைய சேனையில எது மிகுதி இருநத
ஸஞசய! நீ ஸமாததனனனறோ? வினவுகினற எனககு இதனைசசொ
வாயாக காவமுளளவனும பூமிககு நாதனும ஸஹாயமிலலாதவ
என குமாரனுமான அநததுாயோதனன அபபடிபபடட சே
யின நாசததைக கணடு எனனசெயதானெனபதையும் எனக
உரைபபாயாக" எனறு வினவ, ஸஞசயன சொலலலுறறான

"அரசரே! யுததததில தருஷடதயுமனன எநதபபாணட
களுடைய பெருமபடையை அடைநது ஸனனததனாக நினறுே

நதபபடையில இரணடாயிரமாதஙகளும எழுநூறுயானைகளும
பாயிரமகுதிரைகளும பதினுயிரமகாலாடகளும மிகுநதிருநதன
ாதாகளுள சிறநதவரே! பிறகு, ரதிகாகளுளசிறநதவனும ஏகாகி
ம அரசனுமான தாயோதனன, யுததததில உதவியாயிருபபவன
ருவனையும காணவிலலை பாதாகளுளசிறநதவனுன அவன தனனு
டய சேனை அழிநததையும பகைவாகள காஜிககினறதையும கணடு
ிமயககததால நனகு கவரபபடடவனுஞன, கொலலபபடட தன
ுடைய குதிரையைவிடடுப பயநது கிழததிசையை நோககி ஒடி
ன பதினேரு அகெஷளஹிணிசேனைககு நாதனுக இருநதவனும
ாகரமமுளளவனும உமமுடைய குமாரனுமான தாயோதனன
ாயுதததை எடுததுககொணடு காலாலநடநது ஒரு மடுவைககுறித
ப புறபபடடான பிறகு, தாயோதனராஜன காலகளாலேயே
ிது தூரம சென று தாமிகரும புததிசாலியுமான விதுரருடைய
னததை நினைததான பேரறிவாளரான விதுரா நமககும எலலா
ததிரியாகளுககும நோநதிருககிற இநதப பெரிய விசனததை நிச
பமாக முநதியே கணடறிநதாா அரசரே! சேனையின நாசததைக
ணடு துககததினுல மனம மிகவாடடபபடடவனும அரசனுமான
ரியோதனன, பதினேரு அகெஷளகிணிசேனைககு நாதனுயிருநதும,
பபொழுது இவவாறு சிநதையுளளவனுகவும மடுவில பிரவேசிகக
ணணஙகொணடவனுகவும மிககவிசனததை அடைநதான தெயவ
னது அதிகபலமுளளதனறே? மஹாராஜரே! திருஷடதயுமனனை
னசெலபவனுககொணட பாணடவாகளோ மிககோபமுறறவா
ாக உமதுபடையைநோககி எதிாதது விரைவாகசசெனறாாகள
ததிகளையும ரிஷடிகளையும ஈடடிகளையும கையிறகொணடவைகளும
ரில காஜிககினறவைகளுமான சேனைகளுடைய எணணததை
ாஜுனன காணடீவததினுல வீணுககசசெயதான மநதிரிகளோடும
றவினாகளோடுமகூடின அநதபபடைகளைக கூாமையுளள பாணங
ால சொனறு, வெணணிறமுளள குதிரைகள பூடடிய ரததததி
ருநதுகொணடு அாஜுனன, மிகவிளஙகினுன குதிரைகளோடும
தஙகளோடும யானைகளோடுஞ சகுனிகொலலபபடடவுடன, உம
டைய படையானது வெடடபபடட பெருஙகாடுபோலாயிறறு
ரசரே! தாயோதனனுடைய அனேகலகஷககணககான படையில
ரரான துரோணபுததிரரையும அவவாறே கருதவாமாவையும
ளதமகுமாரரான கருபரையும அரசனுன உமது குமாரனையும
விர வேறு ஒரு மஹாரதன உயிரோடிருபபவனுககக காணபபட

விலலை தருஷடதயுமனனே, எனனைபபாாததுச சிரிததுககொண
ஸாதயகியை நோககி, 'இவனைப பிடிபபதனல யாதுபயன? இவ
உயிரோடிருபபதனல பிரயோஜனமிலலை' எனறு கூறினன தரு
டதயுமனனுடைய வசனததைககேடடு அபபொழுது மஹாரதன
ஸாதயகி கூாமையானகததியை எடுதது எனனைககொலவதறகுமுய
ருன மஹாபராஜஞரான ஸ்ரீவயாஸா அவனருகிலவநது 'ஸஞசய
உயிரோடு விடடுவிடு, இவனை எவவிதததினலும கொலலலாகா
எனறுசொனனா வியாஸருடைய வசனததைககேடடு, சினியி
பேரனன ஸாதயகி எனனை விடடுவிடடு, பிறகு, கைகளைககுவிதது
கொணடு, 'ஸஞசய! க்ஷேமமாகசசெல' எனறுசொனனன
சரே! அவனல அநுமதிகொடுககபபடட நான கவசததைக கழ
வைதது சஸதிரததையிழநது ரகதததினல நனைககபபடடு ஸா
காலததில நகரததைககுறிததுப புறபபடடுவநத அநதவழியில, ஒ
குரோசதூரம ஓடினவனும கதையைக கையில பிடிதது நிறபவனு
நனருக அடிககபபடடவனும தனியாயிருபபவனுமான தூயோத
னைக கணடேன அவன கணகளில நீரததுமபப எனனைபபாாபப
குச சகதியறறவனனன அவவிதம தீனனக இருககிற எனனை
பாாததுவிடடுப பககததில பாாததான. துககிககினறவனும யுத
தில ஏகாகியாயிருபபவனுமான அநதத தூயோதனனைககண
நானும அதிக துககததினல மூடபபடடவனக ஒரு முகூாததகா
பேசுவதறகுச சகதியறறவனனேன அரசரே! பூமிககுநாத
எவனல ஆயிரம ரதனஙகளிழைதத கிரீடஙகளுடன கூடியவாகளா
படடாபிஷேகம செயயபபெறற மனனாகளிடமிருநது கபபம மு
தும வாஙகபபடடுத தனஅரணமனையில கொணடுவரபபடட
எவன நிமிததமாக முறகாலததில காணன ஒருவனல நானகுஸமு
திரஙகளையும கடைசி எலலையாககொணடதும ரததினஙகள
அலஙகரிககபபடடதுமான பூமியானது கபபஙகொடுககுமபடி செ
யயபபடடதோ, எவனுடைய கடடளையானது காணனலேயே அ
நாடுகளில பரவசசெயயபபடடதோ, ஆணை செலுததுபவனும அ
னுமான எவனுககுச சஸதிரஙகளில சிரமம உணடாகவிலலையோ
எவன ஹஸதினபடடணததிலிருநதுகொணடே ஐசுவாயததின
குபேரனையும மதிககாமல ராஜயததை க்ஷேமமாயும பகை
களிலலாததாயும பரிபாலிதது வநதானே, எவனுககு ஒரு மாளி
யினினறு மறறொரு மாளிகைககுச செலவதறகும அவவா
தேவாலயபபிரதேசததில செலவதறகும வழியானது பொன

மைக்கப்பட்டிருந்ததோ, பூமிக்கு இறைவனானவனுடைய பிரயாண த்தில் தனிகர்களுடையவீடுகள் கொடித்துணிகளால் ஸூர்யகிர ங்கள் மறைக்கப்பெற்றனவும் உயரஎடுத்துக் கட்டப்பட்ட தோர ங்களால் பிரகாசிக்கின்றனவும் ஆயினவோ, [1] இந்திரனுக்கு ஒப் னவனும் பலசாலியுமான எந்தத்துரியோதனன் ஐராவதத்துக்கு பான சிறந்தயானையின்மீது ஏறிக்கொண்டு அளவற்றசெல்வத் ாடு செல்வானோ, அந்தத்துரியோதனன் எல்லா அங்கங்களும் க்காயப்படுத்தப்பட்டுக் கால்களாலேயே தரையில் தனியாக நிற்ப க்கண்டு எனக்கு அதிகமான வருத்தம் உண்டாயிற்று. பூமிக்கு தரே! ஜகந்நாதனான இப்படிப்பட்ட அந்தத் துரியோதனனுக்கும் பொழுது நிகரில்லாத ஆபத்து உண்டாகிவிட்டது. விதியே வலிதன்றோ? பிறகு, அப்பொழுது என்னைப்பிடித்தது, வியாஸ டைய கிருபையினால் உயிரோடு யுத்தத்தினின்று விடுதலைடைந்தது, வை எல்லாவற்றையும் அந்தத் துரியோதனனிடம் நான் சொன் ன அவன் ஒரு முகூர்த்தகாலம்போல் ஆலோசித்துப் பின்பு ளிவைஅடைந்து, பிறகு, தன்னுடைய பிராதாக்களைப்பற்றியும் லாச் சேனைகளைப்பற்றியும் என்னை வினவினான். அஃது அனைத் யும் நேரில்கண்டவனான நான் எல்லாப்பிராதாக்களும் கொல்லப் ட்டார்களென்பதையும் சேனைமுழுதும் நாசஞ்செய்யப்பட்டதென் தையும் அந்தத் துரியோதனனுக்குச் சொன்னேன். அரசரே! நஷ்ணத்வைபாயனர் போருக்குப் புறப்பட்ட ஸமயத்தில் என்னை ாக்கி, 'உன்னைச்சேர்ந்தவர்களில் மூன்று ரதிகர்கள்தாம் மிகுதியாக ருக்கப்போகிறார்கள்' என்று கூறினார். உம்முடைய புத்திரனான ந்தத்துரியோதனன் பெருமூச்சுவிட்டு அடிக்கடி ஆலோசித்து ன்னைக் கையினால் தொட்டுக் கூறலானான்:

'ஸஞ்சய! இந்த யுத்தத்தில் உன்னைத்தவிர வேறு ஒருவன் யிரோடிருக்கவில்லை. உன்னைத்தவிர இரண்டாமவனை இச்சமயத் ல் நான் காணவில்லை. பாண்டவர்கள் துணைவர்களுடன் சேர்ந் ருக்கின்றார்கள். ஸஞ்சய! பிரபுவும் அறிவே கண்ணாகவுடைய ருமான திருதராஷ்டிரராஜரிடம், 'உமது புத்திரனான துரியோ னன் மடுவில்ப்பிரவேசித்துவிட்டான்' என்று சொல். பாண்டவர்க ல் ராஜ்யமானது கவர்ந்துகொள்ளப்பட்டிருக்கும் தருணத்தில், ப்படிப்பட்ட நண்பர்களாலும் புத்திரர்களாலும் பிராதாக்களாலும் ட்டப்பட்டவனான என்னைப்போன்றவன் எவன் தான் உயிரோ

---

1 ஒருசொல் விடப்பட்டது.

டிருப்பான? மஹாயுததததினின்று நானும விடுபட்டேனெ
னதயும அதிகமாகக காயபபடுததபபட்டிருக்கின்ற நான ஒருவ
கும தெரியாமல தணணீா நிறைநத இநத மடுவில உயிரோடு ம
திருக்கிறேனெனபதையும இநத எலலா விஷயஙகளையும உ
பாயாக' என்ருன மஹாராஜரே! இவவாறு சொலலிவிட்டு அ
பெரிய மடுவில பிரவேசிததான மனிதாகளுககு அதிபதியான
யோதனன மாயையினுல ஜலததை ஸதமபனமசெயதான அ
மடுவில பிரவேசிததவுடன, ஒருவனுன நான அநத இடததுககு
வாகளும களைததவாகனஙகளுடனகூடியவாகளும பாணஙகளால க
படுததபபட்டவாகளும ஒனறுசோநதவாகளுமான சாதவானு
குமாரரும வீரருமான கிருபா, ரதிகாகளுள சிறநதவரான அஶ
தாமா, போஜனுன கிருதவாமா இநத மூனறு ரதிகாகளையும
டேன அவாகளெலலாரும எனனைககணடு விரைவாகக குதிரைக
தூணடினாகள அருகிலவநது, 'ஸஞசய! பாககியததினுல உயி
னிருககிருய' எனறு எனனைபபாாததுச சொனனுாகள 'ஸஞ
நமமுடைய அரசனுன தூயோதனன உயிரோடிருககிருனு?' எ
அவாகளனைவரும உமது புததிரனைபபறறி எனனை வினவினா
அபபோது நான, 'அரசன க்ஷேமமாக இருககிருன' எனப
அவாகளுககுககூறி எனனிடததில தூயோதனன சொலலி
அனைததையும சொனனேன ராஜாவான தூயோதனன எநத
வில பிரவேசிததானே அநதமடுவையும நான சொனனேன.
சரே! அஶவததாமாவோ, அபபடிபபட்ட எனனுடையவசனத
கேட்டுப பெரிதான அநதமடுவைபபாாததது, 'அநதோ! இசசெய
நிநதிககததககது அநதத தூயோதனராஜன எஙகளை உயிரோடி
பவாகளாக அறியவிலலை நாம அநததூயோதனனேடு சோ
பகைவாகளை எதிாதது யுததம செயவதில போதுமான ஸாமாத
முடையவாகளனறே?' எனறு தீனமாகப புலமபினா ரதிகாக
சிறநதவாகளான அநத மஹாரதாகள அவவிடததில நெடுநே
புலமபி யுததரஙகததில பாணடவாகளைககணடு வேகமாக ஓடினா
மாணடவீராகளபோக மிகுநதிருபபவாகளான அநத மூனறு ரதி
ளும நனகு அலஙகரிககபபட்ட கிருபருடைய தேரில எனனை ஏ
வைததுககொணடு சேனை தஙகியிருககுமிடததை வநதடைநதா
அநதபபாசறையில ஸூாயனும அஸதமிததிருககுமஸமயததில
குளள சேனைககூட்டஙகள கலைநதுபோயின உமது புதராகளுடை
நாசததைககேட்டு எலலாரும புலமபினாகள, மஹாராஜரே! பி

கையர்களுக்குப் பாதுகாவலாயிருந்த வயதுமுதிர்ந்த மனிதர் ராஜபத்தினிகளை அழைத்துக்கொண்டு பட்டணத்தைக் குறித்துச் சென்றார்கள். அந்தப்பட்டணத்தில் கௌரவசேனையின் அழி கேட்டுப் பற்பலவிதமாகக் கூச்சலிடுகின்றவர்களும் நான்கு பக ளிலும் அழுகின்றவர்களுமான மாதர்களுடைய பேரொலியானது னறியது வேந்தரே! பிறகு, அந்த ஸ்திரீகள் அடிக்கடி அழுது ணடும் அன்றில்கள்போலச் சப்தத்தினால் பூமண்டலத்தை ஒலிக் டிசெய்துகொண்டும் விரல்களாலும் கைகளாலும் தலைகளில் த்துக்கொண்டார்கள். அப்பொழுது, ஆங்காங்கு புலம்புகின்ற ீகள் தலைமயிர்களைப் பறித்தெறிந்தார்கள். அரசரே! அவ்வி ல, 'ஆ! ஆ!' என்னும் கூச்சலோடு மார்பில் அடித்துக்கொள்ளு ் பெண்டிர்கள் துக்கித்துக்கொண்டே அலறி அழுதார்கள். , துரியோதனனுடைய மந்திரிகள் கண்ணீரால் குரல்தடைப் டவர்களாகவும் மிக்க துன்பமுள்ளவர்களாகவும் ராஜபத்தினி அழைத்துக்கொண்டு நகரத்தைக்குறித்துச்சென்றார்கள். அர ! கையில் பிரம்புபிடித்தவர்களான வாயில்காப்போரும் அரசா வியர்களை ரக்ஷிக்கின்றவர்களும் மாசற்ற சிறந்த விரிப்புக்க ள படுக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு நகரத்தைக்குறித்து விரை ச்சென்றார்கள். மற்றவர்கள் பெண்கோவேறுகழுதைகள் ன தேர்களில் ஏறிக்கொண்டும் தத்தம் மனைவிகளை அழைத்துக் ணடும் நகரத்தைக் குறித்துச்சென்றார்கள். மஹாராஜரே! மனைகளில் வஸித்த எந்த ஸ்திரீகள் முன்பு ஸூர்யனாலும் கப்பட்டவர்களல்லரோ, பட்டணத்தைக் குறித்துச்செல்லு அந்த ஸ்திரீகளை (இப்பொழுது ஸாதாரண) ஜனங்களும் கண ள். பரதர்களில் சிறந்தவரே! மெல்லிய தன்மையுள்ளவா ன அந்தப்பெண்கள் கணவர்களும் பந்துக்களும் கொல்லப்பெற்ற ளாக நகரத்தை நோக்கி விரைவாகச் சென்றார்கள். [1] மாட்டிடை ஆட்டிடையன் வரையிலுள்ள மனிதர்கள் எல்லாரும் பீமஸேன த்திலிருந்துண்டான பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாகிப் பர புடன் நகரத்தைக்குறித்து ஓடிக்கொண்டே சென்றார்கள். மும், இவர்களுக்குப் பார்த்தர்களிடத்திலிருந்து மிக்ககொடியதும் கமுமான பயம் உண்டாயிற்று. அப்பொழுது, ஒருவரையொரு பார்த்துக்கொண்டே நகரத்தை நோக்கி ஓடினார்கள். அவ்வண மிகவும் பயங்கரமாக அப்படி ஓடிக்கொண்டிருக்கும்போது,

1 இவர்கள் வெளியிலேயே வசிப்பவர்களென்பது.

சோகத்தினால் மிக்க மதிமயக்கங்கொண்ட யுயுத்ஸுவும் அந்த
யத்திற்கேற்ற விஷயத்தை ஆலோசிக்கலானான்: ‘பயங்கர
பராக்கிரமமுள்ள பாண்டவர்களால் யுத்தத்தில் பதினோ அ
ஹிணி சேனைகளுக்கு நாதனான துரியோதனன் ஜயிக்கப்பட்ட
இவனுடைய ஸஹோதரர்களும் நாசம்செய்யப்பட்டார்கள்.
மரையும் த்ரோணரையும் தலைவர்களாகக்கொண்ட கௌரவர்க
வரும் கொல்லப்பட்டார்கள். நான் ஒருவன் மாத்திரம் தற்செ
க்ப பாக்கிய வசத்தினால் ஆபத்தினின்று விடுபட்டேன். எ
சேனைகளும் பாசறையினின்று நாற்புறங்களிலும் ஓடிவிட்
நாதனை இழந்தவர்களும், பராக்கிரமமற்றவர்களும், முன் பார்
படாதவர்களும், துக்கத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களும், பயத்தி
கலக்கமுற்ற கண்களையுடையவர்களுமான (போர்வீரர்கள்) மா
போல் மிக்க பயத்தைஅடைந்தவர்களாகிப் பத்துத்திசைகளை
பார்த்துக்கொண்டு இங்கும் அங்கும் ஓடுகிறார்கள். துரியோ
னுடைய மந்திரிகளில் மிகுந்திருந்தவர்கள் ராஜபத்தினிகளை அ
த்துக்கொண்டு நகரத்தைக் குறித்துப் பிரயாணமானார்கள். பிரபு
‘யுதிஷ்டிரரையும் அவ்வாறே வாஸுதேவரையும் அனுமதி கே
கொண்டு அவர்களோடு ஹஸ்தினபுரத்தில் பிரவேசிப்பது இ
சமயத்துக்கு உரியதென்று நான் எண்ணுகிறேன்’ என்று
புஜபலமுள்ள யுயுத்ஸு இவ்விதம் இந்த விஷயத்தைக் கிருஷ்
ஜுனர்களிருவரிடத்திலும் தெரிவித்தான். தோள்வலி மிக்க
எப்போதும் தீனர்களின் நிலைமையை அறிந்தவருமான யுதி
ராஜா அவன்விஷயத்தில் ப்ரீதியுள்ளவரானார். வேஸயாபு
னான் அந்த யுயுத்ஸுவை ஆலிங்கனஞ்செய்து (நகரத்துக்குப்போ
படி) அனுமதிகொடுத்தார். பிறகு, அவன் ரதத்திலேறிக்கொ
குதிரைகளை விரைவாக ஓட்டினான், ராஜபத்தினிகளை நகரத
குறித்துப் போகும்படி செய்தான். அவன் கண்ணீரினால் ரல
கப்பட்டவனாகவும், கண்களில் நீர் ததும்புகின்றவனாகவும், ஸூ
அஸ்தமிக்கையில் அவர்களுடன் ஹஸ்தினபட்டணத்தில் விரைவ
பிரவேசித்தான். அரசனுடைய பக்கத்திலிருந்து வெளியில் வருகி
வரும் சோகத்தினால் அறிவழிந்தவரும் பேரறிவாளரும் நீர்நிரம்
கண்களையுடையவருமான விதுரரைக் கண்டான். உண்மை
தைரியமுள்ள விதுரர் எதிரில் வணங்கிநிற்கும் அந்த யுயுத்ஸு
நோக்கிக் கூறலானார்: ‘புத்ர! கௌரவர்களுக்கு க்ஷயத்தை உ
பண்ணினதும் நடந்ததுமான இந்த யுத்தத்தில் நீ பாக்கியத்தி
உயிரோடிருக்கிறாய். அரசனோடு பிரவேசிக்காமல் நீ மாத்திரம்

வருவநதாய? இதன காரணமனைததையும விஸதாரமாகசசொல
யாக' எனறு வினவினா யுயுதஸு, 'அநதயுதததில ஞாதி
ளாடும புததிரர்களோடும பநதுககளோடும சகுனிகொலலபபட
னே, மாணடதுபோக மிகுநதிருககிற பரிவாரஙகளுடனகூடின
யோதனராஜன, பிறகு, தனனுடைய குதிரையைவிடடுவிட்டு
ததினால கிழககுததிககைநோககி ஓடினன அரசன சேனைகள
நககும இடததைவிடடு ஓடினவுடன, எலலாம பயததினால வியா
மடைநது நகரததைநோககி ஓடின பிறகு, அதிகாரிகள அரச
டைய மனைவிகளும அவனுடைய பிராதாககளின மனைவிகளுமா
அனைவரையும வாகனஙகளில ஏறறிவைததுககொணடு பயததி
ஓடினாகள பிறகு, நான கேசவருடனகூடின அரசரான தாம
னனை அனுமதிகேடடுககொணடு உலகததாரால ஏறபடககூடிய
ததையைப பரிகரிததுககொணடவனாகி ஹஸதினாபடடணததில
வேசிததேன' எனறான

எலலாததாமஙகளையுமஅறிநதவரும அளவிடமுடியாதபுததியை
டயவருமான விதுரா வேசியின புததிரனான யுயுதஸுவி
சொலலபபடட இநதவசனததைககேடடு ஸமயோசிதமெனறு
நது அவனைப புகழநது பினவரும வசனததைக கூறலானா
ராதாகளுககு அழிவை உணடுபணணின யுததததில காலானுஸார
நடநத இவையெலலாவறறையும சொலலுகினற உனனால
ணையினால குலதாமம காககபபடடது வீராகளுககு அழிவை
டுபணணின இநத யுதததிதினினறு பாககியததினால மிஞசி
கு படடணததுககு வநதிருககிற உனனை, ஸாகராகள மாணட
கு மிகுநதிருநத அமசுமானைப பிரஜைகள பாரததுபோலப
ககிறோம புததிர! பேராசையுளளவரும வருஙகால நிலை
யை அறியாதவரும பலவாறாக வேணடபபடடவரும தெயவத
ால கெடுககபபடட மனமுளளவரும துயரததினால பீடிககபபடட
ம குருடருமான அரசருககு எலலாவிததததினாலும நீ ஒரு
தான ஊனறுகோலபோலக கொளளபபடுகிறாய இனறைத
ம நீ இவவிடததில இளைபபாறி நாளைததினம யுதிஷடிரனிடம
வாய' எனறா விதுரா நீரததுமபுகினற கணகளோடுகூடிய
க இவவளவுமடடிலும சொலலிவிடடு, யுயுதஸுவினிடம விடை
றுககொணடு, அரசனுடைய அரணமனையில பிரவேசிததார.
டணதது ஜனஙகளாலும தேசவாஸிகளாலும துககததினாலுண
ன கூககுரலினால அதிகமான ஒலியுளளதாகச செயயபபடடதும

ஆனநதமிலலாததும சோலையைஇழநததும பூநதோட்டமழி
நிலம போனறதும பாழடைநததும நாசஞசெயயபபட்டிருபப
மான நகாததைககணடு, முனனமேயிருநத துககததைவிட அ
துககததைஅடைநதவாரானா அரசரே! எலலாததாமஙகளையும அ
தவரான விதுரா வருததமுளளமனததுடன நகாததில பிரவே
தாா அடிககடி மெளளமெளளப பெருமூசசுவிடடாா யுயுதஸு
அபபொழுது அனறிரவு தனனுடைய வீட்டில வஸிததான அ
துககமுளள யுயுதஸுவானவன தனனைசசோநத உறவினாகள
கொணடாடபபடடபோதும, பாதவமசததவாகளுள ஒருவ
கொருவா நோநத நாசததை நினைபபவனுகி மனததில களிபபை
விலலை

முபபதாவது அதயாயம்
ஹ்ரதப்ரவேசபாவம். (தொடர்ச்சி)

(கிருபரும் அஶ்வத்தாமாவும் துரியோதனனிடம் பேசுகையில் பா
திருந்த வேடர்களால் தெரிந்துகொண்டு பாண்டவர்கள் மடுவுக்
வந்ததும், கிருபர்முதலியோர் துரியோதனன் விருப்பப்படி
ஒளிந்ததும், துரியோதனன் மறுபடியும் ஜலஸ்தம்
பனம் செய்து மடுவில் இறங்கியதும்)

ராஜேநதிரரே! மதயானைகளால நனகுமுழககமுணடுபணண
பட்டிருநத பாசறையானது, சேனை ஓடினவுடனே, ஒரு முகூாத
திறகுள முறறும சூனயமாகியது எநதஇடததில பேரொலியி
மஹாராதாகள ஒனறையும அறியவிலலையோ அநத இடததில
மனிதனுடைய சததததையும நாஙகள கேடகவிலலை" எனறுசெ
ஞன திருதராஷ்டிரன, "ஸஞசய! பாணடவாகளால யுததபூமி
எலலாப போாவீராகளும கொலலபபடுமதருணததில, மிகுநதி
கிற எனனைசசோநத அநதவீராகள யாதுசெயதனா? கிருதவாமா
கிருபரும வீாயவானுன துரோணபுததிரரும மநதபுததியுளள அ
ஞன தூயோதனனும அபபொழுது எனனசெயதாாகள?" எ
வினவ, ஸஞசயனசொலலலானுன

"மஹாதமாககளான க்ஷததிரியாகளுடைய மனைவிகள வி
வாகளுடனும், பாசறையும ஸைனயஙகள ஓடிவிடடபடியால சூனய
யிருககவும, மிகக மனவருததமுறறவாகளும அரசனிடததில ப
பிரியமுளளவாகளுமான மூனறு ரதிகாகள அபபொழுது வெ

னகூடின பாணடவாகளுடைய சததததைதக கேடடும, சேனைகள
பபோன பாசறையைககணடும, ஸாயஙகாலததில அநதஇடத
நிறபதில பிரியமறறவாகளானாகள பிறகு, அவாகள
ரயோதனன மறைநதிருககும) மடுவைநோககிசசெனறாாகள.
சரே! தாமாதமாவான யுதிஷடிரரும யுததரஙகததில ஸகோ
ரகளோடுகூடி ஸநதோஷமுளளவராகத தாயோதனனைக கொல
விருபபததுடன எஙகும ஸஞசரிததாா ஜயததில விருபப
ளவாகளும மிகக கோபஙகொணடவாகளும உமது புததிரனைத
டுகினறவாகளுமான அநதபபாணடவாகள முயறசியுடன தேடி.
அவனைக காணவேயிலலை எபபொழுது தாயோதனன யுததத
விடடுக காலகளாலேஓடித தனமாயையினால, ஜலததை ஸதம
ம செயதுகொணடு அநதமடுவில பிரவேசிததானோ, எபபொழுது
ணடவாகள எலலாரும மிகககளைதத வாகனஙகளையுடையவாகளா
களோ அபபொழுது அநதபபாணடவாகள தஙகளுடைய பாச
யை அடைநது தஙகள போாவீராகளோடு சோநதிருநதாாகள.
கு, கிருபரும அஸவததாமாவும ஸாதவதஞன கிருதவாமாவும,
ததாகள (பாசறையில) வீறறிருககையில, அநத மடுவைககுறிதது
ளசசெனறாாகள அவாகள, எநத மடுவில தாயோதனராஜன
ததிருககிறானோ அநதமடுவை அடைநது, ஜலததில தூஙகிக
ணடிருபபவனும அவமதிகக முடியாதவனுமான (அநதத) தாரி
தனராஜனைப பாாதது ' ஓ! அரசனே! எழுநதிரு எஙகளுடன
நது யுதிஷடிரனை எதிாததுப போாபுரிவாயாக ஜயிததாவது
யை அனுபவி, கொலலபபடடாவது ஸவாககததை அடை தாரி
தன! உனனால அநதப பாணடவாகளுடைய பலமும முழுதும
ிககபபடடது அநதப பாணடவாகளுடைய கக்ஷியில மிகுதி
கிற போாவீராகளும பெருமபானமையாக (உனனால) திருபபி
ககபபடடாாகள பிரஜைகளுககுப பதியாயிருபபவனே! எஙக
பாதுகாககபபடடிருககிற உனனுடைய வேகததை பொறுப
்கும அவாகள சகதியுளளவாகளாகாா பாரத! ஆதலால, எழுந
' எனறு கூறினாாகள

தாயோதனன, ' புருஷாகளுககு நாசததையுணடுபணணுகினற
படிபபடட பாணடவகெளரவ யுததததினினறு பாககியததால
ி உயிரோடிருககினற ஆணமையிற சிறநதவாகளான உஙகளை
பாாககிறேன நாமெலலாரும இளைபபாறி ஸரமததைத தீாத
கொணடு ஜயிபபோம நீஙகளும களைததிருககிறீாகள, நாம

அதிகமாகக காயபபடுததபபட்டுமிருககிறேோம அநதப பாணட
ருடைய சேனையானது மேறபட்டிருககினறது, ஆதலால, யுத
செயவதை நான விருமபவிலலை வீராகளே! உஙகளுடைய இ
மனமானது உதாரமான தனமையுளளதாயிருககிறதெனபது
சாயமனறு நமமிடததில சிறநதசகதி இருககிறது பராககிரமதல
காட்ட இது ஸமயமனறு இனறு ஓரிரவு இளைபபாறி உஙகளுட
கூடி நான நாளை ததினம யுததததில சதருககளை எதிாததுபபோ
வேன எனககு ஸ்ரமம இராது' எனறு கூறினன இவவ
உரைககககேட்ட அஸ்வததாமா, யுததததில கெட்டமதஙகொல
அரசனைபபாாதது, 'வேநதனே! எழுநதிரு உனககு மஙகளம
சததுருககளை ஜயிபபோம அரசனே! யாகம, தடாகாதிநிமால
தானம, ஸதயம, ஜபம இவைகளினமீது ஆணையிடடுச சொ
கிறேன இபபொழுது ஸோமகாகளை நான நாசஞசெயயபபே
றேன இநத இரவு விடிவதறகுளளாக யுததததில பகைவா
நான கொலலாமல போவேனேயாகில, யஜஞததினுலுணடுபண
படடதும ஸாதுககளுககு உரியதுமான பிரீதியை அடையா
போககடவேன பிரபுவே! எலலாபபாஞசாலாகளையும கொலல
கவசததைக கழறறபபோகிறதிலலை நீ எழுநதிரு இதனைச சொ
கிறேன வேநதே! எனனுடைய வசனததைககேள' எனறா

அவாகள பேசிககொணடிருககுநதருணததில, மாமஸஙகளுன
சுமையினுல களைததவாகளான வேடாகள தறசெயலாகத தண
குடிபபதறகாக அநதஇடம வநதுசோநதாாகள மஹாராஜரே!
புவே! அநதவேடாகள நாளதோறும அதிகபகதியுடன பீமசே
னுககு மாமஸககுவியலகளைக கொணடுவநது கொடுபபவாகள
விடததில ரஹஸயமாக ஒனறுசோநது உடகாாநதிருநத அநதவே
கள அவாகளுடைய அநதஎலலாவசனததையும தாயோதனனுடை
வசனததையும கேட்டாாகள அபபொழுது யுததததில விரு
முளளவாகளான அநத மஹாவிலலாளிகளனைவாகளும யுததத
விருபபமிலலாதவனுன தாயோதனனவிஷயததில அதிகநிாபபா
தைச செயதாாகள ராஜேநதிரரே! வேடாகள அவவிதமிலலை
விருககிற கௌரவாகளைசசோநத அநதமஹாரதாகளையும யுததத
விருபபமிலலாமல ஜலததிலிருககிற அரசனையுமகணடு அவாகளுக
ஜலததிலிருககிற அரசனுககும நடநத ஸமவாததததையுமகேட
தாயோதனன ஜலததிலிருபபதாக அறிநதாாகள அரசனைத
கின்ற பாணடுபுததிரன, உமமுடைய புததிரனைபபறறித தறசெய

ஙகுவாத வேடாகளிடம முநதிச கேட்டிருநதான மனனரே!
றகு, அநத மிருக வேட்டைககாராகள அபபொழுது பாணடுபுத
ரனுடைய அநத வாாததையை நினைதது, ' தூயோதனனை வெளிப
டுததுவோம பாணடவன பொருளைககொடுபபான இநத மடு
ல தூயோதனராஜன இருககிறானெனபது நமககு வெளிபபடை
கத தெரிநதுவிடடது ஆதலால, நாமனைவரும கோபமுளள தூ
யாதனன ஜலததில படுததிருபபதைச சொலவதறகாக யுதிஷடிர
ருககுமிடம செலவோம நாம எலலோரும, புததிமானும விலலா
யுமான அநதப பீமஸேனனுககு ஜலததில படுததிருககிற தூயோ
னனைபபறறிக கூறுவோம அவன நலல பிரீதியுடையவனாகி நிச
யமாக நமககு மிகுதியான பொருளகளைக கொடுபபான உலாநத
ம அதிகப பிரயாஸததினால அடையபபடடதும (தேகததில)
டசியை உணடுபணணும தனமையுளளதுமான மாமஸததினால
மககு யாதுபயன ?' எனறு ஒருவரோடொருவா மெதுவாகச
சாலலிககொணடாாகள பொருள விருபபமுளளவாகளான அநத
வடாகள இவவணணம கூறி அதிக ஸநதோஷமுளளவாகளாக
மாமஸசசுமைகளை எடுததுககொணடு பாசறையை நோககிசசெனறாா
ா மஹாராஜரே! அஸதிரவிததையில தோசசியுளளவாகளும (பகை
ரகளை) அடிககும தனமையுளளவாகளுமான பாணடவாகளும நினறு
காணடிருநத தூயோதனனை யுததததில காணாமல, வஞசனைகளை
றிநதவனும பாபியுமான அநதத தூயோதனனை எதிாதது யுததம
சயயும விருபபததினால அநத யுததரஙகததில நானகு பககததிலும
ராாகளை அனுபபினாாகள பிறகு, தாமராஜனுடைய படைவீராக
ளலலாரும ஒனறு சோநது வநது தூயோதனராஜன ஒளிநது
டடானெனபதைத தெரிவிததாாகள பாதாகளுள சிறநதவரே!
நதசசாராகளுடைய அநத வசனததைககேடடு யுதிஷடிர ராஜா,
சததுருககளுள ஒருவன மிகுநது ஜீவிததிருநதாலும வெறறியா
து ஸநதேகததுககு இடமுளளதாகும ராஜயததை எவவாறு
டைவேன ? அநத ராஜயமானது வெறறி முதலானவைகளால
றபபிககபபடுகிறதனறோ ?' எனறு மிகக கவலையை அடைநது
பருமூசசுவிடடாா பாதாகளுள சிறநதவரே! பிரபுவே! பிறகு,
ாணடவாகள தீனாகளாயிருககுநதருணததில, வேடாகள அரச
னை தூயோதனனைககணடு, அநத இடததிலிருநது புறபபடடு
ரைவுளளவாகளாகப பாசறைககு வநதாாகள அவாகள தடுககப
டடும பீமஸேனன பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே நுழைந

தாாகள அவர்கள மஹாபலசாலியும பாணடுநநதனனுமான பீ
ஸேனனை அணுகி (மடுககரையில) நடநததும தஙகளால கேடகபப
டதுமான விருததாநதம அனைததையும அநதப பீமஸேனனிட
சொனனாாகள அரசரே! பிறகு, பகைவாகளை வாடடுபவனு
விருகோதரன, அநத வேடாகளுககு மிகுதியான தனதை
கொடுததுவிடடுத தாமராஜரிடததில, 'அரசரே! அநதத துரியோ
தனன எனனுல வேடாகளமுகமாக அறியபபடடுவிடடான எவ
விஷயமாக நீா பரிதபிககிறீரோ அவன ஜலததை ஸதமபனமசெய
கொணடு (மடுவில) படுததிருககிருன' எனறு அவையனைததைய
உரைததான அரசரே! குநதீபுததிரரான அஜாதசததுரு, பா
ஞன பீமஸேனனுடைய அநத வாாததையைககேடடு ஸஹோத
களோடு மகிழசசியடைநதாா பிறகு, அநதப பாணடவாகள மஹ
விலலாளியான அநதத துரியோதனன ஜலமநிறைநத மடுவில பி
வேசிததிருககிருனெனபதைககேடடு ஜனாததனரை முனனிட
கொணடு விரைவாகவே செனருாகள பிரஜைகளுககு நாதரே
பிறகு, அதிக ஸநதோஷமுளளவாகளான பாணடவாகள பாஞசா
கள இவாகளுடைய 'கலகல' எனனும சபதமானது எலலாபபக
களிலும தோனறியது பரதாகளுள சிறநதவரே! ராஜரே! க்ஷ
திரியாகள விரைவுளளவாகளாக ஸிமமநாதஙகளையும அடடஹாஸ
களையும செயதாாகள, ஒருவரையொருவா உரககக கூவி அழை
கவும அழைததாாகள அவவிடததில அதிக ஸநதோஷமுளள
களான ஸோமகாகள, 'பாவியான துரியோதனன அறியபபடடா
காணபபடடான' எனறு அடிககடி யுததரஙகததில நாறபுறஙக
ளும கூசசலிடடாாகள பூமிககு நாதரே! அவவிடததிறகு விரை
கச செலலுகினறவைகளும வேகமுளளவைகளுமான அநதத்தே
ளுடைய நெருஙகிய சபதமானது ஆகாயததை அளாவியது ப
தரே! களைதத வாகனஙகளையுடையவாகளான அாஜுனன, பீமஸே
னன, மாதரீபுததிராகளான நகுலஸஹதேவாகள, பாஞசாலராஜகும
ஞன திருஷடதயுமனன, ஜயிககபபடாதவனுன சிகணடி, உததமெ
ஜஸ, யுதாமனயு, மஹாரதனுன ஸாதயகி, மிகுநதிருககினற பாஞ
லாகள, தரௌபதீபுததிராகள, குதிரைகள, யானைகள, நூறறுககண
கான காலாடகள இவாகளெலலாரும துரியோதனனைக கணடுபிடி
வேணடுமெனகிற எணணமுளளவாகளாக விரைவுடன ஆஙகாங
யுதிஷடிர ராஜரைப பினதொடாநது செனருாகள மஹாராஜரே
பிறகு, பிரதாபசாலியான தாமராஜா உமமுடையபுததிரனுன துரியோ

ன மாயையினால ஜலததை ஸதமபனம செயதுகொணடிருநத
ம குளிாநத நிாமலமான ஜலமுளளதும இரணடாவது ஸமுத
ரமபோனறதும மனததுககு இனியதும கோரஸவருபமுளளது
ன தவைபாயனஹரததைத அடைநதாா பாரதரே! அரசன கதா
ததைதக கையிலகொணடு மிகக ஆசசாயகரமான தெயவயோக
தியினால ஜலததினுள பிரவேசிதது ஒரு மனிதனுலும பாாகக
டியாதவனுகப படுததிருநதான பிறகு, ஜலததினுள வஸிக
ற தூாயோதனராஜன மேகததினுடைய இடிமுழககமபோனற
ருஙகின ஒலியைககேடடான ராஜேநதிரரே! மஹாராஜரே!
திஷடிராரும ஸகோதராகளுடன கூடினவராகப பெரிய சஙகநாதத
னுலும தேருருளைகளின நேமியொலியினுலும பூமியை நடுகக
றசசெயதுகொணடும மேலே பெருமபுழுதியை எழுமபுமபடி
யதுகொணடும உமமுடைய புததிரனைககொலவதறகாக அநத
ைவ வநதடைநதாா மஹாரதாகளான கருதவாமாவும கருபரும
ஸவததாமாவும, யுதிஷடிராருடைய சேனையின சபததைதககேடடு
ரசனைபபாாதது, 'ஜயததினால பிரகாசிககினற பாணடவாகள
ககஸநதோஷததுடன இதோ வருகினறாாகள நாஙகள ஓடப
ாகிறோம நீ எஙகளுககு விடை கொடுககவேணடும' எனறு கூறி
ாகள பிரபுவே! தூாயோதனனே, வேகமுளளவாகளான அவா
டைய அநதவசனததைத அபபொழுது கேடடு 'அபபடியே
கடடும' எனறு சொலலிவிடடு, அநதமடுவில (பிரவேசிதது)
யையினால ஜலததை ஸதமபனம செயதான மஹாராஜரே!
ருபாமுதலான அநத ரதிகாகள அரசனிடம அனுமதி பெறறுக
ாணடு மிகவும துககிததவாகளாகத தூரததில சென்றாாகள
ரியவரே! அதிகம களைததவாகளான அவாகள நெடுநதூரஞ
ென்று ஓா ஆலமரததைதபபாாதது அரசனைபபறறிக கவலையுறற
களாக அதன அடியில உடகாாநதாாகள மகாபலசாலியான
ாயோதனன ஜலததை ஸதமபிககசசெயதுகொணடு படுததிருந
ன பாணடவாகளும யுததம செயவதில விருபபமுறறவாகளாக
விடம வநதாாகள மனனரே! கிருபா முதலானரதிகாகள,
வவாறு யுததம நடககபபோகிறதோ, அரசன எவவாறு ஆகப
ாகிறானே, பாணடவாகள எவவாறு தூாயோதனனை அடைவாா
ளா' எனறு இவவாறு சிநதிததுககொணடே ரதஙகளினினறு
திரைகளை அவிழதது விடடுவிடடு அநத ஆலமரததினடியில
டகாாநதிருநதாாகள

முபபததோராவது அதயாயம

ஹ்ரதபரவேசபாவம். (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் மடுவிலிருக்கிற துர்யோதனனைநோக்கி விதுரநுடை
சொற்களால் பயப்படுத்தலும், யுதிஷ்டிரருக்கும் துர்யோ
தனனுக்கும் ஸம்வாதமும்)

பிறகு, அநத மூனறுரதிகாகளும தாயோதனனை விடடு
கிச செனறுவிடட ஸமயததில, பாணடவாகள தாயோதன
இருநத மடுவை அடைநதாாகள கௌரவாகளுடசிறநதவரே !
பொழுது தவைபாயனமெனனும மடுவை அடைநது, அநத
வானது திருதராஷடிரபுததிரனுல ஸதமபனம செயயபபடடன
கணடு, குருநநதனா வாஸுதேவரை நோககி இநத வாககியத
உரைககலானுா '(மாதவரே!) தாாததராஷடிரனுல ஜலததில
யோகிககபபடடிருககிற இநத மாயையைபபாரும ஜலததை ஸத
னமசெயதுகொணடு படுததிருககிறுன இவனுககு மனிதாகளிட
னினறு பயமிலலை கபடஙகளில தோநதவனுன இவன
ஸமபநதமபெறற இநத மாயையை உணடுபணணி வஞசனையி
ஜலததிறகுள இருககிறுன மாதவரே! இவனுககு யுததத
வஜரபாணியான இநதிரனே நேரில உதவி செயதாலும இவன
ததிலகொலலபபடடதை ஜனஙகள பாாககபபோகிறுாகள' என
வாஸுதேவா, 'பாரதரே! மாயாவியான தாயோதனனுடைய இ
மாயையை மாயையினுல நாசமசெயயும யுதிஷடிரரே! இது ஸத
மாயாவியை மாயையினுலேயே கொலலவேணடும பரதஸரேஷட
அனேக [1] கிரியைகளாலும உபாயஙகளாலும ஜலததில மாயை
பிரயோகிதது மாயாவியான தாயோதனனை நீா வதமசெயயும
யாகளும தானவாகளும இநதிரனுல கிரியைகளாலும உபாயஙக
லும கொலலபபடடாாகள மஹாதமாவான விஷணுவினுல பலமு
கிரியைகளாலும உபாயஙகளாலும பலிசகரவாததியானவன கட
படடான மஹாஸுராகளான ஹிரணயாகஷனும ஹிரணயகசிபு
கிரியையையும உபாயததையும முனனிடடுக கிரியையினுலே
நாசஞசெயயபபடடாாகள அரசரே! மஹாபலசாலியானவிருதர
கிரியையினுலேயே கொலலபபடடான மனனரே! அவவாறே, பு

---

1 'பகைவாசெயகைகளுககு எதிரிடையான தநதிரஙகளால'
பது பழைய உரை

யருக்குப் பௌத்திரனும் விஸ்ரவஸின் குமாரனுமான ராவண
னனும் ராக்ஷஸனும் பந்துக்களோடும் பரிவாரங்களோடும் ராம
ல் கொல்லப்பட்டான் அவ்வாறே, நீரும், உபாயத்தைக்கைக்
காண்டு, கிரியையினால் பராக்கிரமத்தை வெளியிடும் வேந்தரே!
ராதனர்களான தாரகனென்கிற மஹாஸுரனும் வீர்யமுள்ளவனு
பராசித்தியும் என்னால் கிரியையுடன்கூடின உபாயங்களாலே நாசஞ்
சயப்பட்டார்கள் பிரபுவே! வாதாபியும் இல்வலனும் அவ்வாறே
ரிசிரஸும் அஸுரர்களான ஸுந்தோபஸுந்தர்களும் கிரியையினா
லயே ஸம்ஹரிக்கப்பட்டார்கள் பிரபுவே! கிரியையுடன் சேர்ந்த
பாயங்களால் இந்திரனால் ஸ்வர்க்கம் அனுபவிக்கப்படுகிறது அர
ரே! கிரியை சிறந்த பலமுள்ளது யுதிஷ்டிரரே! வேறு ஒன்றும்
லமுள்ளதன்று தைத்யர்களும் தானவர்களும் ராக்ஷஸர்களும் அர
களும் கிரியையுடன்கூடின உபாயங்களாலேயே கொல்லப்பட்டார்
ர் ஆதலால், கிரியையைச் செய்வீராக' என்று உரைத்தார்
ஹாராஜரே! பாரதரே! வாஸுதேவர் இவ்வாறு உரைக்க விர
தத்தை நன்கு அனுஷ்டித்தவரும் குந்தியின் புதல்வருமான யுதிஷ்டிரர்,
ட்டஹாஸம் செய்துகொண்டு, ஜலத்திற்குள்ளிருப்பவனும் மஹா
லசாலியுமான அந்த உமது புத்திரனைக்குறித்துப் பேசத்தொடங்
னார்

'துரியோதன! மஹாராஜனே! எல்லா க்ஷத்திரியர்களையும் உன்
னுடைய குலத்தையும் அழித்துவிட்டு யாதுகாரணத்தைக்கருதி
லத்தில் நீ இந்தக்காரியம் செய்தாய்? உன்னுடைய உயிரைவிரும்பி
ப்பொழுது நீ ஜலத்தில் பிரவேசித்திருக்கிறாய் அரசனே! எழுந்
ரு துரியோதன! எம்முடன்கூடப் போர்புரிவாயாக புருஷர்
ளுள் சிறந்தவனே! வேந்தனே! நீ பயந்து ஜலத்தை ஸ்தம்பனம்
ய்துகொண்டிருக்கிறாயே, உன்னுடைய கர்வமும் அந்தக்கௌரவ
ம் எங்கேபோயின? எல்லா ஜனங்களும் ஸபையில் உன்னை 'சூரன்'
ன்றே சொல்லுகின்றார்கள் ஜலத்தில் படுத்திருக்கின்ற உன்
டைய அப்படிப்பட்ட சௌர்யத்தைப் பயனற்றதென்று எண்
கிறேன் அரசனே! எழுந்திரு யுத்தம் செய் நற்குலத்தில்
றந்த க்ஷத்திரியனாக இருக்கிறாய் அதிலும், குருவம்சத்திலுதித்
வனை நீ குலத்தையும் பிறப்பையும் நன்றாக நினைத்துக்கொள்
யாக குருவம்சத்தில் உன்னுடைய பிறப்பைப் பெருமை
க்சசொல்லிக்கொள்ளுகின்ற அப்படிப்பட்ட நீ இப்பொழுது
ந்தத்தினின்று மிகப்பயந்து எவ்வாறு ஜலத்தில் பிரவேசித்த

திருககிருய ? யுததஞசெயயாமல ஒளிவதெனபது ஸநாதன த
மனறு அரசனே ! யுதததில ஓடுதலானது இழிநதஜன
ளால அடையபபடடது , ஸவாககததை அடைவதறகு விரோத
னது நீ யுதததில அககரையை அடையாமல எவவாறு உயிரோ
டிருகக எணணஙகொணடாய ? அபபா ! விழுநதிருககினற இந
புததிராகளையும பிராதாககளையும பிதாககளையும கணடும
பநதிகளையும தோழாகளையும மாதுலாகளையும பநதுககளையும கொ
விததும இபபொழுது எவவாறு மடுவில இருககிருய ? பாரத !
சூரனெனறு எணணிககொணடிருககிருய , நீ சூரனலலை கெட
புததியுளளவனே ! எலலா ஜனஙகளும கேடடுககொணடிருகக
பொழுதே 'யுதததில நான சூரன' எனறு பொயசொலலுகிரு
சூராகள பகைவாகளைப பாாதது எவவிததிலும ஓடாரனறு
1 சூரனே ! நீ 2 எநதசசெயகையினுல யுதததை இழககிருய ? அ
னை கூறுவாயாக தூயோதன ! அபபடிபபடட நீ எழுநதிரு
மனததிலுளள பயததைவிடடுப போாபுரிவாயாக தூயோதன
ஸுயோதன ! க்ஷததிரிய தாமததைப பினபறறியிருககிற உனனை
போனற சூரன தாமததை அனுஷடிககவேணடுமெனகிற எண
மிருககுமாகில எலலாச சேனையையும பிராதாககளையும சாகும
செயது இபபொழுது உயிரோடிருபபதில புததியைச செலுதத
காது பாரத ! காணனையும ஸுபலனுடையபுததிரனன சகுனியை
துசசாஸனனையும பறறுககோடாககொணடு மோகததினுல உன
அறியாமலபோனதாகிய மிகவும பெரியபாவததைச செயதமைய
எதிாதது யுததஞசெயவாயாக உனனைபபோனறவன அஜஞான
தினுல ஓடுவதில எவவாறு ருசியுளளவனுவான ? தூயோதன ! உ
னுடைய அநதபபேராணமை எஙகே போயிறறு ? மானம எங
போயிறறு? சௌாயம எஙகே செனறது ? பெரியஉதஸாஹம எங
போயவிடடது ? உனனுடைய அஸதிரபபயிறசி எஙகே செனறது
என தடாகததில படுததிருககிருய ? பாரத ! அபபடிபபட
எழுநதிரு, க்ஷததிரிய தாமததோடு போாபுரிவாயாக பாரத !
களையாவது தோலவி அடையசசெயது இநதபபூமியை ஆள ,
லது எஙகளாலாவது கொலலபபடடுப பூமியில உறஙகு மஹாத
வான பிரமமதேவரால இது உனககுப பரமதாமமாக சிருஷடிக

1 'அவமதிததபடி.' எனபதும, 2 'வானபரஸதன, ஆயுதததைவிட
விடடவன, பேடி இவாகளினசெயகையில எநதசசெயகையைப பி
பறறி' எனபதும பழையஉரை.

டிருக்கிறது உனக்குரிய ஆண்மையில் நிலைத்திருந்துகொண்டு;
ந்தத தாமத்தை உண்மையாகச் செய்வாயாக' என்றா
மஹாராஜரே! புத்திமானான தாமபுத்திரரால் இவவாறு உரைக்
க கேட்ட உமது புத்திரன், ஜலத்திலிருந்துகொண்டு, இந்த வச
த்தை உரைக்கலானான் 'மஹாராஜனே! பயமானது பிராணியை
ந்தடைவதென்பது ஆச்சரியமன்று பாரத! பிராணபாயத்தி
ினறு பயந்து நான யுத்தத்தைவிட்டு ஓடவில்லை நான ரத்தத்தையும
ம்புத்தூணிகளையும இழந்தவனேன பினபுறத்திலிருந்த ஸாரதி
ம கொல்லப்பட்டான சேனைகளை இழந்து ஏகாகியாகிவிட்ட நான
த்தத்தில இளைப்பாறுதலை விரும்பினேன அரசனே! பிராணனைக
ப்பாற்றிக்கொள்ளவேண்டுமென்றாவது பயத்தினாலாவது வயஸனத்
னாலாவது இந்தஜலத்தில நான பிரவேசிக்கவில்லை சிரமத்தினா
னறே நான் இந்தககாரியம செய்தேன குந்தீபுத்திர! நீயும
ளைப்பாறு உன்னை அனுஸரித்துவந்திருப்பவர்களும இளைப்பா
ட்டும நான எழுந்திருந்து உங்களனைவர்களையும யுத்தரங்கத்தில
ிர்த்துப போர்புரியப்போகிறேன' என்று சொன்னான
யுதிஷ்டிரர், 'துர்யோதனா! நாங்களெல்லோரும இளைப்பாறின
ர்களே நெடுநேரமாக உன்னைத்தேடுகிறோம ஆதலால், இப்போது
ழுந்திரு இப்பொழுது யுத்தம்செய் யுத்தத்தில எங்களையாவது
ொன்று செல்வம்நிறைந்த ராஜ்யத்தை அனுபவி, அல்லது, யுத்தத
ல எங்களாலாவதுகொல்லப்பட்டு வீரலோகங்களை அடை' என்று
றினார் துர்யோதனன், 'ஜனேஶ்வர! குருநந்தன! எவர்களை உத
ேசித்துக குருக்களுடையராஜ்யத்தை விரும்புகிறேனோ அப்படிப
்ட என்னுடைய பிராதாக்களனைவரும கொல்லப்பட்டார்கள
ந்த ரத்தினங்கள அழிந்துபோனதும க்ஷத்திரியஶ்ரேஷ்டர்கள
ொல்லப்பட்டதுமான பூமியை, விதவையாயிருக்கிறஸ்திரீயை அனு
விக்க விரும்பாததுபோல அனுபவிப்பதற்கு நான விரும்பவில்லை
திஷ்டிர! பரதர்களுள்சிறந்தவனே! பாஞ்சாலர்கள பாண்டவர்கள
வர்களின உத்ஸாஹத்தை அழித்து நான உன்னை ஜயிப்பதற்கே இன
ம விருப்பமுற்றிருக்கிறேன பிதாமஹரும கொல்லப்படுத்த துரோ
ரும காணனும் ஒழிந்துபோன இந்நிலைமையில நான ஒரு ஸமயத்தி
வது யுத்தத்தினால செய்யத்தக்கவிஷயம ஒன்றிருப்பதாக நினைக்க
லை அரசனே! சூன்யமாயிருக்கிற இந்தப பூமியானது உனக்கே
ப்போது இருக்கட்டும, அரசனான எவனதான ஸஹாய
லாதவனாயிருந்துகொண்டு ராஜ்யத்தை ஆள விரும்புவான? அப

படிபபட்டதோழாகளையும புததிராகளையும பிராதாககளையும தநை களையும கொனறு உஙகளாலும ராஜயமானது கவாநதுகொளள படடிருககுஙகாலததில, எனனைபபோனறவன எவனதான உ ரோடிருபபான ? பாரத ! நான மானதோலை ஆடையாககொண கானகம செலலபபோகிறேன பநதுககள கொலலபபட்டவனு எனககு ராஜயததில விருபபமிலலை அரசனே ! பெருமபானன யாக உறவினாகள கொலலபபட்டதும யானைகளும குதிரைகளு அழிககபபட்டதுமான இநதபபூமியானது உனககே இருககட்டு மனககோதிபபைவிட்டு, இநதபபூமியை ஆளவாயாக நான இரண மானதோலகளைத தரிததுக கானகததையே அடையபபோகிறேன பிரபுவே ! ஜனஙகளை இழநதவனுன எனககு உயிரோடிருபபதி இபபொழுது விருபபமிலலை ராஜேநதிரனே ! நீ போ அரசனழி கபபட்டதும யுததவீராகள கொலலபபட்டதும சிறநதபொருள ளழிநததும க்ஷததரியாகள சிதறிபபோனதுமான பூமியை ஸுகம அனுபவி' எனறுசொனனுன

மிககோததியுளள யுதிஷடிரா எளிமையான அநதச சொலலை கேட்டு,ஜலததிலிருககிற உமது புததிரனுன தாயோதனனை நோககி கூறலானா 'ஐயா ! ஜலததிலிருநதுகொணடு தீனமான அாததமி லாத வசனஙகளை நீ கூறுதே அரசனே ! இநதப புலமபு னது குருவியினுடைய சபதமபோல எனமனததில பதியவிலலை தாயோதனு ! தானம செயவதில நீ ஸமாததனுக இருநதாலு உனனுல கொடுககபபட்ட பூமியை ஆளவதறகு நான விருப மாட்டேன உனனுல கொடுககபபட்ட இநதபபூமியை அ மததினுல் நான பெறறுககொளளேன ராஜனே ! க்ஷததிரியனுக வாஙகுவது தாமமெனறு எணணபபடவிலலை நான உனனு கொடுககபபட்ட இநதபபூமிமுழுவதையும விருமபவிலலை உன யுததததில ஜயிதது இநதபபூமியை அனுபவிககபபோகிறேன எ நதிரனலலாத நீ எவவாறு பூமியைககொடுபபதறகு விருமபுகிறு அரசனே ! உனனுல இநதபபூமியானது அபபொழுதே என கொ கபபடவிலலை ? ராஜனே ! தாமததினுல (பூமியை) யாசிககில நமமுடைய குலததிறகு ஸமாதானததினபொருட்டு முதலிலவ மகாபலசாலியான ஸ்ரீவாஸுதேவரை அவமதிததுவிட்டு இபபொ ழுது என நீ கொடுககிருய ? உனககு எனன சிததபரமம ? முய யுளள எநத அரசன பூமியைககொடுபபதறகு விருமபுவான கௌரவநநதன ! மனனனே ! நீ இபபொழுது பூமியைக கொடு

கோ, அலலது, பலாதகாரமாகப பிடுஙகுவதறகோ சகதனலலை
படிபபடட நீ எவவாறு கொடுககவிருமபுகிறாய? யுததததில
னை ஜயிதது இநதபபூமியை ஆளவாயாக ப்ரதவமசததிலுதித
னே! ஊசிமுனையினால பூமியில எநத அமசம போககபபடுமோ
வளவுளள பூபாகததைககூட முனபு நீ எனககுக கொடுத
லலை பிரஜைகளுககு நாதனே! அபபடிபபடட நீ எவவாறு
பபூமியைக கொடுககிறாய? முனபு, ஊசிமுனை நாடடககூடிய
யையும எனககு நீ விடவிலலை அபபடிபபடட நீ எவவணணம
யை விடுகிறாய? இபபடிபபடட ஐஶவாயததைஅடைநது இந
பூமியைப பரிபாலனம செய எநதமூடனதான சததுருவுககுப
யைக கொடுபபதறகு முயலவான? நீயோ மஹாமூடன சுதத
கஸவபாவததினால (விஷயஙகளைத) தெரிநதுகொளளுகிறாயிலலை
யைக கொடுகக எணணமுளளவனாக இருநதாலும உயிரோடு
னை நான விடபபோகிறதிலலை நீ எஙகளையாவது தோலவி
டயசசெயது இநதபபூமியை ஆளவாய அலலது, எஙகளாலா
கொலலபபடடு உததமமான உலகஙகளை அடைவாய அரச
! நீயும நானுமாகிய இருவரும உயிரோடிருககுமவரையில
பராணிகளுககும நமமுடைய வெறறியில ஸமசயமுணடாகும
னிடததில அகபபடடிருபபதனால உன உயிரை உனனால
டயமுடியாது நான விருமபினால உனனை உயிரோடிருககச
வேன நீ உயிரோடிருபபதறகுத தககவனலலை எஙகளைக
நததும விஷயததில உனனால மிகவும முயறசிசெயயபபடடது.
னே! ஸாபபஙகளாலும விஷஙகளாலும ஜலததில பிரவேசிக
ரயததாலும ராஜயததைக கவாநததினாலும இனனுமவறறைச
னனதாலும தரௌபதியை இழுதததாலும உனனால நாஙகள
திககபபடடோம இநதக காரணஙகளினால உனககு உயிர
, எழுநதிரு, எழுநதிரு, பாவீ! யுததம செய யுததததில
மயுணடாகும' எனறார ஜனதிபரே! ஆஙகாஙகு அநத வீரா
விசிததிரமாயும ஜயததுடனகூடியவைகளாயுமிருககிற இவவா
சொறகளை அடிககடி கூறினாாகள" எனறான

முபபத்திரணடாவது அதயாயம

ஹ்ரதப்ரவேசபாவம் (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரநுடைய கடுஞ்சொற்களைக் கேட்டுத் துரியோத னன் கதையை எடுத்துக்கொண்டு மடுவினின்று எழுந்திருந்ததும், இருவருக்கும் ஸம்வாதமும்)

திருதராஷடிரன, "இவவணணம வெருடடபபடுகினறவ இயறகையாகக கோபமுளளவனும பகைவாகளைத தவிககசசெ னும வீரனும அரசனுமான எனகுமாரன எவவணணம ஆஞ அவனல அதடடிககூறும சொலலானது எவவிததகதிஞலும இத முன கேடகபபடடதிலலை அவன ராஜததனமையிஞல எ ஜனஙகளுககும பூஜிககததககவஞக இருநதான அகஙகார இருபபதிஞல எவனுககுத தனனுடைய [1] குடைநிழலும சூரி டைய ஒளிபோல மனவருததததினபொருடடே ஆகுமோ அ இவவிதமான வாககுககளை எபபடிப பொறுபபான? ஸஞசய! ம சாகளோடும ஆடவிகாகளோடுமகூடின இநதபபூமிமுழுவதும கணணுககு எதிரில எவனுடைய அருளிஞல நிலைததிருககிற அநததுரியோதனன அவவாறு வெருடடபபடடவனும னுடைய வேலைககாராகளால இழககபபடடவனும மேலும பா வாகளால ஜனஙகளிலலாத இடததில நனகு சூழநதுகொ படடவனுமாஞன ஸஞசய! அவன கடுமையானவைபும துடன கூடியவையுமான சொறகளை அடிககடி கேடடுப பா வாகளைபபாாதது யாதுகூறிஞனே அதனை எனககுசசொலவா எனறு வினவ, ஸஞசயன சொலலலாஞன

"அரசரே! ராஜேநதிரரே! பிராதாககளுடனகூடின யு டிரால அபபொழுது வெருடடபபடுகினறவனும ஜல இருபபவனும கெடட நிலைமையை அடைநதவனும உமமு குமாரனுமான அநதத துரியோதனமகாராஜன கடுமையான களைககேடடு, ஜலததினுளளிருநதுகொணடே அடிககடி மாயும உஷணமாயும பெருமூசசுவிடடுககொணடும ஜலததி ளிருநதே இருகைகளையும அடிககடி உதறிககொணடும யுதத மனததைச செலுததி யுதிஷ்டிரராஜரை நோககிக கூறலா

1 'சூரியவெபபததினினறு குடையால காககபபடடாலெனன யும அபவாதமாகக கொளபவன' எனபது பழையஉரை

பாாததாகளே! நீஙகள எலலாரும தோழாகளுடனும ரதஙக
னும வாகனஙகளுடனும இருககிறீாகள நானோ ஒருவன, களைத
பவன, ரதததையும இழநதவன, வாகனஙகளகொலலபபடட
ஸஹாயமிலலாதவனும பாதசாரியும சஸதிரஙகளை இழநதவனு
நான சஸதிரஙகளைக கையில பிடிததவாகளும ரதஙகளுடன
வாகளுமான அனேகாகளால சூழபபடடவனுக எவவாறுபோா
தறகுச சகதியுளளவனுவேன? யுதிஷ்டிர! நீஙகள ஒவவொருவ
னனனை எதிாததுச சணடைசெயயுஙகள ஒருவன அநேக வீரா
ாடு யுததகளததில போாபுரிவது நியாயமனறு மேலும், நான
ஷிததுக கவசததை இழநதவனும களைததவனும ஆபததை
நதவனும அதிகமாகக காயபபடுததபபடடிருககிற சரீரததை
யவனும வாகனஙகளும சைனிகாகளும அழிநதவனுமாயிருக
ன அரசனே! எனககு உனனிடததிலிருநதாவது குநதீபுததிர
பீமஸேனன, அாஜுனன, வாஸுதேவன, பாஞசாலாகள, நகுல
தேவாகள, யுயுதானன, இனனுமமறற உனககுளள வீராகள
களிடததிலிருநதாவது பயமிலலை கோபஙகொணடவனுன நான
னுக யுதததகிலநினறு உஙகளெலலாரையும தடுபபேன ஜன
ன! ஸதபுருஷாகளுடைய கீாததியானது தாமததை ஆதார
கொணடது நான தாமததையும கீாததியையும பாதுகாபப
இருநதுகொணடு சொலலுகிறேன நான எழுநதிருநது யுத
ததில எலலா வீராகளையும எதிாததுபபோாபுரியபபோகிறேன.
வமசததில தோனறினவனே! எனனை எதிாததவாகளனைவா
ம கொலலபபோகிறேன நான சஸதிரஙகளையும ரததததையும
தவனுயிருநதும, தோகளையும குதிரைகளையுமுடையவாகளா
கிற உஙகளை ஸூாயன இரவின முடிவில எலலாநக்ஷததிரங
ம மறையசசெயவதுபோலத தேஜஸினால நாசஞசெயயபபோகி
பாணடவாகளே! உறுதியாக இருஙகள பரதாகளுள சிறந்த
! புகழபெறறவாகளான க்ஷததிரியாகள, பாஹலீகாகள,
ாணா, பீஷமா, மஹாதமாவான காணன, ஜூாஜனஜயதரதன,
ததன, மதராராஜனுனசலயன, பூரிஶரவஸ, புததிராகள,
லனுடைய குமாரனுன சகுனி இவாகளவிஷயததில கடனளியா
ாமலிருததலை இபபொழுது அடையபபோகிறேன உனனைப
ாககளோடு கொனறு, [1] மிததிராகளுககும ஸுஹருததுககளுக
அவவாறே பநதுககளுககும இபபொழுது கடனளியாகாதிருத

[1] சாநதிபாவம 385-ம பககம குறிபபிறகாணக

தலை அடையபபோகிறேன' எனறுன ஜனுதிபனும ஸ்ரீம உமமுடைய புததிரனுமான துரியோதனன ஜலததினுளளி கொணடே இவவளவுமடடிலும சொறகளைச சொலலிவிடடுச சு இருநதுவிடடான

யுதிஷடிரா, 'துரயோதன! பாககியததினுல நீயும க்ஷத தாமததை அறிகிருய மிகக புஜபலமுளளவனே! தெ தீனமாக உன புததியானது யுதததினபொருடடே உறுதி இருககிறது காநதாரீபுததிர! பாககியததினுல சூரனுக இருககி தெயவாதீனமாக யுதததை அறிநதிருககிருய நீ உதவியிலல னுக இருநதுகொணடு எஙகளெலலாரையும யுததரஙகததில எதி யுததஞசெயய விருமபுகிருயனறே? ஸஹாயமறறவனுன நீ ஒ னேடு எதிரதது, எநதஆயுதம உனககு விருபபமோ அதை எடு கொணடு யுததமசெய நாஙகளபாாககிறவாகளாக நிறகிறேம வீர இதோ நான நீ விருமபியவிருபபததை மீணடும உனககுக கொ றேன எஙகளுள ஒருவனைககொனறு அரசனுகிவிடு அலலது(ளால) கொலலபபடடு ஸவாககததைஅடை' எனறுகூறினா து தனன, 'யுததததிலபோாபுரிவதறகாக ஒருவரம இபபொழுது குக கொடுககவேணடும ஆயுதஙகளுள இநதககதாயுதநதான எ எபபொழுதும பிரியமானது பிராதாககளான உஙகளுள எவ வன எனனை(எதிரததுபபோாபுரியச) சகதியுளளவனெனறு எ கிறுனே, அவன கதாயுததததுடன பாதசாரியாயிருநது யுதத தில எனனேடு போாபுரியலாம அடிககடி விசிததிரமான அ ரதயுததஙகள நடநதிருககினறன, ஆசசாயகரமானதும பெரிது இநதககதாயுததமொனறு இபபொழுது நடககடடும மனித அனனஙகளிலகூட மாறுதலைசசெயவதறகு விரும்புகிறுாகள னுடைய அனுமதியினமேல யுதததஙகளுககும மாறுடடமஉணட டும மிககதோளவலியமைநதவனே! கதையினுல இளையஸஹோ களுடனகூடின உனனையும பாஞசாலாகளையும ஸருஞசயாக மறறுமுளள உனனுடையபோாவீராகளையும ஜயிககபபோகி யுதிஷடிர! இநதிரனிடததிலிருநதும எனககு ஒருபொழுதும முணடாகாது' எனறு மறுமொழிகூறினன. யுதிஷடிரா, 'கா புததிர! எழுநதிரு, எழுநதிரு துரயோதன! பலசாலியான நீ வன கதாயுததததுடனகூடியவனுக யுதததில ஒருவனுனஎனனை ததுப போாபுரிவாயாக காநதாரிநநதன! ஆணபிளளையாகஇரு ஜாககிரதையுடன யுததமசெய இநதிரனே உனககு உதவிசெய னுலும, இபபொழுது உனககுப பிராணன இராது' எனறு கூற

ரேஷடனும ஜலததுககுளளிருபபவனும உமது புததிரனுமான
நதத துரியோதனன, புறறிலிருநது சீறுகினற மகா ஸாபபம
பால, இநதவசனததைப பொறுககவிலலை அரசரே! வாககாகிற
ாரடாவினுல அவவாறு அடிககடி துனபுறுததபபடுகினற அநதத
ரியோதனன, உததமமான குதிரையானது கொரடாவைப பொறு
துபோல, (அநத) வசனததைப பொறுககவிலலை வீரியமுளள
ாயோதனன, ஜலததை நனறுகக கலககிககொணடும உருககுமய
னதும பெரியதும பொனவளயஙகளைப பூஷணமாகவுடையது
ன கதையை வேகததுடன எடுததுககொணடும சிறநதநாகம
ாலச சீறிககொணடும ஜலமததியததினினறு மேலே எழுநதான
முடைய புததிரனை அநதததுரியோதனன ஸதமபனம செய
படடிருநத ஜலததைப பிளநதுகொணடும தோளில உருககுமய
ன கதாயுதததைதவைததுககொணடும நனறுகஜவலிககினற சூரியன
ால மேலே எழுநதான பிறகு, சிறநத புததியுளளவனும மிகக
லிமையுளளவனுமான துரியோதனன உருககுமயமானதும ஸவர்
ததினுல அலஙகரிககபபடடுளளதுமான பெரியகதையைக கையி
ல உருவினுன கதையை ஏநதிய தூயோதனன நனறுகப பிர
சிககினற ஸூாயனபோல விளஙகினுன கதையைக கையிறபிடிதத
னும சிகரததுடன கூடின மலைபோனறவனும பிரஜைகளிடத
ு கோபஙகொணடு (ஸமஹாரததிறகாக) நிறகினற சூலபாணியான
ததிராபோனறவனும மேலேஎழுநதவனும மிககபுஜபலமுளளவ
ம[1] பகைவாகளை அடககுபவனுமான தூயோதனனை எலலாப
ாணிகளும தணடததைக கையிலகொணட அநதகனைபபோல
ணணின ஜனுதிபரே! உமமுடைய புததிரனை எலலாபபாஞ
லாகளும வஜராயுதததைககையிறகொணட இநதிரனைபபோலவும
ததைக கையிலஏநதிய ருததிரரைபபோலவும கணடாாகள
ாயிலவநதிருககினற அநததூயோதனனைககணடு, பாஞசாலா
ம பாணடவவீராகளுமாகிய எலலாரும ஸநதோஷிததாாகள
ாகள (ஆனநததினுல) ஒருவருககொருவா உளளஙகைகளைக
டுததுககொணடாாகள உமமுடைய புததிரனை தூயோத
, அதைப பரிகாசமெனறெணணி இருகணகளையும புரடடிவிழித
கோபததுடன பாணடவாகளைககொலலதத விருபபமுளளவனுகப
வததை முககோணமாக நெறிததுககொணடும உதடடை நன
க கடிததுககொணடும, பிறகு கேசவருடன கூடின அநதபபாண

1 இரடடிததலால ஒருசொல விடபபடடது

டவாகளைபபாாததது, 'பாணடவாகளே ! இநதப பரிஹாஸத
னுடைய பலனைத திருபபியனுபவிககபபோகிறீாகள நீஙகள இ
பொழுதே கொலலபபடடுப பாஞசாலாகளோடு யமலோகமபோக
போகிறீாகள ' எனறுன அநத ஜலததிலினறு எழுநதிருநத உ
முடைய புததிரனுன தூாயோதனன கதையைககையிலகொண
இரததததினுல நனகு நனைககபபடடு நினறுன ரததததினுல பூ
படடிருககிற அநதததுரியோதனனுடைய ஜலததினுல நனைக
பபட்ட சரீரமானது அபபொழுது அருவிபபெருககுடனகூடின ம
போலபபிரகாசிததது அசசமயததில பாணடவாகள கதாயு
தைததூாககிககொணடிருககிற அநதவீரனைக கோபஙகொணட ய
னைபபோலவும நேரில நிறகினற சூலபாணியைபபோலவும எண
ணுாகள பிறகு, யுததததில சிறநத வீாயமுளளவனுன தூாயோ
தனன, மேகததின இடிமுழககமபோனற சபதததுடன விருஷப
போல உதஸாஹததினுல காஜிததுககொணடு பாாததாகளைக கதை
சணடைககு அழைததான அவன, 'யுதிஷடிர ! நீஙகள ஒ
வொருவனுக என்னை எதிாததுவாருஙகள ஒருவீரனை யுதத
யில அனேக வீாாகளோடு போாபுரியுமபடி செயவது நியாயமன
நான கவசததைக கழறறிவைததவன , அதிகஶரமததை அடை
வன , ஜலததிலும முழுகியிருநதவன , மிகுதியாகக காயபபடுதத
படட சரீரததையுடையவன , வாகனஙகளும வீாாகளும கொல
படடவன போாசெயவது அவசியமே நீஙகளனைவரும சோா
எனனேடு யுததமசெயவதெனனும இது தகுநதது தகாதது எ
பதை எபபொழுதும நீ அறிநதிருககிறுய ' எனறு சொனனுன.

யுதிஷடிரா, 'தூாயோதன ! ஸஹாயமறறவனுன அபிமனயு
யுததததில அனேகமகாரததாகள கொனறபொழுது இநதபபு
ஏன உனககு உணடாகவிலலை ? க்ஷததிரியதாமம மிகசகொடு
யானது , ஒனறையும எதிாபாாததது , மிககக்கருணையறறது அப
யிலலாவிடடால அபபடிபபடட அபாயநிலைமையைஅடைநதிரு
அபிமனயுவை எவவாறு அனேகாகள கொலவாாகள ? நீஙகள எல
ரும தாமததை அறிநதவாகள எலலாரும சூராகள, சரீரததை இ
கததுணிநதவாகள நீதியுடன யுததமசெயபவாகளுககுச சிற
தான இநதிரலோகககியானது கூறபபடடிருககிறது ஒருவன அ
காகளால கொலலததககவனலலனெனபது தாமமே அபபடியாகு
உன்ஸமமததததிலகடடுபபடடு அனேகவீராகள அபிமனயுவை
கொனறுாகள? எநத மனிதனும ஆபததை அடைநத காலததில த

ஸ்திரததை ஆராயகினறுன, நலலநிலைமையில இருபபானேயாகில, லோகததினவாயிலை அடைககபபடடதாகப பாாககிறுன வீரனே! சததை அணிநதுகொள, தலை மயிாகளை முடிததுககொள பாரத! றுளது உனககு இலலையோ அதையும எடுததுககொள வீர! நான னடும உனககு இநத ஒருவிருபபததைக கொடுககிறேன ஐநது ணடவாகளுள எவனேடு நீ போாபுரிவதறகு விருமபுகிறுயோ னைககொனறு நீ அரசனுகலாம அலலது, நீ கொலலபபடுவாயே கில ஸவாககததை அடையலாம வீரனே! யுததததில உயிரைத ர உனககு எநத விருபபததைச செயயககடவோம?' எனறு ாவினுா அரசரே! பிறகு, உமமுடைய குமாரன பொனமயமான சததைபபூணடுகொணடு விசித்திரமாயும பொனனுலலஙகரிககப டதாயுமிருககிற தலைபபாகையையும தரிததான அரசரே! தலைப கையை அணிநதவனும மஙகளகரமான கவசததைபபூணடவனு ன உமமுடைய குமாரன பொனமயமான மேருமலைபோலப பிரகா ததான மனனரே! கவசமபூணடவனும கதையையுடையவனும து குமாரனுமான துாயோதனன, யுததமுனையில ஸனனததனுக நதுகொணடு எலலாபபாணடவாகளையும பாாதது, 'பிராதாகக ன உஙகளுள ஒருவன கதாயுததை எடுததுககொணடு என டு போாபுரியலாம பாதாகளுள சிறநதவனே! ஸஹதேவனேடா ா பீமனேடாவது நகுலனேடாவது அாஜுனனேடாவது உன டாவது இபபொழுது யுததமசெயயப போகிறேன நான யுததத சசெயது ரணரஙகததில வெறறியைஅடையபபோகிறேன புருஷ ரேஷடனே! நான, பொறபடடஙகட்டியிருககிற கதாயுததினுல விததததினுலும அடையமுடியாத பகையினுடைய முடிவை இப ாழுது அடையபபோகிறேன கதாயுதததில எனககு ஒபபான ா ஒருவனும இலலையெனறு எணணுகிறேன ஒனறு சோநதிருக உஙகளனைவரையும கதாயுதத்தினுலேயே கொலவேன லாருமானுலும சிலரானுலும எனனுடன நியாயததோடு தம செயவதறகு ஸமததாகளாகமாடடீாகள இவவணணம கா தினுல அடககமிலலாத சொலலை நான சொலலலாகாது ஆனுல, கள முனனிலையிலேயே இநதசசொலலைப பயனுளளதாகச செய போகிறேன இநத முகூாததததில அது உணமையாகவோ பொய கவோ ஆகபபோகிறது இபபொழுது எனனுடன எவன யுததம யயபபோகிறுனே அவன கதையைக கையில எடுததுககொளக' றுறு கூறினுன

முபபததுமுனருவது அதயாயம

ஹ்ரதபரவேசபாவம். (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் தங்களுள் ஒருவரை வென்றாலும் நாட்டை அடைய
மென்று துரியோதனனுக்குச் சொல்லியதும், மாதவர் பீமனு
துரியோதனனைவெல்வது ஸந்தேகமென்றதும், பீமன் துரி
யோதனனை எளிதிற் கொல்வேனென்றதும், மாதவர்
முதலியோர் பீமனைப் புகழ்ந்ததும், பீமனும் துரி
யோதனனும் வீரவாதம்செய்து போருக்கு
முயன்றதும்)

அரசரே! தூரியோதனன இவவணணம அடிககடி காஜிக
போது, வாஸுதேவா, யுதிஷ்டிராமீது கோபஙகொணடவராகி, 'யு
டிரரே! இவன உமமையாவது அாஜுனனையாவது நகுலனையா
ஸஹதேவனையாவது யுததததில விருமபுவானுகில எனனசெயகிற
அரசரே! 'யுததததில ஒருவனையே கொனறு கௌரவாகளுககு
சனுககடவாய' எனறு ஏன இபபடிபபடட இநதக காரியம உம
ஆராயநதுபாராமல கூறபபடடது? அரசரே! இவன பீமஸேன
கொலலவேணடுமெனகிற எணணததினுல புருஷவடிவமு
இருபபுபபாவையில பதினமூனறு வாஷகாலம யுததபபயிறசிசெ
ருககிறுன பாதாகளுளசிறநதவரே! இவனிடததினினறு எவவ
காாயம ஸிததிககும? அரசாகளுளசிறநதவரே! தயையினுல
ஆலோசியாமல செயதுவிடடீா யுததததில இவனை எதிாத
சணடைசெயகிறவன, குநதிநநதனனுன விருகோதானைததவிர
ஒரு மனிதனை நான காணவிலலை அவனும அதிகமான பயிறசியுள
னலலன உமககும சகுனிககும முனபு ஸமமாயிலலாத சூதாட
ஏறபடடதுபோல இநதப போாச சூதானது இவாகளுககு மற
யும விசேஷிததுததொடஙகபபடடுவிடடது பீமன பலசாலி, ஸ
தன அரசனுன தூரியோதனன மிககபயிறசியுளளவன அரச
பலசாலி பயிறசியுளளவன இவாகளுள பயிறசியுளளவனே மேற
கிறுன ராஜரே! அபபடிபபடட இநதபபகைவன உமமால
வழியில நிலைநிறுததபபடடான நீரும மிககக்கொடிய
தில நிலைபெறுமபடி செயயபபடடீா நாஙகள கஷடததை அ
யுமபடி செயயபபடடோம எநத மனிதன எலலாச சததுருக
யும ஜயிததுக கிடைதத ராஜயததைக கஷடதசையை அ
திருககிற ஒரு சததுருவினுல அவவாறு கவாபபடுமபடி
வான? இபபடிபபடட யுத்ததில் அவனை ஒரு பாணததி

தத்தகளித் துககபபடுமபடி செயயவேணடும கேவனுக
ந்தாலும யுததததில கதாபாணியான தாயோதனனை ஜயிக
சகதியுளளவனை உலகததில இபபொழுது நான காணவிலலை
ததில கதாபாணியான தாயோதனனை ஜயிபபதறகுப பல
னுவது நீராவது மாதரீகுமாராகளான நகுலஸஹதேவாகளாவது
ாததாகளெனறு நான நினைககவிலலை அரசனுன தாயோதனன
கௌமாததியமுளளவன நீரோ பீமனே நகுலனே ஸஹதே
னே பலகுனனே நியாயததினுல ஜயிககததிறமையிலலாதவாகளே
தரே! இவவாறிருகக, 'யுததததில எஙகளுளஒருவனைக கொனறு
ாஜாவாகிவிடு' எனறும, 'கதையினுல யுததமசெய' எனறும சத
நவைபபாாதது நீர எபபடிசசொலலுகிறீர? விருகோதரனை அடுத
் நமககு ஜயமுணடாவது ஸமசயமே மஹாபலசாலியான இநதத
யோதனன நியாயமாக யுததஞ செயபவாகளுள மிகக வலிமையும
றசியுமுளளவன பாணடு குநதி இவாகளின இநதஸநததியானது
சயமாக ராஜயததை அடையாது, முடிவிலலாத வனவாஸததிறகா
ு பிசசையெடுபபதறகாவது ஸருஷடிககபபடடிருககிறது' எனமுா
பீமஸேனன, 'மதுஸூதனரே! நீர கவலைபபடவேணடாம இனறு
விததததினுலும அடையமுடியாத பகையினுடைய அககரையை
டையபபோகிறேன நான யுததததில தாயோதனனைக கொலலப
ாகிறேன, ஸநதேகமிலலை வாஸுதேவரே! தாமராஜருககு வெறறி
னது நிசசயமாகக காணபபடுகிறது எனனுடைய இநதககதை
னது ஒனறரைமடஙகு மிகபபெரிதானது தாயோதனனுடை
் அபபடியனறு மாதவரே! நீர மனவருததம அடையவேணடாம
் இநதககதையினுல போாககளததில சணடைசெயவதறகுசசகதி
ளவனுக இருககிறேன ஜனாததனரே! நீஙகள எலலாரும என
பபாாததுக்கொணடிருஙகள கோவிநதரே! யுததகளததில பறபல
திரதாரிகளான மூவுலகததிலுமுளள வீராகளையும தேவாகளோடு
பிருநதாலும யுததததில எதிாததுபபோாபுரிவேன அவவாறி
க, தாயோதனனை எதிாபபதைபபறறிச சொலலவுமவேணடுமோ?''
றுகூறினன். அவவாறு பேசுகினற விருகோதரனை வாஸுதேவா
தோஷததுடன புகழநதாா, இவவிதமானவசனததையும உரைகக
ஞா 'மிககபுஜபலமுளளவனே! தாமராஜரான யுதிஷடிரா உனனை
ததுப பகைவாகளைககொனறு விளஙகுகினற தமமுடைய ராஜப
பததை அடைகிறுா, ஸமசயமிலலை உனனுல திருதராஷடிர
ாகளனைவரும யுததததில கொலலபபடடாாகள அரசாக
் ராஜகுமாராகளும யானைகளும மாயககபபடடனா பாணடு

நநதன! மஹாயுதததததில உனனை எதிாததுக களிஙகாகளும ப
ரதாகளும கிழநாடடுவீராகளும காநதாராகளும அவவாறே
வீராகளும கொலலபபடடாாகள குநதிநநதன! தூரியோதனனை
கொனறு, கடலசூழநத பூமியைத திருமால இநதிரனுககுக கொ
ததுபோலத தாமராஜருககுககொடுபபாயாக பாவியான தாாததர
டிரன யுததததில உனனை எதிாதது நசிககபபோகிறுன நீ இவ
டைய இருதுடைகளையும முறிததுப பிரதிஜஞையைப பரிபால
செயயபபோகிறுய பாவியான தூரியோதனனை நீ முயறசியோடு எ
ததுப போாபுரியவேணடும இவன ஸமாததன, மிககவலிமையு
வன, எபபொழுதுமே யுததததில தோசசிபெறறவன' எனறுா
ஜனநாதரே! மனனரே! பிறகு, ஸாதயகி பறபல சொறகள
அநதப பாணடுநநதனுன பீமஸேனனைப புகழநதான தாமராஜ
முனனிடடவாகளான பாஞசாலாகளும பாணடவாகளைச சோநத
களுமாகிய எலலாருமே பீமஸேனனுடைய அநதவாாததைதை
கொணடாடினா பிறகு, பயஙகரமானபலததையுடைய பீமன, ஸ
சயாகளுடன சிறகினறவரும ஜவலிககினற ஸூாயனைபபோனற
மான யுதிஷடிரரைபபாாததுக கூறலானுன 'நான யுதததததில
ளுேடு எதிாததுப போாபுரிவதறகுச சகதியுளளவனுக இருககிறே
புருஷோததமனுன இநதத தூரியோதனன எனனை யுததததில ஜயிபப
குசசகதியுளளவனுகான உளளததில வைககபபடடிருககிற
கோபததை, அாஜூனன காணடவவனததில நெருபபை விட
போலத திருதராஷடிரபுததிரனுன தூரியோதனனிடததில இ
விடபபோகிறேன பாணடவரே! உாமுடைய மனததிலிருககிற
யததை இபபொழுது எடுககபபோகிறேன அரசரே! இபபொ
கதாயுதததினுல பாவியான தூரியோதனன கொலலபபடட பிறகு
ஸுகமாக இரும தோஷமறறவரே! இனறு கீாததிமயமானமாலை
உமககு நான போடபபோகிறேன இனறு தூரியோதனன பிராண
யும ஐசுவாயததையும ராஜயததையும இழககபபோகிறுன அரச
திருதராஷடிரனும இபபொழுது எனனுல புததிரன கொல
படடானெனபதைககேடடுச சகுனியினுடையபுததியினுலுண
அசுபகாரியததை நினைககபபோகிறுன' எனறுசொனனுன
பாதாகளுள சிறநதவனும வீாயசாலியுமான பீமஸேனன
வாறு உரைததுக கதையைச கையிலெடுததுககொணடும இநதி
விருததிரனை அழைததுபோல அழைததுககொணடும யுததத
கா க எழுநது நினறுன அதிகவீாயமுளளவனுன உமமுடைய பு

அவன அழைதததைப பொருதவனுகி ஒருயானை மறறொரு னயை எதிரபபதுபோல விரைவாக எதிரததுநினறான கதை க்கையிலகொணடு யுததததிறகாக நெருஙகிவநதிருககிற உமமு யகுமாரனைப பாணடவாகள எலலாரும சிகரததுடனகூடின வாஸததைபபோலக கணடாாகள தன கூடடததைவிடடுப திருககினற யானையைபபோல ஸஹாய மறறவனுயிருககினற ாபலசாலியான தாயோதனனை அடைநது பாணடவாகள மிகக ்தாஷததை அடைநதாாகள தாயோதனனுககும பரபரபபா பயமாவது வாடடமாவது மனவருததமாவது உணடாகவிலலை ததில ஸிமமமபோல நினறான அரசரே! அபபொழுது ஙன்ருக ிலதூககபபடட கதையுடனகூடியவனும சிகரததுடனகூடின வாஸமபோனறவனுமான தாயோதனனைபபாாததுப பிறகு பீம னன உரைககலானன

'தாயோதன! அரசனன திருதராஷடிரராலும உனனுலும ளை விஷயததில செயயபபடடதும வாரணாவததததில முனநடந மான அநதபபாவமானகாாயததை நினைததுககொள சகுனியினு ய புததிலாகவததினல ஸபையினநடுவில வீடடுககு விலககாயி ந தரௌபதியும இழுததுவரபபடடாள சூதாடடததிலும அரச ா யுதிஷடிரா வஞசிககபபடடாா கெடட எணணமுளளவனே! ராதிகளான பாாததாகளிடததில இனனும வேறெநதபபாவஙக சசெயதாயோ அவறறின பெரிதான பலனைப பாா மிககீாததி புடையவரும பரதஸரேஷடரும நம அனைவருககும பிதாமஹரும- ாபுததிரருமான பீஷமா உனனிமிததமாக அடிககபபடடுச சாதல கில படுததிருககிறாா துரோணரும காணனும கொலலபபடடாா பிரதாபமுளளவனன சலயனும கொலலபபடடான வைர னகிற நெருபபை ஆதியில உணடுபணணின சகுனியும யுததத கொலலபபடடான சூராகளான உனனுடைய பிராதாககளும னிகாகளுடனகூடினபுததிராகளும கொலலபபடடாாகள யுததங ல திருமபாதவாகளும சூராகளுமான அரசாகளும கொலலபபட கள இவாகளும இனனும அநேக க்ஷததிரியஸரேஷடாகளும லலபபடடாாகள அவவாறே, பாவியும தரௌபதிககுக கிலே நதையுணடுபணணினவனுமான பிராதிகாமியும கொலலபபடடான ததைககெடுககவநத புருஷாதமனன நீ ஒருவனதான மிகுநதிருக ய. உனனையும இபபொழுது கதையினல கொலலபபோகிறேன னவிஷயததில ஸநதேகமிலலை அரசனே! இபபொழுது நான ததில உனனுடைய கொழுபபு முழுமையையும ராஜயததிலுளள

பேராசையையும பாணடவாகளிடததில நீ செயயும பாவசசெய நாசமசெயயபபோகிறேன ’ எனறான

தாயோதனன, ‘ விருகோதர ! பலவாறுனதறபுகழசசி யாதுபயன ? இபபொழுது எனனுடன யுததமசெய உனககு ததிலுளளசிரததையை இபபொழுது நானபோககபபோகி பாவி ! இமயமலையினுடைய சிகரமபோனற பெரிதானகதை எடுததுககொணடு கதாயுததததில ஸனனததனாக நிறகினற எ நீ பாரககவிலலையா ? பாவி ! நீதியுடன யுததஞசெயகினற எ சததுருததான தேவாகளுள இநதிரனேயானாலும கதையுடனகூ எனனை இபபொழுது கொலலவததறகுச சகதியுளளவனுவான ? புததிர ! ஜலமிலலாத சரதகாலமேகமபோல வீணாகக காஜிககா உனனுயிரை நாசஞசெயவதறகுளளேயே உனபலததை யுதத காடடு ’ எனறுமொழிநதான வெறறியில விருபபமுளளவாக ஸருஞசயாகளுடனகூடின பாணடவாகள அவனுடைய அநதவ தையைககேடடு, அநதவசனததை எலலோரும புகழநதாகள சரே ! மனிதாகள மதமபிடிததயானையைக கைககொடடினால ஸாஹபபடுததுவதுபோலப பகைவாகள தாயோதனனை மறுப நலலஉதஸாஹததைஅடையுமபடி செயதாகள அநதசசமய ஜயததிலவிருபபமுறறவாகளான பாணடவாகளுடைய யானைகள ஜிததன, குதிரைகள அடிககடி கனைததன சஙகிரஙகள நன பிரகாசிததன

முபபததுநானகாவது அதயாயம

ஹ்ரதபரவேசபாவம் (தொடர்ச்சி)

(கதாயுத்தத்தொடக்கத்தில் பலராமர்வந்ததும், அவர் பாண்டவ முதலானவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டு உட்கார்ந்தவுடன் மறு படி கதாயுத்தம் தொடங்கியதும்)

மனனரே ! பிறகு, மிகவும பயஙகரமான அநத யுததமா னறாக முறையோடு ஆரமபிககபபடடு மஹாபலமுளளவாக எலலாப பாணடவாகளும உடகாாநதிருககையில, பனைமரத கொடியாககொணடவரும கலபபையை ஆயுதமாககொணட மான பலராமா, தமமுடைய சிஷயாகளான தாயோதனன பீ இருவாகளுககும கதாயுததம ஙோ தததைக கேடடு வநதா ரைககணடு கேசவரும பாணடவாகளும அதிக ஸநதோ துடன அருகிலவநது வநதனமசெயது முறைபபடி பூஜிததா

வநதரே! பூஜிததபிறகு, 'பலராமரே! யுததததில சிஷயாகளுடைய ாமாததியததைப பாரும்' எனகிற இநதவசனததை உரைததாாகள பபொழுது, பலராமா, பாணடவாகளுடனகூடின வாஸுதேவரையும ாபாணியாகநிறகினற குருவமசததிலுதிததவனன தாயோதன யும பாாததுச சொலலலாஞா 'தீாததயாததிரைககாகப புறபபட னககு இனறேடு நாறபததிரணடு நாளகளாகினறன புஷயததில பபடடேன, சிரவணததில திருமபிவநதேன மாதவ! சிஷயாக டைய கதாயுததததைப பாாகக விருபபமுளளவனக இருககிறேன னறா பிறகு, யுதிஷடிரராஜா பலராமரைககடடிககொணடு நலவா வயும கேஷமததையும தககபடி வினவினா மஹாவிலலாளிகளும யபபடததககவாகளும கீாததிசாலிகளுமான கிருஷணாஜுனா நம அதிகபரீதியுளளவாகளாக ஹலாயுதரை அபிவாதனஞசெயது டிககொணடாாகள அரசரே! அவவாறு சூராகளான மாதரீபுததி களும தரௌபதியினுடைய ஐநதுகுமாராகளும மஹாபலசாலி ன பலராமரை அபிவாதனஞசெயது நினறாாகள வேநதரே! ருகு, அவவாறே கதாயுதததைக கையிலஏநதியவாகளான பீமஸேன ம, பலசாலியும உமதுகுமாரனுமான துரியோதனனும பலராம ப பூஜிததாாகள அஙகுளள அநத அரசாகள, அநதஸமயததில ராமரை வரவேறபுமொழிகளால அடிககடி கௌரவிதது மஹாத வான அவரைபபாாதது, 'மஹாபாகுபலமுளளவரே! யுததததைப ரும்' எனறு இவவாறு [1]கூறினா அபபொழுது, பலராமா ஸருஞ ாகளுடனகூடின பாணடவாகளைக கடடிககொணடு அளவறற ாகரமததுடனகூடினவாகளான எலலா அரசாகளையும பாாதது ஷேமம விசாரிததாா அவவாறே, அவாகளும பலராமரை அணுகி, நாமயம?' (=கவலையறறிருககிறீரா?) எனறு வினவினாாகள பலரா மஹாதமாககளான எலலாகஷததிரியாகளையும திருபபி மரியாதை யது குசலபரஸனததையும வயதுககுததககபடி ஸமபாஷணத யுஞசெயது ஜனாததனரையும ஸாதயகியையும அனபுடன கட கொணடு அவாகளிருவரையும உசசிமோநது, குஸலபரஸனததை செயதாா அரசரே! அவவிருவரும ஸநதோஷததுடன இநதிர ம உபேநதிரனும தேவாகளுககெலலாம நாதரான பிரமமதேவ ப பூஜிபபதுபோலக குருவான அநதபபலராமரை முறைபபடி ஜிததாாகள பாரதரே! பிறகு, தாமநநதனா பகைவாகளை அடககு ான பலராமரைப பாாதது, 'பலராமரே! பிராதாககளுடைய

1 இரடடிததலால ஒருசொல விடபபடடது

இநதமஹாயுதகததைப பாரும்' எனறு கூறினா. மஹாரதாகள
பூஜிககபபடுகினறவரும அதிகமானபிரீதியையுடையவரும மிகக
பலமுளளவரும காநதியையுடையவரும கேசவருககுமூததவரும
பலதேவா அவாகளுடையமததியில உடகாநதாா அரசாகளுடை
மததியில உடகாாநதிருபபவரும கறுபபுவஸதிரததைத தரிததவ
வெணமையான காநதியையுடையவருமான அநதபபலராமா ஆகா
தில நக்ஷததிரஙகளுடையகூடடஙகளால சூழபபடடசநதிரனபே
விளஙகினா மனனரே! பிறகு, வைரததினுடைய முடிவை உ
பணண எணணஙகொணடவாகளான அவவிருவருககும (காணபே
புளகமடையததககதும நாசததைதயுணடுபணணுகிறதுமான
கலநதயுததம நடநதது'' எனறுகூறினன'' எனறா

முபபததைநதாவது அதயாயம

ஹ்ரதபரவேசபாவம. (தொடர்ச்சி)

(ஜனமேஜயர் வைசம்பாயனரிடம் பலராமருடைய தீர்த்தயாத்தி
முறையை வினவியதும், அவர் சொல்லத்தொடங்கிப் பிரபாஸ
தீர்த்தத்திற்கு அப்பெயர்வரக் காரணம்கூறியதும்)

ஜனமேஜயா, ''பிரபுவானபலராமா முனனமே அநத யுத
நோநததருணததில, 'கேசவ! நான திருதராஷடிரபுததிரனை
யோதனனுககாவது பாணடவாகளுககாவது உதவிசெயயபபோ
திலலை நான மனமவநதபடி போகபபோகிறேன' எனறு கேசவ
கேடடுககொணடு விருஷணிகளுடன புறபபடடுசசெனறா பிர
மணரே! சததுருககளை அழிபபவரான ராமா இவவிதம சொலலிவி
அபபொழுது செனறுரே, மீணடும அவருடையவரவை என
உரைபபீராக விஸதாரமாகசசொலலும எபபடி ராமா வநதாா
வாறு யுதததைபபாாததாா? மிகசசிறநதவரே! நீா ஸமாதத
வனரேு இருககிறீா?'' எனறுவினவ, வைசமபாயனா சொலலலா

''மிகக புஜபலமுளளவரே! மஹாதமாககளான பாணடவா
உபபலாவய நகரததிலிருநதுகொணடு எலலாபபிராணிகளுடைய
மையினபொருடடும விரோததைபபோககககருதி மதுஸூதனரா
ஸ்ரீ வாஸுதேவரைத தாயோதனனருகில அனுபபினாகள அ
ஹஸதினபுரஞசெனறு திருதராஷடிரரையுமஅணுகி, வழியைவி
விலகாததும மிகவுமநனமையாயிருபபதுமான வசனததைஉ

ா திருதராஷடிரராஜா, முனபு எது எவவிதமசொலலபபடடதோ,
தை அவவிதம அனுஷடிககவிலலை வேநதரே! புருஷாகளுள
நதவருமமிககபுஜபலமுளளவருமான மாதவா அநத ஹஸதிஞ
டணததில ஸமாதானததைபபெறுமல உபபலாவயததை நோககி
ததா நரஸரேஷடரான அவா, திருதராஷடிரபுதரனுன துாயோ
னுல அனுபபபபடடு அநதஹஸதிஞபபடடணததிலிருநது திரும
பாணடவாகளுடைய சேனையைக குறிததுவநதாா தாமநதன
அடைநது (அஙகு தாம) சொனனதையும, பினபு நடநத விருத
நததைதையும உளளபடி உரைததாா 'கெளரவாகள காலததினுல
ணடபபடடவாகளாகி எனனுடைய வசனததை அனுஷடிகக
லலை பாணடவாகளே! எனனுடனகூடப புஷயநக்ஷததிரததிலே
பபடுஙகள' எனறுமசொனனூா பிறகு, சேனைகள வகுககபபடும
ாழுது பலசாலிகளுள சிறநதவரும பெரியமனமுளளவருமான
ராமா பிராதாவான மாதவரைபபாாதது, 'சிறநத புஜபலமுளள
னே! மதுஸூதன! அவாகளுககும (= தாாததராஷடிராகளுககும)
தவிசெயயவேணடும' எனறுகூறினூா அபபொழுது கோவிநதா,
வருடைய அநதசசொறபடி செயயவிலலை பிறகு, பெருமபுகழுளள
நும கலபபையைத தரிததவருமான பலராமா கோபததினுல மூடப
டமனததுடன அனுஷநக்ஷததிரததுடன சோநதநாளில எலலா
தவாகளோடும ஸரஸவதீநதியில தீாததயாததிரையை உதகே
ததுப புறபபடடாா சததுருககளை அடககுகிறவனுன கிருதவாமா
யோதனனை அடைநதான வாஸுதேவரோ ஸாதயகியோடுபாணட
களை அடைநதாா சூரரானரோஹிணிபுததிரா புறபபடடவுட
ன,மதுஸூதனா புஷயநக்ஷததிரததுடனகூடின தினததில பாணட
களை முனனிடடுககொணடு குருக்ஷேசததை நோககிச சென்றா
ாககததில செலலுகிற ராமா, சென்றுகொணடே வேலைககாரா
ளபபாாதது, 'தீாததயாததிரையிலவேணடிய பணடஙகளையும
லலாஉபகரணஙகளையும அகனிகளையும யாகமசெயபவாகளையும
வாரகையினினறு கொணடுவநது சேருஙகள தீாததயாததிரை
ிததமாகப பொனகளையும வெளளிகளையும கறவைபபசுககளையும
ஸதிரஙகளையும குதிரைகளையுமயானைகளையுமரதஙகளையுமகோவேறு
ழுதைகளையும ஒடடகஙகளையும (பலலக்குமுதலிய) வாகனஙகளையும
லலாராஜபரிவாரஙகளையும சீககிரமாகக கொண்டுவாருஙகள சீககிர
கச செலலுநதிறமையுடையவாகளே! ஸரஸவதீநதியினுடைய பிர
கததை எதிரநோககிச செலலுஙகள ரிததவிககுககளையும நூறுநூறு

கப பிராமமணோததமாகளையும அழைததுவாருஙகள' எனறுகட்ட
யிட்டார. அரசரே! கௌரவாகளுககுத தீஙகைவிளைககினற யுத
தொடககததில, அபபொழுது, மஹாபல சாலியான பலதேவா வே
காராகளைப பாாதது இவவாறுகட்டளையிடடுத தீாததயாததிரை
குறிததுச சென்ருா யாதவாகளுள உததமரும ஸ்ரீமானுமா
பலராமா தீாததயாததிரையை நினைததுககொணடு ஸமுததிர
லினறு ஸரஸவதீநதியின பிரவாகததை எதிாநோககிசசென்ருா
தாகளுள சிறநதவரே! பலபததிரா, ரிதவிககுககளாலும ஸு ஹ
துககளாலும அவவாறே மறறபபிராமமணோததமாகளாலும, ரத
ளாலும யானைகளாலும குதிரைகளாலும வேலைககாராகளா
கோவேறுகழுதைகளும ஒடடகஙகளும கட்டிபிருககிற அனேகவ
னஙகளாலும சூழபபட்டவராகித தீாததயாததிரைககுச சென
அரசரே! பாரதரே! இவாசெலலும தேசஙகளில எநத வஸதுகக
எதிாபாாககினருாகளோ அபபடிபபட்ட பறபலவிதமான கொடுக
தகக வஸதுககளும பறபலவிததானஙகளும, களைததவாகளும உட
பிளைததவாகளும சிசுககளும பிராயமுதிாநதவாகளுமான மனிதா
யாசகாகள இவாகளின பூஜையினபொருட்டு அவவணணம மி
யாக ஒவவொரு தேசததிலும ஏறபடுததபபட்டன போஜ
விருபபமுளளவாகளுககாக எஙகும அனனம ஸிததமசெயயப
டிருநதது அரசரே! எபபொழுது எபபொழுது எநதஎநதபபிர
மணா எநத எநத இடததில புஜிககததகக வஸதுவைப புஜிபபத
விருமபினரோ அபபொழுது அபபொழுது அநதஅநதப பிராம
ருககு அநத அநத இடததில அவவவவாறு உணவுப பொருளக
கொணடுவநதாாகள மனனரே! ரோஹிணிபுததிரரான பலரா
டையகட்டளையினுல ஆஙகாஙகு இருபபவாகள அநதஅநத இடத
எஙகும தினனததகக வஸதுககளுடைய குவியலகளையும குடிக
தககவஸதுககளுடைய ராசிகளையும ஸிததஞசெயதாாகள அ
இடததில ஸுகததைவிருமபுகினற பிராமமணாகளுடைய பூஜை
பொருட்டு விலையுயாநதவஸதிரஙகளும கட்டிலகளும விரிபபுகக
ஏறபடுததபபட்டன பாரதரே! எநத இடததில எநதபபிரா
ணன உறஙகுகிருனே எநத இடததில எவன விழிததிருககிரு
அநதஅநத இடததிலேயே 'அவாகளெலலாருககும எலலாம ஸித
செயயபபட்டனவாகக கணடாா அபபொழுது எலலாஜனஙக
ஸௌகரியபபடி சென்ருாகள, நினருாகள செலலவிருபபமுள
வருககு வாகனஙகளையும, தாகமுளளவருககுப பானஙகளையும,

ண்டவருககு ருசியுளள அனனஙகளையும வஸதிரஙகளையும ஆப
ாஙகளையும மனிதாகள அவவிடததில கொணடுவநதாகள மன
ரே! அநதவழியானது எலலாருககுமே ஸுககரமாக விளஙகிறது
ரே! அஙகு செலலுகினற மனிதாகளுககு அபபொழுது அநத
யானது ஸ்வாககததுககு ஒபபானதாகவும, எனறுமமகிழபவாக
ன ஜனஙகளோடுகூடியதாகவும, ருசியுளளபகஷணஙகளுளளதாக
, ஜலமுளளதாகவும, கடைததெருககள கடைகள விறகசகூடிய
டஙகள இவைகளுடனகூடியதாகவும, பறபல ஜனஙகளால சூழப
டதாகவும, பறபல மரஙகளோடும கொடிகளோடுமகூடியதாகவும,
பலரததினஙகளால அலஙகரிககபபடடதாகவும இருநதது வேந
ர! பிறகு, மஹாதமாவும யாதவாகளுள சிறநதவீரரும பிரஸிததி
றறவருமான பலராமா நியமததுடன புணயதீாததஙகளில நலல
முளளவாகளுககுப பொருளகளையும பிராமமணாகளுககு யாக
ிணைகளையும கொடுததாா அவா, பிராமமணாகளுககு நலலவஸ
ததுடன கூடியவைவும கொமபுகளில பொறகுமிழகள கடடிய
யுமான ஆயிரககணககான கறவைபபசுககளையும பறபலதேசங
லுணடான குதிரைகளையும வாகனஙகளையும நலல வேலைககாரா
யுமகொடுததாா ராமா உததமபபிராமமணாகளினபொருடடு ரத
களையும முததுககளையும மணிகளையும பவளஙகளையும சிறநத
கததையும நலலசுததமான வெளளியையும இருமபுபபாததிரததை
தாமரமயமான பாததிரததையும கொடுததாா மஹாதமாவும ஒப
ற பரபாவமுளளவரும உதாரமான சரிததிரததுடனகூடியவரு
ன அநதபபலராமா ஸரஸவதிதீாததததை அடைநதிருககிறவா
ககு இவவணணமாக மிகுதியான தனததைக கொடுததாா பிறகு,
றயாகக குருகேஷததிரம சென்றாா " என்றாா

ஜனமேஜயா, " மனிதாகளுளசிறநதவரே! ஸரஸவதீநதி தீாதத
ஙகளுடைய குணததையும உதபததியையும பயனையும (அஙகு
னனுசெயவதனால) நிறைவேறககூடிய காரியததையும எனககுச
லவீராக பகவானே! பிரமமவிததுககளுள சிறநதவரே! கிரமப
வரிசையாகத தீாததஙகளைச சொலலும எனககு அதிக ஆா
இருககினறது " என்றுவினவ, வைசமபாயனா சொலலலானா
" அரசரே! ராஜேநதிரரே! பரிசுததமானவைவும என்னால
லலபபடுகினறவையுமான தீாததஙகளுடைய பயனையும குணத
யும உதபததியையும முழுமையும கேளும மஹாராஜரே!
நதிரரே! யாதவாகளுள சிறநதவீரரான பலராமா கஷயரோகத

தினால க்ஷீணிககினற சநதிரன முனபு எநத இடததில சாப
னினறு விடுபடடவனாகி மீணடும தேஜஸஸை அடைநது எல
உலகததையும பிரகாசிககசசெயகிறானே அநதப புணயமான பிரப
தீாததததைககுறிதது ரிதவிககுககளோடும நணபாகளோடும பி
மணாகளுடைய கூடடஙகளோடுமவநதாா பூமியிலுள்ள தீாத
ளுள இஃதனறோ மிகசசிறநதது இதறகு, சநதிரனை விளங
செயததால பிரபாஸமெனறு பெயா" எனறு கூறினா

முபபததாறுவது அதயாயம

ஹ்ரதபரவேசபாவம் (தொடர்ச்சி)

(சந்திரன் க்ஷயரோகம் அடைந்து அனுகூலம்பெற்ற கதையும், பலராமர் அந்தப்பிரபாஸதீர்த்தத்தில் ஸ்நான முதலியன செய்ததும்)

ஜனமேஜயா, "மகிமைபொருநதின சநதிரன யாதுகார
பறறி க்ஷயரோகததினால மூடபபடடான? சிறநத அநததீர
தில அவன எவவாறு ஸநானஞசெயதான? சநதிரன அநதத தீ
ததில எவவிதமாக ஸநானஞசெயது மீணடும பூாததிசெயயப
டான? மஹரிஷியே! இவையனைததையும எனககு விஸதார
உரைபபீராக" எனறு வினவ, வைசமபாயனா சொலலத தொட
ஙா

"ஐயா! பிரஜைகளுககுநாதரே! தக்ஷருககுப பலபெண
உணடானாகள அநதத தக்ஷா, அவாகளுள இருபததேழு பெ
களைச சநதிரனுககுக கொடுததாா ராஜேநதிரரே! சுபமானகா
களைச செயதவனான அநதச்சநதிரனுககுப பததினிகளும நக்ஷ
மணடலததோடு சேருவதில ஆவலுளளவாகளுமான அநதத
கனனிகைகள (நாடகளின) கணககுககும ஆனாகள விசாலப
கணகளையுடையவாகளான அநதஸதிரீகளெலலாரும ரூபததினால
ரிலலாதவாகளாயிருநதாாகள அவாகளுள ரோஹிணியான
ரூபஸமபததினால மேலானவளானாள அதனால அநதச் சந
பகவான அவளிடததில அதிகப்பிரீதியைப பாராடடினான. அ
இவனுககு மனததுககு இனபததை உணடுபணணுகிறவளானா
அதனால, பிறகு, அவன அவளை எபபொழுதும அனுபவிதத
பிறகு, நக்ஷததிரஙகளுடைய போவாயநதவாகளான அநதஸதி
ளெலலோரும மஹாதமாவான சநதிரனிடததில கோபஙகொ

றசியுடனே பிதாவும ஸருஷடிகாததருமான தகஷரிடமவாது,
ஜாாதரே! சநதிரன எஙகளிடததில வஸிககிறதிலலே எபபொ
மே ரோஹிணியை அடைகிறுன அபபடிபபடட நாஙகளனைவா
ம ஒனறுசோநது ஆகாரநியமததுடனும தவததைச செயவதில
கததுடனும உமதருகில வஸிககபபோகினறோம' எனறுசொன
ள தகஷா, அவாகளுடைய வாாததையைககேடடபிறகு, சநதிர
பாாதது, 'நீ எலலாமனைவிகளிடததிலும ஸமமாயிரு பெரிதான
ாமம உனனைஅணுகவேணடாம' எனறு சொனனா தகஷா, அந
கனனிகைகளஎலலோரையும பாாதது, 'குழநதைகாள! நீஙகள
ரனிடமசெலலுஙகள சநதிரன எனனுடையகடடளேயினுல
ாரிடததிலும ஸமமாகவஸிபபான' எனறு உரைததாா அவ
ு (அவரால) அனுபபபபடட மஙகளகரிகளான அநதபபெணகள
ிரனுடைய வீடடைஅடைநதாாகள அரசரே! காநதியுளளவ
சநதிரன அவவாறு சொலலபபடடும மறுபடியுமே அடிககடி
ஹிணியுடனசோநது பிரீதியை அடைநதிருநதான பிறகு, அநத
ரீகளனைவரும, ஒருஙகுசோநது மீணடும (பிதாவினிடமபோய),
ாமன எஙகளிடததில வஸிககவிலலே உமதுசொறபடி நடகக
லே உமதுபணிவிடையில ஊககமுளளவாகளாக உமமுடையஸமீ
தில வாஸமபணணபபோகிறோம' எனறு கூறினாகள அநதக
னிகைகளுடைய அநத வாாததையைக கேடடு, தகஷா, பிறகு
ாமனைநோககி, 'காநதியினுல மிகபபிரகாசிபபவனே! நீ எலலா
விகளிடததிலும ஸமமாயிருநதுகொணடிரு உனனை நான
கவேணடாம' எனறுசொனனா. தகஷருடைய அநதவாாத
யை அவமதிததுவிடடுச சநதிரன ரோஹிணியுடன கூடவே
ததுவநதான பிறகு, அநதப பெணகள, மீணடும கோபஙகொணடு
ாவையடைநது அபபொழுது அவரைத தலையால வணஙகி,
ாமன எஙகளிடததில வஸிககிறதிலலே ஆதலால, எஙகளுககு
ரகஷகராகவேணடும சநதிரபகவான எபபொழுதும ரோஹி
யினிடததிலேயே வாஸஞசெயகிறுன அவன உமமுடைய
ததையை மதிககவிலலே எஙகளிடததிலும ஸநேகததைவிருமபு
னிலலே ஆதலால, எஙகளெலலாரையும ஸோமன அடையுமபடி
து காபபாறறும' எனறு கூறினாகள அரசரே! பகவானன
ா அநத வாாததையைககேடடுக கோபஙகொணடு ரோஷததி
ஸோமனுககு கஷயரோகம உணடாகுமபடிசெயதாா அநத
கமும நகஷததிரஙகளுககுத தலைவனன சநதிரனை அடைநதது.

க்ஷயரோகததிஞல சரீரமமுடபபட்ட அநதசசநதிரன நாளுககு
தேயநதான மனனரே! மஹாராஜரே! சநதிரன பறபலயாகஙகளா
தேவதைகளை ஆராதிதது அநதக்ஷயரோகததினினறு விடுபடும
ருட்டு முயறசியையுமசெயதான அவன சாபததினினறு விடுபட
க்ஷயததைகயேஅடைநதுகொணடிருநதான பிறகு, ஸோமன க்ஷீ
துககொணடிருககவே, ஓஷதிகள முளைககவிலலை எலலாமஎலலாவி
திலும சுவைககததகக ரஸமுமவீாயமுமஅறறனவாயின ஓஷதி
கரு க்ஷயமுணடாகவே, பிராணிகளுககும க்ஷயமுணடாயிறறு
திரனக்ஷீணிததபோது எலலாபபிரஜைகளும மெலிநதன அரச
பிறகு, தேவாகள, ஸோமனைவநதடைநது, 'ஸோம! இதெனன
னுடைய உருவமானது இவவிதமாகவிளஙகுகினறது? எநதககார
திஞல உனககு இநதபபெருமபயம நோநதிருககினறதோ அஃதை
தையும எஙகளுககுச சொல உனனிடததினினறும காரணதன
கேட்டபிறகு, நாஙகள பரிகாரமசெயவோம' எனறுவினவிஞா
தேவாகளால இவவாறு கேட்கபபட்ட சநதிரன அவாகளைவா
யும பாாததுச சாபததினது காரணததையும அவவாறே தனககு
ரோகம சமபவிததிருககினறதையும சொனஞன பிறகு, தேவா
அவனுடையவசனததைககேட்டு தக்ஷரை அடைநது, 'பகவா
நீா மனததெளிவை அடையவேணடும ஸோமனவிஷயததில இ
சாபததைநிவிாததிககவேணடும இநதசசநதிரனக்ஷீணிததுச சி
மிகுதியுளளவஞகக காணபபடுகிறுன தேவநாதரே! இவனு
க்ஷயததிஞலேயே பிரஜைகளும கொடிகளும ஓஷதிகளும ப
விததுககளும க்ஷயததை அடைநதன, அவவாறே மனிதாக
க்ஷீணிததாாகள லோகநாதரே! நீா கருணைபுரியவேணடும' எ
வேணடிஞாகள இவவாறு சொலலபபட்ட ஸுருஷடிகாததா
தக்ஷா, பிறகு, தேவாகளைபபாாததது, 'எனனுடைய இநத வ
மானது சீககிரமாகத திருபபுவதறகு முடியாதது மஹா
கியமுளளவாகளே! ஒரே ஒரு காரணததிஞல இநதசச
விலகபபோகிறது சநதிரன எலலாமனைவிகளிடததிலும நி
யம ஸமனுயிருககட்டும அவன சிறநத ஸரஸவதீதீாததத
ஸநானஞசெயது மீணடும விருததியடைவான. தேவாக
அபபடி பபட்ட எனனுடையவசனம ஸததியம ஸோமன எபபெ
தும் அரைமாஸம க்ஷயததை அடைவான, மீணடும அ
மாஸம விருததியடைவான இநத எனனுடையவாாததை ஸத
மானது இவன மேறகுககடலசெனறு ஸரஸவதி ஸமுததிரதது

நமிடததில தேவாதரை ஆராதிககவேணடும அதனுல, காநதி
டவான' எனறுசொனனு பிறகு, அநதஸோமன ரிஷிகளு
ய கட்டளையினுல ஸரஸவதீநதியைக குறிததுப புறபபட்டு முத
ஸாஸவதீநதியினுடைய பிரபாஸதீாததததை அடைநதான
காநதியுள்ள சநதிரன அநததீாததததில அமாவாஸையில
னஞ்செயது அதிககாநதியைபபெறறு உலகஙகளைப பிரகாசிககச
தான, குளிாநதகிரணஙகளோடுகூடியிருககுந தனமையையும
றுன ராஜேநதிரரே! தேவாகளெலலாம தக்ஷருடையமிகக அரு
பெறறு ஸோமனோடுசோநதவாகளாகி அவாமுனனிலையில நின
ள பிறகு, மகிமையுடனகூடின ஸருஷடிகாததரானதக்ஷா பிரீதி
அடைநதவராகி எலலாததேவாகளையும அனுபபினா, மறுபடியும,
மனைபபாாதது, 'புததிர! ஒருபொழுதும ஸதிரீகளையும பிராம
ாகளையும அவமதிககாதே, போ நீ எபபொழுதும ஜாகரதையா
நதுகொணடு எனகட்டளையைச செய' எனறு நியமிததாா மஹா
ரே! விடைகொடுககபபட்ட அநதச்சநதிரன, பிறகு தனனிருப
செனறுன மனுஷயாகளும மகிழசசியுறறு முனபோல யாகளு
தாாகள சநதிரன சபிககபபட்டதும பிரபாஸதீாததமானது
ததஙகளுள சிறநததானதும முழுதும உமககு இவவணணம
லலபபட்டன மஹாராஜரே! சநதிரன அமாவாஸையில எப
முழுதும உததமமானபிரபாஸதீாததததில ஸநானஞ்செயது சிறநத
தியையுடையவனுக விருததியடைகிறுன அரசரே! சநதிரன
ததீாததததில ஸநானஞ்செயது சிறநதஒளியைபபெறறு உலகங
விளஙகச்செயது உடமபையும வளாததுககொணடகாரணததி
அநததீாததததைப பிரபாஸமெனறு அறிகிறுாகள பயமறற
மசிறநதபலமுள்ளவருமான பலராமா அநததீாததததில ஸநா
செயது பரீதியுள்ளவராகிப பிறகு தக்ஷிணைகளைககொடுதது அங
நது, ஜனஙகள சமஸோதபேதமெனறு சொலலுகிறஇடததை
டந்தா மஹாபலசாலியும கலபபையை ஆயுதமாககொண்ட
ம கேசவருககுமூததவருமான பலராமா அவவிடததிலும சிறநத
னஙகளைககொடுதது ஓரிரவுவஸிதது அபபொழுது விதிபபடிஸநா
செயது அவவிடததில உததமமான ஆசிாவாதஙகளைபபெறறு,
கு விரைபவராகி உதபானததை அடைநதாா ஜனமேஜயரே!
ஜநதிரரே! (ஸரஸவதீ நதி கணணுககுத தோனறுவிட்டாலும)
திகள பூமி இவறறின வளததினுல அநநதியை மறைநதி
பதாக ஸிததாகள அறிகிறுாகள

முபபததேழாவது அதயாயம

ஹ்ரதப்ரவேசபாவம் (தொடர்ச்சி.)

(ஏகதன், த்விதன், த்ரிதர் என்னும்பிராம்மணர்களின் கதை)

மஹாராஜரே ! ஹலாயுதா அநத இடததினினறு நதி
அடைநதிருககிறதான புகழபெறற தரிதருடைய கிணறறைஅ
தாா உலககையை ஆயுதமாககொணட பலராமா அவவிட
மிகுதியான திரவியததைககொடுதது அவவாறே பிராமமணாக
பூஜிதது அதிலேயே ஸநானஞசெயது மிகக ஸநதோஷததை அ
தாா (முனபு) அநதககிணறறில, தாமததில் பறறுளளவரும சி
தவமுடையவருமான அநத தரிதா இருநதாா கிணறறில வஸிககி
அநத மஹாதமாவினுல ஸோமரஸம பானமபணணபபடடது அ
கிணறறில அவரை விடடுவிடடுப பிராதாககளிருவாகளும வீ
குசசெனறுாகள பிறகு, பிராமமணாகளுள உததமரான தரிதா
இருவாகளையும சபிததாா" எனறுா ஜனமேஜயா, "பிராமம
கிணறு எவவாறு ஏறபடடது? சிறநததவததையுடைய தரிதா
வாறு விழுநதாா? பிராமமணாகளுள சிறநதவரே ! இரணடுபிரா
களாலும ஏன அவா விடபபடடாா? கிணறறில அவரை விடடு
இரணடு பிராதாககளும எவவாறு வீடடை அடைநதாாகள? த
எவவாறு யாகஞசெயதாா? எவவாறு ஸோமபானம ணணி
பிராமமணரே ! கேடகததககதாக நீா எணணினுல இதனை
குசசொலவீராக" எனறுவினவ, வைசமபாயனாசொலலததொ
கினுா

"அரசரே ! பூாவயுகததில ஆதிதயனுககு ஒபபானவாக
பிராதாககளுமான ஏகதன, தவிதன, தரிதா எனகிற மூனறு ரிஷ
இருநதாாகள அவாகளெலலாரும பிரமமதேவருககு ஒபபா
களும ஸநததியுளளவாகளும எலலோரும தவததினுல பி
லோகததை ஜபிததவாகளும பிரமமவாதிகளுமாயிருநதாாகள
பொழுதும தாமததில பறறுதலுளளவரும (அவாகளுக
பிதாவுமான கௌதமா அவாகளுடைய தவததினுலும நியமத
லும ஐமபொறியடககததாலும எபபொழுதும பிரீதியுளளவரா
மகிமையுடையவரான அநதப பிராமமணா நெடுஙகாலம
களுடைய பிரீதியைஅடைநதிருநது தமககுத தகுநததான பர
ஸதானததை அடைநதாா அரசரே ! மஹாதமாவான அ

ளதமருககுச சிஷயாகளாயிருநத அரசாகளனைவரும, அநதக ள தமா ஸவாககமசெனறவுடனே, அவருடையபுததிராகளைபபூஜித ாகள அரசரே! அவாகளுள தரிதா, தம பிதாவைபபோல செய யினுலும அதயயனததினுலும மேனமையைபபெறருா அவ ாேற மஹாபாககியசாலிகளும பரிசுததமான லக்ஷணஙகளுளள களுமான ரிஷிகளனைவாகளும அவருடைய பிதாவை எவவாறு ிததாாகளோ அவவாறே மகாபாககியசாலியான அவரைபபூஜித ாகள அரசரே! பிறகு, பிராதாககளான ஏகதனும தவிதனும லமயததில யஜஞததினபொருட்டும அவவாறே பொருளின ருட்டும கவலையுறருாகள பகைவாகளைவாட்டுபவரே! 'தரிதனை னிடடுக்கொணடு நாம எலலாசசிஷயாகளிடமும சென்று அவா டமிருநது பசுககளைப பெறறுககொணடு பெருமபயனைததரும ததைசசெயது ஸோமபானமசெயவோம' என்று அவவிரணடு ராககளுககும எணணமுணடாயிறறு அரசரே! அமமூனறு ாதாககளும அவவாறே செயதாாகள மஹாதமாககளான அநத ரிஷிகள பசுககளைவிருமபி, யாகமசெயயககூடிய எலலாசசிஷயா யும அடைநது அவாகளுககு யாகமசெயவிததலெனனும காாயத ல அவாகளிடததினினறும அனேகபசுககளைத தானமாகபபெற கிழககுததிககை வநதடைநதாாகள மஹாராஜரே! அவாகளுககு னிலையில தரிதரானவா மகிழசசியுடன சென்றுகொணடிருநதா தனும தவிதனும பினபுறததில பசுககளைஓட்டிககொணடு சென ளை ஏகதன தவிதன இவவிருவாகளுககும, 'நாமிருவருமஎனன பதால இநதபபசுககளை தரிதனுககுககொடாமல அடையலாம' னுமகவலை உணடாயிறறு ஜனேசவரரே! பாபிகளான ஏகதன தனஇருவரும ஒருவரோடொருவா பேசிககொணடு ஏகாநததததில னனதைத தெரிநதுகொளளுாம அதாவது, 'தரிதன யஜஞஙகளில ாததன, அவவாறே வேதஙகளிலும உறுதியானபாணடிதயமுளள அதனுல,தரிதனமிகுதியானபசுககளைஅடைவான ஆதலால,நாம வருமஒனறுசோநதவாகளாகிபபசுககளைஓட்டிசகொணடு சென்று வோம தரிதனும நமமிருவாகளாலும விடபபட்டுத தனனிஷ்டப செலலட்டும' எனபது அவாகள இரவில வழியைஅடைநது நடநது நுகொணடிருககுமபொழுது ஒருசெநநாய எதிாபபட்டது ஸரஸ நதியினுடைய கரையில அவவிடததில சிறிதுதூரததில பெரி ள கிணறு ஒனறிருநதது பிறகு, தரிதா எதிரில வழியிலநிறகினற ாயைககணடு அதனிடததிலுணடானபயததினுல விலகி அந

தக கிணறறில விழுநதா மஹாராஜரே! ஆழநததும மிககக
மானதும எலலாப பிராணிகளுககும பயஙகரமாயிருபபதுமா
கிணறறில விழுநத முனிஸரேஷடரான தரிதா, பிறகு, துனபககுர
டன அலறினா அநதஇரணடு ரிஷிகளும (அநதசசபதததைக) கே
டாாகள ஏகதன தவிதன எனகிற இரணடு பிராதாககளும அ
தரிதா கிணறறிலவிழுநததை அறிநது செநநாயினிடததிலிருந
உணடான பயததினாலும பேராசையினாலும அவரை விடடுவிட
சென்றாாகள அரசரே! பரதாகளில சிறநதவரே! பசுககளிட
பேராசைகொணடவாகளான இரணடுபிராதாகாளாலும விடபபட
வரும மிககதவமுளளவரும கறறிநதவரும உயிரை இழநத
போலானவரும ஸோமபானம செயயாதவருமான அநத தரி
பாபியானவன நரகததில அமிழநத தனதேகததைப பாாபபதுபோ
ஜலமிலலாததும புழுதிகளால சூழபபடடதும கொடிகளாலும
களாலும மூடபபடடிருபபதுமான கிணறறில அமிழநதிருககி
தமது உருவததைககணடு, அபபொழுது, 'இஙகிருககினற என
ஸோமரஸம எவவாறு பானமபணணததககதாகும'' எனறு சிந
தாா பெருநதவமுளளவரான அநததரிதா அநதக கிணறறில
வாறு ஆலோசிககையில, தறசெயலாக அநதக கிணறறில தொங
கொணடிருநதஒருகொடியைககணடாா பிறகு, ரிஷியான அவா பு
யினால மூடபபடடிருககிற அநதககிணறறில கீழேவெடடி ஜலத
உணடுபணணிககொணடாா அகனிகளையும [1]ஹோதாவுககுத தம
யும ஸஙகலபிததுககொணடாா மிககதவததையுடைய அநதரிஷி
னவா, பிறகு, அநதககொடியை ஸோமலதையாகப பாவனைசெ
ருககுககளையும யஜுஸ்ஸுககளையும ஸாமஙகளையும மனததினாலசிந
தாா அரசரே! சிறிய கறகளை அமமி குழவிகளாக நினைதது வே
லதையைஇடிததுச சாறுபிழிநதாா, ஜலததை நெயயாகச்செ
தேவாகளுககு ஹவிாபபாகஙகளையும கொடுததாா ஸோமககொடியி
பிழியுமுன நெருஙகிய ஒலிஉணடாயிறறு மனனரே! திரிதரு
அநத வேதததவனியானது ஸவாககததைஎடடியது பிரமமவா
ளாலசொலலபபடடபடி அநதயாகததை தரிதரிஷி செயதாா சி
மகாதமாவான தரிதருடைய மகாயஜஞம நடநதுவருஙகாலத
ஸவாககமுழுமையும மனககவலைஅடைநதுவிடடது, காரண
அறியபபடவிலலை பிறகு, தேவபுரோகிதரான பருஹஸபதி ப
பெரிதானசபதததைக கேடடாா கேடடு, எலலாததேவாகளை

1 வேறு பாடம.

ர்த்து, 'தேவர்களே! த்ரிதருடைய யஜ்ஞம் நடந்துவருகின்றது, க்குச்செல்வோம் மிக்கதவமுள்ளவரான அந்தத்ரிதர் கோபங்கொண் ல் வேறுதேவர்களையும் படைப்பார்' என்றுசொன்னார் அந்த ஹஸ்பதியினுடைய அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு எல்லாத்தேவர் ம் ஒன்றுசேர்ந்து த்ரிதருடைய யாகம்நடக்கின்ற இடத்தில் னார்கள். அந்தத்தேவர்கள் அந்த இடத்திற்சென்று த்ரித க்கிற கிணற்றையும் யாகச்சடங்குகளில் தீக்ஷைபெற்றிருக்கின்ற ர்தமாவான அந்தத்ரிதரையும் கண்டார்கள் தேவர்கள், அதிக் தியோடுகூடினவரும் மகாத்மாவும் மகாபாக்கியசாலியுமான அந்த் தரைக்கண்டு, 'மகரிஷியே! நாங்கள் யஜ்ஞபாகத்தைப் பெறுவ விருப்பமுள்ளவர்களாக வந்துவிட்டோம்' என்றுசொன்னார்கள். கு, த்ரிதரென்கிற ரிஷியானவர், தேவர்களைப்பார்த்து, 'தேவர் ர்! பயங்கரமான இந்தக்கிணற்றில் விழுந்து மனமழிந்திருக் ற என்னைப்பாருங்கள்' என்று சொன்னார் மஹாராஜரே! பிறகு, ர் அந்தத் தேவர்களுக்கு முறைப்படி மந்திரத்துடன்கூடின ரிபபாகங்களைக் கொடுத்தார் அதனால், அப்பொழுது அவர் ப்ரீதியுள்ளவர்களானார்கள் பிறகு, தேவர்கள் விதிப்படிகொடுக் பட்ட பாகங்களைப்பெற்று மனமகிழ்ந்தவர்களாகி அவர் மனத்தி விரம்பின வரன்களை அவருக்குக் கொடுக்கஆரம்பித்தார்கள் த்த்ரிதரிஷியோ தேவர்களைப் பார்த்து, 'என்னை இந்தக்கிணற்றி று காப்பாற்றவேண்டும் எவன் இந்தக்கிணற்றிலுள்ள தீர்த்தத் ஆசமனம்செய்வானோ அவன் ஸோமபானம்பண்ணினவனுடைய யை அடையவேண்டும்' என்கிற வரன்களைக்கேட்டார் அரசரே! தக்கிணற்றினின்று அலையுடன்கூடின ஸரஸ்வதீநதியானது மேலே மபியது அந்தநதியினால் மேலே தூக்கிக்கொண்டுவரப்பட்ட த்ரி தேவர்களைப் பூஜித்துக்கொண்டு நின்றார் அரசரே! தேவர்கள் படியே ஆகட்டும்' என்றுசொல்லிவிட்டு வந்தபடியே சென்றார் த்ரிதரும் அப்பொழுது ப்ரீதியுள்ளவராகித் தம்முடைய வீட யே அடைந்தார் மஹாதபஸ்வியான அந்தத்ரிதர், கோபங் ண்டு அப்பொழுது ப்ராதாக்களான அந்த இரண்டுரிஷிகளையும் டந்து, 'பசுக்களிடத்தில் பேராவலுள்ளநீங்கள் என்னை விட்டு டுஓடினதனால் என்னாலசபிக்கப்பட்டவர்களாகிப் பயங்கரமான வத்துடனும் கோரப்பற்களுடனுங்கூடிய செந்நாயவடிவங்கொ எங்குமஸஞ்சரிக்கின்றவர்களாவீர் இந்தப்பாவச்செய்கையினால் ளுடைய ஸந்ததிகளும், கோலாங்கூலங்களும் கரடிகளும் வான

ரஙகளும ஆகபபோகினறாகள' எனறு கரூரமான வாாததைக சொலலிச சபிததாா வேநதரே! ஸதயவாதியான தரிதருடைய கினால அபபொழுது இவவாறுரைககபபடட அவவிருவாகளும க்ஷணததிறகுள அபபடிபபடட செநநாயவடிவமுளளவாகளா காணபபடடாாகள அளவுகடநத விககிரமமுளளவரும கமபீரம எணணமுளளவருமானபலராமா அநதககிணறறிலும ஸநானஞசெ கொடுககததகக பறபலவஸதுககளைக கொடுததுப பிராமமணா யுமபூஜிதது நதியை அடைநதிருககினற அநதககிணறறையுமபாா அடிககடி புகழநது அபபொழுது விநசனததைககுறிததுசசென

முபபதசெட்டாவது அதயாயம

ஹ்ரதப்ரவேசபாவம. (தொடர்ச்சி)

(பலராமர் ஸரஸ்வதீதீரத்திலுள்ள பற்பல தீர்த்தங்களைக்குறித்து யாத்திரைசெய்ததும், அந்தஅந்தக் தீர்த்தங்களுடைய மகிமையும்)

மனனரே! பிறகு, பலராமா விநசனததைவநதடைநதாா இடததில சூததிராகளினமீதும இடையாகளினமீதும பகையி ஸரஸவதீநதியானது நசிததத்தோ அநத இடததில அதனால அ நதியை ரிஷிகள எபபொழுதும 'விநசனம' எனறுசொலலுகினறா மஹாபலசாலியான பலராமா அநதஇடததிலும ஸரஸவதிநதி ஸநானமசெயது பிறகு சிறநத ஸரஸவதிநதியின கரையிலு ஸுபூமிகம எனகிற க்ஷேததிரததை அடைநதாா அவவிடத சுசியாக இருபபவாகளும எககாலததிலும சோமபலிலலாதவாக பரிசுததமானமுகமுளளவாகளுமான அபஸரஸதிரீகள குறறம விளையாடடுககளை விளையாடுகிறாாகள ஜனேசவரரே! அநத இ தில பிராமமணாகளால அடையபபடட அநதப புணயதீாததத உததேசிததுத தேவாகள கநதாவாகளோடு ஒவவொருமாஸததி வருகினறாாகள அரசரே! கநதாவாகளும அவவாறே அபஸரஸு டைய கூடடஙகளும ஒனறுசோநது கலநதுகொணடவாகளாக அ விநசனதீாததததில ஆஙகாஙகு ஸுகமாக நாததனஞசெயகினறா அவவிடததில தேவாகளும பிதருககளும கொடிகளுடனகூடிய களாகப புணயமான திவயபுஷபஙகளாலே அடிககடி வீசபபடுகி வாகளாகி ஸநதோஷமடைகினறாாகள வேநதரே! உததமமானஸ வதீநதியினுடைய கரையில ஸுபூமிகை எனறு பிரஸிததிபெ

ந்தப பூமியானது அந்த அபஸரஸதிரீகளுககு மஙகளகரமான விளை டிடமாயிருககிறது ரோஹிணீதேவியின புததிரரான மாதவா நததீாததததில ஸநானஞ்செயது பிராமமணாகளுசகுத தனத தக கொடுததுத திவயமான அநதக கானததையும நானகுவித வாததி கஞுடைய கோஷததையுமகேட்டும தேவாகள, கநதாவாகள, க்ஷதாகள இவாகளின பெரிய படுககைகளையுமபாாததும, பிறகு கந வாகளுடைய தீாததததை வநதடைநதாா அந்த இடததில விஸவா ஸு முதலான கநதாவககூட்டஙகளும அபஸரஸுகளின கூட்டஙக ம மிகவும மனததிறகினபமான நாததனததையும நானகுவித ததியகோஷஙகளையும கானததையும செயகினறனா கலபபை பததரிதத மாதவா அநத இடததில பிராமமணாகளினபொருட்டுப பல தனததையும, ஆட்டுமயிாகளாலசெயத சமபளததையும, ாவேறுநழுதைகளையும, ஒட்டகஙகளையும, ஸவாணததையும அவ றே வெள்ளியையுமகொடுதது பிராமமணாகளைப புஜிககச செயது லயேறபபெறறவையும விருமபபபடுகினறவையுமான பொருளக லே திருபதியடையுமபடி செயது பிராமமணாகளோடு கூடியவ கவும ஸதோததிரம செயயபபட்டவராகவும சென்றா நீண்ட களையுடையவரும, சததுருககளை அடககுகினறவரும [1] சிறநத ண்டலததைத அணிநதவருமான பலராமா அநதக கநதாவதீாத திநினறு காககஸரோதஸ எனகிற மஹா தீாதததததை அடைந ா ஜனமேஜயரே! மஙகளகரமான ஸரஸவதீநதியிலுள்ள அந தீாததததில வயதுசெனறவரும தவததினல பரிசுததமான ததமுள்ளவரும மஹாதமாவுமான காககரால காலஞானமும கால யும ஜயோதிமணடலஙகளுடைய மாறுதலும பயஙகரமான உத தஙகளும சில மஙகளகரமான விஷயஙகளும அறியபபட்டன வருடைய நாமதேயததினல அநதததீாததமானது காககஸரோதஸ று எணணபபட்டிருககிறது அரசரே! பிரபுவே! நலல விர தையுடைய ரிஷிகள, அநத இடததில மஹாபாககியசாலியான ககரை காலஞானததினபொருட்டு நிததியம உபாஸிததாாகள. ஹாராஜரே! வெணமையான சநதனமணிநத பலராமா அவவிடத ஸ்சென்று பரிசுததமான மனமுள்ள ரிஷிகளுககு விதிபபடி தனத தக கொடுததாா கறுபபு வஸதிரததை அணிநதவரும பெரும முள்ளவருமான அநதப பலராமா பறபலவிதமான அபபடிப ட பக்ஷியஙகளைப பிராமமணாகளுககுக கொடுதது அபபொழுது

[1] 'ஏககுணடலீ' எனபது மூலம 'ஒறறைககுணடலம்' என இஙகிலீஷ மொழிபெயாபபு

சஙகதீாததது சென்றுா பலசாலியும பனைமாததைக கொடியா
கொணடவருமான பலராமா அநதஇடததில மஹாமேருவைபபோ
வளாநதிருபபதும வெணணிறமுளள மலைககோபபான்தும ரிஷி
டைய கூடடஙகளால அடையபபடடதும ஸரஸவதியினுடைய க
யில முளைததிருபபதுமான மகாசஙகம எனகிற மாததைககணட
மனிதாகளுள சிறநதவரே ! அவவிடததில யகஷாகளும விதயாத
ளும அளவறற பலததுடனகூடின ராகஷஸாகளும அளவ
பலமுளள பிசாசாகளும ஆயிரககணககான அநத எலலா
தாகளும ஆகாரததைவிடடு அநத மாததினுடையபழததை விரத
ளோடும நியமஙகளோடும அநதஅநதக காலததில புஜிததுககொ
அடை யபபடட அநத அநத நியமஙகளோடு தனிததனி ஸஞ
கினற அவாகள மனிதாகளால காணபபடாமல திரிநதாாகள புரு
களுள சிறநதவரே ! இவவுலகததில அநத மாமானது இவவாறு
ஸிததிபெறறது அநத இடததில ஸரஸவதீதீாததமானது பா
மெனறு உலகததில பிரஸிததிபெறறிருககிறது அரசரே ! யா
களுள சிறநதவரான பலராமா அநதத தீாததததிலும கறவைபப
களையும தாமரபாததிரஙகளையும இருபபுப பாததிரஙகளையும ப
வஸதிரஙகளையும கொடுததுப பிராமமணாகளைப பூஜிதது ரிஷிகள
பூஜிககபபடடவராகப புணயமான நைஸாககிகமெனகிற தீாதத
அடைநதாா அவா அவவிடததில சென்று பறபல வேஷஙக
தரிததவாகளான ரிஷிகளைக கணடு தீாததததிலும ஸநானமசெ
பிராமமணாகளைப பூஜிததாா அரசரே ! மிகக புஜபலமுளளவ
அதிக கீாததியுளளவரும, தாமாதமாவும தவறறறவருமான பலரா
பிராமமணாகளினபொருடடு மிகுதியான போகயவஸதுகக
கொடுதது, பிறகு, ஸரஸவதீநதிககுத தெனபுறமாகப புறபபட
சிறிது தூரமசென்று நாகதனவா எனகிற தீாதத்ததை அடைந
மஹாராஜரே ! அஙகே மகாகாநதியுளளவனும ஸாபபஙகளு
அரசனுமான வாஸுகியினுடைய அநேக ஸாபபஙகளால சூ
பட்ட உததமமான வீடு இருககினறது அநத இடததில
பொழுதுமே பதினாலாயிரம ரிஷிகள வஸிககினறாாகள அ
இடததில தேவாகள வநது ஸாபபஙகளுள உததமனான வா
கியை எலலா ஸாபபஙகளுககும அரசனாக முறைபபடி அபி
கம செயதாாகள பூரு வமசததில பிறநதவரே ! அநத இடத
ஸாபபஙகளிடததினினறும பயமிலலை அரசரே ! அவவிடததி
சாஸதிரததில் சொலலியபடி பிராமமணாகளுககு ரதனககுவி

கடுகொடுததுக கிழககுததிககைநோககிச சென்ருா. அநதககீழத்
சயில ஒவவோரிடததிலும பிரஸிததிபெறற லக்ஷககணககான
னக தீாததஙகள இருநதன மஹாபலசாலியான் பலராமா அநதத
்தஙகளில ரிஷிகளால சொலலபபடடபடி ஸநானஞ்செயது உத
் பிராமமணாகளுககுத தனததைக கொடுததுப புறபபடடார்.
கு, கலபபையை ஆயுதமாககககொணட பலராமா அஙகிருககினற
த ரிஷிஸஙகஙகளை நமஸகரிததுப பிறகு ரிஷிகளால அடையப
டிருககிற மகாதீாததததைககுறிததுச சென்ருா அரசரே! வெண
ணிநதவரும கலபபையையுடையவருமான பலராமா எநத
ததில ஸரஸவதிநதியானது மஹாதமாககளும நைமிசாரணய
மிகளுமான ரிஷிகளுடைய இஷடஸிததியினபொருடடு மறுபடி
கிழககுமுகமாகத திருமபியதோ அவவிடததில திருமபியிருககிற
தச சிறநத நதியைககணடு வியபபுறறவராஞா" என்ருா
ஜனமேஜயா, "அதவாயுககளுள சிறநதவரே! பிராமமணரே!
ககாரணததினல ஸரஸவதிநதியானது கிழககுமுகமாகத திரும
தாயிறறு? விவரிககபபடும இதெலலாவறறையும கேடக
பபமுறறிருககிறேன எந்தககாரணததினுல அவவிடததில
நதனரான பலராமா வியபபை அடைநதாா? நதிகளுள சிறநத
ஸ்வதிநதியானது யாதுகாரணததினுல எவவாறு திருமபியது?"
று வினவ, வைசமபாயனா சொலலலானா
"அரசரே! முறகாலததில கிருதயுகததில தபஸவிகள
மிசக்ஷேததிரததில வஸிததுவநதாாகள பனனிரணடுவருஷத
நிறைவேறததககக மிககபெரியதான யாகமானது நடககுமஸமயத
அனேக ரிஷிகள அநதயாகததிறகு வநதாாகள மகாபாககிய
களான அநத அநேகரிஷிகள, 'அநதயாகததில முறைபபடி
ததுவிடடு, பனனிரணடு வாஷஙகளால நிறைவேறறததககக
த நைமிசஸததரமானது முடிநதவுடன், தீாததயாததிரையை
ீதுசிதது அவவிடம வநதாாகள மனனரே! ரிஷிகள அதிக
இருநததினுல ஸரஸவதிநதியின தெனகரையிலும வடகரை
முளள தீாததகடடஙகளெலலாம நகரஙகளாயின புருஷ
ரஷடரே! அநதபபிராமமஸ்ரேஷ்டாகள தீாததஙகளிலிருககும
ாவினுல ஸமநதபஞசகமவரையில நதீதீரததை அடைநது வஸித
ளை அவவிடததில ஹோமஞசெயபவாகளும பரிசுதத மன
ளவாகளுமான அநதரிஷிகளுடைய மிககபெரிதான வேதாததிய
கோஷததினுல திககுககள நிறைககபபடடவைகளாயின பிறகு,

ஹோமஞ்செய்யப்படுகின்றவைகளும் நான்குபக்கத்திலும் பிரக
கின்றவைகளுமான அந்த மஹாத்மாக்களுடைய அக்னிஹோத்
களால் உத்தமமான ஸரஸ்வதிநதியானது விளங்கியது மஹாராஜ
வாலகில்யர்களும் 1 அஶ்மகுட்டர்களான தபஸ்விகளும் ம
2 தந்தோலூகலிகளும் அப்படியே தேகத்தை எப்பொழுதும் ஜல
ளுல் அலம்புகின்றவர்களான மற்றவர்களும் வாயுவைப் பக்ஷிக்கி
வர்களும் ஜலத்தை ஆகாரமாகக்கொண்டவர்களும் சருகுகளைப்ப
கின்றவர்களும் பற்பலநியமங்களுள்ளவர்களும் அப்படியே தரை
படுப்பவர்களுமான ரிஷிகள், தேவர்கள் கங்கையை விளங்கச்
வதுபோல நதிகளுள் சிறந்ததான ஸரஸ்வதீநதியை விளங்கச்செ
கொண்டு ஸரஸ்வதிநதியினுடைய ஸமீபத்தில் வஸித்தார்கள் ய
களால் தேவர்களைப் பூஜிப்பவர்களான ரிஷிகள் நூறுநூறுக
சேர்ந்தார்கள் மஹாவ்ரதத்துடன் கூடினவர்களான அந்த ரிஷி
ஸரஸ்வதீநதியின் கரையில் வஸிப்பதற்கு இடத்தைக் காணவி
மஹாவிரதத்துடன் கூடின அந்தரிஷிகள் குருக்ஷேத்திரத்திலிரு
தைக் கண்டுகொண்டார்கள் பிறகு, மஹரிஷிகள் தங்களுடை
3 யஜ்ஞோபவீதங்களால் அந்த இடத்தில் ஸரஸ்வதியை ஏற்படுத்
கொண்டு அக்னிஹோத்திரங்களைச்செய்தனர், பற்பல கிரியைகளை
செய்தனர் ஜனமேஜயரே! ராஜேந்திரரே! பிறகு, ஸரஸ்வதீ ஜ
தை அடைவதில் ஆசையற்றதும் கவலையுற்றதுமான அந்தரி
கூட்டத்தைக்கண்டு, புண்யமான தவத்தினையுடைய ரிஷிக
மீதுள்ள கருணையினால், அந்தரிஷிகளுக்காக ஸரஸ்வதீநதியா
அனேக தீர்த்தவிசேஷங்களை ஏற்படுத்திக்கொண்டு திரும்பிய
ராஜேந்திரரே! பிறகு, நதிகளுள் சிறந்ததான ஸரஸ்வதீநதியா
அவர்களுக்காகத் திரும்பி மீண்டும் மேல்திசையைநோக்கிப் பெ
ஓடியது ஸபலமான ஸரஸ்வதீநதியானது, அவர்களுக்காக மறு
யும் ஓடிச்சென்றது அரசரே! அப்பொழுது அந்தப் பெரிய
யானது மிகப்பெரிதான ஆச்சர்யத்தை உண்டுபண்ணியது அரச
இவ்வாறு ஸரஸ்வதீநதியினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட அந்தத் தீர்
விசேஷமானது நைமிஷீயமென்று எண்ணப்பட்டிருக்கிறது. குரு
சத்தில் பிறந்தவர்களுள் சிறந்தவரே! குருக்ஷேத்திரத்தில் பெ

1 2 அனுசாஸனபர்வம் ௭௪௦-வது பக்கம் குறிப்பிற்காண்க
3 'யஜ்ஞோபவீதங்களையே ஸரஸ்வதீநதியாகப் பாவித்து' என
'யஜ்ஞோபவீதங்களால் ஸரஸ்வதீநதிக்கரையைச் சிறுசிறு பாக
அளந்துகொண்டு' என்பது இங்கிலீஷ் மொழிபெயர்ப்பு

யைகளைச்செய்யும் அவ்விடத்திலுள்ள அநேக தீர்த்தவிசேஷங்
ாயும் திரும்பின ஸரஸ்வதியையுங்கண்டு மஹாத்மாவான ராமரு
 அவ்விடத்தில் ஆச்சர்யமுண்டாயிற்று அரசரே! கலப்பையை
தமாகக்கொண்டவரும் யதுநந்தனருமான பலராமர் அவ்விடத்
ும் முறைப்படி ஸ்நானஞ்செய்து பிராமமணர்களுக்குக் கொடுக்கத்
கவஸ்துக்களையும் பற்பலஆபரணங்களையும்கொடுத்துப் பிராம
ர்களுக்குப் பக்ஷயத்தையும் பற்பலபோஜனத்தையும் கொடுத்
 பிறகு பிராமமணர்களால் பூஜிக்கப்பெற்று, ஸரஸ்வதீ தீர்த்தங்
ள் சிறந்ததும், பற்பல பிராமமணஸமூகத்தோடுகூடியதும்,
ைதமரங்களாலும் இங்குதமரங்களாலும் ஶ்யாமாகவிருக்ஷங்க
லும் பலக்ஷமரங்களாலும் அரசமரங்களாலும் தான்றிமரங்களா
 கங்கோலங்களாலும் பலாசங்களாலும் இளமூங்கில்களாலும் பீலு
க்ஷங்களாலும் ஸரஸ்வதீ தீர்த்தத்தில் முளைத்திருக்கின்றமற்றும்
பல மரங்களாலும் சிறந்த கருசகங்களாலும் வில்வமரங்களாலும்
ாதகமரங்களாலும் அதிமுக்தக விருக்ஷக்கூட்டங்களாலும்
ிஜாதங்களாலும் விளங்குகின்றதும், வாழைத்தோட்டங்களால்
கரித்ததும், கண்களுக்கு அழகியதும், மனத்திற்கினபமானதும்,
றையும் ஜலத்தையும் பழத்தையும் சருகுகளையும் ஆகாரமாகக்
ண்டவர்களாலும் தந்தோலூகலிகர்களாலும் அஶ்மகுட்டர்களா
 வாயுவைப்பக்ஷிக்கின்ற அனேகரிஷிகளாலும் சூழப்பட்டதும்,
தகோஷங்களால் நன்றாக ஒலிக்கப்பட்டதும், அநேக மிருகயூதங்
ால் சூழப்பட்டதும், ஹிம்சையை அறியாதவர்களும் தாமத
யே முக்கியமாக அனுஷ்டிக்கின்றவருமான மனிதர்களால்நன்றாக
டையப்பட்டிருப்பதும், மகாமுனிவரான மங்கணகர் என்கிற ஸித்
 தவம்புரிந்த இடமுமான ஸப்தஸாரஸ்வத தீர்த்தத்தைக்குறித்து
தார்" என்று கூறினார்.

முப்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

ஹ்ரதப்ரவேசபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ஸரஸ்வதீநதியானது ஏழாகப்பிரிந்ததும், ஸப்தஸாரஸ்வத தீர்த்தம் மங்கணகர் இவர்களின் வரலாறும்)

ஜனமேஜயர், "பிராமமணோத்தமரே! எந்தக்காரணத்தினால்
த தீர்த்தத்திற்கு ஸப்தஸாரஸ்வதமென்கிற பெயர்வந்தது? மங்
ர் என்கிற ரிஷி யார்? மகிமையுள்ளவரான அந்த மங்கணகர்

எவவாறு ஸிததரானா ? அவருடைய நியமம எவவிதமாக இ தது ? அவா எவருடையவமசததில பிறநதவா ? அவரால எது அ யனம பணணபபடடது ? மஹரிஷியே ! இவை அனைததை உளளபடி எனககு உரைபபீராக" எனறு வினவ, வைசமபாய சொலலததொடஙகினா

"எநத நதிகளாலே இவவுலகம வயாபிககபபடடிருககிற அநத ஏழுநதிகளும ஸரஸவதி நதியைசசோநதவை ஸரஸ நதியானது, பலவானகளாலே ஆஙகாஙகு அழைககபபடடு ஸ ரபை, காஞசனாகூஷி, விசாலை, மனோரமை, ஓகவதீ, ஸுரேணு, லோதகை எனற பெயருளளதாயிறறு மஹாராஜரே ! மஹா பிரமமதேவருடைய மஹாயாகமானது நடநதுவருகையில தாரமான யாகசாலையில ஙனகு ஸிததிபெறற பிராமமணா நிறைநதும பரிசுததமான புணயாஹ கோஷஙகளாலும அபபடி வேதகோஷஙகளாலும அபபொழுது அநதயாககாரயததில தே கள முயறசியுளளவாகளாகியும அதேயாகததில பிரபிதாம தீக்ஷைபெறறுமிருககுமபோது, விருமபபபடும எலலாபபொ களும நிறைநதுளள ஸததரயாகததினால தேவாகளைபபூஜிககினற ருககாக, தாமஙகளிலும அாததஙகளிலும ஸமாததாகளான மன களால, அபபொழுது பிராமமணாகளால மனததினால விருமபபட பொருளகள அவாகளுககு ஆஙகாஙகு கொடுககபபடடன அ யாகததில கநதாவாகள கானம செயதாாகள அபஸரஸு டைய கூடடஙகளும நாததனமசெயதன திவயமான நானகு வாதயஙகளையும விரைவாக வாசிததாாகள அநத யாக னுடைய நிறைவினால தேவாகளுடைய கூடடஙகள ஸநதே மடைநதன, மிகக ஆசசாயததைதயுமடைநதன மனுஷயஜாதி பிறநதவாகள ஸநதோஷமடைநதாாகளெனபதில ஸநதேகமென அரசரே ! யாகம நடநதுவருங்கையில, பிதாமஹரும புஷகரக்ஷே திரததிலிருககவே, ரிஷிகள, 'இவவிடததில நதிகளுள சிறநத ஸ வதீ நதியானது காணபபடாமையினால இநதயாகமானது மிககு முளளதாகக காணபபடவிலலை' எனறுசொனனாாகள. அநதவாாத் தையைக் கேட்டுப் பகவான பரீதிஅடைந்து பிறகு ஸரஸவதியை நினை தாா ராஜேநதிரரே ! யாகமசெயகினற பிதாமஹரால 'புஷகரக்ஷே திரததில அழைககபபடட ஸரஸ்வதீ நதியானது அவவிடத ஸுபரபை எனகிற பெயரோடு பெருகியோடிறறு. விரைவு கூடினதும் பிதாமஹரைப பூஜிககினறதுமான அநதஸரஸவதீ

ககணடு அநதரிஷிகள ஸநதோஷமுளளவாகளாகி யாகததை
குமதிததாாகள ஜனேமவரரே! நதிகளுள சிறநததான இநத
ஸவதீநதியானது பிதாமஹருககாகவும விதவானகளுடைய
தோஷததிறகாகவும இவவணணம புஷகரக்ஷேததிரததில பெரு
து அரசரே! நைமிசக்ஷேததிரததில ரிஷிகள ஒனறு சோந
நதாாகள அநத இடததில வேததைதபபறறி விசிததிரமான
தகள நடநதன பறபலவேதஙகளை அறிநதவாகளான அநதரிஷிகள
விடததில இருநதாாகளோ அவவிடததில அநத ரிஷிகள ஒனறு
ஸரஸவதீநதியை நினைததாாகள ராஜேநதிரரே! ஸததரயாஜிக
ன ரிஷிகளாலே தயானமபணணபபடடதும மிககபாககியமுளள
பரிசுததஞசெயவதுமான ஸரஸவதீநதியானது ஒனறு சோந
நகினற மஹாதமாககளுககு உதவிசெயவதினபொருடடு அநத
பிசததில வநதது பாரதரே! அநத நைமிசக்ஷேததிரததில நதி
ள சிறநததும பூஜிககபபடடதுமான ஸரஸவதியானது ஸததரயா
ளான ரிஷிகளினபொருடடுக காஞசனாக்ஷி எனகிறபெயருடன வந
கயாக்ஷேததிரததில பெரியயாகம செயகினற கயனுடையயாகத
நதிகளுள சிறநததான ஸரஸவதீநதியானது அழைககபபடடது
மையானவிரததைதயுடைய ரிஷிகள கயனுடைய (அநநதியை)
ாலே எனறுசொலலுகினறாாகள பாரதரே! அநத (ஸரஸவதி) நதி
ாது ஹிமயமலையினுடையசாரலினினறு சீககிரமாகபபெருகி யாகம
கினற ஔததாலகியினுடைய அவவிதமான யாகததில வநதது
சரே! புணணியமான உததரகோஸலதேசததைதசசாாநத அநத
ததில திரளானமகரிஷிகளுடைய கூடடம நாறபககததினினறும
துகூடிறறு யாகம செயகிறவரும மஹாதமாவுமான ஔததாலக
முனபு நினைககபபடட நதிகளுள சிறநததான ஸரஸவதீநதியா
ரிஷிகளுககாக அநததேசததில வநதது மரவுரிகளையும மான
லையுமுடுததவாகளான ரிஷிகளுடைய கூடடஙகளாலே பூஜிககப
கினற அநத ஸரஸவதீநதியானது மனோஹரையெனறு பிரஸிததி
றறது அநதநதியானது அவாகளால மனததினால வரிககபபடட
ரே! ராஜரிஷிகளால அடையபபடடதும பாவனமாயிருபபது
ரிஷபதவீபததில ஸுரேணுவானது பிரவஹிததது மஹா
யமுளளதும நதிகளுள சிறநததுமான ஸரஸவதீநதியானது
ாதமாவான குருராஜன யாகமசெயயும சமயததில குருக்ஷேததி
தில வநதது ராஜேநதிரரே! திவய தீாததததுடனகூடின ஸரஸ
யானது மஹாதமாவானவஸிஷடரால அழைககபபடடுக குரு

க்ஷேத்திரத்தில ஓகவதியாக வநதது கஙகாத்வாரததில யாகம்செ
கின்ற தக்ஷராலும(அழைககப்படட) ஸரஸ்வதியானது ஸுவே
யென்றுபிரஸித்திபெறறதாக விரைவானக்தியுடன பிரவ்ஹித்த
புணயமான ஹிமவதபாவததில மீணடும யாகஞசெயகின்ற பிர
தேவராலே அழைககபபடடதும மகிமைபொருந்திய தூமான ஸ
வதியானது விமலோதையாகப பிரவஹிததது பிறகு, அநத நதி
அநதத தீாத்ததிலவநதுசோநது ஒனறுபடடன ஆதலால, அந
தீாததமானது ஸபதஸாரஸவதமெனறு பூமியில பிரஸித்திபெற
இவவாறு ஏழு ஸாஸவதீநதிகளும பெயருடன கூறபபட
அவவாறு பரிசுததமெனறு எணணபபடடிருககிற ஸபதஸாரஸ
தீாததமும கூறபபடடது

அரசரே! இளமைதொடஙகிப பிரமமசாரியும நதியில
கினவருமான மஙகணகருடைய பெரிதான விளையாடடை
கேளும பாரதரே! ஸாஸவதீநதிதீாததததில தறசெயலாக
னம செயகினறவளும அழகியகடைககணணையுடையவளும வ
மிலலாதவளும சிறநதரூபமுளளவளுமான ஒரு ஸதிரீயைக
ஸாஸவதீநதியின ஜலததில மஙகணகருடைய வீாயம விழுந
புருஷசரேஷடரே! அபபொழுது மஹாதபஸவியும மிககதாம
வுமான அநத மஙகணகரிஷியானவா குடததில அநத இ
யததை ஏநதினா குடததிலிருநத வீாயமானது ஏழுபாகம
பிரிநதது அதில, மருதகணஙகளைச சோநத வாயுவேகன,
பலன, வாயுஹா, வாயுமணடலன, வாயுஜவாலன, வாயுரேதஸ,
முளளவனுன வாயுசககரன என ஏழுரிஷிகள உணடானா
இவவாறு ஏழு ரிஷிகளும மருததுககளை உணடுபணணு
வாகளாகப பிறநதாாகள ராஜேநதிரரே! மஹாரிஷியினுடைய
தச சரிததிரமானது எவவிதமாக மூவுலகஙகளிலும பிர
பெறறிருககினறதோ அவவிதமாகவே பூமியில அதிக ஆசசரிய
ருககினற வேறொரு சரிததிரததையும கேளும அரசரே! முற
தில ஸிததரானமஙகணகா தாபபததின நுனியினால கையில
படுததபபடடவராஞராம அவருடையகையில 1 சாகரஸம
பெருகியதெனறு நாம கேடடிருககினறோம அநதமஙகணகா
ரஸததைககணடு ஸநதோஷமுளளவராக நாததனமசெயதா, வீ
பிறகு, அவா நாததனம செயதவுடனே அவருடைய தேஜஸி
மயஙகி ஜஙகமஸதாவரமஇரணடும கூததாடின -அரசரே! நாதி

---

1 சிறநத ஓஷதியின ஸாரம

தி, பிரமமாதிகளான தேவாகளும தபோதனாகளான ரிஷிக
; "தேவரே ! நீா இநதரிஷியை நாததனம செயயாதபடி செய
டவீா' எனறு மஙகணகாநிமிததமாக மஹாதேவரிடம விஜஞா
ம செயதாாகள பிறகு, தேவரான மஹாதேவா, தேவாகளுககு
மையைசசெயயும விருபபததினுல களிப்புமிகுநதுளள அநத ரிஷி
க்கணடு, 'ஓ ! ஓ ! பிராமமண! தாமததை அறிநதவனே ! என
ததனமசெயகிருய ? ரிஷியே ! பராமமணாகளுளசிறநதவனே !
வியும தாமமாாககததில நிலைபெறறவனுமான உனககு யாது
ாததினுல இபபடிபபடட பெருஙகளிபபு உணடாயிருககிறது?'
று வினவினுா ரிஷி சொலலுகிருா 'பிரபுவே ! பிராமமணரே !
கையினினறு பெருகுகினற ஈநதச சாகரஸததைப பாாதது
க ஸநதோஷததினுல நான நாததனம செயகிறேனே அதனை நீா
ககவிலலையா ?' எனறு சொனனுா மஹாதேவா, மகிழசசியினுல
கியிருக்கினற அநத ரிஷியைப பாாதது நகைதது, 'பிராமமணு!
ஆசசாயததை அடையவிலலை எனனைபபாா' எனறு சொனனுா.
ஜநதிரரே ! முனிஶரேஷடரைப பாாதது இவவாறு சொலலி
டு, சிறநதபுததியுளள மஹாதேவா, விரலநுனியினுல தமமுடைய
டைவிரலை அடிததாா அரசரே! பிறகு, அநதக காயததினினறு
போனற நிறமுளள பஸமம வெளியில வநதது மனனரே !
தமுனிவா அதைககணடு வெடகமடைநது காலகளில வணஙகி
; அநதத்தேவரை மஹாதேவராக எணணினுா, ஆசசாயமடைநது
த வாாததையையும சொலலலானுா 'நான, ருதரரெனனும தேவ
க்காட்டிலும மறறதை மிகஉயாநததும சிறநததுமாக எணண
லை சூலபாணியாயிருககிற நீா தேவாஸுராகளுடனகூடின உல
துககுக கதியாயிருககிறீா விதவானகள, உமமால இநத உலகம
டககபபடடதெனறு இவவுலகில சொலலுகினறுாகள யுககஷய
ததில எலலாவஸதுவும மறுபடியுமே உமமிடததிலேயே பிரவே
னறன நீா தேவாகளாலும அறியமுடியாதவா, அவவாறிருகக,
ஞல எபபடி அறியததககவராவீா ? உலகததிலுளள பொருளக
லலாம உமமிடததில காணபபடுகினறன தோஷமறறவரே !
மமாதிகளான தேவாகள வரஙகளைககொடுபபவரான உமமை
ாஸிககினறுாகள நீா எலலாமாயிருககிறீா தேவாகளைப படைபப
ம படைககுமபடி செயபவரும நீா உமமுடைய அனுககிர
ததினுலே தேவாகளெலலாரும இவவுலகததில ஒரிடததினினறும
ததைஅடையாதவாகளாக ஸநதோஷிககினறுாகள சஙகரரே! நீா

பிரபு, மேலான ஈஸ்வரராயிருப்பதனால் அதிகமாக விளங்குகி
பிரம்மாவும் விஷ்ணுவும் உலகங்களை ஸ்ருஷ்டித்துக்கொண்டும் ரக்ஷி
த்துக்கொண்டும் உம்மிடத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்றார்கள் உண்ட
ருக்கிற ஸ்தாவர ஜங்கமாத்மகமான உலகம் முழுவதும் உம்மை
மூலமாகக்கொண்டிருக்கின்றது பரமேஸ்வரரே! மேன்மையை விரு
கின்றவர்களான மனிதர்களுக்குப் பிரஸன்னரான நீர் ஸ்வர்க்கத்
யும் உத்தமமான ஸ்தானத்தையும் கொடுக்கிறீர் மோக்ஷத்
விரும்பி நல்ல காமங்களைச்செய்கின்ற மனிதர்களுடைய அ
காமங்களை த்யானயோகத்தினால் அறிந்து அவர்களுக்கு மற
யும் ஸம்ஸாரமாகத்தில் வராமலிருக்கும்படி நித்யமான ப
த்தைக் கொடுக்கிறீர் மஹாதேவரே! மஹேஸ்வரரே! செ
மரைக்கண்ணரே! உம்மால் (கொடுக்கப்படுகிற) உபகரணங்க
லேயே காரியங்களைச்செய்கிறேன், ஆதலால், உமதருள் வீணுகா
சம்புவும் எப்பொழுதும் எல்லாப்பக்கங்களிலும் இருப்பவரும்
ஈஸ்வரரைச் சரணமடைகிறேன் செய்கையினாலும் மனத்தினா
வாக்கினாலும் அவரையே நான் சரணமடைகிறேன்' என்று கூறி
அந்த ரிஷியானவர் இவ்வாறு மஹாதேவரை ஸ்தோத்திரம் செய்
விட்டு வணங்கினவரானார் (அவர்,) 'தேவரே! காவத்தைமுன்னி
இப்படிப்பட்ட அற்பத்தன்மையானது என்னால் காட்டப்பட்டத
என் தவமானது குறையாமலிருக்கவேண்டுமென்று நான் உம்ம
பிரார்த்திக்கிறேன்' என்றார் பிறகு, தேவர், பிரீதியுள்ளம
துடன் அந்தரிஷியைப்பார்த்து, 'பிராம்மணா! என்தருளினால் உ
டையதவமானது ஆயிரக்கணக்காக விருத்தியடையட்டும் உ
டன் நான் இந்த ஆஸ்ரமத்தில் எப்பொழுதும் வஸிக்கப்போகிறே
ஸப்தஸாரஸ்வதமென்கிற இந்தத் தீர்த்தத்தில் எந்தமனிதன் என்
ஆராதிப்பானே அவனுக்குக் கிடைக்கஅரிதான வஸ்து ஒன
இவ்வுலகத்திலாவது பரலோகத்திலாவது இராது அவர்கள் ஸா
வதலோகத்தையும் அடைவார்கள். ஸம்சயமில்லை' என்று மற
யும் சொன்னார் மிக்கதேஜஸுடன்கூடியவரான இந்தமங்கண
டைய சரித்திரமும் கூறப்பட்டது அவர் ஸுகன்யையிடத்தில் வ
வினால் புத்திரராக உண்டுபண்ணப்பட்டவர்

நாற்பதாவது அத்யாயம்

ஹ்ரதப்ரவேசபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பலராமர் ஔசனஸ தீர்த்தத்திற்குச் சென்றதும், அந்தத் தீர்த்தத்தின் வரலாறும், பலராமர் உசங்குவின் ஆஶ்ரமத்திற்குச் சென்றதும், உசங்குவின் சரித்திரமும், பலராமர் ப்ருதூதக தீர்த்தத்தில் ஸ்நானதானாதிகள் செய்ததும்)

அவ்விடத்தில் கலப்பையை ஆயுதமாகக்கொண்ட பலராமர் ஸ்நானஞ்செய்து ஆஶ்ரமவாஸிகளான ரிஷிகளை நன்கு பூஜித்து மங்கணகரிடத்தில் மங்களகரமான ப்ரீதியைப் பாராட்டினார் பாரதரே! கலப்பையையுடையவரும் மஹாபலசாலியுமான பலராமர் ப்ராம்மணர்களுக்குத் தானங்கொடுத்து அந்த இரவு வாஸஞ்செய்து ரிஷிகளுடைய கூட்டங்களால் பூஜிக்கப்பட்டவராகிக் காலையில் எழுந்திருந்து ஸ்நானஞ்செய்து எல்லாரிஷிகளிடமும் அனுமதிபெற்றுத் தீர்த்தாடனத்தின்பொருட்டு விரைவுடன் புறப்பட்டார் அரசரே! பிறகு, கலப்பையை ஆயுதமாகக்கொண்ட அவர், முற்காலத்தில் ரகுராமரால் தள்ளப்பட்ட ராக்ஷஸனுடைய பருத்த தலையினால் கவரப்பட்ட கணுக்காலையுடையவரான மஹோதரரென்கிற மஹரிஷியானவர் எந்த இடத்தில் விடப்பட்டாரோ அந்தக்கபாலமோசனமென்று ப்ரஸித்திபெற்ற ஔசனஸதீர்த்தத்தை வந்தடைந்தார் அந்த இடத்தில் முற்காலத்தில் மஹாத்மாவான சுக்கிரரால் தவம் செய்யப்பட்டது அரசரே! அந்தஇடத்தில் மஹாத்மாவான இந்தச்சுக்கிரருடைய நீதிமுழுவதும் தானறியதோ, எந்த இடத்திலிருந்துகொண்டு சுக்கிரர் தைத்ய தானவர்களுடைய சண்டையைப்பற்றி ஆலோசித்தாரோ தீர்த்தங்களுள் சிறந்ததான அந்த உத்தமதீர்த்தத்தை அடைந்து பலராமர் மஹாத்மாக்களான ப்ராம்மணர்களுக்கு முறைப்படி தனத்தையும் கொடுத்தார்" என்றார்.

ஜனமேஜயர், "ப்ராம்மணரே! கபாலமோசனம் எவ்வாறு உண்டாயிற்று? அந்த இடத்தில் மஹாமுனிவர் எவ்வாறு விடுபட்டார்? ராக்ஷஸனுடைய தலையானது எந்தக்காரணத்தினால் ஒட்டிக்கொண்டது?" என்றுவினவ, வைசம்பாயனர் சொல்லத்தொடங்கினார்: "அரசர்களுள் சிறந்தவரே! முற்காலத்தில் தண்டகாரண்யத்தில் வஸித்தவரும் ராக்ஷஸர்களை நாசஞ்செய்யப்போகிறவரும் மஹாத்மாவுமான ரகுராமரால் முனைகூர்மையான க்ஷுரத்தினால் ஜனஸ்தானத்திலிருந்த துராத்மாவான ராக்ஷஸனுடைய தலையானது அறுக்கப்பட்டது

அநததலையானது மஹாவனததில விழுநதது அரசரே! அந
தலையானது, தறசெயலாக வனததில ஸஞசரிததுககொணடிரு
மகோதாரிஷியினுடைய கணுககால எலுமபைபபிளநது பற
கொணடு அபபொழுது பிரகாசிததது அநதததலை கெளவிககொ
டிருததலினாலே, பேரறிவாளரான அநதபபிராமமணா அபபொழு
தீாததஙகளையும க்ஷேததிரஙகளையும அடைவதறகுச சகதியற
ரானா தாககநதமுளளதும ஊனீாபெருககினறதுமான அந
தலையினால உணடானவேதனையினாலபீடிககபபடட அநதமகரிஷியா
வா பூமியிலுளள எலலாததீாததஙகளுககும போனாரெனறு நாம கே
டடிருககிறோம மஹாதபஸவியான அநதமகரிஷி எலலாநதிகளை
ஸமுததிரஙகளையுமஅடைநது அநத விருததாநதமனைததையும
சுததமான மனமுளளவாகளான ரிஷிகளுககுசசொனனா எலல
தீாததஙகளிலும ஸநானஞசெயதும விடுபடடவராகவிலலை அந
பிராமமணோததமா மகரிஷிகளுடைய மகிமைபொருநதிய வசன
னால அபபொழுது ஔசனஸமெனறு பிரஸிததிபெறற ஸரஸவதீ
யைசசோநத உததமதீாததததை ஸாவபாவஙகளையும தணிககககூ
தெனறும ஸாவோததமமான ஸிததிககிடமாயிருபபதெனறும கே
டடறிநதாா பிறகு, அவா அநத ஸரஸவதீநதியிலுளள ஔசனஸதீ
ததததை அடைநது ஸநானஞசெயதாா பிறகு, ஔசனஸதீாததத
ஸநானஞசெயகினற அநத மகரிஷியினுடைய காலை விடடுவிடடு அ
பொழுது அநதராகஷஸனுடைய தலையானது ஜலததினுளவிழுநத
அவா அநதததலையினால விடபபடடு அதிகஸுகததை அடைநது
பிரபுவே! அநதததலையானது ஜலததினடுவில கணணுககுக காணு
மறைநதுவிடடது மனனரே! பிறகு, அநதமகோதரமகரிஷியான
மனககவலையறறவராகவும பரிசுததமான மனமுளளவராகவும பா
நீஙகினவராகவும பரீதியுளளவராகவும செயயவேணடியதைச செ
வராகவும ஆஸ்ரமததை வநதடைநதாா பிறகு, தலையினால விடுபட
வரும பெருநதவமுளளவருமான அநதமகோதரா புணணியாஸ
மததை அடைநது சுததமான மனமுளளவாகளான ரிஷிகளுக
அவை எலலாவறறையும உரைததாா காவததை அழிபபவரே
அநதரிஷிகள அநதமஹோதாருடைய வாாததையைககேடடு, பிற
ஒனறுகூடி அநதததீாததததிறகுக கபாலமோசனமெனறு பெயரி
டடாாகள். நனகு ஆலோசிபபவரான அநதமகரிஷியும மிகசசிறநத அ
தத தீாததததை மறுபடியும அடைநது அநதததீாததததை நிறைய
குடிதது அபபொழுது ஸிததியை அடைநதாா ராஜேநதிரரே! மா

அபபொழுது அநததீாததததில கொடுககததகக அனேக வஸ்ட
ங்களைக கொடுதது பிராமமணாகளை நனகுபூஜிதது உசஙகுவி
டைய ஆஶாமம சென்றுா
பாரதரே! பிரபுவே! எநதஆஶாமததில ஆரஷ்டிஷேணராலே
நதவம செயயபபடடதோ, எநத இடததில விஶவாமிததிர
ரிஷி பிராமமணயததைப பெறறுரோ மகிமைபொருநதின
த ஆஶாமஸதானமானது விருமபபபடும எலலாபபொருள
ாலும நிறைநததாகவும எபபொழுதும ரிஷிகளாலும பிராம
ாகளாலும அடையபபடடதாகவும இருநதது ராஜேநதிர
! பிறகு, ஸ்ரீமானுன பலராமா பிராமமணாகளால சூழபபடடவ
உசஙகு சரீரததைவிடட இடமான அநத ஆஶாமமசென்றுா
தரே! வயதுமுதிாநதவரும இடைவிடாமல தவததைஅனுஷ்டிப
ருமானஉசஙகுஎனகிற பிராமமணா,'ரீதகததைவிடுவதில் நிச்சயங
ணடு, அபபொழுது, பலவாறு ஆலோசிததுப பிறகு மிககதவமுள
ர்ான அவா எலலாபபுததிராகளையும அழைகததது, 'என்னை பரு
ககத்துககுக கொணடுபோஙகள்' என்று சொன்னுா தவதன்தயே
ருளாககொணட அநதரிஷிபுததிரர்கள்'உசஙகு மூபபடைந்ததை
நது அநதததபோதனரை ஸரஸவதீநதியைசசோந்த பருதூதக
ததததை அடையசசெயதாகள சிறநதபுத்தியையுடையவரான
த உசஙகு அபபொழுது அநதபபுததிராகளால பரிசுததமா
ளதும அனேகதீாததஙகளோடுகூடியதும பிராமமணாகளுடைய
டஙகளால அடையபபடடதுமான ஸரஸவதீநதியை அடை
டி செயயபபடடாா அரசரே! புருஷஶரேஷடரே! மிகக
முளளவரும ரிஷிகளுளசிறநதவருமான அநதஉசஙகு அநதஸரஸ
தீாததததில விதிபபடி ஸநானமசெயது தீாததகுணஙகளையும
நது அதிகபபிரீதியுளளவராகி அருகிலிருககினற எலலாபபுதரா
யும பாாதது, 'எநதமனிதன ஸரஸவதீநதியினவடகரையில பரு
கததில மநதிரஜபம செயதுகொணடிருநது தனனுடைய சரீ
த விடுவனே அவன அக்ஷயமான ஸவாககததை அடைகிறுன'
று சொன்னுா உசஙகு இவவாறுசொலலிவிடடுத தமசரீரததை
டு விஷ்ணுபததததை அடைநதாா குருவமசததிலுதிததவரே!
ாதமாவும பிராமமணாகளிடததில அனபுளளவரும தபஸவிக
சிறநதவரும வீாயமுளளவரும உககரமானதேஜஸுளளவரும
நதவமபுரிநதவரும பலவானும பிரதாபசாலியும கலபபையை
தமாகக கொணடவருமான அநதபபலராமா, எநதஇடததில உல

கங்களுக்கெல்லாம பிதாமஹரும்பகவானுமான நானமுகனா உல
கீனபபடைததாரோ, எநதவிடததில கடுமையான விரதமுள்ளவ
ரிஷிகளுள சிறநதவருமான ஆாஷடிஷேணா பெரியதவததின
வேதஸமூகததைதபபெறறுரோ, எநதவிடததில ஸிநதுதவீபா
கிற ராஜரிஷியும மகாதபஸவியான தேவாபியும அவவாறே விஸ
மிததிரமுனிவரும பிராமமணய ததைப பெறறுாகளோ அநதப
தகததுக்குவநது ஸநானமசெயது ஆசமனமபணணிப பிராமம
களுககுக கொடுககததகக வஸதுககளை மிகுதியாககொடுததா
என றுகூறினா

நாறபததோராவது அதயாயம

ஹ ர த ப ர வே ச பா வ ம. (தொடர்ச்சி)

(ஆர்ஷடிஷேணர் ப்ருதூதகதீர்த்தத்தில் தவஞ்செய்து எல்லாவே
களையும் அறிந்ததும், விஸ்வாமித்திரர்முதலானவர்கள் அங்குதவம்
புரிந்ததினுல் பிராம்மண்யத்தை அடைந்ததும், பலராமர்
அந்தத்தீர்த்தத்கில ஸநானம்முதலியனசெய்து பக
நுடைய ஆஸ்ரமத்துக்குச் சென்றதும்)

ஜனமேஜயா, "பிராமமணரே! ஆாஷடிஷேணா எவவ
அபபடிபபட்ட பெருநதவம புரிநதாா? அபபொழுது ஸிநதுத
ரும எவவாறு பிராமமணயததை அடைநதாா? பராமமண
ஸாதுககளுள சிறநதவரே! தேவாபியும விஸவாமிததிரரும
வாறு பிராமமணயததை அடைநதாாகள? பகவானே! அவற
எனககுச சொலவீராக எனககு அதிககுதூகலமிருககினறத
என்று வினவ, வைசமபாயனா சொலலலானா

"அரசரே! முறகாலததில கிருதயுகததில ஆாஷடிஷேண
கிற பிராமமணோததமா எபபொழுதும குருவினவீட்டில வ
துககொணடு நிததியம வேதாததியயனததிலேயே பறறுதலுள
ராயிருநதாா. மனனரே! எபபொழுதுமே குருகுலததில வா
செயதுகொணடிருககினற அநத ஆாஷடிஷேணருககு விததையா
முடிவுபெறவிலலை வேதஙகளும முடிவுபெறவிலலை வேநத
பிறகு, பெருநதவமுளளவரான அநத ஆாஷடிஷேணா கவலையு
தவமபுரிநதாா பிறகு, அநதத்தவததினுலே உததமமானவேதங
அறிநதாா,- விததவானும வேதஙகளை அடைநதவரும ஸிததிபெ

ம மிககதவமுடையவருமான அநத ரிஷிஸ்ரேஷடா அநததீாத
திறகு மூனறுவரனகளைக கொடுததா அவை, 'பெரியநதியா
ஸாஸவதீயினுடைய இநததீாததததில இனறுமுதல ஸநா
நசெயதமனிதன அஸ்வமேதததை நிறைவேறறிய பயனை
டவான இனறுமுதல இநதஇடததில கொடியஜநதுவினிடததி
று பயம உணடாகாது மேலும, (இஙகே தவமுதலிய
றைசசெயபவன) சிறிது காலததிறகுளளாகவே முழுபபலனை
அடைவான' எனறுசொனனா மகாதேஜஸவியும இவவாறு
திபெறறவரும மகிமையுடையவரும பிரதாபசாலியுமான அநத
ஷடிஷேண மகரிஷியானவா, இவவாறுசொலலிவிடடு, ஸவாக
தை அடைநதா மஹாராஜரே! பிரதாபசாலியான ஸிநது
பரும தேவாபியும அதேதீாததததில அபபொழுது மகிமை
ருநதிய பிராமமணயததைப பெறறாகள ஐயா! அவவிதமே
ததில நிலைபெறறவரும இநதிரியஙகளையடககினவருமான கௌசி
னனாக அனுஷடிககபபடட தவததினால பிராமமணயததை
டநதா

பூமியில காதியெனறு பிரஸிததிபெறறவரும மஹானுமான
க்ஷததிரியா இருநதா அரசரே! பிரதாபசாலியான விஸ்
மிததிரா அநதககாதிககுப புததிரரானா ஐயா! குசிகவம
திலதோனறினவரான அநதககாதியெனகிற அரசா, மகாயோகி
ராம மிககதவததையுடைய அநதககாதியானவா விஸ்வாமிததிர
ரகிறபுததிரருககுப படடாபிஷேகமசெயவிததுத தேகததைவிடு
ல எணணமகொணடாா ஜனஙகள, அநத அரசரைபபாாதது
ஙகி, 'மிககககறறறிநதவரே! ராஜயததைவிடடுசசெலவது தகக
று மகாபயததினினறு எஙகளைக காபபாறறுவீராக' எனறு
னனாகள இவவாறு சொலலியதைககேடட காதி, பிறகு, அவா
பபாாதது, 'எனனுடையகுமாரன எலலா உலகததிறகும ரக்ஷக
ரன' எனறு மறுமொழிகூறினா அரசரே! காதிராஜா இவ
று சொலலிவிடடுப பிறகு விஸ்வாமிததிரரை அரசராககசசெயது
டு ஸவாககமசெனறா விஸ்வாமிததிரா அரசரானா அவா
றசியுளளவராயிருநதும பூமியை ரக்ஷிபபதறகுச சகதியுளளவராக
லை. பிறகு, அநத அரசா ராக்ஷஸாகளிடமிருநது மகாபயமிருபப
க கேடடாா, சதுரஙகசேனையுடன நகரததினினறும வெளிப
புபபடடாா அவா தூரமானவழியைககடநது வஸிஷடாஸ்ரமத
துசசெனறா. அரசரே! அவருடைய படைவீராகள அநத ஆஸ்ர

மத்தில் அநேக அக்கிரமங்களைச் செய்தார்கள் பிறகு, மகி
யுள்ள பிராம்மணரான வஸிஷ்டர் ஆஸ்ரமத்திற்குவந்தார், பி
பெருங்காடெல்லாம் அழிக்கப்படுவதைக்கண்டார் மகாராஜரே! அ
விஸ்வாமித்திரரிடத்தில் கோபங்கொண்ட ரிஷிஸ்ரேஷ்டரானவ
டர், தம்முடைய ஹோமதேனுவைப்பார்த்து, 'கோரரூபிகளான ச
களை உண்டுபண்ணு' என்றுகட்டளையிட்டார் அவ்வாறு சொல்
பட்டவுடன், அந்தப்பசுவானது கோரமான காட்சியுள்ள மனிதர்
உண்டுபண்ணியது அவர்களோ அந்தப்படையை எதிர்த்து எல்
திசைகளிலும் சிதறச்செய்தார்கள் காதியின்குமாரரான விஸ்வா
திரர் அச்சேனையானது ஓடிவிட்டதைக்கேட்டுத் தவத்தையே சி
தென்றெண்ணித் தவத்திலேயே மனத்தைச்செலுத்தினார் அரச
அந்த விஸ்வாமித்திரர் மனத்தை அடக்கினவராகி, ஸரஸ்வதி
யைச்சேர்ந்த சிறந்த இந்தத்தீர்த்தத்தில், நியமங்களாலும்
வாஸங்களாலும் தம்முடைய தேகத்தை இளைக்கச்செய்துகொண்
ஜலத்தை ஆகாரமாகக்கொண்டும் வாயுவைப் பக்ஷித்தும் ச
களை ஆகாரமாகக்கொண்டும் இருந்தார், அவ்வாறே, தரையி
படுத்தார் இன்னும் மற்றவெவ்வேறுநியமங்களையும் அனுஷ்
தார் தேவர்களோ அடிக்கடி அவருடைய விரதத்திற்கு இடையூ
செய்தார்கள் மஹாத்மாவான இந்த விஸ்வாமித்திரருடைய பு
யானது நியமத்தைவிட்டு அகலாமலிருந்தது பிறகு, காதிபுத்
அதிகமுயற்சியுடன் பலவிதமான தவத்தைச்செய்து ஒளியி
சூரியன்போன்ற வடிவமுள்ளவரானார் வரன்களைக்கொடுப்பவ
மஹாதேஜஸ்வியுமான பிரம்மதேவர், விஸ்வாமித்திரர் அவ்வி
தவத்துடன்கூடியிருப்பதை அறிந்து அப்பொழுது எதிரில்தோ
னார் மன்னரே! அந்தவிஸ்வாமித்திரர், 'நான் பிராம்மணனாகக
வேன்' என்கிற வரனை வேண்டினார் எல்லா உலகங்களுக்கும் ப
மஹானான பிரம்மதேவரும் 'அவ்வாறேஆகுக' என்றுசொன்னார்
புகழுள்ளவரான அந்தவிஸ்வாமித்ரர் உக்ரமான தவத்தினால் பி
மணயத்தைப் பெற்று இஷ்டம் நிறைவேறித் தேவதைக்கு ஒப்ப
வராகிப் பூமிமுழுதும் ஸஞ்சாரஞ்செய்தார் அரசரே! அப்படிப்ப
சிறந்ததீர்த்தத்தில் பலராமர் பற்பலதனத்தைக்கொடுத்து அவ்வா
பாலுள்ள பசுக்களையும் வாகனங்களையும் படுக்கைகளையும் வஸ்தி
களையும் அலங்காரத்தையும் பக்ஷ்யத்தையும் குடிக்கத்தக்க ந
வஸ்துவையும் பிராம்மணோத்தமர்களுக்கு மகிழ்ச்சியுடன் பூஜித்
கொடுத்தார். வேந்தரே! பிறகு, தாலப்யரென்ற பகரிஷியானவர் கடு

ன தவததைசசெயத இடமெனறு கேளவிபபடும அநதபபக
டைய ஆஶ்ரமததிறகருகில பலராமா சென்றா

நாறபததிரணடாவது அதயாயம

ஹ்ரதப்ரவேசபாவம் (தொடர்ச்சி)

(பலராமர் அவாகீர்ணதீர்த்தத்திற்குச்சென்றதும், பகரிஷியின் சரித்திரமும், பலராமர் அவ்விடத்தினின்று வஸிஷ்டாப வாஹதீர்த்தத்திற்குப்போனதும்)

அரசரே! மிககபெருநதவமுளளவரும தாமாதமாவும பிர சாவியும கோபமுளளவருமான தாலபயரெனனும பகமஹரிஷி தவததினால தனசரீரததைக கிருசமாகசசெயதுகொணடு அதிக கோபததினால மூடபபடடுப பசுககளுககாகத [1] திருதராஷடிர டைய ராஜயததை ஹோமமசெயத இடமும பிராமமணாகள நதிருபபதுமாகிய அவாகீாணமெனகிறதீாததததை யதுநநதன பலராமா அடைநதாா முறகாலததில நைமிசாரணயவாஸிகளு பனனிரணடு வருஷததினால நிறைவேறததகக யாகமானது நதபிறகு, விஶ்வஜிதெதனனும யாகததினுடைய முடிவில ரிஷி பாஞசால நாடடை அடைநதாாகள அரசரே! மனஸவிகளான ஷிகள அநதப பாஞசாலநாடடிறைவனேத தக்ஷிணைககாக யாசித் களு அவாகள பாஞசாலாகளிடததினினறு நலலபலமுளளவைக வியாதியறறவைகளுமான இருபதேதழுகனறுகளைப பெறறுக ணடாாகள தாலபயெரனகிறபகா அநதரிஷிகளைபபாாதது, 'பசுக பிரிததுககொளளுஙகள நான இநதப பசுககளை விடடுவிடடு ஶ்ரேஷடனை யாசிககபபோகிறேன' எனறு சொனனாா மன ! பிராமமணோததமரும பிரதாபசாலியுமானபகா எலலாரிஷிகளை பாாதது இவவாறு சொலலிவிடடு திருதராஷடிரனுடைய அரண யைக குறிததுசசெனறாா அநதததாலபயா ஜனஙகளுககு நாத திருதராஷடிரனுடைய ஸமீபததிறபோயப பசுககளை யாசித அரசாகளுளசிறநதவனான அநதத்திருதராஷடிரனும கோபங ணடு இநதத தாலபயரைபபாாதது அபபொழுது தறசெயலாக திருககிறபசுககளைககணடு, 'அபசதபராமமணா! உனககுவிருபப ருமானால இநதபபசுககளைச சீககிரமாகககொணடுபோ' எனறு

---

1 இவன பாஞசாலராஜன

சொனனுன பிறகு, தாமஙகளையறிநதவரானபகரிஷியானவா, கே
கொணடு, 'அநதோ ! கஷடம, நான ஸபையில கரூரமான சொ
சொலலபபெறறேன' எனறு சிநதிககலானா பிராமமணேததமா
முகூாததகாலம ஆலோசிததுக கோபததினுலமூடபபடடு தருத
டிராஜனுடைய விஞசததினபொருடடுப புததியைசசெலுதத
முனிஸரேஷடரான அநததாலபயரிஷியானவா செததபசு
டைய-மாமஸஙகளை அறுததெடுதது முறகாலததில அதனை
ராஷடிராஜனுடைய ராஜயமாகப பாவிதது ஹோமஞசெய
மஹாராஜரே! தாலபயரெனகிறபகரிஷி சிறநத நியமததைஅடை
அவாகீாணமெனகிற ஸரஸவதீ தீாததததில அகனியை
வளாதது ஹோமஞசெயதாா மிககதவததையுடைய அநதத
யா அநதமாமஸஙகளாலேயே ராஜயததை (பபாவிதது) அகன
ஹோமஞசெயதாா அரசரே! பிறகு, மிககபயஙகரமான அநதய
னது முறைபபடிநடநதுவருகையில, திருதராஷடிரனுடையராஜ
னது கூீணிததுவிடடது பிரபுவே! அழகான காடானது கோ
யினுல வெடடபபடுவதுபோல அநதராஜயமானது பிரஜைஞை
தும நிலகுலைநதும ஆபததைஅடைநதது மனிதாகளுககுததலை
பிரபுவும அரசனுமான அநததிருதராஷடிரன, ராஜயம அவ
சிதறிபபோயிருககினறதைககணடு மனவருததமுறறு ஆலோசி
ஞன முறகாலததில அரசன பிராமமணாகளோடுகூடி (தத
ராஜயததை ஆபததிலிருநது) விடுவிபபதறகாக முயறசியைச
தான ஆனுல, நனமையை அடையவிலலை ராஜயம கூீணி
கொணடேயிருநதது. தோஷமறறவரே! அரசன மனவருதத
அடைநதபொழுது அநதப பிராமமணாகளும மனவருததம
தாாகள ஜனமேஜயரே! அரசன ராஜயததை (ஆபததினி
விடுவிபபதறகுச சகதியறறவனுனபொழுது பிராமமணாமுத
வாகளைக கேடடான பிறகு,பிராமமணாமுதலானவாகள (அரச
பாாதது), 'உனனுல பசுவிஷயததில அபகாரமசெயயபபடடிரு
பகரிஷியானவா மாமஸஙகளால உனனுடைய இநதராஜய
ஹோமம செயகிறுா அநத ரிஷியினுல ஹோமமபணண
கினற உனனுடைய இநதராஜயததிறகுப பெரிதான அ
உணடாயிருககிறது உனனுடைய ராஜயததிறகு இபபொ
பெரிதான அழிவை உணடாககிய இது அநதததவததினு
செயகை ___ மகாபாகுபலமுளளவனே! பூமியைக காபபவ
ராஜனே! ராஜயததிற்குச சாநதியை 'விருமபினுல ஸரஸவதி

டைய தீர்த்தங்களைச்சேர்ந்த ஒருபுண்ணியகட்டத்தில் இருக்கின்ற
த ரிஷியை மனக்களிக்கச்செய்' என்றனர் பர்த்தாக்களுள் சிறந்தவ.
! பிறகு,திருதராஷ்டிரராஜன்,ஸரஸ்வதீநதியை அடைந்து தலையால்
யிலவணங்கிக் கைகளைக்குவித்துக்கொண்டு பகரிஷியைப்பார்த்து,
கவானே ! உம்மை நான் பிரார்த்திக்கிறேன் என்னுடைய குற்றத்
ப பொறுத்துக்கொள்ளும் தீனனும் பேராசையுள்ளவனும் மூர்க்க
பாவத்தினாலே மனம் கெடுக்கப்பட்டவனுமான எனக்கு நீரே
நீர்தாம் எனக்கு நாதர் நீர் மன்தெளிவடையவேண்டும்' என்று
ண்டினன் அவ்வாறு புலம்புகின்றவனும் சோகத்தினால் கலக்க
ற சித்தத்தையுடையவனுமான அந்தத்திருதராஷ்டிரனைப் பார்
அந்தத்தால்பயரிஷிக்குக் கிருபையுண்டாயிற்று. அவனுடைய
யத்தை விடுவித்தார் அவன்விஷயத்தில் அந்த ரிஷியானவர்
பத்தைவிட்டுவிட்டுப் பிரஸன்னரானார் அந்த ராஜ்யம் ஆபத்தி
று விடுபடுவதின்பொருட்டு மறுபடியும் அக்கினியில் ஆகுதி
ச் செய்தார் அந்தத் தால்பயர் ராஜ்யத்தை ஆபத்தினின்று
வித்து அதிகமானபசுக்களைப் பெற்றுக்கொண்டு மனமகிழ்ந்து
ண்டும் நைமிசாரண்யம் சென்றார் அரசரே ! தர்மாத்மாவும் பெரிய
முள்ளவனுமான திருதராஷ்டிரனும் மனவமைதியைப் பெற்று
லாம் நிறைந்துள்ள தன்னுடைய நகரத்தையே அடைந்தான்.
ராஜரே ! உதாரமானபுத்தியையுடைய பிருகஸ்பதி அஸுரர்களு
ய நாசத்தின்பொருட்டும் தேவர்களுடைய க்ஷேமத்தின் பொருட்
அந்தத்தீர்த்தத்தில் மாமஸங்களால் யாகத்தைச் செய்தார்
கு, அஸுரர்கள் க்ஷீணித்தார்கள் யுத்தத்தில் ஜயத்தினால் பிர
கின்ற தேவர்களாலும் அஸுரர்கள் நன்கு முறிய அடிக்கப்பட்
ர்கள் அரசரே ! மிக்கபுகழுள்ளவரும் மிக்கமைவன்மையுள்ள
மான பலராமர் அந்தத்தீர்த்தத்திலும் விதிப்படி ஸ்நானஞ்
த்து பிராம்மணர்களுக்குக் குதிரைகளையும் யானைகளையும் பெண்
வேறுகழுதைகட்டப்பட்ட தேர்களையும் மிக்கவிலைபெற்ற ரத்
ங்களையும் தனத்தையும் மிகுதியான தானியத்தையும் கொடுத்து
பாதமென்கிற தீர்த்தத்தைக் குறித்துச் சென்றார் மகாராஜரே !
ஸ்வதிநதியானது அந்த இடத்தில் நடந்த மஹாத்மாவும் நகுஷ
திரனுமான யயாதியினுடைய யாகத்தில் நெய்யையும் பாலையும்
ருக்கியது புருஷர்களுள் சிறந்தவனும் பூமிக்கு நாதனுமான
ாதி அந்த இடத்தில் யாகம்செய்து ஸந்தோஷமுள்ளவனாக மேலே
ந்து சிறந்த உலகங்களை அடைந்தான் அந்த இடத்தில் மற

ஞ்ருஸமயம யாகம்செயகினற யயாதிராஜன மிகக ஔதாாயத
வெளியிடடுப பரமாதமாவினிடததில சாஶவதமான பகதியை
செலுததி எநதஎநதபபிராமமணாகள எநதஎநதபபோகஙகளை ம
திஞலே விருமபுகிருாகளோ அநதஅநதப பிராமமணாகளுககு அ
அநத விருபபஙகளைககொடுததான இநத யாகததிலழைககபப
எநதஎநத மனிதன எநத எநத இடததிலிருநதாஞே அவன
னுககு அவவவவிடததிலேயே நதிகளுளசிறநததான ஸரஸவதீ
யானது வீடுமுதலானவறறையும படுககைமுதலானவறறையும
சுவையுடனகூடிய போஜனததையும அவவாறே பறபலவிதம
தானததையும கொடுததது அவாகள அரசனுடைய தானத
ஸாவோததமமாக எணணி பரீதியைஅடைநது மஙகளகரமான ஆ
வாதஙகளையும செயது அவனை ஸதோததிரம செயதாாகள அ
இடததில யாகததின நிறைவிஞலே கநதாவாகளுடனகூடின தே
கள வியபபுறருாகள. மனிதாகளும அநத யஜஞததின நிறை
கணடு வியபபுறறவாகளாஞாகள பிறகு, மகாதாமததை தவஜம
கொணடவரும மகாதமாவும நலலசிததமுளளவரும எபபொழு
மகாதானததில நிலைபெறறவரும சிததததை அடககினவரும இந
யஙகளை வசபபடுததினவரும பனைமரததைக கொடியாககொ
வருமான பலராமா மகாபயஙகரமான வேகததையுடைய வஸிஷ
வாகமெனகிற தீாததததைககுறிததுச செனருா" எனறு கூறி

நூறபததுமூனருவது அதயாயம்

ஹ்ரதப்ரவேசபாவம. (தொடர்ச்சி)

(வஸிஷ்டாபவாஹ தீர்த்தத்திற்கு அந்தப்பெயர் வந்ததற்குக் கா்ரணம்)

ஜனமேஜயா, "பிராமமணரே! அநதவஸிஷடாபவாஹதீா
மானது யாதுகாரணமபறறிப பயஙகரமான வேகததுடனகூடி
யிறறு? நதிகளுளசிறநததான ஸரஸவதீநதியானது யாதுகார
பறறி அநதவஸிஷடரிஷியை இழுததுசசெனறது? பிரபுவே!
ருககு விஶவாமிததிரருடன யாதுகாரணததிஞல வைரமுண
யது? மிககககறறறிநதவரே! நான உமமைககேடகிறேன இத
சொலவீராக நீாசொலலுமபோது எனககுப போதுமெனறஎண
உணடாகவிலலை" எனறுவினவ, வைசமபாயனா சொலலலாஞா

"பாரதரே! அரசரே! விஶ்வாமித்திரருக்கும் பிரமமரிஷியான
ஷ்டருக்கும் தவத்தைப்பற்றிய போட்டியினால் பெரும்பகை
னது உண்டாகியது ஸ்தாணுதீர்த்தத்தில் மகிமைபொருந்தின
ஷ்டருடைய ஆஶ்ரமம் கிழக்கரையிலிருந்தது புத்திமானான
வாமித்திரருடைய ஆஶ்ரமமானது அந்த வஸிஷ்டாஶ்ரமத்
கு எதிர்க்கரையிலிருந்தது மஹாராஜரே! எந்த இடத்தில்ஸ்தாணு
ன்வர் கடுமதவமபுரிந்தாரோ அந்த இடத்தில் இந்த விஶ்வாமித்திர
டைய கோரமான அந்தச்செய்கை நடந்ததென்று கற்றறிந்தவர்கள்
லலுகின்றார்கள் பிரபுவே! பகவானான ஸ்தாணுவானவர் எந்த
த்தில் யாகஞ்செய்து ஸரஸ்வதியைப்பூஜித்து ஸ்தாபனம் செய்தா
அந்தத்தீர்த்தமானது ஸ்தாணுதீர்த்தமென்று பிரஸித்திபெற
நராதிபரே! அந்தத்தீர்த்தத்தில் தேவர்கள்,தேவசத்துருக்களை
ிப்பவரான ஸ்கந்தரை மஹிமைதங்கிய ஸேனாபதித்தனமை
ன அபிஷேகம் செய்தார்கள் மஹரிஷியான விஶ்வாமித்திரர்
ஸ்வதியைச்சேர்ந்த அந்தத்தீர்த்தத்தில் உக்கிரமானதவத்தினால்
ஷ்டரை நிலைகுலையச்செய்தார் அதனைக்கேளும் பாரதரே!
த்தைத்தனமாகக்கொண்டவர்களான அந்த விஶ்வாமித்திரர்
ஷ்டர் இருவரும் நாள்தோறும் தவமகாரணமாகக் கடுமையான
கையைச் செய்துகொண்டார்கள் அந்தத்தவத்திலும் அதிக ஸந்தா
தையடைந்த விஶ்வாமித்திரமகரிஷி வஸிஷ்டருடைய தேஜஸைக்
டு சிந்தையடைந்தார் பாரதரே! தாமத்தில் நிலைபெற்றவரான
த விஶ்வாமித்திரருக்கு இந்தப் புத்திபுண்டாயிற்று 'இந்த ஸரஸ
ிதியானது ஜபிக்கின்றவர்களுள் உத்தமரும் தவத்தைத் தனமா
கொண்டவருமான வஸிஷ்டரை வேகத்தினால் விரைவாக என
பத்திற்குக்கொண்டுவரும் இவ்விடத்தில் வந்திருக்கின்ற பராம
ஶ்ரேஷ்டரான வஸிஷ்டரைக் கொல்வேன், ஸம்சயமில்லை'
று மகிமைபொருந்தின விஶ்வாமித்திரமகரிஷி, இவ்வாறு
சயித்துக் கோபத்தினால் கண்கள் மிகச்சிவந்து, நதிகளுள் சிறந்த
ன ஸரஸ்வதியை நினைத்தார் அந்நதி அந்தமகரிஷியினால் தயா
பண்ணப்பட்டதாகி மனக்கலக்கத்தை அடைந்தது ஸரஸ்வதி
னது அப்பொழுது மகாவீர்யமுள்ளவரும் மகாகோபமுள்ளவரு
ன அந்தவிஶ்வாமித்திரரை அடைந்து அங்கமநடுங்கி நிறமமாறி
ஞ்சலிபந்தம் செய்துகொண்டு முனிஶ்ரேஷ்டரான அவரருகில்
து நின்றது வீரனான கணவனையிழந்த மங்கையைப்போல அது
வும் துக்கமடைந்ததாயிற்று அந்தஸரஸ்வதி, முனிஶ்ரேஷ்டரான

விஸ்வாமித்திரரைப்பார்த்து, 'நான் யாதுசெய்யக்கடவேன் ?' செ
லும்' என்று சொல்லிற்று கோபங்கொண்ட விஸ்வாமித்திர முனி
அந்த நதியைப்பார்த்து, 'வஸிஷ்டரை விரைவில் கொண்டுவா அவ
இப்பொழுது நான் கொல்லப்போகிறேன்' என்றுசொன்னார் அ
கேட்டு, நதியானது மனவருத்தமடைந்தது செந்தாமரைமலரு
ஒப்பான கணகளையுடைய ஸரஸ்வதியானது பிறகு பயந்து
களைககுவித்துக்கொண்டு காற்றினால் அடிபட்டகொடிபோல அதி
நடுங்கிற்று அந்தநிலைமையிலிருக்கின்ற அந்த மகாநதியைக்க
முனிவர், 'நீ ஆலோசியாமல் வஸிஷ்டரை என்னுடைய பக்கத
கொண்டுவா' என்று சொன்னார் நதிகளுள் சிறந்த அந்த ஸரஸ
புத்திமானான விஸ்வாமித்திரர் சொல்லியவசனத்தைக்கேட்டு, செ
வேண்டுமென்று விரும்பப்பட்ட பாவத்தையும் அறிந்து, பூமி
ஒப்பற்ற வஸிஷ்டருடைய மகிமையையும் அறிந்ததாகி, வஸி
ரிடம்சென்று இவ்விஷயத்தைத்தெரிவித்தது இரண்டுபேர்களுடை
சாபத்தினின்றும் பயந்து அடிக்கடி நடுக்கமுற்று மகாசாபத
நினைத்து ரிஷியினிடத்தினின்று 'அதிகமாகப்பயந்தது' அரச
தர்மாத்மாவும் மனிதர்களுள் சிறந்தவருமான வஸிஷ்டர், இளை
நிறமாறியுமிருப்பதும் கவலையுற்றதுமான அந்த ஸரஸ்வதியை
பார்த்து, 'நதிகளுள் சிறந்தவளே ! உன்னைக்காப்பாற்றிக்கொ
வேகமாகச்செல்லுகின்ற நீ என்னை விஸ்வாமித்திரரிடம் கொ
போ இல்லாவிட்டால் விஸ்வாமித்திரர் உன்னைச் சபிப்பார்
ஆலோசனைசெய்யாதே' என்றார் குருகுலத்தில் உதித்தவ
அந்த நதியானது கருணையையே ஸ்வபாவமாகக்கொண்ட அ
வஸிஷ்டருடைய வார்த்தையைக் கேட்டு எந்தக்காரியத்தைச
தால் நன்மை உண்டாகுமென்று ஆலோசித்தது 'வஸிஷ்டர
னிடத்தில் அதிகதயைபாராட்டினாரன்றோ, நான் எப்பொழுதும்
ருக்கு நன்மையைச் செய்யவேண்டும்' என்கிற எண்ணமானது அ
நதிக்கு உண்டாயிற்று அரசரே ! பிறகு, ஸரஸ்வதீநதியானது
கரையில் ஜபம்செய்கின்றவரும் ஹோமம்செய்கின்றவரும் ரிஷிக
சிறந்தவருமான கௌசிகரைப்பார்த்து ஆலோசித்தது நதிக
சிறந்த அந்த ஸரஸ்வதீநதி, பிறகு, இதுதான் ஸமயமென்
ணித் தனவேகத்தினால் கரையை இடித்துத்தள்ளியது அரச
அந்தக்கரை இடிந்துவிழுந்ததினால் இழுத்துக்கொண்டுபோகப
கின்ற அந்த வஸிஷ்டமகரிஷி அப்பொழுது ஸரஸ்வதியைத் து
லானார். 'ஸரஸ்வதி ! பிதாமஹருடைய தடாகத்தினின்று நீ பெ

தாய உத்தமமான உன்னுடைய தீர்த்தங்களாலேயே இவ்வுலக ...த்தும் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது தேவி! நீயே ஆகாயத் ... ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு மேகங்களில் ஜலத்தை உண்டுபண்ணு ...ய எல்லாத்தீர்த்தங்களும் நீயேயென்று நாம் படித்திருக்கின் ...ம, நீயே புஷ்டி, காந்தி, கீர்த்தி, ஸித்தி, புத்தி, பாரவதி ஸரஸ ..., நீயே ஸ்வாஹாதேவி, இவ்வுலகம் உன்னைச் சார்ந்திருக்கின் ... நீயே ஸர்வப்பிராணிகளிடங்களிலும் இவ்வுலகில் நான்குவித ... வஸிக்கின்றாய்', என்றார்.

அரசரே! மகரிஷியினாலே இவ்வாறு துதிக்கப்படுகின்ற ஸரஸ ...நதியானது அந்தப்பிராமணரை விஸ்வாமித்திரருடைய ஆஸ்ர ...த்தைக்குறித்து வேகத்தோடு இழுத்துச்சென்றது. தான் அந்த ...ரிஷியைக்கொண்டுவந்ததை விஸ்வாமித்திரருக்கு அடிக்கடி தெரி ...த்தது. பிறகு, ஸரஸ்வதியினால் கொண்டுவரப்பட்ட அந்த வஸிஷ ...ரைக்கண்டு விஸ்வாமித்திரர் கோபத்துடன் அப்பொழுது வஸிஷ ...க்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணக்கூடிய ஆயுதத்தைத்தேடினார். ...ஸயமில்லாத ஸரஸ்வதீநதியானது கோபித்துக்கொண்டிருக்கின்ற ...த விஸ்வாமித்திரரைப்பார்த்துப் பிரம்மஹத்தி தோஷத்தினின்று ...த்தாகவும் இருவர்களுடைய வாக்கியத்தையும் அனுஷ்டிப்பதாக ... விசுவாமித்திரரை வஞ்சித்து, வஸிஷ்டரைக் கிழக்குத்திசையை ...க்கி இழுத்துச்சென்றது. பிறகு, ரிஷிஸ்ரேஷ்டரானவஸிஷ்டர் ...ண்டுபோகப்பட்டதைக்கண்டு, விஸ்வாமித்திரர், அதிககோபங் ...ண்டு ஸரஸ்வதியைப்பார்த்து, 'நதிகளுள் சிறந்தவளே! கல்யாணி! ...ன்னை வஞ்சித்து மீண்டு சென்றாயாதலால் ராக்ஷஸர்களுக்கு ...ப்பமான ரக்தத்தைப் பெருக்குவாயாக' என்றுசொன்னார். பிறகு, ...ந்த புத்தியுள்ள விஸ்வாமித்திரராலே சபிக்கப்பட்ட ஸரஸ்வதியா ... அப்பொழுது ஒருவருஷகாலம் ரக்தங்கலந்தஜலத்துடன் ...ற்று. பிறகு, ரிஷிகளும் தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் அப்ஸர ...ரீகளும் அவ்வாறு ஸரஸ்வதியைக்கண்டு அப்பொழுது மிகவும் ...கித்தவர்களானார்கள். அரசரே! ஸரஸ்வதீநதியானது இவ்வாறு ...ஷ்டாபவாஹமென்று உலகத்தில் பிரஸித்திபெற்றது. நதிகளுள் ...ந்த ஸரஸ்வதி மீண்டும் தன்வழியையே அடைந்தது.

---

1 பரா, பஸ்யந்தி, மத்யமா, வைகரி என வாக்கு நான்குவிதம்.

நூறபததுநான்காவது அதயாயம.

ஹ்ரதபரவேசபாவம். (தொடர்ச்சி)

(ரிஷிகள் ஸ்ரஸ்வதீநதியைத் தவத்தினுல் சுத்திசெய்ததும், இந்த்ரன் ஸ்ரஸ்வதியும் அருணையும் கூடுமிடத்தில் யாகமுதலியன செய்து ப்ரம்மஹத்தியைப் போக்கிக்கொண்டதும், பலராமர் அவ்விடத்தில் ஸ்நானமுதலியன செய்து ஸோமதீர்த்தம் சென்றதும்)

கோபங்கொண்ட புத்திமானுன அந்தவிஸ்வாமித்திரா சபிக்கப்பட்ட அந்த ஸரஸ்வதிநதியானது சுத்தமான சிறந்த அந தீர்த்தத்தில ரத்தமாக ஓடிறறு அரசரே! பாரதரே! பிறகு, ராக்ஷ கள அவவிடம வந்தாாகள அவாகளெல்லாரும அந்த ஸரஸ நதியில ரக்தத்தைக்குடித்துக்கொண்டு ஸுகமாயிருந்தாாகள அ கள அந்த ரக்தபானததினுல அதிகமாகத்திருப்தியடைந்தவாக வும ஸுகமடைந்தவாகளாகவும மனக்கவலையற்றவாகளாகவும தாடுகினறவாகளாகவும சிரிப்பவாகளாவும ஸவாக்கத்தை ஜயித்த களபோலானுாகள அரசரே! சிறிதுகாலததிறகுப்பிறகு, சி தவத்தைத்தனமாகக்கொண்ட மகரிஷிகள தீாத்தயாத்திரையை தேசித்து ஸரஸ்வதிநதியை வந்தடைந்தாாகள அரசரே! தவத ஆசையுள்ளவாகளும ஸமாத்தாகளுமான ரிஷிஸ்ரேஷ்டாகள அ எல்லாததீாத்தங்களிலும ஸ்நானஞ்செய்து அதிகமான பரீதி அடைந்து எந்தவழியினுல ஸரஸ்வதீதீாத்தமானது ரக்தமயமா பெருகிவருகினறதோ அந்தவழியை நாடிச சென்றுாகள அ களுளசிறந்தவரே! மஹாபாக்கியசாலிகளான அந்த மஹரிஷி பிறகு, ரக்தத்தினுல நாறபக்கத்திலும நிரமபியதும பயங்கரமாயி கினறதும அனேகராக்ஷஸாகளால பானமசெய்யப்படுகினறதும ஸரஸ்வதீநதியினுடைய அந்தததீாத்தத்தை அணுகி அப்போது த்தாாகள அரசரே! கடுமையானவிரதமுள்ளரிஷிகள அந்தராக்ஷ களைக்கண்டு ஸரஸ்வதியை ரக்ஷிப்பதில அதிகமுயறசியைசசெய கள மஹாபாக்கியசாலிகளும மஹாவிரதங்களுள்ளவாகளுமான மகரிஷிகளனைவரும வந்து நதிகளுள சிறந்ததான ஸரஸ்வதீநதி அழைத்து, 'ஏ! கல்யாணி! காரணத்தைசசொல யாதுகாரணமப உனனுடைய இந்தமடுவானது இவவாறு கொளளத்தகாததிலைமை அடைந்தது? கேட்டபிறகு, நாங்கள் முயறசியைச செய்யப் கே

ம' என்று இந்தவசனத்தைக கூறினார்கள். பிறகு, அந்தஸரஸ்வதீ
யானது அதிகநடுக்கமுற்று எல்லாவிருத்தாந்தத்தையும் உள்ள
உரைத்தது பிறகு, அந்தரிஷிகள், துக்கத்தை அடைந்திருக்
ற அந்த நதியைககண்டு, 'காரணத்தை நாம கேட்டோம தோஷ
மவளே! சாபத்தையும் கேட்டோம ரிஷிகளனைவரும் எது யுகத
அதைசசெய்வார்கள்' என்றுசொன்னார்கள் அந்தமஹரிஷி
நதிகளுள்சிறந்த ஸரஸ்வதியைப்பார்த்து இவவாறுசொல்லி
டு, பிறகு, 'நாமெல்லோரும இந்தஸரஸ்வதியைச சாபததி
ன்றுவிடுவிப்போம' என்று ஒருவரோடொருவர் பேசிக்கொண
கள் . அரசரே! அந்தப்பிராமமணர்களனைவரும் தவங்களா
அவவாறே நியமங்களாலும பற்பல உபவாஸங்களாலும அவ
ற கஷ்டமானவிரதத்துடனகூடிய நியமங்களாலும பசுபதி
ஜகதபதியுமான மஹாதேவரை ஆராதிதது நதிகளுள சிறந்தவ
ன அந்த ஸரஸ்வதிதேவியைச சாபததினின்று விடுவித்தார்கள
ர்களுடைய பிரபாவத்தினால அந்தஸரஸ்வதீநதியானது முன
லத தெளிந்த ஜலத்துடனகூடினதாகித் தனநிலைமையிலிருந
சாபததினினறுவிடுபட்ட அந்த உத்தமநதி முனபோல அதிக
பபிரகாசித்தது அந்தரிஷிகளால அவவாறு செய்யப்பட்டிருக்கிற
ஸவதீநதியின தீர்த்தத்தைககண்டு அவவாறு பசிகொணடவர்க
ன ராக்ஷஸர்கள அவர்களையே சரணமடைந்தார்கள அரசரே!
கு, பசியினாலபீடிக்கப்பட்டவர்களான ராக்ஷஸர்கள், அஞ்சலி
ததுகொண்டு தயையுடன அந்தரிஷிகளனைவரையும பார்த்து, 'நாங
பசித்தவர்களாகவும சாஸ்வதமான தாமததினின்று விடுபட்டவா
ர்கவும இருக்கிறோம நாங்கள பாவத்தைசசெய்வதேனனும இது
களுடைய இசசையினால ஏற்பட்டதன்று உங்களுடைய அருளில
மையினாலும எங்களுடைய பாவசசெயல்களினாலும பிறப்பிக்கும
த்தமாகச செய்யப்பட்ட ஸதிரீகளுடைய பாவத்தினாலும பிரமம
க்ஷஸர்களாகிறோம ஆகையால, எங்களுடைய இந்தபபக்ஷம வளா
து இவவாறே, வைசியர்கள், சூத்திரர்கள், க்ஷத்திரியர்கள இவர்க
ரும எவர்கள பிராமமணர்களைப பகைக்கின்றார்களோ அவர்க
இவவுலகில ராக்ஷஸர்களாகிறார்கள சிறந்தசக்தியுள்ளவர்களா
ருதும எவர்கள ஆசரிதரக்ஷணத்தைச செய்யவில்லையோ அவர்க
இவவுலகில ராக்ஷஸர்களாகப பிறக்கிறார்கள எந்தமனிதர்கள
ாரியரையும ரிதவிக்கையும குருவையும அவவாறே பெரியவர்களை
அவமதிக்கின்றார்களோ அவர்களும இவவுலகில ராக்ஷஸர்களாகப

பிறக்கிறார்கள். பிராம்மணோத்தமர்களே! ஆதலால், இச்சமயத்
எங்களுக்குக் கரையேற்றத்தைச் செய்யுங்கள். நீங்கள் எல்லா உ
களையும் கரையேற்றிவிடுவதில் ஸாமர்த்தியமுடையவர்கள்' எ
அடிக்கடி சொன்னார்கள். பரிசுத்தமனத்தையுடையவர்களான
கள், அந்த ராக்ஷஸர்களுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு, ராக்ஷஸ
மோக்ஷத்தை அடையவேண்டி அந்த மகாநதியை ஸ்தோத்திரம்
தார்கள், அந்தராக்ஷஸர்களுக்கு (பின்வருமாறு) உரைத்தார்
'தும்மினஎச்சில் தெறித்ததும் புழுவுள்ளதும் எச்சில்ஸம்பந்தப்ப
தும் மயிர்களுள்ளதும் நிந்திக்கப்பட்டதும் கண்ணீரினால் கெடு
பட்டதும் நாய்களால் தொடப்பட்டதுமான அன்னத்தை இவ
கில் ராக்ஷஸர்களுடைய பாகமாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆதலால், க
றிந்தவன் எப்பொழுதும் இந்த அன்னங்களை அறிந்து பிரயத்த
தினால் விலக்கவேண்டும். எவன் இப்படிப்பட்ட அன்னத்
புஜிக்கிறானோ அவன் 'ராக்ஷஸான்னத்தைப் புஜிக்கிறான்', என்ற
பிறகு, தவத்தையே தனமாகக்கொண்ட அந்தமகரிஷிகள் ஸரஸ
தீர்த்தத்தைப் பரிசுத்தம்பண்ணி ராக்ஷஸர்களுக்கு மோக்ஷத்
பொருட்டு அந்நதியைத் தூண்டினார்கள். மனிதர்களுள் சி
வரே! நதிகளுள்சிறந்த அந்த ஸரஸ்வதி, மகரிஷிகளுடைய அ
பிராயத்தை அறிந்து, பிறகு, அருணையென்னும் தன்சரீரத்
அழைத்தது. மகாராஜரே!— அந்தராக்ஷஸர்கள் அந்த அருணை
ஸ்நானஞ்செய்து சரீரங்களைவிட்டு ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்தார்
அந்த அருணாநதியானது பிரம்மஹத்தியைப் போக்கும் திறமையு
தன்றோ? நூறுயாகம்செய்தவனும் தேவர்களுக்கு அரசனுமான
திரன் இந்தவிஷயத்தை அறிந்து, சிறந்த அந்ததீர்த்தத்தில்
னஞ்செய்து பாவத்தினால் விடுபட்டானும்" என்றார்

ஜனமேஜயர், "மகிமைபொருந்தினவனான இந்திரன் யாது
ணத்தினால் பிரம்மஹத்தியை அடைந்தான்? எவ்வாறு இந்தத்
த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பாபமற்றவனானான்?" என்று வினவ,
சம்பாயனர் சொல்லலானார்: "ஜனேமஜயரே! முற்காலத்தில் இ
ரன் நமுசிவிஷயமாகச் செய்த உடன்பாட்டைப் பிளந்ததாகிய இ
உபாக்யானத்தை நடந்தபடி கேளும். நமுசியானவன் இந்திரனிட
னின்றுபயந்து ஸூர்யனுடையகிரணத்தில்பிரவேசித்தான். இந்திர
அவனோடு ஸ்நேஹம்செய்துகொண்டு, 'அஸுரர்களுள் சிறந்தவனே
நான் உன்னை ஈரமுள்ள வஸ்துவினாலாவது உலர்ந்தவஸ்துவினாலா
இரவிலாவது பகலிலாவது கொல்லப்போகிறதில்லை. மித்திர! ந

னிடம ஸதயமாகச சபதமசெயகிறேன ' என்று இநதபபிரதிஜ
யைக கூறினன மன்னரே! ஈஸவானன அநத இநதிரன இவ
உடனபாடடைசசெயது பனியைககணடு ஜலததினுடைய நுரை
லே இவனுடைய தலையைவெட்டினன வெட்டபபட்ட அநத
சியினுடைய தலையானது, ' ஓ! ஓ! மிததிரனைககொனறவனே!
!'' என்றுசொலலிககொணடு இநதிரனை அணுகி, அவனைப பின
டாநது சென்றது இவவாறு அநததலையினலே அழுககடி
லலபபடுகின்ற அநத இநதிரன மனவருததததை அடைநது
தவிருததாநததைப பிரமமதேவரிடம தெரிவிததான லோக
ரான பிரமமதேவா, இநதிரனைபபாாதது, 'தேவேநதிர! முறைப
யாகமசெயது பாபபயததைப போககுகினற அருணாதீாததத்
ஸநானஞசெய இநதிரனே! இநத அருணையானது ரிஷிக
லே புணணியஜலமுளளதாகக செய்யப்பட்டிருககினறது மூந
இநதநதியினுடைய வரவானது இநத ஸாஸவதிநதியில
றநதிருநதது பிறகு, ஸாஸவதி தெயவததனமைவாயநத அரு
யைத தனஜலததுடன அடைநது கலநதது. ஸாஸவதி அருணை
றறின ஸஙகமமானது மஹாபுணணியமானது தேவேநதிர!
விடததில நீ யாகஞசெய அனேகதானஙகளைக கொடு இதில
னமபணணி நீ மிகககோரமான பாவததினினறும விடுபடப
கிறுய' என்றா ஜனமேஜயரே! இவவாறுகூறபபட்ட அநத இந
ன ஸாஸவதிநதியைச சோநத புணணியதீாததததில முறைபபடி
ஞசெயது அருணையில ஸநானம செயதான தேவநாதனை
த இநதிரன, பாமமஹததியினல உணடுபணணபபட்ட அநதப
ததினினறு விடுபட்டு மனமகிழநது ஸவாககம சென்முன பார
ர! அரசாகளுள சிறநதவரே! நமுசியினுடைய அநதத தலையுங
அநதத தீாததததிலேயே ஸநானமசெயது இஷடஙகளைககொடுக
அக்ஷயமான உலகஙகளை அடைநதது. அரசாகளுககு அர
! மஹாதமாவான பலராமா, அநததீாததததிலும ஸநானஞ
து பலவித தானஙகளைக கொடுததுச சிறந்ததாமததைபபெறறு,
தமமான செயகையுடன, எநததீாததததில முறகாலததில
ஷாத ஸோமன சிறநத புததியுளளவரும மஹாதமாவும பிரமம
வருடைய புதலவருமான அதரியானவா ஹோதாவாயிருநத மூன
மான ராஜஸூயயாகததினல தேவாகளை முறைபபடி பூஜித
னே, எநததீாததததில அநத யாகததின முடிவில மிகபபெரிய
னவாகளுககும தைததியாகளுககும ராக்ஷஸாகளுககும தேவாக

ளோடுகூடத தாரகமெனறு பெயாபெறற மிககக்கொடுமையான யுத
ரோநதஜோ, எநத இடததில சுபபிரமணியா தாரகாஸுரனைக கெ
ருரோ, எநத இடததில அஸுராகளை நாசஞசெயகினற சுபபிரப
யா தேவஸேனுதிபததியததைப பெறருரோ, எநத இடத
பெரிய அரசமரமிருநதகோ, எநத இடததில கிருததிகாபுததிர
சுபபிரமணியா எபபொழுதும நேரில வாஸஞசெயதாரோ, அ
ஸோமனுடையதான மகிமைபொருநதிய நலலதீாததததைத அவ
தாா " எனறு கூறினா

நாறபததைநதாவது அதயாயம்

ஹரதபரவேசபாவம. (தொடர்ச்சி)

(குமாரோத்பத்தி வர்ணனை.)

ஜனமேஜயா, " பிராமமேஞததமரே ! ஸரஸவதிநதியின
தபபிரபாவம உமமால உரைககபபடடது பிராமமணரே !
பிரமமணயருடைய அபிஷேகததையும நீா சொலலவேணடும
கிறவருளசிறநதவரே ! எநததேசததில எநதககாலததில எவ
மாக எவாகளாலே எநதவிதியினுலே பகவானும பிரபுவுமான சுப
மணியா அபிஷேகம செயவிககபபடடாரோ அவா எவவாறு தை
யாகளுககு மிககதுனபததைச செயதாரோ அவையெலலாவற
யும அபபடியே எனககு உரைபபீராக எனககு ஆவல அதி
யிருககினறதனறோ ? " எனறு வினவ, வைசமபாயனா சொ
லானா.

" ஜனமேஜயரே ! குருவமசததிலுதிததவரான உமககு இ
ஊககம தகுதியானதே எனனுடையவாாததையானது ஸநதோ
ததையுணடுபணணவே பணணும நராதிபரே ! கேடகினற உப
மஹாதமாவான சுபபிரமணியருடைய அபிஷேகததையும பிரபா
ததையும ஸநதோஷததுடன உரைககபபோகிறேன முறகாலத
மஹேஸவராருடையவீாயமானது நழுவி அகனியிலவிழுநதது அ
பகவான, அக்ஷயமான அநதவீாயமனைததையும தாஙகுவதறகுச
யறறவனுனை, தேஜஸவியும காநதியுளளவனும பிரபுவுமான அ
பகவான அதனுல வாடடமுறருன , அநததேஜஸைத தா
சகதியறறவனுனை , பிரமமாவிடததிலும சொனனுன பிரபு
அநதஅகனிபகவான பிரமமாவினுடைய கடடளையினுல கஙகை
அடைநது ஸூாயனுககு ஒபபான தேஜஸுளள திவயகாாப

டான பிறகு, கஙகையும அநதககாபபததைத தாஙகசசகதியறற ாகித தேவாகளால பூஜிககபபடட அழகான இமயமலையில் விட ள அகனிகுமாரனை அநதச சுபபிரமணியா அநத இடததில ைகஙகளை வசபபடுததிககொணடு விருததியடைநதாா பிறகு, ததிகாதேவிகள அகனிபோனற அநதக காபபததைக கணடாா புததிரனவிஷயததில விருபபமுளளவாகளான அநதககிருத ாதேவிகளனைவரும நாணறகொததில தோனறினவரும மஹாதமா அகனிகுமாரரும ஈஸவரருமான ஸுபரமமணயரை, ' இவன ானுடையபிளளை ' எனறு இரைநதுசொனனாகள மகிமைபொருந வரும பிரபுவுமான சுபபிரமணியா, அநதததாயாாகளுடைய அநத பிராயததையறிநது, பெருககவிடுகினற அநதக கிருததிகைகளு டயபாலை ஆறுமுகஙகளாலும அபபொழுது பானமபணணினா. யதேககதாரிகளான அநதககிருததிகாதேவிகள பாலரான அநதச பிரமணயருடைய அநதப பிரபாவததைககணடு அதிக ஆசசா ததை அடைநதாாகள எநத மலையின சிகரததில கஙகையினால தககாபபம் விடபபடடதோ அது அபபொழுது மேருபாவதம ால முழுதும பொனமலையாக விளஙகியது விருததியடைகினற தக காபபததினால பூமியானது ஒளியுளளதாகசசெயயபபடடது தக காபபததினால எலலாமலைகளும ஸவாணமயமாகிவிடடன ப பெரிய வீாயததையுடையவரும பருதததேகமுளளவரும பல ளவருமான குமாரா, முனபு காஙகேயரெனறும பினபு காாததிகே ரனறும கருதபபடடவரானாா ராஜேநதிரரே! சாநதியும தவமும யமும பொருநதிய அநதசசுபபிரமணியா சநதிரனபோலப பிரிய ன காடசியையுடையவராக அதிகமாகவிருததியடைநதாா அநத பரமமணயா, ஸவாணமயமாயும திவயமாயுமிருககிற அநதநாணற ில காநதியினால சூழபபடடவராகவும கநதாவாகளாலும ரிஷி ாலும எபபொழுதும ஸதோததிரஞசெயயபபடடவராகவும படுத நதாா அவவாறே, திவயமான வாதயஙகளையும நாததனஙகளை அறிநதவாகளும அழகியகாடசியுடன கூடியவாகளுமான ஆயிரக ககான தேவகனனிகைகள ஸதோததிரமசெயதுகொணடு இவ டயபககததில நாததனஞசெயதாாகள எலலா அகனிகளும ரை அனுஸரிததன நதிகளுளசிறநதகஙகையும பூமியும சிறநதவடி பெறறு இவரைத தரிததனா பிருகஸபதியானவா இநத ஸகநத கு ஜாதகாமமுதலான கிரியைகளைச செயதாா வேதமும நாலு வததோடுகூடினதாக அஞசலிசெயதுகொணடு இவரை ஸதோத

திரம் செய்தது [1] நான்குபாதங்களுடன்கூடின தனுர்வேதப்
அஸ்த்ரமந்திரங்கள் பலவற்றோடும் உபஸம்ஹாரமந்திரங்களோடு
கூடியதாக ஸ்கந்தரை ஸ்தோத்திரம் செய்தது அந்த இடத்தி
வாக்தேவியும் தனித்தவளாக நேரில்வந்து இவரை நன்றாகத்துதி
தாள் உமாபதியும் பார்வதராஜகுமாரியோடுசேர்ந்து அநேகபூதகண
ளாலசூழப்பட்டவராகி மகாத்மாவும் தேவர்களுக்கெல்லாம் தே
மான ஸ்கந்தரைப்பார்த்தார் பூதஸங்கங்களுடைய கூட்டங்கள் ஆ
யாச்சர்யகரமான தோற்றத்துடன் கூடியவைகளாயிருந்தன விக
மான பூதங்கள் விகாரவடிவத்துடன்கூடியவைகளாகவும் விகாரமா
ஆபரணங்களுடனும் தவஜங்களுடனும் கூடியவைகளாகவும் புலி க
சிங்கம் இவைகளுடைய முகம்போன்ற முகத்தையுடையவைகளாக
பூனை முதலை இவைகளுடையமுகம்போன்ற முகத்தையுடையவை
ளாகவும் இருந்தன மற்றவைகள் விருஷதம்சமெனனும் பூனை மு
முள்ளவைகள், அவ்வாறே சில, யானைமுகத்துடனும் ஒட்டகமு
துடனும் கூடியவைகள் சில, கோட்டான் முகமுள்ளவைகள் சி
கழுகுபோலவும் நரிபோலவும் தோற்றமுள்ளவைகள் சில, கிரௌ
சம புறா ரங்குஎன்னும் ஒருவகைமான இவைகளுடைய முகங்களுக்
கொப்பான முகமுள்ளவைகளாயிருந்தன வேறு சிலபூதங்கள் மு
ளில்லாப்பன்றி முள்ளம்பன்றி உடும்பு செம்மறியாடு வெள்ளாடு ப
மாடு இவைகளுடைய சரீரங்களுக்கொப்பான சரீரங்களைத்தரித்
ஆங்காங்கு நின்றன சில பூதங்கள் மலைபோலவும் மேகம்போல
வடிவத்தைத்தரித்துச் சக்ராயுதங்களையும் கொள்ளிகளையும் கதை
யும் ஆயுதமாகத் தரித்தன சில, மைக்குவியல்போல விளங்கின. சி
வெள்ளிமலைபோலப் பிரகாசித்தன அரசரே! ஸப்தமாதர்களுடை
கணங்களும் ஸாத்யர்களும் விஶ்வேதேவர்களும் வஸுக்களும் ப
ருக்களும் ருத்திரர்களும் ஆதித்யர்களும் ஸித்தர்களும் உரகர்க
தானவர்களும் பக்ஷிகளும் வந்தார்கள் அமிதமான ஒளிபொ
திய குமாரரைப் பார்ப்பதற்காக ஸ்வயம்புவும் பகவானுமான பிரம
வும் அவருடைய புத்திரர்களும் விஷ்ணுவும் இந்திரனும் வந்த
கள் நாரதரை முதலவராகக்கொண்ட சிறந்ததேவர்களும் கந்
வர்களும் தேவரிஷிகளும் ப்ருஹஸ்பதியைத் தலைவராகக்கொண
ஸித்தர்களும் உலகத்துக்கு ஶ்ரேஷ்டர்களான பிதருக்கள
தேவர்களுக்குத் தேவதைகளும் எல்லா [2] யாமர்களும் [3] தா

1 ஆதிபர்வம் 520-வது பக்கம் குறிப்பிறகாணக

2, 3 தேவர்களின்வகை

நும் அவ்விடம் வந்தார்கள் பலமுள்ளவரும் மஹாயோகபலத்
டன் கூடினவருமான அந்த ஸ்கந்தர் பாலராயிருந்தும் தேவர்
ருக்கு நாதரும் சூலத்தைக் கையில் ஏந்தியவரும் பினாகபாணியுமான
வரரைநோக்கி வந்தார் எதிரில்வருகின்ற அந்தக்குமாரரைப்
தனு, 'இந்தக்குமாரன் கௌரவத்தினால் முதலில் யாருடைய
த்தில் வருவான்? என்னிடம் வருவனு?' என்று சிவன், பார்வத
புத்ரி, கங்கை, அக்னி ஆகிய இவர்கள் எல்லோருக்கும் ஒரேஸம
தில் இவ்விதமான எண்ணம் உண்டாயிற்று அந்தக்குஹர்
த நால்வர்களுடைய அபிப்பிராயத்தையும் கண்டு யோகத்தை
டாது ஒரே ஸமயத்தில் பலவிதசரீரங்களை உண்டுபண்ணினா
வானன பிரபுவானவர், பிறகு, ஒரு க்ஷணத்தில் நான்கு மூர்த்தி
ளவரானா அந்தஸ்கந்தருக்குப் பின்புறத்தில் சாகரும் விசாக
நைகமேயரும் இருந்தனர். பிரபுவான அந்த ஸ்கந்தபகவான்
விதம் தம்மை நாலாகச் செய்துகொண்டு ஆச்சர்யகரமான
றமுள்ளவராகி ருத்திரரிருக்குமிடம் சென்றார் பிறகு, விசா
ர பார்வதராஜபுத்திரியான பார்வதீதேவியை அடைந்தார் மகிமை
ருந்திய அந்தச்சாகர் திவ்யமான மூர்த்தியுடன் அக்னியை
டந்தார் அக்னிபோலப் பிரகாசிக்கின்ற நைகமேயர் என
குமாரர் கங்கையை அடைந்தார் எல்லாரும் பிரகாசிக்கின்ற
முள்ளவர்களும் ஸமமான உருவமுள்ளவர்களுமான அந்த
ரு ஸ்கந்தமூர்த்திகளும் அமரிக்கையுடன் அவர்களை அடைந்தார்
அது ஆச்சர்யமாயிருந்தது தேவர்களும் அஸுரர்களும
க்ஷஸர்களும் ம்யிர்சிலிர்த்தலை உண்டுபண்ணுகின்றதும் மிக்க ஆச
கரமானதும் முன்பார்க்கப்படாததுமான அச்செய்கையைக்கண்டு
தான ஹாஹாகாரத்தைச்செய்தார்கள் பிறகு, ருத்திரர் பார்
அக்னி எல்லோரும் கங்கையுடன் லோகநாதரான பிரம்மதேவ
நமஸ்கரித்தார்கள் அரசர்களுள் சிறந்தவரே! மன்னரே! பிறகு,
ர்கள் முறைப்படி நமஸ்கரித்துக் கார்த்திகேயருக்குப் பிரியத்தைச்
யும் விருப்பத்தினால், 'பகவானே! தேவர்களுக்கு நாதரே! எங்க
டைய பிரியத்திற்காக இந்தப்பாலருக்கு விரும்பியபடி தகுந்தஆதி
த்தைக் கொடுக்கக்கடவீர்' என்கிற இந்தவசனத்தை உரைத்தார்
பிறகு, பகவானும் புத்தியுள்ளவரும் எல்லா உலகங்களுக்கும்
மஹருமான அந்தப்பிரம்மதேவர், 'இந்தக்குமாரர் எந்தஸ்தா
தைப் பெறலாம்?' என்று மனத்தினால் ஆலோசித்தார் குருவம்
லுதித்தவரே! அவர் மஹாத்மாவான அந்தச்சுப்பிரமண்யருக

குத தேவாகள கநதாவாகள ராக்ஷஸாகள பூதஙகள யக்ஷாகள ப
கள பனனகாகள இவைகளுடைய எலலாததலைமைகளையும முழு
அளிததாா மஹாபூததிசாலியான பிரமமதேவா அவரைத தலை
வகிபபதில ஸமாததராக எணணினா பாரதரே! தேவாகளுடை
நனமையில நிலைபெறறவரான அநதபரமமதேவா, பிறகு,
முகூாததகாலம ஆலோசிததது அநத ஸகநதருககு எலலாபபிராண
ளுளளும சேனாதிபதியாயிருககும தனமையை அளித
ஸாவபபிராணிகளுககும பிதாமஹராயிருககிற பிரமமதேவா, எ
கள எலலாததேவஸமூகஙகளுககும அரசாகளெனறு பிரஸிததி
நிருககிறாாகளோ அவாகளனைவாகளையும இநதஸகநதருககுக கட
பட்டிருககுமபடி கட்டளையிட்டாா பிறகு, பிரமமாவைமுதன
யாககொணட தேவாகள ஒனறுசோநது குமாரரை எடுத
கொணடு அபிஷேகம செயவதறகாகப பாவதராஜனை அடைநதாா
எநத நதியானது ஸமநதபஞசகததில மூவுலகஙகளிலும பிரஸி
பெறறிருககிறதோ பரிசுததமானதும இமயமலையினினறு உண்ட
தும நதிகளுள சிறநததும தேவஸமபநதமபெறறதுமான அநத ஸ
வதீ நதியையும அடைநதாாகள விருபபமநிறைவேறினவாகள
தேவகநதாவாகளனைவரும எலலாக குணஙகளுடனுஙகூடியதும
ஈததமாயிருபபதுமான அநத ஸரஸவதீநதியினுடைய கரை
உடகாாநதாாகள

நாறபததாறுவது அதயாயம

ஹ்ரதப்ரவேசபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பிருகஸ்பதி முதலியோர் குமாரருக்குத் தேவஸேனபதியாக முடிசூ
யதும், பிரம்மா முதலியோர் தத்தம் பாரிஷதர்களை
அவருக்குக் கொடுத்ததும்)

பிறகு, பிருகஸபதியானவா சாஸதிரபபடி அபிஷேகததுககு
எலலாபபொருளகளையும சேகரிதது நனறாகஜவலிககிற அகனி
விதிபபடிஹோமமசெயதாா ஜனஙகளுககுததலைவரே! மனிதாக
காபபவரே! பிறகு, ஹிமவானால கொடுககபபட்டதும உததம ரததி
களால பிரகாசிககினறதும திவய ரததினஙகளாலிழைககபபட்ட
பரிசுததமாயிருபபதுமான உததமஆஸனததில வீறறிருககினற
தரைநோககி, எலலாவிதமான மஙகலபபொருளகளோடும விதி
லும மநதிரஙகளாலும முறபடடபபட்டிருககினற அபிஷேகயோ

ன திரவியமனைத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு, தேவதைகளுடைய ரங்களும், மஹாவீரியத்துடன் கூடியவர்களான இந்திரன், விஷ்ணு, ரியன், சந்திரன், தாதா, விதாதா, அனிலன், அனலன், பூஷா, ன, ஆர்யமா, அம்சன், விவஸ்வான், புத்தியுள்ளவரும் மித்திரனோ வருணனோடும் கூடியவரும் ருத்ரர்களாலும் வஸுக்களாலும் தித்யர்களாலும் அஸ்வினிதேவர்களாலும் சூழப்பட்ட'பிரபுவுமான ரா இவர்களும், விஸ்வேதேவர்களாலும் மருத்துக்களாலும் ஸாத களாலும் பித்ருதேவதைகளாலும் கந்தர்வர்களாலும் அப்ஸரஸுக லும் யக்ஷர்களாலும் ராக்ஷஸர்களாலும் பன்னகர்களாலும் கணக்கி ங்காத தேவரிஷிகளாலும் பிரமரிஷிகளாலும் வைகானஸர்களா ம் வாலகில்யர்களாலும் வாயுவை ஆகாரமாகக்கொண்டவர்களாலும் ணங்களைப் பானம்பண்ணுகிறவர்களாலும் பிருகுவினுடைய வம்சத் பிறந்தவர்களாலும் அங்கிரஸினுடைய கோத்திரத்தில் தோன்றி பர்களாலும் மஹாத்மாக்களான யதிகளாலும் எல்லாவித்யாதரர்க லும் பரிசுத்தர்களான யோகஸித்தர்களாலும் சூழப்பட்ட பிரமம் வரும், புலஸ்தியரும், மஹாதபஸ்வியான புலஹரும், அங்கிரஸும், யபரும், அத்ரியும், மரீசியும், பிருகுவும், க்ரதுவும், ஹரியும், ப்ரசேத ம், மனுவும், தக்ஷரும், ருதுக்களும், கிரஹங்களும், ஜ்யோதிஸுக ம், உருவத்துடன் கூடின நதிகளும், சாஸ்வதமாயிருக்கின்ற தங்களும், ஸமுத்திரங்களும், மடுக்களும், பற்பல தீர்த்தங்களும், பியும், ஆகாயமும், திக்குக்களும், மரங்களும், தேவமாதாவான அதிதி , ஹ்ரீயும், ஸ்ரீயும், ஸ்வாஹாதேவியும், ஸரஸ்வதியும், உமையும், திராணியும், [1] ஸினீவாலியும், அனுமதியும், குஹுவும், ராகையும், ஷிணையும், இன்னம் மற்றத் தேவதைகளுடைய பத்தினிகளும், யமலையும், விந்தியமலையும், அனேக சிகரங்களுடன் கூடின மேரு வதமும், கூட ஸஞ்சரிக்கின்றவைகளுடன் சேர்ந்த ஐராவதமும், களும், காஷ்டைகளும், மாஸங்களும், அர்த்தமாஸங்களும், ருதுக ம், இரவும், பகலும், குதிரைகளுள் சிறந்த உச்சைஸ்ரவமும், ராஜனான வாஸுகியும், அருணனும், கருடனும், ஓஷதிகளுடன் னவிருக்ஷங்களும், பகவானான தர்மதேவனும், ஒன்று சேர்ந்து தார்கள் காலனும் யமனும் ம்ருத்யுவும் யமனுடைய கிங்கரர்களும் திகமாயிருப்பதினால் சொல்லப்படாத பற்பலவிதமான அந்தக ரதேவர்களும் குமாரருடைய அபிஷேகத்தின்பொருட்டு அந்த த இடத்தினின்று வந்தார்கள் அரசரே! அந்த எல்லாத்தேவர்

[1] கர்ணபர்வம் ௧௧௦-ம் பக்கம் குறிப்பிற்காண்க

களும் அப்பொழுது அபிஷேகத்துக்குரிய பொருள்களையும் எ
மங்களத்திரவியங்களையும் (கையில்) எடுத்துக்கொண்டார்கள்.
சரே! அலங்கரிக்கப்பட்டவரும் மகாத்மாவும் அஸுரர்களுக
பயங்கரருமான குமாரரைத் தேவர்கள் மிக்க ஸந்தோஷத்துட
திவ்ய ஸம்பாரங்களுடன்கூடின பொற்கலசங்களால் ஸரஸ்வதி
யைச்சேர்ந்த புண்யதீர்த்தங்களால் ஸேனாதிபதிஸ்தானத்தில்
ஷேகம் செய்தார்கள் மஹாராஜரே! எல்லா உலகங்களுக்கும் பி
மஹானும் பகவானுமான பரமதேவர் ஜலாதிபதியான வருணனை
காலத்தில் அபிஷேகஞ்செய்ததுபோல் அபிஷேகம் செய்தார் ம
தேஜஸ்வியான கச்யபரும் ஜனங்களால் புகழப்பட்ட மற்றவர்க
அபிஷேகம் செய்தார்கள்

பிரபுவான பிரம்மதேவர், பரீதியுடன் கூடியவராகி, அந்த
ரமணயருக்குப் பலசாலிகளும் காற்றினவேகம்போன்ற வேகமு
வர்களும் விரும்பினவீர்யத்தைத் தரிப்பவர்களும் ஸித்தர்களும்
மஹாபாரிஷத்தர்களைக் கொடுத்தார் இவருக்கு நந்திஸேனனை
லோஹிதாக்ஷனையும் சூரனென்று மதிக்கப்பட்ட கண்டாகர்ணனை
(கொடுத்து)பிரஸித்திபெற்ற குமுதமாலியையும் நான்காவது அ
ஞக ஏற்படுத்தினர் ராஜேந்திரரே! அச்சமயத்தில், மஹாதே
வியும் பிரபுவுமான ஸ்தாணுவானவர் அனேகமாயைகளைத் தரிப
னும் காமம், வீர்யம், பலம் இவைகளோடு கூடியவனும் தேவச
ருக்களை நாசஞ்செய்பவனும் மஹாபாரிஷதனுமான காமனை ஸ
ருக்குக்கொடுத்தார் மிக்க கோபங்கொண்டஅந்தககாமன் தேவா
யுத்தத்தில் பயங்கரமான செய்கைகளுடன்கூடின பதினு
லக்ஷம் அஸுரர்களை இருகைகளாலேயே கொன்றுனன்றோ?
வாறு தேவர்கள் அந்த ஸ்கந்தரின்பொருட்டு ராக்ஷஸர்களால் செ
கியதும் தேவசத்துருக்களுக்கு க்ஷயத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற
ஜயிக்கமுடியாததும் எல்லா உருவங்களுமுள்ளதுமான சேனை
கொடுத்தார்கள் அவ்வாறே, இந்திரனுடன்கூடின தேவர்களை
ரும் கந்தர்வர்களும் யக்ஷர்களும் ராக்ஷஸர்களும் ரிஷிகளும் பித
ளும் ஜயசப்தத்தை வெளியிட்டார்கள் பிறகு, யமனுக்கும்
னுக்கும் ஒப்பானவர்களும் மஹாவீர்யமுள்ளவர்களும் மஹாகா
யுள்ளவர்களுமான உன்மாதன் பரமாத்னென்கிற இருவர்
யும் அனுசரர்களாகக் கொடுத்தார்கள் ஸூர்யனை அனுஸ
ருச் செல்லுகின்றவர்களான ஸுபராஜன் பாஸ்வரன்
கிற இருவரையும் பிரதாபசாலியான ஸூர்யன் பரீதியுள்ளவ
கார்த்திகேயருக்குக் கொடுத்தான் சந்திரனும் கைலயங்கிரி

..ய சிகரத்திற்கு ஒப்பானவர்களும் வெண்ணிறமுள்ள புஷ்பமாலை
ாயும் சந்தனத்தையும் அணிந்தவர்களுமான மணியையும் ஸுமணி
யும் அநுசரர்களாகக் கொடுத்தான் அவ்வாறே, அக்னியானவன்,
ர்களும் சத்ருப்படையை நாசஞ்செய்பவர்களுமான ஜ்வாலா
றவன் ஜ்யோதிஸ் என்கிற இருவரையும் புத்திரருக்கு அநு
ர்களாக்க கொடுத்தான். அம்சனும் புத்திசாலியான ஸ்கந்தருக்
 பரிகன், வடன், மிகப்பெரிய பலசாலியான பீமன், அத்புதர்
களும் வீர்யத்தில் மதிக்கப்பட்டவர்களுமான தஹதி, தஹனன்
கிற ஐந்து அநுசரர்களையும் கொடுத்தான் பகைவீரர்களைக்
லபவனான இந்திரன், வஜ்ரத்தையும் தண்டத்தையும் தரிப்பவர்க
ன உத்க்ரோசன் ஸத்கரன் என்கிற இருவரையும் அக்னியின்
மாரரான ஸ்கந்தருக்குக் கொடுத்தான் அவ்விருவர்களும் யுத்தத்
 தேவேந்திரனுடைய அநேக சத்ருக்களைக் கொன்றார்க
ளன்றோ? மஹாயசஸ்வியான விஷ்ணுவானவர் சக்ரன், விக்ரமகன்,
றாபலசாலியான ஸங்க்ரமன் என்கிற மூவர்களையும் ஸ்கந்தருக்கு
னுசரர்களாக்கொடுத்தார் வைத்யர்களுள் சிறந்தவர்களான அம்
னிதேவர்களிருவரும் எல்லா வித்தைகளிலும் ஸமர்த்தர்களான
த்தனனையும் நந்தனனையும் ஸ்கந்தருக்கு ப்ரீதியுள்ளவர்களாகக்
ாடுத்தார்கள் மஹாயசஸ்வியான பிரம்மதேவர் குந்தன், குஸு
, குமுதன், டம்பரன், ஆடம்பரன் இவர்களை மஹாத்மாவான
ந்தருக்குக் கொடுத்தார் விஸ்வகர்மாவானவன் பலசாலிகளும்
டுமுகத்தையுடையவர்களும் பலத்தால் அதிகரித்தவர்களும்
றாமாயையுள்ளவர்களுமான வக்ரன் அநுவக்ரன் என்னும் இருவர
ாயும் குமாரரின்பொருட்டு அநுசரர்களாகக்கொடுத்தான் பிரபு
ன மித்திரன், மஹாத்மாவான குமாரருக்கு மஹாபலசாலிகளும்
த்தையும் வித்தைகளையும் தரிப்பவர்களுமான ஸுவ்ரதனையும்
த்யஸந்தனையும் கொடுத்தான் விதாதாவானவன் பார்க்க மிக்க
ழகானவர்களும் வரதர்களும் மூவுலகங்களிலும் பிரஸித்திபெற்ற
களுமான ஸுவ்ரதனையும் மஹாத்மாவான சுபகர்மாவையும் கார்த்
கேயருக்குக் கொடுத்தான் பாரதரே! பூஷாவும் மஹாமாயாவிக
ன பாணீதகன் காலிகனென்கிற இரண்டுபார்ஷதர்களையும் கார்த்தி
யருக்குக் கொடுத்தான் பரதகுலத்தில் பிறந்தவர்களுள் சிறந்த
ர! வாயுவானவன் பெரிய முகத்துடன் கூடியவர்களும் மஹாபல
லிகளுமான பலனையும் அதிபலனையும் கார்த்திகேயருக்குக்கொடுத்
ன ஸத்யப்பிரதிஜ்ஞையுள்ளவனான வருணன் திமியினுடைய

முகத்துடன்கூடியவர்களும் மஹாபலசாலிகளுமான யமனையும் அ
யமனையும் கார்த்திகேயருக்குக் கொடுத்தான் அரசரே! இமய
யானது மஹாத்மாவான ஸுவர்சசனையும் அதிவர்சசனையும் அக்
யின் புத்திரருக்குக் கொடுத்தது பாரதரே! மேருவானது க
சனையும் மஹாத்மாவான மேகமாலியையும் அக்னிபுத்திரருக்கு அ
சரர்களாகக் கொடுத்தது மஹாத்மாவான மேருபர்வதமே மஹ
பலபராக்ரமமுள்ளவர்களான ஸ்திரன் அஸ்திரன் என்கிற வே
இரண்டு கிங்கரர்களையும் அக்னிபுத்திரருக்குக் கொடுத்தது விந்
பர்வதமானது பெரியகற்களால் யுத்தம் செய்கிற ஸ்வபாவமுள்ள
சிருங்கன் அதிசிருங்கன் என்கிற இரண்டுபாரிஷதர்களை அக்னிபு
ருக்குக் கொடுத்தது ஸமுத்திரம் கதையைத்தரித்தவர்களான ஸங்
ஹன் விக்ரஹன் என்கிற இரண்டு மஹாபாரிஷதர்களை அக்னிபு
ருக்குக்கொடுத்தது மங்களகரமான தோற்றமுள்ள பார்வதி, உ
மாதனையும் சங்குகர்ணனையும் புஷ்பதந்தனையும் அக்னிபுத்திரருக்
கொடுத்தாள் [1] கங்கையானவள் அக்னிபுத்திரருக்கு ஜயனையும் மஹ
ஜயனையும் கொடுத்தாள் புருஷர்களுள் சிறந்தவரே! ஸர்ப்பங்க
ராசனான வாஸுகியும் (அனுசரர்களாக) கொடுத்தான் இவ்விதம்
ஸாத்யர்களும் ருத்திரர்களும் வஸுக்களும் பிதருக்களும் ஸமுத்தி
களும் நதிகளும் மகாபலமுள்ள மலைகளும் சூலங்களையும் பட்ட
களையும் தரித்திருக்கின்றவர்களும் திவ்யமான ஆயுதங்களுடன்
யவர்களும் பற்பல வேஷங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களும்
சேனைக்கூட்டத் தலைவர்களைக் கொடுத்தார்கள் பாரதரே!
சரே! பற்பல ஆயுதங்களுடன் கூடியவர்களும் பலவித ஆபரண
ளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களுமான ஸ்கந்தருடைய வேறு
ஸைனிகர்களுடைய நாமதேயங்களையும் கேளும்

ஜனமேஜயரே! [2] சங்குகர்ணன், நிகும்பன், பத்மன், குமுத
பனனிரண்டு கைகளுடன்கூடிய அநந்தன், கிருஷ்ணன், உபகிரு
ணன், க்ராணச்ரவன், கபிஸ்கந்தன், காஞ்சனாக்ஷன், ஜலந்தம
அக்ஷன், ஸந்தர்ஜனன், குநதீகன், தமோந்தக்ருத், ஏகாக்ஷ
துவாதசாக்ஷன், ஏகஜடன், பிரபு, ஸஹஸ்ரபாகு, விகடன், வியா
க்ஷன், க்ஷிதிகம்பனன், புண்யநாமா, ஸுநாமா, ஸுசக்ரன், பிரிய

---

1 'கங்கா' என்பது மூலம் 'நாகெள' என்பது வேறுபாடம்,
'தப்பாடத்திற்கு, 'ஜயன் மஹாஜயன் என்கிற' இரண்டு நாகர
வாஸுகி கொடுத்தான்' என்பது பொருள்

2 சிலபெயர்கள் இரட்டிக்கின்றன

ரீன், பரிஸருதன, பரியமானமாலைகளையும சந்தனங்களையுமுடை
ஞன கோகநதன, அமேஜாதரன, கஜசிரன, ஸ்கந்தாகூஷன, சதலோ
ன, ஜவாலாஜிஹவன, கராளாகூஷன, சிதிகேசன, ஜடி, ஹரி, பரி
நதன, கோகநதன, கருஷணகேசன, ஜடாதரன, சதுாததமஷ
ன, அஷடஜிஹவன, மேகநாதன், பருதுஸரவன, விதயுதாகூஷன,
யாவகதரன, ஜாடரன, மாருதாசனன, உதாராகூஷன, ரதாகூஷன,
ரநாபன, வஸுபரபன, ஸமுதரவேகன, சைலகமபி, விருஷன,
ஷன, பரவாஹன, நநதன, உபநநதன, தூமரன ஸவேதன, களிங
, ஸிததாாததன, வரதன, பரியகன, நநதன, பிரதாபசாலியான
நநதன, ஆநநதன, பிரமோதன, ஸவஸதிகன, தருவகன, க்ஷேம
ஹன, ஸுவாஹன, ஸிததபாததிரன, கோவரஜன, கனகாபீடன;
ாபாரிஷதேஸவரன, காயனன, ஹஸனன, பாணன, வீாயமுளள
ன கடகன, வைதாலி, கதிதாலி, கதகன், வாதிகன, ஹமஸஜன,
கதிகதாஙகன, ஸமுதரோனமாதனன, ரணோதகடன, பரஹாஸன,
வதஸிததன, நநதனன, காலகணடன, பிரபாஸன, குமபாணட
தரன, காலகாகூஷன, ஸிதன, பூதமதனன, யஜஞவாஹன,
வாஹன, தேவயாஜி, ஸோமபன, மஜஜானன, மஹாதேஜன,
தன, கிராதன, துஹரன, துஹாரன, வீாயசாலியான சிதரதேவன,
ரன, ஸுபரஸாதன, கிரீடி, மகாபலன, வதஸலன, மதுவாணன,
சோதரன, தாமதன, மனமதகரன, வீாயசாலியான ஸூசீவகத
, ஸவேதவகதரன, ஸுவகதரன, சாருவகதரன, பாணடுரன,
டபாகு, ஸுபாகு, ரஜன, கோகிலகன, அசலன, கனகாகூஷன,
பரபு, ஸஞசாரகன, கோகநதன, கருதரபததிரன, ஜமபுகன,
ஹஜவகதிரன, ஜவனன, குமபவகதிரன, குமபகன, ஸவாண
வன, கருஷணௌஜஸ, ஹமஸவகதிரன, சநதிரபன, பாணிகூாச
, சமபூகன, பஞசவகதிரன, சிகூகன, சாஷவகதிரன, ஜமபூகன,
வகதிரன, குஞசலன, யோகயோகதா இவாகளும எபபொழுதும
மமண பரியாகளும மஹாதமாககளும பிரமமதேவரைச சோநத
ளும மஹாபுததிமானகளும பெரிய ஸபைகளைச சோநதவாகளும
ளவனததிலிருபபவாகளும பாலாகளும விருததாகளுமான பாரிஷ
களும ஆயிரமஆயிரமாகக குமாரரை ஸேவாததிரமசெயது
ணடு உபாஸிததனா

ஜனமேஜயரே! எவாகள பறபலவிதமான முகஙகளுடனகூடின
களோ அவாகளைக கேளும சிலா ஆமை முகமுடையவாகள சிலா
ழிமுகமுடையவாகள சிலா முயலினமுகமபோனற முகமுடை

யவர்கள் சிலர் [1] கோட்டான் முகமுள்ளவர்கள், பாரதரே! கழு
கழுதைமுகமுள்ளவர்கள், ஒட்டகமுகமுள்ளவர்கள்; பன்றிமுகமு
வர்கள், பூனைமுகமுள்ளவர்கள், முயல்முகமுள்ளவர்கள்; நீ
முகமுள்ளவர்கள், மற்றவர்கள் கிளியின் முகம்போன்ற முகமுள்ள
கள், [2] கோட்டான் முகமுள்ளவர்கள். சிலர் காக்கை முகம்போ
முகமுள்ளவர்கள், எலியின் முகம்போன்ற முகமுள்ளவர்கள், பெ
சாளியின் முகம்போன்ற முகமுள்ளவர்கள், அவ்வாறே, மயில்
முள்ளவர்கள், சிலர் மீனின் முகமுள்ளவர்கள், ஆட்டுமுகமுள்ள
கள், வெள்ளாடு, செம்மறியாடு, எருமைக்கடா இவைகளின் மு
போன்ற முகமுள்ளவர்கள், கரடி புலிகளின் முகம்போன்றமுகமு
யவர்கள் அவ்வாறே, சிறுத்தை சிங்கம் இவைகளின் முகம்போ
முகமுடையவர்கள் சிலர் பயங்கரமான ரூபமுள்ளவர்கள், யு
முகமுள்ளவர்கள், அவ்வாறே, முதலையின் முகமுடையவர்கள், கு
னுடைய முகம்போன்ற முகமுடையவர்கள், கழுகுமுகமுடைய
கள், சிலர் செந்நாய்முகமுள்ளவர்கள், காகத்தின் முகமுள்ளவ
மற்றவர்கள் கோவேறுகழுதையின் முகம்போன்ற முகமுடைய
கள், அவ்வாறே, பூனையின்முகமுள்ளவர்கள் பாரதரே! பெ
வயிறுகளையும் பாதங்களையும் அங்கங்களையுமுடையவர்கள், நக்ஷ
திரங்கள்போன்ற கண்களையுடையவர்கள் சிலர் புறாவின் மு
போன்ற முகமுடையவர்கள், அவ்வாறே, சிலர் காளைமாட்டின் மு
போன்ற முகமுடையவர்கள், கோகிலங்களின் முகம்போலப் பி
சிக்கின்ற முகமுள்ளவர்கள், கழுகு தித்திரிபக்ஷி இவைகளின்
முள்ளவர்கள், ஓணானுடைய முகமுள்ளவர்கள், பரிசுத்தமான
திரங்களைத்தரித்தவர்கள், ஸர்ப்பத்தின் முகம்போன்ற முகமு
வர்கள், சூலம்போன்ற முகமுடையவர்கள், பயங்கரமான
முள்ளவர்கள், மங்களகரமான முகமுள்ளவர்கள், பற்களில்
முள்ளவர்கள், மரவுரி தரித்தவர்கள், அவ்வாறே, பசுவின் முக
போலவும் முகம்போலவுமிருக்கின்ற மூக்குகளையும் முகங்களை
உடையவர்கள், பருத்தவயிற்றையுடையவர்கள், இளைத்த அங்
களையுடையவர்கள், பருத்த அங்கங்களையுடையவர்கள், ஒட்
வயிறுள்ளவர்கள், குறுகின கழுத்தையுடையவர்கள், பெரிய க
களையுடையவர்கள், பற்பல ஸர்ப்பங்களைப் பூஷணமாகக்கொ
வர்கள், சிறந்த யானையின்தோலை வஸ்திரமாக உடுத்தவர்க
கறுப்புமானதோலை வஸ்திரமாக உடுத்தவர்கள் மஹாராஜ

[1], [2] இரட்டிக்கிறது.

தோளில் முகமுள்ளவர்கள், வயிற்றில் முகமுள்ளவர்கள், முதுகில் முகமுள்ளவர்கள், மேல்வாயில் முகமுள்ளவர்களும், கணுக்காலில் முகமுள்ளவர்கள், அநேகர்கள் விலாவில் முகமுள்ளவர்கள், பற்பல இடங்களில் முகமுள்ளவர்கள், புழு பூச்சி இவைகளுக்கு ஸமமான முகமுள்ளவர்கள், கணங்களுக்கு அதிபதிகள். மற்றவர்கள் பல ஸர்ப்பங்களின் முகம்போன்ற முகமுடையவர்கள், பற்பல கைகளையும் கழுத்தையுமுடையவர்கள். சிலர் பற்பல விருக்ஷங்களைப் போன்ற புஜங்களையுடையவர்கள். மற்றவர்கள் இடையில் தலையையுடையவர்கள். சிலர் ஸர்ப்பங்களின் உடல்போன்ற முகமுடையவர்கள், பற்பல புதர்களில் வஸிப்பவர்கள், மரப்பட்டைகளால் சுற்றப்பட்டிருக்கிற தேகத்துடன் கூடினவர்கள், பற்பல ஸ்வர்ணவஸ்திரங்களுடன் கூடினவர்கள், பற்பல வேஷங்களைத் தரித்தவர்கள், பற்பல புஷ்பமாலைகளையும் சந்தனங்களையும் அணிந்தவர்கள், பற்பல வஸ்திரங்களை உடுத்தவர்கள், தோலையே வஸ்திரமாகக் கொண்டவர்கள், தலைப்பாகையுள்ளவர்கள், மகுடமணிந்தவர்கள், நல்ல கழுத்துடன்கூடியவர்கள், நல்ல தேஜஸையுடையவர்கள், கிரீடமுள்ளவர்கள், ஐந்து குடுமியுள்ளவர்கள், ஸ்வர்ணமயமான தலைமயிரையுடையவர்கள், மூன்று சிகைகளையுடையவர்கள், இரண்டு சிகைகளுள்ளவர்கள். மற்றவர்கள் ஏழுசிகைகளையுடையவர்கள், குடுமியுள்ளவர்கள், மகுடமணிந்தவர்கள், மொட்டைத்தலையர்கள், ஜடையுள்ளவர்கள், சித்ரமான மாலைகளைத் தரித்தவர்கள். சிலர், ரோமமுள்ள முகத்துடன்கூடியவர்கள், சண்டையிலேயே முக்கியமான ருசியுள்ளவர்கள், சிறந்த தேவர்களாலும் எப்பொழுதும் ஜயிக்கக் கூடாதவர்கள், கறுத்த நிறமுடையவர்கள், தசைப்பற்றில்லாத முகமுள்ளவர்கள், நீண்ட முதுகையுடையவர்கள், குறுகிய வயிற்றையுடையவர்கள், பருத்தும் குறுகியுமிருக்கின்ற முதுகையுடையவர்கள்; தொங்குகிறவயிற்றையும் குறியையுமுடையவர்கள், பெரிய கைகளையுடையவர்கள், குறுகின கைகளையுடையவர்கள், குறுகின சரீரமுள்ளவர்கள், குள்ளர்கள், கூனர்கள், குறுகின கணுக்கால்களை உடையவர்கள், யானையின் காதுபோலவும் கழுத்துப்போலவுமிருக்கும் காதுகளையும், கழுத்துக்களையுமுடையவர்கள், யானையின் மூக்குப்போன்ற மூக்குள்ளவர்கள், ஆமையின் மூக்குப்போன்ற மூக்கையுடையவர்கள், சிலர் செந்நாயின் மூக்குப்போன்ற மூக்கையுடையவர்கள், தீர்க்கமான பெருமூச்சுள்ளவர்கள், தீர்க்கமான கணுக்கால்களுள்ளவர்கள், அதிக பயங்கரமானவர்கள், கீழ

முகமுளளவாகள் ; பெரிய கோரப பறகளை உடையவாகள , குறு
கோரபபறகளை உடையவாகள, சிலா நானகு கோரபபற்களை உ
வாகள அரசரே ! ஆயிரககணககாக இருககினற இனனும சி
பெரிய யானைபோனறவாகளாகவும பயஙகராகளாகவும இருப
கள , பாரதரே ! நனறாக அமைநதிருககிற சரீரததை உடையவாக
காநதியுளளவாகள் ; நனறாக அலஙகரிககபபடடவாகள , மஞசள
முளள கணகளை உடையவாகள, முளைபோனற காதுகளை உடைய
கள , சிவநத மூககுளளவாகள , பருததகோரபபறகளை உடைய
கள , நீணட கோரபபறகளை உடையவாகள, பருதத உதடுகளை உ
யவாகள , பசசை நிறமுளள தலைமயிாகளை உடையவாகள , பற
காலகளையும உதடுகளையும கோரபபறகளையுமுடையவாகள , பற
கைகளுடனும கழுததுககளுடனுங கூடியவாகள பாரதரே ! பற
தோலகளால மூடபபடடவாகள , பறபல பாஷைகளை உடைய
கள , தேசபாஷைகளில ஸமாததாகள , ஒருவரையொருவா புக
வாகள , ஐஶவாயமுளளவாகள பெரிய ஸபைகளைச் சோந
களான இவாகள நானகுபககததினினறும வநதாாகள பாரத
தீாககமான கழுததை உடையவாகள, நீணட நகமுளளவாகள , நீ
டிருககிற காலகளுடனும தலைகளுடனும கைகளுடனுஙகூடியவாக
மஞசள நிறமுளள கணகளை உடையவாகள, கறுதத கழுததை உ
யவாகள , தொஙகுகினற காதுகளை உடையவாகள சிலா பீமமே
னுககு ஒபபானவாகள , மைபோனறவாகள , வெளுதத கண
உடையவாகள , சிவநத கழுததை உடையவாகள சிலா மஞசள
முளள கணகளை உடையவாகள அரசரே ! பாரதரே ! அனே
கள பலநிறமுளளவாகள , விசிததரமான வாணமுளளவாகள ச
ரஙகளைத தலையணியாககொணடவாகளுககு ஒபபானவா
வெளுபபாகவும சிவபபாகவுமிருககிற ரேகைகளை உடையவாக
வெவவேறு நிறமுளளவாகள , ஒரே நிறமுளளவாகள , மயில நி
போனற நிறமுளளவாகள பினனும இவாகளுடைய ஆயுதஙகளை
சொலலுகிறேன கேளும

மிகுதியிருககினற பாரிஷதாகளால ஆயுதஙகள கொள
படடன. சிலா கைகளில பாசஙகளைககொணடவாகள , திற
வாயையுடையவாகள , கழுதையின முகமுடையவாகள , பி
புறததில கணகளையுடையவாகள , கறுதத கழுததை உடைய
கள , பரிகததைக கையிலகொணடவாகள , சதகனிகளையும
ரஙகளையும கையில பிடிததவாகள , உலககைகளைக கை

ண்டவர்கள், பாரதரே! கத்திகளையும் முத்கரங்களையும் கையில
ண்டவர்கள், தண்டங்களைக் கையில் பிடித்தவர்கள், கதைகளை
புசுண்டிகளையும் கையிற்கொண்டவர்கள், தோமரங்களைக் கை
பிடித்தவர்கள், கோரமான பற்பல ஆயுதங்களை உடையவர்கள்,
ாதமாக்கள், மிக்க சுறுசுறுப்புள்ளவர்கள், மிக்கபலசாலிகள்,
வேகமுள்ளவர்கள் அவ்வாறே யுத்தத்தில் பிரீதியுள்ளவர்களும
கமற்ன பராக்கிரமமுள்ளவர்களுமான, அந்தமஹாபாரிஷதர்கள்
ாருடைய அபிஷேகத்தைக்கண்டு ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாக
ிகளுடையஸமூகங்களை அங்கங்களில் கட்டிக்கொண்டு நாத்தனஞ
்தார்கள் அரசரே! இவர்களும் இன்னும் மற்ற அனேக பாரி
ர்களும மஹாத்மாவும் கீர்த்திமானுமான கார்த்திகேயரை உபா
தார்கள் காற்றுக்கு ஒப்பானவர்களும் சூரர்களுமான தேவா
ும அந்தரிக்ஷவாஸிகளும தேவதைகளால் கட்டளையிடப்பட்டு
ந்தருக்கு அனுசரர்களானார்கள் அப்படிப்பட்டவர்களில் ஆயிரா
ம் பதினாயிரர்களும் ஆப்புதர்களும் அபிஷேகஞ் செய்யப்
மஹாத்மாவான ஸ்கந்தரைச் சூழ்ந்துகொண்டு உபாஸித்தனா

நாற்பத்தேழாவது அத்யாயம

ஹ்ரதப்ரவேசபர்வம். (தொடர்ச்சி)

மாரருடைய மாத்ருகணங்களின் பெயர் கூறியதும், குமாரர்
ாகாஸுரனைக் கொன்றதும், க்ரௌஞ்சகிரியைப் பிளந்ததும்)

வீரரே! அரசரே! என்னால் உரைக்கப்படுகின்றவைகளும
துருக்களுடைய கூட்டங்களை அழிக்கின்றவைகளும் குமாரருக்கு
ுசரங்களுமான இந்தமாத்ருகணங்களைக் கேளும் பாரதரே! மங
ரிகளான எவர்களால் தனித்தனியாக மூவுலகங்களும் வியாபிக்
பட்டனவோ கீர்த்தியுடையவர்களான அந்த மாத்ருதேவதைகளு
ய பெயர்களைக் கேளும் [1]பரதர்களுள் சிறந்தவரே! பிரபாவதி,
ிலாக்ஷி, பாலிதை, கோஸ்தனி, ஸ்ரீமதி, பஹுலை, பஹுபுத்திரிகை,
ஸுஜாதை, கோபாலி, ப்ருஹத்அம்பாலிகை, ஜயாவதி, மாலதிகை,
வர்த்தனை, பயங்கரி, வஸுதாமை, தாமை, விசோகை, நந்தினி, ஏக
ட, மஹாஜூடை, சக்ரநேமி, உத்தேஜனி, ஜயத்ஸேனை, கமலாக்ஷி,
பனை, சத்ருஞ்சயை, க்ரோதனை, சலபி, கரி, மாதவி, சுபவக்த்ரை,
த்தஸேனி, கீதப்ரியை, கல்யாணி, ருத்ரரோமை, அமிதாசனை,
கஸ்வினை, போகவதி, ஸுபரூ, கனகாவதி, அலாதாக்ஷி, வீர்யவதி,

1 இந்த அத்யாயத்தில் பல விளிகள் விடப்பட்டன

வித்யுஜ்ஜிஹ்வை, ப்ரமிரவதி, ஸுநக்ஷத்திரை, சந்த்ரை, பகுயோஜ
ஸந்தாநிகை, கமலை, மஹாபலை, ஸுதாமை, பகுதாமை, ஸுப்ர
யசஸ்விநி, ந்ருத்யப்ரியை, சதோலூகலமேகலை, சதகண்டை,
நந்தை, பகநந்தை, பாவிநி, வபுஷ்மதி, சந்திரசீதை, பத்ரகா
ருக்ஷாமபிகை, நிஷ்குடிகை, வாமை, சத்வரவாஸிநீ, ஸுமங்
ஸ்வஸ்திமதி, புத்திகாமை, ஜயப்ரியை, தனதை, ஸுப்ரஸா
பலதை, ஜலேச்வரி, ஏடீ, பேடீ, ஸமேடீ, வேதாளஜநநி,
டுதி, காலிகை, தேவமித்ரை, வஸுஸ்ரீ, [1]கோடரை, சித்ரஸே
அசலை, குக்குடிகை, சங்கலிகை, சகுனிகை, குண்டாரிகை, கௌ
கை, கும்பிகை, சதோதரி, உத்க்ராதினி, ஜலேலை, மஹாவேகை,
கணை, மனோஜவை, கண்டகினி, ப்ரகஸை, பூதனை, கேசயந்த்ரி, த
வாமை, க்ரோசனை, தடித்ப்ரபை, மந்தோதரி, முண்டி, கோட
மேகவாஹிநி, ஸுபகை, லம்பினி, லம்பை, தாம்ரசூடை, விகாசி
ஊர்த்வவேணி, தரை, [2]பிங்காக்ஷி, [3]லோஹமேகலை, ப்ருதுவஸ்தி
மதுலிகை, மதுகும்பை, பக்ஷாலிகை, மத்குலிகை, ஜராயு, ஜர
நனை, கயாதை, தஹதஹை, தமதமை, கண்டகண்டை, பூஷ
மணிகுட்டிகை, அமோகை, லம்பப்யோதரை, வேணுவீணாத
பிங்காக்ஷி, லோஹமேகலை, சசோலூகமுகி, கிருஷ்ணை, கரஜங்
மஹாஜவை, சிசுமாரமுகி, ஸ்வேதை, லோஹிதாக்ஷி, விபீஷ
ஜடாலிகை, காமசரி, தீர்க்கஜிஹ்வை, பலோத்கடை, காலேஹி
வாமனிகை, முகுடை, லோஹிதாக்ஷி, மஹாகாயை, ஹ்ரிபிண்
ஏகத்வசை, ஸுகுஸுமம், க்ருஷ்ணகாணி, க்ஷுரகாணி, சதுஷ்கா
காணப்ராவரணை, சதுஷ்பதநிகேதை, கோகாணி, மஹிஷா
கரகாணி, மஹாகாணி, பேரீஸ்வனமஹாஸ்வனை, சங்ககும்பஸ்ர
பகதை, மஹாபலை, கணை, ஸுகணை, பீதி, காமதை, சதுஷ்பதர
பூதிதீர்த்தான்யகோசரி, பசுதை, வித்ததை, ஸுகதை, ம
யசஸ், பயோதை, கோமஹிஷதை, ஸ்விசாலை, ப்ரதிஷ்டை, ஸு
திஷ்டை, ரோசமானை, ஸுரோசனை, நௌகாணி, முககா
விசிரை, மந்தினி, ஏகசந்திரை, மேககாணை, மேகமாலை, வி
சனை, பற்பலரூபத்துடன்கூடியவர்களான இவர்களும் இன்
மற்ற அனேக மாத்ருதேவதைகளும் ஆயிரமாயிரமாகக் கார்த்தி
ரை அனுஸரித்துச் செல்லுகிறவர்களானார்கள் பாரதரே! மா
தேவதைகள், நீண்ட நகமுள்ளவர்களாகவும் நீண்ட பற்களையு
யவர்களாகவும் நீண்ட முகங்களையுடையவர்களாகவும், பலமுள்ள
களாகவும் மதுரஸ்வபாவமுள்ளவர்களாகவும் யௌவனத்தில்

---

[1], [2], [3] இவை இரட்டிக்கின்றன.

ற்றவர்களாகவும் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களாகவும் இருந் தார்கள். அவ்வாறே, அவர்கள் மாஹாத்மியத்துடன் கூடியவர்களாக வும் நினைத்தபடி ரூபத்தைத் தரிப்பவர்களாகவும் மாமலமில்லாத சரீர முள்ளவர்களாகவும் வெண்ணிறமுள்ளவர்களாகவும் தங்கத்துக்கு ஒப்பானவர்களாகவும் இருந்தார்கள் பர்தாகளுள் சிறந்தவரே! மற்றும் பலர் கார்மேகத்துக்கு ஒப்பானவர்களாகவும் புகைநிறமுள்ளவர்களாக வும் சிவந்த காந்தியுள்ளவர்களாகவும் பெரிய தேகமுள்ளவர்களாக வும் நீண்ட மயிருள்ளவர்களாகவும் வெளுப்பு வஸ்திரங்களைத் தரித்தவர் களாகவும் மேல்நோக்கியிருக்கின்ற பின்னலுள்ளவர்களாகவும் மஞ் சள்நிறமுள்ள கண்களையுடையவர்களாகவும் தொங்கிக்கொண்டிருக் கிற மேகலைகளுடன் கூடியவர்களாகவும் வயிறு மகாத்மக்கொங்கையும் தொங்கினவர்களாகவும் சிவந்த கண்களையுடையவர்களாகவும் சிவந்த நிறமுள்ளவர்களாகவும் பசுமையான கண்களையுடையவர்களாகவும் வரங்களைக் கொடுப்பவர்களாகவும் இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிப்பவர்களாக வும் எப்பொழுதும் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாகவும் இருந்தார்கள் சத் ருக்களைத் தவிக்கச்செய்பவரே! அவர்கள் யமன், ருத்ரன், ஸோமன், குபேரன், வருணன், மஹேந்திரன், அக்னி, வாயு, குமாரன், பிரமமா, விஷ்ணு, ஸூரியன், வராஹன் இவர்களை அதிஷ்டானதேவதைகளாகக் கொண்டவர்கள், மஹாபலமுள்ளவர்கள், ரூபத்தினால் அப்ஸரஸு களுக்கு ஒப்பானவர்கள், மனத்தைக்கவருகிற ஸ்வபாவமுள்ளவர்கள், மனத்தை ரமிக்கச்செய்பவர்கள், பேச்சில் குயிலுக்கு ஒப்பானவர் கள், (செல்வ)மிகுதியினால் குபேரனுக்கு ஒப்பானவர்கள், யுத்தத்தில் இந்திரனுடைய வீர்யத்துக்கு ஸமமான வீர்யமுள்ளவர்கள், அவ்வா றே, காந்தியினால் அக்னிக்கு ஸமமானவர்கள், யுத்தத்தில் எப்பொழு தமே நிச்சயமாகச் சத்ருக்களுக்குப் பயத்தைக் கொடுப்பவர்கள், இஷ்டப்படி ரூபத்தைத் தரிப்பவர்கள், வேகத்தில் வாயுவுக்கு ஒப் பானவர்கள், சிந்திக்கமுடியாத பலமும் வீர்யமும் உடையவர்கள், அவ்வாறே, நினைக்கமுடியாத பராக்கிரமமுள்ளவர்கள், விருக்ஷங்களி லும் நாற்சந்திகளிலும் வஸிப்பவர்கள், குகைகளிலும் ஸ்மசானங் களிலும் மலையருவிகளிலும் வஸிப்பவர்கள், பற்பல ஆபரணங்களைத் தரித்தவர்கள், பற்பல பூமாலைகளையும் வஸ்திரங்களையும் தரித்தவர் கள், பற்பல விசித்திர வேஷங்களைத் தரித்தவர்கள், அவ்வாறே, பற் பல பாஷைகளைப் பேசுகிறவர்கள், சத்ருக்களுக்குப் பயத்தைஉண்டு பண்ணுகிறவர்களான இவர்களும் இன்னும் மற்ற மாதருகணங் களும் தேவராஜனுடைய ஸம்மதத்தின்மேல் மஹாத்மாவான ஸ்கந்

I ௨அ

தரை அனுஸரிததாாகள ராஜஶரேஷடரே! பரதாகளுடசிறநதவ
பிறகு, மகிமைபொருநதினமஹேநதிரன, தேவசததுருககளுடை
நாசததினபொருடடு, குஹருககு, சகதியாயுததததையும பேரொ
யுளள பெரியமணிகடடியதும பிரகாசிககினறதும வெணணிறமுள
தும பாலஸூாயனுடைய நிறமபோனறநிறமுளளதுமான கொடி
யும கொடுததான பசுபதியானவா, உககிரஸவரூபமுளளதும பற
ஆயுதஙகளையும தவததையும வீாயததையும வனமையையுமுடை
தும ஜயிககமுடியாததும தமமுடைய கணஙகளோடுகூடியதும தன
சயை எனறு பெயாபெறறதும ருததரரான தமககுத துலயமான
முளள முபபதினுயிரம யுததவீராகளோடு கூடியதும எலலாபபூ
களும அடஙகின பெருஙகூடடமுமான சேனையை அநதஸகநத
குககொடுததா அநதசசேனையானது ஒருபொழுதுமயுததததினின
புறஙகாடடிசசெலவதை அறியாதது விஷணுவானவா பலததை
வும விருததிபணணுகிற வைஜயநதி எனகிற மாலையைக கொடுதத
உமையவள அழுககிலலாததவையும ஸூாயனபோனற ஒளிபொ
தியவையுமான இரணடு வஸதிரஙகளைககொடுததாள கஙகை, தி
மானதும அமருததததுடனதோனறினதும உததமமுமான கம
டலுவைக கொடுததாள பிருஹஸபதியும குமாரருககுத தணடத
அனபுடன கொடுததா கருடன தனனுடைய அருமைபபிளளை
விசிததிரமான தோகையுடனகூடியதுமான மயிலைககொடுததா
அருணா சிவநத கொணடையையுடைய கோழியைககொடுததா
அரசனான வருணன பலததுடனும வீாயததுடனும கூடிய) ஆ
டைக கொடுததான பிறகு, பிரபுவும உலகஙகளைபபடைபபவரும
பிரமமதேவா ஸுபரமணியருககு மானதோலையும யுததஙகளில ஜ
ததையும கொடுததாா. ஸகநதா தேவகணததுககு ஸேனுபதியாயி
கும நிலைமையைபபெறறு ஜவாலையுடன ஜவலிககினற இரணடாவ
அகனிபோலப பிரகாசிததாா. பிறகு, ஸகநதா தேவஶரேஷ
களை ஸநதோஷிககச செயதுகொணடு பாரிஷதாகளோடும மா
தேவதைகளோடும அஸுராகளுடைய நாசததினபொருடடுச செ
ரூா பயஙகரமாயிருபபதும மணிகளுடனும எடுததுநிறுததபப
கொடிகளுடனுஙகூடியதுமான அநத ராக்ஷஸசேனையானது தே
வாதயஙகளுடனும சஙகஙகளுடனும முரசஙகளுடனும ஆயுதங
டனும கொடிததுணிகளுடனுமகூடியதாக ஜயோதிமணடலஙகள
விளஙகுகினற சரதகாலததிலுளள ஆகாயமபோல விளஙகிய
பிறகு, அநதத தேவகணஙகளும அவவாறே பறபல பூதகணஙக

ரஇடத்தில மனமபறறியவைகளாகப பேரிகளையும சிறந்த சஙகங
ரயும தமபட்டஙகளையும ஜாஜரஙகளையும கரகசஙகளையும கோவி
ணிகஙகளையும ஆடமபரஙகளையும கோமுகஙகளையும மிகக ஒலி
ள டிணடிமஙகளையும முழககினாகள இநதிரனுடனகூடின அந
தேவாகள எலலாரும குமாரரை ஸதோததிரஞ செயதாாகள
வாகளும கநதாவாகளும பாடினாகள அபஸரஸுகளுடைய கூட
கள நாததனமசெயதன பிறகு, மஹாஸேனா, பிரீதியுடையவ
, 'யுததததில உஙகளுடைய வததைதசசெயய எணணஙகொணட
ருககளைக கொலவேன' எனறு தேவாகளுககு வரஙகொடுத
மஹாதமாககளான தேவாகள தேவஸரேஷடரான அநத ஸுப
மணயரிடததினினறு வரததைபபெறறு மனமகிழநதவாகளாகிச
துருககள கொலலபபடடதாகவே எணணினாகள. மஹாதமா
ன ஸகநதா வரமகொடுததவுடன, ஸநதோஷததினுலுணடான
லாப பூதககூட்டஙகளின ஒலியும மூவுலகஙகளையும நிரபபியது
து மஹாஸேனா பெரிய சேனையினால சூழபபடடவராகி யுததத
அஸுராகளைக கொலவதறகாகவும தேவாகளைக காபபாறறுவதற
வும புறபபடடாா ஜனதிபரே! மஹாஸேனருடைய படைக
கு முனனிலையில முயறசி, ஜயம, தாமம, ஸிததி, லக்ஷமி, தை
, ஸமிருதி இவைகள செனறன அநதத்தேவரான குஹா பயங
மாயிருபபதும சூலஙகளையும முதகரஙகளையும கையில தாஙகிய
எரிகொளளிகளைத தரிககினறதும விசிததிரமான ஆபரணஙகளை
கவசஙகளையும அணிநததும, கதைகள உலககைகள நாராசஙகள
திகள தோமரஙகள இவைகளைக கையிலகொணடதும, கொழுதத
மமபோலச சபதிககினறதுமான அநதச சேனையோடுகூடி ஸிமம
னு செயதுகொணடு புறபபடடாா. அவரைக கணடு எலலாத
தயாகளும ராக்ஷஸாகளும தானவாகளும பயததினால மனநிலை
றினவாகளாக ஒரேஸமயததில எலலாத திசைகளிலும ஓடினா
பறபல ஆயுதஙகளைக கையிலகொணடவாகளான தேவாகள
ாகளைககுறிதது எதிாததுசசெனறாாகள தேஜஸோடும பலத
டுமகூடியவரும மகிமைபொருநதியவருமான அநத ஸகநதா பாாத
பிறகு கோபஙகொணடு பயஙகரமான சகதியையும அஸதிரஙக
யும அடிககடி இறைததாா, ஹவிஸினால ஜவலிககினற நெருபபுப
னற தமமுடைய தேஜஸைத தரிததாா மஹாராஜரே! அளவு
நததேஜஸையுடைய ஸகநதரால சகதிஅஸதிரமானது அபயஸிக
படுமபொழுது, பூமியில ஜவலிககினற கொளளிககட்டையானது

விழுநதது அரசரே! அவவாறே, பிரளயகாலத்தில மிககோரமு
இடிகள விழுவ்துபோல இடிகள் பேரொலியுடன கீழே விழுநதன!
தாகளுளசிறநதவரே! அகனிபுததிரரான ஸகநதரால மிககோரம
ஒரு சகதியானது பிரயோகிககபபடடபொழுது ஷோடிககணகக
சகதிகள விழுநதன அரசரே! பிறகு, மகிமையுளளவரும பிர
மான மஹாஸேனா பிரீதியுளளவராகி மஹா பலபராககிரமமு
வாகளும வீராகளும பலசாலிகளுமான லககஷககணககான தைதய
ளாலசூழப்படட தாரகனெனகிற தைதயேநதிரனையும் எடடு [1] ப
ஸஙகியையுளள சேனையினால சூழபபடட மஹிஷாஸுரனையும
ததில கொனறா, நூறுலககஷம போாவீராகளால சூழபபடட
பாதனையும கொனறா ஈஸவரா்ான ஸகநதா பறபல ஆயுதஙக
கையிலகொணடவாகளும [2]பதது நிகாவஸஙகியையுளளவாகளும
கிஙகார்களால சூழபபடட ஹரதோதரனைக கிஙகராகளுடன கெ
றா அரசரே! குமாரருடைய அனுசராகள, சததுருககள கெ
லபபடுமபோது, பதது ததிசைகளையும நிரபபிககொணடு மிககபே
லியை வெளியிடடாாகள, கூததாடினாகள, துளளினாகள,
தோஷததோடு சிரிததாாகள ராஜேநதிரரே! பிறகு, நானகுபக
களிலும விருததியடைகினற சகதிஅஸதிரததினுடைய ஜவா
ளால மூவுலகமும முழுதும பயமுறுததபபடடதாயிறறு ஸ
ருடைய நாதஙகளாலேயே ஆயிரககணககாகத தைதயாகள எரி
படடாாகள மறறச சில தேவசததுருககள கொடிததுணியினாலே
விலககிததளளபபடடு மாணடாாகள சிலா மணிகளினசபததி
பயமுறுததபபடடுப பூமியில விழுநதாாகள. சிலா ஆயுதஙக
வெடடபபடடு ஆயுளறறு விழுநதாாகள. சிறநத பலமுளளவ
வீரரும மகாபலசாலியுமான காாததிகேயா இவவாறாக யுதத
ஆயுதஙகளை ஓஙகினறவாகளான அனேக தேவசததுருககளைக கெ
றா பிறகு, மகாபலசாலியும பலியினுடைய புததிரனுமான ப
னெனகிற அஸுரன கிரௌஞசபாவததததை அடைநது தே
ளுடைய கூடடஙகளைப பிடிததான் உதாரமான புததியையு
மஹாஸேனா அநதததேவசததுருவை எதிாததுசசெனறா அ
பாணன காாததிகேயரிடததினினறு உணடான பயததினால கிரௌ
பாவததததைச சரணமடைநதான பிறகு, மஹாகோபமுளளவ
மஹிமைபொருநதியவருமான காாததிகேயா அகனியினால கொடுக

1 ஆதிபாவம 374-ம பககம குறிபபிறகாணக.
2 லககஷமகோடி, பதினாயிரமகோடி.

ட்ட சக்தியாயுத்தத்தால் க்ரௌஞ்சபக்ஷியினுடைய சப்தத்தினால்
கிபொருந்தியதும், ஸாலமரக்கிளைகளால் பலநிறமாயிருப்பதும் பயந்
ருக்கின்ற குரங்குகளோடும் யானைகளோடும் கூடியதும் வேகத்
டன் மேலே எழுந்து பறக்கின்ற பக்ஷிகளை உடையதும் வெளியில்
ருகின்ற ஸர்ப்பங்களையுடையதும் ஓடுகின்ற மந்திகளுடைய கூட்
ங்களாலும் கரடிக்கூட்டங்களாலும் எதிரொலியுள்ளதாகச் செய்யப்
ட்டதும் மான்களுடைய சப்தங்களால் காட்டு நடுவில் ஒலியுள்ளது
ன க்ரௌஞ்சபர்வதத்தைப்பிளந்தார் வெளியில் வருகின்ற சரபங்
ளாலும் விரைவாக ஓடுகின்ற சிங்கங்களாலும் துக்கிக்கத்தக்க நிலை
மையை அடைந்திருந்தும் அந்தமலையானது விளங்கியது அந்த
லயினுடையசிகரங்களில் வஸிக்கின்றவித்யாதரர்களும் கின்னரர்க
ம், சக்தியினுடைய வீழ்ச்சியால் உண்டான சப்தத்தினால் மிக்க
னப்மடைந்தவர்களும் மனக்கலக்கமுள்ளவர்களுமாக உயரக்கிளம்பி
ர்கள் பிறகு, ஜ்வலிக்கின்ற சிறந்த மலையினின்று தைத்யர்கள்
சித்திரமான ஆபரணங்களையும் மாலைகளையும் அணிந்தவர்களாக
றுநூறாகவும் ஆயிரம் ஆயிரமாகவும் வெளிப்பட்டார்கள் குமார
டைய அனுசரர்களான கிங்கரர்கள் யுத்தத்தில் அவர்களை வலிந்து
ன்றார்கள் பகவானான அந்தக் கார்த்திகேயரும் அப்பொழுது,
ாபமுண்டு, அஸுரராஜனுடைய குமாரனை அவனுடைய தம்பியா
டன், தேவராஜன் விருத்ரனைக் கொன்றதுபோல விரைவாகக்
ன்றார் சத்துருவீரர்களைக் கொல்பவரும் மஹாபலசாலியுமான
நிகுமாரர் தம்மைப் பலரூபியாகவும் ஒரு ரூபியாகவும் செய்து
ண்டு க்ரௌஞ்சபர்வதத்தைச் சக்தியினால்பிளந்தார் யுத்தத்தில்
யப்பட்ட சக்தியானது மறுபடியும் மறுபடியும் அவருடைய
மை அடைந்தது பிறகு, இவ்விதமான பிரபாவமுள்ள அக்கி
மாரரான ஸ்கந்தபகவான் மீண்டும் சௌர்யத்தினாலும் இரண்டு
ங்கான தேஜஸினாலும் கீர்த்தியினாலும் ஸ்ரீயினாலும் பிரகாசித்த
ர் அவரால் க்ரௌஞ்சபர்வதமும் பிளக்கப்பட்டது, நூறு
றுகத் தைத்யர்களும் கொல்லப்பட்டார்கள் பிறகு, பகவானான
த ஸ்கந்ததேவர் தேவசத்துருக்களைக்கொன்று தேவர்களால்
கிக்கப்பட்டவராகி அதிக ஸந்தோஷத்தை அடைந்தார் அர
ர! பாரதரே! பிறகு, துந்துபிகளும் சங்கங்களும் முழங்கின.
ங்கிகளுக்கு ஈஸ்வரரான ஸ்கந்ததேவர்மீது நூறுநூறாகவும் ஆயிர
பிரமாகவும் தேவஸ்திரீகள் மிக்கசிறந்த பூமாரியைப் பொழிந்தார்
. பரிசுத்தமான காற்றானது திவ்யகந்தத்துடன் வீசியது இந்த

ஸ்கந்தரைக் கர்த்தாவர்களும் யாகஞ்செய்பவர்களும் மஹரிஷிகளு
ஸ்தோத்திரஞ்செய்தார்கள். சிலர் இந்த ஸ்கந்தரை எல்லாருக்கு
முந்திப்பிறந்தவரும் பிர்மதேவரை உத்பத்திக்குக் காரணமா
கொண்டவரும் பிரபுவும் பிதாமஹருக்குப் புத்திரருமான அ
ஸநத்குமாரராகப் பாவிக்கிறார்கள். சிலர் மஹேசுவரருடைய கும
ரென்றும் சிலர் அக்னியின் குமாரரென்றும் உமையினுடைய கும
ரென்றும் கிருத்திகாதேவிகளின் குமாரரென்றும் கங்கையின் கும
ரென்றும் சொல்லுகிறார்கள். யோகிகளுக்கு ஈசுவரரும் மஹாப
சாலியுமான ஸ்கந்ததேவரை ஒருவிதமாகவும் இரண்டுவிதமாக
நான்குவிதமாகவும் நூறுவிதமாகவும் ஆயிரம்விதமாகவும் சொல்
கின்றனர். அரசரே! இந்தக்கார்த்திகேயருடைய அபிஷேகமான
உமக்கு உரைக்கப்பட்டது. ஸரஸ்வதியினுடைய தீர்த்தவகையி
பரிசுத்தியையும் கேளும். மஹாராஜரே! குமாரரால் தேவசத்துரு
கள் கொல்லப்பட்டவுடன் மற்றொரு ஸ்வர்க்கம்போல் உத்தமம
தீர்த்தம் உண்டாயிற்று. அவ்விடத்திலிருந்துகொண்டு பிரபுவ
குமாரர் தனித்தனியாக ஐசுவரியங்களையும் கொடுத்தார். அ
குமாரரான ஸ்கந்தர் ராக்ஷஸத்தலைவர்களுக்கு மூவுலகங்களை
அளித்தார். மஹாராஜரே! தைத்யவர்க்கங்களுக்கு முடிவைச் செ
பவரான அந்தப் பகவான் இவ்வாறு அந்தத்தீர்த்தத்தில் தேவ
ளால் தேவஸேனாபதியாக அபிஷேகஞ் செய்யப்பட்டார். பரத
ளுள் சிறந்தவரே! முற்காலத்தில் எந்தத்தீர்த்தத்தில் ஜலங்களு
ராஜாவான வருணன் தேவகணங்களால் அபிஷேகஞ் செய்யப்
டானோ அந்தத் தீர்த்தமானது ஔசனமென்ற பரஸித்திபெற்ற
பலராமர் இந்த உத்தமதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து ஸ்கந்த
ஆராதித்துப் பிராம்மணர்களுக்கு ஸ்வர்ணத்தையும் வஸ்திரங்களை
ஆபரணங்களையும் கொடுத்தார். பகைவீரர்களைக்கொல்பவரும் ப
வருக்கு ஜ்யேஷ்டரும் மாதவருமான பலராமர் அந்தத் தீர்த்தத்
ஓர் இரவு வஸித்துப் பூஜிக்கத்தக்க அந்த உத்தம தீர்த்தத்தில் ஸ்
னமுஞ்செய்து ஸந்தோஷமுள்ளவரும் மனத்தில் அன்பு மிக்கவ
ஆனார். அரசரே! நீர் என்னை நோக்கிக் கேட்டதும் மஹாபலச
யான ஸ்கந்தபகவான் பாலராயிருக்கும்பொழுதே ஒன்று சே
தேவர்களால் அபிஷேகஞ்செய்யப்பட்டதும் ஸேனாபதியாகச் செ
ய்யப்பட்டதுமாகிய இவையனைத்தும் உமக்கு உரைக்கப்பட்ட
என்று கூறினார்.

நாறபததெட்டாவது அத்யாயம்.

ஹ்ரதப்ரவேசபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(தேவர்கள் வருணனை ஜலாதிபதியாக அபிஷேகஞ் செய்ததும், பலராமர் அக்னிதீர்த்தத்துக்கும் கௌபேரதீர்த்தத்துக்கும் சென்றதும், அந்தத் தீர்த்தங்களுடைய மகிமையும்)

ஜனமேஜயா, "பராமமணரே! முறைபபடிவிஸதாரமாகநடநத ஆசசாயகரமான இநதக குமாராருடைய அபிஷேகததை நான ளபடி கேடடேன தபோதனரே! இதனைககேடடமையால என பரிசுததனுக அறிகிறேன எனககு ரோமஙகள சிலிாககினறன னுடைய மனமும தெளிவாக இருககிறது குமாராருடைய அபி கததையும அவவாறே தைதயாகளுடைய வததததையுஙகேடடு, டும எனககு அதிகமான பிரீதியும குதூகலமும உணடாகின மஹாபிராஜனுரே! முறகாலததில இநதத தீாததததில வரு ஜலஙகளுககுபபதியாகத தேவர்களால எவவாறு அபிஷேகஞ பயபபடடான? அதனை எனககுச சொலலும சிறநதவரே! நீா ாததராக இருககிறீா" எனறு வினவ, வைசமபாயனா சொலல றா

"அரசரே! முறகாலததில இநத ஆசசாயம நடநதவிததததைக நம மனனரே! ஆதிகாலததில கிருதயுகமானது முறைபபடி நதுவருமபொழுது எலலாததேவதைகளும ஸமீபததிலவநது வரு னபபாாதது இநதவசனததை உரைககலானாாகள 'பகவானே! களைத தேவராஜனுன இநதிரன எபபொழுதும பயஙகளினினறு பாறறுவதுபோலவே எலலாநதிகளுககும நாதனுன நீயும காபபா தேவனே! மகரஙகளுககு ஆலயமான ஸமுததிரததில எப ாழுதும உனககு வாசம உணடாகடடும நதிகளுககுப பதியான த ஸமுததிரமானது உனனுடைய வசததில இருககபபோகிறது. கிரனேடுகூடவே உனககுக குறைவும அபிவிருததியும உணடா போகினறன' எனறனா வருணன, அநதத தேவாகளைபபாாதது, படியே ஆகுக' எனறுசொனனுன பிறகு, தேவாகளெலலாரும ாததை ஆலயமாககொணட வருணனை வநதடைநது சாஸதிரத ல கணடறியபபடட முறையினுல ஜலாதிபதியாகசசெயதாாகள கு, ஜலஜநதுககளுககுபபதியான வருணனைத தேவாகள அபிஷே செயது ஜலேசுவரனுன அவனைப பூஜிததுத தஙகள ஸதானஙக யே அடைநதாாகள மிககீாததியையுடைய வருணனும, பிறகு

தேவாகளால அபிஷேகஞ்செயயபபட்டவனுகி நதிகளேயும சமுத்
களேயும நதஙகளேயும தடாகஙகளேயும, இநதிரன தேவாகளேப ப
காபபதுபோல முறையுடன பாதுகாததான தோஷம்றறவரே!
சரே!'' பிறகு, பிரலமபனேக கொனறவரும போறிவாளருமான
ராமா, அநதததீாததததிலும ஸநானஞ்செய்து, தனததைக்கொடு
பிறகு, எநதஇடததில அகநியானவன வனனிமாததின மத்தி
ஒளிநது காணபபடாமலிருநதானே, முறகாலததில லோகாலோக
வததததுககு அழிவுணடான ஸமயததில தேவாகள எநத இடத்
எலலா உலகஙகளுககும பிதாமஹரான பிரமமதேவரை அடை
'அகனிபகவான ஒளிநதுவிடடான, காரணததை நாஙகள
யோம், பிரபுவே! எலலாப பிராணிகளுககும க்ஷயமுணடாகி
டது, அகனியை உணடுபணணிககொடும' எனறு வேணடினாக
அநத அகநிதீாததம சென்றா'' என்றா
ஜனமேஜயா, ''உலகஙகளே ரக்ஷிபபவனுன அகநிபகவ
யாது காரணமபறறி ஒளிநதான்? தேவாகளால எவவாறு அறி
படடான? அவறறை உளளபடி எனககுச சொலவீராக'' என்
வினவ, வைசமபாயனா சொலலலானா ''பிரதாபசாலியான அ
பகவான பருகுவினுடைய சாபததினினறு மிகக பயமடை
பிறகு, வனனிமாததின நடுவிடததுககுச சென்று தெரியா
மறைநதுவிடடான அபபொழுது, அகனி நஷடமாயப போனவுட
இநதிரனுடனகூடின தேவாகளனைவாகளும மிகக துனபமுறற
ளாகிக காணுமறபோன அகனியைத தேடினாகள பிறகு, அ
தீாததததை அடைநது அநததீாததததில வனனிமாததின
வில நிலைபெறறு முறைபபடி வஸிககினற அகனியைக கணடா
புருஷசிரேஷடரே! பிருகஸபதியை முதனமையாகக கொணட
களும இநதிரனுடனகூடினவாகளுமான தேவாகளெலலாரும அ
அகனியை அடைநது மகிழசசியுளளவாகளானாகள மஹாப
முளளவரே! தேவாகள மீணடும வநதபடியே போனாகள பிர
வாதியான பிருகுமஹரிஷியினுடைய சாபததால அநத அ
அவா சொறபடி ஸாவபக்ஷகனுன புததிசாலியான அகன்
வான அநதத தீாததததில ஸநானமசெயது பிராமமண சாப
னினறு விடுபடடான அரசரே! பிறகு, பிரபுவான பிரமமதே
முறகாலததில தேவாகளுடன அநதத தீாததததில ஸநானமசெ
முறைபபடி தேவதைகளுககு அவவாறுக அனனஙகளேப பகு
தாா மனனரே! (பலராமா) அநதத தீாததததில ஸநானமசெ

றபல தனஙகளைக்கொடுதது எநதத தீாததததில பெருநதவமபுரிநது
ாபுவான குபேரன் தனதயக்ஷனுக இருககும பதவியைப பெற
ேனு அநதக கௌபேர தீாததததைக குறிததுசசெனறுா மனிதாக
ட சிறநதவரே! வேநதரே! அநதத தீாததததில வஸிததுககொண
ருககுமபொழுதே அநத ஜலபிலனைத தனஙகளும நிதிகளும
நது அடைநதன. கலபபையை ஆயுதமாககககொணட பலராமா
நதத தீாததததை அடைநது ஸநானம செயது முறைபபடி பிராம
ணாகளுககுத தனததைக கொடுததாா அவவிடததில அநத
தானமானது குபேரனைச சோநத உததமமான பூநதோடடததில
ணபபடுகிறது தோளவலிமைமிககவரே! முறகாலததில மஹாத
ாவும யக்ஷராஜனுமான குபேரன எநதத தீாததததில பெருநதவம
சயதானே, மிகுதியான வாஙகளையும பெறறனே, தனதிபதியான
வன எநதத தீாததததில தனதிபதயததையும அளவுகடநத பரா
ாமமுளள ருதாரோடு நடபையும தேவததனமையையும லோக
லனுயிருககும நிலைமையையும நளகூபரனெனகிற புததிரனையும
ைரவாக அடைநதானே, எநததீாததததில அநதக குபோனுககு
மஸஙகளுடன கூடினதும மனோவேகமபோனற வேகமுளளதும
தவஸமபநதமபெறறதுமான சிறநத புஷபகவிமானமும ராக்ஷஸா
ளுககுத தலைவனுயிருககும தன்மையும கொடுககபபடடனவோ
நதத தீாததததிலேயே தேவகணஙகள வநது குபேரனை அபிஷே
ந செயதன அரசரே! வெணணிறமுளள சநதனததைத தரித
ருககினற பலராமா அநதத தீாததததில ஸநானம செயது கொடுக
நதகக மிகுதியான வஸதுககளையும கொடுதது எலலாப பிராணி
ாாலும அடையபபடடதும எலலா ருதுககளுடனும சோநத வனங
ளுடன கூடியதும எபபொழுதும புஷபஙகளும பழஙகளும நிரமபி
தும மஙகளகரமாயிருபபதுமான பதரபாசனமெனகிற உததம தீாத
ததை விரைவுடன அடைநதாா

நாற்பததோன்பதாவது அதயாயம

ஹ்ரதபரவேசபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பலராமர் பதாபாசன தீர்த்தத்திற்குப் போனதும், ஶ்ருதாவதி அருந்தகி இவர்களுடைய மகிமையும்)

பிரபுவே! எநததகாததததில புவியில ரூபததினுல ஒப்ப
லாதவளான சுருதாவதி யெனகிற பாதவாஜருடையபெண கனனி
யாயிருநதுகொணடு விரததைதை மேறகொணடவளாகிய பிர
நிஷடையில நிலைபெறறிருநதாளோ தபஸவிகளாலும ஸிததாக
லும அடையபபட்டிருநத அநதப பதாபாசனமெனகிற உததமதீ
ததைதப பலராமா அடைநதா அநதபபெண, 'எனககுத தே
ராஜன பாததாவாகவேணடும' எனறு நிசசயிததுப பலநியம
ளோடு அதிக உகரமாகததவமபுரிநதாள குருவமசததிலுதிததவ
ளுள சிறநதவரே! ஸதிரீகளால எவவிததததிலும அனுஷடி
முடியாதவைவயும பலபலவிதமானவைவயும கடுமையாயுளளவைவயுமா
நியமஙகளை அனுஷடிககினற அநத ஶ்ருதாவதிககுப பல ஆ
கள செனறன பிரஜைகளுககு நாதரே! தேவாகளுககு அதிப
யும பிரபுவும பாகனெனகிற அஸுரனைககொனறவனுமான இநதி
அவளுடைய அநத ஒழுககததிலும தவததிலும சிறநத ப
யிலுமமகிழசசியடைநது மஹாதமாவுமபிரமமரிஷியுமான வஸி
ருடைய ரூபததை எடுததுககொணடு அவளுடைய ஆஸ்ர
துககு வநதான பாரதரே! அநதஶ்ருதாவதி உககிரமான தவத
யுடையவரும தவமபுரிபவாகளுள சிறநதவருமான அநத வஸி
ரைககணடு முனிகளாலகணடறியபபடட ஆசாரஙகளாலபூஜிததா
நியமஙகளை அறிநதவளும மஙகளசரியும இனசொற சொலலுபவ
மான அநதபபெண, 'பகவானே! ரிஷிகளுள சிறநதவரே!
புவே! எனன கடடளையிடுகிறீா? நலல விரதமுளளவரே!
பொழுது என சகதிககுததககபடி எலலாவறறையும உமககுக கொ
பேன இநதிரனிடததுளள பகதியினுல எனனுடைய கை
உமககு எவவிததததிலும கொடுககமாடடேன தபோதனரே
மூவுலகஙகளுககும ஈசவரனுன இநதிரன எனனுல விரதஙகளா
நியமஙகளாலும தவததினுலும ஸநதோஷபபடுததததககவன' எ
ருள பாரதரே! இவவணணம உரைககககேடடவனும மகி
யுடையவனும தேவனுமான மஹேநதிரன அவளைப பாாததுச சி

றவனபோலவும நியமததைஅறிநது ஸமாதானம செயகினறவன
ாலவும, ' நலல விரதததையுடையவளே ! உககிரமான தவததைச
பகிருய எனனுல அறியபபடடாய. கலயாணி ! சிறநதமுகமுளள
ள ! உன உளளததிலுளள இநத முயறசியானது எததகாகவோ
ததனைததும அவவாறே நேருமம தவததினுல எலலாம அடையப
கினறன (உன விருபபமும) அபபடியே ஆகும மஙகளகரமான
முளளவளே ! தேவாகளுடைய திவய ஸதானஙகள எவைக
ணடோ அவைகளும தவததினுல அடையததககன பெரிய ஸுக
ாது தவததை மூலமாககொணடது இவவிதம நிசசயததைச
பது கோரமான தவததைசசெயது மனிதாகள சரீரததைவிடடுத
வததனமையை அடைகிறுாகள கலயாணி ! எனனுடைய ஒரு
ததையைக கேள மஙகளகரி ! நலல விரதததையுடையவளே !
த ஐநது இலநதைபபழஙகளையும பககுவஞசெய' எனறு சொலலி
டு மகிமையுடையவனும பலனெனகிற அஸுரனைக கொனற
வமான மஹேநதிரன மஙகளகரியான அநதபபெணணிடம சொல
கொணடு சென்றுன அவன, பிறகு, ஜபிககததகக மநதிரததை
ததான அதினுல அநதஆஸரமததிறகு ஸமீபததில உததமமான
ததம உணடாயிறறு மஹாராஜரே ! அநத இநதிரன எநத இடத
ஜபிககததகக மநதிரததை ஜபிததாரே அநத இடததில இநதிர
ததமெனறு மூவுலகஙகளிலும பிரஸிததிபெறற அபபடிபபடட
ததம உணடாயிறறு பாகனெனகிற அஸுரனைக கொனறவனும
வாகளுககெலலாம அரசனுமான அநத இநதிரபகவான அதை
விவதினபொருடடு இலநதைபபழஙகளைப பககுவமாகாமலிருககும
செயதான வேநதரே ! ராஜஸரேஷடரே ! பிறகு, பெரிய விரத
ள அநதபபெண, மிகக தவமுளளவளாகவும மௌனவரதமுளள
ாகவும ஸரமமிலலாதவளாகவும பககுவமசெயவதிலேயே நோகக
ளவளாகவும சுததவஸதிரததைத தரிததவளாகவும அநத
நதைப பழஙகளை அகனியினமீது வைததுப பககுவமசெயய
மபிததாள புருஷஸரேஷடரே ! பககுவமசெயவதிலேயே
தப பெணணுககு நெடுநேரம சென்றுவிடடது அநதப பழங
பககுவமாககபபடவிலலை பகலும முடிநதுவிடடது அவ
டததிலுளள விறகுகளினகுவியல (முழுதும) நெருபபினுல எரிக
படடது அகனி விறகிலலாமலிருககிறதைப பாாதது அநதப
ண, பிறகு, தனசரீரததை எரிககஆரமபிததாள குறறமறறவரே !
கிய தோறறமுளள அநதப பெண, முதலில இரணடுகாலகளையும

நெருப்பில வைதது அவைகள எரிய எரிய மறுபடியும தளளிக்
டுததாள சிறநதவளும தாமரைமலரின இதழ்போனற கண்ணு
யவளுமான அநதபபெண காலெரிககபபடும தருணததிலும மகரி
குப பிரியததைச செயயவேணடுமெனகிற எணணததினலே
கததை ஆலோசிககவிலலை அவளுககு மனவருததம உ
டாகவிலலை முகததிலும வேறுபாடு உணடாகவேயிலலை. சரீரத
அகனியினல ஜவலிககுமபடி செயதுகொணடு தணணீரினடுவில
பதுபோல நினறுள. பாரதரே! அவளுககு அநத இலநதைப ப
தைச சமைபபதில முயறசி நிவிாததியடையவிலலை எவவிதததி
லும இலநதைபபழஙகளைப பககுவம செயயவேவேணடுமெனறு
தககனனிகை நிசசயமசெயதுகொணடாள பாரதரே! மஙகளகரிய
அநதபபெண மஹரிஷியினுடைய அநதவசனததை மனததில வை
துககொணடே இலநதைபபழததைச சமைத்துககொணடிருநதா
அவைகளோ பககுவம செயயபபடவிலலை அகனிபகவான அவ
டைய இரணடு காலகளையும தானக எரிததான அபபொழுது
ளுககுச சிறிதும மனவருததமுணடாகவிலலை பிறகு, தரிலோக
ஞன இநதிரன, அவளுடைய அசசெயகையைக கணடு, பிறகு, அந
கனனிகைககுத தனது ரூபததைக காணபிததான தேவாகளுளசி
தவனன இநதிரன, அதிகதிடமான விரததைதயுடைய அநதக கன
கையைபபாாதது, 'கலயாணி! உனனுடைய பகதியினுலும த
தினுலும நியமததினுலும நான பிரீதியுளளவனுகிறேன
களகரி! ஆதலால, உனககு எது இஷடமோ அது உண்டா
போகிறது மஹாபாககியவதி! தேகததைவிடடு ஸவாககத்தில எ
பககததில வஸிககபபோகிறய நலலபுருவமுளளவளே! உ
னுடைய இநத உததம தீாததமானது எலலாப பாவஙகளையும பே
ககககூடியதாகவும பதரபாசனமெனறு பெயாபெறறதாகவும உல
தில் ஸதிரமாக இருககபபோகிறது பிரமமரிஷிகளால நானகு
கஙகளிலும ஸநான்ஞசெயயபபடடதாகி மூவுலகஙகளிலும பிரஸி
அடையபபோகிறது மகா பாககியமுளளவளே! மஙகளகரமாக
தோஷமறறதாகவுமிருககினற இநத உததம தீாததததில அருந
யைவிடடுவிடடு ஸப்தரிஷிகள ஹிமயபாவததததுககுச செனருக
பிறகு, மகாபாகயமுள்ளவாகளான அநத ரிஷிகள அவவிடம செ
மிகக கடுமையான விரததததுடன வஸிததுவநதாாகள அவா
ஆகாரததுககாகப பழஙகளையும கிழஙகுகளையும கொண்டுவ
போனாகளாம் ''' அவர்கள ஜீவனததை உததேசிதது அநத ஹ

ல்தனைதசசாரநத வனததில வஸிததுவருகையில பனனிரணடு
ருஷகாலம தொடாசசியாக மழையிலலாமை வநதுவிடடது அந
த தபஸவிகள அநத இடததில ஆஸரமததைககடடிககொணடு
ஸிததாாகள் அபபோது கலயாணியான அருநததியும தவததில்
லபெறறவளாக இருநதாள கடுமையான நியமததில நிலைபெறறவ
ன அருநததியைககணடு, பிறகு, முககணணா மிககபிரீதியுளளவ
கி அபபொழுது வாததைககொடுகக வநதாா பிறகு, மகாகீாததி
வியும தேவருமான மஹாதேவா, பிராமமணரூபததை எடுததுஅவ
டமவநது, 'கலயாணி! நான பிசைஷயை விருமபுகிறேன' என று
றினா பிறகு, அழகிய காடசியையுடையவளான அநதபபெண அந
பிராமமணரைப பாாதது, 'பிராமமணரே! அனனஸமூகம
லவாகிவிடடது இபபொழுது இலநதைப பழஙகளைச சாபபிடும்'
ன்று மறுமொழி கூறினள பிறகு, மஹாதேவா, 'நலலவிரததை
டையளே! இநதப பழஙகளைப பககுவமசெய' என று சொனனா
வவாறு சொலலியதைககேடடு, புகழுளளவளான அநத அருநததி,
ராமமணருககுப பிரியததைச செயயவேணடும' எனகிற எண
ததினுல அநத இலநதைப பழஙகளை ஜவலிககினற அகனியின
று வைததுப பசனமசெயதாள அவள அபபொழுது மனததிறகு
னபமாயும திவயமாயுமிருககினற புணயகதைகளைக கேடடாள.
னனிரணடு வருஷகாலமாகத தொடாநதுவநத கோரமான அநத
ழையினமையானது போயவிடடது ஆகாரஞசெயதுகொளளாமல
னஞசெயபவளும நலலகதைசளைக கேடடுககொணடிருபபவளு
ன அநத அருநததிககு மிககபயஙகரமான அநதககாலமானது ஒரு
ளுககு ஸமமாகசசெனறது பிறகு, ரிஷிகள் பழஙகளை எடுததுக
ணடு பாவததினினறு வநதாாகள பிறகு,அநதபபகவான, பிரீதி
ளவராகி அருநததியைபபாாதது,'தாமஙகளை அறிநதவளே! முன
ால இநதரிஷிகளைப பினபறறு தாமஙகளை அறிநதவளே! தவததி
லும நியமததினுலும உன விஷயததில பிரீதியுளளவனுகிறேன்',
றுசொனனா பிறகு,அவா தமமுடைய ரூபததைக காணபிததாா
கு, அநதரிஷிகளுககு அபபொழுது அவளுடைய பெரிதான சரித
ததைசசொனனா. பிராமமணாகளே! ஹிமாசலததினமேல உஙக
ல எநதத தவமசெயயபபடடதோ அநதத தவமானது இவளால
யயபபடட தவததுககு ஈடாகாதெனபது எனனுடைய எணணம
நத தவபபெணணினுல எவவிததததினுலுஞ செயயமுடியாத தவம
யயபபடடது. ஆகாரமிலலாமல சமைககினற இவளால் பனனிர

ணடு வருஷஙகள கழிககபபடடன' எனறூா பிறகு, பகவான அரு
அருநததியைபபாா்தது, ' கலயாணி ! நீ உளளததில விருமபியிரு
கிற வரததைப பெறறுககொள ' எனறு சொனனூா விசாலமா
சிவநத கணகளையுடையவளான அநத அருநததி, ஸபதரிஷிஸ
யில தேவரைபபாாதது, ' பகவான எனவிஷயததில பிரீதியுள
ராகியிருநதால இது அதபுததீாததமாகவேணடும். இநததீாதத
னது ஸிததாகளுககும தேவாகளுககும ரிஷிகளுககும பிரீதிவி
மாகவும பதரபாசனமெனகிற பெயருடனகூடியதாகவும இரு
வேணடும தேவதேவேசரே! அவவாறே, இநததீாதததிலமூன
இரவு வஸிபபவன சுசியாகிப பனனிரணடுவாஷகாலம உபவாஸமிரு
தவன எநதபபலனை அடைவனோ அதை அடையககடவான' என
வேணடினள தேவரான ருததிரா புகழ்பெறறவளான அநத அரு
ததியைபபாாதது, 'அவவாறே ஆகடடும' எனறு மறுமொழிகூறின
பிறகு, ஸபதரிஷிகளால ஸதோததிரஞசெயயபபடடவரான மஹே
வரா அபபொழுது தம உலகததைககுறிததுச சென்றூா ரிஷி
களைபபடையாதவளும நிறம மாறுமலிருபபவளும பசிதாகமிலல
வளுமான அநத அருநததியைககணடு ஆசசாயததைஅடைநதாரக

மஹாபாககியமுளளவளே ! எனனிமிததமாகக கடுமையான
ததைத அனுஷடிததவளே ! உனனல எவவாறு ஸிததியடை
படடதோ அவவாறுகவே பரிசுததமுளள அருநததியினல உயா
ஸிததிஅடையபபடடது கலயாணி! இநதவிரதததில உனனல
விசேஷம செயயபபடடதனறோ? அபபடிபபடடவிரதததினல மி
சநதோஷமடைநதவனன நான இபபொழுது இநதவரததைக கொடு
றேன கலயாணி ! சிறநதவளே ! உனககு விசேஷமான வரதை
கொடுககிறேன கலயாணி! மஹாதமாவான ருததிரரால அநத அ
ததிககு எநதவரம கொடுககபபடடதோ அநதவரததை உனககு
பிரபாவததினலும தேஜஸினலும கொடுககிறேன இநதசசமயத
மீணடும உததமமான ஒருவரததை விதியை அனுசரிததுச செ
லபபோகிறேன 'எவன மிகக நியமமுளளவனுக இநதத தீாதத
ஓா இரவு வாசமசெயது ஸநானம செயவானே அவன தேகத
விடடபிறகு எவவிததததினலும அடையமுடியாத உலகஙகளை அ
வான' எனறு சொனனன பிறகு,மகிமையுளளவனும தேவனுமஆ
ரம கணகளையுடையவனும பிரதாபசாலியுமான இநதிரன புணய
யான சுருதாவதியைப பாாதது இவவணணம உரைததுவிடடு மீ
டும ஸவாககமசெனறன அரசரே! பரதஸரேஷடரே! வஜரதா

திரன போனவுடன, புணயகநதமுள்ள திவயபுஷபஙகளுடைய
ஷமானது அஙகே விழுநதது மனனரே! அநதஸமயததில
ொலியுடன தேவதுநதுபிகளும முழஙகின பரிசுததமானதும
ாயகநததுடனகூடியதுமான காறறும வீசியது தாமநதவுரு
ர! மஙகளகரியான சருதாவதியானவள தேகததைவிடடு இநதிர
குப பாாயையாக இருததலைபபெறறுள உககிரமான தவததினுல
னை அடைநது அவனேடு ரமிததாள" எனறுா

ஜனமேஜயா, "பகவானே! எவள அவளுககுத தாய? மஙகள
யான அநதபபெண எஙகே வளாநதாள? பிராமமணரே! யான
க விருமபுகிறேன எனககு அதிகமான குதூஹலமிருககிற
ரறு?" எனறுவினவ, வைசமபாயனா சொலலலானுா "எதிரில
நினறவளும விசாலமான கணகளையுடையவளுமான கருதாசிஎன
அபஸரஸதிரீயைக கணடு மஹாதமாவும பிரமமரிஷியுமான பாத
ஜருடைய ரேதஸானது வெளியில வநதுவிடடது ஜபமசெயகிற
களுள சிறநதவரான அநதபபாரதவாஜா, அநதவீாயததைக கையி
ல ஏநதினுா அது (கையினினறும) அபபொழுது ஓா இலையில
ழுநதது அதில அநதபபெண உணடானுள தவததைத தன
ககொணடவரும மஹரிஷியும தாமாதமாவுமான அநதபபாரத
ஜா அநதப பெணணுககு ஜாதகாமமுதலான எலலாககாரியததை
செயது தேவரிஷிகணஙகளினஸபையில சருதாவதி எனறு அந
பெணணுககுப பெயரையும இடடுத தமது ஆஸரமததில அவளை
ததுவிடடு இமயமலையிலுள்ள வனததை அடைநதாா மகானு
வரும விருஷணிகளுள சிறநதவருமான பலராமா நனறுக அடககப
ட மனததையுடையவராகி அநததீாததததிலும ஸநானம
யது மகாபபிராமமணாகளுககுத தனஙகளையுமகொடுதது அப
ாழுது இநதிரதீாததஞ சென்றுா

ஐமபதாவது அதயாயம

ஹாதயரவேசபாவம. (தொடர்ச்சி.)

(பலராமர் இந்திரதீர்த்தமுதலான தீர்த்தங்களுக்குச் சென்றதும், அவற்றின் மகிமையும்)

யாதவாகளுள சிறநதவரும பலசாலியுமான பலராமா, பிறகு,
நதிரதீாததததை அடைநது முறைபபடி ஸநானமசெயது பிராமம
ாகளுககுத தனஙகளையும ரதனஙகளையும கொடுததாா அநத

இடததில தேவராஜன் அநேக யாகஙகளைசசெயதான. தேவா
பிருகஸபதிககு மிகுதியான தனததையும கொடுததான அநத இ
ரன அநத இடததில தடையறறவைகளும புஷடியுளளவைகளும
பல தக்ஷிணைகளுடன கூடியவைகளுமான எலலா யாகஙகளையும ச
திரததில சொலலியபடி வேதஙகளில கரைகணடவாகளான பி
மணாகளால செயதான பரதஸ்ரேஷடரே! மிகககாநதியுடை
ளுன இநதிரன அநதயாகஙகளை முறைபபடி நூறுதடவை நி
வேறறினுன, அதனுல, சதகரது எனப பிரஸிததிபெறருன மங
கரமாகவும புணயமாகவும சாஸவதமாகவுமிருககிற அநதத தீ
மானது அநத இநதிரனுடையபெயரால இநதிரதீாததமெ
பிரஸிததிபெறறதும எலலாபபாவஙகளினினறும விடுவிககினறத
யிறறு உலககையை ஆயுதமாககொணட பலராமா அநததீாத
திலும விதிபபடிஸநானஞ்செயது பானஙகளாலும வஸதிரஙகளா
போஜனஙகளாலும பிராமமணாகளைப பூஜிதது அவவிடததினி
மஙகளகரமான ராமதீாததமெனகிற உததம தீாதததததை அடைந
ஜனமேஜயரே! எநத இடததில மகாபாககியசாலியும மிகக தவமு
யவருமான பரசுராமா பூமியில அடிககடி க்ஷததிரியபுஙகவா
அழிதது ரிஷிஸ்ரேஷடரும உபாததியாயருமான காஸயபரை மு
னிடடு வாஜபேயததினுலும நூறுஅஸவமேதங்களாலும தே
ளைபபூஜிதது ஸமுததிரமசூழநத பூமியைத தக்ஷிணையாககொ
தாரோ அநதஇடததில கலபபையை ஆயுதமாககொணட பலரா
பிராமமணாகளுககுத தனததைககொடுதது முறைபபடி ஸநா
செயது, பிராமமணாகளைப பூஜிததுப புணய தீாதததுடனகூ
மஙகளகரமானதேசத்தில தனததைககொடுதது ரிஷிகளையும
வாதனமசெயதாா பிறகு, எநதஇடததில ஜலாதிதேவதையான
னான முறகாலததில ராஜஸூயததைச செயவதறகாக ரிஷிகளை
வழைததானே, மஹாபாககியமுளளவனும வெணணிறமுளளவ
சதருவீராகளை நாசஞசெயபவனுமான அவன எநத இட
நடநதயுதததததில தைதயாகளையும மனுஷயாகளையும தானவாகளை
கநதாவாகளையும அரககாகளையும ஜயிததுக கீாததிபெறருனே அ
யமுனுதீாத்ததததை அடைநதாா அநத உததமமான யா்கமா
நடநது நிறைவேறினவுடன, தேவாகளுககும தானவாகளுககும
லோகபயஙகரமான யுததம உணடாயிறறு ஜனமேஜயரே! ய
களுள சிறநததான ராஜஸூயமானது முடிநதவுடனே' க்ஷததி
களுககு மஹாகோரமான நாசம நோநதது ராஜஸ்ரேஷட

புஷ்பையை ஆயுதமாகக்கொண்டவரும் வனமாலையை அணிந்தவரும் மரைமலர்போன்ற கண்களையுடையவருமான அந்த மாதவர் அப்பொழுது மங்களகரமான அந்த உத்தம தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, பிராம்மணர்களுக்குத் தனத்தைக்கொடுத்து, பிறகு ஸந்தோஷமுள்ளவராகவும் பிராம்மணர்களால் ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப்பட்டவராகவும் அந்தத்தீர்த்தத்தினின்று ஸூர்யப்ரகாசமான ரதத்தில் யாகஞ்செய்து ஜ்யோதிஸையும் ஜ்யோதிகளுக்கு அதிபதியாயிருக்கும் தன்மையையும் பிரபாவத்தையும் பெற்றனர்; அந்த தித்யதீர்த்தத்தை அடைந்தார். அரசரே! அந்த நதியின் கரையில் இந்திரனுடன் கூடின எல்லாத்தேவர்களும் மருத்துக்களுடன் கூடின விஸ்வேதேவர்களும் கந்தர்வர்களும் அப்ஸரஸ்ஸுக்களும் கிருஷ்ணத்வைபாயனரும் சுகரும் மதுஸூதனரான கோவிந்தரும் யக்ஷர்களும் ராக்ஷஸர்களும் பிசாசங்களும் ஸித்திபெற்றனர். மங்களமாகவும் பாவனமாகவுமிருக்கின்ற அந்தஸரஸ்வதீநதியின் தீர்த்தத்தில் இவர்களும் இன்னும் மற்ற அனேகர்களும் ஆயிரமாயிரமாக யோகத்தினால் ஸித்திபெற்றார்கள். பரதஸ்ரேஷ்டரே! முற்காலத்தில் விஷ்ணுவானவர் மது கைடபன் என்கிற இரண்டு அஸுரர்களைக் கொன்று அந்த உத்தமமான தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து யோகத்தையும் உத்தமமான ஸித்தியையும் பெற்றார். பாரதரே! மகாத்மாவான த்வைபாயனரும் அந்தத்தீர்த்தத்திலேயே ஸ்நானஞ்செய்து உத்தமமான யோகத்தையும் உத்தமமான ஸித்தியையும் பெற்றார். மிக்க தவமுடையவரான அஸிதரானதேவலரும் அதே தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து உத்தமமான யோகத்தை அனுஷ்டித்து யோகஸித்தியைப் பெற்றார்.

ஐம்பத்தோராவது அத்யாயம்.

ஹ்ரதப்ரவேசபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(தேவலர் ஜைகீஷவ்யர் இவர்களின் சரித்திரமும், பலராமர் ஸோம தீர்த்தத்திற்குச் சென்றதும்.)

தர்மாத்மாவும் தவத்தையே தனமாகக் கொண்டவருமான அஸிதரானதேவலரும் முற்காலத்தில் கிருஹஸ்தாமத்தை அடைந்து அந்தத்தீர்த்தத்திலேயேவஸித்துவந்தார். மகாராஜரே! தேவலரிஷி, தர்மத்திலேயே நித்யம் நிலைபெற்றவரும் சுத்தரும் பொறிகளை அடக்கினவரும் ...ளும் செய்தலையே ஸ்வபாவமாகக் கொண்டவரும் மிக்க தவமுள்ள

வரும எலலாஜநதுககளிடமும செயகையினுலும உளளததினுலு
வாககினுலுமஸமமாயிருபபவருமகோபமிலலாதவரும்புகழசசியையு
இகழசசியையுமஸமமாக எணணுகினறவரும விருபபுவெறுபபுககளி
ஒததிருபபவரும யமனபோல ஸமமாகபபாாபபவரும் பொனனிலு
மணணிலும ஸமதிருஷடியுளளவரும மிககஞானமுளளவரும பிர
சரியததில எபபொழுதும பறறுளளவரும எபபொழுதும தாமதன
யே பிரதானமாக உடையவருமாயிருநதுகொணடு தேவாகளை
பிராமமணாகளையும அதிதிகளையும நிதயமபூஜிததுவநதாா மஹாப
கியமுளளவரே! அரசரே! பிறகு, சிறநதபுததியுளளவரும மனஸ
செயபவரும மிகக காநதியுளளவருமான ஜைகீஷவயரெனகிறபிக்ஷு
கரும அவவிடமவநது யோகததைஅடைநது அநதத தீாததத
நியமததுடனிருநதுகொணடு தேவலருடைய ஆஸரமததில வஸித
வநதாா மஹாராஜரே! யோகததில எபபொழுதும நிலைபெ
வரும மஹாதபஸவியுமான ஜைகீஷவயா ஸிததியடைநது
அவவிடததில வஸிககினற அநத ஜைகீஷவய மஹாமுனிவனை
தேவலா பாாததுககொணடே(அவரைஉபசரிபபதாகிய)தாமதனை
செயயாமலிருநதாா மஹாராஜரே! அவவிருவருககும இவவிதமாக
வெகுகாலம சென றுவிடடது ஜனமேஜயரே! புததிமானுமஸந
ஸியுமான அநத ஜைகீஷவயமுனிவா பிறகு ஆகாரகாலததில தன
திருககினற அநததேவலரைக கணடாா தாமஙகளைஅறிநதவரா
அநத ஜைகீஷவயா பிக்ஷாகாலததில தேவலாருகிலவநதாா அநத
தேவலா ஸநயாஸிவடிவததுடன வநதிருககினற அநதமஹாமுன
ரைககணடு அதிக கௌரவததையும அவவாறே அதிகப பிரீதியை
பாராடடினா பாரதரே! தேவலரோ மனததைஅடககினவரா
ரிஷிகளால சொலலபபடட விதிபபடியும தமசகதிககேறறபடி
அனேகவருஷகாலம பூஜிததாா அரசரே! ஒருஸமயததில ம
காநதியுளளவரான ஜைகீஷவயமுனிவரைககணடு, 'பூஜிககி
எனககு அநேக வருஷஙகள செனறுவிடடன இநத ஸநயாஸிய
வா ஆலஸயமுளளவராயிருநதுகொணடு ஒனறையும பேசவிலலை
எனறு மஹாதமாவான அநததேவலருககு மிககபெரியகவலை உ
டாயிறறு ஸ்ரீமானுன அநததேவலா இவவாறுஎணணிககொண
கலசததைஎடுததுககொணடு ஆகாசமாாககமாகப பெருஙகடலைககு
துச் சென்ரா பாரதரே!- தாமாதமாவான அநததேவலா நதிக
குப பதியாகவிருககினற சமுததிரததைககுறிததுபபோனவுடன,
விடததில மூாததியேவநதிருககினற ஜைகீஷவயரைககணடாா பிற

மிதமான ஒளிபொருநதிய அநததேவலமகரிஷி, ஆசசாய்ததுடன,
வவாறு இநததுறவியானவா வநது ஸமுததிரததில ஸநானமும
யதா?' எனறு சிநதிககலானா அநத அஸிதமஹரிஷி அப
பாழுது இவவாறு சிநதிததுககொணடு ஸமுததிரததில விதிபபடி
நானமசெயது சுசியாயிருநதுகொணடு ஜபிககததககதை ஜபித
ர் ஜனமேஜயரே! ஸ்ரீமானனதேவலமஹரிஷி மநதிரஜபஙகளைச
யது நிததியககடனகளை முடிததுககொணடு ஜலததினால
றைநதகடததை எடுததுககொணடு ஆஸ்ரமததை அடைநதா
றகு, அநததேவலமுனிவா, தம ஆஸ்ரமததில பிரவேசிககும
பாழுதே, அநத ஆஸ்ரமததில வீறறிருககினற ஜைகீஷவயரைக
ணடா ஜைகீஷவயா இவரைபபாரதது எவவிதததாலும ஸமபா
ிககவேயிலலை மிககதவததையுடைய அநத ஜைகீஷவயா ஆஸ்ர
ததில கடடைபோலிருநதுகொணடு வாஸஞசெயதா ஸமுததிர
ததததில ஸநானஞசெயதவரும ஸமுததிரமபோனறவரும முந
யே ஆஸ்ரமததில பிரவேசிததவருமான அநத ஜைகீஷவயரை அந
த தேவலா கணடா அரசரே! சிறநத புததியுளளவரான அஸித
னகிற தேவலா, ஜைகீஷவயருடைய யோகததினாலுணடான
வததின மகிமையைககணடு சிநதிககலானா ராஜேநதிரரே! அப
பாழுது முனிகளுள சிறநதவரான அநததேவலா, 'இவா எனனால
முததிரததிலும ஆஸ்ரமததிலும எவவாறு காணபபடடா?'
னறு ஆலோசிததா மனனரே! மநதிரஙகளில கரைகடநதவ
ன அநதத தேவலமுனிவா இவவாறு ஆலோசிததுககொணடே
பபொழுது ஸநயாஸியான ஜைகீஷவயருடைய மகிமையை அறி
தினபொருடடு அநத ஆஸ்ரமததினினறு ஆகாயததில எழுநது
சனறா அவா ஆகாயததில ஸஞசரிககினறவாகளும மனததை
டககியவாகளுமான ஸிததாகளைககணடா அநத ஸிததாகளால
ஜிககபபடுகினற ஜைகீஷவயரையும கணடா பிறகு, மிகக பா
ரபபுளளவரும விடாமுயறசியுளளவரும திடமான விரததை
டையவருமான அநத அஸிதரெனகிற தேவலா ஸவாககததை
டைநதிருககினற ஜைகீஷவயரைககணடா. பிறகு, அநததேவலா
நத ஸவாககததினினறு பிதருலோகததைக குறிதது செலலு
னறவரும பிதருலோகததினினறு யமலோகததைக குறிததுச
சலலுகினறவரும அநத யமலோகததினினறு ஆதிதயலோகத
ததைக குறிததுச செலலுகினறவரும அநத ஆதிதய லோகததி
னினறு எழுநது சநதிரலோகம செலலுகினறவரும நாறபககததிலும

ஸதோததிரஞ செயயபபடடவருமான ஜைகீஷவயரைக கணட
அவா, ஒரே தேவதையினிடததில நிசசயஜஞானமுளளவாகளாக
தேவதையைப பூஜிககினறவாகளுககுரிய மஙகளகரமான லோக
களைககுறிதது எழுநதுசெலலுகினற அநதததுறவியைக கணட
பிறகு, அகனிஹோததிரிகளுககுஉரிய உலகஙகளைஅடைநது அவ
களிலினறும மேலே சென்றா எநதததபோதனாகள தாசபெளா
மாஸஙகளால தேவாகளைப பூஜிககினறாகளோ அவாகளுடைய அ
வுலகஙகளிலும அநதப புததிமானை ஜைகீஷவயா காணபபட
(தேவலா) அவவுலகஙகளினினறும பசுயாகமசெயகிறவாகளுககுரி
லோகததைககுறிததுச செலலுகினறவரும தோஷமறறவருமதே
களால பூஜிககபபடடவருமான ஜைகீஷவயரைக கணடாா பிறகு, ப
விதமான சாதுாமாஸயஙகளால எநதததபோதனாகள தேவாகளை
பூஜிககினறாகளோ அவாகளுடைய ஸதானமும அடையபபடட
அவவாறே, அகனிஷடோமயாகஞ செயதவாகளுடைய ஸதானமு
அடையபபடடது எநதததபோதனாகள அகனிஷடோமததின
தேவாகளை ஆராதிககினறாகளோ அவாகளுடைய ஸதானததைய
ஜைகீஷவயா அடைநதிருபபதைத தேவலா கணடாா யாகஙகளு
சிறநத வாஜபேயததையும அவவாறே பஹுஸுவாணகததைய
அனுஷடிககினற பேரறிவாளாகளுடைய உலகஙகளிலும (அவரை
கணடாா எவாகள ராஜஸூயததினுலும பெளணடரீகததினுலு
தேவாகளை ஆராதிககினறாகளோ அவாகளுடைய உலகஙகளிலு
அநததேவலா ஜைகீஷவயரைக கணடாா யாகஙகளுள சிற
அஸவமேததையும நரமேததையும செயகினற நரஸரேஷட
களுடைய உலகஙகளிலும கணடாா செயயமுடியாததான ஸா
மேததையும அவவாறே ஸெளததராமணியையும எவாகள செ
கினறாகளோ அவாகளுடைய உலகஙகளிலும அநததேவ
ஜைகீஷவயரைக கணடாா அரசரே! துவாதசாகஙகளாலும ப
பல யாகஙகளாலும எவாகள தேவதைகளை ஆராதிககினறாகளோ
அவாகளுடைய உலகஙகளில அநததேவலா ஜைகீஷவயரைக க
டாா மிததரன வருணன இவாகளுடைய உலகஙகளையும அ
வாறே ஆதிதயாகளுடைய உலகஙகளையும (அடைநது) ஸாலோக
யம பெறறிருககினற அநத ஜைகீஷவயரைத தேவலா கணட
பிறகு, தேவலா, ருததிராகள வஸுககள பிருகஸபதி இவாகளு
குளள ஸதானஙகளையும தாணடியிருககினற ஜைகீஷவயரைக க
டாா. பிறகு, அவா, ஜைகீஷவயா கோலோகததிலேறி பிரமமஸதா

பூதவாகளுககுரிய லோகஙகளைக குறிததுச செலலுகினறதைக டா அநதத தேவலா மிகசசிறநத மூவுலகஙகளையும கடநது தேஜஸினுல மேலேஎழுநது செலலுகினறவரும பதிவிரதைகளு ய உலகஙகளைக குறிததுச செலலுகினறவருமான (அநதப) மணரைக கணடாா பகைவாகளை அடககுபவரே! பிறகு, தேவ (அநத) லோகததிலிருநதவரும மறைநதுபோனவரும முனிவா ள சிறநதவருமான ஜைகிஷவயரை மறுபடியும காணவிலலை. ாபாககியசாலியான அநததேவலா ஜைகீஷவயருடைய பிரபா தையும நலலவிரததைதையும ஒபபறறயோகஸிததியையும ஆலோ தாா தீரானதேவலா அபபொழுது அவவுலகஙகளிலிருபபவாக மிகக சிறபபுளளவாகளும பரமமஹிஷடாகளுமான ஸிததாகளை ககிப பரிசுததராக அஞசலி செயதுகொணடு, 'தபோதனாகளே! கீஷவயரை நான காணவிலலை அவரைபபறறிசசொலலுஙகள, ன் இதைக கேடக விருமபுகிறேன எனககு அதிக ஆவலிருககிற ரோ?' எனறு வினவினா ஸிததாகள 'திடமான விரதமுளள ா! தேவலரே! உணமையைசசொலலுகினற எஙகளுடைய வாாத யைககேளும ஜைகீஷவயா குறைவறறதும சாஸவதமாயிருபபது ன பிரமமலோகததை அடைநதுவிடடாா' எனறு சொனனாாகள மசாரிகளான அநதஸிததாகளுடைய வாாததையைககேடடு அநத ிதரெனகிற தேவலா விரைவாக மேலேஎழுமபிக கீழேவிழுநதாா கு, அநத ஸிததாகள, மறுபடியும தேவலரைபபாாதது, 'தபோ ரே! தேவலரே! பிராமமணரே! ஜைகீஷவயா பிரமமலோகத எநதஸதானததை அடைநதாரோ அதை அடைவதறகு உமக கதிகிடையாது' எனறனா அநத ஸிததாகளுடைய அநத வாாத யைககேடடு, தேவலா மீணடும முனபோன எலலாஉலகஙகளி றும வரிசையாகக கீழே இறஙகினா அநததேவலா பாவன ன தம ஆஸரமததைச சூரியனபோல வநதடைநதாா, பிரவே துமபொழுதே ஜைகீஷவயரையும கணடாா பிறகு, தேவலா ாகததினுலுணடான ஜைகீஷவயருடைய தபோமகிமையைககணடு ததுடன கூடின புததியினுல ஆலோசிததாா அரசரே! பிறகு, ததேவலா மஹாதமாவும, மஹாமுனிவருமான ஜைகீஷவயாரு சென்று பணிவுடனவணஙகி, 'பகவானே! நான மோக்ஷதா தை நனகு அறிநதுகொளள விருமபுகிறேன' எனறு சொனனாா த ஜைகீஷவயா தேவலருடைய அநத வசனததைககேடடுச திரபபடி செயய இயலவதும இயலாததுமான யோகததினு

டைய உததமமான விதியை உபதேசிததா பிறகு, பெருநதவு
ளவரான ஜைகீஷவயா தேவலரை ஸநயாஸததில புததியைச செ
தியிருபபவராககககணடு சாஸ்திரததில சொலலிய காமாவினுல
ருககு (துறவிககுரிய) எலலாககிரியைகளையும செயதா ஸநயா
தில நோககமுளள புததியையுடையவரான அநதத தேவல
கணடு, பிறகு, பிராணிகள பிதருககளோடு சேர்நது, 'எவன நம
ஹவிரபபாகஙகளைக கொடுபபான ?' எனறு கணணீரவிடடன தே
லரோ பததுததிககுககளிலும பேசுகினற பிராணிகளுடைய
வாறுன தீனவசனததைககேடடு ஸனயாஸததை விடும விஷயத
மனவுறுதி கொணடார பாரதரே! பிறகு, பரிசுததமான பல்மூ
களும புஷபஙகளும ஒஷதிகளும, 'அலபனும தாபபுததியுளள
மான தேவலன நிசசயமாக மறுபடியும நமமை வெடடபபோகிறு
எலலாபபிராணிகளுககும அபயததைக கொடுதத இவன, (த
செய்வதைத) தெரிநதுகொளளவிலலை' எனறு ஆயிரமாயிரமா
பெருஙகூசசலிடடன பிறகு, முனிஸ்ரேஷடரான தேவலா "இலல
துறவறம (இரணடனுள) எது நனமையை விளைவிககக கூடியதாகு
எனறு மீணடும தமபுததியினுல ஆலோசிததார அரசருட சிற
வரே! தேவலா மனததினுல இவவாறு நிசசயஞசெயது இலல
தைவிடடுத துறவறததில விருபபமவைததார பாரதரே! இ
முதலான விஷயஙகளை நனருக ஆலோசிததுத தேவலா நிசச
துடன சிறநதஸிததியையும சிறநதயோகததையும அடைநத
பிறகு, பிருகஸபதியை முதனமையாககொணட தேவாகளும தப
களும அருகிலவநது அவருடைய தவததைப புகழநதாாகள பிற
ரிஷிகளுளசிறநத அபபடிப்படட நாரதா, தேவாகளைப பார்த
'அஸிதரை ஆசசாயமடையசசெயத அநதஜைகீஷவயரிடததில
மிலலை' எனறு சொனஞா இவவாறு சொலலுகினறவரும கறற
வருமான அநதநாரதரை நோககி அநததேவாகள, மஹரிஷிய
ஜைகீஷவயரைப புகழகினறவாகளாகி, 'இது இபபடியனறு, பிர
வததினுல மஹாதமாவான ஜைகீஷவயருடைய தேஜஸ தவம யோ
இவைகளுககு ஸமமானதும இவைகளிலும மேலானதும யாதொன
மிலலை' எனறுமறுமொழிகூறினாாகள மஹாதமாவான ஜைகீ
யா இவவிதமான பிரபாவமுளளவா அஸிதரும அவவாறே மஹ
மாககளான அவவிருவருககும இது 'உததமஸதானமும தீரத
மாயுளளது பிறகு, மஹாதமாவும உததமமான காமஙகளைச்
பவருமான பலராமா அநததீரததததிலும ஸநானஞசெயது, 'பிர

ாகளுககுத தனததைக்கொடுததுத தாமததைஅடைநது மகிமை
ாருநதியதும ஸோமனுடையதுமான சிறநத தீாததததிறகுச
னறா

ஐமபததிரணடாவது அதயாயம்

ஹ்ரதபரவேசபாவம். (தொடர்ச்சி)

(ததீசி, ஸாரஸ்வதர் இவர்களுடைய சரித்திரம்)

பாரதரே! எநதஇடததில, முடிவில பெரிதானதாரகாமயயுத
நோநததாகிய ராஜஸூயததினல சநதிரன தேவாகளைப பூஜித
ீனே அநதத தீாதததகிலும, தைாயமுளள பலராமா ஸநானஞ
யது தானஙகளைககொடுததுத தாமசிநதையுளளவராகி, முற
ததில பனனிரணடு வருஷம மழையிலலாமை நோநதிருககும
ாது ஸாரஸவதமுனிவா உததமபபிராமமணாகளுககு எநத இடத
வேதஙகளை அதயயனம செயவிததாரோ அநத ஸாரஸவதமுனி
டைய தீாதததைை அடைநதாா'' எனறா

ஜனமேஜயா, "முறகாலததில பனனிரணடு வருஷகாலம மழை
ாமை உணடான தருணததில ஸாரஸவதமுனிவா உததமபபிராமம
ாகளுககு எவவாறு வேதாதயயனம செயவிததாா?'' எனறுவினவ,
சமபாயனா சொலலலானா "மஹாராஜரே! முறகாலததில
நத புததியுளளவரும மிகக தவமுடையவரும பிரமமசாரியும இந
ியஙகளை ஜயிததவருமான ததீசிஎனறு பிரசிததிபெறற ஒருமுனி
இருநதாா பிரபுவே! இநதிரன அவருடைய அதிக தவததி
னறு எபபொழுதும பயநதுகொணடிருநதான அவா பலவிதமான
ஙகளாலும ஆசைஅடையுமபடி செயயமுடியாதவராயிருநதாா
கு, இநதிரன அவருககு ஆசையை உணடுபணணுவதறகாகத
வலோகததில தோனறினவளும பரிசுததையும பாாககஇனபமா
நபபவளுமான அலமபுஸை எனகிற அபஸாஸதிரீயை அனுபபி
ா மகாராஜரே! ஸரஸவதீநதியில தேவாகளுககுத தாபபணஞ
யகினற அநத மஹாதமாவான ததீசியின பககததில அநதஅபஸர
திரீயானவள நெருஙகினனாள திவயதேகததையுடையவளான
தபபெணணைககணடு ஜிதேநதிரியரான அநதரிஷியினுடைய வீாய
னது ஸாரஸவதீ நதியில விழுநதது அநதவீாயததை அநதநதி
னவள பெறறுககொணடாள புருஷாகளுள சிறநதவரே! அநத
ஸவதிதேவியானவள் ஸநதோஷமுளளவளாக அநத வீாயததைத

தன வயிறறிலும தரிததாள அவள புததிரன நிமிததமாக மஹ
மாவான ததீசியினுடைய அநதக காபபததைத தாஙகினாள, ஸம
திில, ஸாரஸவதனெனகிற உததமபுததிரனை ஈனறாள, பிரபுவே!
திரனை எடுததுககொணடு அநத ரிஷியினிடம சென்றாள ரா
திரரே! பிறகு, அநதநதியானவள, முனிசிரேஷடரான அநதத
சியை ரிஷிகளுடைய ஸபையில கணடு, அவருடைய புததிரனை
ரிடம கொடுதது, 'பிரமமரிஷியே! இவன உமமுடைய குமார
உமமிடததிலுளள பகதியினால எனனால தரிககபபடடான பிர
ரிஷியே! முனபு அலமபுஸையெனகிற அபஸரஸஸதிரீயைக கண
வெளிபபடட உமமுடைய வீரியததை நான உமமிடததிலு
பகதியினால 'இநத வீரியமானது அழியவேணடாம' எனகிற நி
யததினால வயிறறில தரிததேன எனனால கொடுககபபடடி
கினற உமமுடைய இநத உததமபுததிரனை ஏறறுககொளளு
எனறு சொனனாள இவவாறு சொலலககேடட பிராமமணோ
மா, புததிரனை ஏறறுககொணடு அதிகமான பிரீதியையுமடை
பிதாவைபபோல அனபினால உசசிமோநதார பாரதர்களுள சிற
வரே! மஹரிஷி, அபபொழுது நெடுஙகாலம கடடிஅணைநது பி
யுடன ஸரஸவதியினபொருடடு, 'மஙகளகரி! விசுவேதேவாக
பிதருககளும கநதாவாகளுடைய கூடடஙகளும அபஸரஸ்ஸுகளுடை
கூடடஙகளும உனனுடைய ஜலததினால திருபதிசெயயபபடட
களாகத திருபதியை அடையபபோகிறாாகள' எனறு வரத
அளிததார அரசரே! நடநதபடி கேளும பரீதியுளளவரும அ
ஸநதோஷமுளள மனததையுடையவருமான அநத மஹரிஷிய
வர இவவாறு சொலலிவிடடு நலலசொறகளால (அநத) ம
நதியை ஸதோததிரம செயதார 'மஹாபாககியவதி! பிர
ஸரஸினினறு முறகாலததில நீ பெருகிவநதாய நதிகளுள சிற
வளே! உனனைக கடுமையான விரதததையுடைய முனிவர
அறிகிறாாகள இனிய தோறறமுளளவளே! எபபொழுதும எ
குப பிரியததை உணடுபணணுகிறவளாகவும இருககிறாய உ
மியே! அதனால, ஸாரஸவதனெனகிற (இநதப) புததிரனையும நீ
தாய உனனுடைய புததிரன உனனுடையபெயரினாலேயே ஸா
வதனெனறு பிரஸிததிபெறறவனும உலகஙகளை ரக்ஷிபபவனுமப
தவமுளளவனும புகழுளளவனும ஆகபபோகிறான மஹாபா
முளளவளே! உலகததில பனனிரணடு வாஷகாலம மழை
லாமை நேருநதருணததில இநத ஸாரஸவதன பிராமமணோத
களுககு வேதஙகளை அதயயனஞ்செயவிககபபோகிறான கலயாண

ரஸவதி! மஹாபாகயவதி! நீ எனனுடைய பிரஸாததகினுல
பபொழுதும புணயமான நதிகளைவிட மிககபுணயவதி ஆகபபோ
றுய' எனறுா பரதாகளுள சிறநதவரே! இவவணணமாக
நதத ததீசால ஸதோததிரமசெயயபபடட அநதப பெரியநதி
னவள வரததைபபெறறுககொணடும புததிரனை எடுததுககொண
ம ஸநதோஷததுடன சென்றுள.

இதேகாலததில தேவாகளுககும அஸுராகளுககும நோநத
பகததில இநதிரன ஆயுதஙகளைததேடிககொணடு மூவுலகஙகளிலும
ஞசரிததான மகிமையுடையவனுன இநதிரன, அபபொழுது அந
த தேவசததுருககளைக கொலவதறகு எநதஆயுதம தகுதியுளள
குமோ அபபடிபபடட ஒனறை அடையவிலலை. பிறகு, இநதிரன,
தவாகளைப பாாதது, 'தேவசததுருககளான அஸுராகளைத ததீச
டைய எலும்புகளிலலாவிடில எனனுல கொலலமுடியாது ஆத
ல, நீஙகள 'ததீசரே! எலுமபுகளைககொடும அவைகளால பகை
களை வதமசெயயபபோகிறேம' எனறு காாயஸிததியின பொரு
டு முயறசியுடன அநத ரிஷிஶ்ரேஷடரை யாசியுஙகள' எனறு கூறி
ன அநத ரிஷிஶ்ரேஷடரும, 'எஙகளுககு உதவிசெயவீராக'
னறு அநததேவாகளால எனபுகளை முயறசியினுல வேணடப
டடவராகி ஆலோசியாமல அதை அபபொழுது செயதாா தேவா
ளுககுப பிரியததைச செயதவரான அநதததீசா அபபொழுது
க்ஷயமான லோகஙகளை அடைநதாா பிறகு, இநதிரன மிகக
னககளிபபடைநதவனுகி அபபொழுது அவருடைய எலுமபுகளால
தைகள வஜரஙகள சகரஙகள பெரிய கனமான தடிகளமுதலான
வயமான பறபல ஆயுதஙகளைச செயவிததான பிரமமபுததிரரும
மரிஷியுமான பிருகுவினுல, கடுமையான தவததினுல நிறைநத
ரும உலகஙகளை ரக்ஷிபபவரும பருதத தேகமுளளவரும தேஜஸவி
ம உலகஙகளில பலிஷடருமாக அநதததீசா உணடுபணணபபட
ா மலைபோலப பருததவரும உயாநதவருமான அநதபபிரபு
னவா மகிமையினுல பிரஸிததரானுா பாகனெனகிற அஸுரனை
ழிததவனுன மஹேநதிரன அவனுடைய தேஜஸிலிருநது எப
பாழுதும பயமடைநதிருநதான பாரதரே! மகிமையுளள இந
ரன, மநதிரததுடனகூடியதும அதிக குரோததததோடு விடபபட
ம பிரமமதேஜஸினுல உணடானதுமான அநத வஜரததினுல எண
றறுப்பததுத தைததயவீராகளையும தானவவீராகளையும கொன
ன் அரசரே! பிறகு, காலமசென்றவுடன, பெரிதும அதிக

புயங்கரமும் பன்னிரண்டுவருஷம் தொடர்ச்சியுள்ளதுமான மழை
யின்மையானது உண்டாயிற்று அரசரே! பன்னிரண்டு வருஷ
வந்துகொண்டிருக்கின்ற அந்த அனாவிருஷ்டியில் மஹரிஷிகள் பசி
னால் வருந்தமுற்றவர்களாகி எல்லாத்திக்குகளிலும் ஆகாரத்துக்கா
ஓடினார்கள் அப்பொழுது ஸாரஸ்வதமுனிவர் திக்குகளில் ஓடுகின்
ரிஷிகளைக்கண்டு தாமும் புறப்பட்டுப்போவதின்பொருட்டு எண்ண
கொண்டார் அவரைப்பார்த்து, ஸரஸ்வதி, 'புத்திர! இங்கிருந்
போகவேண்டாம் எப்பொழுதும் சிறந்த மீன்களை நான் உனக்
ஆகாரமாகக் கொடுப்பேன் இங்கே வஸிக்கலாம்' என்றாள் இ
வாறு சொல்லப்பட்ட அந்தஸாரஸ்வதன் பிதருக்களையும் தேவர்க
யும் திருப்தியடையச்செய்தான் பிராணன்களையும் வேதங்களையு
தரித்துக்கொண்டு நித்யம் ஆகாரத்தைச் செய்துவந்தான் பிற
அந்த அனாவிருஷ்டி நீங்கினவுடன், மஹரிஷிகள் மீண்டும் வேதாத்
யனத்திற்காக ஒருவரையொருவர் வேதத்தைப்பற்றி வினவினார்க
ராஜேந்திரரே! பசியினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களும் விசேஷமாக ஓ
கின்றவர்களுமான அவர்களனைவர்களுக்குமே வேதங்கள் நாசமடை
தன ஒன்றுமே தோன்றவில்லை பிறகு, அந்த ரிஷிகளுள் ஒருவ
கூர்மையுள்ள புத்தியையுடையவரும் வேதாத்யயனத்தைச்செய்ப
ரும் ரிஷிகளுள் சிறந்தவருமான ஸாரஸ்வதரை அடைந்தார் அ
ரிஷியானவர் திரும்பிச்சென்று மனிதர்களில்லாதகாட்டில் வேதாத்
யனம் செய்பவரும் தேவதைக்குச் சமமானவரும் பிரபுவுமா
ஸாரஸ்வதரிஷியைப்பற்றி அவர்களுக்குச் சொன்னார் அரசரே
பிறகு, எல்லாமஹரிஷிகளும் ஒன்றுசேர்ந்து அவ்விடத்தில்வந்
முனிஸ்ரேஷ்டரான ஸாரஸ்வதரைப்பார்த்து, 'எங்களுக்குவேத
களை ஓதுவிப்பீராக' என்னும் வசனத்தைக் கூறினார்கள் பிற
முனிவர் அவர்களைப்பார்த்து, 'நீங்கள் முறைப்படி எனக்கு
சிஷ்யத்தன்மையை அடையுங்கள்' என உரைத்தார். அச்சமயத்தி
ரிஷிகளுடையகணங்கள், 'குழந்தாய்! நீ பாலனாக இருக்கிறா
என்றுசொன்னார்கள் அவர், அந்தரிஷிகளைப்பார்த்து, 'என
டையதர்மம் அழியாமலிருக்கவேண்டும் எவன் அதர்மத்தினா
(வித்தையைச்) சொல்லுவனோ எவன் அதர்மத்தினால் பெற்
கொள்வானோ அவர்களிருவரும் விரைவாக மரணமடைவார்க
அல்லது, வைரிகளாவார்கள் வருஷங்களாலும் தலைமயிர் நரைக
லும் பொருளாலும் பந்துக்களாலும் ரிஷிகள் தர்மத்தைக்கூறவில்
எவன் நமக்குள் ஸாங்கமாக அத்யயனஞ்செய்தவனோ அவன்தா

ப்ரியவன்' என்று கூறினார் அந்தரிஷிகள் அந்தஸாரஸவதருடைய
அந்தவசனத்தைக்கேட்டு அவரிடத்தினின்று முறைப்படி வேதங்
களை அடைந்து மீண்டும் தாமத்தைச்செய்தார்கள் வேதாத்தியயனம்
செய்வதற்காக பரமமஹரிஷியான ஸாரஸ்வதருக்கு அறுபதினாயிரம
ரிஷிகள் சிஷ்யர்களானார்கள் பிறகு, அவர்களனைவரும் பாலராயிருந்
தும் அவருடையவசத்தில் நிலைபெற்றவர்களாகிப் பிரமமஹரிஷியான
அவருக்கு ஆஸனத்திற்காகத் தாப்பங்களைப் பிடிப்பிடியாகக் கொண்டு
வந்தார்கள் ரோஹிணீபுத்திரரும் மஹாபலசாலியும் கேசவருக்கு
மூத்தவரும் வீரருமான பலராமர் அவ்விடத்திலும் தனத்தைக்
கொடுத்து ஸந்தோஷமுள்ளவராகி அடுத்ததாகிய பரிசுத்தமான
அந்த விருத்தகன்யாச்ரமத்தைநோக்கிச் சென்றார்" என்றார்

ஐம்பத்துமூன்றாவது அத்தியாயம்

ஹ்ரதப்ரவேசபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(வ்ருத்தகன்யையின் சரித்திரம்)

ஜனமேஜயர், "பகவானே! முற்காலத்தில், குமாரியானவள்
எவ்வாறு தவத்தை அடைந்தவளானாள்? யாதுகாரணம்பற்றித் தவம்
புரிந்தாள்? இவளுடைய நியமமானது எது? பிராம்மணரே! சிறந்த
தும் உம்மிடத்தினின்று கேட்கப்பட்டதுமான இந்தத்தவமானது
செய்ய மிகஅரியது எவ்வாறு அவள் தவத்தில் நிலைபெற்றுநின்றுளோ
அதுமுழுமையும் நீர் உரைப்பீராக" என்றுவினவ, வைசம்பாயனர்
சொல்லலானார் "மஹாவீர்யமுள்ளவரும் மிக்க கீர்த்தியுள்ளவரும்
ப்ரக்குலத்திலுதித்தவருமான குணிஎன்னும் ஒரு ரிஷி இருந்தார்
ப்ரசரே! தபஸ்விகளுள் சிறந்தவரும் பிரபுவுமான அந்தக்கார்க்யர்
பெருந்தவம்புரிந்த பிறகு, தவத்தினால் அழகிய உருவத்துடன் கூடிய
வளான ஒரு பெண்ணை உண்டுபண்ணினார் வேந்தரே! அந்தப்பெண்
ணைப் பார்த்து பரீதியை அடைந்தவரும் மஹாயசஸ்வியுமான குணி
கார்க்யமுனிவர் இம்மண்ணுலகில் சரீரத்தைவிட்டு ஸ்வர்க்கம்சென
றார் அழகிய புருவங்களுள்ளவளும் மங்களகரியும் தாமரைமலருக்கு
ஒப்பான கண்களையுடையவளும் கொண்டாடத்தக்கவளுமான அந்தப்
பெண்ணானவள் முற்காலத்தில் உக்கிரமான பெருந்தவத்தினால் சிர
மத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு உபவாஸங்களால் பிதருக்களையும்
தேவதைகளையும் பூஜித்தாள் மன்னரே! அவளுக்கு உக்கிரமான
தவத்தில் நீண்டகாலம் சென்றது புகழ்பெற்றவளான அந்தப்பெண்

முன பிதாவினல கொடுககபபடுபவளாயிருநதும பதியை விரும
விலலை அவள தனககுத தகுநத பாததாவைக காணவிலலை பிறகு
அநதப பெண உககிரமான தவததினல தனனுடைய சரீரததை
பீடிதது ஜனஙகளிலலாதகாடடில பிதருககளையும தேவாகளையுமபூஜி
பதில பறறுளளவளாயிருநதாள ஸாமததையடைநதவளான அநத
[1] கௌமாரபரமமசாரிணியானவள செயயவேணடியதைச செய
முடிததவளாகத தனனை எணணிககொணடு முதுமையை அடைநதாள
ராஜேநதிரரே! முதுமையினலும தவததினலும அஙகஙகள இளை
கச செயயபபபடட அநதமாது தானக ஓரடியினினறு மறறோர
செலவதறகுககூடச சகதியறறவளானபொழுது, பரலோகதை
அடையும விஷயததில புததியைசசெலுததினள சரீரததை வி
எணணஙகொணடவளான அநதபபெணணைப பாாதது, நாரத
'தோஷமறறவளே! ஸமஸகாரமிலலாதவளும கனனியுமான உனக
லோகஙகள எபபடி கிடைககும? பெரியவிரதமுளளவளே! தே
லோகததில இவவாறனறோ நாம கேடடிருககிறோம சிறநததவம உ
னல அனுஷடிககபபடடது, ஆனல், உலகஙகள ஜயிககபபடவிலலை
எனறு கூறினா அநதமாது, நாரதருடைய அநத வாாததையை
கேடடு ரிஷிகளுடைய ஸபையில, 'சிறநத ஸதபுருஷாகளே! எனனை
மணமபுரிகினற புருஷனுககு எனனுடையதவததில பாதிகொடுக
றேன' எனறுள இவவாறு சொலலபபடடவுடன, காலவருடை
புததிரரான ஸருஙகவானஎனனுமரிஷியானவா அநதபபெணணை
பாணிககிரஹணம செயதுகொணடாா முதலில, 'கலயாணி! நானஇ
பொழுது உனனுடையகையை ஓா உடனபாடடைமுனனிடடுப பிடி
கபபோகிறேன, நான ஓரிரவுமடடுநதான உனனுடனசோநது வஸி
பேன' எனனும இநதச சபததையுமசெயதாா அவள, 'அபபடியே
ஆகடடும' எனறு பிரதிஜஞைசெயது அவருககு அபபொழுது த
கையைககொடுததாள காலவகுமாரரான ஸருஙகவானெனகிற ரிஷி
யானவா விதியை அனுசரிதது அகனியில ஹோமமசெயதுசாஸதிர
தில சொலலபபடட விதியினல அவளுடைய பாணிககிரஹணத்தை
யும விவாஹததையும செயதாா அரசரே! அவள அனறிரவில யெள
வனமுளளவளும சிறநத காநதியையுடையவளும திவயமான ஆப
ணஙகளையும வஸதிரஙகளையும அணிநதவளும திவயமான சநதன
களை மேனியில பூசிககொணடவளுமானள காநதியினல பிரகாசிகக
செயகினறவள போலிருககினற அநதப பெணணைபபாாததுக கா

[1] தவமபுரியும இளமபெண

டைய குமாரர் பிரீதியுள்ளவராகி ஓரிரவு அவளுடன் வஸித்தார்
காலத்தில், அவள், அவரைப்பார்த்து, 'பிராம்மணரே! தபஸ்வி
சிறந்தவரே! எந்த் ப்ரதிஜ்ஞையானது உம்மால் என்விஷயத்
செய்யப்பட்டதோ அந்த ப்ரதிஜ்ஞையை அநுஸரித்து வாஸம்
தேன் உமக்கு மங்களம்; உமக்குக்ஷேமம் உண்டாகட்டும் நான்
கிறேன்' என்று சொன்னாள் அவள், மறுபடியும் தியானம்செய்து,
ன் இந்தத்தீர்த்தத்தில் சித்தசுத்தியுடன் தேவதைகளைத் தர்ப்ப
ஓர் இரவு வாஸம்செய்வானே அவன் ஐம்பத்தெட்டுவருஷம்
மசர்யத்தை நன்றாக அநுஷ்டிப்பவனுடைய பலனை அடைவான்'
று கூறினாள் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, பிறகு, அந்தப் பதி
தயானவள் தேகத்தைவிட்டு ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்தாள் ரிஷி
அவளுடைய ரூபத்தை நினைத்துக்கொண்டு வருத்தமுற்றவ
ர், ப்ரதிஜ்ஞையின்படி தவத்திற்பாதியையும் மனவருத்தத்
ன் பெற்றுக்கொண்டார் பரதஸ்ரேஷ்டரே! அப்பொழுதுஅவர்
ளுடைய ரூபத்தினால் வசப்படுத்தப்பட்டவரும் துக்கமுள்ள
ாகித் தம்முடைய சரீரத்தை நசிக்கும்படிசெய்து அவளுடைய
ய அடைந்தார் இந்த விருத்தகன்னியினுடைய மகிமை
நந்திய சரித்திரமும் அவ்வாறே பிரம்மசர்யமும் மங்களகரமான
ககதியும் உமக்கு உரைக்கப்பட்டன பலராமர் அவ்விடத்தி
துகொண்டே சல்யன் கொல்லப்பட்டானென்பதைக் கேள்வி
ர் பகைவர்களைவாட்டுபவரான பலராமர் அந்த இடத்திலும்
ம்மணர்களுக்குத் தானங்களைக்கொடுத்துப் பாண்டவர்களால்
த்தில் கொல்லப்பட்ட சல்யனைப்பற்றி அப்பொழுது வ்யஸன
ர் மாதவரான பலராமர், பிறகு, ஸமந்தபஞ்சகத்தினுடைய
லிருந்து வெளிப்பட்டு ரிஷிகணங்களை நோக்கிக் குருக்ஷேத்
திறகுள்ள பலனைக் கேட்டார் பிரபுவே! யதுவம்சத்தில்
தவர்களுள் சிறந்தவரான பலராமரால் குருக்ஷேத்திரத்தி
டய பலனைக்குறித்துக் கேட்கப்பட்டவர்களான அந்த மஹாத்
ள் அவருக்கு அவையனைத்தையும் உள்ளபடி சொல்லத்தொடங்
கள்

ஐமபததுநானகாவது அதயாயம

ஹ்ரதபரவேசபாவம். (தொடர்ச்சி)

(மஹரிஷிகள் குருக்ஷேத்திரமகிமையைப் பலராமருக்குச் சொல்லியது)

ரிஷிகள், 'ராமரே! சாஸவதமான ஸமநதபஞசகமானது பி
தேவருடைய உததரவேதியெனறு சொலலபபடுகிறது முறகா
தில பெரியவரனகளைக கொடுககிறவாகளான தேவாகள அநத இ
தில உததமமான யாகததினுல (பரமாததமாவை) நனகு ஆராதி
கள முறகாலததில ராஜரிஷிகளுள சிறநதவனும சிறநதபுததிய
வனும மஹாதமாவுமான குருராஜனுலே அநேகவருஷகாலம
மிதமான தேஜஸுடன இநதக்ஷேததிரமானது நனகு உழுபபட
அதனுல, இவவுலகததில இது குருக்ஷேததிரமெனறு பிர
பெறறது' எனறனா பலராமா, 'மஹாதமாவான குருவினுல
க்ஷேததிரம யாதுகாரணமபறறி உழுபபடடது? தபோதனாக
உஙகளால உரைககபபடுகிற இநத விஷயததை நான
விருமபுகிறேன' எனறு சொலல, ரிஷிகள கூறலாயினா

'பலராமரே! முறகாலததில எபபொழுதும ஊககதத
உழுதுகொணடிருநத குருவினிடம தேவலோகததினினறு இந
வநது காரணததைக கேடகலானுன இநதிரன, 'ராஜரிஷி
அதிகமுயறசியுடன இதெனன காரியம நடநதுவருகினறது?
உததேசிதது இநதபபூமியானது உழுபபடுகிறது?' எனறுவி
குருராஜன, 'மஹேநதிர! இநதக்ஷேததிரததில உணடாகும
தாகள, பாபிகளால விடுபடடிருககினற புணயசாலிகளுடைய லோ
களை அடையபபோகினறுாகள' எனறு சொனனுன இந
அவனைப பரிஹஸிதது மீணடும ஸவாககலோகமசெனறுன
ரிஷியும ஒழிவிலலாமல பூமியை உழுதுகொணடேயிருநதான
திரன, ஒழிவினறி உழுதுகொணடிருககினற அநதககுருரா
அடிககடி வநது வநது கேடடுககேடடுப பரிகாசஞசெயதுவி
செனறுன அரசன உகரமான தவததுடன பூமியை உழுதபொ
இநதிரன, தேவாகளைபபாாதது, ராஜரிஷியினுடைய எணண
வெளியிடடான தேவாகள, இநதவாாததையைககேடடு இந
நோககி, 'இநதிர! முடியுமானுல ராஜரிஷியை வரத
வஞசிககவேணடும இவவிடததில பிறககிறமனிதாகள யாகங

ம ஆராதியாமலே ஸ்வர்க்கத்தை அடைவார்களானால் நமக்கு
ர்பபாகம் கிடைக்காது' என்று கூறினார்கள் பிறகு, இந்திரன்,
ஷியிடம் வந்து அப்பொழுது, 'உனக்கு சிரமம் வேண்டாம்
சொல்வதைச் செய் அரசனே! ராஜேந்திரனே! இந்த
ரத்தில் எந்த மனிதர்கள் ஆலஸ்யமில்லாமலும் ஆகாரமில்லா
ிருந்து (தவம்புரிந்து) சரீரத்தை விடுவார்களோ அவர்களும்,
த்தில் கொல்லப்பட்ட மனிதர்களும், விலங்குகளும், மற்றும்
பவர்களும் ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்தவர்களாகக் கடவர்' என்று
ன் பிறகு, குருராஜன், இந்திரனைப் பார்த்து, 'அவ்வாறே
டும்' என்று சொன்னான் பிறகு, பலனென்கிற அஸுரனை
த்தவனான இந்திரன் அவனிடத்தில் அனுமதிபெற்று மன
ச்சியுடன் மீண்டும் ஸ்வர்க்கத்தைக் குறித்து விரைவாகச் சென்
யதுஶ்ரேஷ்டரே! முற்காலத்தில் ராஜரிஷியான குருவினால்
க்ஷேத்திரம் இவ்வாறு உழப்பட்டது இந்திரனால் அனுமதி
ிக்கப்பெற்று அந்தக் (குருராஜன் இந்தப்) புண்ணியக்ஷேத்
த்தில் உயிரைவிட்டான். இந்தஸ்தானமானது இந்திரனாலும்
வாறே பிரமமாதிகளான தேவர்களாலும் மதிக்கப்பட்டுள்ளது
தக்காட்டிலும் சிறந்த புண்ணிய ஸ்தலமானது பூமியில் உண்
டபோகிறதில்லை இந்த க்ஷேத்திரத்தில் எந்த மனிதர்கள் சிறந்த
புரிவார்களோ அவர்கள் அனைவர்களும் தேகத்தை விட்டபின்
மலோகத்தை அடைவார்கள் எந்தப் புண்ணியசாலிகளான
தர்கள் (இவ்விடத்தில்) தானம் செய்வார்களோ அவர்களுடைய
ந்த தானமானது அதிசீக்கிரமாக ஆயிரமடங்காகின்றது எந்த
தர்கள் இவ்விடத்தில் நித்யம் நல்ல செய்கைகளில் விருப்பமுள்ள
ர்களாக வஸிப்பார்களோ அவர்கள் யமனுடைய வாஸஸ்தானத்தை
பொழுதும் பார்க்கமாட்டார்கள் எந்த அரசர்கள் மஹாயாகங்
ல் தேவர்களைப் பூஜிப்பார்களோ அவர்களுக்குப் பூலோகமுள்ள
யில் ஸ்வர்க்கத்தில் வாஸமானது நிச்சயம் ஹலாயுதரே!
மும், தேவராஜனான இந்திரன் இந்த இடத்திலதான் குருக்ஷேத்
ஸம்பந்தமான ஒரு காதையைக் கானஞ்செய்திருக்கிறான் அந்
காதையைக் கேளும் அதன்பொருள், 'குருக்ஷேத்திரத்தினின்று
ினால் தூற்றப்பட்ட புழுதிகளும் மனிதனைப் பாவியாயிருந்தா
உத்தமகதியை அடையும்படி செய்கின்றன எந்தமனிதன்,
ருக்ஷேத்திரத்தை அடைவேன் நான் குருக்ஷேத்திரத்தில்
ப்பேன்' என்ற நிச்சயமுள்ளவனாயிருக்கிறானோ அவன் ஸ்வர்க

கததை அடைவான 'குருக்ஷேததிரததை அடைவோம, நாம
க்ஷேததிரததில வஸிபபோம அவவாறே இருபபையும மௌன
ததையும வீராஸனததையும தியானததையும செயவோம' எ
அடிககடி நினைபபவாகளும புலமபுகிறவாகளும தூரததிலிருநது
(ஸமீபததில) இருநதாலும நிசசயமாக ஸவாககததை அடை
எனபது நரஶரேஷடரே! தேவஶரேஷடாகளும பிராமமணோ
மாகளும அவவாறே நருகன முதலான ராஜஶரேஷடாகளும சி
யாகஙகளால பரமாதமாவை ஆராதிததுத தேகஙகளைவிடடு
கதியை அடைநதாாகள தரநதுகை ரநதுகை எனகிற இரணடு
ளுககும ராமஹரதஙகளுககும மசகருகதிாததததிறகும இ
லுள்ள இநதக குருக்ஷேததரததிலுள்ள ஸமநதபஞசகமானது பி
தேவருககு உததரவேதியெனறு சொலலபபடுகினறது இது ம
கரமானது, மஹாபுணணியமானது, தேவாகளுககு மிகக ஸ
மானது, ஸவாககததிறகுரிய குணஙகளோடுகூடியது ஆத
(இவவிடததில) யுததததில கொலலபபடும அரசாகளெலலே
எபபொழுதும அக்ஷயமான புணணியகதியை அடைவாாகள
திரன அபபொழுது பிரமமாதிகளோடுசோநது தானேஇவவண
உரைததான அவையெலலாம பிரமம விஷ்ணு மகேஶவராக
அஙகீகரிககபபடடன' எனறு கூறினாாகள

ஐமபததைநதாவது அதயாயம

ஹ்ரதபரவேசபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பலராமர் மித்ராவநஞஶ்ரமத்தில் நாரதரிடமிருந்து பீமனுக்கு
துர்யோதனனுக்கும் கதாயுத்தத்தின் தொடக்கத்தைக்கேட்டு
அதனைப்பார்க்கவிரும்பிக் குருக்ஷேத்திரத்துக்குத்
திரும்பி வந்தது)

ஜனமேஜயரே! பிறகு, யாதவததுலததில தோனறிய
ராமா குருக்ஷேததிரததைககணடு கொடுககவேணடிய பொருளக
கொடுதது மிகபபெரிதும பரிசுததமானதும இலுபபைத தோ
னும மாநதோபபுடனுமகூடியதும இததிமரஙகளாலும ஆலம
ளாலும நெருஙகியதும, புனகமரஙகளாலும பலாமரஙகளாலும ப
மரஙகளாலும நெருஙகியதும பாவனமாயிருபபதுமான ஆஶரமத
அடைநதாா யாதவாகளுள சிறநதவரான பலராமா மிகச சிறந

ரிசுததமான அடையாளஙகளுடனகூடியதுமான அநத ஆஶ்ரமத
தைக கணடு அநத ரிஷிகளனைவரையும பாாதது, 'இநத உததம
மான ஆஶ்ரமமானது யாருடையது?' எனறு வினவினா. அா
சரே! அவாகளனைவரும, மஹாதமாவான அவரைப பாாதது,
ராமரே! இநத ஆஶ்ரமமானது முனபு யாருடையதாயிருநததெனை
நதை விஸதாரமாகக கேளும இநத இடததில முறகாலததில
ருஷடி ஸதிதி ஸமஹாரஙகளால விளையாடுகினற விஷ்ணுவானவா
ததமமான தவமபுரிநதாா இநத இடததில இநத விஷ்ணுவி
டைய சாஶ்வதமான எலலா யாகஙகளும முறைபபடி நிறை
றின பிரஜைகளுககு நாதரே! இநத இடததிலேயே பாலயம
தாடஙகிப பிரமமசாரிணியாயிருநத விருததபபிராமமணியானவள
யாகததையும தவததையுமசெயது ஸவாககததை அடைநதாள
னனரே! மஹாதமாவான சாணடிலயருடைய புததிரியான ஸ்ரீமதி
னவள விரததததை மேறகொணடவளும ஸாதவியும நியமமுளள
ளும பிரமமசாரிணியுமாயிருநதாள அவளும சிறநத யோகததை
டைநது மிகக உததமமான ஸவாககததை அடைநதாள மஹா
ஜரே! அநத ஸ்ரீமதியானவள பயனுளளதான அஶ்வமேததறி
டைய நலல பயனை ஆஶ்ரமததில அனுபவிததது மஹாதமாககளால
திககபபடடவளாகி ஸவாககததை அடைநதாள' எனறனா யது
தனரான அநதப பலராமா புணணியமான ஆஶ்ரமததை
டைநது தரிசிதது இமயமலையினுடைய சாரலிலிருககிற அநத
ஷிகளையும அபிவாதனமசெயது மாலைககடனைத ததையும நிறை
றறிககொணடு மலையினமீது ஏறினா பிறகு, பனைமாததைக
காடியாககககொணட அவா, சிறிதுதூரம மலையில சென்று உததம
ன புணணியதீாததததில ஸநானஞசெயது அதிக ஆசசாயததை
டைநதாா பலராமா ஸரஸவதிநதிககு உறபததிஸதானமிருககினற
லக்ஷபரஸரவணததையும தீாததஙகளுள மிகசசிறநத தீாததமான
ாபசனததையும அடைநதாா மஹாபலசாலியும யுததததிலகெட்ட
நஙகொணடவருமான அவா அவவிடததிலும தானமசெயது பரி
ததமாயிருபபதும அதிகக குளிாசசியுளளதும அழுககிலலாததும
ததமாயிருபபதுமான தீாததததில ஸநானஞசெயது பிதருககளை
தேவதைகளையும நனகு திருபதிசெயதாா அவா அநத இடத
லும ஸநயாஸிகளோடும பிராமமணாகளோடும ஓாிரவு வஸிததுப
ரிசுததமான மிதராவருணாகளுடைய ஆஶ்ரமததை அடைநதாா
தவிடததில முறகாலததில இநதிரனும அககினியும அாயமாவும்

I நஉ

பிரீதியடைந்தார்களோ அந்தஇடத்தைக்குறித்து அந்தப் பலராம
காரபசனத்தினின்று வந்தார் தாமத்தில் மனமுள்ளவரும் ம
பலசாலியும் யாதவர்களுள் சிறந்தவருமான அவர் அவ்விடத்தி
ஸ்நானஞ்செய்து அதிகப்ரீதியைஅடைந்து ரிஷிகளோடும் ஸித்த
ளோடும் கூடினவராக உட்கார்ந்துகொண்டு பரிசுத்தமான கதை
ளைக்கேட்டார் அவ்வாறு அவர்கள் இருந்துகொண்டிருக்கும் த
ணத்தில், பகவானான நாரதமஹரிஷியானவர் ராமர் வீற்றிருக்கின்
அந்த இடத்தை வந்தடைந்தார் அரசரே! ஜடாமண்டலத்தின
சூழப்பட்டவரும், தாபபவித்திரமணிந்தவரும், மரவுரியுடுத்தவரு
மிக்க தவமுடையவரும், பொன்மயமான தண்டத்தையும் கமண்ட
வையும் தரித்தவரும், இனிய ஓசையுள்ளதும் மனத்துக்கினிய
மான அப்படிப்பட்ட மஹதி என்கிறவீணையை எடுத்துக்கொண
நர்த்தனம் செய்வதிலும் பாடுவதிலும் ஸமர்த்தரும், தேவர்களா
பிராமமணர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டவரும், கலகங்களுக்கு உற்பத்தி
ஸ்தானமாயிருப்பவரும், எப்பொழுதும் கலகப்பிரியருமான நாரத
வான ஸ்ரீமானான பலராமரிருக்குமிடம் வந்தார் அந்தப் பலராமர் எ
ந்து அவரைப்பூஜித்து விரதானுஷ்டானமுள்ளவரான தேவரிஷியை
பார்த்துக் கௌரவர்களைப்பற்றி உள்ளபடி வினவினார் வேந்தே
எல்லாவேதங்களையும் அறிந்தவரான நாரதர் அப்பொழுது பல
ருக்கு நடந்த கௌரவர்களுடைய க்ஷேமமனைத்தையும் உள்ள
உரைத்தார் பிறகு, ரோகிணிபுத்திரரான பலராமர் நாரதனை
பார்த்துத் தீனமான வாக்குடன் வினவலாயினர்

'தபோதனரே! அவ்விடத்திலிருந்த அந்தக்ஷத்திரியர்கள் எ
நிலைமையிலிருக்கிறார்கள்? இவையனைத்தும் முந்தியே என்னால் கே
கப்பட்டன ஆயினும், விஸ்தாரமாகக் கேட்கும் விஷயத்தில் என
அதிக ஆவல் உண்டாயிருக்கிறது' என்றுவினவ, நாரதர், 'முந்தி
பீஷ்மரும் துரோணரும் ஸிந்துராஜனான ஜயத்ரதனும் கொல்லப்ப
டார்கள், ஸூர்யகுமாரனான கர்ணன் கொல்லப்பட்டான், மஹார
களான இந்தக் கர்ணனுடைய புத்திரர்களும் கொல்லப்பட்டார்க
ரோகிணி நந்தனரே! பூரிஸ்ரவஸும் சிறந்தவீர்யமுள்ள மத்ரா
ஞனசல்யனும் கொல்லப்பட்டார்கள் இவர்களும் மஹாபலசாலிக
யுத்தங்களில் பின்வாங்காதவர்களுமான மற்றும் பல அரசர்க
ராஜபுத்திரர்களும் குருராஜனான துர்யோதனனுக்குப் பிரியத்தை
செய்யக்கருதிப் பிரியமான உயிரில் ஆசையைவிட்டுப் போர்புரி
அங்குக்கொல்லப்பட்டார்கள். மிக்கபுஜபலமுள்ளவரே! மாதவ

தததுாயோதனனுடைய படையில கொலலபபடாமலிருககினற
ர எனனிடததினினறு கேளும தாாததராஷடிரனுடைய சேனை
யுததததில பகைவாகளை அழிபபவாகளான கிருபா, கிருதவா
வீாயவானுன துரோணபுததிரா இமமூவாகளே மிகுநதவாகள
மரே! அவாகளும அபபொழுது பயததினுல பததுததிசைகளி
ஓடினுாகள துாயோதனன, சேனைகொலலபபடடுக காலாட
மஓடவே, அதிகத துனபமுறறவனுக தவைபாயனமெனகிறமடு
பிரவேசிததான அபபொழுது, ஸதமபனம செயயபபடடிருக
ற ஜலததில படுததிருககினற துாயோதனனைப பாணடவாகள
ஷணனேடுகூட மிககககடுமையான சொறகளால துனபஞசெய
கள ராமரே! பலசாலியும வீரனுமான அநதத துாயோதனன,
ாகு பககததிலும கடுஞசொறகளால துனபததை உணடுபணணப
டு, பெரிதான கதாயுதததைக கையிலெடுததுககொணடு மடுவி
நது எழுநதிருநதான அநதத துாியோதனனும இபபொழுது
லேனனேடு எதிாதது யுததமசெயவதறகாக அருகில வநதிருககி
ர ராமரே! இபபொழுது அவவிருவருககும மிகக பயஙகரமான
தம நடககபபோகினறது மாதவரே! உமககு விருபபமிருநதால
லலும தாமதிககவேணடாம உமக்கு எணணமிருககுமானுல
யாகளுடைய மகாகோரமான யுததததைப பாரும' எனறு கூறி
. பலராமா நாரதருடைய வாாததையைக கேடடு அநதப பிராம்ம
நததமாகளைப பூஜிததுத தமமுடன வநதிருநத அனைவரையும
னுபபினுா அநதப பலராமா, தமமுடனவநதிருநத வேலைககாரா
'தவாரகைககுப போகலாம' எனறு கடடளையிடடாா நெறி
ருநதவரான அநதப பலராமா, பிறகு, மலைகளுள சிறநததான
யமலையிலுளள மஙகளகரமான பலகூஷபரஸரவணமெனகிற தீாத
தினினறு கீழேயிறஙகி, மனததில பரீதியடைநது, பெரிதான
ததபலனைககேடடுப பிராமமணாகளுடைய ஸநநிதியில இநத
லோகததைக கானமசெயதாா (அதனபொருள,) 'ஸரஸவதிநதி
வாஸஞசெயவதினுலுணடான பரீதிககு ஸமமான பரீதி எது?
ஸவதீநதியில வாஸஞசெயவதிலுணடான குணஙகளுககு ஸம
ா குணஙகள எவை? ஸரஸவதீநதியை அடைநது ஸவாககததை
டைநத ஜனஙகளும, ஸரஸவதீநதியை எபபொழுதும நினைப
கள ஸரஸவதிநதியானது எலலா நதிகளுளளும பரிசுதத
னது ஸரஸவதி எபபொழுதும உலகஙகளுககு மஙகளததை
ளிககினறது ஸ்ரஸவதியையடைநத ஜனஙகள வினணுலகி

லும இமமையுலகிலும பாவததைபபறறி எபபொழுதுமே தூக்
மாடடாாகள' எனபது. பிறகு, பகைவாகளை வாடடுபவரான
ராமா, பரீதியுடன ஸரஸவதியை அடிககடி பாாததுககொணடு,
ரைகள கடடின வெணணிறமுளள ரதததில ஏறினா யதுப
வரான அநதபபலராமா சிஷயாகளுள நோநதிருககிற யுதததை
பாாககவிருமபி விரைவாகச செலலுகினற அநத ரதததோடு வ
சோநதாா ஜனமேஜயரே! இவவாறு அநத யுததமானது ெ
மாக நடநதது அநதசசமயததில திருதராஷடிரன, துககததுட
"ஸஞசய! கதாயுததமானது ஸமீபிததிருககுமபோது, பலரா
அருகில வநதிருபபதைககேடடு, எனனுடைய குமாரனுன தூயே
னன எவவாறு பீமனை எதிாததுப போாபுரிநதான?"
வினவினன

ஹ்ரதப்ரவேசபர்வம் முற்றிற்று

ஐமபததாறுவது அதயாயம்

கதாயுத்தபர்வம்.

(பீமனும் துர்யோதனனும் கதாயுத்தத்துக்கு ஸன்னத்தரானது

ஸஞசயன சொலலலானுன "மஹாபாகுபலமுளளவனும
நத வீாயமுளளவனும உமமுடைய புததிரனுமான தூயோத
பலராமருடையஸாநநியததைபபெறறு யுததம்செயவதில விரு
முளளவனுக மனததில மிகக களிபபைஅடைநதான பாரத
தூயோதனராஜன பலராமரைககணடு எழுநது எதிாகொணடு
அதிகபரீதியுடன யுதிஷடிரரைப பாாததுக கூறலானுன '
னே! இஙகிருநது ஸமநதபஞசகமெனகிற புணணிய கேஷத
தைககுறிததுச செலவோம அது தேவலோகததில பிரமம
ருககுப பிரஸிததமான உததரவேதி மூவுலகஙகளுளளும மிக
சுததமானதும சாஸவதமாயுளளதுமான அநத கேஷததிரததில
ததில நாசததைஅடைநதால நிசசயமாக ஸவாககததையடை
எனறுன மஹாராஜரே! குநதிபுததிரரும வீரரும பிரபுவு
யுதிஷடிரா, 'அவவாறே ஆகுக' எனறு சொலலிவிடடு ஸமநதப
கததை நோககிச சென்றுா பிறகு, கோபமுளளவனும காநதியு
வனுமான, தூயோதனராஜன பெரிய கதையை எடுததுககொ
பாணடவாகளோடு, காலகளால நடநதுசென்றுன். அவவாறு செ

றவனும கதையைக கைபிறகொணடவனும கவசம பூணடவனு
ன தூாயோதனனை ஆகாசசஞசாரிகளான தேவாகள, 'நலலது
லது' எனறு புகழநதாாகள அநத இடததில வாததியஙகளை
கினற அபபடிபபடடமனிதாகளும கணடு களிபபுறறாாகள
ணடவாகளால சூழபபடடவனும குருதேசதது அரசனும உம
டைய குமாரனுமான அநததூரியோதனன மதஙகொணட
நத யானையினுடைய நடையை அடைநது சென்றான பிறகு,
கநாதஙகளாலும பேரிகளுடைய பேரொலிகளாலும சூராகளு
ய ஸிமமநாதஙகளாலும திககுககளெலலாம நிறைககபபடடன
கு, சிறநத புருஷாகளுள உததமாகளானஅவாகளோ மேறகுமுக
உமமுடைய புததிரனாலேகுறிககபபடட இடமும ஸரஸவதியின
னபுறமாயிருககினறதும நறகதியைக கொடுககினறதும உததம
நததுடன கூடியதுமான குருக்ஷேததிரததை அடைநதாாகள
மணணிலலாத அநத இடததில அவாகள யுததமசெயய விருமபி
கள மகாராஜரே! பிறகு, பீமன கவசததை அணிநதுகொண
பெரிய முனையுளள கதையை எடுததுககொணடும கருடனுககுச
மான ரூபததைததரிதது நினறான அரசரே! நனறாகக கடடப
ட தலைபபாகையுளளவனும கலபபிலலாத பொனனாலாகிய கவ
தை அணிநதவனுமான உமமுடையபுததிரன பொனமயமான
ருமலைபோல விளஙகினான அவவாறு எதிாததவாகளும வீரா
மான அநதப பீம தூரியோதனரிருவரும மிககக்கோபஙகொணட
ணடு யானைகளபோல யுததததில பிரகாசிததாாகள மஹாராஜரே!
ககூடடததினிடையில நிறபவாகளும புருஷஸரேஷடாகளும
தாககளுமான அவவிருவரும உதிததிருககினற சநதிர ஸூாயா
போல விளஙகினாாகள அரசரே! ஒருவரையொருவா கொலவதில
பபமுளளவாகளான அவவிருவாகளும கணகளாலே எரிககினற
களாகிக கோபஙகொணட இரணடு மஹாஸாபபஙகளபோல ஒரு
ரயொருவா பாாததுககொணடாாகள அரசரே! குருவமசததில
ததவனும சிறநத வீாயமுளளவனுமான தூயோனராஜன கதை
எடுததுககொணடு மிகக மனமகிழசசியுளளவனாகவும இரணடு
வாயகளையும நககிககொணடவனாகவும குரோதததினால கணகள
நதவனாகவும பெருமூசசுடன கூடியவனாகவும ஒரு யானை மற
ரு யானையைப பாாபபதுபோல பீமஸேனனைபபாாதது யுததத
காக அழைததான வீாயமுளளவனான பீமனும அவவாறே
ககுமயமான கதையைக கையிலெடுததுககொணடு காடடில

ஸிமமமானது ஸிமமததை அழைபபதுபோல அரசனுன துரிே
தனனை அழைததான கதாயுததததைக கையில எடுததுககொணட
களான அநதததுரியோதனன விருகோதரனிருவரும சிகரததுட
கூடினஇரணடுமலைகளபோல யுததததில விளஙகினாாகள மகாராஜ
அவவிருவரும மிகபபெருஙகோபமுளளவாகள, இருவரும பயங
மான பராககிரமமுளளவாகள, இருவரும புததிமானுன பலரா
ருககுக கதாயுதததததில சிஷயாகள, இருவரும மகாபலசாலிக
இருவரும வருணனுககுசசமமான செயகையுளளவாகள, இருவ
வாஸுதேவருககும ராமருககும குபேரனுககும மதுகைடபாக
கும ஸமானாகள, இருவரும ஸுநதோபஸுநதாகளுககுசசமம
செயகையுளளவாகள, இருவரும ராமராவணாகளுககும வாலிஸுக
வாகளுககும ஸமானாகள சததுருககளைத தபிககச செயபவாகள
அவவிருவரும அவவாறே காலனுககும மருததுவுககும ஸமா
கள சரதகாலததில ஒரு பெணயானையின பொருடடு மதததி
மயஙகினவைகளும கொழுபபுளளவைகளும மதநீரைபபெரு
கினறவைகளுமான இரணடு பெரிய ஆணயானைகளபோல அவ
வரும ஒருவரையொருவா எதிாததோடிவநதாாகள ஒருவ
டொருவா கோபஙகொணடவாகளும பகைவாகளை அடககுகிற
களுமான அவவிருவரும இரணடுஸாபபஙகளபோல ஜவலிககி
கோபமாகிறவிஷததைக ககினாாகள பரதகுலததில பிறநத
களுள சிறநதவாகளான அவவிருவரும மிககபராககரமமுளளவாக
இரணடுஸிமமஙகளபோல (யுதததில ஒருவராலும) அவமதிகக
யாதவாகள, கதாயுதததததில ஸமாததாகள. வீராகளான அவ
வரும நகஙகளையும கோரபபறகளையும ஆயுதஙகளாகக கொ
இரணடுபுலிகளபோல எவவிததததினுலும ஸகிககமுடியாதவாகள,
ஜைகளை ஸமஹரிககினற பிரளயகாலததில பொஙகுகினற இர
ஸமுததிரஙகளபோல (எவவிதததினுலும) தாணடமுடியாதவா
(பகைவாகளை) மிகவாடடுகினறவாகளும (ஒருவரையொருவா)பா
வாகளும சததுருககளை அடககுகிறவாகளும குருஶரேஷடாகளும
அநத இரணடு மகாரதாகளும, கோபஙகொணட இரணடு அஙகார
கிரகஙகளபோலவும, மாரிககாலததில மிகககடோரமாகக காஜித
கொணடு மழையைப பொழிகினறவையும கீழததிசையினின
மேலதிசையினினறும தோனறிவநதிருககினறவையுமான இர
மேகஙகளபோலவும, மகாதமாககளும மிககபலசாலிகளும கிர
ளுளளவாகளும காநதியுளளவாகளும உதிததிருககினறவாகளும

ணடு பிரளயகாலசூரியாகளபோலவும காணபபடடாாகள மிகக பலமுளளவாகளான அவவிருவாகளும மிககோபஙகொணட ணடுபுலிகளபோலவும காஜிககினற இரணடுமேகஙகளபோலவும ணடுஸிமமஙகளபோலவும அதிககோபஙகொணட இரணடுயானை போலவும எரிகினற இரணடுநெருபபுககளபோலவும கிளாசசி டநதாாகள ரோஷததினுல உதடுதுடிககினறவாகளும ஒருவரை வா பாாககினறவாகளும மகாபலசாலிகளுமான அவவிருவாகளும ாததுடனகூடின இரணடுமலைகளபோலக காணபபடடாாகள பலசாலிகளும கதையைக கையிலகொணடவாகளும புருஷ ரஷடாகளுமான அவவிருவரும எதிாததாாகள இருவரும திகஸநதோஷமுளளவாகள இருவரும மிகமதிககபபெறறவாகள ஷஸரேஷடாகளான துாயோதனன விருகோதரன இருவரும ககினற இரணடு ஜாதிககுதிரைகளபோலவும காஜிககினற ணடு யானைகள போலவும காஜிககினற இரணடு விருஷபஙகள லவும பலததினுல உனமததாகளான இரணடு தைதயாகள லவும விளஙகினாாகள அரசரே! பிறகு, துாயோதனன, ஸருஞ் களோடுநிறபவரும ஜவலிககினறஸூாயனபோலிருபபவருமான ஷடிரரைபபாாதது, 'நானும பீமனுமாகிய இருவருககும இதோ தம தொடஙகபபடடுவிடடது ராஜஸரேஷடாகளே! ஸமீபத உடகாாநதுகொணடு யுதததகைதபபாருஙகள' எனறுகூறினுன கு, நனருக உடகாாநதுகொணடிருபபதும மிககபெரிதுமான தாராஜமணடலமானது ஆகாயததிலபிரகாசிககினற ஸூாயமண மபோலக காணபபடடது மகாராஜரே! மகாபாகுபலமுளள ம மிககஒளிபொருநதியவரும அவாகளுடையமததியில உடகாாநத ம நாறபுறஙகளிலும பூஜிககபபடுகினறவரும கறுபபுவஸதிரம் ததவரும வெணணிறமுளளவருமான பலராமா, அரசாகளுடைய லிருநதுகொணடு இரவில நக்ஷததிரஙகளால சூழபபடடிருக் ற பூாணசநதிரனபோல விளஙகினா மகாராஜரே! அபபடி கதை க கையிலெடுததவாகளும எவவிததததினுலும (எவராலும) தாஙக யாதவாகளுமான அவவிருவரும கடுஞ்சொறகளாலே ஒருவரை வா துனபமுறுமபடி செயதுகொணடு நினறாாகள பிறகு, கௌர ளுள சிறநதவாகளான அவவிருவரும ஒருவரையொருவா ்தது அபபிரியமான வாககியஙகளைஉரைதது யுதததில விருத னும இநதிரனுமபோல எதிாடுப்பாாததுககொணடு அஙகுநின கள" எனறு கூறினுன்

ஐமபததேழாவது அதயாயம.

கதாயுததபாவம. (தொடர்ச்சி.)

(பீமனுக்கும் துர்யோதனனுக்கும் வீரவாதம்)

ஜனமேஜயரே! பிறகு, நெருஙகின வாககுசசணடை
தது அநதஸமயததில திருதராஷடிரராஜன துககததுடன இ
உரைககலானன "இபபடிபபடட இநதமுடிவு எறபடுகிற மனு
தனமையானது நிநதிககததககது பதினோஅகெஷளகிணி
களுககுத தலைவனும குறறமறறவனுமான எனகுமாரன எ
அரசாகளையும தன ஆணைககுக கீழபபடுததி இநதபபூமியை அ
டனுபவிதது இநத யுததஸமயததில கதையையெடுததுககொ
எகாகியாகவும காலாளாகவும யுததததிறகுசசெனறன என்னு
குமாரன உலகததுககே நாதனயிருநதும அநாதனபோலக கதை
எடுததுககொணடு செலலுகினறனெனறல அதிருஷடததைதத
வேறு யாதுகாரணமுளளது? ஸஞசய! அநதோ! எனபுததிர
பெருநதுககம அடையபபடடுவிடடது" எனறன அநத அர
இவவாறு சொலலிவிடடுத துககததினல பீடிககபபடடவ
பேசாமலிருநதுவிடடான ஸஞசயன சொலலலானன

"வீாயமுடையவனும மேகததின இடிமுழககமபோனற மு
கததுடனகூடியவனுமான அநதததுரியோதனன ஸநதோஷதத
பெரியகாளைபோலக காஜிததுககொணடு அபபொழுது பீமனை யு
ரஙகததில யுதததிறகாகஅழைததான மஹாபலசாலியான
ராஜன பீமனை அழைககுமபோது, மிகககோரமாயும பலவாறுயும
கினற உருவஙகள தோனறின, காறறுககள இடிகளுடன வீசி
புழுதிமழை பொழிநதது, எலலாததிசைகளும இருளால ந
மூடபபடடனவாயின, பேரொலியுளளவைகளும பெருஙகாறறு
கூடியவைகளும நெருஙகியவைகளும மயிரககூசசததையுணடுபண
கினறவைகளுமான கொளளிககடடைகள வெடிததுககொணடு
யததினினறு நூறுநூறுககக கீழேவிழுநதன, பிரஜைகளுககு நாத
ராஹுவும பாவமிலலாதகாலததில ஸூாயனை விழுஙகியது,
களுடனும மாஙகளுடனுமகூடின பூமியானது அதிகமாகநடுஙகிய
கரூரமான காறறுககளும கீழாகப பாறகறகளை இறைததுககொ
ஊாதது வீசின. மலைகளுடைய சிகரஙகளும பூமியில விழுநதன,
பலவடிவஙகளுளள மிருகஙகளும பததுததிசைகளிலும ஸஞச

யதன், நரிகள காநதியுள்ளவைகளும கோரரூபமுள்ளவைகளும
க அசசாதருபவைகளுமாகி ஊளையிடடன, மிகக பயஙகரமான
களும மயிர்ககூசசததை உணடுபணணுகினறவைகளாயின.
ஜேநதிரரே! ஜவலிககினற திசையில மிருகஙகள அமஙகளகர
கச சபிததன, கிணறறிலுள்ள தணணீரானது நாறபககததி
ம பொஙகிறறு அசரீரிகளான பேரொலிகள பயஙகரமாகக
டகபபடடன அநத விருகோதரன, இவைமுதலான நிமிததஙக
ாககணடு தாமஙகளால பிரகாசிபபவரும ஜயேஷடபராதாவுமான
ஷடிரரைபபாரதது, 'மநதபுததியுடையவனுன இநதத துரியோத
ன எனனுல ஜயிககபபடககூடியவன ஹருதயததிலேயே மறைந
நககினறகோபததைக கௌரவராஜனுன துரியோதனனமீது, அர
னன அகனியைக காணடவவனததில விடடதுபோல, விடப
ாகிறேன பாணடவரே! குருகுலததிறகு முடிவைச செயபவ
ன இநதபபாவியைக கதையினுல கொனறு உமமுடைய இருதயததி
நககினற சலயததை இபபொழுது நான பிடுஙகபபோகிறேன
தமுனையில கதையினுல இநதபபாவியைககொனறு கீர்ததிமய
ன மாலையை இபபொழுது நான உமககுப போடபபோகிறேன.
சரே! யுததததில இநதப பெரிய கதையினுலே இபபொழுது
ககபபோகிறேன இவன மீணடும ஹஸதினுபடடணததில பிர
சிக்கபபோகிறதிலலை தோஷமறறவரே! பராதாகளுள சிறநத
ர! படுததிருககையில ஸாபபஙகளை விடடது, அனனததில விஷ
டடது, பிரமாணகோடி யெனனுமிடததில தளளினது, அரககு
ரிகையில நெருபபுவைததது, ஸபையில பரிஹாஸஞ் செயதது,
லாப பொருளகளையும கொளளைகொணடது,[1] வனவாஸம செய
ததது, ஒருவருஷம அஜஞாதவாஸஞ் செயவிததது, இவைகளால
குணடான இநதத துககஙகளுடைய முடிவை இனறு நான அடை
போகிறேன ஒருதினததில இவனைககொனறு எனமடடில கட
ரியலலாதவனுகபபோகிறேன பராதாகளுள சிறநதவரே! கெடட
தியையுடையவனும பரிபககவமடையாத மனமுளளவனுமான
ததராஷடிரனுடைய ஆயுளும தாயதநதையரைப பாரபபதும
ருடுமுடிநதன ராஜேநதிரரே! மஹாராஜரே! கெடடபுததி
ளவனுன குருராஜனுடைய ஸௌகயமும மீணடும ஸதிரீகளைப
பபதும இனறோடு முடிநதன குருராஜனுன சநதனுவினுடைய
ததைக கெடுககவநத பாவியான துரியோதனன இனறைககுத

1 இஙகு பொருடபொருததததுககாகச சிறிது மாறறபபடடது

I ருரு

தன உயிரையும ஐஸ்வாயததையும ராஜயததையும இழநது பூமியி
படுககபபோகிறுன ராஜாவான திருதராஷடிரன இனறு புததிர
கொலலபபடடானெனபதைககேடடுச சகுனியினுடைய புததியி
உணடானதும செயயததகாததும அமஙகளமுமான காரியத
நினைககபபோகிறுன ' எனறு கூறினன அரசாகளுள சிறநதவ
வீாயசாலியான பீமஸேனன, இவவாறு சொலலிவிடடு, கதை
கையிலெடுததுககொணடு இநதிரன விருததிரனை அழைததது
யுதததிறகாக அழைததுககொணடு எதிரில நினறுன கதை
தூககிககொணடிருபபவனும சிகரததுடன கூடின கைலாஸமபோ
வனுமான துரியோதனனைககணடு மீணடும பீமஸேனன கோப
ளவனுகக கூறலானுன 'துரியோதன! அரசனன திருதராஷ
னுடைய அபபடிபபடட கெடடசெயகையையும அவவாறே உ
னுடைய அவவிதமான கெடட செயகையையும வாரணுவதத
நடநத செயகையையும நீ நினைததுககொள வீடடுககு விலக
யிருநத தரௌபதியானவள ஸபையினநடுவில துனபமடைவிக
படடதும, மேலும சூதாடடததில உனனுலும சகுனியினுலுமஅ
ரான தாமநநதனா வஞசிககபபடடதும, வனததில உஙகள
உணடுபணணபபடடு எஙகளால அடையபபடட பெருநதுககமு
ஸாமானய ஜாதியில பிறநதவாகளபோல எஙகளால விராடநகரத
அடையபபடட துககமுமாகிய அனைததையும இபபோது நாசஞெ
யபபோகிறேன துஷடபுததியுளளவனே! பாகயததினல கா
படடாய பிதாமஹரும ரதிகாகளுள சிறநதவருமான கஙகே
உனனிமிததமாக ரதிகனனசிகணடியினல கொலலபபடடுச சர
பததில படுததிருககிறுா, தரோணரும காணனும பிரதாபசாலி
சலயனும கொலலபபடடாாகள, வைரமாகிற நெருபபை முத
உணடுபணணினவனும அநத ஸுபலகுமாரனுமான சகுனியும கெ
லபபடடான, அவவாறே, பாவியும தரௌபதிககுத துயரத
உணடுபணணினவனுமான பிராதிகாமியும கொலலபபடடான சூ
களும விககிரமததுடன போாபுரிகினறவாகளுமான உனனுடை
பிராதாககளனைவரும கொலலபபடடாாகள இவாகளும இன
மறற அனேக அரசாகளும உனனிமிததமாகக கொலலபபடடாா
உனனை நான இபபொழுது கதையினல கொலலபபோகிறே
இதில ஸமசயமிலலை' எனறுன

அரசரே! இவவணணம அரசனன (தனனைப) பாாததது உ
கபபேசுகினற விருகோதரனை நோககி ஸதயவிககிரமனன உமமுற

ர்ான பயமறறவனுக உரைககலானுன 'விருகோதர! பலவித
ன தறபுகழசசியினுல யாதுபயன? இபபொழுது யுததமசெய
ாதம! இபபொழுது உனனுடைய யுததஸாரததையை நான நீக
போகிறேன' உததமனுன துரயோதனன அலபபலமுளளவனுன
ுல வேறு ஸாதாரணமனிதனபோல இவவாறு வாககினுல பய
டையுமபடி செயவிபபதறகு ஸாததியபபடாதவன வெகுநாளாக
ம்பபபடடதும எனமனததிலேயே இருநதுகொணடிருபபதும
னுடன செயவதுமான இநதககதாயுததமானது பாககியததினுல
வைதகளால ஏறபடுததபபடடுவிடடது துாபபுததியுளளவனே!
க்கினுலும பறபல பேசசினுலும தறபுகழசசியினுலும யாதுபயன?
பகையினுல இநத வாாததையை அடககிககொள்ள தாமஸம செய
ீத' எனறு கூறினுன அவனுடைய அநத வாாததையைக
டு அஙகு வநதிருநத அரசாகளும ஸோமகாகளும அனைவரும
ழநதாாகள பிறகு, எலலாராலும நனருகப பூஜிககபபடடவனும
ருக மயிரககூசசமடைநத மேனியுளளவனுமான குருநநதனன
னடும யுதததகினபொருடடுப புததியைத தைரியபபடுததிக
ணடான கோபமுளளவனும மதயானைபோனறவனுமான அந
துரியோதனனை அரசாகள கைககொடடுககளாலே மீணடும அதிக
ஸாகததை அடையுமபடி செயதாாகள மகாபலசாலியும பாணடு
தனனுமான பீமன கதையை எடுததுககொணடு மஹாபலசாலி
ன துரயோதனனைககுறிதது வேகததோடு எதிாதமதாடினுன அச
யததில யானைகள காஜிததன அடிககடி குதிரைகளும கனைததன
ததில விருபபமுளளவாகளான பாணடவாகளுடைய சஙகிரா
ும பிரகாசிததன

ஐமபததெடடாவது அதயாயம

கதாயுததபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பீமனுக்கும் துர்யோதனனுக்கும் கதாயுத்தம்)

பிறகு, தளாாதமனமுளள துரயோதனன, அவவாறு வநதிருக
ற பீமஸேனனைககணடு, காஜிததுககொணடு அதிகவேகததோடு
னுககு எதிரில செனறுன (அவாகள) கொமபுகளுளள இரணடு
ளகளபோல ஒருவரோடொருவா மோதிககொணடாாகள அடி
நடைய பேரிடிபோனற சபதம உணடாயிறறு ஒருவரையொருவா
கக எணணஙகொணடவாகளான அவவிருவருககும இநதிரனுக

கும் பிரஹலாதனுககும உணடானதுபோலக கைகலநததும ,
சிலிர்ததலே உணடுபணணுகினறதுமான யுததம நோநதது ரக
ஞல எலலா அஙகஙகளும ஙனைககபபடடவாகளும கதையைகை
கொணடவாகளும மனவுறுதியுளளவாகளும மஹாபலசாலிகளும
அவவிருவாகளும பூததிருககினற இரணடு பலாசவிருக்ஷமபோ
காணபபடடாாகள அவவாறு மிகக பயஙகரமான அநத மஹாயுத்
நடநதுவருந தருணததில ஆகாயமானது மினமினிபபூசசிகளு
கூடடஙகளால (வியாபிககபபடடது) போலப பாாககததகக
விளஙகியது அவவாறு ஸஙகுலமாயும மிகக நெருககமாயுமிருககி
அநத யுததமநடநதுவரும தருணததில,யுததம செயகினறஇருவ
களைபபடைநதாாகள சததுருககளைத தபிககச செயபவாகள
அவவிருவரும ஒரு முகூாததகாலம இளைபபாறி மறுபடியுமே வி
திரமாயும மஙகளகரமாயுமுளள இரணடுகதைகளைஎடுததுககொ
னகுபோாபுரிநதாாகள மஹாவீாயமுளளவாகளும இளைபபா
தேறுதலடைநதவாகளும புருஷஸரேஷடாகளுமபலசாலிகளுமபெ
யானைநிமிததமாகச சணடையிடுகினற அடஙகாத மதஙகொ
இரணடு ஆணயானைபோனறவாகளும ஸமமானவீாயமுளளவாக
கையிலெடுககபபடட கதாயுததுடன கூடியவாகளுமான அவ
வரையுஙகணடு தேவாகளும கநதாவாகளும தானவாகளும அதிக
தோஷததை அடைநதாாகள கதையேநதிநிறகும தாயோதனனை
விருகோதரனையும கணடு விஜயததில எலலாப பிராணிகளுககும
சய முணடாயிறறு பிறகு, பலசாலிகளுள சிறநதவாகளும பிரா
களும ஒருவருககொருவா அனாததததை விளைவிககும ஸமயத
விருமபினவாகளுமான அவவிருவரும மறுபடியும எதிாததுத
பம விளைவிககககூடிய ஸமயததைககுறிததது முயனறாாகள வேநத
போாகாணபவாகள யமதணடம போனறதும பெரிதாயிருககி
தும இநதிரனுடையவஜராயுதமபோனறதுமஉயாததூககபபடட
பயஙகரமாயுளளதும பகைவாசனை நாசஞசெயகினறதுமான
யுததததைக கணடாாகள யுதததததில பீமஸேனன் கதை
சுழறறும தருணததில ஒரு முகூாததகாலம கோரமாயும
நெருககமாயுமுளள சபதம உணடாயிறறு பிறகு, தாயோத
ஒப்பறற வேகததுடனகூடின அநதக கதாயுதததைச' சுழறறுகி
சததுருவான பாணடவனைககணடு ஆசசாயமுளளவனுனை
தரே! அபபொழுது, வீரனான விருகோதரன, மறுபடியுமே,
பல கதிகளுடனும மணடலகதிகளுடனும ஸஞசாிததுககொ

றஙகினன ஒருவரையொருவா கொலலுமவிஷயததில முயறசி ளவாகளான அவவிருவரும, ஒருவரையொருவா எதிாதது, ாபபட்டததுககாக இரணடு பூனைகள அடிததுககொளவதுபோல, கடிகடி அடிததுககொணடாாகள பீமஸேனனே, அவவாறு பல மான மாாககஙகளிலும மணடலகதிகளிலும விசிதரமான கத தயாகதஙகளிலும விசிதரமான கோமூதரிகாகதிகளிலும பறபல மாயுளள ஸதானஙகளிலும ஸஞசரிததான கதாயுதததததில ாததாகளான, அவவிருவரும பரஹாரஙகளுடைய பரிமோககூம, ஜனம, பரிதாவனம, அபிதரவணம, அகேூபம, அவஸதானம, ரஹம, மதஸயோதவிருததம, உருவிருததம, அவப்லுதம, உபப தம, உபநயஸதம, அபநயஸதம என இவவித கதாயுததகதிகளில நசரிககினறவாகளாகிப பரஸபரம அடிததுககொணடாாகள ாரவாகளுள சிறநதவாகளான அவவிருவரும மறுபடியும நசிததுககொணடு ஸஞசரிததாாகள பலவிதமான யுததகதிக ால விளையாடுகினறவாகளும அதிக பலசாலிகளுமான அவ நவரும மணடலகதிகளில ஸஞசரிததாாகள பகைவாகளை அடககு வாகளும யுதததததில நானகு பககததிலும போாவிளையாடடைக ணபிககினறவாகளுமான அவவிருவாகளும கதைகளாலே விரை க ஒருவரையொருவா அடிததாாகள மகாராஜரே! ரகதததினல லாபபககததிலும நனைககபபடடிருககினற அவவிருவரும இரணடு தஙகளால ஒனறோடொனறு முடடிககொளளும இரணடுபானை போல விளஙகினாாகள பகைவாகளைவாடடுபவரே! விருததிர க்கும இநதிரனுககும கூரமான யுததமநடநததுபோலப பிறபக அவ்விருவருககும மிககோரமான அவவிதயுததம நடநதது கு, கதையைக கையிலகொணடவாகளான அவவிருவரும மணட காரமான கதியில நிலைபெறறாாகள அரசரே! பலசாலியான தூா ாதனன வலமாக வடடமிடடான அசசமயததில பீமஸேனன மாக வடடமிடடான மகாராஜரே! யுததமுனையில அவவாறு ஞ்சரிககினற அநதபபீமனுடைய விலாபபுறததில தூாயோத ன அடிததான பாரதரே! பிறகு, பீமன உமமுடைய புத னல அடிககபபடடவனகி அநத அடியை லகூஷியம செயயா பெரிதானகதாயுததததைச சுழறறினன மஹாராஜரே! இநதிர டைய வஜராயுதததிறகொபபானதும கோரமானதும யமதணடம ாலக கையிலெடுககபபடடுளளதுமான பீமஸேனனுடைய அநதக தயை அவாகள கணடாாகள கதையைசசுழறறுகினற பீம

ஸேனனைக்கணடு பகைவரைபபீடிபபவனன உமமுடைய்குமா
கோரமானகதையைத தூககித திருபபியடிததான பாரதரே ! உ
புததிரனுடைய கதையினிடததிலுணடாகிற காறறுவேகததி
மிககநெருககமான சபதமுணடாயிறறு ஒளியும தோனறிய
தேஜஸவியான அநதத தூராயோதனன தனிததனியான பறபலம
கஙகளிலும மணடலகதிகளிலும ஸஞசரிககினறவனாக மறுபடி
பீமனைககாட்டிலும அதிகமாகப பிரகாசிததான முழுவேகதத
னுஙகூடின பீமனால சுழறறபபடட பெரியகதையானது உககிரம
பேரொலியோடு புகையுடனும ஜவாலையுடனுஙகூடின நெருப
ககியது தூர்யோதனன பீமஸேனனால கதைசுழறறபபடட
கணடு உருககுமயமான பெரியகதையைச சுழறறிககொணடு அ
மாகப பிரகாசிததான மஹாதமாவான அநதத தூரியோதனனு
கதையிலிருநது உணடாகிற காறறினவேகததைககணடு ஸாத
யுடனகூடிய எலலாபபாணடவாகளையும பயமவநதடைநதது.
துருககளை அடககுகிறவாகளான அவவிருவரும யுததரஙகத
நானகுபககததிலும போாவிளையாட்டைக காணபிததுக்கொ
ஒருவரை ஒருவா கதைகளால விரைவாகஅடிததாாகள மஹாராஜ
ரகததினால நனைககபபடடவாகளான அவவிருவரும இரணடுய
கள தநதஙகளால எதிாபபதுபோலப பரஸபரமஎதிாதது வி
னாகள விருததிரனுககும இநதிரனுககும யுததமநடநததுபோ
பிறபகலில அவவிருவருககும அதிககோரமாயும பஹிரஙகமாயும
அபபடிபபடடயுததம இவவாறுநடநதது ஸனனததனாக நிறகி
பீமனைககணடு மகாபலசாலியான உமமுடையபுததிரன மிககஆச
கரமான மாாககஙகளில ஸஞசரிததுககொணடு குநதிபுத்திர
குறிதது எதிாததோடினன கோபிததுககொணடிருககிற பீம
மிககோபமுளளவனன அநதத தூரியோதனனுடைய மகாவேக
ளதும ஸவாணததினால அலஙகரிககபபடடிருபபதுமான அ
கதையைஅடிததான மகாராஜரே ! அவவிரணடு கதாயுதஙகளுன
மோததலாலுமுணடான நெருபபுபபொறிகளுடனகூடின சப
னது உரைநதுகொளளுகினற இரணடுவஜராயுதஙகளுடைய
தமபோலத தோனறியது மஹாராஜரே ! அநதயுததரஙகததில
முளளதும பீமஸேனனால பிரயோகிககபபடடதும விழுகினறது
அநதககதையினால பூமியானது நனறாக நடுஙகியது எதிரியானை
காணபதால கோபஙகொணட மதயானைபோனற தூரியோதன
போரில அபபடிபபடடகதை திருபபியடிககபபடடதைபபொ

லை. அரசனான துரியோதனன் நிச்சயங்கொண்டவனாக (கதையை)
ப்பக்கத்தில் வட்டமாகச்சுழற்றிப் பயங்கரமான வேகமுள்ளகதை
ல குந்திபுத்திரனைத் தலையிலஅடித்தான் மஹாராஜரே! உமது
னுல அந்தக்கதையினாலஅடிக்கப்பட்ட பாண்டுநந்தனனான பீமன்
சயவிலலை இதுஆச்சரியம்போலஇருந்தது மன்னரே! கதையினால
க்கப்படடும பீமன் ஓரடியினின்றும்மற்றோஅடிஅசையாமலிருந்த
ய ஆச்சரியத்தை எல்லாச சேனைகளும புகழ்ந்தன பிறகு, பயங்
ான பராக்ரமத்துடன்கூடின பீமன் மிகக பெரிதானதும பரகாச
ளதும பொன்னாலலங்கரிக்கப்பட்டதுமான கதையைத் துரியோ
னமீது பிரயோகித்தான் மஹாபலசாலியான துரியோதனன் கலங்
வனாக லாகவத்தினால அந்த அடியை வீணாகசசெய்தான் அச்சம
தில பெரிதான ஆச்சாயம உண்டாகியது வேந்தரே! பீமனால
யோகிக்கப்பட்டதும பேரிடிமுழக்கம்போல சப்திக்கின்றதும
ாக்க கீழேவிழுகின்றதுமான அந்தக கதையானது பூமியை
கசசெய்தது கௌரவர்களுள உத்தமனும மஹாபலசாலியுமான
த துரியோதனன் கௌசிகங்களென்னும முறைகளைக கைப்பற்றி
க்கடி மேலே தள்ளிக்கொண்டு கதை விழுந்ததையும பீம
ன்ன வஞ்சிக்கப்பட்டதையும அறிந்து அப்பொழுது பீமனை வஞ
து மிகக கோபங்கொண்டு கதையினால மாாபிலஅடித்தான் மஹா
த்தில கதையினால அடிக்கப்பட்டவனும மதிமயக்கமுற்றவனு
ா பீமன் உமது புத்ரனால அடிக்கப்படடுச செய்யவேண்டியகாரி
தை அறியவிலலை அரசரே! அவன் அவவாறிருக்கும்பொழுது,
மகர்களும பாண்டவர்களும தமஎண்ணம மிகஅழிந்தவர்களும
்சசியற்றமனமுள்ளவர்களும ஆனார்கள் அவன் அந்த அடிபி
யானைபோலக கோபமூட்டப்பட்டவனாகி யானைபோன்ற உமது
ரனை யானைபோல எதிர்த்து ஓடினான் பிறகு, பீமன் ஸிம்ம
து வேகத்துடன காட்டுயானையை எதிர்த்து ஓடுவதுபோல
துபுத்ரனைநோக்கி விரைவாகக கதையுடன் எதிர்த்தோடினான்
சரே! கதையைப்பிரயோகிப்பதில ஸமர்த்தனான பீமன் அரச
உம்முடைய குமாரனுக்கு அருகில வந்து அவனைககுறித்துக
தையைச சுழற்றினான் பீமஸேனன் அப்பொழுது துரியோதனனை
ாப்புறத்தில அடித்தான் அவன் அடியினால மனத்தளர்ச்சி
டந்து இரண்டு முழங்கால்களையும மண்டியிட்டுப பூமியில விழுந
ா ஜகந்நாதரே! குருகுலத்தில பிறந்தவர்களுள சிறந்தவனான
த்துரியோதனன் இரண்டுமுழங்கால்களையும மண்டியிட்டுப பூமி

யில விழுந்தவுடன, ஸ்ருஞ்சயாகளுடைய ஆரவாரமானது தோ
யது பாதஸ்ரேஷ்டரே! புருஷஸ்ரேஷ்டனுன உமமுடையகுமா
அநதஸருஞசயாகளுடைய பேரொலியைககேட்டுப பொறுமல
கோபமகொணடான மஹாபாகுபலமுள்ள துாயோதனன எ
திருநது மஹாஸாபபமபோலச சீறிககொணடு இரணடு கணகளா
பீமஸேனனைக கொளுததுகிறவனபோலப பாாததான. பி
பாதாகளுளசிறநதவனுன அநதததுரியோதனன, யுததததில
ஸேனனுடைய தலையை நொறுககபபோகிறவனபோலக கதை
கையிலஎடுததுககொணடு எதிாதது ஓடினுன பயஙகரமான ப
கிரமமுளளவனும மஹாபலசாலியும மலைபோனறவனுமான அ
துரியோதனன மஹாதமாவான பீமனை நெறறியோரததில அடிததா
அவன அசையவிலலை அரசரே! யுததததில கதையினுல அடி
பட்டு வெளியிலபெருகுகினற ரததததுடன கூடின அநதப
புதரனுன பீமன மீணடும மதபபெருககுளள யானைபோல விள
னுன பிறகு, சதருககளை நாசமசெயபவனும தனஞசயனுககு மு
வனுமான பீமன, வீராகளைககொலலுகினறதும உருககுமய
தும வஜராயுததநிறகும இடிககும ஒபபான சததததுடன கூடி
மான கதையைக கையிலஎடுததுப பலததினுல ஆகாமிததுப ப
வனை அடிததான பீமஸேனனுல அடிககபபட்டவனும உமது
ரனுமான அநதத துரியோதனன உடமபினபூட்டுககள கலகல
செயயபபட்டவனுகிக காட்டில நனறுகபபூததததும காறறினே
தால அடிபட்டதும சுழலுகினறதுமான பெரிய ஸாலவிருக
போல விழுநதான பிறகு, பாணடவாகள பூமியில விழுநதிருககி
உமமுடைய புதரனைககணடு ஆரவாரமசெயதாாகள, ஸநதோ
வும ஸநதோஷிததாாகள பிறகு, உமமுடையகுமாரன பிரஜஞை
அடைநது மடுவினினறு ஓயானை கிளமபுவதுபோல மேலே கிள
னுன எபபொழுதும பொறுமையுளளவனும மஹாரதனும அர
மான அநதததுரியோதனன அபபொழுது நலல சிக்ஷையுளள
போல நாறபககமும சுறறிவநது எதிரிலநிறகினற பாணட
அடிததான அவன அஙகஙகள தளாநதவனுகிப பூமியில வி
தான அநதக குருராஜன யுததததில பீமனைப பராககிரமத
கிழேதளளி ஸிமஹநாதமசெயதான கதையடியினுல வஜரததி
ஸமமான அவனுடையகவசததையும பராககிரமததால உ
தான பிறகு, ஆகாயததில ஆரவாரிககினற தேவாகள அப
ஸுகள இவாகளுடைய பேரொலி தோனறியது தேவாகளால மி
யாக வாஷிககபபட்ட உததமமான பலநிறமுளள புஷபஙக

தியான வாஷமும விழுநதது, பிறகு, பூமியில விழுநதிருககினற
ாமையிறசிறநதவனுன பீமனையும பலததினுல குறைவறறவனு
ககினற கௌரவனையும மிககதிடமாயிருநத கவசததினுடைய
ததையுமகணடு பகைவாகள மிகபபயநதாாகள. பிறகு, விரு
தான ஒரு முகூாததததிறகுள பிரஜைனையை அடைநது ரதகத
லை நனைநதிருககினற தனதுமுகததைதத துடைததுககொணடு
ரியததைப பினபறறி இருகணகளையும புரட்டிவிழிததுப பலததி
நிலைததுநினறுன பிறகு, பராககிரமததில யமனுககுஒபபான
ல ஸஹதேவாகளும பாாஷதனுடனகூடியவனும வீாயமுளளவனு
ா ஸாதயகியும உமதுகுமாரனைக கொலலவேணடுமெனகிற எண
கொணடவாகளும 'நான, நான' எனறு விரைபவாகளுமாக
ழுததுககொணடு எதிாததுவநதாாகள பலசாலியானபாணடவன
மமுமடுககமும நீஙகினவனுகி மறுபடியும அவாகளைத திருமபச்
துவிட்டு யமனபோலத தானே உமமுடையபுதரனை, தேவராஜன
தமனுன நமுசியை எதிாததுபோல யுததததில எதிாததுச
னறுன

ஐமபததோனபதாவது அதயாயம

கதாயுததபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(பீமஸேனன் துர்யோதனனுடைய தொடையைப் பிளந்தது)

பிறகு, கௌரவஶரேஷடாகளிருவருககும விருததியடைந
ககினற யுததததைபபாாதது, அசசமயததில, அாஜுனன புக
ளவரான வாஸுதேவரைநோககி, 'இநத இரணடுவீராகளுள
ததில எவன சிறநதவனெனறு உமமால எணணபபட்டிருககி
? ஜனாததனரே! யாருககு எநதககுணம சிறநதது? இதனைச
லவீராக' எனறுவினவ, வாஸுதேவா கூறலானா
'உபதேசம இருவருககும ஸமானம பீமனே பலததினுல
கரிததவன இநதத துரியோதனன விருகோதரனைககாட்டி
ஸமாததன, முயறசியுளளவன பீமஸேனனே தாமததினுல
தஞசெயவானுகில ஜயிககமாட்டான அநயாயததினுல யுததஞ
ததால ஸுயோதனனைக கொலலவே கொலவான தேவா
லை அஸுராகள மாயையினுல ஜயிககபபட்டாாகளெனறு நாம
டிருககிறோம அபபடிபபட்ட விரோசனன இநதிரனுல
யையினுலேயே ஜயிககபபட்டான இநதிரன விருததிரனுடைய

தேஜஸ்லை மாயையினல நாசஞ்செய்தான ஆதலால, வீர
இந்தவிருகோதான மாயையைக கைபபறறவேணடும தனஞ்ச
சூதாடுமஸமயததில, 'உனனுடைய இரணடுதொடைகளையும
த்ததில கதையினுல பிளபபேன' எனறு தூயோதனனைக கு
அப பீமன பிரதிஜ்ஞைசெய்திருக்கிருன பகைவாகளை அழிப
ஞன அபபடிபபடட இநதபபீமஸேனன அநதபபிரதிஜ்ஞையை
நிறைவேறறடடும மாயாவியான அரசனை மாயையினலேயே நா
செயயடடும இவன பலததைபபினபறறி நியாயததோடு போாபுரி
ஞுகில, அதனுல, அரசரான யுதிஷ்டிரா ஆபததிறகு உளபடட
வாா பாணடுநநதன! மீணடும சொலலுவேன எனனிடத்திலிரு
தெரிநதுகொள தாமராஜருடைய அபராததததினுல மீணடும
மைப பயம வநதுஅடைநதது மிககபெரிதான காாயததைசசெ
பீஷ்மா முதலான கௌரவாகளைககொனறு ஜயமும சிறநத கீா
யும அடையபபடடுவிடடன வைரமும தீாததுககொளளபப
விடடது ஆதலால, இவவணணம அடையபபடட வெறறியான
மீணடும ஸமசயததிறகிடமாககபபடடது பாணடவவீர! ஒரு
ஜயிககும விஷயததில இபபடிபபடட பநதயமானது ஏறபடுத
படடமையால தாமராஜருககு இது பெரிதான தாபபுததி தா
தனன ஸமாததன், வீரன, அவவாறே ஒரு வழியை அடைநதி
பவன, மேலும், புராதனமாயிருபபதும தததவாாததததுடன
யதுமான இநத ஶலோகமொன்று சுகராசாரியரால கானமபண
படடிருபபதாகக கேளவி அதனைசசொலலுகிறேன. எனனிட
னினறும கேள அதனபொருள, 'முறிய அடிககபபடடவாக
மீணடும திருமபிவருகினறவாகளும ஜயததை விருமபுகினறவா
மான மிகுநதிருககினற பகைவாகளிடமிருநது பயபபடவேண
ஏனெனறல, அவாகள ஒரு நிசசயததை அடைநதவாகள' எனப
தனஞ்சய! ஸாஹஸததினுல எதிாபபவாகளும உயிரில ஆசைய
வாகளுமான வீராகளுககெதிரில இநதிரனும நிறபது அஸாததிய
முறிய அடிககபபடடவனும சேனைகொலலபபடடவனும மடு
பிரவேசிததவனும தோலவியடைநது கானகதனத அ
விருபபங்கொணடவனும ராஜயததை அடைவதில ஆசைய
வனுமான இநதத தூரியோதனனைக கறறறிநதவனன எ
யுதததில தேடி மறுபடியும தவநதுவயுததததிறகு அ
பான? எவன பீமஸேனனைககொலலவேணடுமெனகிற எணண
னுல பதினமூனறு வருஷம கதையினுல நலல பயிறசியைபபெ

லாகவும குறுககாகவும ஸஞ்சரிககிறுனே அபபடிபபடட தாயோ
ன ஜயிககபபடடிருககினற நமமுடைய ராஜயததைக கவாநது
ளளாமலிருபபாஞ ? மிகக புஜபலமுளள பீமஸேனன அநயா
தினுல இவனைக கொலலாமலபோனுல குருவமசததிலுதிதத இந
தாாததராஷடிரன உஙகளுககு அரசனுவான' எனறுசொனனுா
தனஞசயனே, மஹாதமாவான கேசவருடைய இநதவாாததை
க்கேடடு, பீமஸேனன பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே,
தொடையைத தடடினன பிறகு, பீமன குறிபபைததெரிநது
ணடு கதையுடன யுததரஙகததில விசிததிரமானமணடலகதி
லும யமகஙகளிலும இதர கதிகளிலும ஸஞ்சாரம செயதான
சரே ! பாணடவன வலமாகவும இடமாகவும கோமூதரிகதியுட
சுறறிச சததுருவை மயககுகிறவனபோல ஸஞ்சாரமபணணி
அவவாறே, கதையினவழியில ஸமாததனுன உமமுடைய புத
லும பீமஸேனனைக கொலலவேணடுமெனகிற எணணததினுல
வததுடன ஆசசாயமாக ஸஞ்சாரமசெயதான யுததததில கோ
கொணட இரணடுயமனபோனறவாகளும, சநதனஙகளாலும கார
சாநதினுலும பூசபபடடிருககினற கோரமான இரணடுகதாயுதங
ச சுழறறுகினறவாகளும, வைரததினுடைய முடிவை அடைய
ணஙகொணடவாகளும,ஒருவரையொருவா கொலலவிருமபியவா
ம, மஹாவீராகளும, புருஷஶ்ரேஷடாகளுமான அவவிருவரும
பததின மாமஸததில விருபபமுளள இரணடுகருடபக்ஷிகள
டைபிடுவதுபோலப போாபுரிநதாாகள அரசரே! அநத யுததத
விசிததிரமான மணடலகதிகளில ஸஞ்சரிபபவாகளும
மாக அடிககினறவாகளும சூராகளும பலசாலிகளும வாயுவினுல
ணடுகடலகள பொங்குவதுபோலப பொஙகுகினறவாகளுமான
யோதனராஜன பீமன இருவருடையகதைகளின மோதுதலாலும
டாகினற அகனிஜவாலைகள அவவிடததில தோனறின மதங
ணட இரணடுயானைகளபோல ஸமமாச அடிககினறவாகளான
விருவருடைய கதைகளின மோதுதலாலும உணடாகினற
ொலியானது தோனறியது அபபொழுது பயஙகரமாயும மிகக
குலமாயும இருககினற அநத யுததததில சணடைசெயகினற
களும பகைவாகளை அடககுகிறவாகளுமான அவவிருவரும
பபுறறுாகள சததுருககளைததபிககசசெயபவரே ! அவவிரு
ம ஒருமுகூாததகாலம தேறுதலடைநது மறுபடியுமே கோபங
ணடவாகளாகப பெரியகதைகளைக கையில எடுதது அடிததுக

கொளள ஆரமபிததாாகள ராஜேநதிரரே! கதையினஅடிகளால ப
ரம காயபபடுததிககொளளுகினற அவவிருவருககும மிகக
மும வெளிபபடையுமான யுததம நடநதது யுததததில விரைவ
செலபவாகளும காளையினுடைய கணபோனற கணகளையுடை
களும பலசாலிகளுமான அவவிருவீாகளும சேறறில நிறகி
இரணடு கடாமாடுகளபோல ஒருவரோடொருவா அடிததுககொ
டாாகள எலலா அஙகஙகளிலும காயபபடுததபபடடவாகளும
தததினுல நாறபுறததிலும நனைககபபடடவாகளுமான அவவிரு
களும இமயமலையில பூததிருககினற இரணடு பலாசவிருக்ஷங
போலக காணபபடடாாகள துரியோதனனே பிருதாபுதர
பீமனுல துனபம விளைககககூடிய அவகாசம காணபிககபப
போது சிறிது புனனகையுடன விரைவாக நெருஙகினுன வி
கியும பலசாலியுமான விருகோதரன ஒருநொடியில அநதத
யோதனன அருகிலவநதிருபபதைக கணடு அதிவேகததே
அவனமீது கதையைப பிரயோகிததான உமமுடைய குமா
அநத அடியைககணடு அநத இடததிலிருநது விலகினுன
தககதை வீணுகப பூமியில விழுநதது கெளரவாகளிற சி
வரே ! உமமுடைய குமாரன அதிகம பரபரபபினுல அநத அடி
விடுவிததுககொணடு பீமஸேனனையும கதையினுல அடித
அளவறற தேஜஸுளள அநதபபீமஸேனனுககு ரகதமபெருகிய
லும அடி பெரிதாகவிழுநததனுலும மூாசசை உணடாயிறறு உ
டையபுதரன யுததததில அநதபபாணடவன பீடிககபபடடதைஅ
விலலை பீமனும மிகபபீடிககபபடடிருககினற சரீரததைத தா
கொணடான உமமுடைய குமாரன யுததததில அநதபபீமஸேன
அடிபபதறகு ஸனனததமாக நிறபவனுக எணணினுன அககாரண
ஞல மறுபடியும அவனை அடிககவிலலை மனனரே ! பிறகு, பா
வன ஒரு முகூாததகாலம தேறுதலடைநது கதையை எடுத
கொணடு பககததிலிருககும துரியோதனனை நோககி வேகததே
எதிாததுசசெனறுன பரதாகளுளசிறநதவரே! எதிாததுவருகின
னும பரபரபபுளளவனும அளவுகடநத பராககிரமமுளளவனும
அநதப பீமஸேனனைககணடு அவனுடைய அநதககதைஅடியை வி
ககசசெயய எணணஙகொணடவனும பெரியமனமுளளவனுமான
முடைய குமாரன நிறபதிலபுததியைசசெலுததி விருகோதரனை
சிககவிருபபஙகொணடு மேலேஎழுமபககருதினுன பீமஸேன
அரசனுடைய அநத எணணததைத அறிநதுகொணடான அரச

கு, பாண்டவன், கதிபேதத்தினால் வஞ்சிக்கிறவனும் மறுபடியுமே
லே எழும்புகின்றவனுமான துரியோதனனுக்குள் திரிலஓடிச் சிங
போல நன்றாக மேலேபாய்ந்து இரண்டு தொடைகளையும் லக்ஷ்யமா
த்து வேகத்தோடு கதையைப் பிரயோகித்தான் அரசரே! பிறகு,
யங்கரமான செய்கையையுடைய பீமனால் பிரயோகிக்கப்பட்டதும்
ராயுதம்போன்றதுமான அந்தக் கதாயுதமானது துரியோதனனு
ய இனியதோற்றமுள்ள இரண்டு தொடைகளையும் முறித்தது
சரே! பீமஸேனனால் தொடைகள் முறிக்கப்பட்டவனும் புருஷ
ரஷ்டனுமான அந்த உம்முடைய குமாரன் பூமியைஎதிரொலி
மபடிசெய்துகொண்டு விழுந்தான் இடிகளுடன்கூடின காற்று
ற்று புழுதிமழையும் பொழிந்தது பெருமரங்களுடனும் சிறு
களுடனும் மலைகளுடனுங்கூடின பூமியும் நடுங்கியது பூமிக்கு
ஞன அந்தத்துரியோதனன் விழுந்தவுடன், பேரொலியுள்ளதும்
சிக்கின்றதும இடியுடன்கூடியதும் பயங்கரமானதும் பெரிது
ன கொள்ளியும் விழுந்தது பாரதரே! உம்முடையபுத்திரன் தள்ளப
ட்டவுடனே, அச்சமயத்தில் இந்திரன் அப்படிப்பட்ட ரக்தமழை
யும் புழுதிமழையையும் பொழிந்தான் பாரதரே! அச்சமயத்
ஆகாயத்தில் யக்ஷர்கள் ராக்ஷஸர்கள் அவ்வாறே பிசாசங்கள்
ர்களுடைய பேரொலி கேட்கப்பட்டது கோரமான அந்த ஒலியி
ல் எல்லாத்திக்குகளிலும் அனேகமிருகங்கள் பக்ஷிகள் இவற்றின்
கோரமான சப்தம் தோன்றியது உம்முடையபுத்திரன் கீழேதள்
பட்டவுடனே, அவ்விடத்தில் மிகுந்திருக்கின்ற குதிரைகளும்
னகளும் மனிதர்களும் பெரியசப்தத்தை வெளியிட்டார்கள் உம்
டையபுத்திரன் தள்ளப்பட்டவுடனே, பேரிகள் சங்கங்கள் மிருதங்
ள் இவற்றின்பேரொலியும் தோன்றியது, பாதாளமும்சென்றது
சரே! அச்சமயத்தில் திக்குகள் அநேக கால்களுள்ளவைகளும்
னகைகளுள்ளவைகளும் கோரமான காட்சியுள்ளவைகளும் கூத்
கின்றவைகளும் பயத்தைக் கொடுக்கின்றவைகளுமான தலை
லா முண்டங்களால் வியாபிக்கப்பட்டன மன்னரே! உம்முடைய
திரன் தள்ளப்பட்டவுடனே, த்வஜமுள்ளவர்களும் அஸ்திரமுள்ள
களும் அவ்வாறே சஸ்திரமுள்ளவர்களும் நடுங்கினார்கள் அரசர்
ளசிறந்தவரே! மடுக்களும் கிணறுகளும் ரக்தத்தைக் கக்கின
வேகமுள்ள நதிகளும் எதிர்த்தோடின வேந்தரே! உம்முடைய
திரனான துரியோதனன் விழுந்தவுடனே, அப்பொழுது ஸ்திரீகள்
ஷர்கள் போலவும் புருஷர்களெல்லாம் ஸ்திரீகள் போலவும்

ஆனார்கள். பரதர்களுள் சிறந்தவரே! அந்த ஆச்சரியகரமான பாதங்களைக்கண்டு எல்லாப் பாஞ்சாலர்களும் பாண்டவர்களும் க
கின மனத்தையுடையவர்கள் ஆனார்கள் பாரதரே! தேவர்க
கந்தர்வர்களும் அவ்வாறே அப்ஸரஸுகளும் உமது இரண்டு கும
களுடைய ஆச்சரியமான யுத்தத்தைப் பேசிக்கொண்டு இஷ்டப
சென்றார்கள் ராஜேந்திரரே! அவ்வாறே, ஸித்தர்களும் வாயுவு
ஸஞ்சரிக்கிற சாரணர்களும் நரஶ்ரேஷ்டர்களான பீமதுர்யோத
களைப் புகழ்ந்துகொண்டு வந்தபடியே சென்றார்கள்

அறுபதாவது அத்யாயம்

கதாயுத்தபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பீமஸேனன் துரியோதனனுடைய அநியாயங்களை நினைவுமூட்
இடக்காலால் அவன்தலையை உதைத்ததும், யுதிஷ்டிரர்
துர்யோதனனைத் தேற்றியதும்)

உயர்ந்த பெரிய விருக்ஷம்போலத் தள்ளப்பட்டிருக்கின்ற
துர்யோதனனைக் கண்டு அவ்விடத்திலிருந்த பாண்டவர்கள்
ரும் மனத்தில் களிப்படைந்தார்கள் சிங்கத்தினால் தள்ளப்பட்ட
கொண்ட யானைபோலிருக்கின்ற துர்யோதனனை எல்லாப்பாண்
களும் ஸோமகர்களும் மயிர்சிலிர்த்தவர்களாகிக் கண்டார்கள் பி
பிரதாபமுள்ள பீமஸேனன், அடித்துத் தள்ளப்பட்டிருக்கின்ற
தக்கௌரவராஜனை துர்யோதனனை அணுகி, 'புத்தியில்லாதவ
கெட்டபுத்தியுள்ளவனே! முற்காலத்தில் ஸபையில் ஒற்றை
திரம் தரித்தவளான த்ரௌபதியைநோக்கிப் பரிஹஸித்துக்கொ
'பசு, பசு' என்று எந்த வார்த்தையைச்சொன்னாயோ அந்தப்பரி
ஸத்தினுடைய பலனை இப்பொழுது நீ அடை' என்றுசொன்ன
இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு அந்தப் பீமஸேனன் இடக்காலால் துர்
தனனுடைய தலையில் உதைத்தான் ராஜஸிம்மனான துர்யோதன
டைய தலையைக்காலால் புரட்டிப்புரட்டி உதைத்தான் நராதிப
அவ்வாறே, கோபத்தால் கண்கள் மிகச் சிவந்தவனும் பகைவர்
ளையப்பிடிப்பவனுமான பீமன் மறுபடியும் சொல்லிய வாக்யத்தை
கேளும் 'எந்தமூடர்கள் முற்காலத்தில் எங்களைப்பார்த்து 'பசு,
என்று கூத்தாடினார்களோ அவர்களைப்பார்த்து நாங்கள், இப்பொ
'பசு, பசு' என்று அடிக்கடி பிரதிகூத்தாடுகிறோம். எங்கள

ாகமாவது நெருப்பாவது சூதாட்டமாவது வஞ்சனையாவது
லை நாங்கள் எங்களுடைய புஜபலத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு
களை ஜனருகப பீடிக்கின்றோம்' என்றான் அந்த விருகோ
ர், வெகுகாலமகழிந்து வைரத்தினுடைய அக்கரையை அடைந்து,
றுவாகச்சிரித்துக்கொண்டு, யுதிஷ்டிரரையும் கேசவரையும் ஸருஞ
களையும் தனஞ்சயனையும் மாத்ரீபுத்திரர்களையும் பார்த்து,
ட்டுக்கு விலக்கான த்ரௌபதியை ஸபையில் இழுத்துவந்தவா
ம அவளை ஆடையில்லாதவளாகச் செய்ய முயன்றவர்களுமான
த்தராஷ்டிரர்கள் த்ரௌபதியினுடைய தவத்தினால் யுத்தத்தில்
ாட்டவர்களால் கொல்லப்பட்டிருப்பதைப் பாருங்கள் கரூர்களும்
மை முன்பு, 'எள்ளுப் பதர்கள்' என்று சொன்னவர்களுமான
தராஷ்டிர ராஜனுடைய குமாரர்கள் பரிவாரங்களோடும் பந்துகக
ாடும் நம்மால் கொல்லப்பட்டார்கள் நாம் இஷ்டப்படி ஸ்வர்க
தையோ நரகத்தையோ அடைவோம்' என்று சொன்னான் மறு
யும், பீமஸேனன், பூமியில் விழுந்திருக்கின்ற அரசனான துர்யோ
னுடைய தோளையடைந்திருக்கின்ற அந்தக்கதையைக் கையி
டுத்துக்கொண்டு இடக்காலால் அவனைத் தலையமிதித்து,
ஞ்சகா' என்று சொன்னான் மன்னரே! ஸந்தோஷமுள்ளவனும்
ப்புத்தியுள்ளவனுமான பீமஸேனன் குருராஜனுடைய தலையில்
ல வைத்ததைப் பார்த்துத் தர்மாத்மாக்களும் சிறந்தவர்களுமான
ாமகர்கள் மகிழ்வில்லை உம்முடைய புத்திரனை அவ்வாறு
ன்று தற்புகழ்ச்சி செய்துகொள்ளுகின்றவனும் பலவாறு கூத்
கின்றவனுமான விருகோதரனைப் பார்த்துத் தர்மராஜர் இந்த
னத்தை உரைக்கலானார் 'பீம! வைரத்தினுடைய கடனைத்
த்துக்கொண்டாய் நல்லசெய்கையினாலோ கெட்டசெய்கையினா
ர உன்னால் பிரதிஜ்ஞை நிறைவேற்றப்பட்டது இப்பொழுது
ந்துவிடு இவனுடையதலையைக் காலால் உதைக்காதே தர்மமா
ற உன்னை மீறிப்போகவேண்டாம் தோஷமற்றவனே! இவன்
சன், ஞாதி, அடிக்கப்பட்டுமிருக்கிறான் இது நியாயமன்று. பீம!
ோ அக்ஷௌஹிணிகளுக்கு நாதனும் கௌரவர்களுக்குத்தலைவ
ஞாதியுமான அரசனைக் காலால் தொடாதே உறவினரையும்
திரிகளையும் படையையும் இழந்தவனும் யுத்தத்தில் அடிக்கப்
ட்டவனும் அரசனுமான இவன் எல்லாவிதத்தினாலும் (நம்மால்)
கிக்கத்தக்கவன் அரசனான இவன் பரிஹஸிக்கத் தக்கவனல்லன்.
திரிகளும் உறவினர்களும் மைந்தர்களும் கொல்லப்பட்ட உன

னுடைய பிராதாவான இந்த துரியோதனன் ஸந்ததிஅற்றவ
அழிந்தான் உன்னுல் செய்யப்பட்ட இந்த விஷயம் நியாயமன்
முன்பு ஜனங்கள், 'இந்தப்பீமஸேனன் தார்மிகன்' என்று உன
சொன்னார்கள் பீமஸேன! அப்படிப்பட்ட நீ எந்தக்காரணத்தி
அரசனைக் காலால் தீண்டுகிருய்?' என்றூ யுதிஷ்டிரர், பீமஸேன
பார்த்து இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுக் கண்ணீருடன்கூடின குரலு
வராகவும் தைன்யமுற்றவராகவும், பகைவர்களை அடக்குபவனு
யோதனனுடைய அருகில்வந்து, 'அப்பா! நீ கோபியாதே உ
காகத் துக்கமும் படாதே செய்யப்பட்டிருக்கிற மிக்க கோரம
கர்மம் அனுபவிக்கப்படுகிறதென்பது நிச்சயம் கௌரவாக
சிறந்தவனே! நாங்கள் உன்னைக் கொல்ல எண்ணமுள்ளவர்கள
தும் நீ எங்களைக் கொல்ல எண்ணங்கொண்டவனுனதுமாகிய கொ
பயன் பிரம்மதேவரால் நமக்குக் கட்டளையிடப்பட்டது. இது
யம் பாரத! பேராசையினுலும் மதத்தினுலும் பால்யத்தினு
உன்குற்றத்தினுலும், பெரிதான இப்படிப்பட்ட வியஸனத்
அடைந்தவனுகிருய் தோழர்களையும் பிராதாக்களையும் அவ்வா
பிதருக்களையும் புத்திரர்களையும் பௌத்திரர்களையும் மற்றவர்களை
மாளும்படி செய்து, பிறகு மாண்டாய் உன்னுடைய அபராத
னுல் எங்களால் உன்னுடைய பிராதாக்கள் கொல்லப்பட்டார்
ஞாதிகளும் கொல்லப்பட்டார்கள் தெய்வமானது தாண்டமுடிய
தென்று நினைக்கிறேன் தோஷமற்றவனே! கௌரவ! நீ உ
காகத் துக்கிக்கலாகாது உன்னுடைய மரணம் சிலாக்கியமான
எல்லா நிலைமைகளிலும் நாங்களே இப்பொழுது துக்கிக்கப்படவே
டியவர்கள் அப்படிப்பட்ட உறவினர்களாலும் நண்பர்களாலும்
பட்டவர்களான நாங்கள் தீனமான ஸ்திதியிலிருக்கப்போகிறே
அவ்வண்ணம் சோகத்தினுல் தளர்ச்சியடைந்த மனத்தையுடை
வர்களும் துக்கத்தினுல் மூடப்பட்டவர்களும் விதவைகளுமான
தாக்கள் புத்திரர்கள் இவர்களுடைய மனைவிகளை எவ்வாறு பா
பேன்? அரசனே! நீ ஒருவன் நல்ல நிலைமையை அடை
வன். ஸ்வர்க்கத்தில் உனக்கு வாஸம் சாம்வதம் நாங்கள்
'மென்று பெயர்கொண்ட குரூரமான துக்கத்தை அடையப்பே
ரேும் துக்கத்தை அடைந்தவர்களும் விதவைகளும் சோக
னுல் மெலிவடைந்தவர்களுமான திருதராஷ்டிரருடைய நாட்
பெண்களும் அவர்களுடைய நாட்டுப்பெண்களும் நிச்சயம்
எங்களை நிந்திக்கப்போகிருர்கள்' என்றூர் தர்மநந்தனரும் அர

ர் யுதிஷ்டிரர் இவ்வண்ணமுரைத்து அதிக துக்கத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவராகிப் பெருமூச்சுவிட்டார்; நெடுங்காலம் புலம்பவும் லாயினார்" என்று கூறினன்

அறுபத்தோராவது அத்யாயம்

கதாயுத்தபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(பீமன் அநியாயம்செய்தானென்று கோபங்கொண்ட பலராமர் அவனைக்கொல்லச்சென்றதும், கோவிந்தர் அவரைச் சமாதானம்செய்ததும், பிறகு, பலராமர் துவாரகைக்குச் சென்றதும், யுதிஷ்டிரர் கிருஷ்ணனோடும் பீமனோடும் ஸல்லாபம்செய்ததும்)

திருதராஷ்டிரன், "ஸூத! அதர்மத்தினால் அரசன் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு அப்பொழுது மாதவருக்குத் தமையனும் மஹாபலசாலியுமான பலதேவர் என்னசொன்னார்? ஸஞ்சய! கதாயுத்தத்தின் விசேஷங்களை அறிந்தவனும் கதாயுத்தத்தில் ஸமர்த்தனுமான ரோஹிணீபுத்திரர் எதைச்செய்தாரோ அதை எனக்குச் சொல்வாய்" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானன்.

"பலசாலியும் அடிப்பவர்களுள் சிறந்தவருமான ராமர் பீமனால் உம்முடைய குமாரன் தலையிலுதைக்கப்பட்டதைக்கண்டு அதிக கோபங்கொண்டார் பிறகு, ஹலாயுதர் அரசர்களுடைய மத்தியில் கையை உயரத்தூக்கிக்கொண்டும் கோரமான தீனஸ்வரத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டும், 'பீம! சீ, சீ' என்றும் 'அந்தோ! தர்மயுத்தத்தில் நாபிக்குக்கீழே அடிக்கிறதென்பது நிந்திக்கத்தக்கது விருகோதரன் கதாயுத்தத்தில் செய்த இது பார்க்கப்பட்டதில்லை நாபிக்குக்கீழே அடிக்கக்கூடாதென்பது சாஸ்திரத்தின் நிச்சயம் இவனோ சாஸ்திரத்தை விட்டுவிட்டுத் தன் இஷ்டப்படி நடக்கிறான்' என்றும் சொன்னார். அதைஅதைக் கூறுகின்ற அந்தப் பலராமருக்கு அதிக கோபமுண்டாகிவிட்டது மஹாராஜரே! பிறகு, பலதேவர் அரசரைப்பார்த்துக் கோபத்தினால் கண்கள் மிகச்சிவந்தவராகிப் பின்வருமாறு வசனத்தை உரைக்கலானார்

'கிருஷ்ண! இவன் கீழேவிழுந்தவனல்லன் இவன் எனக்குச் சமானன், நிகரில்லாதவன் ஆசிரிதர்களின் பலக்குறைவினால் ஆமானது அலக்ஷ்யம்செய்யப்படுகிறது' என்றார் பிறகு, பலசாலி

யான ஏராமா கலபபையைததூககிககொணடு பீமனைஎதிா ததுசெ
ரூா ¢ கையைஓஙகிககொணடிருப்பவரும மஹாதமாவுமான அ
பலராமருடையஉருவமானது பறபலதாதுககளால விசித்திரமாயு
தும வெணணிறமுளளதுமான- பெரியமலைககு ஒபபானதாக இ
தது மஹாராஜரே ! பலராமரைககணடு, வீராகளும அஸதிர
அறிநதவாகளும அாஜுனனுடனகூடினவாகளுமான பிராதாககே
சோநதவனும பலசாலியுமானபீமன,' வியஸனததைஅடையவி
பிறகு, பலசாலியானகேசவா விநயமுளளவராக ராமரைப பரு
உருடசியாயுளள இருகைகளாலும பிரயததினததினால வலிநது
தாா ராஜேநதிரரே! அபபொழுது, யதுசிரேஷடாகளான வெ
நிறமுளள பலராமரும கருமைநிறமுளள வாஸுதேவருமாகிய
வரும சோநதிருககினற கைலாஸமலையும அஞசனமலையுமே
அதிகமாக விளஙகினாகள அரசரே ! ஸாயஙகாலததில ஆகாசத
அடைநதிருககினற சநதிரஸூாயாகளபோல விளஙகினாகள
வா கோபமுளள இநதபபலராமரைத தணிககிறததறகாகக கூறலா
'தனனுடையவளாசசி, மிததிராகளுடையவளாசசி, மித
களுடைய மிததிராகளின வளாசசி, இவறறுககுமாறுகப பகைவ
நேரும அவாகளின குறைவு, அவாகளின மிததிராகளுடையகுறை
மிததிரமிததிராகளுடையகுறைவு இவைஆறும தனககு விருத
மானவை எபபொழுது இவை தனனிடததிலும மிததிரனிட
லும மாறுபடடிருககுமோ அபபொழுது மனவருததத்தை அ
வேணடும, சீககிரமாக வைரததினசாநதியைச செயதுகொளளவே
டும பாணடவாகள நமககு ஸஹஜமிததிராகள, சுதத
பெளருஷமுளளவாகள, நமமுடைய அததைபிளளைகள அவ
பகைவாகளால அதிகமாகத துனபுறுததபபடடிருககிறாகள
பிரதிஜ்ஞையைப பாதுகாபபது க்ஷததிரியனுககுத தாமமெனறு
அறிநதுகொளளும பீமனால ஸபையினகண, 'கதையினால து
தனனுடைய இருதொடைகளையும மஹாயுததததில பிளபபே
எனறு முனபு பிரதிஜ்ஞை செயயபபடடதனறோ ? சததுருககளை
தபிககச்செயபவரே ! 'உனனுடைய இருதொடைகளையும பீ
கதையினால பிளககபபோகிறான' எனறு மைததரேயமஹரிஷியி
(துரியோதனன) முநதியே சபிககபபடடுமிருக்கிறான ஆத
நான தோஷததைககாணவிலலை , பிரலமபனை ஸமஹரிததவரே
கோபிததுககொளளவேணடாம. புருஷஸ்ரேஷடரே ! நம
சோநதவாகளும ஸுககரமான நேசததைதயுடையவாகளுமான பா

களோடு பிறப்பிலேயே உறவானது நமக்குஏற்பட்டிருக்கிறது.
ாகளுடைய விருத்தியினாலன்றோ நமக்கு விருத்தி?' கோபிந்துக
ாள்ளாதீர்' என்றுகூறினார் தாமங்களைஅறிந்தவரான பலராமர்,
ஸ்ரீதேவருடைய வசனத்தைக்கேட்டு, 'கோவிந்த! தாமம்ஸார்த்த
ால் தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது அந்தத்தாமமும் (அர்த்தம் காமம்)
ணாடினாலும் சுருக்கத்தை அடைகிறது மிக்கபேராசையுள்ளவ
க்கு ஆர்த்தம் பிரதானம் விஷயங்களில் மிக்கபற்றுதலுள்ளவ
க்குக்காமம் பிரதானம் எவன் தாமார்த்தங்களையும் தாமகாமங்
ாயும் அர்த்தகாமங்களையும் பீடிக்காமல் தாமார்த்தகாமங்களை
னுஷ்டிக்கிருனோ அவன் மிகுதியான ஸுகத்தைஅடைகிருன்'
ாவிந்த! நீயோ என்னைப்பார்த்து இஷ்டப்படி சொன்னாய் பீம்
ன்ன தாமத்தைக் கெடுத்ததினால் அப்படிப்பட்ட இந்த 'விஷய
ாத்தும் நிலகுலையும்படி செய்யப்பட்டது' என்றுகூறினார்
மாதவர், 'தேவரீர் கோபமில்லாதவர், தாமாத்மா; எப்பொழு
ம் தாமத்தில் அன்புள்ளவரென்று உலகத்தில் பிரஸித்திபெற
ந்தகிறீர் ஆதலால், தணிந்துவிடும், கோபம் பாராட்டவேண்டாம்
யுகம் வந்துவிட்டதென்பதைத் தெரிந்துகொள்ளும் பாண்டவ
டைய பிரதிஜ்ஞையையும் அறிவீராக ஆதலால், புருஷஶ்ரேஷ்ட
ா பீமன் வஞ்சனையைப் பிரதானமாகக்கொண்ட துரியோதனனை
த்தில் கொன்று வைரம் பிரதிஞ்ஞை இவவிரண்டின் விஷயத்தி
ம் கடனைத் தீர்த்துக்கொண்டவனுகட்டும் எவன் வஞ்சனையில்
தியைச் செலுத்தின சத்துருவை யுத்தத்தில் வஞ்சனையினால்
லவானே அவனுக்கு அந்தச்சணடையில் அதாமமில்லை யுத்தத்
போர்புரிகின்றவனும் கௌரவர்களுக்கும் விருஷ்ணிகளுக்கும்
த்தியைஉண்டுபண்ணுகிறவனும் வீரனுமானசத்துருவைப் பீமன்
ன்றுனென்னும் விஷயத்தில் அதாமமில்லை இவனால் தூண்டப
டவனான கர்ணன் யுத்தத்தில் போர்புரிகின்றவனும் வீரனும்
ாரவர்களுக்கும் விருஷ்ணிகளுக்கும் கீர்த்தியை உண்டுபண்ணு
வனுமான அபிமன்யுவின் வில்லைப் பின்புறத்தினின்று அறுத்த
ன பிறகு, வில்லறுக்கப்பட்டவனும் ரதத்தை இழந்தவனும்
ாண்மையில் நிலைபெற்றவனும் ஓடாதவனுமான அபிமன்யுவை ஆயு
களை இழந்தவனுக்ச்செய்து அனேகர்கள் கொன்றார்கள் பிறந்தது
ல் லோபகுணமுள்ளவனும் பாவத்தில் புத்தியைச் செலுத்தின
ும் [1]கெட்ட புத்தியுள்ளவனும் குலத்தைக்கெடுத்த பாவியுமான

[1] இது இரண்டுமுறை வருகிறது

துரியோதனன் பீமஸேனனால் கொல்லப்பட்டான். சத்ரு
ளோடு போர்புரிகின்ற துரியோதனன், பீமஸேனனால் பதினமூன்
வருஷகாலமாகத் தேடிவைக்கப்பட்டிருந்த பிரதிஜ்ஞையை ய
காரணம்பற்றித் தெரிந்துகொள்ளாமலிருந்தான்? மேலே எழு
வேகத்தோடு பீமனைக்கொல்ல எண்ணங்கொண்ட துரியோதன
அந்தப்பீமன் கதையினால் இரண்டு தொடைகளையும் பிளந்தா
நிற்கும்பொழுதாவது மண்டலகதியிலாவது அடிக்கவில்லை' என்
அரசரே! அந்த ராமர் கேசவரிடத்தினின்று இந்தக் கபடதா
னதைக்கேட்டுப் பிரீதியற்ற மனத்துடன் ஸபையில் கூறலானா
'பாண்டவன் தர்மாத்மாவான துரியோதனராஜனை அதர்மத்தி
கொன்று கபட யுத்தஞ்செய்பவனென்கிற பிரஸித்தியை இந்த
கத்தில் அடையப்போகிறான். தர்மாத்மாவான துரியோதன
அழிவில்லாத கதியை அடையப்போகிறான். ருஜுவாக யுத்தஞ்செ
வனும் தர்மத்தினால் ராஜ்யத்தை ரக்ஷித்தவனும் ஜனங்களுக்கு நா
யிருந்தவனுமான துரியோதனராஜன் யுத்ததீக்ஷையை அடை
யுத்தரங்கத்தில் ரணயஜ்ஞத்தை விஸ்தாரமாக அநுஷ்டித்துச் ச
ருக்களாகிற அக்னியில் தன்தேகத்தை ஹோமஞ்செய்து கீர்த்தியா
அவப்ருதத்தை அடைந்தான். நண்பர்களோடும் ஞாதிகளோ
பந்துக்களோடும் சேர்ந்து மஹாராஜன் ஸ்வர்க்கம் போகப்போ
றான்' என்றார். பிரதாபசாலியான ரோஹிணீபுத்திரர் இவ்வ
சொல்லிவிட்டு ரதத்தின்மீதேறிக்கொண்டு வெண்மேகமானது
ரத்துடனிருந்தாற்போன்ற வடிவத்துடன் கூடியவராகித் து
கையைக் குறித்துச் சென்றார். ஜனங்களுக்கு நாதரே! ராமர் து
கையைக் குறித்துச் சென்ற பிறகு, பாஞ்சாலர்களும் விருஷ்ணிவ
களுடன் கூடின பாண்டவர்களும் மனத்தில் அதிகஸந்தோஷமில்ல
வர்களானார்கள்.

பிறகு, தீனரும் கவலையுற்றவரும் தலைகுனிந்தவரும் சோக
னால் எண்ணம் குலைந்தவருமான யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்து, வா
தேவர், இவ்வாறு உரைக்கலானார்: 'தர்மராஜரே! யாதுகாரணம்ப
நீர் அதர்மத்தைச்செய்ய அனுமதிகொடுக்கிறீர்? அரசரே! பந்து
ளைப் பறிகொடுத்தவனும் விழுந்தவனும் பிரஜ்ஞையற்றவனுமான
த்த துரியோதனனுடைய தலையானது பீமனால் காலால் துகைக்கப்
கிறதைத் தர்மங்களை அறிந்தவரான நீர் எந்தக் காரணத்தி
உபேக்ஷை செய்கிறீர்?' என்று வினவ, யுதிஷ்டிரர், 'மாதவ
விருகோதரன் கோபத்தினால் அரசனான துரியோதனனைக் கா

யில் உதைத்தது எனக்குப் பிரியமானதன்று குலமழிவதில்
மகிழ்வில்லை நாங்கள் திருதராஷ்டிர புத்திரர்களால் நித்தி
கபடத்தினால் வஞ்சிக்கப்பட்டோம் நாங்கள் க்ரூரமான அனேக
ங்களை உரைத்துக் காட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டோம் விருஷ்ணி
த்தினுதித்தவரே! பீமஸேனனுடைய உள்ளத்தில் அந்தத் து
அதிகமாக இருக்கிறதென்று நினைத்து என்னால் இது உபேக்ஷிக
ட்டது ஆதலால், நல்ல புத்தியில்லாதவனும் பேராவலுள்ள
ம காமத்துக்கு வசப்பட்ட துர்ஜனர்களை அனுஸரிப்பவனுமான
யோதனனைக் கொன்று, செய்யப்பட்ட காரியம் தர்மமோ அதர
ோ, பாண்டவன் அபீஷ்டத்தை அடையட்டும்' என்று கூறினார்.
திபுத்திரரும் தர்மராஜருமான யுதிஷ்டிரர் இவ்வண்ணம் உரைத்த
ன், மஹாபாகுபலமுள்ளவரும் யதுகுலதுரந்தரருமான வாஸு
யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்துக் கஷ்டத்தினால், 'இது இஷ்டப்படி
டும்' என்று சொன்னார்; அவர் இவ்வண்ணம் சொல்லிவிட்டு
புத்திரனை பீமனுக்குப் பிரியத்தைச் செய்யவேண்டுமெனகிற
ணத்தினால் அவனால் யுத்தத்தில் செய்யப்பட்டவை அனைத்தை
பாராட்டினார் மஹாபாகுபலமுள்ள அர்ஜுனனும் பிரியமற்ற
த்துடன் பராதாவான பீமனைப்பற்றி நல்லதோ தீயதோ ஒரு வச
தையும் சொல்லவில்லை அரசரே! கோபமுள்ளவனும் அபரிமித
தேஜஸுள்ளவனும் ஸந்தோஷத்தினால் நன்றாக மலர்ந்த கண்
யுடையவனும் ஜயத்தினால் விளங்குபவனுமான பீமஸேனன்,
த்தில் உம்முடைய புத்திரனைக்கொன்று மிக்கமனக்களிப்புள்ள
த்த தர்மராஜரான யுதிஷ்டிரரை அபிவாதனஞ்செய்து எதிரில்
று இரு கைகளையும் குவித்துக்கொண்டு கூறலானான்

'மஹாராஜரே! பகைவர்களழிக்கப்பட்டதும் க்ஷேமகரமாயிருப
மான பூமிமுழுதும் இப்போது உம்முடையது அதனை ஆள்வீராக.
தர்மத்தைக்காப்பாற்றும் அரசரே! எவன் வஞ்சனையினால் இந்த
த்தை உண்டுபண்ணினனோ வஞ்சனையில் ப்ரீதியுள்ள அப்படிப
இந்தத்துரியோதனன் அடிக்கப்பட்டுப் பூமியில்படுத்திருக்கி
துச்சாஸனனை முதன்மையாகக்கொண்டவர்களும் உக்கிரமான
த்தை உரைப்பவர்களுமான அப்படிப்பட்ட உம்முடைய பகை
ளனைவரும் ராதேயனும் சகுனியும் கொல்லப்பட்டார்கள் மஹா
ரே! ரத்னங்கள் மிக நிரம்பியதும் வனங்களுடனும் பர்வதங்களு
ம் கூடியதுமான அப்படிப்பட்ட இந்தப்பூமியானது, பகைவர்
கொல்லப்பட்டவரான உம்மை இப்போது திரும்பிவந்தடைந்தது?

என்று உரைத்தான யுதிஷ்டிரா, ''பீம! பகையினுடைய முடி
அடைந்தாய அரசனான துரியோதனன கொலலபபட்டான வா
தேவருடைய அபிபபிராயததைப் பினபறறி இநதபபூமியா
ஜயிககபபட்டது பாககியததினால,' நீ, மாதா கோபம இவவிரு
விஷயததிலும, கடனுளியலலாமையை அடைநதாய அவம
முடியாதவனே! பாககியததினால, ஜயததோடு விளஙகுகிறாய
கியததினால, சததுரு கொலலபபட்டான' என்று சொன
என்றான

அறுபததிரண்டாவது அததியாயம

கதாயுததபாவம. (தொடர்ச்சி)

(பாஞ்சாலர் முதலியோர் பீமனைத் துதித்ததும், கிருஷ்ணனும் துரியோதனனும் ஒருவரை ஒருவர் நிந்தித்ததும், துரியோதனன் தன்னைப்புகழ்கையில் கந்தர்வர்கள் பூமாரிபொழிந்ததும், பீஷ்மர்முதலியோருடைய மாணத்தினால் துக்கிக்கின்ற பாண்டவர்களைக் கிருஷ்ணன் தேற்றியதும்)

திருதராஷ்டிரன, "ஸஞ்சய! யுததததில பீமஸேன
கொலலபபட்ட துரியோதனனைககணடு பாணடவாகளும ஸருஞ
களும யாதுசெயதனா?" என்றுவினவ, ஸஞ்சயன சொல
தொடஙகினான

"மஹாராஜரே! சிஙகததினால கொலலபபட்ட மதஙகொ
காட்டானையைபபோல, பீமஸேனனால யுததததில கொலலபப
துரியோதனனைககணடு கோவிநதரும பாணடவாகளும பாஞ
களும ஸருஞ்சயாகளும மனததில மிககஸந்தோஷமுளளவாகள
குருநநதனன கொலலபபட்டதருணததில மேலாடைகளை வீசி
கள, ஸிமமநாதஙகளையும செயதாாகள மகிழ்ச்சிககு வசபபட்டி
கினற இவாகளை இநதபபூமியானது பொறுககவிலலை சிலா விறகளை
சுழறறினாாகள சிலா நாணகயிறுகளைச சுழறறினாாகள மறறவா
பெரிய சஙகஙகளை முழககினாாகள இனனும சிலா துநதுபிகளை அ
தாாகள் அவவாறே, மறறவர்கள விளையாடினாாகள உமமுனை
பகைவாகள சிரிததாாகள வீராகள பீமஸேனனைபபாாததது அடி
இநதவசனததை உரைததாாகள. 'மிககபயிறசியுளளவனான
ராஜனைக கதையினால யுததததிலகொன்று இபபொழுது உன

ததில் செய்யமுடியாத மிக்கபெரிதானகாரியமன்றோ செய்யப
டது உன்னால் செய்யப்பட்ட இந்தச்சத்துருவதத்தை ஜனங்கள்
ாயுத்தத்தில் இந்திரனால் செய்யப்பட்ட விருத்திரவதம்போல
ணிஞர்கள் பற்பல மார்க்கங்களிலும் மண்டலகதிகளிலுமநாற்பக
திலும் ஸஞ்சரிக்கின்ற சூரனான இந்தத் துரியோதனனை விருகோ
னைத்தவிர வேறு எவன் கொல்வான்? நீ இந்தச்சமயத்தில் பிறரால்
வித்ததினாலும் அடையமுடியாத வைரத்தினுடைய அக்கரையை
டைந்தாய் மற்றவனால் இப்படிப்பட்ட இந்தக்காரியம் செய்ய
ாத்தியமானது வீர! யுத்தமுனையில் மதயானைபோன்ற உன
துரியோதனனுடைய தலையானது அதிருஷ்டத்தினால் காலால்
கைக்கப்பட்டது தோஷமற்றவனே! உத்தமமான யுத்தத்தைச
பது சிங்கத்தினால் கூடமாடடினது ரத்தம் குடிக்கப்பட்டார
ால துச்சாஸனனுடையரத்தமானது அதிருஷ்டத்தினால் உன்னால்
ாமபண்ணப்பட்டது எவர்கள் தர்மாத்மாவான யுதிஷ்டிரராஜா
யத்தில் அபகாரம் செய்தார்களோ அவர்களுடைய தலையில்
யவாதீனமாக உன்னுடைய செய்கையினால் உன்னுடைய காலவைக
பட்டது பீம! பகைவர்களைக்கீழ்ப்படுத்தினதினாலும் துரியோதன
டைய வதத்தினாலும் தெய்வாதீனமாக உன்னுடைய மிக்க பெரி
ன புகழானது பூமியில் பிரஸித்தி அடைந்தது பாரத! விருத்
ன கொல்லப்பட்டவுடன், இவ்வண்ணமே இந்திரனை வந்திகள்
ழ்ந்தார்கள் அவ்வாறே, நாங்களும் பகைவர்களைக்கொன்ற உன
புகழ்ந்தோம் பாரத! துரியோதனனுடைய வதமானது ஏற
டவுடனே எங்களுக்குச் சிலிர்த்த ரோமங்கள் இன்னுங்கூட
க்கப்படவில்லை அதனை நீ தெரிந்துகொள்' என்றனர் அவ்விடத்
ஒன்றுசேர்ந்தவர்களும் காற்றுடன் ஸஞ்சரிப்பவர்களுமான
வர்கள் பீமஸேனனைப் பார்த்து இவ்வண்ணம் உரைத்தார்கள்.
தோஷமுள்ளவர்களும் புருஷசிரேஷ்டர்களும் தகாதவசனத்தை
ரப்பவர்களுமான பாண்டவர்களோடு சேர்ந்த அந்தப் பாஞ்சாலா
ச கண்டு மதுஸூதனர் அச்சமயத்தில் உரைக்கலானர் 'அரசா
ள! கொல்லப்பட்டிருக்கிற சத்துருவை மறுபடியும் உக்கிரமான
றகளால் அடிக்கடி கொல்வது நியாயமன்று. மந்தபுத்தியுள்ளவ
ன இந்தத் துரியோதனன் கொல்லப்பட்டான் எப்பொழுது இவன
டகமில்லாதவனும் பேராசையுள்ளவனும் பாவிகளை ஸஹாயமாகக
ண்டவனும் நண்பர்களுடைய கட்டளையை மீறி நடப்பவனுமா
னே அப்பொழுதே இந்தப்பாவியானவன் மாண்டவனுகிவிட்டான்.

'இவன் விதுரராலும துரோணராலும கிருபராலும பீஷ்மரா
ஸஞ்ஜயர்களாலும பாண்டவர்களின்பொருட்டுப் பலவாறு வே
டப்பட்டும் பிதருபாகததைக கொடுககவிலலை புருஷாதமனான
தத துரியோதனன இப்பொழுது அவாகளுககு மிததிரனுமலல
சததுருவும அலலன கட்டைபோல அஸாரமாக இருககினற இவ
சொறகளால மிகுதியாகத துனபஞசெயவதினால எனனபயன ?
சாகளே ! சீககிரமாக ரதஙகளில ஏறுஙகள ; போவோம பாபா
வான் துரியோதனன மநதிரிகளோடும ஞாதிகளோடும பநதுகக
டும பாககியததினால கொலலபபட்டான' எனறா பிராஜைகள
நாதரே ! துரியோதனராஜன கிருஷணனிடததினினறு இவ
அவமதிபபான வாாததையைககேட்டுக கோபததுககு வசபட
வனாக எழுநதிருநதான அவன இருகைகளாலும பூமியைப
துககொண்டும பினதட்டினால உட்காாநதுகொண்டும பாாவை
புருவஙகளில ஏறசசெயதுகொணடும, அதனை வாஸுதேவரிட
வைததான பாதிஉயாநதிருககிற சரீரததுடன கூடினவனான அ
னுடைய ரூபமானது, கோபமுளளதும வாலறுககபபட்டதும
களில விஷமுளளதுமான ஸாபபததினுடைய ரூபமபோலஇருந
அவன, பிராணனுககு முடிவையுணடுபணணுகினற கோர
வேதனையையும பாராதவனாகக கடுஞசொறகளால வாஸுதே
வருததமடையுமபடி செயயததொடஙகினான

'கமஸதாஸனான வஸுதேவனுடைய புததிர ! 'தொடைக
பிள ? எனறு பீமனுககு வீணாக ஞாபகததை உணடுபணணினவ
உனனால அதாமததினால கதாயுததததில நான வீழததபபட்ட
யால் உனககு வெட்கமிலலையா ? அாஜுனனைபபாாதது நீசொல
வசனததை நான தெரிநதுகொளளவிலலையா? நியாயமாக யுததம
கினற அரசாகளை அனேககபடோபாயஙகளால ஆயிரககணக
மாளுமபடிசெயத உனககு வெட்கமிலலை, தயைஇலலை நாளதோ
ரூராகளுககுப பெரிய துனபததைச செயதுவநத பிதாமஹரான
மா சிகணடியைமுனனிட்டு உனனால உயிரை இழககுமபடி செ
பட்டாா மிககதுாபுததியுளளவனே! அஶ்வததாமாவினுடைய
போனற பெயருளள யானையைககொனறு ஆசாரயரான துரோ
சஸதிரததைககீழே எறியுமபடி செயயபபட்டாா அது எனனால
யபபடவிலலையா ? வீாயமுளளவரான அநதததுரோணரும
னை இநத-தருஷடதயுமனனால வீழததபபடுநதருணததில நீ
துககொணடிருநதாய. இவனை நீ தடுககவிலலை பாணடுபுததிர

ன்னைக்கொல்வதற்காக யாசித்து (வாங்கப்பட்ட) சக்தியையே
ர்த்தசனமீது போடும்படிசெய்தவன்ன உன்னைவிடக் கொடும
யார்? கைகளறுக்கப்பட்டவனும் அவ்வாறு பிராயோபவேசஞ்
தவனும் பலசாலியுமான பூரிஸ்ரவஸானவன் உன்னால் தூண்டி
பட்ட ஸாத்யகியினால் கொல்லப்பட்டான்
த்தனை ஜயிக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் உத்தமமான
கையைச் செய்பவனான் கர்ணனோ, நாகஸ்ரேஷ்டனான அஸ்வ
னை வீணாக்கிக் கொல்லப்பட்டான் மறுபடியும் சக்ரமானது
பில் அமிழவே, வியஸனத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவனும் தோல்
ய அடைந்தவனும் சக்கரத்தைத் தூக்குவதில் முயற்சியுள்ள
மாயிருந்த புருஷஸ்ரேஷ்டனான கர்ணன் யுத்தத்தில் மாளும்படி
யப்பட்டான் நீ என்னையும் கர்ணனையும் பீஷ்மத்ரோணர்களை
யுத்தத்தில் ருஜுவாக எதிர்த்துப் போர்புரிந்திருப்பாயாகில் நிச
ாகவே உனக்கு ஜயமுண்டாயிராது ஸ்வதர்மத்தை அனுஷ்டித்த
சர்களும் நாங்களும் மற்றவர்களும் அயோக்யனான உன்னால் கபட
கத்தினால் உயிரை இழக்கும்படி செய்யப்பட்டோம் க்ருஷ்ணா!
ாவியான உன்னால் ஸூர்யனை மறைக்கிற மாயையைச்செய்து
துராஜனான ஜயத்ரதன் கொல்லப்பட்டான் அதை நான் அறி
ஞ?" என்றுசொன்னான்

வாஸுதேவர், 'காந்தாரிநந்தன! பாபமார்க்கத்தை அனுஷ
த நீ பிராதாக்களோடும் பிள்ளைகளோடும் பந்துக்களோடும் பரி
ங்களோடும் ஸுஹ்ருத்துக்களோடும் சேர்ந்து மாண்டாய் உன்
டைய பாவங்களாலேயே வீரர்களான பீஷ்மத்ரோணர்கள் கொல்
பட்டார்கள் உன்னுடைய ஸ்வபாவத்தை அனுஸரித்தவனான
கர்ணனும் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான் மூட! என்னால்
ண்டப்பட்டும் பாண்டவர்களுக்குப் பித்ருபாகமான ஸ்வராஜ்யத்
ப் பேராசையினாலும் சகுனியிடத்தில் உனக்கிருந்த நிச்சயத்தி
லும் நீ கொடுக்கவிரும்பவில்லை உன்னால் பீமஸேனனுக்கு விஷம்
டுக்கப்பட்டது. அதிக கெட்டபுத்தியுள்ளவனே! எல்லாப்
ண்டவர்களும் தாயோடுகூட அரக்குமாளிகையில் கொளுத்தப்
ட்டார்கள் கெட்ட எண்ணமுள்ளவனே! வீட்டுக்கு விலக்கா
ந்த த்ரௌபதியானவள் சூதாட்டத்தில் ஸபையினகண் இழுத்து
ப்பட்டாள் வெட்கங்கெட்டவனே! அப்பொழுதே நீ கொல்லப்
த்தக்கவன் சூதுகருவிகளை ஆடத்தெரியாதவரான தர்மராஜ
ச் சூதாட்டத்தில் ஸாமார்த்தியமுள்ள சகுனியினால் கபடத்தி

ளுல தோலவியடையச செயதாயனரோ? அதனுல, நீ யுததத் கொலலபபடடாய பாவி! பாணடவாகள வேடடையாடுவதறக போயிருககுங தருணததில பாவியான ஜயதரதனுல கானகத் தருணபிநதுவினுடைய ஆஸ்ரமததிலிருநத தரௌபதியான் கிலேசததை அடைவிககபபடடமையாலும, மேலும், பாலனும உ இலலாதவனுமான அபிமனயு யுததததில அனேகாகளால னுடைய தோஷஙகளால கொலலபபடடமையாலும நீ யுததத கொலலபபடடாய யுததததில காரியததைசசெயபவரும பாணட களுககு அனாததததைசசெயய விருபபமுளளவருமான பீஷமர் சிகணடியானவன மிததிரனுககாகக கொனறுன அதில அககி இலலை ஸவதாமத்தைப பிறபடுததி உனககுப பிரியததைசசெ வேணடுமெனகிற எணணததினுல அஸததுககளுடையவழியில பெறறிருநத துரோணுசாரியா திருஷடதயுமனனுல யுததத் கொலலபபடடாா கறறறிநதவனுன ஸாதயகி, தன பிரதிஜஞை ஸதயமாககசசெயய எணணிப பகைவனும மஹாரதனும ஸோமத் குமாரனுமான பூரிஸ்ரவஸை யுததததில கொனறுன அரசனே! ஷஸரேஷடனுன அாஜுனன யுததரஙகததில போாபுரிகினறவ எவவிததததினுலும ஒருபொழுதும இகழததகக காரியததைச செ மாடடான. மிகக கெடடபுததியுளளவனே! அாஜுனன பல காணனுககுத துனபம விளைவிககககூடிய சமயததைப பெற தும வீராகளின செயலை நினைததுககொணடு அவனை யுததத் கொனறுன இவவாறு சொலலாதே தேவாகளுடைய அபிப யததைஅறிநது அவாகளுககு பிரியததையும நனமையையும செ வேணடுமெனகிற எணணததினுல, அாஜுனனமீது (போடபபட பெரிய நாகாஸதிரமானது எனனுல தவறுமபடி செயயபபட நீயும பீஷமரும காணனும துரோணரும துரோணபுததிர விராடநகரததில அநதஅாஜுனனுடைய கருணையினுல உயிரே விடபபடடீாகள கநதாவாகளிடஙகளில அவவாறு வெளியிடபப் பாாததனுடைய பராககிரமததை நினைததுககொள காந்தாரீ தன! பாணடவாகள உனவிஷயததில செயததில அதாமமிலலை தாமததினுல பகைவாகளைத தவிககசசெயபவாகளான வீராகள களுடைய புஜபலததைப பினபறறி யுததததில ஜயிததாாகள பாவியானபடியினுல நாசமடைநதாய எநதஎநத அகாரியஙகளை கள செயததாக நீ சொலலுகிறுயோ அவைஅனைததும உன னுன அதிகமான தாககுணததினுலலலவோ அனுஷடிககபபடடன

பதி சுககிரா இவாகளுடைய உபதேசததை நீ கேடடதிலலை
யவாகளை நீ உபாஸிககவிலலை ஹிதமான வாககியததையும நீ
டதிலலை நீ அதிகபலமுளள லோபததினுலும ஆசையினுலும
படுததபபடடவனுகி அகாயயஙகளைசசெயதாய அபபடிசசெயத
முடிவை அனுபவிபபாயாக' எனறுகூறினா

துரியோதனன, 'முறைபபடி அதயயனம செயதிருககிறேன
ாமும செயதிருககிறேன ஸமுததிரம சூழநதபூமியும எனனுல
புவிககபபடடது பகைவாகளுடைய முடியிலும நிலைபெறறு
றேன எவன எனனைவிடச சிறநதமுடிவுளளவன ? தமதொழிலை
குசெயகினறக்ஷததிரியர்களுக்கு விருபபமான இநதமரணமானது
ுல அடையபபடடது எவன எனனைககாடடிலும சிறநத முடி
ளவன ? தேவாகளுககுரியவைகளும அரசாகளாலடைய அரிய
புமான் மனுஷ்யபோகஙகளும உததமமான ஐஶவாயமும என
அடையபபடடன எவன எனனைவிடச சிறநத முடிவுளளவனு
ா? அசசுத! நணபாகளோடும உறவினாகளோடுமகூடி நான
ாககமபோகபபோகிறேன நீஙகள நிநதிககபபடட எணணத
ன துககித்துக்கொணடிருககபபோகிறீர்கள பீமனுல காலால என
உதைககபபடடதெனபதில எனககு வியஸனமிலலை ஒருக்ஷணத
காககைகளோ கழுகுகளோ பருநதுகளோ காலைவைககபபோகின
எனறு கூறினன புததிசாலியான குருராஜனுடைய இநதவாக
ததின முடிவில புணயவாஸனையுளள புஷபஙகளுடைய மிககபெரி
மாரியானது விழுநதது கநதாவாகள மிக இனியவையான
குவித வாததியஙகளையும முழககினாகள அபஸரஸுகளும அர
டைய கீததிபுடனகூடின செயகையைக கானமசெயதாாகள அர
விததாகளும 'நலலது, நலலது' எனனும வாககுககளை வெளி
டாாகள வாஸனைபொருநதியதும புணயகநதமுளளதுமான காற
து மிருதுவாயுமஸுகமாயும வீசியது எலலாததிசைகளும பிரகா
ன ஆகாயம வைடூரயமபோல விளஙகியது வாஸுதேவரை முந
வராககொணட அநதபபாணடவாகள அதயாசசாயஙகளையும
யாதனனுடைய பூஜையையுமகணடு வெடகினாகள அவாகள,
மரும தரோணரும காணனும பூரிஶரவஸும அதாமததினுல
லலபபடடதைககேடடுச சோகததால பீடிககபபடடவாகளாகி
னமுறறாகள கவலையுறறவாகளும தீனமான மனததையுடைய
ுமான அநதபபாணடவாகளைக கணடு கணணபிரான மேகம
லவும துநதுபிபோலவும சபதிததுககொணடு இநத வசனததை

உரைக்கலானார் 'மிகவிரைவாக அஸ்திரப்பிரயோகம் செய்கின்ற
தத துரியோதனனும விக்ரமசாலிகளான அந்த எல்லாமகாரதாக
நேரானயுத்தத்தால உங்களால யுததத்தில கொல்லமுடியாதவா
ஆதலால், அரசர்களே! என்னால இவாகள உபாயத்தால கொல்
பட்டாாகள அப்படிச்செய்யாவிடில்,பாண்டவாகளுக்கு ஒருபெ
தும ஜயமுண்டாகாது அவாகள எலலோருமே சிறந்தவிலலாளி
பூமியில அதிரதாகளான அந்தநாலவரும லோகபாலாகளாலும
நேரில தாமதத்தினால கொலவதற்கு ஸாத்யப்படாதவாகள அவவா
கதையைக் கையிலகொண்டவனும சிரமம நீங்கினவனுமான இ
துரியோதனன காலதண்டத்தைக் கையிலேந்திய யமனாலும தாம
னால கொலவதற்கு ஸாத்யப்படாதவன இந்த அரசன கபடத்
கொல்லப்பட்டான அனேகசத்ருக்கள வஞ்சனையுடன கூ
உபாயங்களால கொல்லப்பட்டாாகளென்பதை நீங்கள மனத்
வைத்துக்கொள்ளாதீாகள அஸுராகளை ஸம்ஹரிப்பதில நோ
கொண்ட முனனோாகளான தேவாகளால இந்தவழி அனுஸரிக்கப்
டிருக்கிறது ஸாதுக்களால அனுஸரிக்கப்பட்ட வழியானது எல
ராலும அனுசரிக்கப்படும மஹாத்மாக்களான இவாகளுக்கு
வாறு பிரமமதேவா தாமே விதித்திருக்கிறாா வலலமையினால
யைத்தாண்டுவது ஒருவனாலும முடியாது. தனஞ்சய! சென்ற
யும செலலுகிறதையும செலவதையும ஒரு நொடியில கொல்லக்கூ
வனும தெய்வத்தை வேறுவிதமாகச் செய்வதற்கு விரும்பமாட்ட
[1]இருந்திருந்தயாகளான நாம ஸாயங்காலத்தில இருப்பிடமசெ
விரும்புவோம அரசாகள எல்லாரும குதிரைகளோடும யா
ளோடும ரதங்களோடும விடாய தீரட்டும' என்றாா

வாஸுதேவருடைய வார்த்தையைக் கேட்டு, அப்பொழு
பாண்டவாகளும பாஞ்சாலாகளும, மிக்க மனக்களிப்புறறவாகள
ஸிமமக்கூட்டமபோலக் காஜித்தாாகள பிறகு, ஜனாத்தனா பா
ஜன்யமெனகிற சங்கத்தை ஊதினாா அாஜுனன மிக்க மனமகிழ்
யுடன தேவதத்தமெனகிற சிறந்த சங்கத்தை ஊதினான
புத்திரரான யுதிஷ்டிரராஜா அநந்தவிஜயமெனகிற சங்கத்தை ஊதி
பயங்கரமான செய்கைகளையுடைய விருகோதரன பௌண்டரமெ
கிற பெருமசங்கத்தை ஊதினான நகுலனும ஸகதேவ
ஸுகோஷம மணிபுஷ்பகமெனகிற மஹாசங்கங்களை ஊதினாா
அவவாறே, திருஷ்டத்யும்னன ஜைத்ரமெனகிற சங்கத்தை

1 மேறகொண்டகாரியத்தைச செய்துமுடித்தவாகள

ன. ஸாத்யகி நந்திவாத்தனமென்கிற சங்கத்தை ஊதினன்.
தாகளுள் சிறந்தவரே! அந்தச் சங்கங்களுடைய பேரொலி
லை ஆகாயமுழுமையும் நிறைக்கப்பட்டது; பூமியும் நடுங்கியது;
கு, சங்கங்களும் பேரிகளும் பணவங்களும் ஆனகங்களும் கோமு
களும் பாண்டவசேனைகளில் முழக்கப்பட்டன. அந்தச் சப்தமா
து நெருங்கியதாயிற்று. சில புருஷஸ்ரேஷ்டாகள், துரியோதனன்
ால்லப்பட்டதைக்கண்டு ஸந்தோஷமுள்ளவாகளாகப் பயமற்றுப்
ண்டவாகளை மங்களகரமான ஸ்தோத்திரங்களால் துதித்தாகள்

அறுபத்துமூன்றுவது அத்யாயம்

கதாயுத்தபாவம். (தொடர்ச்சி)

ஞ்சாலர்கள் முதலானவர்கள் தங்கள்தங்கள் இருப்பிடம்சேர்ந்த
வுடன் பாண்டவர்கள் துரியோதனனுடைய பாசறைக்குப்போன
தும், கிருஷ்ணன் ரதத்தினின்று பார்த்தனைஇறக்கிவிட்டுத் தாமும்
இறங்கி உடனே அந்த ரதத்தைஎரிந்ததும், கிருஷ்ணன் தேரை
எரித்ததற்குக்காரணத்தை அர்ஜுனனுக்குக் கூறியதும்,
கிருஷ்ணனுடைய தூண்டுதலால் பாண்டவர்கள் அன்
றிரவு ஓகவதீநதியின்கரையில் வஸித்ததும், யுதிஷ
டிரருடைய தூண்டுதலால் வாஸுதேவர் காந்
தாரியைத் தேற்றுதற்காக ஹஸ்தின
புரம் சென்றதும்)

பிறகு, பரிகாயுதம்போன்ற கைகளையுடையவாகளான அரசா
னைவரும் மகிழ்ச்சியுள்ளவாகளாகிச் சங்கங்களைமுழக்கிக்கொண்டு
ருப்பிடம் சென்றாகள். அரசரே! நம்முடைய பாசறையைக்
றித்துச்செல்லுகின்ற பாண்டவாகளைப் பின்தொடாந்து, மகாவில்
ளியான யுயுத்ஸுவும் அவ்வாறே ஸாத்யகியும்சென்றாகள், திருஷ
ட்யும்னனும் சிகண்டியும் திரௌபதிபுத்திராகளனைவரும் மற்ற
லாம்மஹாவில்லாளிகளும் தத்தம் சிபிரங்களைக்குறித்துச்சென்றா
. பிறகு, அந்தப்பாாத்தாகள், ஜனங்கள் வெளியில்போனபின் அரங்
போலக் காந்தியைஇழந்ததும், உத்ஸவத்தைஇழந்த பட்டணம்
ான்றதும், நாகம்பிடிக்கப்பட்ட மடுபோன்றதும், நாதனைஇழந்த
ம், ஸ்திரீகளாலும் நபும்ஸகாகளாலும் பெரும்பான்மையாக ஆக்கிர
கப்பட்டுள்ளதும், பிராயமுதிாந்த மந்திரிகளால் வீற்றிருக்கப்பட்
மரான துரியோதனனுடைய பாசறையினுள் பிரவேசித்தார்கள்.

அரசரே! துரியோதனனுக்கு முந்திச்செல்பவர்கள் காவிவஸ்தி
போல் அழுக்கடைந்த வஸ்திரத்தைத்தரித்து அஞ்சலிபந்தஞ்செய்
கொண்டு அவ்விடத்தில் இந்தப் பாண்டவர்களை உபாஸித்தார்க
மஹாராஜரே! ரதிகர்களுள் சிறந்தவர்களான பாண்டவர்கள் து
ராஜனுடைய பாசறையை அடைந்து ரதங்களினின்று இறங்கினார்க
பரதர்களுள் சிறந்தவரே! பிறகு, எப்பொழுதும் பிரியமாகவும் ஹி
மாகவுமிருக்கிற காரியத்தைச் செய்வதில் ஜாகரூகரான கேசவர்,
ஜுனனைப்பார்த்து, 'பரதர்களில் சிறந்தவனே! காண்டீவத்தை
பெரியவையான இரண்டு அக்ஷய்தூணீரங்களையும் கீழே இறக்
தோஷமற்றவனே! நீயும் இறங்கிவிடு. பிறகு, நான் இறங்
வேன். இது உனக்கு நன்மையைத்தரக்கூடியது' என்று சொன்
வீரனும் பாண்டுபுத்திரனுமான தனஞ்சயன் அதை அவ்வண்ண
செய்தான். பிறகு, மேதாவியான கோவிந்தர், அந்த அர்ஜுன
இறங்கின்பின், குதிரைகளுடைய கடிவாளங்களை விட்டு விட்
காண்டீவத்தை வில்லாகக்கொண்ட அர்ஜுனனுடைய ரதத்தினின்
கீழேஇறங்கினார். பிராணிகளுக்கு ஈசுவரரும், மஹாத்மாவுமா
அந்தக் கேசவர் இறங்கினவுடனே, வானரமும் த்வஜத்தில் வாஸ
செய்துகொண்டிருந்த தேவர்களுடன் விரைவாக விலகிச் சென்ற
அரசரே! துரோணராலும் கர்ணனாலும் திவ்யாஸ்திரங்களால் எ
கப்பட்டிருந்த அந்த மஹாரதமானது, பிறகு, உடனே அக்னியின
விரைவாகப் பற்றியெரிந்தது. காண்டீவத்தை வில்லாகக்கொண்
அர்ஜுனனுடைய ரதமானது அம்பறாத்தூணிகளுடனும் கடிவாள
களுடனும் குதிரைகளுடனும் நுகத்தடி கட்டுக்கயிறுகளுடனு
சாம்பலாகிப் பூமியில்விழுந்தது. பிரபுவே! அரசரே! அவ்வா
அந்த ரதம் சாம்பலானதைக்கண்டு பாண்டுபுத்திரர்கள் ஆச்சரிய
அடைந்தவர்களானார்கள். அர்ஜுனனும், கைகளைக் கூப்பி அன்புட
நமஸ்கரித்து அபிவாதனஞ்செய்து, 'கோவிந்தரே! பகவானே
என் ரதமானது நெருப்பினால் எரிக்கப்பட்டுவிட்டது? யதுந
ந்தனரே! இது என்ன பெரிதான ஆச்சரியம் உண்டாகியது? மிக
புஜபலமுள்ளவரே! நான் கேட்கத்தக்கதாக எண்ணினால் அதை
எனக்குச் சொல்வீராக' என்று வினவினான். வாஸுதேவர், 'அ
ஜுனா! இந்த ரதமானது முந்தியே துரோணர் கர்ணன் இவர்களு
டைய அஸ்திரங்களால் எரிக்கப்பட்டது. பகைவர்களைத் தவிக்க
செய்பவனே! நான் இதன்மீது ஏறியிருந்ததினால் யுத்தத்தில் இ
அழிந்துபோகாமலிருந்தது. நீ இப்பொழுது கருத்தகருத்தயனாகிவிட

டியால் என்னால் விடப்பட்ட இந்த ரதமானது இப்பொழுது ரமமாஸ்திர தேஜஸினால் எரிக்கப்பட்டுச் சிதறியது' என்றுசொன்ன ா. ஷாட்குணயபரிபூர்ணரும் சத்துருக்களை ஸம்ஹரிப்பவருமான சேவா, சிறிது புன்சிரிப்புடன் யுதிஷ்டிரராஜரைக் கட்டிக்கொண்டு, குந்தீநந்தனரே! பாக்கியத்தினால் நீர் ஜயசீலராக விளங்குகிறீர் தெய்வாதீனமாக உம்முடைய பகைவர்கள் ஜயிக்கப்பட்டார்கள் ரசரே! தெய்வாதீனமாகக் காண்டீவத்தைத்தரித்த அர்ஜுனனும் ண்டவனான பீமஸேனனும் நீரும் மாத்ரீபுத்திரர்களான நகுலஸஹ தவர்களும் ஸௌக்கியமாக இருக்கிறீர்கள் பாரதரே! வீரர்களுக்கு சத்தை உண்டுபண்ணினதும் பகைவர் கொல்லப்பட்டதுமான ந்த யுத்தத்தினின்று விடுபட்டீர்கள் மேலே செய்யவேண்டிய ரியங்களை விரைவாகச் செய்யும் முன்பு அர்ஜுனனுடன் உபப் வ்யநகரத்துக்குவந்த என்னை உத்தேசித்து மதுபர்க்கத்தைக் காடுத்து, நீர், 'மகாபாகுபலமுள்ளவரே! பிரபுவே! கோவிந்தரே! ராதாவும் உமக்கு நண்பனுமான இந்த தனஞ்சயனை எல்லா ஆபத் க்களிலும் ரக்ஷிக்கக்கடவீர்' என்று சொன்னீரன்றோ? அவ்விதம் சால்லிய உமக்கு நானும், 'அவ்வாறே ஆகுக' என்று சொன் ன்ன ஜனேச்வரரே! ராஜேந்திரரே! சூரனும் ஸத்திய பராக ரமனுமான உம்முடைய அந்த ஸவ்யஸாசியானவன் பிராதாக்க ாடு ஜயமுள்ளவனாகும்படி ரக்ஷிக்கப்பட்டான் வீரர்களுக்கு சத்தை உண்டுபண்ணுகிறதும் மயிர்க்கூச்சத்தை உண்டுபண்ணு றதுமான இந்த யுத்தத்தினின்று விடுவிக்கப்பட்டான்' என்று றினார் மஹாராஜரே! வாஸுதேவர் இவ்வண்ணம் உரைக்கக் கட்ட தர்மராஜரான யுதிஷ்டிரர், மயிர்பொடித்தவராகி, ஜனார்த்தன ரப்பார்த்து மறுமொழி கூறலானார் 'சத்துருக்களைத் துகைப் வரே! துரோணராலும் கர்ணனாலும் விடப்பட்ட பிரமமாஸ் ரத்தை ஸாக்ஷாத் வஜ்ரபாணியான இந்திரனேயானாலும் உம் மத் தவிர வேறு எவன் தாங்குவான்? தேவரீருடைய அனுக்ர த்தினால் யுத்தத்தில் அநேகர் கொல்லப்பட்டார்கள் மகாயுத் த்தை அடைந்தவனான அர்ஜுனனும் புறங்கொடுப்பவனாகாமலிருந் ன மகாபாகுபலமுள்ளவரே! அப்படியே, உமது அருளினால், னும் எனது [1] பரம்பரைகளும் காரியங்களைத் தொடர்ச்சியாகச் சய்து, பராக்ரமத்தினுடைய நல்லபலன்களை அடைந்தோம் உல த்தில் பிரஸித்திப்பெற்றிருக்கிறீர் உபப்லாவ்யத்தில், ஸ்ரீவியாஸ

1 வேறுபாடம்

மஹரிஷி, 'எஙகே தாமமோ அஙகே கிருஷணன ; எஙகே கிரு
ஷணனோ அஙகே ஜயம' என்று எனககுசசொன்னார' என்று கூறி
இவவாறு கூறககேட்ட வாஸுதேவர், யுதிஷடிரரைபபார்த்
'பாரதரே! குருநநதனரே! உமமுடைய தும சததுருககளுடை
மான பதினெடடு அகெஷௌஹிணிசேனைகளும இவவுலகில பல
னால அர்ஜுனனுககு ஈடாகா அபபடிபபட்ட இநதப் பாண
நநதனனான அர்ஜுனன திவயாஸதிரஙகளனைததையும சஙகரிட
னின்று அடைநது, 'யுததததில நீ எனககு ஸமமாக இருபபா
அலலது, மேலானவனாக இருபபாய' என்று அனுமதிகொடுக
படடவனாக மீணடு பூமியை வநதடைநதான பிரபுவே! நரஸ
டனான அர்ஜுனன உமமால அனுமதிகொடுககபபடடால சென்ற
யும நிகழகின்றதையும வருவதையும அரைநிமிஷததில (மரணத
அடைவிபபான எனபது என்னுடைய எணணம கோபஙகொண
தனஞசயன அரைநிமிஷததிறகுள பீஷமர, துரோணர, கிரு
கர்ணன, அஸவததாமா, ஜயதரதன ஆகிய இவர்களைக கொல
திறமையுளளவனான அநத அர்ஜுனன, தேவர்கள அஸுர
கநதர்வர்கள யக்ஷர்கள உரகர்கள ராக்ஷஸர்கள இவர்களுடன்கூ
மூவுலகஙகளையும ஜயிககசசகதியுளளவன இவவுலகிலுளள மா
ரைபபறறிச சொலலவேணடுமா? என்றால தூணடபபடடும அ
களைக கொலவதில புததியைச செலுததவிலலை அஃது அவ
ஏறபடடது தெயவததின செயல அதனால, அவர்கள அதிக
சாலிகளானார்கள அரசரே! இவவிஷயததில உணமையானசெ
கள என்றால நனகுஉரைககபபடடன என்னிடததில எலல
காணபிககபபடடன அதனால, இவன சததுருககளை ஜயிததா
அரசரே! மிககபுஜபலமமைநத அர்ஜுனனும எனககு ஸமான
பிரபுவே! மஹேஸவரரிடததினின்று அஸதிரஙகளைப பெறற பி
வான அநதஅர்ஜுனன எதைததான செயயமாட்டான?'' என்
பாரதரே! இவவாறுசொலலபபடட அநத வீரர்கள உ
டைய பாசறையை அடைநது பொககசஙகளையும மிகுதியான
தினகருவியலகளையும கைககொணடார்கள பாரதரே! நரேநதிர
மகாபாககியசாலிகளும சததுருககளை ஜயிததவர்களுமான அ
கள வெளளி, பொன, மணிகள, முததுககள, பூஷணஙகள, சிற
கமபளஙகள, தோலகள, யானைகள, குதிரைகள, ரதஙகள, சிற
சயனஙகள, கணககிலடஙகாத வேலைககாரர்கள, வேலைககாரிக
ராஜயததுககுரிய மறற உபகரணஙகள இவைகளையும குறை

டாத உம்முடைய தனத்தையும் அடைந்து ராக்க அட்டஹாஸஞ் செய்தார்கள். அந்தப்பாண்டவவீரர்கள் அனைவரும் அடிக்கடி தேறுதலடைந்து வாகனங்களைவிட்டுவிட்டுக் கவலையற்றவர்களாயிருந்தார்கள். மஹாராஜரே! பிறகு, மிக்க புகழுள்ளவரான வாஸுதேவர், 'நாம் மங்களத்திற்காகப் பாசறைக்கு வெளியில் வஸிக்கவேண்டும்' என்று உரைத்தார். 'அவ்வண்ணமே' என்று சொல்லிவிட்டு அந்தப் பாண்டவர்களெல்லாரும் அவ்வாறே ஸாத்யகியும் வாஸுதேவரோடு கூடினவர்களாக மங்களத்திற்காக வெளியில் சென்றார்கள். அரசரே! பகைவர்களைக் கொன்றவர்களான அந்தப்பாண்டவர்கள் [பா]வனமான ஓகவதீ என்கிற நதியை அடைந்து அன்றிரவு (அங்கே) வாஸம் செய்தார்கள். பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜா அச்சமயத்திற்கு ஏற்ற ஒரு விஷயத்தை ஆலோசித்து, 'மாதவரே! சத்துருக்களைச் சிக்ஷிப்பவரே! உமக்கு விருப்பமிருந்தால், குரோதத்தினால் எனக்கு கொல்லுகின்ற காந்தாரியைத் தணிப்பதற்காக அவ்விடம் செல்வது உமக்குத் தக்கதாகும். மஹாபாக்கியமுள்ளவரே! [1] ஹேதுக்களோடும் காரணங்களோடும் கூடினவையும் காலத்துக்குத் தக்கபடி சொல்லப்படுபவையுமான வாக்கியங்களால் சீக்கிரமாகக் காந்தாரியை [இ]வருத்தந் தணிந்தவளாகச் செய்யவேண்டும். பிதாமஹரான வியாஸபகவானும் அவ்விடத்தில் இருப்பார்' என்று வேண்டினார். பிறகு, யதுகுலத்திலுதித்தவரான கோவிந்தரை ஹஸ்தினபட்டணத்துக்கு அனுப்பினார்கள். பிரதாபசாலியான அந்த வாஸுதேவரும் தாருகனை ரதத்தில் ஏறும்படி செய்துகொண்டு அம்பிகாபுத்திரனை அரசர் (= திருதராஷ்டிரர்) இருக்கிற இடத்தைக் குறித்து வேகத்துடன் விரைவாகப் புறப்பட்டார். சைப்யம் ஸுக்ரீவம் என்கிற குதிரைகள் பூட்டின தேரின்மீதேறிச் செல்லப்போகிறவரான அந்தக் கண்ணபிரானைப் பார்த்து, பாண்டவர்கள், 'புத்திரர்கள் கொல்லப்பட்டவளும் [பு]த்தியுள்ளவளுமான காந்தாரியைத் தேறுதலடையும்படி செய்யும்' என்று வேண்டினார்கள். பாண்டவர்களால் உரைக்கப்பட்டவரும் ஸாத்வதர்களுள் சிறந்தவருமான அந்த ஸ்ரீ வாஸுதேவர் இந்தப் பட்டணம் அடைந்தார். பிறகு, பிள்ளைகள் கொல்லப்பட்ட காந்தாரியிடம் விரைவாகச் சென்றார்" என்று கூறினான்" என்றார்.

---

1 'ஹேதுக்கள் = காணப்பட்ட குற்றங்கள், காரணங்கள் = காணப்படாதவையும் அவசியம் நேரக்கூடியவையுமான குற்றங்கள்' என்பது பழைய உரை.

அறுபத்துநான்காவது அத்யாயம்

கதாயுத்தபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(காந்தாரியைத்தேற்றக் காரணமும், கோவிந்தர் காந்தாரியையும் திருதராஷ்டிரனையும் தேற்றிப் பாண்டவரிடம் திரும்பி வந்ததும்)

ஜனமேஜயர், "பிராம்மணோத்தமரே! யாதுகாரணம்பற்றி தர்மராஜரான யுதிஷ்டிரர், பகைவரைவாட்டுபவரான வாஸுதேவரைக் காந்தாரியினிடம் அனுப்பினர்? முந்தியே மாதவர் ஸமாதானத்திற்காகக் கௌரவர்களிடத்தில் போனார் அவர் அந்த விருப்பத்தை அடையவில்லை அதனால் இந்த யுத்தம் நேர்ந்தது பிராம்மணரே! யுத்தவீரர்களும் துரியோதனனும் கொல்லப்பட்டுப் பூமியில் பாண்டுநந்தனருக்கு யுத்தத்தில் பகைநாசம் ஏற்பட்டுச் சேனைகள் ஓட்டப்பாசறையும் சூன்யமாகி உத்தமமான புகழும் அடையப்பட்டிருக்கும் அத்தருணத்தில், மறுபடியும் வாஸுதேவர் சென்றதற்குக் காரணம் யாது? பிராம்மணரே! (யாராலும்) அறியமுடியாத முனமுன் ஜனார்த்தனர் தாமே சென்றமையால் அதற்குக் காரணமானது ... தாயிருக்குமென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை அத்வர்யுக்களு... சிறந்தவரே! பிராம்மணரே! இந்தக் காரியத்தினுடைய நிச்ச... தில் எது காரணமோ அஃதனைத்தையும் உள்ளபடி உரைப்பீர்... என்று வினவ, வைசம்பாயனர் சொல்லலானார்

"அரசரே! பரதர்களுள் சிறந்தவரே! இந்தக்கேள்வியான... உமக்குத் தகுந்தது என்னைப்பார்த்து எதைக்கேட்டீரோ அ... உமக்கு நான் உள்ளபடி உரைப்பேன் மன்னரே! பாரத... மஹாராஜரே! யுத்தமுறையை மீறிச்சென்று யுத்தரங்கத்தில் ... ஸேனனால் கதாயுத்தத்தினால் அநியாயமாகக் கொல்லப்பட்ட ... பலசாலியும் திருதராஷ்டிர புத்திரனுமான துரியோதனனைக்கண்... யுதிஷ்டிரருக்குப் பெரும்பயம் உண்டாகியது அந்த யுதிஷ்டிரர் ம... பாக்யவதியும் தவமுள்ளவளுமான காந்தாரியை நினைத்தார் அ... கோரமான தவத்தினால் மூவுலகங்களையும் எரித்துவிடுவள் ஆ... சிக்கின்ற அந்த யுதிஷ்டிரருக்கு, அப்பொழுது, 'குரோதத்தி... ஜ்வலிக்கின்ற காந்தாரியின் குரோதசமனம் முந்தி ஏற்படவேண்... அவள் நம்மால் செய்யப்பட்டிருக்கிற இப்படிப்பட்ட புத்திரவ... தைக்கேட்டுக் கோபங்கொண்டவளாகி நம்மை மனத்திலுள்ள ...

ாகனியினால சாமபலாககச செயவாள் புததிரன கபடமிலலாமல் த்தனுசெயததையும வஞசனையினால கொலலபபடடதையும கேட்டு வள கடுமையான இந்த துககததை எவவாறு பொறுக்கச சகதி ளளவளாவாள ?" எனறு இவவிதபுததி தோனறியது யுதிஷடிரா, வவணணம பலவாறு ஆலோசிததுப பயததோடும சோகததோடும ாஸுதேவரைப பாாதது இநத வாககியததை உரைககலானா

'கோவிநதரே! அசசுதரே! மனிததினாலும அடையமுடியாத ன இநத ராஜயமானது பகைமுடிககபபெறறதாகத தேவரீருடைய னுக்கிரஹததினால நமமால அடையப்படடது மிகக புஜபலமுளள ரே! யாதவநநதனரே! மயிாபுளகமடையசசெயகிற யுததததில னககு நேரில நீா மிகவுமபெரிய அடிகளையுமபடடீா மிக்கதோள லியமைநத அசசுதரே! முறகாலததில தேவாஸுரயுததததில் தேவ ருககளுடைய வததகினபொருடடு உமமால எவவிதமான உதவி யபபபடடதோ, எபபடி தேவசததுருககள கொலலபபட்டார ளா அவவிதம எஙகளுககும உதவிபுரிநதீா, (எஙகளபகைவரும லலபபடடாாகள) விருஷணி வமசததிலுதிததவரே! உமமால ாததியம செயதும நாஙகள காககபபடடோமனறோ? 'மஹாயுத் ததில பலகுனனுககு நீா நாததராயிலலாமலிருநதால இநதச சேனைக் லானது யுததததில எவவாறு ஜயிககபபடககூடியதாகும்? மாத ரே! பெரிய கதையடிகளும பரிகஙகளால அடியும சக்திகளாலும் ணடிபாலஙகளாலும தோமரஙகளாலும கோடாலிகளாலும அடியும் கஞருககாக உமமால தாஙகபபடடன மிகக கொடிய சொறகளும டகபபடடன யுததததில வஜராயுதம வீழததறகொபபான ஆயுத ழசசிகளும தாஙகபபடடன அசசுதரே! துரியோதனன கொல பபடடதனால உமமுடைய அநதபபாரமஙகள ஸபலமாயின ாவிநதரே! அவை எலலாம மீணடும வீணாகாவணணம செயயும தவரே! ஜயம அடையபபடடிருககுநதருணததில, நமமுடைய ாமானது ஸநதேகமாகிற ஊஞசலில ஏறியிருககிறது மிககபுஜபல் ளளவரே! காநதாரியினுடைய கோபததைத தணியுமபடிசெயயும் ாபாககியவதியான அநதககாநதாரி நாளதோறும் உககிரமான ததினால இளைததிருககிறாள, புததிராகள பௌததிராகள இவா ன வததைதககேடடு நிசசயமாக நமமை எரிபபாள வீரரே! வளுடைய மனததைத தெளியுமபடி செயவதுதான இசசமயத கு உரியதெனபது எனனுடைய எணணம புருஷோததமரே! ராததினால மிகவும ஜவலிப்பவளும புத்திரவியஸனத்தினால

இளைததவளுமான அநதககாநதாரியை உமமைததவிர வேறு எந
மனிதன பாரககச சகதியுளளவன? பகைவாகளை அடககுபவரே
மாதவரே! குரோதததினுல ஜவலிககினற காநதாரியை மனதெ
வடையச செயவதினபொருட்டு அஙகே நீா செலவதுதான ஸ
யோசிதமெனறு எனககுத தோனறுகிறது மஹாபாகுபலமுள
வரே! நீரனறோ உலகஙகளை உணடுபணணுகிறவா, பறபல நா
ரூபஙகளைபபடைததவா, உலகஙகளுடைய உதபததிககும நாசதது
கும காரணம ஹேதுககளோடும காரணஙகளோடும கூடியவைகளு
ஸமயோசிதமாகச சொலலபபடடவைகளுமான வாககியஙகளால கா
தாரியைச சீககிரமாகவே கோபம தணிநதவளாகசசெயவீா பித
மஹாரான வியாஸபகவான அஙகே இருபபாா மிகக தோளவ
அமைநதவரே! ஸாதவதாகளுள சிறநதவரே! பாணடவாகளுக
நனமையை விருமபுகினற நீா எலலாவிதததிலுலும காநதாரிககு
கோபநதணிததலைச செயயககடவீா' எனறு கூறிஞா

யதுகுலததைத தாஙகுபவரான ஸ்ரீ கேசவா, தாமராஜருடை
வசனததைக கேடடுத தாருகனை அழைதது, 'ரததை ஸிதத
செய' எனறு சொனஞா பிறகு, கேசவருடைய வசனததைககே
டுத தாருகன, விரைவுடன, ரதமானது ஸிததமாயிருககிறதெனப
மஹாதமாவான அவரிடம தெரிவிததான யாதவாகளுள சிற
வரும பகைவரைவாடடுபவரும பிரபுவுமான கேசவா அநத ரதத
மீதுஏறிககொணடு விரைவாக ஹஸதிஞபடடணம செனறா மஹ
ராஜரே! பிறகு, ஆறுகுணஙகளுளளவரும சிறநத வீாயமுளளவ
மான மாதவா ரதததிலேறிககொணடு சென்று ஹஸதிஞபட
ணததை அணுகி அதில பிரவேசிததாா வீரரான கணணபிரா
தேரினெலியினுல நகரததை ஒலியிடுமபடி செயதுகொணடுநுழைந
திருதராஷடிரனுககு அறிவிதது, உததமமான ரதததினினறு இற
கித தைரியததுடன திருதராஷடிரனுடைய அரணமனையில பிர
சிததாா, அநத இடததில முநதியே வநதிருநத ரிஷிஶரேஷடரா
வியாஸரைக கணடாா ஜஞாததனரான கேசவா, ஸ்ரீவியாஸா திரு
ராஷடிரமகாராஜா இவாகளின காலகளில வணஙகித தைாயததுட
காநதாரியையும வநதனஞசெயதாா ராஜேநதிரரே! பிறகு,யாதவ
ளுளசிறநதவரும அதோகஷஜருமான ஸ்ரீவாஸுதேவா, திருதராஷ
ரனுடைய கையைப பிடிததுககொணடு 'உரகக ரோதனமசெயதா
பகைவாகளை அடககுகிறவரான அநதககேசவா ஒரு முகூாததகால
சோகததினுலுணடான கணணீரைச்சொரிநது தணணீரால இருக

புமதுடைததுககொணடு விதிபபடிஆசமனமசெயது திருதராஷ்
னுபபாரதது வணககமான வாககியததை உரைககலானா
'பாரதரே! முனபு நடநததும இனிநடபபதும ஒனறும உமக்கு
தெரியாததிலலை பிரபுவே! பாரதரே! உமமுடையமனததை அனு
ததவாகளான எலலாபபாணடவாகளும குலததிறகும அவவாறே
ததிரியாகளுககும அழிவுணடாகாதபடி காலததை அனுஸரிதது
துகொணட அநதவிஷயமும உமககு நனகுதெரியும தாமபுதா
யுதிஷடிரா பிராதாககளோடு உடனபாடடைசசெயதுகொணடு
றுததிருநதாா கபடமான சூதாடடததினால ஜயிககபபடடிருக
சுததாகளான பாணடவாகள வனவாஸததையும ஏறறுககொணு
ா பறபலவேஷஙகளால மறைககபபடட பாாததாகள அஜஞாத
பததையும ஏறறுககொணடனா பாணடவாகளால இனனும
ம அனேக கிலேசஙகள அசகதாகளபோல எபபோதுமஅனுபவிக
படடன. யுததஸமயம ஸமீபிததததருணததில நானே நேரில வநது
ராஜனஙகளுககுமெதிரில உமமிடம ஐநதுகிராமஙகளை வேணடி
ன காலததினால கவரபபடட நீா பேராசையினால கொடுகக
லை அரசரே! உமமுடைய அபராததததினால எலலாக்ஷததிரியா
ம நாசமடைநதாாகள பீஷமராலும ஸோமதததனாலும பாஹலீக
ம கிருபராலும தரோணராலும துரோணபுததிரராலும புததி
யான விதுரராலும நிததியம ஸமாதானததைபபறறி வேணடப
ா நீா அதைச செயயவிலலை பாரதரே! எலலாமனிதாகளும
ததினால அடிககபபடடமனததையுடையவாகளாக மயஙகுகினற
ளை நோநதிருககினற இநதவிஷயததில நீரே முநதி விவேகமில
வராகிவிடடீா காலபலததைவிட வேறு எனனகாரணமிருக
றது? தெயவமே முககியகதி மஹாபிராஜஞரே! பாணடவாகள
தோஷஙகளைச சுமததாதீா மஹாதமாககளான பாணடவா
டம முறைததவறுனசெயகை சிறிதுமிலலை பகைவாகளைததவிக்க
செயபவரே! தாமததினாலும நியாயததினாலும சிநேகததினாலும
வ அனைததையும உமது சொநதககுறறததினால நோநதபயனெ
அறிநது, நீா பாணடுபுததிராகளமீது கோபததைப பாராடடலா
. நாதரே! நீரும காநதாரியுமாகிய உஙகள ஸநததியும வமசமும
டஙகளும புததிரனால செயயபபடுமபலனும பாணடவாகளிடம
பெறறிருககினறன. கௌரவாகளுடபுலிபோனறவரே! நீா வியஸ
டையவேணடாம புகழபெறறவளானகாநதாரியும வியஸனமடை
வணடாம புருஷஶரேஷடரே! பாணடவாகளிடததில பூாவததை

எண்ணவேண்டாம் பாரதரே! இது முழுமையும் உம்முடைய
கிரமத்தினால் விளைந்தது என்று எண்ணிப் பாண்டவர்கள்மீது
எண்ணமுள்ளவராயிரும் உமக்கு வந்தனம் மஹாபாகுபலமுள
வரே! பரதஸ்ரேஷ்டரே! தாமராஜருக்கு இயற்கையாகவே
மிடத்திலிருக்கிற பக்தியையும் நேசத்தையும் நீர் அறிந்திருக்கி
தீங்கிழைத்தவர்களான பகைவர்களுக்கு இந்தத் துன்பத்தைச்செய
அவர் இரவும்பகலும் தகிக்கப்படுகிறார் ஸுகத்தை அடையவேயில
நரஸ்ரேஷ்டரே! ஆண்மையிற்சிறந்தவரான அந்த யுதிஷ்டிரர்
மையும் புக்முள்ளவளான காந்தாரியையும்பற்றித் துக்கித்துக்கொ
சாந்தியை அடையவேயில்லை அவர் அதிகவெட்கத்தினால் கவ
பட்டவராகி, புத்திரசோகத்தினால் நன்கு வாட்டப்பட்டவரும்
லைபுறற) புத்தியினால் பொறிகலங்கியவருமான உம்மை அ
வில்லை' என்றார்.

மகாராஜரே! யதுவம்சத்திலுதித்தவர்களுள் உத்தமரான
கோவிந்தர், திருதராஷ்டிரரைப்பார்த்து இவ்வாறு உரைத்துவிட
சோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவளான காந்தாரியைப்பார்த்து உ
மான வாக்கியத்தை உரைக்கலானார் 'ஸுபலனுடைய பெண்
நல்லவிரதத்தை அனுஷ்டிக்கிறவளே! நான் உன்னைநோக்கிச் செ
வகைத் தெரிந்துகொள் கல்யாணி! இவ்வுலகில் உனக்கு ஸம
ஸ்திரீ இப்பொழுது இல்லை அரசியே! இரண்டுபக்ஷத்தார்களுக்
ஹிதமானதும் தர்மத்துடனும் அர்த்தத்துடனும்கூடியதும் ஸ
யினக்கண் என்னெதிரில் சொல்லியதுமான வாக்கியம் நினைவிருக்கிற
கல்யாணி! நல்வார்த்தையை உரைத்தாய் உன்னுடைய புத
களால் அது அவ்வாறு செய்யப்படவில்லை 'ஜயத்தில் விருப்பமு
துர்யோதனனுக்கு நீ கடுமொழியையும் சொன்னாய் ராஜபுத்தி
'மூட! என்வசனத்தைக் கேள் எங்கே தர்மமோ அங்கே ஜய
என்றுகூறிய உன்னுடைய இந்தவாக்கியம் அப்படியேவந்துவிட்ட
கல்யாணி! இவ்வாறு அறிந்திருப்பவளான நீ சோகத்தில் மனத்
செலுத்தாதே பாண்டவர்களுடையநாசத்தில் ஒருபொழுதும்மன
எண்ணம் உண்டாகவேண்டாம் மஹாபாக்கியவதியே! தவவலி
யினால் குரோதத்தினால் ஜ்வலிக்கின்றகண்ணால் சராசரங்களு
கூடினபூமியையும் எரிப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவளாயிருக்கிறாய்'
றார் வாஸுதேவருடைய வார்த்தையைக்கேட்டுக் காந்தாரியான
'மஹாபாகுபலமுள்ளவரே! கேசவரே! இது நீர் சொல்லுகிற
தான் மனோவியாதிகளால் எரிக்கப்படுகின்ற எனக்குப் புத்தி

ிவிட்டது ஜனார்த்தனரே! உம்முடைய வாக்கியத்தைக்கேட்டு
னுடைய அந்தப்புத்தியானது நிலைபெற்றுவிட்டது கேசவரே!
தாகருள் உத்தமரே! கண்ணில்லாதவரும் பிராயமுதிர்ந்தவரும்
ர்கள் மாண்டுபோனவருமான திருதராஷ்டிரராஜருக்கு ஒன்று
ந்திருக்கிற பாண்டவவீரர்களுடன்கூடின நீரே கதி" என்கிறவர்க
தை உரைத்தாள். "புத்திரசோகத்தினால் தபிக்கப்பட்டவளான
தாரி இவ்வளவுவரையும் வசனத்தை உரைத்துவிட்டு வஸ்திரத்தி
முகத்தை மூடிக்கொண்டு உரக்க அழுதாள். பிறகு மகாபுஜ
முள்ளவரும் பிரபுவுமான கேசவர், சோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட
க்காந்தாரியை ஹேதுக்களுடனும் காரணங்களுடனும் கூடின
ியங்களால் ஸமாதானப்படுத்தினார். லக்ஷ்மீநாதரான கேசவர்
தாரியையும் திருதராஷ்டிரனையும் ஸமாதானப்படுத்தி அஸ்வத்த
ாவினால் கருதப்பட்டிருக்கிறவிஷயத்தை அறிந்தார். ராஜேந்
ரே! பிறகு, கேசவர், விரைவாக எழுந்திருந்து வியாஸருடைய
ால்களையும் முடியினால்வணங்கிக் கௌரவராஜனைநோக்கி, 'குரு
ஷ்டரே! உம்மிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொள்ளுகிறேன். துக்க
ில் மனத்தைச்செலுத்தவேண்டாம். துரோணபுத்திரருடைய
பிராயம் கெட்டதாயிருக்கிறது. அதனால், விரைவாக எழுந்து
டேன். அவரால் இரவில் பாண்டவர்களைக் கொல்வதில் புத்தி
ாது வைக்கப்பட்டிருக்கிறது' என்று கூறினார். இந்த வசனத்
க்கேட்டு, மகாபாகுபலமுள்ள திருதராஷ்டிரன், காந்தாரியோடு
னவனாக, கேசியைஅழித்தவரான கேசவரைப்பார்த்து, 'மகா
பலமுள்ளவரே! சீக்கிரமாகச்செல்லும். பாண்டவர்களைப் பார்த்து
ீராக. ஜனார்த்தனரே! மீண்டும் உம்மோடு நான் சீக்கிரமாக
ிபெறுவேன்' என்றுகூறினான். பிறகு, அச்சுதர் தாருகனோடு
 வேகமாகப் புறப்பட்டார். மன்னரே! வாஸுதேவர் சென்ற
ன, அறியமுடியாத மனமுள்ளவரும் உலகங்களால் நமஸ்கரிக்கப்
வருமான வியாஸர், ஜனார்த்தனன் திருதராஷ்டிரனை ஸமாதானஞ்
தார். அரசரே! தாமரைக்கண்ணரான வாஸுதேவரும் கிருதகிருத்ய
 பாண்டவர்களைப் பார்க்க எண்ணங்கொண்டு ஹஸ்தினாபட்ட
த்திலிருந்து பாசறைக்குச் சென்றார். அந்த மாதவர், இரவில்
றைக்குச்சென்று பாண்டவர்களை அடைந்தார். அவர்களுக்கு
 விருத்தாந்தத்தைச்சொல்லி அவர்களுடன்கூடி ஜாக்கிரதை
ய் இருந்தார்.

அறுபதத்தைந்தாவது அத்யாயம்.

கதாயுத்தபாவம். (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனன் புலம்பியதும், ஸமாசாரம் கொண்டுபோகிறவ
துரியோதனன் சாய்ந்ததை அஶ்வத்தாமாவுக்குத்
தெரிவித்ததும்.)

திருதராஷ்டிரன, "ஸஞ்ஜய! சூரனெனகிற காவமுள்ளவ
தொடைகள முறிககபபட்டுப பூமியிலவிழுநதவனும காலால தஃ
மிதிககபபடடவனுமான எனனுடைய புததிரன எனன ெ
ஞன? அதிககோபமுளளவனும பாணடவாகளிடததில வைரமு
வனுமான துரியோதனராஜன மகாயுததததில மிகக வியஸன
அடைநதிருககையில எனனசொனஞன?" எனறுவினவ, ஸஞ
சொலலலாஞன

"அரசரே! நராதிபரே! அநதத துயரககடலில மூழகின
சன சொனனதை உளளபடி நான உரைபபேன, கேளும மன
தொடைகள முறிககபபடடவனும புழுதியிஞல மூடபபட
மான அநதத துரியோதனராஜன அசசமயததில தலைமயிர
கோதிககொணடு பததுததிசைகளையும பாாததது முயறசி
கேசஙகளைமுடிநது ஸாபபமபோலப பெருமூசசு விடடுககொ
கோபததிஞலும கணணீராலும வியாபிககபபடட இருகணகளா
எனனைபபாாததது இருகைகளையும பூமியிலதேயததது அடஙகாத
கொணட யானைபோலச சிதறியிருககினற தலைமயிரகளை ஆ
கொணடு பறகளால பறகளைககடிததுப பாணடவாகளுள மூ
ரான யுதிஷ்டிரரை நிநதிததுப பெருமூசசுவிடடுப பினவரு
கூறலாஞன 'சநதனுகுமாரருமநாதருமான பீஷமரிடததி
சஸதிரதாரிகளுள சிறநத காணனிடததிலும கிருபரிடத்தி
சகுனியிடததிலும அஸதிரதாரிகளுள சிறநதவரான துரோ
ரிடததிலும அஶ்வததாமாவிடததிலும அவவாறே சலலியன
திலும சூரஞன கிருதவாமாவினிடததிலும மஹாத்மாககள
இனனும மறறச சூராகளிடததிலும பாரததைவைததவஞன
இநத நிலைமையை அடைநதேன காலம எவவிதததிஞலும
டததகாததனறோ? பதிஞேரா அகெஷளஹிணிககு நாத
அபபடிபபடட நான இநத நிலைமையை அடைநதேன
பாகுபலமுளளவனே! காலததைத அடைநது ஒருவனும

க்கவியலாது இந்தயுத்தத்தில் ஜீவித்திருக்கிற என்னைச் சோா ாகளிடத்தில், 'நான பீமஸேனனுல யுத்தமுறையைமீறி அடிக்கப் டேன' என்று சொல்லவேணடும் பாணடவாகளால பூரிஸரா , காணன, பீஷ்மா, புத்திமானுன துரோணா இவாகளவிஷயத மிகக குரூரமான அநேக செய்கைகள செய்யப்பட்டன குரூரா ான பாணடவாகளால நிந்திக்கப்பட்ட இந்தக்காரியமும செய்யப டது இதனுல, அவாகள ஸாதுக்களிடத்தில நிந்திக்கத்தக்க மையை அடைவாாகள எனபது என்னுடைய எணணம கபடத் ால ஜயத்தைத்தேடுவதினுல பராக்கிரமசாலிக்குப் பிரீதி எவவாறு டாகும? கறறறிநதவருள எவனதான ஸமயத்தை மீறி நடந்த மதிப்பான? கறறறிநதவன எவனதான பாவியும பாணடுபுத் னுமான விருகோதரனபோல அதாமத்தினுல ஜயத்தை அடைந்து தோஷிப்பான? தொடைகள முறிந்தவனுன என்னுடைய தலை து கோபங்கொணட பீமஸேனனுல காலால இப்பொழுது மிதிக் பட்டதெனபதைக்காட்டிலும என்ன ஆச்சாயம இருக்கிறது? ஸஞ ! மிகவாடடுபவனும ஸ்ரீயினுல அடையப்பட்டவனும பந்துக் ன நடுவிலிருப்பவனுமான இவனை எந்தமனிதன இவவணணம பவனே அவனலலனே ஆணபிளளை? ஸஞ்சய! யுத்ததாமத்தை நதவாகளும துக்கத்தினுல பீடிக்கப்பட்டவாகளுமான என டைய மாதாபிதாக்களிடம நான சொனனதாகப பினவருமாறு ிவிக்கவேணடும 'யாகங்கள செய்யப்பட்டன. வேலைக்காராகள ஷிக்கப்பட்டாாகள கடலசூழந்த பூமியானது நனகு ஆளப்பட ஸஞ்சய! உயிரோடேயே இருக்கிற சத்துருக்களுடைய தலை நான நிலைபெறறிருந்தேன சக்திக்குத்தக்கபபடி கொடுக்கத்தக்க துக்கள என்னுல கொடுக்கப்பட்டன மித்திராகளுக்குப் பிரியம யயப்பட்டது சத்துருக்கள எலலாரும பீடிக்கப்பட்டாாகள ன என்னைக்காட்டிலும நலல முடிவோடிருப்பவன? பந்துக்கள லாரும ஸமமானிக்கப்பட்டாாகள பூஜிக்கத்தக்கஜனங்கள நனகு ிக்கப்பட்டாாகள மூனறு புருஷாாத்தங்களும அநுஷ்டிக்கப டன எவன என்னைக்காட்டிலும நலலமுடிவை அடைந்தவன? ியாகளான அரசாகளிடம ஆஜ்ஞைசெலுத்தப்பட்டது எவவி தாலும கிடைக்கஅரிதான கௌரவம அடையப்பட்டது. அவ ற நலலகுதிரைகளினமீது ஏறிச சவாரிசெய்யப்பட்டது எவன னேடு ஸமமாகச சிறந்தநிலைமையைப பெறறவன? பகைவரின சங்கள என்னுல அடையப்பட்டன அரசாகளும அடிமைகள

1 ௩அ

போல அனுபவிககபபடடாாகள நணபாகளுககு நலலகாரியமெ
யபபடடது எவன எனககுசசமமாகச சிறநத முடிவைபபெறறவ
விதிபபடி அதயயனம செயயபபடடது தானம செயயபபட
நோயிலலாத வாழநாளும கழிககபபடடது. எனககுரியசெய
லோகஙகள ஜயிககபபடடன எனனிலும எவன நலல முடிவு
றவன? பிரபுவே! தெயவாதீனமாக, நான யுததததில வெலலப
விலலை நான, அடிமைககாராகளபோலப பகைவரை அடுககவில
விசாலமான எனனுடைய அரசசசெலவமானது, தெயவசசெயல
நான மாணடபிறகு பிறரை அடைநதது தமககுரிய தொழி
செயகினற க்ஷததிரியாகளுககு எது இஷடமோ அபபடிபப
நாசம எனனால அடையபபடடது எவன எனககுசசமமாக ந
முடிவு பெறறவன? பாககியததினால, அறபனபோல நானஜயிக
படடு வைரததினினறு திருமபவிலலை தெயவாதீனமாக, ஒரு
மான அவமானததைபபெறறுத தோலவி அடைவிககபபடவி
தூஙகுகிறவனையோ அலலது மிகக மயககமுறறிருபபவனையோ
மிடடுககொலவதுபோல யுதததாமததை மீறினவனான பீமசே
னால ஸமயததைததானடி இவவாறு கொலலபபடடேன ம
பாககியசாலியான அசுவததாமாவுககும ஸாதவததனனகிருதவாம
கும சாரதவதரான கிருபருககும 'அதாமததினால பிரவிரததித
களும யுதத தாமததை முழுதும கடநதவாகளுமான பாணடவா
விஷயததில பெருமபானமையாக நீஙகள நமபிககைவைககலாகா
எனறு நான சொனனதாகச சொலலவேணடும' எனறான ஸ
விககிரமனும அரசனுமான உமமுடைய புததிரன ஸமாச
கொணடுபோகினற தூதாகளைபபாாதது, 'நான யுததத
பீமஸேனனால அதாமததினால கொலலபபடடேன அபபடி பப
நான, ஸவாககததை அடைநத துரோணரையும அவவாறே கா
யும சலயனையும மஹாவீாயமுளள விருஷஸேனனையும ஸ
னுடைய குமாரனான சகுனியையும மஹாவீாயமுளள ஜலஸந
யும அரசனான பகதததனையும மஹாவிலலாளியான ஸோமதத
யும ஸிநதுதேசாதிபதியான ஜயதரதனையும எனககு ஸமமான
சாஸனன முதலான தமபிமாரையும விககிரமசாலியான துசசா
புததிரனையும லக்ஷமணனையும இரணடுபுததிராகளையும இன
மறற எனனைசசாாநத ஆயிரககணககான அனேக வீராகளையும
டததினினறு தவறின வழிபபோககனபோலப பினபுறமதொ
நதுசெலலபபோகிறேன தமையனமாாகளும கணவனும ம

ா

ாகளென்பதைககேட்டு அதிகமாக அலறுகின்றவளும துககததி
ல் பீடிககபபட்டவளுமான என தஙகையாகிய அநததது்சசலை
வாறு இருக்கபபோகிறுள? பிராய்ந்திரந்தவரும் அரசருமான
ா பிதாவாகிய திருதராஷ்டிரா காநதாரியுடனகூடினவராக நாட
பெணகளோடும பேரனமாாகளுடைய மனைவிகளோடும என்ன
மை அடைவாா? கலயாணியும விசாலமான கணகளுடனகூடிய
ருமான லக்ஷ்மணனுடைய மாதாவும புததிராகளையும பாததாவை
இழநததிஞல நிசசயமாகவே விரைவாக நாசததை அடைவாள.
ன்யாஸியும பேசுவதில திறமையுளளவனுமான [1] சாாவாகன அறி
ஞுகில மகாபாகயசாலியான அவன நிசசயமாக எனககுப பரிஹா
ந செயவான மூவுலகஙகளிலும பிரஸிததிபெறற ஸமநதபஞசக
னகிற புணயக்ஷேததிரததில நான மரணததை அடைநது
மவைத லோகஙகளை அடையபபோகிறேன' என்று சொன்ஞன
ா! பிறகு, ஆயிரககணககான ஜனஙகள நீரததுமபுகின்ற கண
ளாடு கூடியவாகளாக அரசனுடைய புலமபலைககேட்டுப பததுத
சைகளிலும ஓடிஞாகள பிறகு, ஸமுததிரஙகளுடனும வனங
ருடனுங கூடியதும சராசரஙகளுடன கூடியதுமான பூமியானது
ரொலியுடன பயஙகரமாக அசைநதது திசைகளும கலஙகின
வாகள துரோணபுததிரரிடம சென்று கதாயுததததில நடநத
ஷயஙகளையும அரசன வீழததபபட்டதையும நடநதபடி தெரிவித
ாகள பாரதரே! பிறகு, தூதாகளனைவரும துரோணபுததிர
டததில அதைச சொலலிவிட்டுத துககததிஞல வாட்டததை
டைநதவாகளாகவும சோகததிஞல தாககபபட்ட மனமுளளவா
ாகவும நெடுஙகாலம சிநதிதது மனவருததமுறறவாகளாக வநத
நிலை அடைநது தம தம இருபபிடம சென்ருாகள

---

1 பிராமண வேஷம பூணட ஓா அரககன

அறுபத்தாறுவது அத்யாயம

கதாயுத்தபாவம் (தொடர்ச்சி).

(அஶ்வத்தாமாவும் கிருபரும் கிருதவர்மாவும் துர்யோதனனைப்பா
துத் துக்கித்ததும், அஶ்வத்தாமாவுக்கும் துர்யோதனனுக்கும் ஸல்
லாபமும், அஶ்வத்தாமா இரவில் பாண்டவர்களைக் கொல்
வதாகப் பிரதிஜ்ஞை செய்ததும், துர்யோதனன்
சொற்படி க்ருபர் அஶ்வத்தாமாவை ஸேனாதி
பதியாக அபிஷேகஞ் செய்ததும்)

அரசரே! ஸமாசாரஙகொணடுபோகிறவாகளிடமிருநது து
யோதனனுடைய வததைதககேடடு, அபபொழுது பாணடவா
போக மிகுநதிருபபவாகளும கூாமையான பாணஙகளாலும கி
களாலும தோமரஙகளாலும சகதிகளாலும பிளககபபடடிருபப
களுமான அஶ்வததாமா, கிருபா, ஸாதவததுன கிருதவாமா ஆ
இநதகெளரவ மஹாரதாகளவேகமுளள குதிரைகளோடுவிரைவு
யுதத பூமியை வநதடைநதாகள, காடடில காறறின வேகததி
முறிததுததளளபபடட பெரிய ஸாலவிருக்ஷமபோல அவவிடத்
அடிததுததளளபபடட மஹாதமாவான துரியோதனனைக கண
கள பூமியில புரளுகினறவனும, ரததததால நனகு நனைககபப
வனும, அரணயததில வேடனால தளளபபடட பெரிய யானைபோ
றவனும, பலவாறு சுழலுகினறவனும, ரததபபெருககினால முழு
நனைககபபடடவனும, ஆதிதயனுககுக கோசரமான ஸதலததினின
தறசெயலாக வீழநதிருககினற சநதிரன போனறவனும, ஊழிககா
றினால வறறசசெயயபபடட கடலபோனறவனும, ஆகாயததில ப
யினால சூழபபடட மணடலததுடன கூடின பூாணசநதிரன போன
வனும, புழுதியினால கவரபபடடவனும, நீணட கைகளுளளவ
விகரமததில யானைபோனறவனும், பொருளை அடைய விரும
வேலைககாராகளால சிறநத அரசன சூழபபடுவதுபோலக கோரம
பூதகணஙகளாலும ஊனுணணும பிராணிகளாலும நானகு பக
களிலும சூழபபடடவனும, புருவநெறிததிருககும முகமுளளவ
கோபததினால கணகளைபபுரடடி விழிபபவனும கோபமுளளவ
புருஷஶ்ரேஷ்டனும், பூமியில பிரஸிததிபெறறவனும், அவவா
கீழே விழுததபபடடவனும், சிறநத விலலாளியும, பூமியில விழு
ருபபவனுமான அநத அரசனைக கிருபாமுதலான அநத எலலார

ந்மகண்டு மோகமடைந்தார்கள் அனைவர்களும் ரதங்களினின்று
மூ இறங்கி அரசனருகில் விரைவாக ஓடி அவனை அடைந்து பூமி
உட்கார்ந்தார்கள் மஹாராஜரே! பிறகு, அஸ்வத்தாமா, கண
ல் நீர்ததும்பப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு,அரசர்க்கரசனைவர்க்
தலைவனான பரதஸ்ரேஷ்டனைப்பார்த்து, 'புருஷஸ்ரேஷ்டனே!
த மண்ணுலகில் நீ புழுதிகளில்புரண்டு படுத்திருக்கிறபடியால்
சயமாக இந்த உலகில் புண்யமென்பது சிறிதுமில்லை ராஜேந்
ா! முன்பு, நீ அரசனயிருந்து பூமியில் ஆணைசெலுத்தி இப்
ழுது நிர்ஜனமானகாட்டில் எவ்வாறு ஒருவனயிருக்கிறாய்? பரதா
ல் சிறந்தவனே! துச்சாஸனனையும் மஹாரதனான கர்ணனையும்
படிப்பட்ட எல்லா நண்பர்களையும் நான் காணவில்லை இதுஎன்ன?
ரகனுதனான நீ புழுதிகளால் பூசப்பட்ட மேனியையுடையவனுகப்
திருத்தலால் தெய்வகதியானது எவ்விதத்தினாலும் அறியமுடி
தென்பது நிச்சயம் பகைவரைவாட்டுபவனான இந்த அரசன்
சார்களுக்கு முன்னிலையில்சென்று, புலலுடன்கூடின புழுதியை
விலக்கவுகிறான் காலத்தினுடைய மாறுட்டத்தைப்பார்! அரசனே!
சற்றதான உன்னுடைய அந்தக்குடை எங்கே? சாமரம் எங்கே?
ஸ்ரேஷ்டனே! உன்து அந்தப் பெரிய சேனை எங்கேபோய்விட்
? உலகங்களுக்குக் குருவும் நாதனுமான நீ ஒருகாரணத்தினால்
த நிலைமையை அடைந்தாயாதலால் நிச்சயமாகக் காரியங்களு
ய கதியானது எவ்விதத்தாலும் அறியமுடியாததே (ஐச்வர்யத
தல்) இந்திரனை மிஞ்சுபவனான உனக்கு நேர்ந்திருக்கின்ற இந்த
ஸனத்தைக் கண்டு, சாஸ்வதமாகவேயிருந்தாலும், ஐஸ்வர்யமா
து எல்லாமனிதர்களிடங்களிலும் சாஸ்வதமல்லாததென்றே எண்
படுகிறது' என்று கூறினா

வேந்தரே! விசேஷமாகத் துக்கித்த அந்த அஸ்வத்தாமாவினு
ய அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு உமமுடையகுமாரன ஸமயத்திற
றதான இவ்வசனத்தை உரைக்கலானான் துரியோதனராஜன்,
பொழுது இரண்டுகைகளாலும் கண்களைத்துடைத்துக்கொண்டும்
கத்தால உண்டான கண்ணீரைப் பெருக்கிக்கொண்டும் கிருபா
தலான எல்லாவீரர்களையும் பார்த்து, 'இப்படிப்பட்ட இந்த லோக
மானது பிரமமதேவரால ஏறபடுத்தப்பட்டதாகச் சொல்லப்படு
து எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் நாசமானது காலக்கிரமத்தால் ஏற
ுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நாசம் என்னை அணுகிவிட்
உங்களுக்குப் பிரத்தியக்ஷமன்றோ? நான் பூமியை ஆண்டு

இந்தமுடிவை அடைந்தேன் நான் தெய்வாதீனமாக யுத்தத்தில்
வித ஆபத்திலும் திரும்பி ஓடினவனல்லேன் நான் தெய்வாதீன
கப் பாவிகளால் விசேஷித்து வஞ்சனையினாலேயே கொல்லப்
டேன் யுத்தஞ்செய்ய எண்ணங்கொண்ட என்னால் பாக்கியத்
நித்யம் முயற்சியும் செய்யப்பட்டது ஞாதிகளும் பந்துக்க
கொல்லப்பட்ட நான், பாக்கியத்தால் இந்தயுத்தத்தில் கொல்லப
டேன் ஜனங்களுக்கு அழிவைச்செய்யும் இந்த ஆபத்தினின்று
பட்டவர்களும் க்ஷேமத்துடன் கூடியவர்களும் மங்களத்துடன் கூ
வர்களுமான உங்களை நான் பாக்கியத்தால் பார்க்கிறேன்
எனக்கு மிக்க பிரியமானது என்னுடைய நாசத்தினால் நீங்கள் இச
யத்தில் நேசங்காரணமாக மனவருத்தமடையவேண்டாம் உ
ளுக்கு வேதங்கள் பிரமாணமாயிருந்தால், என்னால் அழிவற்ற
கங்கள் ஜயிக்கப்பட்டன அபரிமிதமான தேஜஸுள்ள கிருஷ்
ணுடைய பிரபாவத்தை அறிந்தேன். அவனால் நன்றாக அனுஷ்டிக
பட்ட க்ஷத்திரிய தர்மத்தினின்று நான் நழுவும்படி செய்யப
வில்லை அது என்னால் அடையப்பட்டுவிட்டது எவ்வித்த்தா
நான் துக்கிக்கப்பட்தக்கவனல்லேன் உங்களுக்குத் தகுந்த
இயன்றதுமான காரியம் உங்களால் செய்யப்பட்டுவிட்டது • சக
னால் வெற்றியிலும் முயற்சிசெய்யப்பட்டது தெய்வமானது த
டத்தகாதது' என்று சொன்னான்

ராஜேந்திரரே! அந்தத் துரியோதனன் துக்கத்தினால் ம
தளர்ச்சியடைந்தவனாகி இவ்வளவு வசனத்தை உரைத்து நீர்த
கின்ற கண்களுடன் பேசாமலிருந்துவிட்டான் அவ்வாறு கண
ரோடும் துக்கத்தோடும் கூடின அரசனைக்கண்டு துரோணபுத்ரா
ளயகால நெருப்புப்போலக் கோபத்தினால் ஜ்வலித்தார் அவர் சி
தினால் கவரப்பட்டவராகிக் கையால் கையைப்பிசைந்து கண்
ல் தடுமாறுகின்ற வாக்கினால் அரசனைநோக்கி இந்த வசனத
உரைக்கலானார் 'அரசனே! என்பிதா அற்பர்களால் மிக்க குரூரம
செய்கையினால் கொல்லப்பட்டார் இப்பொழுது உன்னால் எவ்வ
வருத்தமடைகின்றேனோ அவ்வளவு வருத்தம் அதனால்
அடையவில்லை பிரபுவே! ஸத்யமாகச் சொல்லுகின்ற இ
வசனத்தை என்னிடத்தினின்றுகேள் மஹாராஜனே! [1] இஷ்
பூர்த்தத்தினாலும் தானத்தினாலும் தர்மத்தினாலும் ஸுகருத

1. இஷ்டம்=யாகஞ்செய்தல் முதலியன பூர்த்தம்=குளம்வெட்டு
முதலியன.

லும், இன்றிரவில் வாஸுதேவன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பாழுதே எல்லாப் பாஞ்சாலர்களையும் பாண்டவர்களையும் நான் கால்லப்போகிறேன் மஹாராஜனே! நீ எனக்கு அநுமதி கொடுக்க கடவாய்' என்றார்.

திருதராஷ்டிரரே! உம்முடையகுமாரன், துரோணபுத்திர டைய அந்தவசனத்தைக்கேட்டுக் கிருபரைப்பார்த்து மனத்துக்குப் திியை உண்டுபண்ணுகிற வசனத்தை உரைக்கலானான் 'ஆசார ர! ஜலத்தினால் நிறைந்த கலசத்தைச் சீக்கிரமாகக் கொண்டுவா ' என்றான். பிராமமணோத்தமரான அந்தக்கிருபாசார்யார் அரச டைய அந்தவசனத்தைக்கேட்டு நிறைந்தகுடத்தை அரசனுடைய பீபத்தில் கொண்டுவந்தார். மகாராஜரே! பிரஜாநாதரே! உம் டைய புத்திரன் அந்தக் கிருபரைப்பார்த்து, 'பிராமமணோத்த ர! எனக்குப் பிரியத்தைச்செய்ய விரும்புவீராகில், என்னுடைய டளையினால் துரோணபுத்திரரை ஸேனாபதிஸ்தானத்தில் அபிஷே செய்வீராக, உமக்கு மங்களம். க்ஷத்திரியதொழிலுடனிருக் பிராமமணன் முக்கியமாக அரசனுடைய கட்டளையினால் யுத்தம் ய்யவேண்டும். தாமத்தைஅறிந்தவர்கள் இவ்வாறு அறிகிறார்கள்' றுசொன்னான். பிறகு, அரசனுடைய வசனத்தைக்கேட்டு, சாரத ரானகிருபர் துரோணபுத்திரரை அரசனுடைய அநுமதியினால் னாபதிஸ்தானத்தில் அபிஷேகஞ்செய்தார். மஹாராஜரே! அபி கஞ் செய்யப்பட்ட அசுவத்தாமா, ராஜசிரேஷ்டனை ஆலிங்கனஞ் ய்துவிட்டு, ஸிம்மநாதத்தினால் எல்லாத்திசைகளையும் எதிரொலி மபடி செய்துகொண்டு சென்றார். ராஜேந்திரரே! துரியோதன ம ரக்தத்தினால் எல்லாப்பக்கத்திலும் நனைக்கப்பட்டவனாகஇருந்து ண்டு எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் பயத்தைஉண்டுபண்ணுகிற அந்த லை அடைந்தான். அரசரே! அவர்கள் அந்த யுத்தபூமியினின்று ரவாக விலகிச்சென்று சோகத்தினால் மிகப்பீடிக்கப்பட்ட மனத் ன் அதிக மனக்கவலையுற்றார்கள்'' என்றுகூறினான்'' என்றார்.

கதாயுத்தபர்வம் முற்றிற்று

சல்யபர்வம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீக்ருஷ்ணதைவாயநாய நம:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

ஸௌப்திகபர்வம்.

முதலாவது அத்யாயம்

ஸௌப்திகபர்வம்

1 நாராயணம் நமஸ்க்ருத்ய நரம்சைவ நரோத்தமம் |
தேவீம் ஸரஸ்வதீம் வ்யாஸம் ததோ ஜய முதீரயேத் ||

(அச்வத்தாமா முதலியோர் கானகத்தில் ஓர் ஆலமரத்தினடியில் உட்கார்ந்ததும், அங்கு ஒரு கோட்டான் பலகாக்கைகளைக் கொல்லக்கண்டு அச்வத்தாமா தானும் பாண்டவர்களை அவ்விதம் கொல்ல நிச்சயித்துக் கிருபரையும் கிருதவர்மாவையும் எழுப்பித் தாம் செய்ய விரும்பினதைச்சொல்லி ஆலோசித்ததும்)

பிறகு, (அச்வத்தாமா கிருபர் கிருதவர்மா ஆகிய) அவர்கள் எல்லாரும் ஒன்றுசேர்ந்து தெற்குத்திக்கை நோக்கிச் சென்றார்கள், [illegible]ரியாஸ்தமனவேளைக்கு ஸமீபகாலத்தில் பாண்டவர்களுடைய [பா]சறைக்குச் சமீபத்தில் வந்தார்கள் அவர்கள் குதிரைகளை விட்டு[வி]ட்டு, பாண்டவஸேனாவீரர்கள் தங்களை அறிந்துவிடுவார்களோ [எ]ன்று பயந்து, பிரவேசிக்கமுடியாத ஒரு வனப்ரதேசத்தை அணுகி [ம]றைவாக விரைவுடன் அதனுள் நுழைந்தார்கள் கூர்மையான [அஸ்]திரங்களால் அறுக்கப்பட்டவர்களும் எல்லாப்பக்கங்களிலும் [து]ன்பப்படுத்தப்பட்டவர்களுமான அவர்கள் பெருமூச்செறிந்துகொண் பாண்டவர்களை நினைத்துக்கொண்டும் பாண்டவ ஸேனாவீரர்[க]ளுடைய பாசறைக்குச் சிறிது தூரத்தில் தங்கியிருந்தார்கள் ஜயத்[தி]ல் விருப்பமுள்ளவர்களான பாண்டவர்களுடைய கோரமான சப[்]

[இ]தன் உரைவிசேஷங்களை முன்பர்வங்களின் தொடக்கத்தில் காண்க

தததைககேடடு, பினதொடாநது வருவாககளோ எனகிற பயததி
மீணடும கிழததிசையை நோககி ஓடினாகள கோபததுககும பெ
மைககும வசபபடடவாகளான அநதச சிறநத விலலாளிகள
விடததினினறு ஒருமுகூாததகாலம நடநதுசெனறு, களைதத குதி
களையுடையவாகளும தாகமுளளவாகளும அரசனுடையவதததி
ஸநதாபததை அடைநதவாகளும ஸஹிககாதவாகளுமாகி,
முகூாததகாலம பேசாமலிருநதாாகள" எனறான

திருதராஷடிரன, "ஸஞசய! பதினாயிரம யானைகளுககு
மான பலததையுடைய என புததிரன கொலலபபடடதாகிய பீம
செயயபபடட இநதககாரியம நமபததகாதது ஸஞசய! எல
பிராணிகளாலும கொலலததகாதவனும வஜரமபோனற தேகத
யுடையவனும யௌவனமுளளவனுமான எனனுடைய புதசி
யுததததில பாணடவாகளால கொலலபபடடான கவலகணகும
யுததததில ஒனறுகூடிய பாாததாகளால எனனுடைய புததி
கொலலபபடடகாரணததினால மனிதாகளால தெயவமானது தா
முடியாதது ஸஞசய! நூறுபுததிராகளும கொலலபபடடா
எனபதைககேடடும ஆயிரம துணடாகச சிதறாமலிருபபதி
எனஉளளம உருககுமயமானது, இதுநிசசயம புததிராகளைச
கொடுததுப பிராயமுதிாநத தாயதநதையாஇருவரும எவவாறுஇ
பாா? பாணடுபுததிரனுடைய தேசததில வஸிபபதறகு நான பி
படவிலலை ஸஞசய! நான அரசனுககுப பிதாவாகவும நானே
னாகவுமிருநதுவிடடு, எவவாறு பாணடுபுததிரனுடைய கடடளை
கிஙகரனாக நடநதுகொளவேன? ஸஞசய! பூமி முழுவதையும அ
விதது (அரசாகளுடைய) முடியில நிலைபெறறு நினறவனான
கெடட முடிவை உணடுபணணிககொணடு இபபொழுது எவ
(யுதிஷடிரனுககு) அடிமை செயகிறவனாவேன? ஸஞசய! எ
ஒருவனால எனனுடைய நூறு பிளளைகளும மிகுதியினறிக கொ
படடாாகளோ அபபடிபபடட பீமனுடைய வாககியஙகளை
எவவாறு கேடகச சகதியுளளவனாவேன? ஸஞசய! மஹாதமா
அநத விதுரனுடைய வசனததை அனுஷடிககாதவனான
னுடைய புததிரனால அவனுடைய வசனம ஸதயமாகச செயய
டது ஐயனே! ஸஞசய! எனனுடைய புததிரனான துரியோத
அதாமததினால கொலலபபடட பிறகு, கிருதவாமாவும கிரு
அசுவததாமாவும யாது செயதனா?" எனறு வினவ, ஸஞச
சொலலத தொடஙகினான.

இரண்டாவது அத்யாயம்
ஸௌப்திகபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(கிருபர் செய்யவேண்டிய விஷயத்தை அச்வத்தாமாவுக்கு உபதேசித்தது)

கிருபர், 'பிரபுவே! காரணங்களுடன்கூடின உன்னுடையவச முழுவதையும் நான் கேட்டேன். மிக்கபுஜபலமுள்ளவனே! பொழுது என்னுடையவசனத்தையும் சிறிது கேள். எல்லாமனி களும் தெய்வத்தினிடத்தில் நான்குபக்கத்திலும் கட்டப்பட்டிருக் ர்கள். மனிதமுயற்சியிலும் (சிறிது) கட்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். யவம் [1] புருஷகாரம் என்னும் இரண்டிலும் எல்லாம் கட்டப்பட ள்ளன. அவ்விரண்டைக்காட்டிலும் மேலானது இல்லை. உத்தமனே! யவமொன்றினாலேயே காரியங்கள் ஸித்திக்கிறதில்லை. கேவலம் ஷகாரத்தினாலும் காரியஸித்தி உண்டாகிறதில்லை. இரண்டும் ந்தால் ஸித்தி உண்டாகின்றது. அதமமும் உத்தமமுமாயிருக் ற எல்லாப்பதார்த்தங்களும் அவ்விரண்டினாலும் கட்டப்பட்ட களாயிருந்துகொண்டு ஸர்வவித்த்தினாலும் பிரவிர்த்திக்கின்றவை ாகவும் நிவிர்த்திக்கின்றவைகளாகவும் காணப்படுகின்றன. மேக னது மலையில் மழையைப்பொழிந்து என்னபயனைப் பயக்கிறது? வாறே, உழப்பட்ட நிலத்தில் பொழிந்தால் பலனைஉண்டுபண்ணு திலலையா? தனித்த மனிதமுயற்சியும் முயற்சியில்லாததெய்வமும் லாஇடத்திலும் பயனற்றனவாகின்றன. அவ்விரண்டினுள் முந் ன பக்ஷமானது சிறந்தது என்பது நிச்சயம். மழையும் நன்றாகப் யது நிலமும் நன்றாகஉழப்பட்டிருந்தால் வித்து எவ்வாறு பெரும் னைத்தருமோ அவ்வாறு மனிதர்களுடையகாரியஸித்தி உண்டா றது. அவ்விரண்டினுள் தெய்வம் சிந்திக்கமுடியாதது, ஸ்வதந்திர கவே இருக்கிறது. கற்றறிந்தவர்கள் தெய்வத்தை உறுதியாகப் றி மனிதமுயற்சியில் நிற்கின்றார்கள். புருஷஸ்ரேஷ்டனே! னிதர்களுக்கு அவ்விரண்டினாலும் எல்லாக்காரியார்த்தங்களும் ஸித் கின்றன. மனிதர்கள் அவ்விரண்டுகளாலும் பிரவிர்த்திக்கின்ற ர்களாகவும் அவ்வாறே நிவிர்த்திக்கின்றவர்களாகவும் காணப்படு றார்கள். செய்யப்பட்டிருக்கிற அந்தப்புருஷகாரமும் தெய்வத்தி ல் ஸித்திக்கிறது. அவ்வண்ணமிருந்தால்தான் காரியத்தைச்செய் றவனுக்கு (அது) பலத்தை உண்டுபண்ணுகிறது. மனிதர்கள்

1 மனிதமுயற்சி.

ஸமாததாகளாக இருநதாலும தெயவமினறிததொடஙகபபடடிருக
அவாகளுடைய முயறசியானது, நனருகச் செயயபபடடிருநதாலு
உலகததில பயனறறதாககககாணபபடுகிறது மனிதாகளுள எவா
சோம்பேறிகளாகவும மதிஞைதாயமறறவாகளாகவும இருககிறா
ளோ அவாகள புருஷகாரததைதநிநதிககினருாகள அது கறற
வாகளுடைய மனததிறகு ருசியாது பூமியில பெருமபான
யாகச செயயபபடட காாயமானது பயனறறதாகக காணபபடு
திலலை பெருமபயனுளளகாாயததைச செயயாமலிருபபவனே
கததைக காணகிருன காரியததைசசெயயாமல தறசெயலாக ஸி
பெறுபவன முயறசிசெயது ஸிததிபெருமலிருபபவன இவ
வரும காணபதறகரியா ஸமாததன ஜீவிபபதறகுசசகதியுள
கிருன சோமபேறி ஸுகமாக முனனேறறமடைவதிலலை இ
ஜீவலோகததில ஸமாததாகள பெருமபானமையாக நனமை
விருமபுகிறவாகளாகக காணபபடுகினருாகள ஸமாததன தொ
கபபடடிருககிற காாயததினுடைய பயனை அடையாமலபோவா
இவனுககு ஒருவிதமான இகழசசியும உணடாகாது அடை
தககதைச சிறிதாவது அடைவான உலகததில தொழிலைசசெ
மல ஒருஸமயததிலும மனிதன பயனை அடைகிறதிலலை அ
நிநதையையே அடைகிருன பெருமபானமையாக அவன வெ
கததககவனுகிருன எவன இவவணணம இதை அநாதரவுசெ
இதைககாடடிலும வேருக இருககிருனே அவன தனககு அ
தஙகளை அடைகிருன இது புததிமானகளுடைய நீதி தெய
புருஷகாரததினுலாவது புருஷகாரம தெயவததினுலாவது விடு
டிருககுமேயாகில இநத இரணடுகாரணஙகளாலும முயறசியா
பயனறறதாகிவிடும இவவுலகில புருஷகாரததினுல காாயமா
ஸிததிபெருது எவன தேவதைகளுககு நமஸகாரமசெயது க
ஸிததிகளை நனருக விருமபுகிருனே தாகஷிணயததுடனகூடின
ஸமாததனுனமனிதன வீணசெயகையுளளவாகளால கெடுககபபடு
திலலை பெரியோாகளை அடுதது நனமையைககேடடுத தெரி
கொணடு அதனைசசெயபவனுடைய புததிதான சிறபபுடைய
மனிதன பெரியோாாலமதிககபபடடவாகளை எபபொழுதும முய
முயனறு கேடகவேணடும அவாகள, அடையாததை அடைவ
சிறநதமூலகாரணம ஸிததியானது மூததோாகளை மூலம
கொணடதெனறு சொலலபபடுகிறது மூததோாகளுடைய வச
தைககேடடு எவன முயறசியைசசெயவனே அவன அபபொ

பறசியினுடைய சிறநதபலததைதச சீககிரததில அடைகினறுன.
த மனிதன, காமததினுலும குரோததினுலும, பயததினுலும
ாபததினுலும காயஸிததிகளை விருமபுவனே அவன நாதனறற
லும அவமானமுளளவனுமாகி, ஐஶ்வாயததினினறு, சீககிரமாகத
றிவிழுகிருன. பேரவாவுளளவனும தீாககதாசியலலனுமான தூா
ாதனுல மூடததனததினுல ஆலோசிககபபடாத அபபடிபபடட
த ஸாமாததியமறற காயம, தொடஙகபபடடது நனமையில
தியுளளவாகளை அநாதரம செயது அயோககியாகளோடு ஆலோ
ாசெயது தடுககபபடடும சிறநதகுணமுளள பாணடவாகளோடு
கையைத தேடிககொணடான முநதியே அவன அதிககெடட
பாவமுளளவன தைாயததைபபாராடடுவதறகு அவன தகுதி
ளவனலலன, காயம முழுதும அழிநதுபோன பிறகு தவிக
ன மிததிராகளுடைய வசனம இவனுல அனுஷடிககபபட
லை அபபடிபபடட பாவியான மனிதனை நாம அனுஸரிககிறு
தலால நமமையும உககிரமாயும பெரிதாயுமிருககிற இநத அநீதி
தனுகிவிடடது தாபததைஉணடுபணணுகினற இநதவயஸனத
லை இபபொழுது எனனுடைய புததியும ஏதோ ஒனறை நினைக
து தனககுஉரிய நனமையைத தெரிநதுகொளளவிலலை புததி
ககஙகொணட மனிதன நடபினாகளைக கேடகவேணடும அப
ாழுதுதான இவனுககுப புததியும விநயமும ஏறபடுகினறன
பொழுதுதான நனமையைத தெரிநதுகொளளுகிறுன ஆதலால,
னுடைய காயஙகளுடையமூலததைப புததியினுல நிசசயம
யது கறறிநதவாகளைக கேடகவேணடும அவாகளைககேடடால
வாகள இநத விஷயததில எனன சொலலுகிருாகளோ அதனைச
யயவேணடும நாம சென்று திருதராஷடிரனையும புகழுளள காந
ரியையும மகாபுததிமானுன விதுரரையும கேடபோம கேடகப
பட அவாகள நமககு உறுதியான எநத விஷயததைச சொலலு
ாகளோ அது நமமால விளமபமினறிச செயயததககதெனபது
ானுடைய நிசசயமான எணணம காயஙகளைத தொடஙகாததி
ல ஒருபொழுதும ஆததும ஸிததியாது புருஷகாரம செயயப
டிருநதும எவாகளுககுக காயம ஸிததிககிறதிலலையோ அவாகள
யவததினுல கெடுககபபடடவாகள இநத விஷயததில ஆலோ
கவேணடாம' எனறுகூறினா

மூன்றாவது அத்யாயம்.

ஸௌப்திகபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(அஶ்வத்தாமா க்ருபருடையவசனத்தைக்கேளாமல் க்ருபர் க்ருதவர்மா இருவர்முன்னிலையிலும் பாண்டவர்களையும் பாஞ்சாலர்களையும் கொல்வதாகச் சபதம்செய்தது.)

மஹாராஜரே! துககததுடனும சோகததுடனுமகூடின அ வததாமா தாமததுடனும ஆாததததுடனுமகூடினதும மஙகளக மான கிருபருடையவசனததைககேடடு, ஜவலிககினற அ போனற சோகததினல எரிககபபடுகினறவராயிருததலால, பி மனததைக குரூரமாகசசெயதுகொணடு, அவவிருவரையும பார மறுமொழி கூறலாஞா 'ஒவவொருமனிதனிடததிலும எநத எந புததியானது நலலதாகததோனறுகிறதோ அநதஅநத ஸவபு யினல அவாகளனைவாகளும தனிததனியாக ஸநதோஷிககினறா உலகததில எலலாரும தமமைச சிறநதபுததிசாலிஎனறு எண கொளளுகிறாகள எலலாரும தமதமமையே நனகுமதிககிறா எலலாரும தமமைப புகழநதுகொளளுகிறாகள எலலாருககும முடைய அறிவானது சிறநததெனகிற வாததததில நிசசயமிருககிற பிறனுடைய புததியை நிநதிககினறாகள அடிககடி தம புததி புகழநதுகொளளுகினறாகள எவாகளுடைய புததியானது வே காரணஙகளுடன பொருததிக காடடுவதனல ஏறறதெனறுகிற அவாகள ஒருவரைபபறறி ஒருவா ஸநதோஷிககினறா அடிககடி ஒருவரையொருவா புகழகிறாகள அநத மனு னுடைய அநத அநதப புததியே அபபொழுது அபபொழுது கா தின சோககையினல மாறறததை அடைநது ஒனறுலொ அழிகிறது பெருமபாலும மனிதாகளுடையசிததஙகள நிலை திருபபதினல அவறறிறகு மெலிவுணடாகவே, அநதஅநதப பு உணடாகினறது பிரபுவே! எவவாறு ஸமாததனன வைததி வியாதியை அறிநது அதை தணிவதினபொருடடு உபாயததி முறைபபடி மருநது செயகிறனே அவவாறு மனிதாகள கா ஸிததியினபொருடடுப புததியைச செலுததுகினறாகள பல தாகள அறிவினலும தமமுடைய யுகதியினலும அதை ஏற கொளளுகினறாகள மனிதன பாலயததிலும யௌவனததி மததியகாலததிலும வெவவேறு புததியினல மோகமடைகிற

நமையிலோ அவன வேறு புததியை அடைய விருபபமுளளவ
ருன் போஜகுலததவனே! புருஷன மஹாகோரமான வய
ததையோ அபபடியே மிகக செலவபபெருககையோ அடைநது
தி வேறுபாடடை அடைகிறுன ஒரு மனிதனிடததிலேயே
போதைககபபோது அநத அநதப புததி உணடாகிறது பிரஜ
யானது அநிதயமனறே. அது அவனுககே ருசிககிற
லை தனனுடைய அறிவு எடடினவரையில நிசசயிதது ஏந
புததியை நலலதாகப பாககிருனே அநதப புததியினுல
யவேணடிய காரியததை நனருகச செயகிருன அது அவ
கு முயறசியை உணடுபணணுகிறது போஜனே! எலலா மனி
ளும இது நலலதெனறு நிசசயமுளளவாகவே மரணமுதலான
ஙகளில பிரீதியைப பணணத தொடஙகுகிறாகள எலலா மனி
ளும தமமுடைய அறிவு ஸரியானதெனறு அறிநதே பறபல
ஙகளைச செயகினறாகள, நனமையெனறே எணணுகிறாகள
பொழுது எனககு இநத வயஸனததினுலுணடாயிருககிறதும,
ாருடைய சோகததையும நாசம செயகினறதுமான புததியை
ளிருவருககும உரைககபபோகிறேன பிரமமதேவா பிராஜை
பபடைதது அவைகளுககுத தொழிலையும ஏறபடுததி ஒவவொரு
ாததிலும மிககசிறநததான ஒவவொருதொழிலையும நனருக நிலை
டினா பிராமணனிடததில உததமமான வேததையும க்ஷத
னிடததில உததமமான பலததையும வைஸயனிடததில
ாததியததையும ஶூததிரனிடததில எலலா ஜாதிககும அனுகூல
ருததலையும ஏறபடுததினா மனவடககமிலலாத பிராமமணன
தவனுகான பலமறறவனுன க்ஷததிரியன மரிததவனுககுஸமா
சாதுரியமிலலாத வைஸயன நிநதிககபபடுகிறுன பிரதிகூல
ாவமுளள ஶூததிரனும இகழபபடுகிறுன பிராமமணாகளால
தம புகழபபடட சிறநத பிராமணகுலததில அபபடிபபடட
பிறநதேன பாககியககுறைவினுல இநத க்ஷததிரிய தாமததை
ஷடிககிறவனுனேன நான க்ஷததிரிய தாமததை அடைநது
பிராமமணயததை ஆஸரயிதது மகிமையுடைய காரியததைச
வேனேயாகில அநத எனனுடைய காரியமானது ஸாதுககளுககு
மதமாகாது யுதததததில திவயமான தனுஸையும திவயாஸதிரங
யும தரிதது, பிதாகொலலபபடடதையும கணடு, ஸபையில
தசசொலவேன? அபபடிபபடட நான இபபொழுது இஷடப
க்ஷததிரிய தாமததைக கைமேறகொணடு அரசனவிஷயததி

லும மஹாதமாவான பிதாவின விஷயததிலும கடனிலலாமை
அடையபபோகிறேன இபபொழுது ஜயததினுல பிரகாசிககி
வாகளான பாஞசாலாகள பயமறறவாகளாகவும குதிரைகளை அ
தது விடடவாகளாகவும கவசததைக கழறறியவாகளாகவும ஸ
ஷததையுடையவாகளாகவும உறஙகபபோகினறாகள யுததமெ
தினுல பீடிககபபடடவாகளும களைததிருபபவாகளுமான நாம
கபபடடு விடடோம எனபது இவாகளுடைய எணணம இ
தஙகளுடைய பாசறையில ஸுகமாகத தூஙகிககொணடிருகி
அவாகளுடைய பாசறைககுச செயயமுடியாத தாககுதலைச செ
போகிறேன பாசறையில உறககததினுல அறிவை இழநது ம
வாகளபோலாயிருககினற அவாகளைக கவாநதுகொணடு இநதி
அஸுராகளைககொனறதுபோல வலலமையினுல நாசஞசெ
போகிறேன இபபொழுது நான வலலமையை வெளியிடடு, ஒ
சோநதவாகளும திருஷடதயுமனனை முதனமையாகக கொண
களுமான அநதப பாஞசாலாகளனைவாகளையும ஜவலிககினற செ
பானது உலாநத காடடை எரிபபதுபோல நாசஞசெயயப
றேன உததமனே! பாஞசாலாகளைககொனறு சாநதியை அடை
போகிறேன அதிக கோபமகொணடவரும பினுகம எனகிற
லைக கையிலகொணடவருமான ருததிரா தாம பசுககள (=பிர
கள) விஷயததில ஸஞசரிபபதுபோல இபபொழுது யுதததில
சாலாகளவிஷயததில நாசஞசெயதுகொணடு ஸஞசரிககப
றேன இபபொழுது, நான அதிக உதஸாஹததோடு எலலாப
சாலாகளையும வஞசனையினுல வதம செயயபபோகிறேன அவவா
அதிககோபஙகொணட பினுகபாணியானவா பசுககளைக கொல
போலப பாணடவாகளை யுதததில கொலலபபோகிறேன இப
ழுது நான ஒரு சஸதிரததினுல அடிதது எலலாப பாஞசால
லும பூமியைச சரீரஙகளுடனகூடியதாகச செயது, பிதாவின
யததில கடனிலலாதவனுகபபோகிறேன இனறு இரவு எவவித
ஞலும அடையமுடியாததான தூயோதனன, காணன, பீ
ஜயதரதன இவாகளவிஷயமான கடனதீாததலை நான அடை
போகிறேன இனறு இரவில ஆடடினுடைய தலையைப போ
பாஞசாலராஜனுன திருஷடதயுமனனுடைய தலையைப பலததி
முறிககபபோகிறேன கௌதமரே! இனறிரவில படுதது உற
கொணடிருககும பாஞசாலாகள பாணடவாகள இவாகளுடை
தலையை யுதததில கூாமையுளள கததியினுல வெடடபபோகிறே

றந்த புத்தியுள்ளவரே! இன்றிரவில் தூங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஸம
த்தில் அந்தப் பாஞ்சாலசேனையைக் கொன்று கருத்தகருத்யனும
ூகியும் ஆகப்போகிறேன்' என்று கூறினார்.

நான்காவது அத்யாயம்

ஸௌப்திகபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(அஸ்வத்தாமாவுக்கும் க்ருபருக்கும் ஸம்வாதம்)

கிருபா, 'தவறுதலில்லாதவனே! பாக்கியத்தினால், செய்த்தற
ப் பிரதிசெய்வதில் உனக்கு இந்தப்புத்தி உண்டாகிவிட்டது வஜ்ர
ணியான இந்திரனும் உன்னைத் தடுப்பதற்குச்சக்தியுள்ளவனாகான்
லைக்காலையில் நாங்கள் இருவரும் சேர்ந்து உன்னை அனுஸரித்து
ருவோம் கவசத்தையும் தவஜத்தையும் கழற்றிவைத்து இன்று
ரவு இளைப்பாறுவாயாக சத்துருக்களை நோக்கிச் செல்லுகின்ற
ன்னை நானும் ஸாத்வதனன் கிருதவர்மாவும் கவசத்தைஅணிந்து
த்தின்மீது ஏறிக்கொண்டு பின்தொடர்ந்து வருவோம் ரதிகர்க
ள் சிறந்தவனே! நீ எங்கள் இருவர்களுடனுங்கூடி யுத்தத்தில்
க்கிரமத்தை வெளியிடுக காலாட்களுடன்கூடின பகைவர்களான
ஞ்சாலர்களை நாளைத்தினம் கொல்வாய் நீ பராக்கிரமத்தை வெளி
டு, (சத்துருக்களை ஸம்ஹரிப்பதில்) சக்தியுள்ளவன் இன்றுஇரவு
ழுவதும் இளைப்பாறுவாயாக ஐயனே! நீ நெடுநேரமாக விழித்துக்
ண்டிருக்கிறாய் இந்தஇரவு நித்திரைசெய் பகைவர்மானத்தைக்
டுப்பவனே! இளைப்பாறி நித்திரைசெய்து எழுந்திருந்து தனிநிலை
யிலிருக்கின்ற சித்தத்துடன் யுத்தத்தில் சத்துருக்களை எதிர்த்து
ஞ்செய்வாய், ஸம்சயமில்லை ரதிகர்களுள்சிறந்தவனும் சிறந்த
த்தைப்பிடித்தவனுமான உன்னை சுப்பிரமண்யராயிருந்தாலும்
வர்களுள்யாரும் ஜயிப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவனாகான் கிருபரோடு
னவனும் கிருதவர்மாவினால் ரக்ஷிக்கப்பட்டவனும் ரோஷமுள்ள
மாகச் செல்லுகின்ற துரோணபுத்திரனைத் தேவராஜாவானாலும்
த்தில் எவன் எதிர்த்துப்போர்புரிவான்? அப்படிப்பட்ட நாம
வில் இளைப்பாறினவர்களாகவும் நித்திரையினது மயக்கத்தையும்
க்கவலையையும் போக்கினவர்களாகவும் இந்தஇரவு விடிந்தவுடனே
வர்களைக்கொல்வோம் உன்னுடைய அஸ்திரங்களும் என்
டைய அஸ்திரங்களும் அற்புதமானவைகள், ஸம்சயமில்லை
ரவில்லாளியான ஸாத்வதனும் எப்பொழுதும் யுத்தங்களில்

ஸாமாததியமுள்ளவன அபபனே' அபபடிபபடட நாம ஒன
சோநது எதிாததுவருகினற எலலாசசததுருககளேயும பலாத்க
மாக யுததததில கொனறு நிறைநதபிரீதியைஅடைவோம நீ கவ
யறறு இளேபபாறுவாயாக இனறிரவு ஸுகமாக நிததிரைசெய
யாக பகைவாகளேத தவிககசசெயகினறவாகளான நானும கிருத
மாவுமாகிய இருவாகளும ஒனறுசோநது விறபிடிததவாகளும கவ
பூணடவாகளும ரததுடன கூடினவாகளுமாகி, விரைவாகச செல
கினறவனும புருஷசிரேஷடனும ரதிகனுமான உனனேக காலை
பினதொடாவோம அபபடிபபடட நீ அவாகளுடைய பாசறை
அடைநது உனனுடைய நாமதேயததை அவாகளேககேடகும
செயது, பிறகு, யுததததில போாபுரிகினற சததுருககளுககு மி
துனபததைசசெயவாய பொழுதுவிடிநதுவெளிசசமானபிறகு, அ
களுடைய வததைதசசெயது இநதிரன மகாஸுராகளேக கொன
விளேயாடியதுபோல விளேயாடுவாயாக எலலாஅஸுராகளேயுமஅ
பவனுனமஹேநதிரன கோபததினுல அஸுரசேனேயை வெனற
போல யுதததில பாஞசாலாகளுடையசேனேயை ஜயிபபதில நீ
லமையுளளவனனறே? யுதததில எனனேடு சோநதவனும க
வாமாவினுல ரகூஷிககபபடடவனுமான உனனே பிரபுவும வஜ்ராத
கையில கொணடவனுமான ஸாகூஷாத இநதிரனே ரேிலவநதா
ஸஹிககசசகதியுளளவனுகான அபபனே! யுதததில நானும
தவாமாவும பாணடவாகளே ஜயிககாமல ஒருபொழுதும விலகம
டோம நாமஅனேவரும யுததததில பாணடவாகளோடுகூடின
பாகளான பாஞசாலாகளேககொனறு திருமபுவோம, அலலது, அ
களால கொலலபபடடு ஸவாககததை அடைவோம நாஙகள க
யில எலலா உபாயஙகளாலும உனககு யுதததில ஸகாயாகளாயி
போம மிககதோளவலியமைநதவனே! தோஷமறறவனே! இ
உணமையெனறு உனககுச சொலலுகிறேன' எனறு கூறினா

அரசரே! துரோணபுததிரா, மாதுலரானகிருபா இவவ
நனமையானவசனததை உரைககககேடடு, பிறகு, மாதுலரைப
தது, குரோதததினுல இருகணகளேயும மேலேபுரடடிவிழிதது
கொணடு, 'வியாதியுளளவனுககும பொருமையுளளவனுககும த
களேச சிநதிபபவனுககும (ஸதரீயிடததில) ஆசையுளளவனுககும
திரையேது? அநத நானகுகளில ஒனறு இபபொழுது எனககு
நதுவிடடது அபபடிபபடட இநதநானகுகளுள ஒனறுனபொரு
எனனுடைய தூககததைச சீககிரமாக நாசம செயதுவிட

நம! இது என்னதுக்கம! இவவுல்கத்தில பிதாவினுடையவத
த நினைககினற எனனுடைய உளளத்தைப பொறுமையானது
பொழுது இரவுமபகலும எரிததுககொணடு தணியாமலிருககின
எனனுடையபிதா பாவிகளால எவவாறு கொலலபபட்டா
னபது முழுதும் உம்ககும வெளிபப்டையாகததெரியும அது
னுஷ்டிய" மாமஸதானஙகளை மிக அறுககினறது 'துரோண
கொனறவன்" எனகிற் பாஞசாலாகளுடைய சொறகளைககேட்டுக
ணடு எனனைப போனறவன எவவாறு உலகததில ஒருமுகூாதத
ம ஜீவிததிருபபான? தருஷடதயுமனனைககொலலாமல நான
ரோடிருகக விருமபவிலலை பிதாவைககொனறதினால அவன
லகொலலபபடததககவன ஒனறுசோநதிருககினற பாஞசா
ளும கொலலபபடததககவாகள தொடைகளமுறிககபபட்ட
சனை தாயோதனனுடைய எநதபபுலமபல எனனாலகேட்கப
டதோ அது கரூரனுயிருநதாலும எவனுடைய உளளததைத
ன எரிககாது? தொடைகளமுறிககபபட்ட அரசனுடைய அப
பபட்டவசனததைக கேட்டுத தயையறறவனாக இருநதாலும
னுடைய கணகளினினறுதான கணணீாபெருகாது? நான உயி
டிருககுமபொழுதே எனனுடைய மிததிராகளுடைய கக்ஷி
னது ஜயிககபபட்டதெனபது, ஜலவேகமானது ஸமுததிரததைப
ருககுவதுபோல எனனுடையசோகததை விருததியடையசசெய
து சததுருஸமஹாரததிலேயே நோககமுளள மனததை
டயவனான எனககு இபபொழுது உறககம ஏது? ஸுகம ஏது?
ஷஶரேஷ்டரே! வாஸுதேவனாலும அாஜுனனாலும ரக்ஷிககப
டிருககினற அவாகளை மஹேநதிரனாலும சிறிதும ஸஹிககததகா
ாகளெனறு நான நினைககிறேன இநதக காயததினினறு எவ
கதினாலும (எனனை) நிறுததத ஒருவனும சகதியுளளவனலலன
தமனிதன எனனைக கோபததினினறு நிவருததி அடையுமபடி
பவனோ அவனை இவவுலகததில நான காணவிலலை இவவிதமாக
சயஙகொணடிருககிற எனனுடைய இநதபபுததியானது பெரி
ாகளுககு ஸமமதமானது சாராகளால சொலலபபடுகினற
னுடைய மிததிராகளுடைய தோலவியும பாணடவாகளுடைய
றறியும எனனுடைய உளளததை எரிககினறன இனறு தூங
கொண்டிருககும தருணததில சததுருககளை வதமசெயதுவிட்டு,
கு, நான இளைபபாறபபோகிறேன, மனககவலையறறவனாக
ஙகவுமபோகிறேன' எனறு கூறினா

ஐந்தாவது அத்யாயம்

ஸௌப்திகபாவம். (தொடர்ச்சி)

(கிருபர் தூங்குகிறவர்களைக்கொல்வது தகாதென்று தடுத்தும் அ
வத்தாமா கொல்லவேகருதிச் சென்றதும், கிருபரும் கிருத
வர்மாவும் அவரைத் தொடர்ந்து சென்றதும்)

கிருபா, 'இநதிரியஙகளை அடககாதவனும தாபபுததியு
வனுமான மனிதன கேடகவேணடுமெனகிற எணணமுளள
யிருநதாலும எலலாததாமஙகளையும ஆததஙகளையும தெரிநதுெ
ளுமபடி செயவதறகுத தகுதியுளளவனுகானெனபது எனனுடை
எணணம அவவாறே, எநத மேதாவியானவன விநயததை
தும கறறுககொளளவிலலையோ அவனும தாமாதத நிசசயத
சிறிதேனும அறியான ஐடனுனசூரன நெடுஙகாலம பணடித
உபாஸிததாலும கரணடி எவவாறு பருபபினுடைய சுவையை
யாதோ அவவாறு தாமஙகளை அறியான அநதபபணடிதனை
அறிவிறசிறநதவன முகூாததகாலம உபாஸிபபானுகில நாவா
பருபபின சுவையை அறிவதுபோலத தாமஙகளை விரைவாக
கிறுன மேதாவியானமனிதன கேடபதில விருபபமுளளவனுக
இநதிரியஙகளை அடககினவனுகவும எலலா ஆகமஙகளையும அறி
கொளளவேணடும, பெறறுககொளளததகக விஷயததை விரோதி
வும கூடாது தூாதமாவான எநதபபாவியானமனிதன உபதேசிக்
படட மஙகளகரமானகாயததைவிடடு அதிகபாதகததைசசெய்
னே மானததைஇழநத அநத மனிதன நலவழியை அடையும
செயவதறகே ஸாததியபபடமாடடான நாதனுளளவனை நணபா
பாதகததினினறு தடுககிறுாகள அதிருஷடமுளளவன திரு
கிறுன தூாதிருஷடமுளளவன திருமபமாடடான விஷயஙக
மணடியிருககினறமனததையுடையவன எவவாறு பறபலவிதம
வாககியஙகளால கடடபபடுவனே அவவாறு ஸுஹருததினுலும
டுபபடுததததககவனுகிறுன (எவன அவவணணம) கடடுபபடு
வதறகு ஸாததியபபடாதவனே அவன கஷடததுககுஉடபடுகிறு
அவவணணமே புததியிலலாதவாகளும பாவமான காயத்தை
செயபவாகளுமான மனிதாகளைப பேரறிவாளாகளான ஸுஹருத
கள அடிககடி தமசகதியுளளவரையில் தடுககிறுாகள. ஐயா! அப்ப
படட நீ உன மனததை உனமனததினுலேயே அடககிககொ

ங்களகரமானகாயத்தில் மனத்தைச்செலுத்தி என்னுடைய வச
்த்தை(க்கேட்டு அதன்படி) நடப்பாயாக அதனால், நீ பச்சாத்தா
த்தை அடையமாட்டாய் இவ்வுலகத்தில் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிற
ாகளைக் கொல்வதென்பது தாமமென்று கொண்டாடப்படவில்லை
அவ்வாறே, ஆயுதங்களை வைத்தவர்களையும் ரதங்களையும் குதிரை
ளையும் விட்டிருப்பவர்களையும் 'நான் உன்னுடைய மனிதன்' என்று
சால்லுகிறவர்களையும் அடைக்கலமாகவந்திருக்கிறவர்களையும் தலை
மயிரவிழ்ந்திருப்பவர்களையும் வாகனங்கள் கொல்லப்பட்டவர்களையும்
கொல்லுவது தாமமாகாது பிரபுவே! பாஞ்சாலர்கள் எல்லாரும்
வசத்தைக் கழற்றினவர்களாகவும் பயமற்றவர்களாகவும் மரித்தவா
ளபோலப் பிரஜ்ஞை இல்லாதவர்களாக இன்று இரவில் உறங்கப்
பாகின்றார்கள் அந்த நிலைமையிலிருக்கின்ற அவர்களுக்குக் கபடி
ான எந்த மனிதன் துரோகம் செய்வனோ அவன் ஆழ்ந்ததும் பெரி
மும் தெப்பமில்லாததுமான நரகத்தில் மூழ்குவான் இது வெளிப
டையானது உலகத்தில் எல்லா அஸ்திரங்களையும் அறிந்தவா
னுள் நீ சிறப்புள்ளவனாகவும் பிரஸித்திபெற்றவனாகவும் இருக்கி
றாய் இந்த உலகத்தில் உனக்கு ஒருபொழுதும் சிறிதும் பாவம்
நாநத்திலை நாளைத்தினம் சூரியன் உதித்தவுடன், சூரியனுக்கு
மானனான நீ எல்லாப்பிராணிகளுமறிய யுத்தத்தில் பகைவர்களை
வல்லப்போகிறாய் உன்னிடத்தில் இகழப்பட்ட செய்கையென்பது
றிதும் நேரக்கூடாதன்றோ? அது வெள்ளையில் ரத்தம் தெறித்தாற்
பால ஆகுமென்பது என்னுடைய எண்ணம்' என்று சொன்னார்

அசுவத்தாமா கூறலானார் 'மாதுலரே! எவ்வாறு நீர் சொல்லு
றீரோ அது அவ்விதமேதான் நீர் நன்கு உபதேசிக்கிறீர் அவர்களா
லேயே இந்தத் தாமஅணையானது அரசர்களுக்கு முன்னிலையிலும்
ங்களுடைய ஸந்நிதியிலும் முந்தியே நானுறுபக்கங்களிலும்
டைத்துவிடப்பட்டது ஆயுதங்களைக் கீழேவைத்தவரான என்
னுடைய பிதா த்ருஷ்டத்யும்னனால் கொல்லப்பட்டார். ரதச்சக்ரம்
மியில் அமிழவே அதைத்தூக்கிவிடப்போனவனும் மிகுந்தவிய
னத்தில் முழுகினவனும் ரதிகஸ்ரேஷ்டனுமான கர்ணனும் அர்ஜுன
ால் கொல்லப்பட்டான் அவ்வண்ணமே, சஸ்திரங்களைக் கீழே
வைத்தவரும் ஆயுதங்களில்லாதவரும் சந்தனுகுமாரருமான பீஷ்ம
ம் அர்ஜுனனால் சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு கொல்லப்பட்
ார் அவ்வாறே, சிறந்தவில்லாளியும் யுத்தத்தில் பிராயோபவேசஞ்
சய்தவனுமான பூரிஸ்ரவஸ்ஸும் அரசர்கள் அலறும்பொழுதே

யுயுதானனால கொலலபபடடான தூயோதனனும பீமனே
எதிாதது யுததததில அரசாகள பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே
பீமனால அதாமததினால கதையினால கொலலபபடடான அநத யு
தததில தனிததவனாயிருநத புருஷஶ்ரேஷடனான தூயோதன
அனேக மகாரதாகளால நாறபககஙகளிலும சூழநதுகொளளபபடடு
பீமஸேனனாலஅதாமததினால விழுமபடி செயயபபடடான சொல
கினற சாராகளிடமிருநது, தொடைகள பிளககபபடட அ
னுடைய எநதப புலமபலானது எனனால கேடகபபடடதோ அ
எனனுடைய மாமஸதானஙகளை அறுககிறது இவவிதம தாமததி
அணையை உடைததவாகளான பாஞசாலாகள தாமததை அறியா
வாகள , பாபிகள , வரமபுகடநதவாகளான அநதப பாஞசாலாகளை
நீா என நிநதியாமலிருககிறீா ? நான பிதாவைக கொனறவாகளா
பாஞசாலாகளை இரவில தூஙகுமபொழுது கொனறு புழுவாகவே
பகூஷியாகவோ வேணடியபடி ஜனமததை எடுததுப பிறககிறேன
எனககிருககிற எணணததை நிறைவேறறுவதறகு இபபொழுதே
நான விரைவுபடுகிறேன அவவாறு விரைவுளளவனான எனக
நிததிரை எது? ஸுகம எது? அவாகளைககொலலவதில நிசசயமகொண
இநத எனனுடைய புததியைத திருபபககூடிய மனிதன ஒருவ
உலகததில உணடாகவுமிலலை , உணடாகபபோவதுமிலலை ’ என
சொனனா மஹாராஜரே ! பிரதாபமுளள துரோணபுததிரா இ
வாறு உரைததுவிடடு ஏகாநதததில குதிரைகளைப பூடடிககொண
சததுருககளைநோககிச சென்றா அவரைபபாாதது மஹாதமா
ளான கிருபா, கிருதவா்மா இருவரும, ‘ஏன இநத ரதததைதககுதிரை
களுடன சோததுப பூடடினாய ? எனன காாயமசெயய விருமபுகிறாய
புருஷஶ்ரேஷடனே! உனனோடுகூட ஒரு கூடடமாகபபுறபபடடவா
ளாயிருககிறோம துககததிலும ஸுகததிலும ஸமமான பாகமுள
வாகளாயிருககிறோம ஆதலால, சொலலககடவாய ’ எனறுவினா
அஶ்வததாமா பிதாவினுடைய வதததை நினைதது அதிககோப
கொணடு தம உளளததில செயயவிருமபியதை உணமையாக அ
விருவருககும சொலலலானா.

‘ கூாமையான அமபுகளால லகூஷககணககான யுததவீராகளை
கொனறு சஸதிரஙகளைக கீழேவைததவரான எனனுடையபி
திருஷடதயுமனனால கொலலபபடடாா இபபொழுது கவசததை
கழறறிவைதத பாவியான அநதப பாஞசாலராஜகுமாரனைப பா
மானசெயகையினால அவவணணமே கொலலபபோகிறேன அ

று என்னுல் பசுபோலக்கொல்லப்பட்ட பாவியான பாஞ்சால
ஜகுமாரன், சஸ்திரங்களால் ஜயிக்கப்பட்டிருக்கிற உலகங்களை
டையாமலிருக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய எண்ணம் சிறந்த
ர்களும் சத்துருக்களைத் தவிக்கச்செய்பவர்களுமான நீங்களிரு
நம் சீக்கிரமாகக் கவசமணிந்தவர்களும் கத்தியைத்தரித்தவர்களும்
மபிடித்தவர்களுமாக என்னையே இப்பொழுது எதிர்பார்த்திரும்
ர்' என்றுசொன்னர் இவ்வாறுசொல்லிவிட்டு, அசுவத்தாமா
ரத்திலேறிக்கொண்டு சத்துருக்களைநோக்கிச்சென்றுர் அரசரே!
வரைக் கிருபரும் ஸாத்வதனை கிருதவர்மாவும் பின்தொடர்ந்தார்
ர் பகைவர்களை எதிர்த்துச்செல்பவர்களான அவர்கள் மூவரும்
ஞத்தில் ஹோமஞ்செய்யப்பட்டு நன்றுகஜ்வலிக்கின்ற அக்னிகள்
பால விளங்கினார்கள் பிரபுவே! நன்கு உறங்குகின்ற ஜனங்களை
டைய அந்தப்பாஞ்சாலர்களுடைய பாசறையைக்குறித்துச் சென்
ர்கள் மஹாரதரான த்ரோணபுத்திரர் வாயிலைஅடைந்து நின்றுர்"
ன்றுகூறினன்

ஆறுவது அத்யாயம்.

ஸௌபதிகபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(அசுவத்தாமா பாசறைவாயிலில் பூதத்தைக்கண்டு பலஆயுதங்களை விட்டதும், அவற்றை அது விழுங்கிவிட அவர் மனம்வருந்தி மஹாதேவரை உபாஸிக்க முயன்றதும்)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! வாயிலில்நிற்கின்ற த்ரோண
த்திரரைப்பார்த்து அந்தக்கிருதவர்மாவும் கிருபரும் என்னசெய்தார்
ர்? எனக்கு உரைப்பாயாக" என்றுவினவ, ஸஞ்சயன் சொல்ல
னுன்

"மஹாரதரான த்ரோணபுத்திரர் கிருதவர்மாவினிடத்திலும்
ருபரிடத்திலும் விடைபெற்றுக்கொண்டு கோபத்தினுல்மூடப்பட்ட
ந்தத்தையுடையவராகப் பாசறையின்வாயிலை அடைந்தார் அவர்,
வ்விடத்தில் பருத்ததேகத்தையுடையதும், சந்திரசூரியர்களுக்கு
பான காந்தியையுடையதும், பாசறையின்வாயிலை மறித்துக்
ாண்டு நிற்கின்றதும், புளகத்தை உண்டுபண்ணுகின்றதும், பெரு
கொண்டிருக்கிற ஊனீரோடும் ரக்தத்தோடும்கூடிய புலித்தோலை
டுத்ததும், மானதோலை மேலாடையாகத்தரித்ததும், ஸர்ப்பத்தைப்
னூலாகக்கொண்டதும், மிகநீண்டவையும் பயங்கரமானவையுமபற

பலஆயுதஙகளை எடுததுககொணடிருபபவையுமான கைகளோடுகூ
யதும, பெரும பாமபைத தோளவளையாக அணிநததும, அக
ஜவாலையின கூடடஙகளால நிறைநததும கோரபபறகளால பயங
மானதும திறககபபடடதுமான வாயுளளதும, பயஙகரமாயிரு
தும, விசிததிரமான ஆயிரமகணகளால நாறபககஙகளிலும அலங
கபபடடதுமான ஒருபூததததைக கணடார அநதபபூததததினுடை
சரீரமும வேஷமும சொலலவேமுடியாதவை எவவிதததினு
அதைககணடு மலைகளகூட வெடிததுவிடும அதினுடைய வாயினி
றும மூககினினறும இரணடுகாதுகளினினறும அநத ஆயிரமக
களினினறும பெரிய அகனிஜவாலைகள தோனறின அவவாறே, தே
ஸுகளின கிரணஙகளினினறும சஙகசககரஙகளைத தரிததவாகளா
ஹருஷீகேசாகள நூறு நூறுகவும ஆயிரமாயிரமாகவும தோனறி
கள உலகஙகளுககுபபயஙகரமும அதிக ஆசசாயகரமுமான அந
பூததததைககணடு துரோணபுததிரா பயமிலலாதவராகத திவயா
திரஙகளை இறைததார அநதமகாபூதமானது துரோணபுததிரரா
விடபபடட அநதபபாணஙகளை வடவைததீயானது ஸமுததிரத
துடைய ஜலபபிரவாஹஙகளை உடகொளவதுபோல உடகொண
விடடது அஸவததாமாவோ, அநத அமபுததிரளகள பயனிலலாப
போனதைககணடு ஜவலிககினற அகனிஜவாலைபோனற ரதசகதி
அநதபபூதததினமீது பிரயோகிததார ஜவலிககினற நுனியுடனகூடி
அநதசசகதியானது, அநதபபூததததைஅடிதது, யுகாநதகாலத
ஆகாயததினினறு நழுவிவிழுகினற பெரிதான உறகையானது
யனைத தாககிச சிதறுவதுபோலச சிதறியது பிறகு, பொறபிடி
ளதும திவயமானதும ஆகாசததுககுஒபபான காநதியுளளதுமா
ஒரு கததியை ஜவலிககினறஸாபபததைப புறறினினறு இழுபப
போல உறையினினறு வெளியில விரைவாகஇழுததார பிறகு, பு
யுளள அஸவததாமா உததமமானகததியை அபபொழுது பூதத
மீது பிரயோகிததார அது அநதபபூததததை அணுகிப பஞசபே
நாசமடைநதது பிறகு, அநதததுரோணபுததிரா கோபஙகொண
ராக இநதிரதவஜமபோனறதும ஜவலிககினறதுமான ஒருகதா
ததை அநதபபூததததினமீது பிரயோகிததார அதனையும பூதமவி
ஙகிவிடடது பிறகு,எலலாஆயுதஙகளும இலலாமறபோகவே, அந
மிஙகுமபாாதது, ஆகாசததை ஜனாததனாகளால இடைவெளி இ
லாமறசெயயபபடடதாகக கணடார ஆயுதஙகளைஇழநதவரா
துரோணபுததிரா அநத அதிகஆசசரியததைககணடு மிகபபயந

க்கு கிருபா கிருதவாமா இவாகளுடைய வசனததையும நினைத்துக
ண்டு ஆலோசிககலானா 'ஸுஹருததுககளுடைய அபரியமாயும
தமாயுமிருககிற வசனததைககேளாதவன, நான எவவாறு
விருவாகளையும அவமதிததுச சோகததை அடைகிறேனே அவ
றே ஆபததைஅடைநது துககிககிறான கறறறியாதவனான எவன
ஸதிரஙகளால காணபபடடிருககிற விஷயஙகளை ததாணடிததனபம
ய விருமபுகிறானே அவன தாமமாாககததினினறுதவறி அதாம
ாகக்ததில பீடிககபபடுகிறான பசுககள, பிராமமணாகள, ராஜ
திரீகள, ஸநேகிதன, தாய, குரு, பிராயமுதிாநதவன, சிறுவன, ஜடன,
ருடன, தூஙகுகிறவன, பயநதவன, எழுநதிருபபவன, மதங
ாணடவன, பிததன, அஜாகரதையாயிருபபவன, இவாகளினமீது
ஸதிரஙகளைபபோடககூடாதெனறு இவவிதம பெரியோாகளாலமுந
யே மனிதாகளுககு எபபொழுதுமே உபதேசிககபபடடிருககிறது
பபடிபபடட நான சாஸதிரததினால சொலலபபடட சாஸவதமான
ழியை மீறிசசெனறு தீயவழியினால இவவிதமான காாயமசெயயத
தாடஙகிக கோரமான ஆபததை அடைநதேன பெரிய காாயததை
ரமபிதது பயததினால விடுவதெனபது மிகக கோரமான ஆபத
னறு விதவானகள சொலலுகிறாாகள செயயஇயலாதகாாயததை
த மனிதன தன சகதிபலததினால இவவுலகில செயயச சகதியுளள
ன? தெயவததைக்காடடிலும மனுஷயபலமானது பெரிதெனறு
ழிதேனும (கறறறிநதவாகளால) கருதபபடவிலலை மனிதன செய
கூடிய முயறசியைசசெயது தெயவததினால ஸிததிககாமலபோ
கில அவன தாமமான வழியினினறு நழுவி விபரீதமான வழியை
டைகிறான ஒருவன ஒரு காாயததை ஆரமபிதது பயததினால
வவுலகில நிவிாததியடைவனாகில கறறறிநதவாகள அவனுடைய
யபிரதிஜஞையை அறியாமையினசெயலெனறு கூறுகிறாாகள
டடசெயகையினால அபபடிபபடட இநதபபயம எனனை வநது
டைநதுவிடடது துரோணபுததிரன யுததததில எவவிதததினா
ம நிவிாததி அடையமாடடானனறோ? இநத மிகபபெரிய பூத
னது தெயவதணடமபோல (ஸமஹாரததில) முயறசியுளளதாக
ருககிறது ஆலோசிததுஙகூட எவவிதததினாலும இதை நான
றியவிலலை அதாமததினால தூணடபபடட இநதககலககமான
ணததினுடைய இநதககோரமான பலமானது அநாததததைத
லலதாகிறது, இதுநிசசயம எனககு நோநதிருககினற அப
பபடட இநத யுததநிவிாததியானது தெயவததினாலேயே ஏற

படுத்தப்பட்டது இச்சமயத்தில் தெய்வபலமின்றி வேறுவிதத்
ால் முயல்வதென்பது எவ்விதத்தினாலும் ஸாத்யமன்று அப்படி
பட்ட நான் இப்பொழுது பிரபுவான மஹாதேவரைச் சரண்
அடைகிறேன். அவர் எனக்கு நேரிருக்கின்ற இந்தக்கோரமா
தெய்வதண்டத்தை நாசஞ்செய்வார் நான் ஜடாதாரியும் தே
தேவரும் உமையவளுக்குப்பதியும் கபாலங்களை மாலையாக அணிந்
வரும் ருத்ரரும் பகனுடைய நேத்திரத்தை அபஹரித்தவருமா
சிவபிரானைச் சரணம் அடைகிறேன் அந்த தேவரன்றோ தவத்
னாலும் விக்கிரமத்தினாலும் தேவர்களை அதிக்ரமித்திருக்கிறார் ஆ
லால், சூலபாணியான கிரிசரை நான் சரணமடையப்போகிறே
என்று கூறினார்

ஏழாவது அத்யாயம்

ஸௌப்திகபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(அஸ்வத்தாமா ஈஸ்வரரைத் துதித்ததும், அவருக்கெதிரில் பொன்
வேகியில் அக்னி உண்டானதும், அவரருகில் பல பூதங்கள்
வந்ததும், அவர் தம்மையே அக்னியில் ஹோமஞ்செய்ய
ஈஸ்வரர் ஒரு கத்தியைக் கொடுத்துத் தாமும் அவர்
தேகத்திற் பிரவேசித்ததும், அவர் திரும்பிப்
பாசறைக்கு வந்ததும்,)

அரசரே! இவ்வாறு ஆலோசித்து அந்த துரோணபுத்தி
ரதமத்தியிலிருந்து இறங்கிப் பரிசுத்தராக நின்றுகொண்டு தியான
செய்தார் "உக்கிரஸ்வரூபியும் ஸ்திரமாயிருப்பவரும் மங்க
ஸ்வரூபியும் அழும்படிசெய்கின்றவரும் பிராணிகளை ஹிம்ஸிப்பவ
ஈசானரும் ஈசுவரரும் கைலாஸமலையில் வஸிப்பவரும் வரங்களை
கொடுப்பவரும் (ஸமஹாரகருத்யத்தினால்) விளையாடுபவரும் ஸ
ஸாரத்தை விருத்தி செய்பவரும் அழிவில்லாதவரும் கறுத்த கண்ட
தையுடையவரும் பிறப்பில்லாதவரும் சோதனஞ்செய்தவரும் த
ருடையயாகத்தை அழித்தவரும், (பாபத்தை) அபஹரிப்பவ
உலகத்தைத் தம் உருவமாகக்கொண்டவரும் பற்பல ரூபமுள்
கண்களையுடையவரும் அனேக ரூபமுள்ளவரும் உமைக்குப் பதி
யிருப்பவரும் இடுகாட்டில் வஸிப்பவரும் காவமுள்ளவரும் பொ
கணங்களுக்குப் பதியாயிருப்பவரும் பிரபுவும் கட்வாங்கத்தை
தரித்தவரும் முண்டிதரும் ஜடையுள்ளவரும் பிரமசாரியும் திரிபு

ஸ்மஹரிததவருமான இநத ருததிரனை, அலபபுததியுளளவனுல
யயமுடியாத [1]ஸாவபூதோபஹாரததினுல இபபொழுது ஆராதிக
போகிறேன ஸதோததிரஞ செயயபபடடவரும ஸதோததிரம
யயததககவரும ஸதோததிரமசெயயபபடுகினறவரும ஸபலமான
சனததுடன கூடினவரும தோலே ஆடையாக உடுததவரும மிகக
பபுநிறமுளளவரும கறுததகணடததையுடையவரும ஸகிக்கத
ாதவரும தடுககமுடியாதவரும சுசுகிரரூபியும உலகஙகளை ஸருஷ
பவரும பிரமம ஸவரூபியும பிரமமசாரியும சிறநத விரதமுளள
நம தவததில நிலைபெறறவரும முடிவிலலாதவரும தபஸவிகளுக்
கதியாயிருபபவரும அனேக ரூபமுளளவரும கணஙகளுககு
தயக்ஷரும மூனறு கணகளையுடையவரும பிரியமான பாரிஷதா
ாயுடையவரும தனபதியான குபேரனுககு இனியஙணபரும
ளரீதேவியினமனததுககு இனியவரும ஸுபரமமணியருககுப
ாவும மஞசளநிறமுளளவரும உததமமான காளையை வாகனமாகக
ாணடவரும தோலாடையுடுததவரும அதிக உககிரரூபியாயிருபப
நம உமையை மகிழவிபபதிலேயே பற்றுளளவரும உததமாகளைக
டிலும உததமரும எவரைவிட உததம வஸது இலலையோ அப
பபடட ஸாவோததம வஸதுவாயிருபபவரும உததமமான
ஙகளையும அஸதிரஙகளையும தரிததவரும திசையின ஓரததி
நபபவரும தேசஙகளை ரக்ஷிபபவரும பொறகவசமணிநதவரும
ளயாடுபவரும சநதிரனைத தலையில அணிநதவரும சரணயரும
வருமான ருததிரரை உததமமான ஸமாதியினுல சரணமடை
றன எவவிததததினுலும தாணடமுடியாத இநதக கோரமான
ததை இபபொழுது நான தாணடுவேனுகில பரிசுததமான ஸாவ
தாபஹாரததினுல பரிசுததரான ஈஶவரரைபபூஜிபபேன' எனறு
ாததிததா நலல செயகையையுடைய மஹாதமாவான அநத
வததாமாவினுடைய இவவிதமான முயறசியை யோகமகிமை
லை அறிநது அவருடைய முனனிலையில ஸவாணமயமான
நவேதி தோனறியது அரசரே! அநத வேதியில அபபொழுது
னி தோனறிறறு அது, ஜவாலைகளால திககுககளையும திக
ாணஙகளையும ஆகாயததையும நிரபபுகிறதுபோலிருநதது அவ
ததில ஜவலிககினற முகஙகளையும கணகளையுமுடையவை
நம அனேக காலகளையும கழுததுகளையுமுடையவைகளும ரத
ஙகளாலான விசிததிரமான தோளவளைகளைத் தரிததவைகளும
வாறே மேலே தூககபபடட கைகளையுடையவைகளும யானை

1 பஞசபூதஙகளாலாகிய-தமசரீரததையே-பலியாகக கொடுபபது

வடிவமுள்ளவைகளும மலைபோனறவைகளுமான மகாகனு
தோனறின பாரதரே! நாய, பனறி, ஒட்டகம இவைகளின
வமபோனற வடிவமுள்ளவாகளும் குதிரை, நரி, பசு இவைக
முகமபோனற முகமுள்ளவாகளும கரடி, பூனை, சிறுததை,
கைபபுலி, காககை, தவளை, கிளி, பெரியமலைபபாமபு, அனனபப
இவைகளின முகமபோனற முகமுள்ளவாகளும வெணணிறமு
வாகளும மரஙகொததிப பறவை, காடை, ஆமை, முதலை,
சுமாரம, பெரிய சுருமீன, திமி, குதிரை, அனறில, புறா, மாடப
நீககாககை இவைகளின முகமபோனற முகமுள்ளவாகளும உள
கைபோனற காதுள்ளவாகளும ஆயிரம கணணுள்ளவாகளும பரு
வயிறுள்ளவாகளும சதையிலலாதவாகளும காககை, கழுகு இ
களின முகமுள்ளவாகளும அவவாறே தலையிலலாதவாகளும க
யின முகமுள்ளவாகளும பயஙகரமானவாகளும மிகஜவலிககி
கணகளையும நாககுககளையுமுடையவாகளும ஜவாலையின, வா
போனற வாணமுள்ளவாகளும ஜவாலைபோனற மயிருள்ளவாக
ஜவலிககினற ரோமஙகளுள்ளவாகளும நானகு கைகளுள்ளவாக
செமமறியாடு, வெள்ளாடு இவைகளின முகமபோனற முகமுள்ள
களும சஙகுபோலப பிரகாசிககினறவாகளும சஙகுபோனற
முள்ளவாகளும சஙகின நிறமபோனற நிறமுள்ளவாகளும சஙகம
களை அணிநதவாகளும சஙகின ஒலிககுச சமமான ஒலியுள்ளவாக
ஜடைகளைத தரிததவாகளும ஐநதுகுடுமியுள்ளவாகளும முணடி
களும இளைதத வயிறுள்ளவாகளும நானகுகோரபபறகளையு
வாகளும நானகு நாவுள்ளவாகளும முளைபோனற காதுகளையு
வாகளும கிரீடமுள்ளவாகளும மௌஞசியைத தரிததவாக
சுருணடமயிருள்ளவாகளும தலைபபாகையுள்ளவாகளும கடுககன
அணிநதவாகளும அழகிய முகமுள்ளவாகளும நனறாக அலங
கபபட்டவாகளும தாமரைமலரையும கருநெயதல மலரை
தலையிலணிநதவாகளும மகுடததைத தரிததவாகளும மகி
பொருநதியவாகளும நூறுநூறாகவும ஆயிரமாயிரமாகவும இரு
வாகளும சதகனிகளையும சகரததையும உலககையையும கையில பி
திருபபவாகளும புசுணடி பாசம தணடம இவைகளைக கையில பி
தவாகளும பினபககஙகளில அமபறாததூணிகளைக கட்டிககொ
டிருபபவாகளும ஆசசரியகரமான பாணஙகளால அதிகரித
களும துவஜம, பதாகை, கணடை, கோடாலி இவைகளுள்ள
களும பெரியபாசம, உருட்டுததடி, தூணகள, கததிகள இவைக

[1] ஒருவகை முதலை

யிலபிடிததவாகளும ஸாபபஙகளால உயரசசுறறபபடட கிரீடங
ரயுடையவாகளும பருததஸாபபஙகளைத தோளவளைகளாகத தரிக
றவாகளும விசிததிரமான ஆபரணஙகளைத தரிககினறவாகளும
ததிபடிநதவாகளும சேறறினல பூசபபடடவாகளும பறபலவித
ன வஸதிரஙகளையும மாலைகளையும அணிநதவாகளும கறுததஅங
களுளளவாகளும மஞசளநிறமுளள அஙகஙகளுளளவாகளும வப
நசெயயபபடடிருககிற முகமுளளவாகளும களிபபுளளவாகளும
ரணவானமுளளவாகளுமான பாரிஷதாகள அனைவாகளும பேரி
யும சஙகஙகளையும மிருதஙகஙகளையும ஜாஜரஙகளையும ஆனகங
யும கோமுகஙகளையும வாசிததாாகள அவவாறே, புருஷஶரேஷ
களான இனனும மறறமஹாராதாகள ஸநதோஷததுடன பாடினா
, தாணடினாாகள, பாயநதாாகள, கூததாடினாாகள உககிர
பாவமுளளவாகளும, அகனிஜவாலைபோனற தலைமயிருளளவா
மாக வேகததுடன ஓடினாாகள மதஙகொணட பெரியயானைகள
ால அடிககடி காஜிததாாகள, சூராகளும பலாதகரிததுச சததருக
க கொலலுகினறவாகளும ஸஹிககமுடியாத வலலமையுளளவா
மான அநதபபாரிஷதாகள அதிகபயஙகராாகளாகவும கோரரூப
ளவாகளாகவும சூலஙகளையுமபடடஸஙகளையும கையிலகொணட
களாகவும பறபலநிறமான வஸதிரமுடுததவாகளாகவும சிததிர
னமாலைகளையும சநதனஙகளையுந தரிததவாகளாகவும ரததினங
ால சிததிரமான தோளவளைகளைத தரிததவாகளாகவும உயரஎடுக
பபட்ட கைகளையுடையவாகளாகவும இருநதாாகள சிலா உதிரததை
ஊனீரையும நெயயையும குடிககினறவாகளாகவும மாமஸஙகளை
நரமபுகளையும தினகினறவாகளாகவும குடுமியுளளவாகளாகவும
ஙகிலவமலாகளைத தரிததவாகளாகவும அதிக ஸநதோஷமுளளவா
ாகவும சட்டிபோனற வயிறுளளவாகளாகவும மிககுறுகியிருபப
களாகவும மிகநீணடவாகளாகவும மிகததொஙகுகினற (அஙகங
யுடைய) வாகளாகவும அதிபயஙகராாகளாகவும விகாரமான ரூப
ளவாகளாகவும கறுததும தொஙகிககொணடுமிருககும உதடுக
ளவாகளாகவும பெரியஆணகுறியும கணடைககாலும பீஜமு
ளவாகளாகவும உததமாகளாகவும பறபலவகுபபுடையவாகளாக
விகாரமான ரூபமுளளவாகளாகவும மொட்டைததலையுளளவாக
வும சடையுளளவாகளாகவுமிருநதாாகள அவாகள், ஸூாய
டும சநதிரனேடும (மறற) கிரஹஙகளோடும நகூததிரஙகளோ
கூடின ஆகாயததைப பூமியில உணடுபணணுவாாகள அவாகள

J ச

நானாவிதமான [1]பூதஸமூகத்தை நாசஞ்செய்வதற்குச் சாமர்த்
முள்ளவர்கள் அவர்கள் பயமற்றவர்கள், நித்தியம் ஹரனு
புருவநெறித்தலை ஸஹிப்பவர்கள், நித்தியம் இஷ்டப்படி கா
தைச்செய்பவர்கள், மூவுலகங்களிலுமுள்ள ஈசுவரர்களுக்கு ஈசு
கள், நித்தியமான ஆனந்தத்தினால் மிகுந்த மனக்களிப்புள்ளவர்க
வாக்குக்கு அதிபதிகள், மாத்ஸர்யமில்லாதவர்கள், எட்டுவித
வரியத்தையும் அடைந்தும் அவர்கள் கர்வத்தை அடையாதவர்
பகவானான சங்கரர் அவர்களுடைய கர்மங்களால் நித்தியம் ஆ
யத்தை அடைகிறார் அந்தப்பார்ஷதர்களால் சோகப்பட்டிருக்
மனம்வாக்குச்செய்கைகளால் நித்தியம் ஆராதிக்கப்பட்ட அந்த
மனத்தினுடன் வாக்கினாலும் செய்கைகளாலும் பஜிப்பவர்களைத்
பெற்ற புத்திரர்களைப்போல் ரக்ஷிக்கிறார், மற்றவர்கள் ரக்தத்தை
வஸையும் குடிக்கின்றவர்கள், எப்பொழுதும் பிரமத்துவே
ஷிடங்களில் குரோதமுள்ளவர்கள் (அத்யாத்மம், அதியஜ்ஞ,
தைவ, அதிலோகங்களிலுள்ள தேவதாரூபிகளான அவர்கள் அன்
கொடிரஸம், அம்ருதம், சந்திரமண்டலமென்) நானாவித ஸவரு
துடன் கூடின ஸோமரஸத்தை எப்பொழுதும் பானஞ்செய்பவர்
அவர்கள் சாஸ்திரப்பயிற்சியினாலும் பிரமசர்யத்தினாலும் தவ
னாலும் மன அடக்கத்தினாலும் சூலாயுதத்தை அடையாளம்
கொண்ட ஈசுவரரை நன்குஆராதித்து ருத்திரஸாயுஜ்யத்தை அ
தவர்கள் சென்றது நிகழ்கின்றது வருவது இவைகளுக்குப் பிர
யும் ஷாட்குண்யபரிபூர்ணராயுமிருக்கின்ற மஹேசுவரர் பார்வதியு
தம்முடைய ஸாயுஜ்யம்பெற்ற மகாபூதகணங்களோடு ஸுகானுப
செய்கிறார் அவர்கள் பற்பலவர்த்யங்களாலும் அட்டஹாஸத்தா
ஸிம்மநாதத்தாலும் சிறந்தகர்ஜனத்தாலும் உலகத்தை நடு
செய்துகொண்டு அசுவத்தாமாவுக்கு எதிர்முகமாக வந்தார்கள் ம
தேவரை ஸ்தோத்திரஞ்செய்கின்றவைகளும் ஒளிகளைப் பரப்புகி
வைகளும் நல்லகாந்தியையுடையவைகளும் மஹாத்மாவான துரோ
புத்திரருடைய மகிமையை விருத்திசெய்யக் கருதியவைகளும்
ருடைய அந்தத்தேஜஸை அறிய எண்ணங்கொண்டவைகளும் ஸௌ
திகவதத்தைப் பார்க்கவிரும்பினவைகளும் பயங்கரமும் உக
மானபரிகம், கொள்ளி, சூலம், பட்டஸம் இவைகளைக் கை
பிடித்தவைகளும் கோரரூபமுள்ளவைகளுமான பூதஸங்கங்கள்
ரம் ஆயிரமாக எதிர்முகமாகவந்தன. எந்தப் பூதகணங்கள் பார்

[1] ஜராயுஜம், அண்டஜம், ஸ்வேதஜம், உத்பிஜ்ஜம் ஆகிய பிரா
கூட்டம்

த்திரத்தினுலேயே மூவுலகங்களுக்கும் பயத்தை உண்டுபண்ணுகின்
லர்களோ அப்படிப்பட்ட பூதகணங்களைத் துரோணபுத்திரர் பார்த்
(பயத்தினுல்) வருத்தத்தை அடையவில்லை. பிறகு, துரோண
திரர் வில்லைக் கையில்கொண்டவராகவும் உடும்புத்தோலால்
த விரலுறைகட்டிக்கொண்டவராகவும் தாமாகவே தம்மனத்தி
தம்மைப் பலியாக ஏற்படுத்தினர். பாரதரே! மனேதைரியமுள்ள
ரோணபுத்திரருடைய அந்தக்காமாவில் விறகுகளே ஸமித்துக்களும்
மையுள்ள பாணங்களே பவித்திரங்களும் ஆத்மாவே ஹவிஸுமாக
ந்தன. பிறகு, பிரதாபசாலியும் அதிககோபமுள்ளவருமான
ரோணபுத்திரர் ஸோமனைத் தேவதையாகக்கொண்ட மந்திரத்தி
தம்மைப் பலியாக ஏற்படுத்தினர். பயங்கரமானசெய்கையுள்ள
ம் ரௌத்ரமான காமாக்களால் (சத்துருஸம்ஹார விரதத்தி
று) தவருதவரும் மஹாத்மாவுமான அந்த ருத்திரரை ஸ்தோத்
ஞ்செய்து கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு இவ்வாறு கூறினர்:
'பகவானே! அங்கிரஸினுடையகுலத்தினுதித்த இந்த ஆத்மாவை
பொழுது நான் நல்லஅக்னியில் ஹோமஞ்செய்கிறேன். என
பலியாகஏற்றுக்கொள்ளும். மகாதேவரே! உலகத்தையே ஸ்வ
மாகக்கொண்டவரே! தேவரீரிடத்திலுள்ள பக்தியினுல் உத்தம
ஸமாதியினுல் இந்தஆபத்தில் உம்முடையஸந்நிதியில் செய்யத்
டங்குகிறேன். உம்மிடத்தில் எல்லாப்பிராணிகளும் நிலைபெற
க்கின்றன. எல்லாபூதங்களிலும் நீர் நிலைபெற்றிருக்கிறீர். பிர
மான குணங்களமாத்திரம் உம்மிடத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்
எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ஆதாரமாகஇருப்பவரே! விபுவே!
வரே! என்னுல் பகைவர்கள் வெல்லக்கூடாதவர்களாகிவிட்டால்
லாயிருக்கின்ற என்னை ஏற்றுக்கொள்ளும்' என்று துரோண
திரர் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு ஜ்வலிக்கின்ற அக்னியுடன்கூடின
தவேதியின்மீதேறித் தம்முயிரை இழக்கத்துணிந்து அக்னியில்
கார்ந்தார். கைகளை உயரத்தூக்கியவரும் அசைவற்றவரும் ஹவி
அணுகிவந்தவருமான அவரைக்கண்டு, ஷாட்குண்யபரிபூர்ண
ஸாக்ஷாத் மகாதேவர் சிரித்துக்கொண்டு கூறலானர்:
'உத்தமமான செய்கைகளையுடைய கிருஷ்ணனுல் மெய்ம்மை,
மை, நேர்மை, தவம், நியமம், பொறுமை, பக்தி, தைர்யம்,
கை, மனம், வாக்கு இவைகளால் உள்ளபடி நான் ஆராதிக்கப்
டேன். ஆதலால், கிருஷ்ணனைக்காட்டிலும் அதிக இஷ்டமான
எனக்கு வேறுஒருவன் இல்லை. அப்பா! நன்குமதிப்பைச்செய

கின்றவனும் உன்னை அறிய எண்ணங்கொண்டவனுமான என்னால்
பொழுதும் பாஞ்சாலர்கள் காக்கப்பட்டார்கள் மாயைகளும் ப
ருக உண்டுபண்ணப்பட்டன பாஞ்சாலர்களை ரக்ஷிக்கின்றஎன்
அந்தக்கிருஷ்ணனுக்கே நன்மதிப்புச்செய்யப்பட்டது அவர்க
காலத்தினால் அவமதிக்கப்பட்டுவிட்டார்கள் இனி அவர்கள்
உயிர் இல்லை' என்றார் பகவான் இவ்வாறுசொல்லிவிட்டுத
முடைய சரீரமாகஇருக்கிற மஹாத்துமாவான அஸ்வத்தாமா
டம் ஆவேசித்தார் அவருக்கு மாசற்றதாயும் உத்தமமாயுமிருக்
ஒரு கத்தியையும் கொடுத்தார் பிறகு, பகவானால் அனுபபிர
கப்பட்ட அஸ்வத்தாமா மீண்டும் தேஜஸினால் ஜ்வலித்தார்
ரால் கொடுக்கப்பட்ட தேஜஸினால் யுத்தத்தில் வேகமுள்ளவருமா
பாசறைக்கு நாற்பக்கங்களிலும் செல்லுகின்றவரும் மஹாரதரு
அந்த துரோணபுத்திரரை, செல்லுகின்றவரும் தேவதேவ
(பாவத்தை) அபஹரிப்பவரும் ஸ்திரமாக இருப்பவருமான ஸாக்
ஈசுவரரைப்போலக்கண்டு அந்தப்பூதங்களும் ராக்ஷஸர்களும்
விட்டனர்'' என்றான்

எட்டாவது அத்தியாயம்

ஸௌப்திகபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(அஸ்வத்தாமா பாசறைவாயிலில் கிருபரையும் கிருதவர்மாவை
யும் வைத்து உள்ளேசென்று திருஷ்டத்யும்னன் த்ரௌ
பதீபுத்திரர்கள்முதலானவர்களைக் கொன்றதும்,
பயந்து வெளியில் ஓடினவர்களைக் கிருபரும்
கிருதவர்மாவும் கொன்றதும்)

திருதராஷ்டிரன், '' மஹாரதரான துரோணபுத்திரர் அவ
பாசறையைக்குறித்துச் சென்றவுடன், கிருபரும் கிருதவர்ம
பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டுத் திரும்பாமலிருந்தார்களா - (அவ
வரும்) அற்பர்களானகாவலாட்களால் தடுக்கப்படாமலிருந்தார்க
ரக்ஷகர்களால் காணப்படாமலிருந்தார்களா? மஹாரதர்களான
இருவரும் பொறுக்கமுடியாதகாரியமென்று எண்ணித் திரும்
லிருந்தார்களா? ஸஞ்சய! பாசறையை நாசஞ்செய்து ஸோமகர்
யும் பாண்டவர்களையும் கொன்று இரவில் அந்தப் பிரதிஜ்ஞையா
ஸபலமாகச் செய்யப்பட்டதா? அந்தத் துரோணபுத்திரர் எவரா
லும் செய்யமுடியாத காரியத்தைச்செய்து யுத்தத்தில

மமான தூரியோதனனுடையவழியை அடைந்து நின்றூரா? தூங்
கிகொண்டிருந்த திருஷ்டத்யும்னனையும் சிகண்டியையும் திரௌ
தியின் புத்திரர்களையும் (மற்றுமுள்ள) பாண்டவஸைநிகர்களையும்
கான்று அவர்களால் பூமி மூடப்பட்டதா? ஸஞ்சய! படுத்திருந்தவா
ளும் கொல்லப்பட்டவர்களும் ரத்தத்தினுல் நனைக்கப்பட்டவர்களு
ான பாஞ்சாலர்களால் பூமியானது மூடப்பட்டதா? அதனை எனக்
கச் சொல்வாயாக வீரர்களான திருஷ்டத்யும்னன் சிகண்டி இரு
ரும் பாஞ்சாலர்களோடு கொல்லப்பட்டுப் பூமியில்படுத்தார்களா?
ஞ்சய! அவ்விருவராலும் என்னகாரியம் செய்யப்பட்டது? அதனை
னக்குச் சொல்வாயாக" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானுன்
"மஹாத்மாவான அந்தத்துரோணபுத்திரர் பாசறையைக்குறித்
துச் சென்றவுடனே, கிருபரும் கிருதவர்மாவும் துரோணபுத்திரரை
ய பின்தொடர்ந்தார்கள் அரசரே! அஸ்வத்தாமாவோ முயற்சி
ள்ளவர்களான அந்த இரண்டு மஹாரதர்களையுங்கண்டு ஸந்தோஷ
ள்ளவராக மெதுவாக இந்த வசனத்தைக்கூறலானுர் 'முயற்சியுள்ள
ர்களான நீங்கள் இருவருமே எல்லாக்ஷத்திரியர்களையும் நாசஞ்
செய்வதில் போதுமானவர்கள் மிகுந்திருப்பவர்களும் பெரும்பாலும்
றங்கிக்கொண்டிருக்கின்றவர்களுமான இந்த யுத்தவீரர்களைக் கொல
தில் ஸந்தேகம் ஏது? நான் பாசறையில் பிரவேசிக்கப்போகிறேன்
லன்போல ஸஞ்சரிக்கப்போகிறேன் ஒரு மனிதனுவது உயிரோடு
ங்கள் இருவரிடமிருந்தும் விடுபடாதபடியான காரியத்தை நீங்கள்
செய்யவேண்டுமென்பது என்னுடைய நிச்சயமான விருப்பம்' என
ா அஸ்வத்தாமா இவ்விதம்சொல்லி, தமது பயத்தைவிட்ட பார்த
ர்களின் பெரியபாசறையில் வேறுவழியாக ஆகாமித்துப்பிரவேசித்
ா மிக்க புஜபலமுள்ளவரும் (அந்தப்பாசறையினுடைய) அமைப்
புகளை அறிந்தவருமான அந்தத்துரோணபுத்திரர், மிக்ககோபங்
காண்டு தேஜஸினுல் நன்குஜ்வலிக்கின்றவராகி உள்ளேபுகுந்து,
றகு, இரவில் நன்றாக நித்திரைசெய்துகொண்டிருக்கிற எல்லாஜனங்
ளையும் சுற்றிப்பார்த்தார் திருஷ்டத்யும்னனுடைய இருப்பிடத்தை
மதுவாக நெருங்கினூர் அவர்களோ யுத்தத்தில் பெரியகாரியத்தைச்
செய்து மிக்ககளைத்தவர்களாகவும் கவலையற்றவர்களாகவும் தங்கள்
டைவீரர்களால் சூழப்பட்டவர்களாகவும் நன்கு உறங்கிக்கொண்
ருந்தார்கள் பாரதரே! பிறகு; தரௌணியானவர் திருஷ்டத்யும
னுடைய அந்த வீட்டிலநுழைந்து சயனத்தில் தூங்குகிற அவனை
மீபத்திலகண்டார் வேந்தரே! வெண்பட்டினுல் வெண்மையாக

இருக்கிறதும் பெரியதும் சிறந்தமேல்விரிப்பினால் மூடப்பட்டுள்ளதும் சிறந்த புஷ்பமாலைகளோடுகூடியதும் வாஸனைப்புகைகளாலும் சூர்ணங்களாலும் நன்மணம் உண்டுபண்ணப்பட்டதுமான படுக்கையில் படுத்திருப்பவனும் மஹாபலமுள்ளவனும் நம்பிக்கையுள்ளவனும் ஓரிடத்தினின்றும் பயமில்லாதவனும் தூங்கிக்கொண்டிருப்பவனுமான திருஷ்டத்யும்னனைக் காலால் உதைத்தார். யுத்தத்தில்கெட்ட மதங்கொண்டவனும் அளவிடமுடியாத பலமுள்ளவனுமான அந்தத் திருஷ்டத்யும்னன் காலாலுதைத்ததினால் தூக்கம்விழித்து எழுந்திருந்து, (உதைத்தவர்) மகாரதரான துரோணபுத்திரரென்று அறிந்தான். மஹாபலசாலியான அச்வத்தாமா, சயனத்தினின்று எழுந்திருக்கின்ற பாஞ்சாலயனை இருகைகளாலும் மயிர்களிற்பிடித்துப் பூமியில்தேய்த்தார். பாரதரே! அந்தத்ரௌணியினால் பலத்தினால் தேய்க்கப்பட்டவனும் (சத்துருவினால்) சூழப்பட்டவனும் நித்திரையினால் விவேகத்தை இழந்தவனுமான அந்தத்திருஷ்டத்யும்னன் அப்பொழுது ஒன்றும் செய்வதற்குச் சக்தியற்றவனானான். பிறகு, குரூரபுத்தியுள்ளவரும் அதிககோபமுள்ளவருமான துரோணபுத்திரர், பாஞ்சாலராஜகுமாரனை விரைவாகப் பூமியில் தேய்த்துப் பரபரப்புடன் வில்லிலுள்ள நாணக்கயிற்றை அவிழ்த்து அவனுடைய கழுத்தில் அந்த நாணக்கயிற்றைக்கட்டி விரைவுள்ளவராகவும் கோபமீறினவராகவும் மனத்தைக்குரூரமாகச் செய்துகொண்டு அப்பொழுது அவனைக் கொன்றார். மன்னரே! துரோணபுத்திரர் காலினால் அவனைக் கழுத்திலும் மார்பிலும் கால்களிலும் ஏறிமிதித்துக்கொண்டு, அலறுகின்றவனும் துடிக்கின்றவனுமான அந்தத்திருஷ்டத்யும்னனை ஆட்டைக் கொல்வதுபோலக் கொன்றார். பலசாலியான துரௌணியினால் வேகத்துடன் பலத்தினால் தடுக்கப்படுகின்றவனும் பலசாலியுமான அந்தப்பாஞ்சாலராஜகுமாரன் நகங்களால் தரௌணியைக்கிறிக்கொண்டு விளக்கமாயில்லாமல் ஒரு வசனத்தை உரைக்கலானான்: 'ஆசார்யபுத்திர! சஸ்திரத்தினால் என்னைக்கொன்றுவிடு, தாமஸஞ்செய்யாதே. மனிதர்களுள் சிறந்தவனே! உன்னால் புண்ணியசாலிகளுடைய லோகங்களை அடைவேனாக' என்றுன் சத்துருக்களைத் தவிக்கச்செய்பவரும் பலசாலியுமான தரௌணியால் நன்றாக ஆக்கிரமிக்கப்பட்டவனும் பாஞ்சால ராஜகுமாரனுமான திருஷ்டத்யும்னன் இவ்விதவசனத்தைச்சொல்லி ஓய்ந்தான். அச்வத்தாமா அவனுடைய விளக்கமில்லாத அந்தவாக்கைக்கேட்டு, 'குலத்தைக்கெடுத்த பாபீ! ஆசார்யர்களைக்கொல்லுகின்றவர்களுக்கு நல்ல உலகங்கள் கிடைய

ட்டபுத்தியுள்ளவனே! ஆதலால், சஸ்திரத்தினால் நீ நாசம
டையத்தக்கவனல்லே குரூரனாகவும் வரம்புகடந்தவனாகவுமிருந்த
னால் என்னுடைய பிதா கொல்லப்பட்டார் ஆதலால், கொடிய
யைகையைச் செய்தவனானநீயும் குரூரனான என்னால் கொல்லப்படத்
க்கவன்' என்றார் இவ்விதம்சொல்லிக்கொண்டு கோபத்துடன் ஸிம்ம
ன் து மதயானையைக் கொல்வதுபோல அதிகுரூரமானகாலுதை
ால அந்தவீரனை மர்மஸ்தானங்களில் உதைத்தார் மஹாராஜரே!
டிலகொல்லப்படுகின்ற அந்தவீரனுடைய சப்தத்தினால் ஸ்திரீ
ும அவனுடைய காவற்காரர்களும் விழித்துக்கொண்டார்கள்
வர்கள் (திருஷ்டத்யும்னனைக்) கொல்லுகின்றவரும் மனுஷ்ய
த்தைமீறிய பலத்தையுடையவருமான அந்தத்துரோணியைக்
ாடு பூதமென்று எண்ணிப் பயத்தினால் பேசாமலிருந்துவிட்டார்
அந்தப்பாஞ்சாலராஜனை அந்த உபாயத்தினால் யமலோகத்துக்
ுப்பி அதிக தேஜஸுடன் அழகானகாட்சியுள்ள ரத்தத்தை
டைந்து அதில் ஏறினார் அரசரே! பலசாலியான அந்த அசுவத்
மா திருஷ்டத்யும்னனுடைய இருப்பிடத்தினின்று வெளியில
து திசைகளை நாற்பக்கங்களிலும் ஒலிக்கச்செய்துகொண்டு சத்து
களைக்கொல்ல எண்ணி ரதத்துடன் (மற்றவருடைய) பாசறையை
ாக்கிச் சென்றார்

பிறகு, மஹாரதரான அந்தத் துரோணபுத்திரர் புறப்பட்டுப்
ானவுடன், அப்பொழுது ஒன்றுசேர்ந்திருக்கிற காவற்காரரெல்
ருடனும் ஸ்திரீகள் உரக்க அலறினார்கள். பாரதரே! அரசனை
ருஷ்டத்யும்னன் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு, அவனைச்சார்ந்த அர
களனைவரும் மிக்க சோகமுள்ளவர்களாக உரக்க அலறினார்கள்
்தஸ்திரீகளுடைய அந்தச் சப்தத்தினால் ஸமீபத்திலிருந்த க்ஷத்
ியசிரேஷ்டர்கள் பரபரப்புள்ளவர்களாக யுத்தஸன்னாஹம்செய்
ர்கள், 'இதுஎன்ன!' என்றும் சொன்னார்கள் அரசரே! அந்த
ிரீகளோ பாரதவாஜரான அசுவத்தாமாவைப்பார்த்து மிகப்பயந்த
களாகி, 'சீக்கிரம் ஓடுங்கள் ராக்ஷஸனோ மனிதனோ இவனை
ன்று நாம் அறியோம் பாஞ்சாலராஜரைக் கொன்றுவிட்டு
தத்தில் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறான்' என்று துன்பக்குரலுடன்சொன்
ர்கள் பிறகு, அந்தச் சிறந்தயுத்தவீரர்கள் அந்த அசுவத்தா
வை விரைவாகச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் அவர், வருகின்ற அவர்க
னவரையும் ருத்திராஸ்திரத்தினால் நாசம்செய்தார் அவர் திருஷ்
யும்னனையும் அவனுடைய அந்த வீரர்களையும் கொன்று பக்கத்
் சயனத்தில் உறங்கிக்கொண்டிருந்த உத்தமௌஜஸையும் பார்த்

தா அவனையும காலால கழுததிலும மாாபிலும பராககிரமததிு
மிதிதது, விசேஷமாக அலறுகினறவனும சததுருககளை அடககு
வனுமான அவனை அவவிதமாகவே கொனறூா விககிரமமுள்ள
ஞன அநத யுதாமனயுவும அநத அஶ்வததாமாவை ராக்ஷஸனெ
றெணணிக கதையை எடுததுககொணடு வேகததுடன மாா
அடிததான துரோணபுததிரா யுததததில கதாயுததததிஞல அ
கபபடடும அசையவிலலை தரெளணியானவா வேகததுடன எதி
ரோடி அவனைப பூமியில தளளிஞா துடிககினற இநத வீரனை
திருஷடதயுமனனைக கொனறபடியே ஆடடைக கொலவதுபோ
கொனறூா அநதவீரா அவவாறு அவனைக கொனறபிறகு, மறற
ளைககுறிததும ஓடிஞா ராஜேநதிரரே! கோபமுளளவரான அஶ்
தாமா ஆஙகாஙகு தூஙகிககொணடிருநத மஹாரதாகளான பாஞச
வீராகளை அருகிறசெனறு வளைநது கொனறூா தரெளணியான
துடிககினறவாகளும நடுஙகுகினறவாகளுமான அநதவீராகளை யா
தில [1]சமிதா பசுககளைக கொலவதுபோலக கொனறூா பிறகு,
திசசணடையில ஸமாததரான தரெளணியானவா, கததியையெடு
வெவவேறுன யுததமாாககஙகளில ஸஞசரிததுககொணடு மறற
களையும தனிததனியாகக கொனறூா அவவாறே, [2] குலமத
படுததிருபபவாகளும குலமததியிலிருபபவாகளும களைததவாக
ஆயுதஙகளை வைததுவிடடவாகளுமான எலலா வீராகளையும க
யிஞலேயே வெடடி நாசமசெயதா ரகததததிஞல நனைககபப
எலலா அஙகஙகளுடனும கூடினவரும காலஞல உணடுபணண
படட அநதகனபோனறவருமான அநத தரெளணியானவா உத
மான கததியிஞல போாவீராகளையும குதிரைகளையும யானைகளை
வெடடிஞா அவா வெடடபபடடிருககிற சரீரததையுடைய
ளாகத துளளுகினற அவாகளுடைய சரீரஙகளினினறு தெறிககி
ரததததுளிகளாலும கததியை மேலே தூககுவதிஞலும கீழ
சுழறறுவதிஞலும மூனறுவிதமாக ரகததததிஞல நனைககபபட
ராஞா ரகததததிஞல சிவநத நிறமுளளவரும ஜவலிககினற கததி
யுடையவரும போாபுரிகினறவருமான அவருடைய வடிவமான
அமானுஷ வடிவமபோல அதிபயஙகரமாக விளஙகியது கெ
வரே! விழிததுககொணடவாகளும சததததிஞல மயஙகிஞா
பாாககினற அவாகள அநத இடததில துரோணபுததிரரைபபாா
அதிக மனவருததததை அடைநதாாகள அநதக்ஷததிரியாகள
துருககளை நாசம செயகினற அநததரெளணியினுடைய ரூபத

1 யூாகபசுவைக கொலபவன. 2 பாசறையபாதுகாபபுசசே

னடு அவரை ராக்ஷஸனென்று எண்ணிக் கண்களை மூடிக்கொண்
ர்கள் கோரரூபியான அந்த அஸ்வத்தாமா அப்பொழுது பாசத்தை
ல் காலனபோல ஸஞ்சரித்தார் த்ரௌபதியின் புதல்வர்களையும்
குந்திருக்கின்ற ஸோமகர்களையும் கண்டார் அரசரே! அந்தச் சத்
ததினுலபயந்த மஹாரதர்களான த்ரௌபதீபுத்திரர்கள் த்ருஷ்டத்
மனன கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டுப் பயமில்லாதவர்களாகக்
கையில் வில்லை எடுத்து அஸ்வத்தாமாவின்மீது பாணஸமூகங்களை
றைத்தார்கள் பிறகு, அந்தச் சப்தத்தினுல நன்றாக விழித்துக
காண்ட பிரபத்ரகர்களும் சிகண்டியும் துரோணபுத்திரர்மீது
ணங்களைப் பிரயோகித்துத் துன்பஞ்செய்தார்கள் அந்தப் பாரத
ரஜா சரவர்ஷங்களை வர்ஷிக்கின்ற அந்த மஹாரதர்களைக் கண்டு
வர்களைக் கொல்ல எண்ணங்கொண்டு உரக்க ஸிம்மநாதம் செய்தார்.
றகு, அதிக கோபமுள்ளவரான துரௌணியானவர், பிதாவி
டைய வதத்தை நினைத்து ரதமத்தியினின்று இறங்கி விரைவுள்
வராக அவர்களுக்கு எதிரில் ஓடினார் அதிக பலமுள்ளவரான
ரௌணி யுத்தத்தில் ஆயிரம் சந்திரப்பிரதிமைகளால் நிர்மலமா
ருக்கின்ற கேடகத்தையும் திவ்யமானதும் ஸ்வர்ணத்தினுலலங்க
க்கப்பட்டதும் பளபளப்புள்ளதுமான கத்தியையும் கையில் எடுத்
துக்கொண்டு த்ரௌபதீபுத்திரர்களை எதிர்த்து ஓடிக் கத்தியினுல
வர்களை வெட்ட ஆரம்பித்தார் வேந்தரே! பிறகு, புருஷ
ரேஷ்டரான அந்த அஸ்வத்தாமா மஹாயுத்தத்தில் பிரதிவிந்தி
னை வயிற்றில் வெட்டினார் அவன் கொல்லப்பட்டுப் பூமியில் விழுந்
ன பிரதாபசாலியான ஸுதஸோமன் பிராஸாயுதத்தினுல
ரௌணியை அடித்து மறுபடியும் கத்தியை எடுத்துக்கொண்டு
வருக்கு அருகில் ஓடிவந்தான் நரஸ்ரேஷ்டரே! (அஸ்வத்தாமா)
ஸுதஸோமனுடைய கத்தியுடன் கூடிய அந்தக் கையை அறுத்து
ண்டும் விலாப்பக்கத்தில் அடித்தார் அவன் மார்பு பிளக்கப்பட்டுக்
ழே விழுந்தான் வீர்யசாலியும் நகுல புத்திரனுமான சதானீகன்
ருகைகளாலும் ரதசக்ரத்தைத் தூக்கி வேகத்துடன் அவரை மார்
ல் அடித்தான் அந்தப் பிராம்மணரோ சக்கரத்தைவிட்ட சதா
னை அடித்தார். அவன் தளர்ச்சியுற்றுப் பூமியை அடைந்தான்
றகு, அவர் அவனுடைய தலையை வெட்டினார் ஸ்ருத்கர்மாவோ
வித்தினுலும் நெருங்கமுடியாத கோரமான பரிகத்தை எடுத்து
க்கச் சிரித்துக்கொண்டு முயன்று வேகத்தோடு துரோணபுத்தி
ரை அடித்தான் அவரோ அந்த ஸ்ருதகர்மாவை உத்தமமான

கததியினுல முகததில வெடடினா வெடடபபடட அநத ஸரு
காமா, தலையை இழநது விகாரமுளள முகததுடன கூடியவனுக
பூமியில விழுநதான அநதச சததததினுல, வீரனை, சுருதகீரத
விழிததுககொணடான, அஸவததாமாவை வநதணுகிச சரமாரிகளை
பொழிநதான மஹாராஜரே! அவனுல பாணஙகளால மூடபபட
ருககிற மகாரதரான துரோணபுததிரா முடகளால நிறைநத முளள
பன்றிபோலக காணபபடடாா அநதத தரெளணியானவா, அ
னுடைய சரமாரிகளையும கேடகததினுல தடுததுப பிரகாசிதது
கொணடிருககிற குணடலஙகளுடனகூடிய தலையை உடலினின
கவாநதாா பிறகு, பீஷமரைககொனறவனும வீரனுமான சிகண
யையும எலலாப பிரபதரகாகளையும பலததினுல எலலா ஆயுதஙகள
லும அடிததாா சிகணடியும தரெளணியின இரணடு புருவஙகளு
கும இடையில சிலீமுகததினுல அடிததான குரோததினு
மூடபபடடவரும மஹாபலசாலியுமான அநதத துரோணபுததிரே
சிகணடியை நெருஙகிக கததியினுல அவனை இரணடாகத து
டாககினுா. குரோததினுல மூடபபடடவரும சததுருககளை
தவிககுமபடி செயகினறவரும வேகமுளளவருமான அஸவததாம
பிறகு, சிகணடியைககொனறு எலலாபபிரபதரகாகளுடைய கூட
களையுஙகுறிதது எதிாதது ஓடினுா, விராடன, துருபதன, அ
னுடைய புததிராகள, பெளததிராகள, நணபாகள இவாகளுடை
எநதசசேனை மிகுநதிருநததோ அதை நோககி தரெளணி வி
வாக ஓடினுா மஹாபலசாலியான அவா அநத இடததில (அதை
கணடு கோரமான வததைதச செயதாா கததிபபோாவழிகளி
ஸமாததரான துரெளணியானவா மறறவாகளையும மறறவாகளையு
எதிாதது ஓடிஓடிக கததியினுல வெடடினுா அரசரே! பெரியவரே
அநதப பிரதான யுததவீராகள, கறுதத நிறமுளளவளும, சிவந
முகததையும கணகளையுமுடையவளும, சிவநதமாலையையும சநதன
தையுநதரிததவளும, சிவநத வஸதிரததை உடுததவளும, கோரஸ
ரூபியும, பாசததைதக கையிலகொணடவளும, குடுமபினியாக இருபப
ளும, சிரிககினறவளபோல நிறபவளும, கோரமான பாசஙகளா
மனிதாகளையும குதிரைகளையும யானைகளையும கடடிககொணடு பு
படடுபபோகினறவளும, பாசததினுல கடடபபடட தலைமயிரிலலா
பறபல பரேதஙகளைக கொணடுபோகினறவளும, அவவாறே எ
பொழுதும ஆயுதஙகளைக கீழேவைததவாகளாகவும தூஙகுகின
வாகளாகவுமிருககும மகாரதாகளைக கொணடுபோகினறவளுமா

ளராததிரியையும கொலலுகினற துரோணபுததிரரையும மறற
ததிரிகளில நிததியம கனவில கணடாாகள குருபாணடவ
ீனகள இரணடுககும சணடை தொடஙகியதினம முதலே
வபனததில) அநதக கனனிகையையும துரோணபுததிரரையும
ாடாாகள எலலாப பிராணிகளையும பயபபடுமபடி செயது
ாணடு பயஙகரமானசபதஙகளை வெளியிடுகினற துரோணபுததிரா
நதியே தெயவததினாலடிககபபடட அநதபபோாவீராகளைப பிறகு
முததினா தெயவததினால பீடிககபபடடவாகளான அநதவீராகள,
னகணடிருநத அநதஸவபனககாடசியைநினைதது, 'இதுதானஅது'
ாறு எணணினாாகள பிறகு, அநதசசபததததினால பாணடவா
நுடைய பாசறையிலிருநத விலலாளிகள நூறுநூறாகவும ஆயிர
யிரமாகவும விழிததுககொணடாாகள அவா காலததினாலுணடுபண
பபடட அநதகனபோல ஒருவனுடைய இருகாலகளையும மறறு
நுவனுடைய இடையையும வெடடினா சிலரை விலாபபககங
ில பிளநதாா பிரபுவே! அதிகஉககிரமாகப பொடிபணணபபடட
களும அலறுகினறவாகளும அதிகமாகததுளளுகினறவாகளும
ீனகளாலும குதிரைகளாலும நொறுககபபடடவாகளுமான மற்ற
களால பூமியானது நிரமபியதாயிறறு ' இதுஎனன ? இவன யாா?
னன சபதம? எனன? எனனசெயயபபடடது?' எனறுஅலறுகினற
ஞுசாலாகளுககு அபூவததாமாஅவவணணம அநதகனுக ஏறபட
ா. அடிபபவாகளுள சிறநதவரான த்ரௌணியானவா சஸதிரங
நும ஸனனுககும இலலாதவாகளும உளளவாகளுமான பாணடவ
ராகளையும ஸருஞசயாகளையும மருதயுலோகததுககு அனுபபினா
றகு, அவருடைய சஸதிரததினினறு விசேஷமாகப பயந்தவா
நும நிததிரையினால ஒனறுமதெரியாதவாகளும பிரஜஞையை
ழநதவாகளுமான மனிதாகள பயததினால எதிரில ஓடிவநது ஆங
கு விழுநதாாகள அவாகள தொடைநடுககமுளளவாகளாகவும
ாசசையினால பராககிரமமழிககபபடடவாகளாகவும அதிகமாகச
நதமிடுகினறவாகளாகவும மிககபயமுறறவாகளாகவும பரஸபரம
ாததுககொணடாாகள பிறகு, பயஙகரமான தோறறததுடன
டிய தரௌணியானவா விலலைககையிறகொணடு மீணடும ரதத்தி
ஏறிப பாணஙகளால மறறவாகளையும யமலோகததுககு அனுபபி
ா மறுபடியும தூரததினினறு எதிாததுவருகினறவாகளான
நுஷயரேஷடாகளையும நேரிலவருகினற மறறசூராகளையும் கால
ததிரியினிடம நிவேதனமசெயதாா அவவாறே, அவா தோசெலலு

வதனால் அதிகமாகநாசம்செய்துகொண்டு பிரகாசித்தார் பிறகு,
பலபாணவர்ஷங்களைச் சத்துருக்களின்மீது வர்ஷித்தார் மீண்டும்,
த்த த்ரௌணியானவர் அத்யந்தம் விசித்திரமாயுள்ளதும் நா
திரப் பிரதிமையுள்ளதுமான கேடகத்தோடும் ஆகாசநிறமுள்ள
தக் கத்தியோடும் அவ்வண்ணம் ஸஞ்சரித்தார் ராஜேந்திரரே!
த்தில் கெட்டமதங்கொண்டவரான அந்தத் த்ரௌணியான
யானை பெரியமடுவைக் கலக்குவதுபோல் அவர்களுடைய சிபி
த்தைக் கலக்கினார்.

அரசரே! அந்தச்சப்தத்தினால் மெய்ம்மறந்தவர்களும்
திரையினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களும் பயத்தினால் பிளக்கப்பட்ட
களுமான அந்த யுத்தவீரர்கள் எழுந்திருந்து ஆங்காங்கு ஓடினார்
சிலர் விகாரமானகுரலுடன் கூச்சலிட்டார்கள் ஒன்றுக்கொன்
ஸம்பந்தமில்லாத அனேகவசனங்களை உரைத்தார்கள் சஸ்திரங்க
யும் வஸ்திரங்களையும் தரிக்கவில்லை மற்றவர்கள் அவிழ்ந்திருக்கி
தலைமயிரையுடையவர்களாக ஒருவரைஒருவர் அறியவில்லை சி
மேலேபாய்ந்து களைத்துவிழுந்தார்கள், அப்பொழுது, அவ்விடத்
பிரமித்தார்கள் சிலர் மலத்தைக் கழித்தார்கள் சிலர் மூத்திரத்
விட்டார்கள். ராஜேந்திரரே! வேறுகுதிரைகளும் யானைகளும் கட்
களை அறுத்துக்கொண்டும் அதிகமாகக்குழப்பமடையும்படி செய்
கொண்டும் ஒரேஸமயத்தில் நாற்பக்கங்களிலும்சுற்றின அதில்
மனிதர்கள் பயந்தவர்களாகிப் பூமியில் பதுங்கினார்கள் அவ்வண்ண
விழுந்திருக்கின்ற அவர்களை யானைகளும் குதிரைகளும் பொடி
தன புருஷஶ்ரேஷ்டரே! அது அவ்வண்ணம் இருக்கும்போது ரா
ஸர்கள் உத்ஸாகமுள்ளவர்களாகவும் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாக
உரக்கக் கர்ஜித்தார்கள் அரசரே! களிப்படைந்த பூதக்கூட்டங்கள்
உண்டுபண்ணப்பட்ட மிக்கபெரிதான அந்தச்சப்தமானது எல்ல
திசைகளையும் ஆகாயத்தையும் நிரப்பின மன்னரே! அவர்க
டைய தீனஸ்வரத்தைக்கேட்டு அதிகமாகப் பயந்துகொண்டிருக்
யானைகளும் குதிரைகளும் கட்டுக்களை அறுத்துக்கொண்டும் பாச
யில் ஜனங்களைத் துகைத்துக்கொண்டும் நான்குபக்கத்திலும் ஓடி
சிபிரத்தில் நாற்புறங்களிலும் ஓடுகின்ற அந்த யானைகளா
குதிரைகளாலும் கால்களால் தூற்றிவிடப்பட்டபுழுதியானது,
வில் அந்தச் சிபிரத்தில் அவர்களுக்கு இரண்டுமடங்கு இரு
உண்டுபண்ணியது அந்த இருள் உண்டானவுடனே, நாற்பு
களிலும் ஜனங்கள் மதிமயக்கங்கொண்டார்கள். தந்தைகள் பிள

ாயும ஸகோதராகள ஸகோதராகளையும அறியவிலலை பாரதரே!
னை யானைகளைத தாணாடிசசென றது வீராகளிலலாத குதிரைகள
திரைகளைத தாககின, துகைததன, பொடிசெயதன அவைகள
ாருடொன று மோதிககொணடும துகைததுககொணடும கீழே
ழுநதன அவவணணமே, மறறவைகளைக கீழேவிழுமபடிசெய தன,
பொழுது மறறவைகளைக கீழேவிழுமபடிசெயது பொடிசெயதன.
நதசசிபிரததில இருளாலமூடபபடட ஜனஙகள தூககமுளளவாக
கவும புததியை இழநதவாகளாகவும காலனாலேயே தூணடப
ட்டவாகளாகித தமமைசசோநதவாகளையே கொனறாகள வாயில
பபவாகளும குலமாககூகாகளும வாயிலகளையும அவவாறே குலமங
ாயும விடடுவிடடு மனநிலைதவறினவாகளாகவும பயநதவாகளாக
் இயனறவரையில ஓடினாகள பிரபுவே! ஓடுகினற அநதவீரா
் தெயவததினால கெடுககபபடடமனமுளளவாகளாக, 'தநதையே!
னே!' எனறு அலறிககொணடு ஒருவரை ஒருவா அறியவிலலை.
ு, ஜனஙகள தஙகள பநதுககளை இழநது, திசைகளில ஓடுகினற
் த வீராகளுடைய கோதரஙகளாலும நாமதேயஙகளாலும ஒருவ
யொருவா அலறிஅழைததாகள மறறவாகள 'ஆ! ஆ!' எனறு
லறிககொணடு பூமியில படுததாகள அநததரோணபுததிரா போா
வில அவாகளைத தெரிநது அடிததுநாசமசெயதாா அநதசசிபிரத
் அடிககடி துனபம செயயபபடுகினற மறற க்ஷததிரியாகள மன
் தவறினவாகளாகவும பயததால பீடிககபபடடவாகளாகவும சிபி
தினினறு வெளியிலபுறபபடடாாகள பயநது உயிரைவிருமபிச
ிரததினினறு வெளிபபடடவாகளான அநத வீராகளைக கிருதவா
வும கிருபரும வாயிறபடியிலகொனறாகள பூடடுததளாநத கவச
ளளவாகளும அவிழநததலைமயிாகளையுடையவாகளுமஅஞசலிசெய
ாகளும பூமியில துடிபபவாகளும பயநதவாசளுமான அவாகளுள
நவரையாவது விடவிலலை சிபிரததினறு வெளிபபுறபபடட
நமனிதனாவது அவவிருவரிடததினினறும விடுபடவிலலை மஹா
ஜரே! அநதககிருபரும கெடடபுததியுளளவனான கிருதவாமாவும
பபடியும துரோணபுததிரருககுப பிரியததைச செயய எணணிப
சறையில மூனறு இடஙகளில நெருபபைவைததாகள மஹா
ஜரே! பிறகு, பிரகாசமானபாசறையில பிதாவை ஆநநதிககுமபடி
யபவரான அஸவததாமா கததியையுடையவராக நலல கைத
ாசசியுளளவாபோல ஸஞசரிததாா உததமபிராமமணாகளுள
நதவரான அஸவததாமா எதிரில வருகினற சில வீராகளையும

ஓடுகினறமறறவாகளையும கததியினுல உயிரைஇழககுமபடி செய்தா
வீாயசாலியும கோபமுளளவருமான அநதத் துரோணபுததிரா சி
யுததவீராகளைக கததியினுல எளளுககடடையை வெடடுவதுபே
நடுவில வெடடிச சிதறிவிழுமபடி செயதாா பாதாகளுள சிறநதவ
உாககசசபதிககினறவைகளும அதிகம முயலுகினறவைகளும கீ
விழுநதிருககினறவைகளுமான மனிதாகளாலும குதிரைகளா
சிறநத யானைகளாலும சிபிரபூமியானது நிறைககபபடடது ஆயிர
யிரமாக மனிதாகள கொலலபபடடுககீழேவிழவே, அனேகம த
யிலலா முணடஙகள எழுநதன, எழுநது கீழேயும விழுநத
தரெளணியானவா, ஆயுதஙகளுடன கூடியவைகளும தோளவ
யுளளவைகளுமான கைகளையும யானையின துதிககைகளுககு ஒபபா
தொடைகளையும தலைகளையும கைகளையும காலகளையும அறுதத
மஹாதமாவான அநதததுரோணபுததிரா சிலரைப பினபுறம வெ
டபபடடவாகளாகவும விலாபபக்கம வெடடபபடடவாகளாக
தலையறுககபபடடவாகளாகவும சிலரைத திருமபி ஓடுகிறவாகள
வும செயதாா, வேறு சில மனிதாகளை இடுபபிலவெடடினுா,
ரைக காதிலவெடடினுா, சிலரைத தோளில வெடடினுா, மறற
களுடைய தலையைச சரீரததில திணிததாா

அவா இவவணணம பறபலசஸதிரஙகளால அதிகபலசாலிக
ஸமஹாரமசெயயும ஸமயததில, இருளால கோரமான இரவானது ப
க்ரமான காடசியுடன்விளஙகியது. பூமியானது குறறுயிராயுளள
தாகளாலும ஆயிரமாயிரமாககொலலபபடடிருககினற மறறவைக
ளும அனேககுதிரைகளாலும யானைகளாலும பயஙகரமான காடசி
ளதாகியது யக்ஷாகளாலும் ராக்ஷஸர்களாலும வியாபிககபபட
ரதஙகளாலும குதிரைகளாலும யானைகளாலும பயஙகரமாயிருப
மானயுததபூமியில கோபமமிகக துரோணபுததிரரால வெடடபப
பிராணிகள விழுநதன சிலா பிர்ாதாககளையும சிலா பிதாககளை
மறறவாகள புததிராகளையும அலறி அழைததாாகள சிலா, 'தாங்
சொணடிருநத நம விஷயததில குரூரமானசெயகைகளுளள ராக்ஷ
களால செயயபபடட இநதககாாயம கோபமகொணடதாா தரா
ராகளாலும யுதததில செயயபபடடதிலலை பாணடவாகள அரு
இலலாமையால உஙகளுககு இபபடிபபடட ஆபதது உணடுபணண
படடது' எனறுசொனனுாகள் 'ஜனாா்த்தனரை ஸாரதிய
கொணடகுநதீபுததிரன அஸுராகளாலும கநதா்வாகளாலும ய
களாலுமராக்ஷஸர்களாலும வெலலககூடியவனலலன குநதீபுததிர

ஞசயன பிராமமணாகளிடததில பரீதியுளளவன, ஸததியமான
குளளவன; அடககமுளளவன, எலலாபபிராணிகளிடஙகளிலும
பபாராடடுகிறவன, உறஙகுகிறவனையும அஜாககிரதையாயிருப
னையும சஸதிரஙகளைககீழேவைததவனையும அஞசலிசெயதவனை
ஓடுகினறவனையும அவிழநததலைமயிரையுடையவனையும கொலல
டயான குரூரமானசெயகைகளுளள ராகூஸாகளால அபபடிப
ட இநதககோரமானகாரியம நமககுச செயயபபடடது' எனறு
கூடி பிரலாபிததுககொணடு அனேக ஜனஙகள படுததாாகள.
து, அலறுகினற மனிதாகள விளஙகாமறககதறுகினற மறறஜநதுக
இவாகளின நெருஙகிய அநதப பேரொலியானது ஒருமுகூாதத
ததில ஓயநதது மனனரே! ரததததினால நனறுகநனைககபபடட
யில கோரமாயுமநெருககமாயும தோனறியிருநத அநதபபுழுதி
ாது கூணததினுள மறைநதது குரோதமுளளவரான அநதஅசுவ
தாமா அசைவுறறவாகளும அதிக பயமடைநதவாகளும உதஸா
தை இழநதவாகளுமான ஆயிரககணககானமனிதாகளைப பசுபதி
களைத தளளுவதுபோலக கீழே தளளினா துரோணபுததிரா,
ரோடு ஒருவரைஒருவா கடடிககொணடு படுததிருபபவாகளும மற
நனறுகபபதுஙகிககொணடிருபபவாகளும யுததமசெயகினறவா
மான எலலாவீராகளையும நாசமசெயதாா அநதவீராகள நெருப
ல எரிககபபடுகினறவாகளும அநதத தெரளணியினால கொல
படுகினறவாகளும ஆனாாகள ஒருவரோடொருவா போாபுரி
றவீராகளை அபபொழுது தெரளணியானவா யமலோகததுககு
யபபினா ராஜேநதிரரே! துரோணபுததிரா அநதஇரவின நடு
பாணடவாகளுடையபெருமபடையை யமலோகததுககனுபபி
மனிதாகளுககும யானைகளுககும குதிரைகளுககும நாசததை
டுபணணுகிறதும மிககபயஙகரமாயிருககினறதுமான அநத ராத
பானது இரவில ஸஞசரிககினறபிராணிகளுககு ஸநதோஷததை
ததிசெயகினறதாகியது அநதஇடததில ராகூஸாகள காணப
டாாகள நரமாமஸஙகளைக கடிததுத தினனுகினறவைகளும ரத
களைககுடிககினறவைகளும கோரபபறகளுளளவைகளும மஞசள
முளளவைகளும ரெளதரமானரூபததுடனகூடியவைகளும மலை
னற தநதமுளளவைகளும புழுதியடைநதவைகளும சடையுளள
களும பயஙகரமானமுகமுளளவைகளும ஐநதுகால்களையுடைய
களும பருததவயிறறையுடையவைகளும பினபுறததிலவிரலகளை
டயவைகளும குரூரஸவபாவமுளளவைகளும விகாரமான ரூப
ளவைகளும பயஙகரமான சததமுளளவைகளும யானைமுகமுளள

வைகளுமகுடடைவடிவமுள்ளவைகளும கறுததநிறமுள்ளவைக்
மிகபபயஙகரமாகஇருபபவைகளும புததிராகளுடனும மனைவிக
னும கூடியவைகளும மிககக்கொடுநதனமையுள்ளவைகளும ப
முடியாதவைகளும சிறிதுமதயையறறவைகளும பறபலவிதமாயி
பவைகளுமாகப பிசாசஙகளும காணபபடடன அநதஇடததிலரா
ஸாகளுடைய பறபலருபஙகள காணபபடடன இறைசசிதின
மறறவைகள கூடடமகூடடமாக ரகததததைககுடிததுக களிபபவை
வைகளாகச கூததாடின 'இது சிறநதது, இது பரிசுததமான
இது ருசியுள்ளது' எனறும உரைததன ராக்ஷஸாகள கொழு
மஜஜை, எலுமபு, ரகதம, மாமஸம இவைகளால நனகு திருபதிய
விககபபடடாாகள மாமஸததினால ஜீவிககினற மறற ராக்ஷஸ
மாமஸஙகளைககடிததுததினறனா. பருததவயிறுள்ளவாகளும ப
வாயுள்ளவாகளும அவவாறே ரௌதராகாரமுள்ளவாகளும மா
களைசசாபபிடுகினறவாகளுமான வேறுசிலராக்ஷஸாகள ஊனீாக
குடிததுவிடடு நானகுபககஙகளிலுமஓடினாாகள அநதசசிபிரத
கோரருபமுள்ளவாகளும பருததவாகளும குரூரமானசெயகையு
வாகளுமான ராக்ஷஸாகள பதினாயிரககணககாகவும லக்ஷககணக
வும அாபபுதககணககாகவும இருநதாாகள ஜனாதிபரே! பெரி
அநதயுததததில ஸநதோஷமுள்ளவைகளும மிகக திருபதியவை
வைகளுமான அனேகபூதஙகள ஒனறுசோநதவைகளாயின நன
உறஙகினவாகளும ஜாககிரதை இலலாதவாகளுமான ஸோமகாக
சோநத ஜனஙகளுககு அழிவை உணடுபணணுகினற அநதராத
யானது இவவிதமாக மிகக பயஙகரமாயிறறு நமமுடைய ஜ
களுககு அழிவைஉணடுபணணின அபபடிபபடட சூராகளும ெ
லபபடடமையால காலததினுடைய மகிமை தாணடமுடியாத
இதில ஸமசயமிலலை" எனறு சொனனான

திருதராஷடிரன, "என புததிரனுடைய வெறறியில ஊ
முள்ளவரும மஹாரதருமான அஸவததாமா இபபடிபபடட மி
பெரிதான இநதக காயததை யாதுகாரணததினால முநதியே செ
விலலை? மஹாதமாவான அநதத துரோணபுததிரா யாது காரண
னால க்ஷததிரியாகள கொலலபபடட பிறகு, இநதக காயத
செயதாா? அதனை நீ எனககுச சொலலககடவாய" எனறுவி
ஸஞசயன சொலலலானான "குருநநதனரே! அநத துரோ
யானவா அநதப பாணடவாகளிடததிலுள்ள பயததினால(இககா
ததைச) செயயவிலலை, இதுநிசசயம பாாததாகள, புததிமானான
வா, ஸாதயகி இவாகள அருகிலலாமையாலனறோ இநதக் கா

ரோணபுத்திரரால் செய்யப்பட்டது? தேவராஜனான இந்திரனு
ந்தாலும் அவர்களுடைய முன்னிலையில், எவன் அவர்களைக
ல்வான்? அரசரே! பிரபுவே! தூங்கிக்கொண்டிருந்த ஜனங்க
டம் இந்தக்காரியம் இவ்விதமாக நடந்தது அந்த அஸ்வத்தாமா
விதமாகப் பாண்டவர்களுடைய ஜனங்களுக்குப் பெரிய நாசத்தை
ண்டுபண்ணிவிட்டு விடியற்காலையில் பாசறையினின்று திரும்பிவர
நம்பினார் பிரபுவே! மனுஷ்யரத்தத்தினால் நனைக்கப்பட்ட
ரோணபுத்திரருடைய கத்திப்பிடியானது அவருடைய கையோடு
ந்து ஒன்றுபட்டதுபோலாயிற்று அந்த த்ரௌணியானவர்,
னியானது யுகாந்தகாலத்தில் எல்லாப் பிராணிகளையும் சாம்ப
கச்செய்து ஓய்வதுபோலச் சத்ருக்களை மிச்சமில்லாமல் செய்து
யற்காலத்தில் ஓய்ந்தார் பிரபுவே! த்ரோணபுத்திரர் பிர
ஞை செய்தவண்ணம் அந்தக்கார்யத்தைச்செய்து ஒருவராலும்
லமுடியாத வழியை அடைந்து சென்று பிதாவின் விஷயத்தில்
கவலையற்றவரானார் புருஷஶ்ரேஷ்டரான அஸ்வத்தாமா, நன
நித்திரைசெய்துகொண்டிருந்த ஜனங்களுள்ள பாசறையில் இர
நுழைந்ததுபோலவே (அங்கிருந்தவர்களைக்) கொன்று சப்த
ன்றி வெளியில் வந்துவிட்டார் பிரபுவே! வீர்யமுள்ள அஸ்வத்
மா அந்தச் சிபிரத்தினின்று வெளியில்வந்து கிருபர் கிருதவர்மா
விருவர்களோடும் சேர்ந்து ஸந்தோஷமுள்ளவராக அவ்விருவரை
மகிழ்வித்துக்கொண்டு அந்த எல்லாச் செய்கையையும் சொன
அப்பொழுது, பிரியத்தைச் செய்கின்றவர்களான அவ்விரு
நம், 'ஆயிரம் ஆயிரமாகப் பாஞ்சாலர்களும் ஸ்ருஞ்சயர்களும்
ட்டப்பட்டார்கள்' என்கிற பிரியவசனத்தை அவரிடத்தில்
னார்கள் மஹாரதர்களான அம்மூவரும் ப்ரீதியுடன் உரக்க
வாரம்செய்தார்கள், அவ்வண்ணமே, கைகளையும் கொட்டினா
ஒருவரோடொருவர் சேர்ந்து, 'பாக்யம், பாக்யம்' என்று
சிக்கொண்டார்கள் பிறகு, அவ்விருவர்களாலும் நன்கு கொண்
டப்பட்ட அஸ்வத்தாமா அவ்விருவரையும் கட்டியணைத்தார்
தோஷத்தினாலே அதிக மஹிமைபொருந்தின உத்தமமான இந்த
கியத்தை உரைக்கலானார் 'என்னால் எல்லாப்பாஞ்சாலர்களும்
லா த்ரௌபதீபுத்திரர்களும் ஸோமகர்களும் மிகுந்திருந்த எல்லா
ஸ்யர்களும் கொல்லப்பட்டார்கள் இப்பொழுது நாம் கிருத
தயர்களானோம் (அரசனிருக்கும்) இடத்திற்கே காலதாமத
ன்றிச் செல்வோம் நம்முடைய அரசன் உயிருடனிருப்பானாகில்
னுக்குப் பிரியத்தைச்சொல்வோம்' என்று கூறினர்

ஒனபதாவது அதயாயம

ஸௌப்திகபாவம் (தொடர்ச்சி)

(அஶ்வத்தாமாமுதலியோர் துரியோதனனிடம் வந்து துக்கித்தது[ம்], அஶ்வத்தாமா தாம் உறங்கினவர்களைக் கொன்றதைத் துரி யோதனனுக்குச் சொல்லியதும், துரியோதனன் உயிர் விட்டதும், அஶ்வத்தாமாமுதலியோர் நகரஞ்சென் றதும், ஸஞ்சயனுக்குத் திவ்யஞானம்போய் விட்டதும்)

அநத அஶவததாமா முதலான மூவரும, எலலாபபாஞசா களையும திரெளபதிபுததிராகளனைவரையும கொனறு துரியோதன அடிககபபடட இடம சென்றாகள , சென்று, குறறுயிராயிருக அரசனைககணடாாகள , பிறகு, ரதஙகளினின்று இறஙகி உ டைய புததிரனைச சூழநதுகொணடாாகள , ராஜேநதிரரே [1] தொ கள முறிநதவனும துனபபபடும பிராணனுடன கூடியவனும பி ஞையை இழநதவனும வாயினின்று இரததததைக ககுகினற மான அநதததுரியோதனனை யுததபூமியில கணடாாகள கோரம காடசியுள்ள அனேக துஷடமிருகஙகளாலும தினனபபோ ஓநாயககூடடஙகளாலும நாறபககததிலும ஸமீபததில சூழபபட னுமகடிததுததினன விருமபும அநதககொடியமிருகஙகளைக கஷட ஞல தடுபபவனும [1] (பூமியில) புரணடுகொணடிருபபவனும மி வேதனையை அனுபவிககினறவனும இரதததததினால நனைககபபட பூமியில அவவாறு படுததிருபபவனுமான அநதததுரியோதன கணடு, மாணடவாகளபோல மிகுநதிருககினற அஶவததாமா, கிரு ஸாதவதனன கிருதவாமா இநத மூன்றுவீராகளும சோகததி வருததமுறறுப புலமபினாகள ரதததததினால எலலாபபககததி பூசபபடடவாகளும பெருமூசசு விடுகினறவாகளுமான அநதமூன மஹாரதாகளாலும சூழபபடட அநத அரசன மூன்று அகனிகள யாகவேதி விளஙகுவதுபோல விளஙகினன பிறகு, அமமூவ அவவித நிலைமையை அடைவதறகுத தகாதவனும படுததிருபபவ மான அநத அரசனைப பாாததது ஸஹிககமுடியாத துககததி ரோதனம செயதாாகள

பிறகு, கிருபா யுததபூமியில படுததிருககிற அநதஅரசனு வாயினின்று (பெருகும) ரகததததைக கைகளால துடைதது மி

1 வேறுபாடம

லமபலானா ‘பதிஞோ அகெஷௌஹிணிகளுககு நாதனுன இந
ததுாயோதனன கொலலபபடடும ரகததகதிஞல நனைககபபடடும
டுததிருககிருன தெயவததுககு அதிகபபொறுபபு இலலையே!
ரியமான கதாயுததததையுடையவனும பொனபோற பிரகாசிககினற
னுமான மஹாராஜனுடைய ஸவாணததிஞல அலஙகரிககபபட
ளளதும ஸமீபததில விழுநதிருபபதுமான இநதக கதையைப பாா
நதககதையானது ஒவவொருயுததததிலும இநதசசூரனை விடுகிற
லலை ஸவாககததைதககுறிததுச சென்றுலும புகழுளளவனுன
நதஅரசனை விடுவதாயிலலை அரணமனையில பிரீதியுளளமனைவி
யபபோல இநதவீரனேடுகூடப படுககையில படுததுககொணடிருக
றதும ஸவாணததிஞலலஙகரிககபபடடதுமான இநதககதாயுதத
தப பாா சததுருககளைத தவிககசசெயபவனும முடிசூடினமனனா
ளுககு முநதிசசெலபவனுமான இநதஅரசன, கொலலபபடடுப
ழுதிகளைக கௌவிககொணடிருககிருன. காலவேறுபாடடைபபாாத
ரயோ? எவனுலயுததததிலகொலலபபடட க்ஷததிரியசரேஷடாகள
மியில படுககிருாகளோ அபபடிபபடட இநதககுருராஜன பகை
ரகளாலகொலலபபடடுப பூமியில படுததிருககிருன நூறறுக
ணககான அரசாகூடடஙகள பயததிஞல எவனைவணஙகுகின
னவோ அவன புலாலதினனும பிராணிகளால சூழபபடடவ
க வீரசயனததில படுததிருககிருன எநத அரசனை அரசாகள
னததிறகாக முனபு உபாஸிததாாகளோ அவனை இபபொழுது மாம
ததில ஆசையுளளராக்ஷஸாகள உபாஸிககினறுாகள’ எனறுா
பிறகு,படுததிருபபவனும கௌரவாகளுள சிறநதவனும பாதவம
ததிலுதிததவாகளுள மிகக மேனமைபெறறவனுமான அநதத தூா
யாதனனை அசுவததாமா நனறுகக கடடிககொணடு தீனமாக அழு
ரா ‘ராஜசரேஷடனே! உனனை எலலா விலலாளிகளுளளும சிறந
வனெனறும யுததததில குபேரனுககு ஒபபானவனெனறும பல
மருககுச சிஷயனெனறும சொலலுகிறுாகள தோஷமறற
னே! மனிதாகளைககாபபவனே! சமையல செயகிறவனும பாப
ததியுளளவனுமான பீமஸேனன பலசாலியும எபபொழுதுமஸமாத
னுமான உனககுக கெடுதியை விளைவிககககூடிய ஸமயததை எவ
று கணடான? மகாராஜனே! யுததததில பீமஸேனனுல நீயே
காலலபபடடிருககினறதைப பாாககிறேமாதலால, இவவுலகில
லம நிசசயமாக மிககபலமுளளது அலபனும பாபியும மநதனு
ன விருகோதரன எலலாததாமஙகளையும அறிநத உனனைக கபடத

தால் எவ்வாறு கொன்றான்? நிச்சயமாகக் காலம் எவ்விதத்தாலு தாண்டமுடியாதது யுத்தத்தில் பராக்கிரமத்தால் அழைத்து தவந்த யுத்தத்தில் பீமஸேனனால் கதாயுத்தத்தால் முறைதவறாக உன் டைய இருதொடைகளும் நொறுக்கப்பட்டன அதர்மத்தால் யுத்த தில் கொல்லப்பட்டிருக்கின்ற உன்னுடையதலையைக் காலால் உதை கும்பொழுது, உபேக்ஷையாயிருந்த அல்பனான யுதிஷ்டிரனை நிந்திக் வேண்டும் பிராணிகளுள்ளவரையில் யுத்தவீரர்கள் யுத்தங்களில் நி சயமாக விருகோதரனை நிந்திக்கப்போகின்றனர் கபடத்தாலன்றே நீ வீழ்த்தப்பட்டாய்? அரசனே! யதுநந்தனரும், வீர்யமுள்ளவ மான பலராமர், 'கதையில் துரியோதனனுக்குச் சமானன் இல்லை என்று உன்னைப்பற்றி எப்பொழுதும் சொல்லிக்கொண்டிருந்தா வேந்தே! பாரத! பிரபுவே! விருஷ்ணிகுலத்திலுதித்த பலராம 'கதாயுத்தத்தில் என்னுடைய சிஷ்யன் அந்தக் குருகுலத்தில் உதித் துரியோதனன்' என்று ஸபைகளில் உன்னைப் புகழ்கிறானன்றே பரமரிஷிகள் யுத்தத்தில் எதிர்த்துநின்று கொல்லப்பட்ட க்ஷத்ரி னுக்குச் சிறந்ததென்று சொல்லுகிறகதியை நீ அடைந்தவனாகிற துரியோதனா! புருஷச்ரேஷ்டனே! நான் உன்னைப்பற்றித் துக்கி வில்லை புத்திரர்களைப் பறிகொடுத்த உன்னுடைய தாய்தந்தைகளை பற்றியே வியஸனப்படுகிறேன் வீரனே! நாதனான உன்ன போஷிக்கப்பட்ட அவ்விருவரும் அநாதர்களாகச் செய்யப்பட்ட கள் அவ்விருவரும் பிக்ஷுகர்களாக இப்பூமியில் துக்கித்து கொண்டு ஸஞ்சரிக்கப்போகிறார்கள் தர்மத்தை அறிந்தவர்கள எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றவர்களும் கொல்லப்படுகின்ற உன்னை உபேக்ஷித்தவர்களுமான அந்த விருஷ்ணிகுலத்தில் உதித் கிருஷ்ணனையும் துர்புத்தியுள்ள அர்ஜுனனையும் நிந்திக்கவேண் டும் மனிதர்களுக்குத்தலைவனே! அந்த எல்லாப்பாண்ட களும் வெட்கமில்லாதவர்களாக, 'நம்மால் இவ்வாறு துரியோதன கொல்லப்பட்டான்?' என்று எதைச்சொல்லப்போகிறார்கள்? க தாரிநந்தன! புருஷச்ரேஷ்ட! நீ தர்மத்தால் பகைவர்களை எதிர் துச்சென்று யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டாயாதலால் நீ பாக்கியசா யாயிருக்கிறாய் புத்திரர்களை இழந்தவளும் ஞாதிகளும் பந்து களும் கொல்லப்பட்டவளுமான காந்தாரியும் அவமதிக்கமுடியா வனும் கண்ணில்லாதவனுமான திருதராஷ்டிரனும் எந்த நிலை யை அடையப்போகிறார்களோ? அரசனான உன்னை முன்னிட்டுக்கொ ண்டு ஸ்வர்க்கத்தை அடையாமலிருந்துவிட்ட க்ருதவர்மா, நான், ம

ானகிருபா ஆகிய நாஙகள நிநதிககததககவாகள எலலா அபீஷ
களையும கொடுபபவனும காபபாறறுகிறவனும பிரஜைகளுககு
மையைசசெயகினறவனுமான உனனை நாஙகள பினதொடாாம
ததலால நராதமாகளானஎஙகளை நிநதிககவேணடும ஆணமையிற
நதவனே! உனனுடையவீாயததாலே, கருபா, ஙான, எனபிதா
ய எஙகளுடையவீடுகள வேலைககாராகளாலும ரததினஙகளா
நிறைககபபடடன உனனுடைய தயையினாலமிததிராகளுடனும
துககளுடனும கூடிய எஙகளால மிகுதியான தகூஷிணைகளுடன
ய முககியமான அனேகயாகஙகள செயயபபடடன நீ எலலா
சாகளையும முனனிடடுககொணடுசெனற இபபடிபபடடவழியில
கிகளான நாஙகள எவவிதம பிரவிாததிபபோம? அரசனே! உததம
யைககுறிததுசசெலலுகினற உனனை நாஙகள மூவருமமாததிரம
வஸரிககாமலிருபபதினால நாஙகள தாபததை அடையபபோகி
ம ஆதலால, நீ செயத நலலகாாயததை நினைககினறவாகளும
யோஜனஙகளை இழநதவாகளும ஸவாககததை இழநதவாகளுமா
ரும உனனை நாஙகள அனுஸரிததுசசெலலாமலிருககுமபடி
பதவினை எதாயிருககலாம? கௌரவாகளுள சிறநதவனே!, நிச
ாக இநதபபூமியில துககததுடன ஸஞசரிககபபோகிறோம
சனே! உனனால விடுபடடிருககிற எஙகளுககு ஸுகமஎது? மஹா
னே! (ஸவாககததை) அடைநதவுடனே, மஹாரதாகளிடம
று (அவாகளை) எனனுடைய வசனததினால பிராயமுறைப
யும தகுதிமுறைபபடியும பூஜிபபாயாக நராதிபனே! எலலா
லாளிகளுககும தவஜமபோனற ஆசாாயரைபபூஜைசெயது, என
இனறு திருஷடதயுமனன கொலலபபடடானெனபதைச
லவாயாக சிறநத மஹாரதனும அரசனுமான பாஹலீகனையும
துராஜனையும ஸோமதததனையும பூரிஸாவஸையும கடடிக்
ள் அவவாறே, ஸவாககததில முநதியேபோயிருககினற வேறு
நத மனனாகளையும கடடிககொணடு நாஙகள சொனனதாக
மம விசாரிபபாயாக' எனறுா தொடைமுறிநதவனும பிரஜஞை
யிழநதவனும குறறுயிராயிருபபவனுமான அரசனைப பாாததது
வததாமா இவவாறு சொலலி மறுபடியும உரைககலானா 'துரி
தன! உயிரோடிருககிறாயானால காதுகளுககினபமான வாககி
தைக கேள பாணடவாகளில எழுபோ மிகுநதாகள தாாதத
ஷ்டிராகளுடைய ககூஷியில நாஙகள மூனறுபோகள மிகுநதோம
ாகள 'ஐநதுபிராதாககளும, வாஸுதேவனும, ஸாதயகியும . அவ

வாறே நானும், கிருதவாமாவும, சாரதவதரான கிருபருமே பா
திரௌபதீபுததிராகளனைவரும திருஷடதயுமனனுடைய பி
களும எலலாபபாஞசாலாகளும கொலலபபடடாாகள மிகுதிய
மாதஸயாகளும கொலலபபடடாாகள செய்ததறகுபபிரதி
தைப பாா பாணடவாகள புதராகளகொலலபபடடவராயினரன
தூஙகிககொணடிருககும தருணததில மனிதாகளுடனும வாக
களுடனும கூடின அநதபபாணடவாகளுடைய பாசறையா
நாசமசெயயபபடடது அரசனே ! இரவில பாசறையில நுழை
பாபகாமமுளள அநதத திருஷடதயுமனன பசு கொலலபபடு
போல எனனுல கொலலபபடடான ' எனறுா

துாயோதனனே, மனததுககுபபிரியமான அநத வாாததை
கேடடு மீணடும பிரஜஞையை அடைநது இநதவசனததை உன
லானன 'கிருபருடனும கிருதவாமாவுடனுஙகூடினஉமமால என
இபபொழுது செயயபபடடதுபோனற காரியம, பீஷமராலும க
ணுலும உமமுடைய பிதாவினுலும எனககுச செயயபபடவி
அலபனுன அநத ஸேனுபதியும சிகணடியுடன கொலலபபடட
அதனுல, நான எனனை இனறு இநதிரனுககு ஸமானனுக நினை
றேன க்ஷேமததை அடையுஙகள உஙகளுககு மஙக
ஸவாககததில நமககு மறுபடியும சேரககை ' எனறுன

உதாரமான மனமுளளவனும குருராஜனும வீரனுமான
முடைய புததிரன இவவாறு சொலலிவிடடு, நணபாகளுக்
துககததை உணடுபணணிககொணடு உயிாதுறநதான பு
மானஸவாககததை அடைநதான சரீரமானது பூமியில வி
தது அரசரே ! இவவாறு உமமுடையபுததிரனுன துரியோத
நாசமடைநதான சூரனுனஅவன யுதததில முநதிச செ
பிறகு பகைவாகளால கொலலபபடடான அநதமூனறுவீராகளுப
டிககொளளபபடடாாகள அவவாறே, அவாகளும அரசனைககட
கொணடு மறுபடியும மறுபடியும பாாததுககொணடே, தமரதங
எறினுாகள துரோணபுததிரருடைய இவவித தீனமான ‚ வாக
கேடடுச சோகததினுல பீடிககபபடடவாகளாக விடியறக
தில நகரததைககுறிதது விரைவாகச சென்றுாகள வேநதரே !
முடைய துராலோசனையினுல குருபாணடவசேனைகள இரண
கும இவவணணம கோரமும பயஙகரமும துனபததைசசெய
மான இநதககூயம நோநதது தோஷமறறவரே ! உமமுடையப
ரன ஸவாககததை அடைநதவுடனே, சோகததினுல பீடிககப

ாககு ரிஷியினுலகொடுககபபட்டிருநத அநதத திவயதிருஷடியா
து இபபொழுது நாசமடைநதது" எனறு கூறினன அபபொழுது,
ந்த அரசன, இவவாறுன ஞாதிகள புததிராகள இவாகளின வதத
நககேட்டுத தீாககமாயும உஷணமாயும மூசசுவிட்டுககொணடு,
கு, மனககவலையுறறவனுனன

ஸௌப்திகபர்வம் முற்றிற்று

பததாவது அதயாயம

ஐஷீகபாவம்

(தய்வபலத்தினல் தப்பிப்பிழைத்தத்ருஷ்டத்யும்னனின்ஸாரதி யுதிஷ்
டிரருக்கு இரவில் பாசறையில் நடந்தவற்றைத்தெரிவித்ததும், யுதிஷ்
டிரர் துரௌபதியை அழைத்துவருதற்கு நகுலனை அனுப்பிப்
பாசறைக்குவந்து தம்மவர்கள் மாண்டு கிடப்பதைப்
பார்த்துப் புலம்பியதும்)

அநத இரவுகழிநதவுடன, திருஷடதயுமனனுடைய ஸாரதி
னவன சென்று, உறஙகிககொணடிருசகுநதருணததில செயயப
ட வதததைப பாணடவாகளுககு உரைததான அவன, 'அர
ர! இரவில தஙகளுடையசிபிரததில பயமறறவாகளாகவும ஜாக
தையிலலாதவாகளாகவும நிததிரைசெயதுகொணடிருநத திரௌ
புததிராகளும துருபதராஜருடைய புததிராகளும கொலலபபட
ாகள கொலைகாரனுன கிருபனுலும போஜவமசததிலுதிதத கிருத
மாவினுலும பாவியான அசுவததாமாவினுலும உஙகளுடைய
சறை இரவில நாசமசெயயபபடடது ஈட்டிகளாலும சகதிகளா
கோடாலிகளாலும ஆயிரககணககான மனிதாகளையுமயானைகளை
குதிரைகளையும வெட்டினவாகளான இநதவீராகளால பாசறை
சமிலலாததாகசசெயயபபடடது பாரதரே! கூசசலிடுகினற பற
பக்ஷிகளாலும பழஙகளுடைய பாரஙகளாலும தணிநதிருககினற
கோடாலிகளால வெட்டபபடுகினறதுமான பெரிய காட்டிலு
ய சபதமபோல உமது சேனையினுடைய மிகவுமபெரிதான சபதம
கபபடடது வேநதரே! அநதசசைனியததினினறு மிகுநதவன
ஒருவனே தாமாதமாவே! பாபரபபுளளவனுன கிருதவாமாவி
ததினினறு அதிக பிரயாஸததினுல விடபபடடேன' எனறு
னுன தாமாதமாவும குநதிபுததிரருமான யுதிஷடிரா அமஙகள
அநத வாககியததைககேட்டுப புததிரசோகததினுல தைாய

நிலையை இழந்து பூமியில் விழுந்தார் விழுகின்ற அந்த யுதிஷ்டிர
ஸாத்யகியானவன் விரைவாகச்சென்று பிடித்துக்கொண்டான்
ஸேனனும் அர்ஜுனனும் மாத்ரீகுமாரர்களான நகுல ஸஹதே
களும் பிடித்துக்கொண்டார்கள் பிரஜ்ஞையை அடைந்தவர
யுதிஷ்டிரர் சத்ருக்களை ஜயித்தும் பின்பு (தாம்) ஜயிக்கப்பட்ட
ராகச் சோகத்தினால் தடுமாற்றமுற்ற வாக்குடன் தீனன்போ
புலம்பினார் 'ஆர்த்தர்கள் காமர்கள் தெய்வம் இவற்றின்கதியான
அறிய முடியாதது ஜயிக்கப்படுகிறவர்கள் ஜயிப்பதனாலும் ஜ
கின்றவர்களான நாமும் ஜயிக்கப்பட்டதனாலும், ஆர்த்தர்களுண்
கதியானது ஞானக்கண்களாலும் அறியமுடியாதது பிராதாக்களை
தோழர்களையும் பிதருக்களையும் புத்திரர்களையும் ஸுஹ்ருத்துக
டைய கூட்டங்களையும் கொன்று பந்துக்களும் மந்திரிகளும் பேரன
களுமாகிய எல்லோரையும் ஜயித்து நாம் ஜயிக்கப்பட்டோம் அ
தம் அர்த்தம்போன்றதாயிருக்கிறது [1] அனர்த்தம் அர்த்தம
காணப்படுகிறது இந்த ஜயம் அபஜயரூபமாயிருக்கிறது ஆதல
ஜயம் அபஜயமே கெட்டபுத்தியுடைய எந்தமனிதன் ஜயித்துப்பி
ஆபத்தைஅடைந்தவனாகித் தவிக்கிறானோ அவன் சத்ருக்களால்
ருக ஜயிக்கப்பட்டவன்போலானதனால் எவ்வாறு வெற்றியை எண
வான்? எவர்களுக்கு வெற்றிநிமித்தம் ஜயிக்கப்பட்டவர்களும்
ரதையுள்ளவர்களுமான சத்ருக்களால் ஸுஹ்ருத்துக்கள் கொல
பட்டமையால் பாவம்நேருமோ அவர்கள் ஜயத்தால் விளங்குகின்
ராயினும் தோற்றவர்களே யுத்தத்தில் காணிகளையும் நாளீகங்க
யும் கோரப்பற்களாகக்கொண்டதும் கத்தியை நாவாக உடையத
வில்லாகிற திறக்கப்பட்டவாயினால் பயங்கரமாயிருப்பதும் நாணெ
யும் தலத்வனியுமாகிற கர்ஜனத்துடன்கூடியதும் குரோதமுள்ள
யுத்தங்களில் ஓடாமலிருக்கிறதுமான கர்ணனென்கிறபுருஷஸிம்ம
னிடத்தினின்றுவிடுபட்ட இந்தசூரர்கள் அஜாக்கிரதையினால்கெ
லப்பட்டார்கள் ரதங்களாகிறமடுக்களுள்ளதும் பாணவர்ஷங்கள
அலைகளுள்ளதும் ரத்தினங்களால் நான்கு பக்கத்திலும் நிறைக்கப்ப
டதும் வாகனங்கள் யுத்தவீரர்கள் இவர்களுடைய கூட்டத்துட
கூடியதும் சக்திகளும் ரிஷ்டிகளுமாகிறமீன்களோடும் த்வஜங்க
யானைகளுமாகிற முதலைகளோடும்கூடியதும் விற்களாகிற நீர்ச்சுழ
ளும்பெரியபாணங்களாகிற நுரைகளுமுள்ளதும் யுத்தமாகிறசந்தி
தயத்தினால் வேகத்துடன் கரைபுரண்டுவருகின்றதும் நாணொலிக

1 வேறுபாடம்

தலதவனிகளாலும சககரஙகளின நேமிகளாலுணடுபணணபபடு
சததஙகளாலும முழககமுளளதுமான துரோணஸமுததிரததை
ர்கள நானுவித சஸதிரஙகளாகிற ஓடஙகளால தாணடினாகளோ
தராஜபுததிராகள அஜாககிரதையினுல கொலலபபடடாாகள
த ஜீவலோகததில மனிதாகளுககு அஜாககிரதையைவிட மேலான
ம வேறிலலை, அவதானமிலலாத மனிதனை நானகுபககஙகளிலும
பஸிததிகள கைவிடடுவிடுகினறன அநாததஙகளும (அவனிடம)
வேசிககினறன உததமமான துவஜஙகளுடைய நுனியாகிற
ரநத புகைககொடியுளளதும பாணஙகளாகிற ஜவாலைகளுடன
யதும, [1] ஜவலிககினறபெரிய பதாகைகளுடனகூடியதும, பெரிய
, நாணகயிறு, விரலுறை, சககரஙகளினஓரம இவைகளால உணடு
ணபபடட சததததுடனகூடியதும, கவசஙகளையும பறபல சஸ
ஙகளையும ஹோமதிரவயஙகளாகக கொணடதும், பெரிய சேனை
கிற உலாநத காடடில பறறிககொணடிருபபதுமான பீஷமராகிற
ரிய காடடுததீயை மஹாயுததததில எவாகள பறபல சஸதிரவே
ளால தாணடினாகளோ அநத ராஜபுததிராகள அஜாககிரதை
ல கொலலபபடடாாகள அஜாககிரதையுளள மனிதனுல தனமோ
வாயமோ விசாலமான கீாததியோ அடைவதறகு ஸாததியப
ா அவதானததினுல எலலாச சததுருககளையும கொனறு ஸுக
ா விருததி அடைநதுகொணடிருககிற மஹேநதிரனைப பாா!
ாககிரதையினுல சேஷமிலலாமல கொலலபபடடவாகளும இந
னுககு ஒபபானவாகளுமான ராஜபுததிராகளையும பௌததிராகளை
பாா! செலவபபெருககுளள வியாபாரிகள ஸமுததிரததைத
ணடிச சிறியநதியில மூழகினறபோலத துனபததை அடைநதாா
. பொறுமையுளளவாகளால கொலலபபடட அரசாகள ஸமசய
லாமல ஸவாககததை அடைநதுவிடடாாகள பதிவிரதையான
ததிரௌபதியானவள துககஸாகரததை எவவாறு ஸஹிககப
ாகிறுளெனறு அவளைபபறறியே நான வியஸனிககிறேன பிரா
களும புததிராகளும பிராயமசெனறவனும பாஞசாலராஜனுமான
ாவும கொலலபபடடாாகளெனபதைககேடடு அநதக கிருஷணை
னவள நிசசயமாகப பிரஜஞையை இழநது பூமியில விழுநது துக
தினுல இளைதத சரீரததுடன வாடடமடையபபோகிருள ஸுகங
நககுத தகுதியுளள திரௌபதியானவள அவாகளின சோகததா
கிய துயரததை ஸஹிககமுடியாமல எவவிதமாவாளோ? ஞாதிவ
தினுல நனறுக வாடடபபடடவளான அநதபபாஞசாலி நெருப

[1] பதாகைகளே ஜவாலைகள.

பினால் நன்றாக எரிக்கப்படுகிறவள்போல அதிகமாக அலறப்பட்
டாள்' என்றார்

துன்பமுற்ற அந்தக்குருராஜரான யுதிஷ்டிரர், இவ்வாறு
பிக்கொண்டு நகுலனைப்பார்த்து, 'நகுல! போ பாக்கியங்குறை
வளான இந்த ராஜபுத்திரியை மாத்ருவர்க்கங்களுடன் கூட இ
அழைத்துவா' என்றுசொன்னார் மாத்ரீபுத்திரனான நகுலனும் த
தைப்பிரதானமாகக்கொண்ட அரசரானயுதிஷ்டிரருடைய அந்த
கியத்தைத் தாமதத்தினால் ஏற்றுக்கொண்டு எந்தஇடத்தில் பாஞ
ராஜனுடைய மனைவிகள் இருக்கிறார்களோ தேவியினுடைய அ
ஆலயத்திற்கு ரதத்தோடு விரைவாகச் சென்றான் அஜமீடனுடை
வம்சத்திலுதித்தவரான யுதிஷ்டிரர், சோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட
ராக மாத்ரீபுத்திரனை அனுப்பிவிட்டு, அந்த ஸுஹ்ருத்துக்கே
உரக்க அலறிக்கொண்டு, பூதகணங்களால் சூழப்பட்டதான புத்
களுடைய யுத்தபூமியைக் குறித்துச்சென்றார் அந்தத் தாமங்க
அமங்களகரமாயுள்ளதும் உக்கிரரூபத்துடன் கூடியதுமான அ
பாசறையில் பிரவேசித்து, பூமியில்படுத்திருப்பவர்களும் ரக்தத்தி
நனைந்த சரீரமுள்ளவர்களும் பிளக்கப்பட்டிருக்கிற தேகமுள்ள
களும் நன்றாக அடிக்கப்பட்ட தலையையுடையவர்களுமான புத்
களையும் ஸுஹ்ருத்துக்களையும் [1] நண்பர்களையும் கண்டார் தார
களுள் சிறந்தவரும் கௌரவர்களுள் சிறந்தவருமான அந்த யு
டிரர், அவர்களைக்கண்டு மிக்க துன்பத்தை அடைந்தவராகி உ
அலறினார் பரிவாரங்களுடன்கூடப் பிரஜ்ஞையற்றவராகப் பூமி
விழுந்தார்" என்று கூறினார்

பதினோராவது அத்யாயம்

ஐஷீகபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(நகுலன் த்ரௌபதியை யுதிஷ்டிரரிடம் அழைத்துவந்ததும், அ
துரோணபுத்திரனுடைய தலையிலுள்ள மணியைக் கொண்டு
வரவேண்டியதும், பீமன் நகுலனை ஸாரதியாகக்
கொண்ட தேருடன் துரோணபுத்திரனுடைய
வதத்தின்பொருட்டுப் புறப்பட்டதும்.)

ஜனமேஜயரே! அந்தயுதிஷ்டிரர், யுத்தத்தில் அவ்வாறு க
லப்பட்டிருக்கிற புத்திரர்களையும் பௌத்திரர்களையும் துணைவ

---

1 'ஸகீனச' என்பதுமூலம் பீஷ்மபர்வம் 98-ம் பக்கத்
சாந்திபர்வம் 385-ம் பக்கத்திலும் குறிப்புகளில் காண்க

கண்டு அதிகதுக்கத்தினால் கவரப்பட்ட மனத்தையுடையவரா பிறகு, புத்திரர்களையும் பௌத்திரர்களையும் அந்தப்பிராதாக் யும் நண்பர்களையும் நினைக்கிறவரான அந்தமஹாத்மாவுக்குப் ரிதான சோகமதோன்றியது அப்பொழுது, கண்ணீர் நிறைந்த கணுள்ளவரும் நடுக்கமுற்றவரும் பிரஜைகளை இழந்தவருமான தயுதிஷ்டிரரை மிகத்துயரமுற்றவர்களான நட்பினர்கள் தேற்றத் டயச்செய்தார்கள் அளவுகடந்த பராக்கிரமமுள்ளவர்களான் தப்புத்திரர்களனைவருக்கும் விதிப்படி பரேதகாரியங்களைச்செய்து கதுக்கத்தை அடைந்தவரானார் அந்தமுகூர்த்தத்தில், நகுலன னமாலைகளணிந்த வேகமுள்ள குதிரைகளுடன் மிகத்துக்கத்தி பீடிக்கப்பட்டிருக்கிற திரௌபதியோடு வந்தான் உபப்லாவ தை அடைந்திருந்த அந்தக்கிருஷ்ணையோ அப்பொழுது மிகவும் பிரியமான எல்லாப்புத்திரர்களுடைய விநாசத்தையுங் கேட்டுத் ப்பமுற்ற இந்திரியங்களுடன் கூடியவளானாள் அவள், காற்றி நாற்புறத்திலும் அலைக்கப்பட்டு நடுக்கமுற்ற வாழைபோல அர அணுகிச் சோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவளாகப் பூமியில் விழுந் ா ரோதனஞ்செய்பவளும் மலர்ந்த தாமரைஇதழ்போன்ற கண் யுடையவளுமான அந்தத்திரௌபதியினுடைய சோகத்தினால் டமுற்றிருக்கிறமுகமானது மேகத்தினால் மூடப்பட்ட சந்திரன் லப் பிரகாசிக்கவில்லை பிறகு, விழுந்திருக்கிற அவளைப் பார்த் பரபரப்புள்ளவனும் ஸத்யவிக்கிரமனுமான பீமன் எழுந்து கைகளாலும் எடுத்தான் அந்தப்பீமஸேனனால் ஸமாதானஞ்செய் பட்டவளும் கோபமுள்ளவளுமான அந்தப்பாஞ்சாலி அழுது ண்டு பாண்டவர்களுள் ஜயேஷ்டரான யுதிஷ்டிரரைப்பார்த்து தவசனத்தை உரைத்தாள்

'அரசரே! புத்திரர்களை க்ஷத்திரியதர்மத்தினால் யமனுக்குக் டுத்து இந்த அகண்டபூமண்டலத்தைப் பாக்கியத்தால்அடைந்து வபவிக்கப்போகிறீர் பாக்கியத்தினால் எல்லாப்பூமியையுமடைந்து லா அஸ்திரங்களிலும் ஸமர்த்தனும் மதயானைபோல நடப்பவனு ா ஸுபத்ராபுத்ரனை நீர் நினைக்கப்போகிறதில்லை சூரர்களான திரர்கள் க்ஷத்திரதர்மத்தினால் நாசம்பண்ணப்பட்டார்களென் குக்கேட்டு ராஜ்யத்தில் நிலைபெற்றவராகவும் என்னுடன் விளை கின்றவராகவுமிருக்கிற நீர் (அவர்களை) நினைக்கப்போகிறதில்லை தொழிலுள்ள துரோணபுத்திரனால் செய்யப்பட்ட நன்றாகத் கிக்கொண்டிருந்தவர்களுடைய வதத்தைக்கேட்டு நெருப்பானது

தனககிடமான (கடடையை) எரிபபதுபோல அதிகமான சோ
எனனை எரிககிறது பாணடவாகளே! பாவததைசசெயதவ
கெட்ட எணணமுளளவனும பநதுககளுடன கூடினவனுமான
தத துரோணபுததிரனுடைய உயிரானது யுததததில வலலமை
வெளியிடடு இபபொழுது கவரபபடாமறபோனாலும தரௌணிப
வன பாபகாமததினுடையபலனை அடையாமறபோவானுனாலும இ
இடததிலேயே பிராயோபவேசமசெயவேன அதை நனகு அறி
கொளளுஙகள' எனறுள பிறகு, புகழுளளவளும யஜஞஸேன
டைய குமாரியுமான கிருஷணையானவள, பாணடுவின புதலவ
தாமராஜருமான யுதிஷடிரரைபபாாதது இவவணணம உரை
விடடு உடகாாநதாள தாமாதமாவும அரசரும பாணடவரும
அநதயுதிஷடிரா, உடகாாநதிருபபவளும அழகியகாடசியையுடை
ளும துருபதகுமாரியும பிரியமகிஷியுமான கிருஷணையைபபாாத
'தாமஙகளை அறிநதவளே! கலயாணி! உனனுடைய அநதபபு
ராகளும பிராதாககளும க்ஷததிரியதாமததினால உயிாதுறநதாா
அவாகளைபபறறி நீ துககிககததகுநதவளலலை கலயாணி! அ
துரோணபுததிரா இவவிடததினினறு தூரததிலிருககினற செ
முடியாத காடடை அடைநதுவிடடாா கலயாணி! நீ யுதத
அவருடையவததை எவவாறு நினைபபாய?' எனறு மறுமெ
கூறினா தரௌபதி, 'துரோணபுததிரனுடைய தலையில உட
பிறநதமணி ஒனறிருபபதாக நானகேடடிருககிறேன அநதபபாபி
யுததததிறகொனறு அவனுடையதலையினினறு அறுதது எடுத
கொணடுவரபபடட மணியை நான பாாததால ஜீவிததிருபபேன
பது எனனுடைய எணணம' எனறுள

அழகியகாடசியுளளவளான கிருஷணையானவள யுதிஷடிர
ரைபபாாதது இவவாறுசொலலிவிடடுக கோபஙகொணடவளாகப
ஸேனனைககையில தொடடுககொணடு, 'பீமஸேனரே! நீா க்ஷதத
தாமததை நினைததுககொணடு எனனைககாககககூடவீா சமபரனை இ
ரன கொனறதுபோலப பாவததொழிலுளள அநதததுரோணபு
னைககொலவீராக இவவுலகில பராககிரமததில உமககு ஸமப
மனிதன ஒருவனுவது இலலையனறோ? பெரியதுயாததில
அவவாறெனறு எலலாஉலகஙகளிலும பிரஸிததிபெறறிருககி
நீா வாரணுவதநகரததில பாாததாகளுககு ஆதாரமானீரனறே
அவவாறே ஹிடிமபனைககணட ஸமயததிலும நீா (பாாததாகளு
ரக்ஷகரானீா அவவாறே விராடநகரததில கீசகனால அதிக

ரிமஸிக்கப்பட்ட என்னையும் இந்திரன் இந்திராணியை விடுவிப் துபோலக் கஷ்டத்தினின்று விடுவித்தீர் சத்துருக்களைக் கொல் வரே! பாரதரே! முற்காலத்தில் இந்தப்பெரியகாரியங்களை எவ் று செய்தீரோ அவ்வாறு துரோணபுத்திரனையும் கொன்று ுகியாக இருப்பீராக' என்கிறவாக்கியத்தை உரைத்தாள் அவளு டைய பலவிதத்துக்கத்தையும் புலம்பலையும்கேட்டு, மகாபலசாலியும் ந்திபுத்திரனுமான பீமஸேனன் பொறுக்கவில்லை அவன், அழகிய ம பாணங்களுடனும் நாணகயிற்றுடனும் கூடியதும் ஆச்சரியகர ரயிருக்கின்றதுமான தன்வில்லை எடுத்துக்கொண்டு ஸ்வாணத்தினால் சித்திரமான அங்கங்களுடன்கூடிய பெரிய ரதத்தின்மீது ஏறினான். வன் நகுலனை ஸாரதியாக ஏற்படுத்திக்கொண்டு துரோணபுத்தி நுடையவதத்தில் நிச்சயமுள்ளவனாகப் பாணத்துடன்கூடின வில்லை, ணொலியுடன்கூடினதாகச் செய்துகொண்டு குதிரைகளை விரை ாக நடத்தினான் புருஷச்ரேஷ்டரே! தமது தேஜஸினால் பிரகாசிக் ன்றவைகளும் சீக்கிரமாகச்செல்லுகிற ஸ்வபாவமுள்ளவைகளும் சுமைநிறமுள்ளவைகளுமான அந்தக்குதிரைகள் (பீமனைச்) சுமந்து காண்டு விரைவாகச்சென்றன பாரதரே! தவறுதவனான அந்தப் மன் தன்னுடைய பாசறையினின்று ரதத்தின் வழியைப்பிடித்துக் காண்டு துரோணபுத்திரர் சென்றவழியினால் விரைவாகச்சென்றான்.

பன்னிரண்டாவது அத்யாயம்

ஐஷீகபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(பீமன் அச்வத்தாமாவைக் கொல்லச்சென்றதும், மாதவர் அச்வத் தாமாவின் கெட்டநடை முதலியவற்றைக்கூறிப் பீமனைக்காக்க வேண்டுமென்று யுதிஷ்டிரருக்குச் சொல்லியதும்)

அவமதிக்கமுடியாத அந்தப்பீமன் புறப்பட்டுப்போன பிறகு, ாதவர்களுள் உத்தமரும் செந்தாமரைமலர்போன்றகண்களையுடைய ருமான ஸ்ரீ கோவிந்தர், குந்திபுத்திரரான யுதிஷ்டிரரைநோக்கி, ாண்டவரே! உம்முடையபிராதாவான இந்தப்பீமன் புத்திரசோகத் தினால் கவரப்பட்டவனாக யுத்தத்தில் துரோணபுத்திரரைக்கொல்ல ணணி ஒருவனாகவே எதிர்த்துஓடுகிறான் பாரதர்களுள்சிறந்தவரே! லலாப்பிராதாக்களையுங்காட்டிலும் உமக்குப் பீமனிடத்தில் பிரீதி ண்டு ஆபத்தைஅடைந்திருக்கிற அவனை இப்பொழுது நீர் ஏன்காப் ாற்றவில்லை? சத்துருப்பட்டணங்களை ஜயிப்பவரான துரோணர்

அபபொழுது புததிரருககு உபதேசிததும பிரமமசிரஸ என்று பி
ஸித்திபெறறதும பூமியையும எரிககககூடியதுமான அஸதிரதை
மஹாத்மாவும மஹாபாககியசாலியும எலலாவிலலாளிகளுககும துவ
மாயிருபபவருமான ஆசாாயா பிரீதியுள்ளவராகத தனஞசயனுககு
கொடுததாா பொறுமையுள்ளவரான புததிரரும தனிமையில துரோ
ணரிடம அநத அஸதிரததை யாசிததாா பிறகு, அதிகஸநதோ
மிலலாதமனததுடனகூடியவராகவே புததிரருககுச சொனனு
துராதமாவான புததிரருடைய சபலமானது அறியபபடடதாகியது.
பிறகு, எலலாததாமஙகளையுமறிநத அநதஆசாாயா, புததிரரை
பாாதது, 'ஐயனே! யுததததில மிகக ஆபததை அடைநதிருநதாலு
நீ இநத அஸதிரததை முககியமாக மனிதாகளிடம பிரயோகிககல
காது' எனறு கடடளையிடடாா புருஷஶ்ரேஷடரே! ஆசாாயரா
துரோணா, புததிரரைபபாாதது இவவணணமுரைதது மீணடு
அவரைநோககி, 'நீ ஒருபொழுதும நலலோாகளுடையவழியில இரு
ககமாடடாய' எனறு உரைததாா துஷடாதமாவான அநத அஶ்வ
தாமா அபபொழுது பிதாவினுடைய அநதவசனமானது அபபிரி
மானது எனறறிநது மஙகளகரமான எலலாவிஷயஙகளிலும ஆசை
யறறவராகச சோகததினுல பூமியை நாறபுறததிலும சுறறினா கு
சிரேஷடரே! பாரதரே! பிறகு, அபபொழுது நீா வனததிலிருககு
ஸமயததில துவாரகையை அடைநது விருஷணிகளால அதிகமாக
பூஜிககபபடடவராக வாஸமசெயதாா ஒரு ஸமயததில ஸமுததிர
தீரததில துவாரகையின ஸமீபததில வஸிததுககொணடிருந
அநத அஶ்வததாமா ஒருவருமிலலாமல தனிததிருககினறஎனனை வ
தடைந்து சிரிததுககொணடுவசனிககலானா 'கிருஷணரே! தாசாா
ரே! அளவிலலாதவிககிரமததுடனகூடினவரும பரதவமசஸதாகளு
காசாாயருமான எனபிதா உககிரமான தவததைச செயது அகஸதி
ரிடததினினறுபெறறதும தேவாகளாலும கநதாவாகளாலும பூஜிகக
படடதுமான 'பிரமமசிரஸ' எனகிற அஸதிரமானது எனனுடை
பிதாவினிடததிறபோலவே இபபொழுதுஎனனிடததிலுமிருககிறது
யாதவாகளுள உததமரே! எனனிடததினினறு அநதததிவயாஸதிர
தை நீரும பெறறுககொணடு எனககும யுததததில சததருககளை
கொலலுநதிறமைபொருநதிய சகரரூபமான அஸதிரததைககொடு
எனறுவேணடினா அரசரே! பரதாகளுள சிறநதவரே! அ
சலிசெயதுகொணடு பிரயததினததுடன அஸதிரததை எனனிடத
விருநது யாசிககினறவரான அநததுரோணிககுப பிரீதி

டைந்த நானும் பின்வருமாறு கூறினேன் 'ஒன்று சேர்ந்திருக்கின்ற தேவர்களும் தானவர்களும் கந்தர்வர்களும் மனிதர்களும் பதங்க ளும் உரகங்களும் என்னுடைய வீர்யத்தின் நூற்றில் ஓர் அம்சத் தோடும் ஒப்பாகார். இதோ வில், இதோ சக்தி, இதோ சக்கரம், தோ கதை என்னிடத்தினின்று நீர் விரும்புகின்ற அஸ்திரங் ளையெல்லாம் உமக்குக்கொடுக்கிறேன். யுத்தத்தில் எதை எடுப்ப தற்கும் பிரயோகிப்பதற்கும் சக்தியுள்ளவராகிறீரோ அதை எனக் குக்கொடுக்கவேண்டுமென்று உம்மால் விரும்பப்பட்ட அஸ்திரமின யே பெற்றுக்கொள்ளும்' என்றேன். மஹாபாக்கியமுள்ள அவர் னோடு பொறாமைகொண்டு அழகிய நடுத்துவாரத்துடன் கூடியதும் யிரம் ஆரக்களுள்ளதும் வஜ்ரமிழைத்த நடுவுள்ளதும் இரும்புமயமா ருப்பதுமான சக்ரத்தை என்னிடத்தினின்று விரும்பினார். 'சக்ரத் தைப்பெற்றுக்கொள்ளும்' என்று என்னால் உரைக்கப்பட்ட அந்த ணியானவர் உடனே விரைவாகஎழுந்து இடக்கையினால் சக்ரத் தையெடுக்கலானார். இந்தச்சக்ரத்தை இருக்கிறஇடத்தினின்று அசைப்ப தற்குக்கூடச் சக்தியுள்ளவராகவில்லை. பிறகு, இந்தச்சக்ரத்தை க்கையினாலும் பிடிப்பதற்கு ஆரம்பித்தார். அந்தக்கையினாலும் டித்தும் முழுமுயற்சியினாலும் இந்தச்சக்ரத்தை அசையச்செய்ய ல்லை பார்த்தரே! பிறகு, அந்தத்துரோணபுத்திரர் முழுவலிமையா ம் இந்தச்சக்ரத்தைத் தூக்குவதற்கோ அசைப்பதற்கோ சக்தி றவரானபொழுது அதிகமனவருத்தமுற்றவராக முயற்சிசெய்து, ளைப்படைந்து திரும்பிவிட்டார். அந்த அபிப்பிராயத்தினின்று ண்டு திரும்பினவரும் புத்தியில்லாதவரும் மிக்கமனவருத்தமுற்ற ருமான அச்வத்தாமாவை நான் அழைத்துப் (பின்வருமாறு) சான்னேன். 'பிராம்மணரே! தேவர்களுள்ளும் மனிதர்களுள்ளும் றந்தஸத்தியவாதியென்று பிரசித்திபெற்றிருக்கிறவனும், காண்டீ பத்தை வில்லாகக்கொண்டவனும், வெள்ளைக்குதிரையுள்ளவனும், நரவானரத்தைக் கொடியாகக்கொண்டவனும், ஜயசீலனும், தேவ தேவேசரும் கறுத்தகண்டத்தையுடையவரும் உமையவளுக்குப் தியுமான ஸாக்ஷாத்சங்கரரை முற்காலத்தில் த்வந்த்வயுத்தத்தில் கிழ்வித்தவனும், பூமியில் தன்னைக்காட்டிலும் எனக்குமிக்க அன்புக் ரியவேறுமனிதனில்லாதவனும், மஹாத்மாவும், எவனுக்குக் கொடுக் த்தகாத்தாக உயிரும் மற்றெதுவும் எனக்கில்லையோ அப்படிப்பட்ட னும், சிறந்தசெய்கைகளையுடையவனுமான பார்த்தனும் நீ ன்னைநோக்கிச் சொல்லியவாக்கியத்தை இதற்குமுன்சொன்னதில்லை.

மூடரே! இமயமலையின் சாரலையடைந்து பன்னிரண்டுவருஷகால
நிறைவேற்றத்தக்க மஹாகோரமான பிரமசரியத்தை நிறைவேற
என்னால்தவத்தால்அடையப்பட்டவனும் ஸநத்குமாரனுடைய அம்
மாகவிருப்பவனும் தேஜஸ்வியும்பிரத்யும்னனென்ப பிரசித்திபெற்
வனும் எனக்குஸமமான விரதத்தை அனுஷ்டித்தவளான ருக்மிண
யிடத்தில்பிறந்தவனுமான புத்ரனுங்கூடத் திவ்யமானதும் யுத்தத்தி
நிகரில்லாததுமானஇந்தமஹாசக்ரத்தை வேண்டவில்லை அப்படி
பட்ட இந்தச்சக்கரம் உம்மால் வேண்டப்பட்டது உம்மால்சொல்ல
பட்ட இந்தச்சக்கரவிஷயமான பிரார்த்தனுவசனமானது அதிகப்
மூள்ளவரானபலராமராலும் கதனாலும் ஸாம்பனாலும் ஒருபொழுது
இதற்குமுன் உரைக்கப்பட்டதில்லை துவாரகையில்வஸிக்கின்ற மற்
வர்களாலும் மஹாரதர்களானவிருஷ்ணிகளாலும் அந்தகர்களாலு
அல்பமான இந்தவாக்கியம் முன்பு சொல்லப்பட்டதில்லை அப்படி
பட்ட இது உம்மால் வேண்டப்பட்டது ரதிகர்களுள்சிறந்தவரே
ஐயா! நீர் பாரதர்களுடைய ஆசார்யபுத்திரர் எல்லாயாதவர்க
ளும் நன்குமதிக்கப்பட்டவர் சக்கரத்தினால் எவனை எதிர்த்து யுத்த
செய்யவிரும்புகிறீர்?" என்றேன் இவ்வண்ணம் என்னால்சொல்ல
பட்ட துரோணபுத்திரர் என்னைப்பார்த்து, 'மாதவரே! உமக்கு
பூஜைசெய்து உம்மோடுகூடப் போர்புரியப்போகிறேன் விபுவே
நான் ஜயிக்கப்படத்தகாதவனாகக்கடவேன்' என்கிறஎண்ணத்தின
தேவர்களாலும் அஸுரர்களாலும்பூஜிக்கப்பட்ட உம்முடையசக்
என்னால்வேண்டப்பட்டது உம்மிடத்தில் இதைஸத்யமாகச்சொல
கிறேன் கேசவரே! கோவிந்தரே! அப்படிப்பட்டநான் துர்லபமா
அந்தச்சக்கரத்தை அடையாமலே திரும்பிப்போகப்போகிறே
என்னை மங்களத்தைஅடையும்படி ஆசீர்வதியும் பூமியிலொப்பற்றச
த்தையுடையவரும் போஜர்களுள் உத்தமருமான உம்மால் இந்
[1]பயங்கரமானசக்கரமானது தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது வேறுஒருவ
இதைஅடைந்திருக்கவில்லை' என்று இந்தவசனத்தை மறுமொழிய
உரைத்தார் துரோணபுத்திரர் என்னைநோக்கி இவ்வளவுமட்டிலு
உரைத்து, தேரின்முகக்குந்திறமையுள்ள குதிரைகளையும் தனங்களைய
பற்பல ரத்தினங்களையும்பெற்றுக்கொண்டு உரியகாலத்திற்சென்று
அவர் கோபமுள்ளவர், கெட்டஎண்ணமுள்ளவர், சபலர், குரூர
பிரமசிரஸ் என்கிற அஸ்திரத்தையும் அறிந்திருக்கிறார் அவரிடத
னின்று பீமனைப்பாதுகாக்கவேண்டும்' என்று கூறினார்

1 வேறுபாடம்

பதின்மூனறுவது அதயாயம

ஐஷீகபாவம் (தொடர்ச்சி)

(கோவிந்தர்முதலானவர்கள் பாகீரதீதீரத்தில் வியாஸருடைய ஸமீ பத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டிருந்த அஶ்வத்தாமாவைப்பார்த்த தும், அவர் பாண்டவர்கள் அழிவதற்காகப் பிரம்மசிரஸ என்கிற அஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்ததும்)

எலலாயாதவாகளுககும ஆனநதததை உணடுபணணுகிறவ ன ஸ்ரீவாஸுதேவா, குருஶரேஷடரான யுதிஷடிரரைபபாாதது வாறுசொலலிவிடடுச சிறநத எலலாஆயுதஙகளோடும கூடியதும கமாலைகளுளள காமபோஜதேசததில பிறநத சிறநதகுதிரைகளகட தும உதயஸூாயனுககு ஒபபாயிருககினறதும எலலாரததினங ாலும அலஙகரிககபபடடுளளதும உததமமுமான ரததில ஏறி சைபயம ஸுகரீவமெனகிற (இரணடுகுதிரைகள) வலபபககததி ம இடபபககததிலுமநுகததைததாஙகின மேகபுஷபமும வலாஹக மஅவறறினபினபககததைதத தாஙகுகினறவைகளாயின அநதரதத விஶவகாமாவினுல செயயபபடடதும திவயமானதும ரததினஙக லும தாதுககளாலும அலஙகரிககபபடடதுமான கொடிமரமானது ரததூககி நிறுததபபடடதாககாணபபடடது அநதககொடிமரத வைனதேயா மணடலாகாரமான காநதியுடனுமகிரணஙகளுடனும நதாா ஸதயஸநதரான அநதமாதவருடைய கருடதவஜமானது ணபபடடது பிறகு, ஹருஷீகேசரும, எலலாவிலலாளிகளுககும லவனுன அாஜுனனும, குருராஜரும தாமநநதனருமான யுதிஷடி ம அநத ரததததிலேறினா ரததிலவீறறிருககிறவரும சாாங ைத விலலாககககொணடவருமான தாசாாஹருககு இருபுறததிலு நககிற மஹாதமாககளான அவவிருவாகளும இநதிரனுககு இரு ததிலும அஶவினீதேவாகள விளஙகுவதுபோல விளஙகினாகள சாாஹா, இருவரையும உலகததோரால பூஜிககபபடட ரததில றிவைததுககொணடு வேகமுளள சிறநதகுதிரைகளைக கொரடா னல ஓடடினா அநதககுதிரைகள, பாணடுபுததிராகளான யுதிஷ ாாஜுனாகளாலும யாதவாகளுள உததமரான ஸ்ரீவாஸுதேவ லும வீறறிருககபபடட உததமமானரததை இழுததுககொணடு ைரவாக மேலேஎழுமபின சாாஙகததை விலலாககககொணட ஸ்ரீ ஸுதேவரை வஹிககினறனவுகளும விரைவாகசசெலலுநதனமை ளவைகளுமான குதிரைகளுடைய பெரியசபதமானது பறககினற

J அ

பக்ஷிகளுடைய சபதமபோலததோனறியது , பரதாகளுள சி
வரே! ஸமாததாகளான அநதவீராகள நலலவேகமுளளவாக
ஒரு க்ஷணததில மஹாபாருபலமுளளவனும மகாவிலலாளியும
பீமஸேனனைத தொடாநதாாகள மஹாரதாகள, குரோததி
ஜவலிககினறவனும சததருக்களைஸமஹரிப்பதில முயறசியுள்ள
மான பீமஸேனனை அணுகியும அவனைததடுபபதறகுச சகதியற
ளாளுாகள காநதியுளளவாகளும திடமானவிலலையுடையவா
மான அவாகளுககுமுன, அநதச சூரனான பீமன, தூரதமாவும பு
ராகளைககொனறவருமான அநத தரௌணியானவா இரு
தாககேடட இடமான பாகீரதிதீரததுககு, மிககவேகமுளள குதி
களால சென்றான அவன, ஜலஸமீபததில ரிஷிகளோடு வீறறிருப
ரும மஹாதமாவும புகழுளளவருமான கிருஷணதவைபாயனரை
அவாருகில வீறறிருபபவரும குரூரமானசெயகையையுடையவ
நெயயினால நனைககபபடடவரும குசததினால செயயபபடடவ
ததைஉடுததவரும புழுதிபடிநத மேனியையுடையவருமான அ
தரௌணியையுமகணடான மிககைவனமையுளளவனும குநதீபு
ரனுமான பீமஸேனன பாணஙகளுடனகூடினவிலலை எடுத
கொணடு அநத அஸவததாமாவை நோககி எதிாதோடினான , '
நில' எனறும சொனனான. பயஙகரமான செயகையையுடையவ
னனகுபிடிககபபடட விலலுடன கூடினவனுமான அநதப பீமஸே
னையும இவனுககுபபினபுறததில ஜனாததனருடையரததில
றிருககினற பராதாகளான யுதிஷடிராாஜுனாகளையும பாா
தரோணபுதரா மனததில துனபமுறறவரானா , அசசமயததுக
தகுநததாக இதனையும எணணினா மனததில தைரியமுளள
தரோணபுததிரா திவயமான அநத உததமாஸதிரததை நினைத
இடககையினால சிழகீாககையும எடுததா அநததரோணபு
அநத ஆபததைஅடைநததால, திவயாஸதிரததை பரயோகித
ராஜஸ்ரேஷடரே! பிரதாபசாலியான தரோணபுதரா, திவயா
களைததரிதது நிறகினற அநதசசூராகளைப பொறுதவராக ரோ
தினால, 'பாணடவாகளை இலலாமல போவதினபொருடடு' என
சொலலை உககிரமாகவெளியிடடு இவவாறுசொலலி எலலாவுல
ளுககும அதிகமான மோகமுணடாவதினபொருடடு அநத அ
ரததை விடுததா பிறகு, அநதசசீழகீாககில காலனுககும
கனுககும யமனுககும ஒபபான நெருபபானது மூவுலகஙகளை
எரிககபபோவதுபோலத தோனறியது

பதினைகாவது அதயாயம

ஐஷீகபாவம (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் கோவிந்தரின் கட்டளையால் அச்வத்தாமாவின்
அஸ்திரத்துக்கு ப்ரதி அஸ்திரம் விட்டது)

மிகக புஜபலமமைநத வாஸுதேவா, குறிபபினுலேயே அநத
ரோணபுததிராுடைய அபிபபிராயததை ஆதிமுதல அறிநது அா
னனைப பாாதது, 'அாஜுன! அாஜுன! பாணடவ! துரோண
ல் உபதேசிககபபடடதும உன உளளததில இருககினறதுமான
யாஸதிரததுககு இபபொழுது இநதககாலம வாயததுவிடடது
ரத! யுததததில பாாதாககளையும உனனையும காபபாறறிககொளள
தினபொருடடு நீயும அசவததாமாவின அஸதிரததைத தடுககிற
தியுளள இநத அஸதிரததை பரயோகமசெய' எனறு சொனனுா
றகு, சதருவீரா்களைக கொலபவனுன பாணடவன, கேசவா இவ
று சொலலககேடடு, அமபையும விலலையுங கையில எடுததுக
ாணடு தேரினினறு விரைவாகக கீழே இறஙகினுன பகைவரை
டடுபவனுன அாஜுனன முதலில ஆசாரயபுதாருககும பிறகு
ககும எலலாபராாதாககளுககும க்ஷேமமுணடாகவேணடுமெனறு
ைததுத தேவதைகளுககும எலலா ஆசாாயாகளுககும நமஸகா
செயது அஸதிரம அஸதிரததாலே தணியவேணடுமெனறு மங
ரததைத தியானமசெயது பிரயோகிததான பிறகு, காணடீ
ததை விலலாககொணட அாஜுனனுல விரைவாக விடபபடட
நத அஸதிரமானது மகாஜவாலையுடன யுகாநதகாலதது நெருப
கு ஒபபாக ஜவலிததது அவவாறே, தீக்ஷணமான தேஜஸுளள
ரோணபுததிரருடைய அநத அஸதிரமும மிககஜவாலையுளளதும
தேஜோமணடலததால சூழபபடடதுமாக நனகு ஜவலிததது
யிரம ஆயிரமாக அனேக இடிகளும விழுநதன எரிநக்ஷததி
கஞம விழுநதன எலலாப பிராணிகளுககும அதிகமான பயம
ணடாயிறறு ஆகாயம சபதததுடன கூடியதும மிகக ஜவாலாஸமூ
களால நிரமபியதுமாயிறறு மலைகளுடனும காடுகளுடனும மரங
ளுடனுஙகூடின பூமிமுழுவதும நடுஙகியது பிறகு, அவவிருவரும
ஸதிரதேஜஸினுல உலகஙகளைப பயமடையச செயதுகொணடு
னருாகள அபபொழுது அநத இடததில நாரதருமம ஸாவதாமஸவ
பியும பாரதாகளுககுப பிதாமஹருமான வியாஸருமாகிய இநத
ரணடு மஹரிஷிகளும ஒனறுசோநது, வீராகளான அசவததாமா

தனஞ்சயன் இருவரையும் தணிப்பதற்காகத் தரிசனங்கொடுத்தார்
எல்லாத் தர்மங்களையுமறிந்தவர்களும் எல்லாப்பிராணிகளுக்கு
ஹிதத்தைச் செய்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களுமான அந்த இரண
மஹரிஷிகளும் உத்தமதேஜஸோடுகூடியவர்களாகி ஜ்வலிக்கிற அ
இரண்டு அஸ்திரங்களுடைய மத்தியில் நின்றார்கள் அவமதிக்
கத்தவர்களும் கீர்த்தியுள்ளவர்களும் ரிஷிகளுள் சிறந்தவர்களும்
அவ்விருவரும் அந்த இடத்தில் அந்த அஸ்திரங்களுடைய நடு
அடைந்து ஜ்வலிக்கின்ற இரண்டு நெருப்புக்களைப்போல் நின்றார்க
பிராணிகளால் அவமதிக்கத்தகாதவர்களும் தேவர்களாலும் தான
களாலும் நன்குமதிக்கப்பட்டவர்களுமான அவ்விருவரும் உலக
ளுக்கு ஹிதத்தைச் செய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் அ
திர தேஜஸைத் தணிப்பதற்காக நின்றார்கள் ரிஷிகள், 'மஹாஸ்தி
களை அறிந்தவர்களும் முன்னிருந்தவர்களும் காலஞ்சென்றவர்
மான மஹாரதர்களால் எவ்விதத்தினாலும் இந்த அஸ்திரமானது ம
தர்களிடம் பிரயோகிக்கப்படவில்லை வீரர்களே! இதென்ன ஸா
ஸம்? மிக்க நாசத்தை உண்டுபண்ணிவிட்டீர்கள்' என்று கூறின

பதினைந்தாவது அத்யாயம்

ஐஷீகபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் வியாஸநாரதர்களுடைய விருப்பப்படி தான்விட்ட அ
கிரத்தைத்திருப்பியதும், மாதவர் உத்தராகர்ப்பத்தில் ஐஷீகாஸ
திரத்தைப் போட்டாலும் மரித்த சிசுவைத் தான் பிழைப்பிப்ப
தாகப் பிரதிஜ்ஞைசெய்ததும், அஸ்திரத்தைத் திருப்ப இய
லாத அசுவத்தாமா வியாஸரையும் மாதவரையும்
அநாதரணை செய்து அதனைக் கர்ப்பங்
களில் விட்டதும்)

காண்டீவத்தை வில்லாகக்கொண்டவனும் மஹாரதனும்
தனஞ்சயன், அக்னிக்குச்சமமான தேஜஸுள்ள அந்த ரிஷிமே
டர்களைக் கண்டவுடனே, ஸமயத்துக்குத்தக்கதை ஆலோசித்து,வி
வுள்ளவனுக்குத் திவ்யமான பாணத்தைத் திருப்பியழைத்தான் சி
தவனான அர்ஜுனன், அப்பொழுது அஞ்சலிசெய்துகொண்டு அ
ரிஷிகளைப் பார்த்து, 'அஸ்திரம் அஸ்திரத்தினால் தணிக்கப்பட
மென்று என்னால் அஸ்திரம் பிரயோகிக்கப்பட்டது இந்த உத்தமம
அஸ்திரமானது உபஸம்ஹாரம் செய்யப்படுமாகில் பாவத்தெ

ளை துரோணபுத்திரர் எங்களனைவரையும் அஸ்திரதேஜஸினால
சமினறிக் கொளுத்துவரெனபது நிசசயம இச்சமயத்தில எங
ருக்கும உலகங்களுக்கும எலலாவிதத்திலும நனமையைத்தேவா
ருக்குஸமானர்களானநீஙகள நனகுஆலோசிப்பீர்களாக ' எனகிற
னத்தை உரைத்தான தனஞசயன இவவாறுசொலலிமறுபடியுமே
ஸ்திரத்தை உபஸமஹாரம செயதான யுத்தத்தில அதனுடைய
ஹாரமானது தேவர்களாலும செயயமுடியாதது யுத்தத்தில
யோகிககபபட்ட அந்த உத்தமாஸதிரத்தைத் திருபபியழைத்தலில
ணடவனைத்தவிர மறறவன ஸாக்ஷாத்இந்திரனுக்இருந்தாலும வல
மையுளளவனுக்கான பிரமமதேஜஸினினறு உணடானதும பரி
வமிலலாத புததியையுடையவனால பிரயோகிககபபட்டிருபபது
ன அந்த அஸதிரமானது பிரமமசாயவிரதமிலலாவிடில திருபபி
ழைத்தறகு இயலாததனறோ? பிரமமசாயவிரதத்தை அனுஷடி
த எந்தமனிதன பிரயோகிததது மீணடும உபஸமஹாரமசெயகி
றே மித்திரபந்துவாககஙகளுடனகூடின அவனுடைய தலையை
த அஸதிரமானது அறுககிறது அரஜுனன பிரமமசாரியும விரத
டையவனுமஅடையமுடியாத அந்தஅஸதிரத்தை அடைந்தவனுமா
ந்தும அதிகவியஸனத்தினால பீடிககபபட்டகாலத்திலும பிரயோ
கவிலலை பாணடவனனை அவன ஸதயத்தையும விரதத்தையும
த்தவன , சூரன , பிரமமசாரி , ஆசாரயருககு வசபபட்டவன
தனால, அவன மறுபடியும அஸதிரத்தை உபஸமஹாரம செய
ன பிறகு, அந்தத துரோணபுத்திரரும மதியில நிறகினற
த்தரிஷிகளிருவரையும நனகு பார்தது மறுபடியும வலலமையினால
ரமான அஸதிரத்தைத திருபபியழைககச சகதியுளளவராக
லலை அரசரே! யுத்தத்தில சிறந்தஅஸதிரத்தைத் திருபபியழைகக
லாதவரான துரோணபுத்திரர், மனத்தில தளர்ச்சியுறறு வியாஸ
முரிஷியைபபார்தது, ' ரிஷியே! மிகககுனபத்தினால பீடிககபபட
னும உயிரைக காககவிருமபினவனுமான எனனால இந்த அஸதிர
னது பீமஸேனனிடத்திலிருந்து உணடானபயத்தினால பிரயோகிக
ப்பட்டது பகவானே! துரியோதனனைககொலலை எணணஙகொணட
னும பொயயொழுககமுளளவனுமான இந்தபீமஸேனனால யுத்தத்
அதர்மமும செயயபபட்டது பிராமமணரே! அதனால கோபங
ாணட எனனால இந்த அஸதிரம விடபபட்டது மீணடும அத
த்திருபபியழைத்தறகு நானஇந்தச்சமயத்தில சகதியறறவனாயிருக
றேன முனிவரே! அகனியினுடைய தேஜஸைை அபிமந்தரணம

செய்து பாண்டவர்களுடைய விநாசத்தின்பொருட்டு நெருங்கு
யாத இந்தத்திவ்யாஸ்திரமானது என்னால் பிரயோகிக்கப்ப
தன்றோ? பாண்டவர்களுடைய விநாசத்துக்காகவே ஸங்கல்பித்
பிரயோகிக்கப்பட்ட அப்படிப்பட்ட இந்தஅஸ்திரமானது
பொழுது பாண்டுபுத்ரர்களனைவரையும் உயிர்வாழுகையினின்று
வசசெய்யப்போகின்றது பராமமுனரே! கோபத்துக்குவசப்ப
மனத்தினால் பாண்டவர்களுடைய நாசத்தை விரும்பி யுத்தத்தில் அ
திரத்தைப் பிரயோகித்தனனென்னால் இந்தப்பாபம் செய்யப்பட்ட
என்றுகூறினா

வியாஸர், 'அப்பா! கற்றறிந்தவனும் குந்தியின்புத்தலவனும
தனஞ்சயன் பிரமசிரஸ்ஸென்கிற அஸ்திரத்தை, தனக்கு ஹிம
யில்லாமையைக் குறித்துப் பிரயோகித்தானேயல்லாமல், யுத்தத்
உன்மீது கோபத்தால் பிரயோகிக்கவில்லை யுத்தத்தில் உன்னுடை
அஸ்திரத்தை அஸ்திரத்தினாலே தணிக்க எண்ணங்கொண்டவன
அர்ஜுனனால் இந்தஅஸ்திரம் பிரயோகிக்கப்பட்டது, மீண்டும்
ஸம்ஹாரமுஞ்செய்யப்பட்டது மிக்கபுஜபலமுள்ள தனஞ்சயன்
பிதாவின் உபதேசத்தினால் இந்தப் பிரமமாஸ்திரத்தைப் பெற
க்ஷத்திரியதர்மத்தினின்று அசையவில்லை இப்படிப்பட்டதாய
ளவனும் ஸாதுவும் எல்லா அஸ்திரங்களையும் அறிந்தவனும் பிரா
களுடனும் பந்துக்களுடனும் கூடியவனும் ஸத்புருஷனுமான இ
அர்ஜுனனுடையவதத்தை நீ ஏன்செய்யவிரும்புகிறாய்? எந்த இ
தில் பிரமசிரஸ் என்கிற அஸ்திரமானது உத்தமாஸ்திரத்தால் நா
பண்ணப்படுகிறதோ அந்தத்தேசத்தில் மேகமானது பன்னிரண்
வருஷகாலம் மழைபெய்யாது இதனைஉத்தேசித்து மிக்க தோள
யமைந்த பாண்டவன் சக்தியுள்ளவனாயிருந்தும் பிரஜைகளுக்
நன்மைசெய்யும் விருப்பத்தினாலே அந்தஅஸ்திரத்தை நாசஞ்செ
வில்லை மஹாபாகுபலமுள்ளவனே! பாண்டவர்களும் நீயும் ராஜ்
மும் நமக்கு எப்பொழுதும் ரக்ஷிக்கத்தக்கவர்களே ஆதலால்,
இந்தத்திவ்யாஸ்திரத்தை உபஸம்ஹாரஞ்செய் உன்னுடைய கோ
மானது நாசமடையட்டும் பார்த்தர்கள் விபத்துநீங்கினவர்களா
டும் ராஜரிஷியான பாண்டவன் அதர்மத்தினால் வெல்வதற்குவிரு
வில்லை உன் தலையிலிருக்கிறமணியை இப்பொழுது கொடுத்துவி
இதைப்பெற்றுக்கொண்டு பாண்டவர்கள் உனக்கு உயிரைத்திருப
கொடுப்பார்கள்' என்றுசொன்னார் அசுவத்தாமா, 'பாண்டவர்கள்
அடையப்பட்டிருக்கும் ரத்னங்களையும் கௌரவர்களால் அடை

டிருககும வேறுரததினஙகளையுமவிட எனனுடைய இநதமணி
னது இவவுலகில மேனமைபெறறிருககினறது எநதமணியைத
ிபபவனுககுச சஸதிரஙகளாலும வியாதிகளாலும பசியினுலும
ணடாகுமபயம இலலையோ, தேவாகளிடததினினறுவது அஸு
களிடததினினறுவது நாகாகளிடததினினறுவது எவவிததததினு
ம பயமஇலலையோ ராகஷஸகணஙகளிடததினினறு உணடாகக
ஷயபயமும அவவாறே திருடா பயமுமஇலலையோ அபபடிபபட்ட
யமுளள இநதமணியானது எவவிததததினுலும எனனுல இழககத்
க்தனறு பகவானுன தேவரீா எனனை நோககிச சொலலுகிறதை
ன உடனே செயவேன இதோ மணி, இதோ நான இஷீகையோ
ணடுபுததிராகளுடைய காபபஙகளிலும அவவாறே உததரையி
டைய காபபததிலும விழபபோகிறது’ எனறுமொழிநதாா அந
சமயததில மிககமனவருததமுளளவரான வியாஸா, துரோணபுத
ரைபபாாதது, ‘இவவாறுசெய வேறுவிஷயததில எவவிததததினு
ம புததிசெலுததாதே பாணடவாகளுடைய காபபஙகளில இநத
ஸதிரததைவிடடுவிடடு ஒழிவடைவாயாக’ எனறுகூறினாா பாணட
களுககுநனமைசெயவதிலமுயறசியுளளவரான ஹருஷீகேசா,
னிமேலஉணடாகபபோகினற ஒருகாபபத்தைததவிரப பாணடவா
நடைய மறறககாபபஙகளில அஸதிரமபோடபபடலாம நான இந
பாணடவாகளுககுப பிணடதானஙகளைச செயகினறவனும சீாத
ைய விருததிபணணுகினறவனும ராஜரிஷியும பரிசுததமானகாாயங
ாச செயபவனும அனேகயாகஙகளால தேவாகளைபபூஜைசெயப
வமான இநதபபுததிரனைககொடுககிறேன இவவணணமசெயவீா
விததததினுலும உமமுடையபுததியானது வேறுகசசெயபததகக
று’ [1] எனறுா

இவவாறு சொலலுகினறவரும எலலா ஸாதவதாகளுளளும
்தமருமான கோவிநதரைபபாாதது, துரோணபுததிரா, அதிக
ராதமுளளவராக இவவிதமாக மறுமொழிகூறலானுா ‘கேசவரே!
பகஷபாததததினுல இபபடிசசொலவது ஆகாது புணடரீகாகஷரே!
முடையவசனததினுல எனனுடையவாககியமானது மாறுக ஏற
டுவிடடது கிருஷணு! எதை நீா காபபாறற விருமபுகிறீரோ
தவிராடபுததிரியான உததரையினுடைய காபபததில எனனுல
யோகிககபபடட இநதஅஸதிரமானது விழபபோகிறது’ எனறுா
ஸுதேவா, ‘உததமாஸதிரததினுடைய வீழசசியானது ஸபலமாக

1 அதிகபாடததில அரைசுலோகம விடபபடடது

இபபொழுது ஆகபபோகிறது இஷீகையைபபிரயோகம செய்
அபிமனயுவினுடைய காபபததிலிருககிற சிசுவான்து மரிககட
மரிததுபபிறநத இநதசசிசுவை நான உயிருளளதாகச செயவே
மரிததுபபிறநத அநதசசிசுவோ தீாககமான ஆயுளை அடையபபே
றது' எனறூா இவவாறு கூறககேடட துரோணபுததிரா, புனசி
புடன வாஸுதேவரைப பாாதது, 'கோவிநதரே! அஸதிரததி
ளிககபபடட காபபததை நீா பிழைககச்செயவதானுல அவவா
செயயும' என மறுமொழி கூறினூா பிறகு, துரோணபுததிரா
ததில எடுககபபடட உததமமான அஸதிரததை வியாஸரை
தரம செயது காபபஙகளில விடடுவிடடாா

பதினூருவது அதயாயம

ஐஷீகபாவம். (தொடர்ச்சி)

(கோவிந்தர் தம்சொல்லைமீறி அஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்த அஶ்வத்தாமாவைச் சபித்ததும், வியாஸர் அதை அனு மோதித்ததும், பீமன் அஶ்வத்தாமாவின் தலையி லிருந்த மணியை த்ரௌபதிக்குக் கொடுத் ததும், அவள் விருப்பப்படி அதனை யுதிஷ்டிரர் தலையிலணிந்ததும்)

வாஸுதேவா, பாவததொழிலுளளவரான அசுவதத
வினுல அநதஅஸதிரமானது (உததரையின காபபததில) இழு
விடபபடடதெனபதை அறிநது ஸநதோஷததுடன அபபொழு
தரௌணியைப பாாதது இநதவாககியததை உரைககலானூா 'உ
லாவய நகரததிலிருபபவளும காணடீவததை வில்லாககொ
அாஜுனனுடைய மருகியும விராடனுடைய புதரியுமான உதத
யைபபாாதது முறகாலததில ஸதயவாதியான ஒரு பிராமமணா,'
ரவாகளனைவரும க்ஷீணிததபிறகு, உனககுப புததிரன உணடா
போகிறுன இதனுல, காபபததிலிருககிற இநதசசிசுவுககுப 1
க்ஷித எனகிற பெயா உணடாகபபோகிறது' எனறுகூறினூா அ
ஸாதுவினுடைய அபபடிபபடட இநத வசனமானது ஸதயமா
போகிறது மீணடும, இவாகளுடைய வமசததை உணடுபண
கிற பரிக்ஷித எனகிறபுததிரன உணடாகபபோகிறுன உம
யோ கறறறிநதவாகளனைவரும இழிவான மனிதரெனறும ப
எனறும அடிககடி பாவததொழிலைச செயபவரெனறும குழந

1 ஆதிபாவம, 215-ம் பக்கம் காண்க

ந்திட்டு உயிரைபபோககுகிறவரெனறும கருதுகிருாகள ஆத
ல், நீர் இநதப்பாவச்செயகையினுடைய பலனே அடைவீராக
வாயிரம வருஷகாலம இநதபபூமியில ஸஞசரிககபபோகிறீா. நீா
டததிலும ஒருகாலும ஒருவரோடும ஒருவித ஸலலாபததையும்
ாட்டாதவராகவும ஸஹாயமறறவராகவும ஜனஙகளிலலாத தேசங
ில ஸஞசரிககபபோகிறீா. அலபரே! உமககு ஜனஙகளுடைய
ததியில வாஸம ஏறபடாது பாவததில புததியுளளவரே! நீர்
ிஞ்சும ரததததினுலும தாாறறமுளளவராகவும் பிரவேசிகக
டியாத அரணயததை இருபபிடமாகக கொணடவராகவும இருநது,
ாணடு ஒருவராக நெடுஙகாலம பூமியில ஸஞசரிககபபோகிறீர்
ுனை பரிக்ஷிததோ, நீணட ஆயுளை அடைநது சிறநத விரததை
ைககொணடு சரதவானுடைய குமாரரான கிருபரிடததினின்று
லா அஸதிரஙகளையும அடையபபோகிருன தாமாதமாவான
க்ஷிததானவன உததமாஸதிரஙகளைஅறிநது க்ஷததிரியதாமததிற
ய விரததில நிலைபெறறு அறுபது வருஷகாலம பூமியைப பரி
லனம செயயபபோகிருன மிககக்கெட்டபுததியுளளவரே! இதநகு
ல, மிகக புஜபலமுளள பரிக்ஷித எனகிற அரசன நீா பாாததுக
ாணடிருககுமபொழுதே குருராஜனுகபபோகிருன நராதமரே!
திராகனிதேஜஸினுல எரிககபபட்டிருககிற அவனை நான பிழைபபு
டபபோகிறேன எனனுடைய தவம ஸதயம இவறறின வீரி
ைதபபாாரும' எனருா வியாஸா, 'எமமை அனுதரிதது நீ பயஙகர
னகாரயம செயததமையானும பிராமமணனுக இருநதும அநியாயத
நிலைபெறற உனககு இநதச்செயகை ஏறபட்டமையானும தேவகி
தனா சொலலிய உததமமான வசனமானது உனககு உலகம
ளவரையில ஸமபவிககபபோகிறது அலபமான செயகையுளள
ன! போ' எனறு சொனனுா அசுவததாமா, 'பிராமமணரே!
வுலகிலுளள மனிதாகளுள (நானும ஒருவனுக) உமமோடு
வே இருபபேன் தேவரீரும ஸதயவாககுளளவராகலாம இந
புருஷோததமரும ஸதயவாககுளளவராகட்டும' எனருா பிறகு,
ரோணபுததிரா மஹாதமாககளான பாணடவாகளுககு மணியைக
டுததுவிட்டு மனவருததமடைநது அவாகள அனைவரும பாாத
கொணடிருககுமபொழுதே கானகம சென்ருா பாணடவாகளும,
சவரோடு கூடியவாகளாக, வியாஸா நாரதா பாவதா எனனும
த ரிஷிகளை அபிவாதனம செயது துரோணபுததிரருடைய
னபிறநததான மணியை எடுததுககொணடு, பிராயோபவேசத

துடனிருபபவளும மன உறுதியையுடையவளுமான திரௌபதி
நோககி விரைவுடன ஓடினாகள பிறகு, புருஷஶ்ரேஷடாகள
அநதபபாணடவாகள வாஸுதேவரோடுகூடக காறறுபபோனற
முளள நலலகுதிரைகளால மீணடுமே, பாசறையைநோககிசசென
கள அதிகமனவருததமுறறவாகளான மஹாரதாகள, விரை
களாக ரதஙகளினினறு இறஙகி, அஶவததாமாவை வெனறதனால
தோஷமுளளவளும துயரபபடுகிறவளுமான திரௌபதியைக க
டாகள அவாகள, கேசவருடன கூடியவாகளாக, ஆனநததை இ
தவளும துககததையும சோகததையுமுடையவளுமான அந
திரௌபதியை அணுகி நாறபுறஙகளிலும சூழநதுநினறாகள

பிறகு, அரசரால அனுமதிகொடுககபபடட மஹாபலசாலியா
பீமஸேனன, அநதத திவயரததினததைககொடுதது இநதவசனத
யும உரைககலானான 'கலயாணி! இநதமணி உனககாகக கொ
வரபபடடது உனனுடைய புததிராகளைக கொனறவன ஜயிககப
டான எழுநதிரு சோகததைவிலககி, க்ஷததிரிய தாமததை நி
துககொள கறுததகணகளையுடையவளே! பயநதவளே! ஸமாதா
தினபொருடடு வாஸுதேவா புறபபடட தருணததில மதுஸூ
ரான அவரிடததில, 'கோவிநதரே! அரசா ஸமாதானததை விரு
வராகில எனககுப பாததாககளும இலலை, புததிராகளும இல
பராதாககளும இலலை, நீரும இலலை' எனனும வாககியஙகளை
சொனனாய புருஷோததமரைப பாாததது நீ சொலலியவைகளு
க்ஷததிரிய தாமஙகளுககு அனுகூலமாயிருபபவைகளுமான அ
வாககியஙகளை நீ நினைததுபபாாககவேணடும ராஜயததுககு விரோ
யும பாவியுமான துரியோதனன கொலலபபடடான துடிககி
துசசாஸனனுடைய ரகதமும எனனால பானம பணணபபட
பகையினுடையகடன தீாநதுவிடடது சொலல எணணஙகொண
வாகளுடைய நிநதைககு நாம பாததரமாகவிலலை துரோண
திரன ஜயிககபபடடுப பிராமமணயததினாலும கௌரவததினா
விடபபடடான தேவி! இவனுடையகீாததி விழுநதுவிடடது
ரமமாததிரம மிஞசுககபபடடது, மணியையிழககுமபடியும செய
பட்டான, பூமியில ஆயுததததைபபோடுமபடியும செயயபபடடா
எனறுகூறினான தரௌபதி, 'கடனிலலாமையைமாததிரம அ
தேன குருபுததிரா எனககுக குருவே குறறமறற அரசா இ
மணியை முடியில வைததுககொளவதறகுத தகுநதவா' என
பிறகு, அரசா அநதமணியை வாஙகி தரௌபதியினுடைய வசன

லும குருஅனுபவிததுவநதவெனபதனுலுமே அபபொழுது முடி
லேயே வைததுககொணடா பிறகு, பிரபுவான அநத அரசா
வயமான உததமரததினததைதத தலையில தரிததுககொணடு சநதிர
டனகூடினமலைபோல அபபொழுது விளஙகினா பிறகு, புததிர
ாகததால பீடிககபபடடவளும மனவுறுதியுளளவளுமான தரௌ
தியானவள எழுநதிருநதாள மிககபுஜபலமுளள தாமராஜரும மாத
ரைப (பினவருமாறு) வினவினா

பதினேழாவது அதயாயம

ஐஷீகபாவம். (தொடர்ச்சி)

(மபுத்திரர் ஒருவரானஅமுவத்தாமா பலரைக்கொல்லவல்லவரான
தைப்பற்றி மாதவரைக் கேட்க, அவர் சிவனருளே காரண
மென்றுசொல்லி அவர்மஹிமையையும் கூறியது)

ஆஙகிககொணடிருககுமபொழுது அநதமூனறுரதிகாகளாலே
ல்லாபபோவீராகளும கொலலபபடட விஷயததில, யுதிஷ்டிர
ஜா, துககிததுககொணடு வாஸுதேவரைபபாாதது, 'கோவிநதரே!
வியும அலபருமவஞசகபுததியுளளவருமான தரோணபுததிரரால
ாதாகளான எனனுடைய புததிராகளெலலாரும எவவாறு கொல
படடாாகள? அவவாறே, அஸதிரஙகளில தோசசியுளளவாகளும
கிரமசாலிகளும யுததஙகளில ஓடாதவாகளுமான துருபதனுடைய
மாராகளும தரோணபுததிரரால எவவாறு கொலலபபடடாாகள?
நதவிலலாளியான தரோணா யுததததில எவனுககு முகஙகொடுகக
எதிாகக) இலலையோ ரதிகாகளுளசிறநத அநததருஷடதயுமனனை
ததரோணபுததிரா எவவாறு கொனருா? புருஷாகளுள சிறநத
ர! குருபுததிரா ஒருவராயிருநதுகொணடு யுததததில நமமைச
ாநதவாகளனைவரையும கொனருராகையால அவவிதத திறமை
ள எனனசெயகை அவரால செயயபபடடது?' என்று வினவினா
ீபகவான சொலலுகிருா

'அநத அமுவததாமா தேவதேவாகளின ஈமவரனுககும ஈமவர
குறைவறறவருமான மஹாதேவரைச சரணமடைநதாா. இது நிச
ம அதனுல, தரௌணியானவா ஒருவராயிருநதுகொணடு அனேகா
ாககொனருா மஹாதேவா பிரஸனனராவாராகில மாணமிலலாமை
யும அளிபபாா இநதிரனையும நாசமசெயயததகக வீாயததையும
வா அளிபபாா பரதாகளுள சிறநதவரே! நான உளளபடி மஹா

தேவரை அறிகிறேன், புராதனமாகவும் பற்பலவிதமாகவுமுள்ள இ
ருடைய செய்கைகளையும் அறிகிறேன் பாரதரே! இவர் பூதங்களுக்
ஆதியாகவும் மத்தியமாகவும் அந்தமாகவுமிருக்கிறாரன்றோ? இ
வுலகமனைத்தும் இவருடைய செய்கையினாலேயே நடைபெறுகிற
து. பிரபுவான பிதாமஹர், இவ்வண்ணம் பூதங்களை ஸ்ருஷ்டிக்க எ
ண்ணங்கொண்டு முதலில் இவரைப்பார்த்து, 'காலவிளம்பமின்
பூதங்களை ஸ்ருஷ்டிசெய்' என்றுசொன்னார் அப்பொழுது, தீர்க்கத
யும் மிக்கதவமுள்ளவரும் பசுமையான தலைமயிரையுடையவரும
பிரபுவானவர், 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று சொல்லிவிட்டு ஜ
தில் மூழ்கிக்கொண்டு நெடுங்காலம் தவம்புரிந்தார் பிறகு, பிதாம
நெடுங்காலம் இவரை எதிர்பார்த்து ஸர்வபூதங்களையும் ஸ்ருஷ்டிக்கி
றவரான வேறு ஒருவரை மனத்தினால் உண்டுபண்ணினார். அ
ஜலத்தில் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிற பிராதாவான கிரிசரைப்பார்த
'எனக்கு முந்திப்பிறந்தவன் வேறொருவன் இல்லாமலிருந்தால் ந
பிரஜைகளை உண்டு பண்ணுகிறேன்' என்றுசொன்னார் பிதாவ
பிதாமஹர், அவரைப்பார்த்து, 'உன்னைக்காட்டிலும் வேறு ஓர் ஆ
பிள்ளை மூத்தவனில்லை இந்த ஸ்தாணு ஜலத்தில் முழுகிவிட்டா
மனவமைதியுடன் கூடியவனாகப் பிரஜைகளை ஸ்ருஷ்டிசெய்வாய்
என்றார் எந்தப்பூதங்களால் நால்வகையான இந்தப்பிராணிக்கூட்
மனைத்தையும் படைத்தாரோ அந்த ஏழுபூதங்களைத் தக்ஷப்பிரஜாப
யானவர் விரைவாக ஸ்ருஷ்டித்தார் அரசரே! அந்தப்பிரஜைகளனை
தும், ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டமாத்திரத்திலேயே பசியுள்ளவைகளாகி ஸ்ரு
ஷ்டிகர்த்தரான தக்ஷரைப் பக்ஷிக்க எண்ணங்கொண்டு அப்பொழு
விரைவாகஓடின பக்ஷிக்கப்படுகிற அந்தத்தக்ஷர் பாதுகாவலைவி
பின்வராக, 'பகவானான தேவரீர் இந்தப்பிரஜைகளிடமிருந்து எ
னைக் காப்பாற்றவேண்டும் இந்தப்பிரஜைகளுக்கு ஜீவனம் ஏற்படு
வேண்டும்' என்றுபிதாமஹருக்கருகில் ஓடிவந்தார் பிறகு, அந்
பிரஜைகளுக்கு அன்னத்தையும் ஔஷதிகளையும் ஸ்தாவரங்களை
ஜங்கமங்களையும் மிக்கவலிமையுள்ள பிராணிகளுக்கு வலிமைகுறை
பிராணிகளையும் கொடுத்தார் உணவமைக்கப்பெற்ற அந்தப்பிர
களோ மகிழ்ச்சிஅடைந்து வந்தபடிசென்றன வேந்தரே! பிறகு,
ஜைகள் தம்ஜாதிகளில் பிரீதியுள்ளவைகளாக விருத்தி அடைந்த
பிராணிக்கூட்டம் விருத்தி அடைந்து தேவாஸுரர்களும் ஸ்ருஷ்
கப்பட்டிருக்கவே, அப்பொழுது, மூத்தவரான அந்தஸ்தாணுவா
வர் ஜலத்தினின்று எழுந்திருந்தார், இந்தப்பிரஜைகளையும் கண்ட

ந்ஷ்டிக்கப்பட்டவைகளும் தமதேஜஸினால் விருத்தி அடைந்திருப்ப
களுமான பற்பலரூபமுள்ள பிரஜைகளைக்கண்டு அதிககோபங்கொ
டார். தம்முடைய லிங்கத்தையும் பூமியில்விழும்படி செய்தார். அவ்
று வீழ்த்தப்பட்ட அந்தலிங்கமானது பூமியில் அப்படியே நேரில
றது. அழிவற்றவரான பிரம்மதேவர் நல்லவசனங்களால் கோபத்
த்தணிக்கின்றவராக அந்தஸ்தாணுவைப்பார்த்து, 'சர்வரே! ஜலத்
நெடுங்காலமாக இருந்த உம்மால் என்னகாரியம் செய்யப்பட
து? என்னகாரணத்திற்காக இந்தலிங்கமானது அறுக்கப்பட்டுப
மியில் நாட்டப்பட்டது?' என்று வினவினார். லோககுருவான அந்த
தாணுவானவர் அவ்வாறு கோபமுள்ளவராக குருவான நான்முக
ப்பார்த்து, 'வேறொருவனால் இந்தப்பிரஜைகள் படைக்கப்பட்டன
லிங்கத்தினால் என்னசெய்யப்போகிறேன்? பிதாமஹரே! பிரஜை
ளின்பொருட்டு என்னுடைய தவத்தினால் அன்னம் அடையப்பட
து. ஓஷதிகள் இவ்வண்ணம் எப்பொழுதும் உண்டாகி விருத்தி
டவதோடு பிரஜைகளுமாகப்போகின்றன' என்று மறுமொழி
னார். மிக்க தவமுடையவரான அந்தச்சங்கரர் குரோதத்துடன்
வ்வண்ணம் உரைத்து மனவமைதியில்லாதவராகித் தவம்புரிவ
ர்பொருட்டு முஞ்சவானென்கிற மலைச்சாரலை அடைந்தார்.

பதினெட்டாவது அத்யாயம்

ஐஷீகபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ங்கரருடையகோபத்தாலும் அருளாலும் தேவர்களுக்கு யஜ்ஞங்கள்
அழிந்ததும் உண்டானதும், அந்தஈச்வரரே அச்வத்தாமாவின்
மூலமாக யுதிஷ்டிரரின் புத்ரன்முதலியோரைக் கொன்றதும்)

பிறகு, ஒரு தேவயுகம்சென்றபிறகு, தேவர்கள் யாகத்துக்குரிய
த்ததை ஆதாரமாகக்கொண்டு விதிப்படியாகம்செய்வதற்குவிருப்ப
டையவர்களாக ஸங்கல்பித்தார்கள். பிறகு, அவர்களும் யாகத்துக்
த் தகுதியுள்ளவர்களான தேவதைகளையும் ஸாதனங்களையும் ஹவி
களையும் யஜ்ஞத்துக்குத்தக்கதான திரவியத்தையும் ஸன்னத்தம்
ய்தார்கள். நராதிபரே! அந்தத்தேவதைகள் ருத்திரரை உள்ளபடி
றியாமலே தேவரும் ஸ்தாணுவுமான அவருக்குப் பாகத்தை ஏற்படுத்த
லை. யாகத்தில் தேவர்களால் பாகமானது ஏற்படுத்தப்படாமலி
ருக்கவே, தோலாடையுடுத்தவரான ஈச்வரர் தவத்தினால் யஜ்

ஞத்தை அடைய எண்ணங்கொண்டு முதலில் வில்லை உண்டுபண்
ணா 1 லோகயஜ்ஞமும், கிரியாயஜ்ஞமும், ஸநாதனமான கிருஹயஜ்
பஞ்ச பூதநருயஜ்ஞம் இந்த நான்கினால் இந்த உலகமனைத்தும உ
யிற்று ஜடையுடையவரான மஹாதேவர் லோகயஜ்ஞங்களாலும்
யஜ்ஞங்களாலும் வில்லைப் படைத்தார் பாரதரே! உண்டுபண்
பட்ட அவருடைய வில்லானது அறுபதுமுழ நீளமுள்ளதாக இ
த்து அந்தவில்லுக்கு வஷட்காரமானது நாணாயிருக்க இருந்
அந்தவில்லினுடைய உருவத்தில் நான்குயஜ்ஞாங்கங்கள் இ
தன பிறகு, கோபமுள்ளமஹாதேவர் அந்தவில்லை எடுத்
கொண்டு தேவர்கள் யாகஞ்செய்தவிடத்திற்கே வந்தார். வி
கையிலுடையவரும் பிரம்மசாரியும் குறைவற்றவருமான அ
சிவபிரானைக்கண்டு பூதேவியானவள் பயந்தாள், மலைக
நடுங்கின, காற்றும் வீசவில்லை, மூட்டப்பட்ட அக்னியும் ஜ்வ
வில்லை, ஆகாயத்தில் நக்ஷத்திரமண்டலமானது பயமடைந்து அ
மாகச்சுற்றியது, சூரியனும் பிரகாசிக்கவில்லை, சந்திரன் ஒளி
இழந்தமண்டலத்தையுடையவனானான், ஆகாயம் முழுவதும் இ
சூழ்ந்ததும் மூடப்பட்டதும் ஆகியது பிறகு, அவமதிக்கப்ப
தேவர்கள் விஷயங்களை அறியவில்லை அந்த யஜ்ஞமானது
காசிக்கவில்லை தேவதைகள் அவ்வாறு பயந்தார்கள் பிறகு,
பயங்கரமான பாணத்தினால் யஜ்ஞத்தை மார்பில்அடித்தார் பி
யஜ்ஞமானது மிருகமாகஆகி அக்னியுடன்கூடி ஓடியது யுதி
ரரே! ருத்திரரால் ஆகாயத்தில் பின்தொடரப்பட்டுகின்றதான
யஜ்ஞமிருகமானது அந்தரூபத்துடனேயே ஆகாயத்திலிருந்து
ண்டுவிசேஷித்துப்பிரகாசித்தது பிறகு, யஜ்ஞம்ஓடிவிடவே, தே
களுக்கு ஒன்றுமே தோன்றவில்லை தேவர்கள் நினைவுதவற
ஒன்றும் அறியப்படவில்லை கோபங்கொண்டமுக்கண்ணர் ஸவி
னுடைய இருகைகளையும் பகனுடைய இருகண்களையும் பூஷா
டைய பற்களையும் வில்லின்நுனியினால் அடித்து நாசஞ்செய்
பிறகு, தேவர்கள் வேகத்துடன் ஓடினார்கள் யஜ்ஞாங்கங்க

---

1 லோகயஜ்ஞம் (=லோகேஷணை)=எல்லாரும் என்னை நல்
னுகவே அறியவேண்டுமே என்கிற வாஸனாரூபம், 2 கிரியாயஜ்ஞம்=
பாதானுதிஸமஸ்காரம், 3 க்ருஹயஜ்ஞம்=பத்னியினால் ஸாத்திய
அக்னிஹோத்ரம் முதலானவை, 4 பஞ்சபூதநருயஜ்ஞம்=ஜந்து
களுடைய குணங்களான சப்தாதிகளால் மனிதர்களுக்கு உண்ட
பரீதி

னகு பககஙகளிலும ஓடின சிலா அஙகேயே சுழனறுகொணடு
ிரை இழநதவாகளபோலானாகள அநத நீலகணடரோ அவை
னததையும ஓடடிவிடடும நகைததும விலலின நுனியைபபிடித
்கொணடு பிறகு தேவாகளைததடுததா பிறகு, தேவாகளால
ாலலபபடடவாககானது அநதவிலலினுடைய நாணகயிறறை
ுதததது மனனரே! பிறகு, பிரகாசிககினற அநதவிலலானது
ரவாக நாண அறுககபபடடதாகியது பிறகு, தேவாகள, விலலே
நதவரான தேவஸரேஷடரை யஜஞததுடனகூடச சரணமடைந
்கள பிரபுவும அருளபுரிநதா பிரபுவே! பிறகு, பிரஸனன
னபகவான ஸமுததிரததில கோபததைவிடடா அநதககோப
னது நெருபபாகி எபபொழுதும ஜலததைவறறசசெயகிறது
ணடவரே! பகவான சஙகரா பகனுககு இருகணகளையும அவ
ிற ஸவிதாவுககு இருகைகளையும பூஷாவுககுப பறகளையும
டுதது மீணடும யஜஞஙகளையும கொடுததா பிறகு, இவை
னததும மறுபடியுமே நலல நிலைமையை அடைநதன தேவாகள
ருககு எலலா ஹவிஸுகளையும பாகமாகவறபடுததினாகள பிர
வ! அவா கோபிததவுடனே உலகனைததும நலலநிலைமையை
நததாகியது. பாரதரே! அவா பிரஸனனராகவே, உலகம
ணடும நலலநிலைமையை அடைநதது அநதமஹாதேவரால
றாரதாகளான உமமுடைய அநதபபுததிராகளனைவரும மறற
ீரககுராகளும பாஞசாலனுடைய போாவீராகளும கொலலபபட
ாகள அது மனததில சிநதிககததககதனறு அது துரோண
திரால செயயபபடடதனறு அது மஹாதேவருடையஅருள
ிததுச செயயபபடவேணடியகாரியததைச செயவீராக' எனறு
ினா

ஐஷீகபர்வம் முற்றிற்று.

ஸௌபதிகபாவம முறறிறறு

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீக்ருஷ்ணத்வைபாயநாய நம:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

ஸ்திரீபர்வம்.

முதலாவது அத்யாயம்

ஜலப்ரதானிகபர்வம்.

1 நாராயணம் நமஸ்க்ருத்ய நரஞ்சைவ நரோத்தமம் ।
தேவீம் ஸரஸ்வதீம் வ்யாஸம் ததோ ஜயமுதீரயேத் ॥

(புத்திரர்கள்முதலானவர்களைக்குறித்துத் துக்கிக்கின்ற திருதராஷ்டிரனை ஸஞ்சயன் ஸமாதானஞ்செய்தது)

ஜனமேஜயர், "ரிஷியே! துரியோதனனும் எல்லாச்சேனை[..]ம் கொல்லப்பட்டவே, அதைக்கேட்டுத் திருதராஷ்டிர மஹா[..]ன் என்ன செய்தான்? அவ்வாறே, குருவம்சத்தினுதித்தவரும் [..]ரியமனமுள்ளவரும் அரசருமான தாமநந்தனரும் கிருபாசார்[..]ன் அந்த மூவரும் யாதுசெய்தனர்? அச்வத்தாமாவினுடைய [..]பகையும் (கிருஷ்ணனுலும் அச்வத்தாமாவினுலும்) பரஸ்பரம் [..]யப்பட்ட சாபமும் [2] கேட்கப்பட்டன. ஸஞ்சயன் சொன்னபடி, [..]நடந்த விருத்தாந்தத்தை உரைப்பீராக" என்று வினவ, வைசம்[..]னர் சொல்லலானார்:

"ஜயசாலிகளுள் சிறந்தவரே! நூறுபிள்ளைகளும் கொல்லப்[..]டவுடன், தைன்யமுற்றவனும் கிளைகள்வெட்டப்பட்ட மரம் [..]னறவனும் புத்திரசோகத்தினுல் நான்குபக்கத்திலும் தவிக்கும் [..]செய்யப்பட்டவனும் தியானத்தினுல் மௌனத்தை அடைந்த

---

1 இதன் உரை முதலியவற்றை முன்பர்வங்களின் தொடக்கத்திற் [..]க. 2 வேறுபாடம்.

வனும சிநதையினால கவரபபட்டவனும பூமிககுஇறைவனும
திருதராஷடிரராஜனைக குறிதது ஸஞசயன (பினவரும) வா
யததை உரைககலானான் "மஹாராஜரே! என துககிககிறீர? துக
தில உதவிபுரிவோர் இலலை பிரஜாநாதரே! பதினெடடு அக்ஷௌ
ஹிணிகள கொலலபபடடன ஜயிககபபடட இநதப பூமியால
அரசாகளால் விடபபட்டதும ! உததமவிததை இழநதது போல
றது பறபல ஜாதியைசசோநத அரசாகளனைவரும பறபல திக
களிலிருநது வநதுசோநது உமமுடைய புததிரனால நாசமஅடை
தாாகள அரசரே! மாணடவாகளான பிதாககளுககும புத
களுககும பௌததிராகளுககும ஞாதிகளுககும அவவாறே
பாகளுககும குருககளுககும - மறற அனுசராகளுககும பரேத
யஙகளனைததையும வரிசைககிரமமாகச செயவிபபீராக" என
சொனனான புததிரபௌததிராகளுடைய வதததினால பீடிககபப
வனும அவமதிககததக்கவனுமான திருதராஷடிரன துக
மான அநத வாககியததைககேடடுக காறறினால முறிககபபடட
போலப் பூமியிலவிழுநதான

திருதராஷடிரன, "புததிராகளையும மநதிரிகளையும எ
ஸுஹருததுககளையும மாளககொடுததவனான நான இநதப
யில ஸஞசரிததுககொணடு துககததை அடையபபோகிறே
இது நிசசயம ஸஞசய! சிறகுகளைஇழநத கருடனபோலப
துசகளைஇழநத நான இபபொழுது உயிரோடிருபபதினால
பயன? அறிவுமிககவனே! நாடுகவரபபடடவனும அவவா
ஸுஹருததுககளும புததிராகளும கொலலபபடடவனுமான
க்ஷீணிததகிரணஙகளுடனகூடின சூரியனபோலப பிரகாசிககப
கிறதிலலை ஸுஹருததுககள, பலவாறுகசசொலலுகினற பரசுரா
தேவரிஷியான நாரதா, கிருஷணதவைபாயனா இவாகளுடைய வ
யம எனனால அனுஷடிககபபடவிலலை. கிருஷணன ஸபையின
வில எனனைநோககி, 'அரசரே! உமககு வைரமவேணடாம பு
ரனை வசபபடுததிககொளளும' என்று எனக்கு நனமையாககூ
வாககியததையும அனுஷடிககாமல கெடடபுததியுள்ள நான அ
மாகத தவிககிறேன ஸுகததைததரததககதான பீஷமருடை
சொலலை நான கேடகவிலலை அவவாறே, விருஷபமபோலகக
கினற துரியோதனன, துசசாஸனன, காணன இவாகளுடைய வ
ஞ்தயும, துரோணாகிறசூரியனுடையகிரகணததையும கேட்டு
உளளம பிளககபபடுகிறது ஸஞசய! எநதப்பாவததினுடைய

த இப்பொழுது இவ்விடத்தில மூடனனானைல அனுபவிக்கப
கிறதோ அப்படிப்பட்ட பாவத்தைச் சிறிதேனும் முன்னேசெய்த
க எனக்கு நினைவிலலை பிரம்மதேவா என்னைத துககமான
யங்களில சோபிதத்தமையால நிச்சயமாக என்னுல முற்பிறப்புக
ல் தீவினை சிறிதுசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. எனக்குப பிராயமுதிரச
ம எல்லாப பந்துக்களுடைய நாசமும [1]ஸுஹருத்துக்கள் மித்தி
ள இவர்களின நாசமும தெய்வசசெயலால கிட்டவந்துவிட்டன.
யில அதிக துககமுள்ள மனிதன என்னைத் தவிர வேறு எவன
நக்கிருன? ஆதலால, நலலவிரத்ததையுடைய பாண்டவர்கள,
க்கப்பட்டிருக்கிறதும பிரம்மலோகத்துக்குச் செல்வதுமான
ட்டவழியை அடைந்தவனுன என்னை இப்பொழுதேபோக்கட்டும"
று சொன்னுன அடிக்கடி புலமபுகினறவனும அளவறறசோகத
நச சிந்திக்கின்றவனுமான அந்த அரசனுடையசோகத்தைப
க்கக்கூடிய வாக்கியத்தை ஸஞ்சயன உரைக்கலானுன

"அரசரே! சோகத்தை விலக்கிவிடும அரசர்களுள சிறந்தவரே!
நத்தர்களிடமிருந்து வேதோக்தமான நிச்சயங்களும பறபல
ஸதிரங்களும ஆகமங்களும உம்மால கேட்கப்பட்டிருக்கின்றன
நஞ்சயன புத்திரசோகத்தால பீடிக்கப்பட்டிருக்கும தருணத்தில
நகாலத்தில ரிஷிகள சொன்னதையும அறிந்திருக்கிறீர் உம
டையபுத்திரன யெளவனத்தினுலுண்டான கொழுப்பை அடைந
நக்குமதருணத்தில, நண்பர்கள சொல்லிய அந்த வாக்கியமானது,
யோஜனத்தில பேராவலுள்ளவரும கொடுக்கவிருப்பமில்லாதவரு
ன உம்மால ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை ஒருவிதமான ஸவகாரிய
ம நிறைவேற்றிக்கொள்ளப்படவுமிலலை சிறந்தமுனையுள்ள கத்தி
ான்ற உமது புத்தியைக்கொண்டு காரியம செய்திருக்கிறீர் மகா
ஜரே! மஹாபாகுபலமுள்ளவரே! எவனுக்குத் துச்சாஸன
ம கெட்டஎண்ணமுள்ளவனுன கர்ணனும துஷ்டாத்மாவான
நனியும துர்புத்தியுள்ள சித்திரஸேனனும மந்திரிகளோ,எவனுல
ாவிலலாத உலகமனைத்தும சல்யமயமாகச் செய்யப்பட்டதோ,
முடைய அந்தப புத்திரனுல கௌரவர்களுள முதியவரான பீஷ
, காந்தாரி, விதுரர், துரோணர் சரத்வதரான கிருபர், கோவிந
, புத்திமானுனநாரதர், அவ்வாறே மற்றரிஷிகள, அளவுகடந்த
ஜஸுள்ளவியாஸர் இவர்களுடைய வசனம ஏற்றுக்கொள்ளப
டவிலலை க்ஷத்திரியர்கள எல்லாரும நாசஞ்செய்யப்பட்டார்கள

1 சாந்திபர்வம், 385-ம பக்கம் குறிப்பிற் காணக

சததுருககளுடைய புகழானது விருததிசெயயபபட்டது. யுத்த
னது அதாமததுடன கூடினதெனறு ஏதோனறை நித்தியம செ
யிககொணடு நீரும மததியஸதராகவனறோ இருநதீா? தகுநத
வசனம ஒனறையும நீர சொல்லவிலலை பாரததைப பொறுப
ரான உமமால பாரமானது தராசினுல ஸமமாக நிறுககபபடவில
சென்றுபோன விஷயததைபபறறிப பசசாததாபததைு அடைய
விருககுமபடி, ஆதியிலேயே, மனிதன முறைபபடி நடநதுகொள
வேணடும அரசரே! புததிரனிடததில பேராவலுள்ள நீர
னுக்குப பிரியததைசசெயய விருமபினீர, இநதப பசசாததாபத
அடைநதீர நீர துககிபபதறகுத தகுநதவரலலீர எவன தேனம
திரமபாாதது மலையின நுனியிலிருநது கீழேவிழுதலைக கவனி
விலலையோ, மதுவினிடததிலுணடான பேராவலால தவறிவிழுந
ஞன அநதமனிதன உமமைபபோலத துககததையே அடைகிற
துககிககிறவன காாயஸிததிகளை அடையான துககிககிறவன ஸ
தைஅடையான துககிககிறவன ஸமபததை அடையான துககிக
வன ஜயததை அடையான தானே நெருபபைஉணடுபணணி அ
நெருபபினுல எவன சூழபபடடவனுகவும எரிககபபடுகிறவனுக
மீணடும தாபததை அடைகிறுனே அவன பணடிதனுகான புததி
களுடனகூடின உமமாலேயே வாககியமாகிற வாயுவினுல விரு
செயயபபடடதும பேராசையாகிறநெயயினுல நனகு ஈனககபபட
மான இநதப பாாததாகளாகிற நெருபபானது மூடடபபட
நனகு மூடடபபடட அநத அகனியில உமமுடையபுததிராகள வி
டிலகளபோல விழுநதாகள கேசவராகிறநெருபபினுல மிசசமில
மல எரிககபபடடிருககிற அநத உமது புததிராகளைபபறறி
விசனிககலாகாது அரசரே! சணணீாவிழுதலால முககலககமுள்ள
ராயிருததலெனபது சாஸதிரததில காணபபடாததனறோ? ப
தாகள இதைககொணடாடுகிறதிலலை இவைகள நெருபபுபபொ
களபோல இநத மனிதாகளைக கொளுததுகினறனவலலவா? புதத
னுல மனததளாசசியை விடடுவிடும தைாயததினுல மனததை நி
நிறுததிககொளளும" எனறுசொனனுன பகைவாகளைத தவிக
செயபவரே! மஹாதமாவான அநதஸஞசயன இவவணணம தே
லடையசசெயதான விதுரா, மறுபடியுமே, புததிபூாவமாகத தி
ராஷடிரனுககுப பினவருமாறு கூறலானா

இரண்டாவது அத்யாயம்.

ஜலப்ரதானிகபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(விதுரர் சாஸ்திரார்த்தங்களைச்சொல்லித் திருதராஷ்டிரனுடைய சோகத்தைப் போக்கியது)

பிறகு, விதுரர் அமிருதரஸம்போன்ற வாக்கியங்களால் மனக்களிப்பு உண்டாகும்படிசெய்துகொண்டு புருஷசிரேஷ்டனான திருதராஷ்டிரனைக்குறித்துச் சொல்லியதைத் தெரிந்துகொள்ளும். விதுரர் "அரசரே! எழுந்திரும்; என் படுத்திருக்கிறீர்? தைரியத்தினால் ஆத்மாவை நிலைநிறுத்திக்கொள்ளும். உலகத்துக்குத் தலைவரே! இதுதான் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் முக்கியமான கதி. எல்லாவளர்ச்சிகளும் குறைதலை முடிவாகக்கொண்டிருக்கின்றன. உயர்வுகள் விழுதலை முடிவாகக் கொண்டிருக்கின்றன. சேர்க்கைகள் பிரிதலை முடிவாகக்கொண்டிருக்கின்றன. உயிரும் மரணத்தை முடிவாகக் கொண்டது. பாரதரே! க்ஷத்திரியர்களுள் சிறந்தவரே! யமன் சூரனையும் பயப்படுகிறவனையும் இழுக்கும்போது என் அந்த க்ஷத்திரியர்கள் போர்புரியமாட்டார்கள்? யுத்தம்செய்யாதவன் இறந்துபோகிறான்; யுத்தம்செய்கிறவனும் உயிரோடிருக்கிறான். மஹாராஜரே! காலத்தை அடைந்து ஒருவனாவது அதனைத் தாண்டவில்லை. பாரதரே! பிராணிகள் ஆதியில் இல்லாமலிருந்து மத்தியிலிருந்து கடைசியில் அழிந்தேபோகின்றன. அந்தவிஷயத்தில் என்ன புலம்பல்? சோகத்தை அடைகிறவன் மரித்தவனைப் பின்தொடருகிறதில்லை. சோகிக்கிற மனிதன் தான் மரிக்கிறதுமில்லை. உலகம் இவ்வண்ணம் இயற்கையாக இருக்கும் சமயத்தில் யாது பயனைக்கருதித் துக்கப்படுகிறீர்? காலமானது நான்குவிதமான பிராணிகளைத் தள்ளியும் நிச்சயமாக இழுக்கிறது. குருக்களுள் சிறந்தவரே! காலத்துக்கு ஒருவனாவது வேண்டியவனும் அல்லன்; விரோதியும் அல்லன். பாரதர்களுள் சிறந்தவரே! காற்றானது புல்நுனிகளைத் தன்வசத்தை அடையும்படிசெய்வதுபோலக் காலமானது பிராணிகளைத் தன் வசப்படுத்திக்கொள்ளுகிறது. ஒருகூட்டமாகப்புறப்பட்டுச் செல்லுகின்றவர்களும் வேறிடத்திற்குச் செல்வதை ஸ்வபாவமாகக்கொண்டவர்களுமான அனைவருள்ளும் எவனுக்குக் காலமோ அவன் முந்திச் செல்லுகிறான். அந்த விஷயத்தில் என் புலம்பவேண்டும்? அரசரே! சாஸ்திரங்கள் பிரமாணமானால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டிருக்கிற இவர்களைப்பற்றி நீர் துக்கித்தல் தகாது. அவர்கள் உத்தம

கதியை அடைநதாாகளு எலலாருமே வேதாதயயனம செயதவாக
அனறோ ? எலலாருமே விரததனதை அனுஷடிததவாகளு, எலலோ
(யுததததில) எதிாதது நினறே உயிாதுறநதாாகள அநதவிஷயததி
புலமபல எனன ? பாாவைககுத தெரியாத இடததினினறு வநத
கள, மறுபடியும கணணுககுத தெரியாமையை அடைநதாாக
இவாகள உமககு ஸமபநதபபடடவாகளலலா, அவாகளுககு நீ
ஸமபநதபபடடவரலலீா அநதவிஷயததில ஏன புலமபவேணடு
கொலலபபடடவன ஸவாககததை அடைகிறுனனறோ ? ஜயிததவ
கீாததியை அடைகிறுன இரணடும நமககு அதிககுணமுளளனவே
யுததததில பயனிலலாமலிருததல இலலை இநதிரன அவாகளுக
விருமபியவறறையெலலாம கொடுபபவையான உலகஙகளை அமை
பான பரதாகளுள சிறநதவரே ! இநதிரனுககு இவாகள அதி
ளாகிறுாகளனறோ ? சூராகளான மனிதாகள யுததததில கொல
படடவாகளாகி எவவணணம ஸவாககததை அடைகிறுாகளோ அ
வணணம தகஷிணைகளுடனகூடின யஜஞஙகளாலும தவஙகளாலு
விததையினுலும அடைகிறதிலலை சூராகளுடைய தேகஙகளாகிற
னிகளில அவாகள பாணஙகளாகிற ஆகுதிகளை ஹோமஞசெயதாாக
தேஜஸவிகளான அநதச சூராகள ஹோமஞசெயயபபடுகினறபான
களையும ஒவவொருவருமபொறுததாாகள அரசரே ! ஸவாககததுக
ஸாதகமான உததமமாாககததை இவவணணம உமககு உரை
றேன இவவுலகில கஷததிரியனுககு யுததததைககாடடிலும மே
னது ஒனறும இலலை மஹாதமாககளும யுததததில ஸமாத
களும சூராகளுமான அநத கஷததிரியாகள உததமமான மனோர
களைப பெறறாகள எலலாருமே துககிககபபடததககவாகளல
புருஷஶ்ரேஷடரே ! உமமை நீரே தேறுதலடையச செயதுகொண
துககததைப பாராடடாமலிரும நீர இபபொழுது துககததில
ஆககிரமிககபபடடுச சரீரததை விடததககவரலலீா ஆயிரம த
களும ஆயிரம தநதைகளும நூறறுககணககான புததிராகளு
மனைவிகளும ஸமஸாரஙகளில அனுபவிககபபடடனா அவா
எவனுககு ஸமபநதபபடடவாகள ? நாமதாம யாருககு ஸமபந
படடவாகள ? ஒவவொரு தினததிலும சோகததுககிடமான ஆயி
களும பயததுககிடமான நூறுகளும மூடனை வநது அனுகு
றன, பணடிதனை அனுகா கௌரவாகளுள சிறநதவரே ! கா
துககு ஒருவனும நணபனும அலலன, பகைவனும அலலன கா
ஒரு ஸமயததிலும மததயஸதமாக இருககிறதிலலை காலம அனை

இழுககிறது காலம பூதஙகளைப பககுவம செயகிறது காலம
ஙகளை ஸமஹரிக்கிறது பிராணிகள உறஙகுநதருணததிலும
லமானது விழிததுககொணடிருக்கிறது காலமானது எவவிததத
லும தாணடமுடியாததனறே? யௌவனம, ரூபம, உயிர,பொருட
பல, ஆரோகயம, இஷடாகளோடு சோநது வாழதல இவைகள
லயிலலாதவை இவ்வகளில பணடிதன ஆசைவைககககூடாது
நவன எலலாருககும பொதுவான துககததைபபறறித தூககிககக
டாது அதறகாகத தான மரிததாலும அநதததுககம இவனுககு
ரத்தியாகாது 'பராக்கிரமத்தைப' பாரபபனேயாகில் துக்கிக்காத
நக இருநதுகொணடு 'தகுநதபரிகாரத்தைச' செயயவேணடும
துனைச சிநதிககாமலிருபபதெனனும் இதுதான துககததுககுமருநது
லோசிததால, அது குறைகிறதிலலை பினனும அதிகமாக விருததி
அடைகிறது அலப புததியையுடைய மனிதாகள வேணடாதகாய
பநததிலுலும பரியவஸதுவின பிரிவினுலும மனோதுககஙகளை
டைகிறாகள சென்றதைபபறறித துககிபபதால அறமோ
பாருளோ இனபமோ (ஒனறும) உணடாகா அநதககாயததின
பயனையும அடைகிறதிலலை அறமபொருளினபஙகளினினறுமே
ழுவுமபடி செயயபபடுகிறுன மனிதாகள விஷயஙகளில பறறுதலை
டியாககொணடு உணடான ஒருவரைஒருவா துனபுறுததும நிலை
ப அடைநது திருபதியிலலாதவாகளாகி மயஙகுகிறாகள பணடி
கள ஸநதோஷததை அடைகிறாகள அறிவினுல மனோதுககத
தப போககவேணடும ஔஷதஙகளால சரீரதுககததை நிவருததி
சயதுகொளளவேணடும இது [1]விஜஞான ஸாமாததியம. பாலா
ளோடு ஒததிருபபதை அடையககூடாது பூாவம செயத காம
னது, மனிதன படுததுககொணடிருநதால கூடபபடுததிருககி
து, நினுல நிறகிறது, ஓடினுல ஓடுகிறது எநதஎநத நிலை
மயில எநதஎநத நனமைதீமைகளைச செயகிறுனே அநதஅநத
லைமையில அநதஅநதப பயனை அடைகிறுன எவன எநதஎநதச
ரீரததோடு எநதஎநதக 'காமாவைச செயகிறுனே அவன அநத
நதச சரீரததினுல அநதஅநதபபயனை அடைகிறுன தனககுத
னே பநது தனககுததானே சததுரு தானசெயத நனமைககும
மைககும தானே ஸாககஷி! நலலசெயகையினுல ஸௌககியம, பாவத
தாழிலால துககம எலலா இடததிலும செயயபபடடதே பலிக்கி

[1] பேரறிவின சகதி

றது ஓரிடத்திலாவது செய்யப்படாதது பலிக்கிறதில்லை; உம்மை போன்ற புத்திசாலிகள் ஞானவிரோதமானவையும் அநேக அபாய ஞுள்ளவையும் அடியோடு நாசஞ்செய்யும் தன்மையுள்ளவையுமா காரியங்களில் முயல்வதில்லை" என்றார்.

மூன்றாவது அத்யாயம்

ஜலப்ரதானிகபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(விதுரர் திருதராஷ்டிரனுடைய சோகத்தைப் போக்குவதற்காகச் சாஸ்திரார்த்தத்தைக் கூறியது)

திருதராஷ்டிரன், "மஹாப்ராஜ்ஞனே! நல்ல வசனத்தை உரைத்தாய் என்னுடைய இருந்தசோகம் போய்விட்டது மீண்டு (நல்ல) வாக்கியங்களை உண்மையாகக் கேட்கவிரும்புகிறேன் வேண்டாதவைகள் நேர்வதனாலும் வேண்டியவைகள் நேராமற்போவதாலும் உண்டாகிற மனோதுக்கத்தைப் பண்டிதர்கள் எவ்வாறு விலக்கிக் கொள்ளுகிறார்கள்?" என்று வினவ, விதுரர் சொல்லலானார்.

"மனமானது எந்தெந்த துக்கத்தினின்றும் ஸுகத்தினின்றும் விடப்படுகிறதோ அந்தஅந்த துக்கத்தினின்றும் ஸுகத்தினின்றும் சாந்தியை அடைந்து கற்றறிந்தவன் நல்கதியை அடைகிறான். நரஸ்ரேஷ்டரே! ஆலோசிக்கப்படுமாகில், இவை அனைத்தும் நிலையில்லாதவை உலகம் வாழைக்குழைப்பானது இதற்கு வயிரம் இல்லை எப்பொழுது பேரறிவாளர்களும் மூடர்களும் தனிகர்களும் வறியர்களுமாகியஎல்லாரும் மரணத்தைஅடைந்து கவலையற்று உறங்குகிறார்களோ அப்பொழுது தசையில்லாதவையும் எலும்புகள் மிகுதியாயுள்ளவையும் நரம்புக் கட்டுகளுள்ளவையுமான சரீரங்களால் அவர்களுக்கு ஜனங்கள் குலரூபாதிகளை அறியவேண்டி என்ன விசேஷத்தைப்பார்க்கின்றனர்? ஒருவருக்கொருவர் வஞ்சகபுத்தியை உடையவர்களாகி மனிதர்கள் யாதுகாரணத்தினால் (அபகாரத்தைச்செய்ய) விரும்புகிறார்கள்? பண்டிதர்கள் மனிதர்களுக்குத் தேகங்களை வீடென்று சொல்லுகிறார்கள் காலத்தினால் அவைகள் சோகப்படுகின்றன, பிரிக்கவும்படுகின்றன [1]லிங்கசரீரமொன்றே மங்களகரமானது எவ்வாறு மனிதன் பழைய வஸ்திரத்தையோ புதிய வஸ்திரத்தையோ விட்டுவிட்டு வேறொரு வஸ்திரத்தை விரும்புகி

---

[1]ஞானேந்திரியம் ௫, காமேந்திரியம் ௫, பிராணன் ௫, மனம் ...ஆக ௧௬

ஞ் சரீரிகளுக்குச் சரீரங்களும் அவ்வாறே ஆகின்றன விசித்ர
பருடைய குமாரரே! இவ்வுலகில் உண்மையாகவே பிராணிகள்
ால் செய்யப்பட்ட வினையினாலேயே துக்கத்தையோ ஸுகத்
யோ அடைகின்றன. பரதவம்சத்தில் பிறந்தவரே! காமத்தினால்
ாக்கமும் ஸுகமும் துக்கமும் அடையப்படுகின்றன. ஒருவன்
தந்திரமில்லாதவனாகவோ ஸ்வதந்திரமுள்ளவனாகவோ இருந்து
ண்டு அதனால் அந்த (அனுபவமாகிய) பாரத்தைத் தாங்கு
ன். பாரதரே! எவ்வாறு மண்பாண்டமானது சக்ரத்தில் ஏறி
க்கும்பொழுதோ, அல்லது பாத்திரமாகச் செய்யப்படும்
ழுதோ, அல்லது செய்யப்பட்டவுடனேயோ, குறைவாயிருக்கும்
ழுதோ, (சக்ரத்தினின்று) இறக்கவேண்டியபொழுதோ, அல்லது
க்கின்பிறகோ, அல்லது ஈரமாயிருக்கும்பொழுதோ, உலர்ந்திருக்
பொழுதோ, அல்லது (சூளையில்) சுடப்படும்பொழுதோ, எடுக்கப்
ம்பொழுதோ, வைக்கப்படும்பொழுதோ, அல்லது ஆளப்படும்
ழுதோ நாசத்தைஅடைகின்றதோ, அவ்வாறே சரீரிகளுடைய
ங்கள் நாசமடைகின்றன. மனிதன் கர்ப்பத்திலிருக்கும்பொழு
, பிறந்தவுடனேயோ, அல்லது பத்துநாள் சென்றோ, அரைமாதம்
்றோ, அல்லது ஒருமாதமாவது ஒருவருஷமாவது இரண்டு
ஷங்களாவது கழிந்தோ, யௌவனத்திலோ, நடுவயதிலோ, கிழத்
த்திலோ நாசமடைகிறான். பிராணிகள் முன்செய்தவினைகளால்
டாகின்றன, அழிகின்றன. இவ்வாறு விருத்திபண்ணப்பட
க்கின்ற உலகத்தின் விஷயத்தில் நீர் ஏன் அனுதாபப்படுகின்றீர்?
சரே! விளையாட்டுக்காக ஜலத்திற்செல்லுகின்றவன் எவ்வாறு
லே எழுந்திருப்பனோ, முழுகுவனோ, நீந்துவனோ அவ்வாறே,
ந்தஸம்ஸாரமாகிற கடலில் மேலே எழுந்திருத்தலும் கீழே அமிழ்
ம் உண்டாகின்றன. அல்பபுத்தியுள்ளவர்கள் காமபந்தத்தால்
ப்படுகிறார்கள். துன்பப்படுத்தப்படுகிறார்கள். பிராணிகளுடைய
கையை அறிந்தவர்களான ஸத்பபுத்திமான்கள் பிறப்பிறப்புக
டைய முடிவைஅடைய எண்ணம் கொண்டவர்களாக நடுவில்
ின்றார்களோ அவர்கள் உத்தமகதியை அடைகின்றார்கள்''
று கூறினார்.

நானகாவது அதயாயம

ஜலபரதானிகபாவம் (தொடர்ச்சி)

(விதுரர் ஜீவன் கர்ப்பத்தில் வாஸம்செய்கின்றவிதத்தைக் கூறி

திருதராஷ்டிரன, "பேசுகிறவாகளுள சிறநதவனே! ஸாரமாகிற [1]காடானது எவவித ஸவபாவமுளளதெனறு அறிய கது? நான இதைககேடக விருமபுகினறேன வினவுகினற எவ உணமையை உரைபபாயாக" எனறு வினவ, விதுரா சொலலல

"ஜீவன உதபததிதினமதொடஙகிய பிராணிகளுடைய எவ செயகைகளையும காணபவனுகி இவவுலகில முதலில சுகலசோ திலவாஸமசெயகிறன, பிறகு, முநதின தினததைககாடடிலுமவிரு நிலைமையினுல ஒருவிதமான பரிணுமததைப பெறுகினறுன பி அவன ஐநதாவதுமாதம செனறவுடன, மாமஸததை ஏறபடு கொளளுகிறுன பிறகு, அடுதத மாதததில காபபமாகிய ஜீவன வாஙகஙகளாலும நிறைநதவனுகினறுன, மாமஸாஙகஙகளுடைய சாகிற அசுதததததினிடையில வாஸமபணணுகினறுன பிறகு, ஜீவன வாயுவேகததினுல கால மேலாகவும தலைகீழாகவும மே தவாரததை அடைநது அநேகஙகிலேசஙகளை அடைகினறுன செயத வினைகளுடனகூடின அநதஜீவன அநதயோனியினுல ெ கபபடுகிற உபததிரவததினினறு விடுபடடுப பிறபபை அடை வேறு உபததிரவஙகளைப பாாககிறுன நாயகள மாமஸததைதெ ருவதுபோலக கிரகபீடைகள அவனைததொடாகினறன பிறகு, காலம வருமபோது, தனனுடைய வினைகளாலே துனபபபடுகி ணுக ஜீவிததுககொணடிருககினற அநதஜீவனை அவவாறே வி களும அணுகுகினறன நராதிபரே! இநதிரியஙகளாகிய களால கடடபபடடவனும ஸஙகததில விருபபமுளளவனும ளவனுமான அநதஜீவனைப பறபலவிசனஙகள தொடருகின மீணடும அநதவிசனஙகளால துனபபபடுததபபடுகினற அநதஜீ திருபதியடைகினறதேயிலலை அபபொழுது அநதஜீவன தான இறதை நலலதெனறுவது கெடடதெனறுவது அறிகிறதி [2] தியானயோகததிலிருபபவாகள தமமைககாபபாறறிக கொளளு கள, இவனோ யமலோகம ஸமீபிபபதை அறிகிறதிலலை மு

1 'ககனஜு்' எனபது மூலம 'கடல' எனறும பொருளுணடு
2 வேறுபாடம

லத்தில் யமதூதர்களால் இழுக்கப்பட்டு மரணத்தை அடைகிறான், ந்திரியங்களின் செய்கைகளற்றவனாக (தன்) புண்யபாபங்களுக் கற்ற விஷயத்தை அனுபவிக்கிறான் இங்ஙனம் அனுபவிக்கும் பாழுது அந்தஜீவன் மறுபடியுமே தான் காமபந்தங்களால்கட்டப் டுவதை [1]அலக்ஷியஞ்செய்கிறான் அந்தோ! உலகமானது அதிக க வஞ்சிக்கப்பட்டிருக்கிறது, பேராசையினாலும் வசப்படுத்தப் ட்டிருக்கிறது, பேராசையினாலும் க்ரோதத்தினாலும் மதத்தினாலும் பித்தியம் கொண்டு தன்னைத் தெரிந்துகொள்ளுகிறதில்லை நற்குல தில் பிறந்தவன் இழிகுலத்தில் பிறந்தவர்களை நிந்தித்துக்கொண்டு னந்தப்படுகிறான் தனமதத்தினால் காவங்கொண்டவன் தரித்தி களை நிந்தித்துப் பிறரை மூர்க்கர் என்று சொல்லுகிறான் தன்னை ஈருகப் பார்க்கிறதில்லை பிறர்மீது தோஷங்களை ஆரோபணஞ்செய் றான் தன்னை அடக்கி ஆண்டுகொள்வதற்கு விரும்புகிறதில்லை கற் றிந்தவர்களோ, மூர்க்கர்களோ, தனிகர்களோ, தரித்திரர்களோ, லீனர்களோ, இழிகுலத்தார்களோ, மானிகளோ, மானமில்லாத் ர்களோ எல்லோரும் எப்பொழுது உயிரைஇழந்து இடுகாட்டை டைந்து மாம்ஸமற்றவைகளும் எலும்புகள் மிகுந்தவைகளும் ம்புகளால் கட்டப்பட்டவைகளுமான தேகங்களுடன் உறங்கு னறார்களோ அச்சமயத்தில் மற்ற ஜனங்கள், அவர்களின் விஷயத் ல குலரூபவித்யாஸங்களைத் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய என்ன சேஷத்தைக் காண்கிறார்கள்? எல்லாரும் பூமியில் ஸமமாகவே வக்கப்பட்டு உறங்குகின்றார்களாதலால் இவ்வுலகத்தில் அறி னர்கள் ஏன் ஒருவரையொருவர் வஞ்சிப்பதற்கு விரும்புகின ர்கள்? எவன் வெளிப்படையாயும் மறைவாயுமுள்ள இந்தஶ்ருதி பக்கேட்டு நிலையற்றதான இந்த ஜீவலோகத்தில் பிறந்ததுமுதல் தா தத்தை ரக்ஷித்துக்கொண்டிருப்பனோ அவன் உத்தமகதியை அடைகி ன மனிதர்களுக்கு நாதரே! எவன் இவ்வண்ணம் எல்லாவற்றை மஅறிந்து தத்வத்தை அனுஸரிக்கிறானோ அவன் (ஸம்ஸார) வழியி ரின்று (தன்னை) விடுவித்துக்கொள்ளுகிறான்'' என்று கூறினா

---

1 வேறு பாடம்

ஐந்தாவது அத்யாயம்

ஜலப்ரதானிகபாவம (தொடர்ச்சி)

(விதுரர் ஸம்ஸாரமுதலானவைகளைக் காடுமுதலானவைகளாக நிருபித்தது)

திருதராஷ்டிரன, "அறியமுடியாத தாமததை நனறுக அறிய கூடிய இநதப புததிமாரககமஅனைததையும எனககு விரிவாக உரை பாயாக" என றுவினவ, விதுரா சொலலலாஞா

"பரமரிஷிகள ஸமஸாரமாகிறகாட்டை எவவாறிருபபதாக சொலலுகிறாகளெனபதை ஸவயமபுவான பரமாதமாவை நம கரிதது இநதசசமயததில உமககு உரைககபபோகிறேன பெரு காட்டிலிருககினற ஒரு பிராமமணன, எளிதில பிரவேசிககமுடியா தும மாமஸாசிகளால நிறைநததுமான மறறொரு பெருஙகாட்டை அடைநதானும அதிகோரமான பேரொலியுளளவைகளும ஊ னுண வைகளும அதிபயஙகரமாக இருபபவைகளும அதிக உககிரமா வடிவமுளளவைகளுமான ஸிமமம புலி யானை காடிகளுடைய கூட் டஙகளால நாறபுறஙகளிலும சூழபபட்ட அநதககாடானது பார பதறகு மிககபயஙகரமாக இருநததனால அதைககணடு அநதப பிரா மணனுடைய உளளமானது அதிக பயததைஅடைநதது சததுரு களைத தவிககசசெயபவரே! ரோமஙகள சிலிாததன, விகாரஙகளு உணடாயின அவன, எவவிடததில ரக்ஷணமஉணடாகுமென எலலாததிசைகளையும நோககி இஙகுமஙகும ஓடி அநதவனததி திரிநதான அவன பயததினால பீடிககபபட்டு அவைகளுடைய நாச தைவிருமபி விரைவாகஓடினன நெடுநதூரம விலகிச செலல மிலலை அவைகளால பிரிககபபடவுமிலலை பிறகு, அதிகோரரு யான ஒரு ஸதிரீயினால இருகைகளாலும கட்டபபட்டவனான அநத பிராமமணன, மறைநததும நானகுபககஙகளிலும வலைகளால மூட பட்டதும மலைகளபோல உனனதமான ஐநதுதலைநாகஙகளாலு ஆகாயததைத தொட்டுககொணடிருககிற பெரியவிருக்ஷஙகளாலு நாறபுறஙகளிலுமசூழபபட்டதுமான ஒருபெருஙகாட்டைககணடான அநதககாட்டினநடுவில புறகளால சூழபபட்டவைகளும மறைந வைகளுமான கொடிகளால நாறபுறமுமசூழநது மூடபபட்ட ஒ கிணறுஇருநதது மறைநதிருநத அநதககிணறறில அநதபபிரா மணன விழுநதான அதில தொஙகுகிற நெருஙகிய கொடிகளுடை கூட்டததில அவன தொறறிககொணடவனான அவன அநத கிணறறில காலமேலாகவும தலைகீழாகவும காமபினால தாஙகபபட்

ிய பலாப்பழம்போலத் தொங்கினன் மேலும், அந்த இடத்தி அவனுக்கு மீண்டும் வேறு உபத்திரவம் உண்டாயிற்று அவன் றறின் நடுவில் மஹாபலமுள்ள ஒரு பெரிய ஸர்ப்பத்தைக் கண ன கிணற்றினுடைய தலைக்கட்டில் ஆறுமுகமுள்ளதும் கறுப்பு ிட்ட பலநிறமுள்ளதும் பன்னிரண்டு கால்களால் ஸஞ்சரிக்கின்ற கொடிகளாலும் விருக்ஷங்களாலும் நன்றாக மூடப்பட்டதும் டவியில் யானைக் கூட்டங்களிலும் ஸஞ்சரிக்கின்றதுமான பெரிய னையைக் கண்டான் அந்தப்பிராமணன் எந்தமரத்தினுடைய ியைப் பிடித்துக்கொண்டு தொங்குகிறானோ அந்தமரத்தினுடைய ருங்கிளைகளிலும் சிறுகிளைகளிலும் பற்பலரூபமுள்ளவைகளும ரூபமுள்ளவைகளும் பயங்கரமாயிருப்பவைகளும் முந்தியே த வாஸஸ்தானத்திலுண்டானவைகளுமான வண்டுகள் தேனைச ந்து மொய்த்துக்கொண்டிருந்தன பரதர்களுள் சிறந்தவரே! ஒரு ன குடித்துப் போதுமென்று திருப்தியடையாதவைபும் பிராணி குடிக்கத்தக்கவைபுமான அந்தத்தேனை மறுபடியும் மறுபடியும வகள் விரும்பின அப்பொழுது அந்தத்தேனினுடைய தாரை ாது பலவாருகப் பெருகிக்கொண்டிருந்தது தொங்குகின்ற அந்த த்ன எப்பொழுதும் அந்த மதுத்தாரையைக் குடிக்கலானன் ஸங் ததிலிருந்துகொண்டு மதுவைக்குடிக்கின்ற அந்தமனிதனுடைய மானது ஒழியவுமில்லை அவன் நித்யம் திருப்தி அடையாதவ மறுபடியும் மறுபடியும் அந்த மதுத்தாரையை அடைவதற்கு மபினன் அரசரே! அவனுக்கு உயிரில் வெறுப்பு உண்டாக லை மனிதனுக்கு அந்தஸ்திதியிலும் உயிரில் ஆசையானது நிலை றிருந்தது கறுப்பாகவும் வெளுப்பாகவுமிருக்கிற எலிகள் அந்த க்ஷத்தின்வேர்களை அறுக்கின்றன துஷ்டமிருகங்களிருப்பத ும் மிக்க உக்கிரரூபமுள்ள ஸ்திரீயிருப்பதனுலும் அந்தக்காட்டா உள்ளே செல்லமுடியாததாக இருந்தது கிணற்றின்கீழே ்பத்தினுலும் கிணற்றின்மேலே யானையினுலும் பயமிருப்ப ன மரம் விழுவதினின்றும் பயமுண்டாயிற்று (விருக்ஷத்தி டைய வேரைப்பறிக்கின்ற) எலிகளிடத்தினின்றும் ஐந்தாவது ம ஏற்பட்டது மதுவினிடம் ஆசையினுல் தேனீக்களால் ஆருவ ன மஹாபயமும் அவனுக்கு ஏற்பட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள். வண்ணமாக அவன் அந்த ஸம்ஸாரமாகிற ஸாகரத்தில் தள்ளப டவனுக வஸிக்கிறன உயிர்வாழும் ஆசையில் வெறுப்பை டயவில்லை" என்று கூறினா

ஆருவது அதயாயம

ஜலப்ரதானிகபாவம. (தொடர்ச்சி)

(விதுரர் முன்சொல்லிய காடுமுதலியவற்றை விளக்கியது)

திருதராஷடிரன, "சொலலுகிறவாகளுள சிறநதவ அநதோ! மஹாதுககமனறே? அவன கஷடமான இடததில வ செயகிருன அவனுககு எவவாறு அநதவாஸததில பிரீதியா ஸநதோஷமாவது உணடாகும? அவன வாஸமசெயகிற இடம தாமசஙகடமான அநததேசம எஙகே இருககிறது? அநதமனி அநத மஹாபயததினினறு எவவாறு விடபபடுவான? இ அனைததையும எனககு உரைபபாயாக அபபொழுது அவ குத தககதைச செயவோம ஏனெனில, அவனை மேலே எடு விடுவதில எனககு மிகக கருணை உணடாயிருககிறது" எ சொலல, விதுரா கூறலானா

"அரசரே! இநத உபாககியானமானது மோக்ஷததை அறிந களால கூறபபடடது இதனுல மனிதன பரலோகஙகளில ந கதியை அடைகிருன எது அரணயமெனறு சொலலபபடுகிற அதுபெரிய (பிறபபும இறபபுமாகிய) ஸமஸாரமே பிரவேசிகக யாத (மநறோ) அரணயமெனபது பிரவேசிககமுடியாத இநத ஸாரமே அநததுஷடமிருகஙகளெனறு சொலலபபடடவை வியாதிகளெனறு சொலலபபடுகினறன அநதககாடடில பெரியதே துடன வாஸமசெயகிற பெணணை ரூபததையும நிறததையும நா செயகினற ஜரையெனறு கறறுணாநதவாகள சொலலுகினறனா சரே! அநதக கிணறெனபது சரீரிகளுடைய சரீரம அதில கி வஸிககினற பெருமபாமபு காலனே அவன தேகமெடுதத எல பிராணிகளுடைய பிராணனையும வாஙகுகிற அநதகன கிணறு மததியில எநதககொடி தோனறுகிறதோ, எதில அநதமனிதன ம டிககொணடானே, எதனுல அவன பிடிபபுளளவனுனனே அது க களுககு உயிாவாழவதிலிருககும ஆசை மனனரே! கிணறறினத கடடில ஆறுமுகஙகளுளள அபபடிபபடட எநதயானைஅஙகுளள ததை நாறபுறஙகளிலும சுறறிவருகிறதோ அது ஸமவதஸரமென எணணபபடடிருககிறது ருதுககள முகஙகளெனறும மாஸஙகளப னிரணடுகாலகளெனறும கூறபபடடன எநதஎலிகளும அவவா

ஸாபங்களும் மரத்தின் வேரை அறுக்கின்றனவோ அவைகளைப் ராணிகளைப்பற்றி நன்கு ஆராய்பவர்கள் இரவென்றும் பகலென் ம் கூறுகிறார்கள் 'அந்த மரத்திலுள்ள தேனீக்கள் காமங்க ளன்று கூறப்படுகின்றன மதுவினிடத்தினின்று பலவாறு பெருகு ன்ற அந்தத் தாரைகளைக் காமச்சுவையென்று அறியவேண்டும் தில் மனிதர்கள் பற்றுதலுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள் அறிஞா ள ஸம்ஸார சக்கரத்தினுடைய சுழற்சியை இவ்வாறு அறிகிறா ள அப்படி அறிவதனால் ஸம்ஸாரசக்கரத்தினுடைய பாசங்களை எல்லா த்திலும் அறுக்கிறார்கள்'' என்று கூறினார்

ஏழாவது அத்யாயம்

ஜலப்ரதானிகபாவம் (தொடர்ச்சி)

(விதுரர் தத்வத்தை உரைத்தது)

திருதராஷ்டிரன், "ஆச்சரியம்[1] தத்துவதர்சியான உன்னால் ந்தக்கதை கூறப்பட்டது உன்னுடையவாக்காகிற அமிருதத் தக்கேட்க மறுபடியுமே எனக்கு ஆவலுண்டாகிறது'' என்று சால்ல, விதுரர் சொல்லலானார்

"எதைக் கேட்டதினால் ஸமர்த்தர்கள் ஸம்ஸாரத்தினின்று டப்படுகிறார்களோ அப்படிப்பட்ட இந்தமார்க்கத்தினுடைய விஸ் ாரத்தை மீண்டும் உரைப்பேன், கேளும் அரசரே! பாரதரே! ளமான வழியைநாடின மனிதன் எவ்வாறு ஒவ்வோரிடத்தில் ளைப்பாறுவதற்கு ஸ்தானத்தையோ வாஸத்தையோ ஏற்படுத்திக் காள்ளுகிறானோ அவ்வாறாக அறிவீனர்கள் ஸம்ஸார பரம்பரை ல் கர்ப்பவாஸங்களில் வாஸஞ்செய்கின்றார்கள் பண்டிதர்கள் அதி ினின்று விடப்படுகின்றார்கள் ஆதலால், சாஸ்திரத்தை அறிந்தஜனங் ள இதை வழியாகவே சொல்லுகிறார்கள் பிரவேசிக்கமுடியாததான் ம்ஸாரமென்பதை வித்வான்கள் வனமென்றுகூறுகின்றார்கள் பர ாகளுள் சிறந்தவரே[1] அழியத்தக்க ஜங்கமங்களுக்கும்ஸ்தாவரங்களு கும் அப்படிப்பட்ட இந்த உலகமென்பது நல்ல ஒரு நீர்ச்சுழல் ண்டிதன் அதில் ஆசைப்படலாகாது மனிதர்களுக்குச் சரீரங்களை ம மனங்களையும் அடுத்துப் பிரத்யக்ஷமாகவும் மறைவாகவுமுள்ள யாதிகள் பண்டிதர்களால் கொடியமிருகங்களென்று சொல்லப்படு ன்றன பாரதரே[1] தங்களுடையவினைகளாகிற அந்தப் பெரிய துஷ்ட

1 இவை முன்அத்யாயத்தில் கூறப்படவில்லை

மிருகஙகளால நிதயம துனபபபடுததபபடுகினறவாகளும மாண
போகுமபடி செயயபபடுகினறவாகளுமான அலபபுததியுளளவாக
வெறுபபை அடைகிருாகளிலலை ஜனாதரே! அநதவியாதிகளா
விடபபடடாலும, பறபலசபதஙகளாலும ரூபஙகளாலும ரஸஙக
லும ஸபாசஙகளாலும கநதஙகளாலும நானகுபககததிலும பிடிபபி
லாத பெரியசேறறிலமுழுகுகினற அநதமனிதனைப பிறகு அழுகை
சிதைககினற முதுமையானது மூடவே மூடுகிறது ஸமவதஸா
ளும ருதுககளும மாஸஙகளும பக்ஷஙகளும பகலிரவுகளின ச
களும இவனுடைய உருவததையும அவவாறேஆயுளையும நாள அ
வில கவாநதுகொளளுகினறன இவைகள காலததினுடையவிதிக
கறறியாதவாகள இவறறை அறியாாகள. எலலாபபிராணிகளைம
பிரமமதேவரால காமததினுல எழுதபபடடவைகளாகச சொலலு
ருாகள பிராணிகளுககுச சரீரம ரதம எனறும புததி ஸார
யெனறும சொலலுகிருாகள இநதிரியஙகளைக குதிரைகளெனறு
மனததைக சடிவாளஙகளெனறும கூறுகினறனா எவன ஓடுகின
அநதக குதிரைகளுடையவேகததை அனுசரிதது ஓடுகிருனே அ
னே இநத ஸமஸாரசகரததில சககரமபோலச சுழலுகிருன எவ
அவைகளைப புததியினுல அடககுகிருனே அடககினஅவன திருப
கிறதிலலை [1] எவாகள வடடமாகசசுழலுகிற ஸமஸார சகரதத
சுழனறுகொணடிருநதாலும மயஙகுவதிலலையோ அவாகள ம
படியும சுழலுவதிலலை அரசரே! ஸமஸாரததில பிரமிககினறவ
ளுககு இநதததுககம உணடாகிறதனறே? ஆகையால, இதை நிவி
திபபதறகாகக கறறுணாநதவன முயறசியைச செயயவேணடு
இதில உபேக்ஷை செயயவேகூடாது இது நூறுகிளைகளுளளத
வளாகிறது. அரசரே! எநத மனிதன இநதிரியஙகளை அடககி
வனுகவும குரோதததினுலும லோபததினுலும விடுபடடவனுகவ
ஸநதோஷமுளளவனுகவும உணமைபேசுகிறவனுகவும இருககிருனே
அவன சாநதியை அடைகிருன வேநதரே! எதனுல தூபபுததியுள
வாகள மோகிககிருாகளோ அதனை யமனுடைய ரதமெனறு சொல
கிருாகள நராதிபரே! நீா எதை அடைநதிருககிறீரோ அ
அவனும அடைவான பெரியவரே! இநதததுககமானது ஆசை
இயறகையாககொணடிருககிறது பாரதரே! ராஜயம நணபாக
புததிராகள இவாகளுடைய நாசமானது மிகக துககஙகளுககுக கா
ணம ஸாதுவானவன பெருநதுககஙகளுககு மருநதைத தேட
தொடஙகவேணடும இவவுலகில மனததையடககிய மனிதன (ஸாப

1 வேறுபாடம

யாகளுககு எடடாத பிரமமமாகிற) லக்ஷ்யததையுடைய ஞானமா
ப்பெருமருநதைப பெறறுத துககமாகிற பெரியநோயைப போகக
வேண்டும உறுதியான நிசசயஙகொணட மனம (மனிதனை) அநதத
துக்கததினினறு விடுவிபபதுபோல வல்லமையாவது பொருளாவது
நாளுவது ஸுஹருதஜனமாவது விடுவிசகாது பாரதரே!
கையால, ஆபததில நட்டபெனறும சீலததை அடைநது மன
தை அடககுதல, விடுவது, ஜாகரதை இமமூனறும பிரமம
ாகததை அடையுமபடி செயகினற குதிரைகள அரசரே!
பின சீலமாகிற கடிவாளததோடுகூடின மனமாகிற தேரில நிலை
றுகிறுனே அவன மருதயுபயததைவிடடுப பிரமமலோகததை
டைகிறுன அரசரே! எவன எலலாபபிராணிகளுககும அபயத
தககொடுககிறுனே அவன அழிவறற விஷ்ணுவினுடைய உத
மான ஸதானததை அடைகிறுன அபயமகொடுபபதினுல எநதப
லனை மனிதன அடைகிறுனே அது ஆயிரமயாகஙகளாலும உண
காது, நிதயமான உபவாஸஙகளாலும உணடாகாது பாரதரே!
ாணிகளுககு ஆதமாவைககாட்டிலும மிககபிரியமானது வேறு
றுமிலலையெனபது நிசசயிககபபடடிருககிறது மரணமெனபது எல
பிராணிகளுககும வெறுபபானதனறே? ஆதலால, பணடிதன
லாபபிராணிகளிடததிலும தயை பாராடடவேணடும பறபல
ாயஙகளோடு கூடியவாகளும புததியாகிறவலையினுல சுறறபபடட
களும ஸூக்ஷ்மதருஷ்டி இலலாதவாகளுமான மநதாகள ஆஙகா
கு பிரமிககினறுாகளனறே? அரசரே! மிகக ஸூக்ஷ்மதருஷ்டி
ளவாகள பிரமமஸாமயததைஅடைகிறுாகள பேரறிவாளரே!
படிபபடட நீா இவவணணமறிநது அவாகளுககுப பரலோக
தகமான உததரகிரியைகளைச செயயககடவீா நீா அதனுலேயே
லை அடைவீா'' எனறு கூறினுா

எடடாவது அதயாயம

ஜலபரதானிகபாவம. (தொடர்ச்சி)

(வியாஸர் திருதராஷ்டிானுடைய சோகத்தை விலக்கியது)

குருஸ்ரேஷ்டனுன திருதராஷ்டிரன, விதுரனுடைய அநத
கியததைககேடடுப புததிரசோகததினுல நானகுபககததிலும
டபபடடவனுக மூாசசைஅடைநது பூமியில விழுநதான பாரத
! அவவாறு பிரஜைஞையைஇழநது பூமியில விழுநதிருககினற

அநத அரசனைபபாாததது, பநதுககளும வியாஸரும அவவாறே ஸ
ஜாதியைசசாாநத விதுரரும ஸஞசயனும மறற ஸுஹருததுககு
இவருககு இஷடாகளான துவாரபாலகாகளும ஸுகமாகவும சீ
கவுமிருககினற ஜலததினுல (கணகளையும முகததையும துடைத
விசிறிகளால யததினததினுல வீசுகினறவாகளாகக கைகளால சரீ
ததைத தொடடாாகள, அநதநிலைமையிலிருககினற திருதராஷடிர
நெடுநேரம உபசரிததுககொணடிருநதாாகள பிறகு, அரச
நெடுநேரஞசெனறு பிரஜஞையை அடைநது புததிராகளவிஷயம
மனேவியாதிகளால மூடபபடடவனுக, 'மனுஷயததனமை நிநதிக
தககது மனிதபபிறபபிலும எதனமூலமாக அடிககடி துககங
உணடாகினறனவோ அநதப புததிரமிததிரகளததிராதி [1]பரிகார
தையும நிநதிககவேணடும பிரபுவே! மிததிரநாசததிலும அர
நாசததிலும ஞாதிகள பநதுககள இவாகளின நாசததிலும வி
துககுட நெருபபுககுமஒபபான மிகபபெரிதான துககம அடை
படுகிறது எதனுல அஙகஙகள எரிககபபடுகினறனவோ, எத
பிரஜஞை அழிகிறதோ, மனிதன எதனுல அவமதிககபபடடவ
மரணததைஅடைகிருனே அநத மரணசாதனமான இநதததுக
பாககியததின மாருடடததால எனனுலடையபபடடது பிராண
விடுவதைத தவிர (வேறுவிததததினுல) அதனுடைய முடிவை
கிறேனிலலை பிராமமனேததமரே! நான அதையும இபபொழு
செயயபபோகிறேன' எனறு நெடுநேரம புலமபினுன அநததி
ராஷடிரன, மஹாதமாவும பிரமமவிததுககளுள சிறநதவரும
பிதாவைபபாாதது இவவணணமுரைதது மயககமடைநதான, அ
சோகததையும அடைநதான பூமிககு நாதனுன அநதஅரசன சிந
துககொணடு பேசாமலிருநதான பிரபுவான வியாஸா அநத அ
னுடைய அநதவசனததைககேடடு, புததிரசோகததினுல பீடிக
படடிருககிற புததிரனைபபாாதது ஒருவசனததை உரைககலானு

"திருதராஷடிர! நீணட கைகளையுடையவனே! அருமைபபு
வா! சொலவேன, கேள. பிரபுவே! சாஸதிரஙகளை உணாநதவ
மேதாவியும தாமஙகளிலும அாததஙகளிலும ஸமாததனுமாயி
கிருய பகைவாகளைத தவிககசசெயபவனே! உனககுத தெரி
விருநது (இனி) தெரிநதுகொளளவேணடியது ஒனறுமில
பிராணிகள அநிதயமானவை. எனபதை அறிநதிருககிருய
சயமிலலை அருமைமைநதனே! ஜீவலோகம நிலையறறதாக

[1] தமரெனனும பறறு.

ரலோகத்தில) ஸ்தானமானது நிலைத்ததாகவும உயிா மாணத்தை டிவாகககொணடதாகவும இருககுமபொழுது, என வியஸனிககி ப? ராஜேநதிர! இநத வைரம உணடானது உனககு நேரில நரிநததே, உனனுடைய புததிரனைக காரணமாககொணடு காலத ன சோககையால உணடுபணணபபடடது அரசனே! கௌரவா ருககு க்ஷயமானது அவசியமாக உணடாகததககதாக இருககும டயததில உததமகதியை அடைநத அநதசசூராகளைபபறறி யாது ரணததினால துககபபடுகிறாய? மஹாபாகுபலமுளளவனே! ஜன தனே! அறிநதவனும மஹாதமாவுமான விதுரனால (வைரததைத) ணிததலைபபறறி எலலாவிததததினாலும முயறசிசெயயபபடடது டுஙகாலம முபனறுஙகூட ஒரு பிராணியினாலும தெயவததினால ணடுபணணபபடட வழியானது அடககுவதறகு ஸாதயபபடாது னபது எனனுடைய எணணம தேவதைகளுடைய எநதககாரி ம் நேரில எனனால கேடகபபடடிருககிறதோ அதை உனககு மனத நறுதலுககாக நான உரைபபேன நான முறகாலததில சிரமமில தவனாக நானகு பககஙகளிலும ஸஞசரிததுககொணடு இநதிர பையை அடைநதேன அவவிடததில எபபொழுதும ஒனறு ாநதிருநத தேவர்களையும நாரதரை முதனமையாககொணட றநத எலலாததேவரிஷிகளையும கணடேன பூமிககு நாதனே! ரியததுககாகத தேவதைகளுடைய ஸமீபததில வநதிருநத பூமியை ம் நான அநத இடததில பாாததேன அபபொழுது, பூமியானவள, ன றுகூடியிருககினற தேவாகளிடமபோய, 'மஹாபாககியசாலி ள! அபபொழுது பிரமமதேவருடைய கிருஹததில நீஙகள னககுப பிரதிஞஞைசெயத காரியததைச சீககிரம செயயவேணடும' ன்று சொனனாள அவளுடைய அநதவசனததைசசேடடு, லோகங ரால நமஸகரிககபபடடவரும பிரபுவுமான விஷ்ணுவானவா, ததுககொணடு தேவஸபையில அநதப பூமியைபபாாதது, 'திருத ஷடிரனுடைய நூறுபிளளைகளுள எவன மூததவனாகவும துாயோ னனெனறு பிரஸிததனாகவும இருககிறானோ அவன உனனுடைய ரியததைச செயவான அநத மனனவனை அடைநது செயய ணடியதைச செயதுகொணடவளாவாய அவனுககாக அடிககுந னமையுளள மனனவாகள குருக்ஷேததிரததை வநதடைநது றுதியான சஸதிரஙகளால ஒருவரை ஒருவா கொலலபபோகிறாா . தேவி! ஆதலால, யுததததில உனனுடைய பாரததுககு நாசம ணடாகபபோகிறது. கலயாணி! சீககிரமாக உனனுடைய இருப

பிடததிறகுச செல உலகஙகளைத தாஙகு' எனகிற வசனதை
உரைததார அரசனே! நராதிபனே! அவனே உலகஙகளை அழி
பதனபொருடடுக கலியினுடைய அமசமாகவும பொறுமையுள்ள
ஞகவும பலமுள்ளவஞகவும சூரஞகவும குரோதமுள்ளவஞக
எவ்விதததிஞலும ஸமாதானபபடுததக கூடாதவஞகவும காநதாரி
னுடைய வயிறறில உனனுடைய பிளளையாகததோனறிஞன தெய
ஸஙகலபததால அவனுககு அபபடிபபடட பிராதாககள தோன
ஞாகள மாதுலஞன சகுனியும பரமஸகாவான காணனும ஒன
சோநத மனனாகளும பூமியில நாசததினபொருடடுத தோனறி
கள அரசன எவவித இயறகையுள்ளவஞகத தோனறுகிறு
அவனுடைய ஜனஙகளும அவவித இயறகையுள்ளவாகளாகததோன
கிறாகள எஜமானன தாமிகஞக இருபபாஞகில அதாமவாஞ
தாமவாஞவன எஜமானனுடைய குணதோஷஙகளால வேலைககா
கள குணதோஷமுள்ளவாகளாவாாகள இநத விஷயததில ஸமசய
இலலை வேநதனே! துஷடஞன அரசனை அடைநது உனனுடை
புததிராகள போயவிடடாாகள நீணட கைகளைஉடையவனே
தததுவஙகளை அறிநதவரான நாரதா இநத அாததததை அறிகிறு
பூமிககு நாதனே! உனனுடைய புததிராகள தஙதம குறறத
ஞல நாசமடைநதாாகள ராஜேநதிரனே! அவாகளைபபறறி
துககபபடாதே துககததிறகுக காரணமிலலையனறே' பாரதே
பாணடவாகள உனககுச சிறிதும தீஙகிழைககவிலலை எவாகள
இநதபபூமியானது நாசமடையுமபடி செயயபபடடதோ உனனுடை
அநதப புததிராகள துராதமாககள முநதியே நாரதரால யுதிஷ
ரனுடைய ராஜஸூயயாக ஸபையில, 'குநதீநநதன! உன
மஙகளம ஸமசயமிலலை பாணடவாகளும எலலாக கௌர
களும ஒருவரையொருவா எதிாததுப போாபுரிநது உயிரை இ
கப போகிறாகள நீ செயயவேணடியதைச செயவாயாக' என
சொலலபபடடது பாணடவாகள நாரதருடைய வசனதை
கேடடு அவவணணம செயதாாகள ஸநாதனமான இநதத தே
ரஹஸயம முழுதும உனககு உரைககபபடடது பிரபுவே! எ
வாறு இசசெயகையானது தெயவததிஞல செயயபபடடதென
அறிநது, உனககுச சோகநாசம உணடாகும? உயிாகளில எவவ
தயைஉணடாகும? பாணடுபுததிராகளிடம எவவாறு நேசம உண
கும? மகாபாகுபலமுள்ளவனே! சிறநத கைகளுள்ளவனே!
ஶ்ரேஷட! இநதவிஷயமானது முநதியே எனஞல கேடகபபட

ஜஸமயயாகததில தாமராஜனுககுச சொலலபபடடது எனனல
(நத) ரஹஸயமானது உரைககபபடடவுடன, தாமநதனனகௌர
களுடன சணடையிலலாமலிருபபதறகாக முயனறன தெயவ
னது அதிகபலமுளளதனறே? அரசனே! ஸதாவரமும ஜஙகம
மான பிராணியினல எவவிததததினுலும தெயவததினுடைய விதி
னது தாணடத தககதனறனறே? பாரத! தாமததை முகயமாகக
ாணடவனும சிறநத அறிவுளளவனுமான நீ பிராணிகளினபோககு
வுகளை அறிநதும அநததெயவவிதியில மயககமடைகிறயே
ஷடிராராஜன, நீ துககததினல நனகு வாடடபபடுகிறயென
ம அடிககடி மதிமயககமடைகிறயெனறுமஅறிநதால பிராணனை
விடடுவிடுவான வீரனன யுதிஷடிரன (விலஙகு பறவை
தலிய) திாயகஜாதிசளிடததிலகூட எபபொழுதும தயையுளள
ன் ராஜேநதிர! அவன எவவாறு உனவிஷயததில தயைபாராட்
மலிருபபான? பாரத! எனனுடைய ஆணையினலும மீடசியில
த தெயவததினுடையகதியினலும பாணடவாகளுடைய காருண
ததினலும உயிரைத தரிததிரு அபபா! இவவாறு இருககினற
னககு உலகததில கீாததி உணடாகும மிககபெரிய தாமாததம
உணடாகும தவமும நெடுஙகாலம செயயபபடடதாகும
ஹாராஜனே! எரிகிற நெருபபைபபோல உணடாயிருககிற புததிர
ாகததை எபபொழுதும ஸதபுருஷனன நீ அறிவாகிற ஜலததினல
விததுவிடு'' எனறு உரைததா

அளவறற தேஜஸையுடையவரான அநத வியாஸருடைய அநத
னததைககேடடு, திருதராஷடிரன, ஒரு முகூாததகாலம ஆலோ
தது (பினவருமாறு) உரைககலானன ''பிராமமணோததமரே!
ரிதான சோகஸமூகததினல நான நனகு தூணடபபடடிருககி
றன அடிககடி மதிமயககமடைகினற நான எனனை அறியவிலலை
யவததினது கடடளையினலுணடான உமமுடைய இநதவசனத
தககேடடு நான உயிரைத தரிககபபோகிறேன துககிககாமலிருபப
றகும முயலவேன'' எனறு சொனனன ராஜேநதிரரே! ஸதயவதீ
தனரான வியாஸா திருதராஷடிரனுடைய இநத வசனத்தைச்
டடு அநத இடததிலேயே அநதாததானததை அடைநதாா''
னறு சொனனா [1]

---

[1] அதிகபாடததின முதலாவது அதயாயம

ஜனமேஜயா சொலலுகிறா ''பிரமமரிஷியே! பகவானன வயாஸா
னறவுடன, பூமிககிறைவனன திருதராஷடிரன எனனசெயதான?

ஒன்பதாவது அத்யாயம்
ஜலப்ரதானிகபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(கிருதராஷ்டிரன்,மரித்தவர்களைப்பார்க்கக் காந்தாரிமுதலியவர்களுட
போர்க்களத்தைநோக்கிச் சென்றது)

ஜனமேஜயர், "பிரம்மரிஷியே! வியாஸர் போனவுடன்,
மாத்மாவும் பூமிக்கு நாதனுமான திருதராஷ்டிரன் என்னசெய்தா
அதனை எனக்கு விஸ்தாரமாக உரைக்கக்கடவீர்" என்று வின
வைசம்பாயனர் சொல்லலானார் -

"புருஷஶ்ரேஷ்டனான திருதராஷ்டிரன், இதனைக்கேட்டு
நேரம் சிந்தித்துப் புத்திரியை இழந்தவனாகி ஸஞ்சயனை நோக
'குதிரைகளைப் பூட்டு' என்றுசொல்லி, விதுரரைப்பார்த்து, 'க
தாவே! காந்தாரியையும் மற்றபாரதஸ்திரீசனைவரையும் அவ்வா
குந்தியையும் என்னருகில் விரைவாக அழைத்துவா' என்றுசொ
ஞன் தர்மாத்மாவான திருதராஷ்டிரன் தர்மங்களை அறிந்தவர்கள
சிறந்தவரான விதுரரைப்பார்த்து இவ்வண்ணம் உரைத்துச் சோ
த்தினால் மிகஅடிக்கப்பட்ட அறிவையுடையவனாக வாகனத்திலே
ஏறினன் புத்திரசோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிற காந்தாரி
பாத்தாவினுடைய வசனத்தினால் ஏவப்பட்டவளாகக் குந்தியுடனு
மற்ற ஸ்திரீகளுடனும் அரசனிருக்குமிடத்துக்கு ஓடிவந்தாள் அ
ஸ்திரீகள் அரசனிடம்வந்து மிக்க சோகத்துடன் ஒருவரை ஒரு
அழைத்து ஆயாஸமடைந்தவர்களாகப் பிறகு மிகஇரைந்துஅலறி
கள் விதுரர் அவர்களை ஸமாதானப்படுத்தினர் பிறகு, அவர்க
காட்டிலும் மிக்கதுன்பமடைந்தவரான அந்தவிதுரர் பாஷ்பங்கள
குரல் தடுமாறுகின்ற அந்தஸ்திரீகளைத் தாமே (வாகனங்களில்)ஏற

அதனை எனக்கு விரித்துரைக்கக்கடவீர் அவ்வாறே, அரசரும் கெ
வரும் பெரிய மனமுள்ளவருமான தாமபுத்திரரும் கருபர் முதலான
மூவரும் யாதுசெய்தனர்? அஶ்வத்தாமாவினுடைய செய்கையைக் கே
டேன் ஒருவரையொருவர் சபிக்கும்படி செய்யப்பட்டதையும் கே
டேன் ஸஞ்சயன் சொல்லியதும் மேல் நடந்ததுமான விருத்த
த்ததை உரைப்பீராக" என்றுவினவ, வைசம்பாயனர் சொல்லலானா

"துர்யோதனனுங் கொல்லப்பட்டுச் சேனையும் முழுதும் கொல
படவே, ஸஞ்சயன் அறிவைஇழந்தவனாகித் திருதராஷ்டிரனை அடை
சொல்லுகிறான் "அரசரே! பற்பல தேசங்களிலிருந்துவந்த பற
தேசத்தரசர்கள் அனைவரும் உம்முடைய புத்திரர்களோடு பி

டி செய்து, (பிறகு) பட்டணத்தினின்று புறப்பட்டார் பிறகு, எல்
ாக கௌரவர்களுடைய வீடுகளிலும் ஊர்த்த சத்தமுண்டாயிற்று
றுவர்கள்தொடங்கிப் பட்டணமனைத்தும் சோகத்தினால் பீடிக்கப்
ட்டதாயிற்று எந்தஸ்திரீகள் முன்பு 'தேவகணங்களாலும் பார்க
படவில்லையோ அந்தஸ்திரீகள் நாதர்கள் கொல்லப்பட்டவர்களாக
ப்பொழுது ஸாதாரண ஜனங்களாலும் பார்க்கப்பட்டார்கள் அவர்
ர மிக்க மங்களகரமான கூந்தல்களை விரித்துக்கொண்டும் பூஷணங்
ளைக் கழற்றி எறிந்தும் ஒற்றை வஸ்திரத்தைத் தரித்தவர்களாக
தனற்றவர்கள்போல நான்கு பக்கத்தினின்றும் வெளியில் வந்தார்
ர அந்தஸ்திரீகள், மலைகளுடைய குகைகளினின்று யூதபதியைஇழ
த பெண்மான்கள்போல வெண்மையான மலைபோன்ற உருவமுள்ள
ாளிகைகளினின்று வெளிப்பட்டார்கள் அரசரே! பலபிரிவாக அப்
பாழுது வெளியில்புறப்பட்ட அந்த மாதர்களுடைய கூட்டங்கள்
சாகத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவைகளாக நாட்டியமபயிலுமிடத்தில்
பணகுதிரைச்குட்டிகளுடைய கூட்டங்கள் ஓடுவதுபோல ஓடின
தயவத்தினால்) கெடுக்கப்பட்டஅந்தப்பெண்கள் கைகளைப் பிடித்துக்
காண்டு மைந்தர்களையும் உடன்பிறந்தார்களையும் தந்தையர்களையும்
றற்றி அலறுகின்றவர்களாக யுகாந்தத்தில் நோவதுபோன்ற ஜன
சத்தைக் கண்டார்கள் புலம்புகின்றவர்களும் அழுகின்றவர்களும்
ஙகாங்கு ஓடுகின்றவர்களுமான மாதர்கள் சோகத்தினால் அறிவழிக்
ப்பட்டவர்களாகிச் செய்யவேண்டியதை அறியவில்லை எந்தஸ்திரீ
ர முன்பு தோழிமார்களிடத்திலும் வெட்கப்படுவார்களோ அவர்
ர ஒற்றையாடை உடுத்தவர்களாகவும் வெட்கமில்லாதவர்களாகவும்
மியார்களுக்கெதிரில் நின்றார்கள் அரசரே! எந்தமங்கையர்கள்மிக
றிய சோகங்களிலும் ஒருவரையொருவர் தேற்றிக்கொள்வார்களோ
வர்கள் சோகத்தினால் தளர்ச்சியுள்ளவர்களாக ஒருவரை ஒருவர்

லாகத்தை அடைந்தார்கள் பாரதரே! எப்பொழுதும் வேண்டப்பட
ம் வைரத்தினுடைய முடிவைச் செய்ய விரும்பிய உம்முடைய புத்திர
ல் பூமிமுழுவதும் நாசமடையும்படி செய்யப்பட்டது பூமிக்கு
தரே! வரிசையாக எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் பேரன்மார்களுக்கும்
தையர்களுக்கும் பிரேதகாரியங்களைச் செய்வீயும்" என்றான் ஸஞ்சய
டைய கோரமான அவ்வார்த்தையைக்கேட்டுப் பூமிக்கு நாதனை
த்த திருதராஷ்டிரன் உயிரிழந்தவன்போல அசைவற்றுப் பூமியில்
ழுந்தான். பூமியில் படுத்துக்கொண்டிருக்கின்ற அந்தப் பூபதியை
னுகி எல்லாத் தர்மங்களையும் அறிந்தவரான விதுரர் இவ்வசனத்தை
ரைக்கலானார்

பார்த்தார்கள் அரசன் அழுகின்ற ஆயிரக்கணக்கான அந்தஸ்தி
ரீகளால் சூழப்பட்டவனாகவும் தீனனாகவும் போர்க்களத்தைக்குறித்
நகரத்தினின்று விரைவாகப் புறப்பட்டான் 'சில்பிகளும் வியாப
களும் வைசியர்களும் வேலைசெய்து பிழைக்கின்ற மற்ற எல்லா
அரசனை முன்னிட்டுக்கொண்டு நகரத்தினின்று வெளியில் புறப்
டார்கள் கௌரவர்களுக்கு அழிவுண்டாயிருக்கிற தருணத்
துன்பமுற்றவர்களும் விசேஷமாக அலறுகின்றவர்களுமான அவ
ளுடைய பெரியசத்தமானது உலகங்களைத் துன்பமடையும்படிசெய்
கொண்டு தோன்றியது யுகாந்தகாலம் வந்த தருணத்தில் எரிக்
படுகின்ற பிராணிகளுக்கு நாசம் வருவதுபோல் நாசம் வந்துவிட்
தென்று பிராணிகள் எண்ணின மஹாராஜரே! கௌரவர்களு
அழிவுண்டானபொழுது மிக்கஅன்புள்ளவர்களான அந்தப் பட
ணத்து ஜனங்கள் மிக்கமனவருத்தமுற்றவர்களாக அப்பொழு
மிக அலறினார்கள்

பத்தாவது அத்யாயம்

ஜலப்ரதானிகபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(போர்க்களத்தைக் காணச்சென்ற திருதராஷ்டிரன் வழியில் கிருபர்முதலானவர்களைக் கண்டதும், அவர்கள் திருத ராஷ்டிரனைத் தேற்றிச்சென்றதும்)

பிறகு, ஒரு குரோசதூரம் சென்று சாரத்வதரான கிரு
துரோணபுத்திரர், கிருதவர்மர் என்கிற அந்த மஹாரதர்களைக் க
டார்கள் அவர்களோ, தலைவனும் குருடனும் அழுகின்றவனுமா
அரசனைப் பார்த்தவுடனே, கண்ணீரினால் தடுமாறும் குரலுட

"அரசரே! எழுந்திரும் என் படுத்திருக்கிறீர்? பரதர்களில் சிற
வரே! நீர் வியஸனமடையவேண்டாம் லோகேச்வரரே! இது எல்ல
பிராணிகளுக்கும் முடிவிலுள்ள கதி பாரதரே! பிராணிகள் முத
இல்லாமலிருந்து மத்தியில்தோன்றி முடிவில் இல்லாமற்போகின்ற
அவ்விஷயத்தில் என் புலம்பவேண்டுமே? துக்கப்படுகிறமனிதன் மாண்
வனைப் பின்தொடருகிறதில்லை துக்கப்படுகிறமனிதன் சாகிற
தில்லை உலகம் இந்தத்தன்மையுள்ளதாயிருக்கையில், என் விசன
படுகிறீர்? யுத்தம் செய்யாதவனும் மாண்டுபோகிறான் யுத்தஞ் செய்
வனும் பிழைத்திருக்கிறான் மஹாராஜரே! ஒருவனுவது காலத்தை
அடைந்து மீறி நடக்கவில்லை கௌரவர்களுள் சிறந்தவரே! காலமான

ருமுச்சுவிட்டுக்கொண்டு இதனை உரைத்தார்கள் "மகாராஜரே!
ாதரே! பூமிக்கு இறைவரே! உம்முடைய புத்திரன் எவ்வித்த
லும் எவராலும் செய்யமுடியாதகாரியத்தைச்செய்து பரிவாரங்
டன் கூடவே இந்திரலோகஞ்சென்முன பரதர்களுள் சிறந்த
ரே! துரியோதனனுடைய சேனையினின்று நாங்கள் மூன்று ரதிகா
ள் விடுபட்டோம் மற்ற உமதுசேனை முழுவதும் நசித்துவிட்
து" என்றனர் சாரதவதரான கிருபர், அரசனைப்பார்த்து இவ்வண
ம் உரைத்துவிட்டு, பிறகு, புத்திரசோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட
ந்தாரியைப்பார்த்து இந்த வசனத்தை உரைக்கலானர் "பயமற்ற
ர்களாகப் போர்புரிந்த அந்த உன்னுடைய புத்திரர்கள் அனேக
த்ருக் கூட்டங்களைக் கொன்றும் வீரச்செயல்களைச் செய்தும்
சமடைந்தார்கள் அவர்கள் குற்றமற்றவைகளும் சஸ்திரங்களால்
ிக்கப்பட்டவைகளுமான உலகங்களை நிச்சயமாக அடைந்து பிரகா
கின்ற தேகத்தைப்பெற்றுத் தேவர்களைப்போல விளையாடு
ர்கள் அரசியே! எல்லாரும் யுத்தத்தில் எதிர்த்துநின்று போர்
ந்து உயிரை இழக்கும்படி செய்யப்பட்டார்கள் சூரர்களுள்
த்தம் செய்பவன் ஒருவனாவது புறங்காட்டினவனுக்வில்லை, ஆயுதத்
லேயே நாசத்தை அடைந்தான். ஒருவனாவது (பகைவரைக்)
பிடவில்லை யுத்தத்தில் சஸ்திரத்தினால் மரணமானது க்ஷத்
ியனுக்குச் சிறந்த கதியென்று முன்னோர்கள் கூறுகின்றனர்
வர்களைப்பற்றி நீ துக்கிக்கத்தக்கவளல்லை ராஜபத்தினி! அவர்
டைய பகைவர்களான பாண்டவர்களும் விடப்படவில்லை அஸ்
த்தாமாவைத் தலைவனாகக்கொண்ட எங்களால் செய்யப்பட்டதைக்
ள் உன்னுடைய குமாரன் பீமஸேனனால் அதர்மத்தினால் கொல
ப்பட்டானென்பதைக் கேட்டு, உறங்கிக்கொண்டிருந்த பாண்டவர்
டைய பாசறையை அடைந்து துன்பம் செய்யப்பட்டது திருஷ்
த்யும்னனை முதன்மையாகக்கொண்ட எல்லாப் பாஞ்சாலர்களும்

பலவிதமான எல்லாப்பிராணிகளையும் இழுக்கிறது காலத்திற்கு ஒரு
வது வேண்டியவனுமல்லன், விரோதியுமல்லன் பரதர்களில் சிறந்
ரே! காற்று எவ்வாறு புற்களுடைய நுனிகளை நாற்பக்கங்களிலும்
றுகிறதோ அவ்வாறு பிராணிகள் காலத்தின்வசத்தை அடைகின்
ஒரு கூட்டமாகச் சேர்ந்து புறப்பட்டவர்களும் அந்தக்கூட்டத்
சென்றுகொண்டிருப்பவர்களுமான எல்லாருள்ளும் எவனுக்குக்
லம் வந்ததோ அவன் முந்திச்செல்லுகிறான் அதில் என் புலம்ப
ண்டும்? அரசரே! யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டவர்களான எவர்களைப்
றி நீர் வியஸனப்படுகிறீரோ அந்த மஹாத்மாக்கள் துக்கிக்கப்படத்

மற்றுமுள்ள துருபதனுடைய சூரர்களும் திரௌபதிபுத்திர
ர்களும் கொல்லப்பட்டார்கள். உனது புத்திரனுடைய சத்துருவாக
ளுக்கு அவ்வாறான வதத்தைச் செய்துவிட்டு ஓடுகிறோம். மூவரு
யுத்தத்தில் நிற்பதற்குச் சக்தியற்றவர்கள். சூரர்களும் சிறந்த வ
லாளிகளுமான அந்தப் பாண்டவர்கள் கோபத்துக்கு வசப்பட்டவ
ர்களாகவும் பழிக்குப்பழி தீர்க்க எண்ணங்கொண்டவர்களாகவும் வி
வாக வந்துவிடுவார்கள். அதிகமதங்கொண்டவர்களும் புருஷஸ்ரே
ட்டர்களும் சூரர்களுமான அந்தப் பாண்டவர்கள் புத்திரர்கள்கொல்ல
ப்பட்டார்களென்பதைக்கேட்டு, (நம்முடைய) ஸ்தானத்தைத் தே
கொண்டு விரைந்து வந்துவிடுவார்கள். அவர்களுக்குக் கெடுதலை
செய்துவிட்டு, நிலைநிலைமையுடனிருப்பதற்கு நாங்கள் சக்தியுள்ள
வர்களல்லோம். ராஜபத்னி! எங்களுக்கு அனுமதிகொடு. சோகத்தி
மனத்தைச் செலுத்தாதே அரசரே! நீர் (எங்களுக்கு) விடைகொடு
உத்தமமான தைரியத்தை அடையும். நீர் நாசத்தையும் முக்கியமா
க்ஷத்திரிய தர்மத்தையும் பாரும்'' என்றார். பாரதரே! மஹாராஜரே!
கிருபரும் கிருதவர்மாவும் துரோணபுத்திரரும் இவ்வாறு சொ
விட்டு அரசனையும் பிரதக்ஷிணம்செய்து புத்திமானும் அரசனுமா
அந்தத்திருதராஷ்டிரனைப் பார்த்துக்கொண்டே கங்கைக்கரை
குதிரைகளை விரைவாக நடத்திச்சென்றார்கள். அரசரே! அ
எல்லா மஹாரதர்களும் சிறிது தூரம்சென்று மனவருத்தமுற்றவ
ர்களாக ஒருவரோடொருவர் சொல்லிக்கொண்டு அப்பொழுது அ
கள் மூன்றாகப்பிரிந்து சென்றார்கள். அப்பொழுது சாரத்வதரா
கிருபர் ஹஸ்தினபட்டணம் சென்றார். கிருதவர்மா தனது நா
டுக்கே சென்றான். அஸ்வத்தாமா வியாஸருடைய ஆஸ்ரமத்துக்குச்செ
ன்றார். இவ்வண்ணமாக அந்த வீரர்கள் மஹாத்மாக்களான பாண்டுபு
திரர்களுக்குத் தீங்கைச்செய்து பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்கள்
ஒருவரையொருவர் பார்த்துக்கொண்டே சென்றனர். சத்துருக்களை

தக்கவர்களல்லர் என்னென்றால், அவர்களனைவரும் ஸ்வர்க்கத்தை அ
ந்துவிட்டார்கள். (யுத்தத்தில்) சரீரத்தைவிடுகின்ற சூரர்கள் எவ்வு
ஸ்வர்க்கத்தை அடைகிறார்களோ அவ்வாறு தக்ஷிணைகளுடன்கூடி
யாகங்களாலும் தவங்களாலும் வித்தையினாலும் அடைவதில்லை. எல்
லாரும் வேதத்தை அறிந்தவர்கள், எல்லாரும் சூரர்கள், விரதத்தை நல்
அனுஷ்டித்தவர்கள், எல்லாரும் எதிர்த்துநின்று சண்டைசெய்து இ
றந்துவிட்டார்கள். அவர்கள்விஷயத்தில் என் புலம்பவேண்டும்? அ
உத்தமபுருஷர்கள் சூரர்களுடைய சரீரங்களாகிற நெருப்புக்க
பாணங்களாகிற ஆகுதிகளை ஹோமம்செய்தார்கள். ஹோமம்செய்யப

ஷிப்பவர்களும் மஹாத்மாக்களுமான வீரர்கள் அப்பொழுது அர்ச்சனத்துவிட்டு ஸ்ரீயன உதிரப்பதற்குள்ளாக இஷ்டப்படி சென்றார்கள் மன்னரே! மஹாரதர்களான அந்தப்பாண்டுபுத்திரர் அப்பொழுது தான துரோணபுத்திரரை அடைந்து விக்கிரமத்தை வெளியிட்டு யுத்தத்தில் அவரை ஜயித்தார்கள்

பதினோராவது அத்யாயம்

ஜலப்ரதானிகபாவம் (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் கோவிந்தர்முதலானவர்களோடு திருதராஷ்டிரனிடம் சென்று வணங்கியதும், திருதராஷ்டிரன் யுதிஷ்டிரரை மேதுவாகக் கட்டிக்கொண்டு பிறகு பீமனை நொறுக்கக் கருதி மாதவரால் ஏமாற்றப்பட்டு இருப்புப் பதுமையை நொறுக்கியதும்)

எல்லாசசேனைகளும் கொல்லப்பட்ட தருணத்தில், தர்மராஜன யுதிஷ்டிரர், பிராயமுதிர்ந்த பிதாவான திருதராஷ்டிரன ஹஸ்தினாபட்டணத்தினின்று புறப்பட்டதைக் கேட்டார். மஹாராஜரே! புத்திரசோகத்தினால் கவரப்பட்டவரும் துக்கிக்கின்றவருமான அந்த யுதிஷ்டிரர் அப்பொழுது பிராதாக்களோடுகூடி வீரரும் மஹாத்மாவுமான தாசார்ஹராலும் ஸாத்யகியினாலும் யுயுத்ஸுவினாலும் பின்தொடரப்பட்டுப் புத்திரசோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட திருதராஷ்டிரனைநோக்கிச் சென்றார் அதிக துக்கத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவளான திரௌபதியும் சோகத்தினால் வாட்டமுற்றவளாக அவ்விடத்தில் கூடியிருந்த பாஞ்சாலஸ்திரீகளோடு அந்த யுதிஷ்டிரரைப் பின்தொடர்ந்து சென்றாள் பரதர்களுள் சிறந்தவரே! யுதிஷ்டிரர், அன்றபக்ஷிகள்போலத் தீனமாக அலறுகின்ற மாதர்களுடைய கூட்டங்

றப்பாணயங்களையும் தாங்கினார்கள் மன்னரே! ஸ்வர்க்கத்துக்கு ஸாதனமான உத்தமமான மார்க்கத்தை இவ்வாறு உமக்கு உரைத்தேன க்ஷத்திரியனுக்கு இவ்வுலகில் யுத்தத்தைக்காட்டிலும் மேலானது ஒன்றுமில்லை அந்தக்ஷத்திரியர்கள் மஹாத்மாக்கள், சூரர்கள், யுத்தத்தில் சோபிக்கின்ற தோசசியுடையவர்கள், உத்தமமான மனோரதத்தை அடைந்தார்கள் எல்லாருமே துக்கிக்கப்படத்தகாதவர்களன்றோ? புருஷஶ்ரேஷ்டரே! நீரே மனத்தைத் தேறுதலடையும்படி செய்து சோகத்தை அடையாமலிருப்பீராக சோகத்தினால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட நீர் இப்பொழுது காரியத்தை விடுதல் தகாது" என்று கூறினார்

களை யுததபூமிககருகில கணடாா 'அரசருடைய தாமததை அறிய
தனமை எஙகே? அநதததயை எஙகே? தநதையரையும உட
பிறநதாாகளையும குருபுததிராகளையும நணபாகளையும கொனறுவே
மஹாபாகுபலமுளளவரே! துரோணரையும பிதாமஹரான பீ
மரையும உயிரைஇழககும்படிசெயது ஜயதரதனையும 'கொனறு எ
வாறுஉமககு(ராஜயபரிபாலனததில)மனம பிரவிருததியுளளதாயிற
பாரதரே! தநதையரையும பிராதாககளையும ஜயிககமுடியாத அ
மனயுவையும திரௌபதீபுததிராகளையும பாராமலிருககிற உமக
ராஜயததினுல செயயததககது எனன?' எனறு அலறுகினறவாகளு
கைகளைஉயாததூககினவாகளும தைனயமுறறவாகளும பாணட
களுககுப பிரியாகளான அபிமனயு முதலானவாகளாலும அபரிய
ளான தூயோதனதிகளாலும அழுகினறவாகளுமான ஆயிரககண
கான அநதஸதிரீகளால அரசா நாறபுறஙகளிலும சூழபபட
மிககபுஜபலமுளளவரும தாமராஜருமான யுதிஷடிரா அனறிபக
களைபபோல அலறுகினற அநதஸதிரீகளைத தாணடிப பெரியத
பனை வநதனமசெயதாா பிறகு, பகைவாகளைத துனபுறுததுகின
வாகளான அநதப பாணடவாகள எலலாரும வரிசையாகப பிதா
வநதனமசெயது பெயாகளையும தெரிவிததாாகள புததிராகளுடை
வததினுல பீடிககபபடடவனும சோகததினுல எளிமையுறறவ
மான திருதராஷடிரன புததிராகளுடையநாசததை உணடுபணணி
அநதபபாணடுநநதனரான யுதிஷடிரரைப பிரீதியிலலாமலே கட
கொணடான பாரதரே! தாமராஜனைக கடடிககொணடு தே
லடையசசெயது, எரிகக எணணஙகொணட நெருபபுபபோ
கெடடஎணணஙகொணடவனுகப பீமனை (தததழுவ) விருமபினு
சோகமாகிற காறறினுல மூடடபபடட அவனுடைய அநதக கே
மாகிற நெருபபானது பீமஸேனமபமான காடடைக கொளுததஎ
ணஙகொணடதுபோலக காணபபடடது ஸ்ரீவாஸுதேவா பீமனை
பறறிய அமஙகளமான அவனுடைய எணணததை அறிநது பீம
இருகைகளாலும விலககிககொணடு இருமபுமயமான பீமனைககொ

அதிகபாடததின இரணடாவது அதயாயம

புருஷஸரேஷடனுன திருதராஷடிரன விதுரருடைய அநதவா
யததைககேடடு வாகனமபூடடுமபடி சொலலிவிடடு மீணடும, "காநத
யையும பாரதமாதாகளனைவரையும சீககிரமாக அழைததுவா; அங
வேறு எநதஸதிரீகள இருககிறாகளோ அவாகளையும மருமகளா
குநதியுடன அழைததுவா" எனனும சொலலைசசொனனுன

ார்; மகாபுத்தியுள்ளவரும் ஜனார்த்தனருமான ஸ்ரீஹரியானவர் அவ
டைய இங்கிதத்தை முந்தியே தெரிந்துகொண்டு அந்தவிஷயத்தில்
க்க ஏற்பாட்டைச்செய்தார் பலசாலியான அரசன் இரும்புமய
ான பீமஸேனனை அவனென்றே எண்ணிக்கொண்டு இருகைகளா
ும் தழுவிக்கொண்டே நொறுக்கினன்? பதினாயிரம் யானைக்குஸம
ான பலமுள்ள அந்த அரசன் இரும்புமயமான பீமனை நொறுக்கி
ாயில் மிகச்சுக்கப்பட்டவனாகி வாயினின்று ரக்தத்தைக் கக்கினன்
றகு, பூத்திருக்கின்ற நுனிக்கிளையுடன் கூடின பாரிஜாதவிருக்ஷம்
ோல ரக்தத்தால் நனைக்கப்பட்டவனாக அப்படியே பூமியில் விழுந்
ான் அப்பொழுது, கற்றறிந்தவனும் கவல்கணனென்பவனுடைய
ுத்தனுமான ஸஞ்சயன் அந்தஅரசனை எடுத்தான், அவனை ஸமா
ானஞ்செய்கின்றவன்போலத் துக்கத்தைத்தணியச்செய்துகொண்டு,
இவ்விதம் வேண்டாம்' என்றும் சொன்னான் அரசன், பீமன்
ாண்டானென்று நினைத்துக் கோபத்தைவிட்டுப் பெரியமனமுள்ள
ாகிச் சோகத்தை அடைந்து, 'ஆ! ஆ! பீமா!' என்றுஅலறினன்
ுணமையிற் சிறந்தவரான வாஸுதேவர், அந்தத்திருதராஷ்டிரன்
ாபத்தை விட்டுவிட்டானென்றும் பீமஸேனனுடைய வதத்தினால்
டிக்கப்பட்டிருக்கிறானென்றும் அறிந்து இந்தவசனத்தை உரைக்க
ான்

"பிரபுவே! தருதராஷ்டிரரே! நீர் வியஸனப்படவேண்டாம்
மமால் பீமன் கொல்லப்படவேயில்லை உம்மால் இரும்புமயமான
ந்தப்பீமஸேனனுடைய பிரதிமையானது தள்ளப்பட்டது பரதா
ளுள் சிறந்தவரே! உம்மைக் கோபத்திற்கு வசப்பட்டவரென்று
ிந்து மருத்யுவினுடைய கோரப்பற்களின் இடையை நாடியிருக்
ன்ற குந்தீபுத்திரனை என்னால் விலக்கப்பட்டான் ராஜஸ்ரேஷ்டரே!
லத்தில் உமக்குச்சரியானவன் ஒருவனுமில்லையன்றே? மிக்கபுஜபல
ள்ளவரே! எந்தமனிதன் உம்முடைய இருகைகளாலும் கட்டுதலை
றிப்பான்? எவ்வாறு ஒருவன் அந்தகனை அடைந்து உயிரோடு
ண்டு வரமாட்டானே அவ்வாறே உம்முடைய இரண்டு கைகளின்
ந்தியத்தை அடைந்து ஒருவனும் உயிரோடிருக்கமாட்டான் குரு
ம்சத்திலுதித்தவரே! ஆதலால், உம்முடைய புத்திரனால் செய்யப்
டிருந்த இரும்புமயமான இந்தப் பீமஸேனனுடைய பிரதிமை
ானது என்னால் உமக்கே காணிக்கையாகக்கப்பட்டது ராஜேந்திரரே!
த்திரசோகத்தால் நாற்புறங்களிலும் நனகு தபிக்கப்பட்டிருக்கிற
ம்முடைய மனமானது தாமதத்தினின்று விலக்கப்பட்டுவிட்டது

ஆதலால், நீர் பீமஸேனனைக் கொல்ல விரும்புகிறீர். அரசரே! நீ வருகோதரனைக்கொல்ல எண்ணங்கொண்டது உமக்குத் தகுதியன்று. மஹாராஜரே! உம்முடைய புத்திரர்கள் எவ்விதத்தினாலும் ஜீவிக மாட்டார்கள். ஆதலால், சாந்தியைக்குறித்து எண்ணங்கொண்ட நா செய்தவினைத்தையும் நீர் ஸம்மதியும்; துக்கத்தில் மனத்தை செலுத்தவேண்டாம்" என்று கூறினார்.

பன்னிரண்டாவது அத்யாயம்.

ஜலப்ரதானிகபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸ்ரீவாஸுதேவருடைய வாக்கியத்தினால்கோபத்தைவிட்டதிருதரா டிரன் பீமன்முதலானவர்களைக் கட்டிக்கொண்டது.)

பிறகு, பரிசாரகர்கள் சுத்திபண்ணுவதற்காக அந்தத்திருதரா டிரனை வந்தணுகினார்கள். சுத்திசெய்யப்பட்ட அவனை மதுஸூதன பார்த்து மறுபடியும் இவ்வாறு கூறலானார்: "மன்னரே! வேதங்களு பற்பலசாஸ்திரங்களும் உம்மால் அத்தியயனம் பண்ணப்பட்டிரு கின்றன. புராணங்களும் தனித்த ராஜதர்மங்களும் உம்மால் கே கப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வாறு கற்றறிந்தவரும் பேரறிவாளருமா நீர் பலாபலங்களில் ஸமர்த்தராக இருந்துகொண்டும் யாதுகாரண பற்றி உமது குற்றத்தினாலே இவ்விதமான கோபத்தைப் பாராட் கிறீர்? பாரதரே! அப்பொழுதே நானும் பீஷ்மரும் துரோணரு விதுரரும் ஸஞ்சயனும் உமக்குச் சொன்னோம். வேந்தரே! வித ரும் ஸஞ்சயனும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த வார்த்தையை அனுஷ்டிக்கவில்லை. குருவம்சத்திலுதித்தவரே! அப்பொழுது தடுக்கப்பட்டிருந்தும் பலத்திலும் சௌர்யத்திலும் பாண்டவர்க மேற்பட்டவர்களென்றறிந்தும் எம்முடைய சொல்லைச்செய்யவில்லை. எந்த அரசன் நிலைத்த அறிவுள்ளவனாகத் தானாகவே தோஷங்களை பார்க்கிறானோ, தேசகாலங்களின் பாகுபாட்டையும் அறிகிறானோ அவன் சிறந்த நன்மையைப் பெறுகிறான். நன்மையைப்பற் சொல்லப்படுகின்ற எந்த மனிதன் ஹிதாஹிதங்களை ஏற்றுக்கொ வதில்லையோ அவன் ஆபத்துக்களை அடைந்து நாசத்தை அ கிறானன்றோ? பாரதரே! ஆதலால், உம்மை வேறுவிதமான நன் புள்ளவரென்று நன்றாகத்தெரிந்துகொள்ளும். அரசரே! அட காத்த சித்தத்துடன் கூடினவரான நீர் துர்யோதனனுடையவசத்தி

லபெற்றிருந்தீர். உம்முடைய குற்றத்தினாலே ஆபத்தை அடைந்நுகிறீர் ஏன் பீமனைக் கொல்லவிரும்புகிறீர்? ஆதலால், உம்முடைய பாவத்தை நினைத்துக்கொண்டு நீர் கோபத்தை அடக்கிக்கொள்ளும். அல்பனான எந்தமனிதன் துவேஷத்தினால் அந்தப் பாஞ்சாலியை ஸபைக்கு இழுத்துவந்தானோ அவன், வைரத்தைத் தீர்க்கஎண்ணங்கொண்ட பீமஸேனனால் கொல்லப்பட்டான். குற்றமில்லாமலிருக்க, நீர் பாண்டவர்களைக் கைவிட்டீரென்னும் உம்முடைய அக்ரமத்தையும் துராத்மாவான புத்திரனுடைய அக்ரமத்தையும் பாரும்' என்றார்.

ஜனமேஜயரே! இவ்வாறு கோவிந்தர் உண்மை அனைத்தையும் உரைக்கக்கேட்ட அந்தப் பூமிநாதனான திருதராஷ்டிரன், தேவகீநந்தனரைப் பார்த்துச் சொல்லலானான்: "மஹாபாஹுபலமுள்ளவனே! மாதவ! நீ சொல்லுவது வாஸ்தவமே. பலமுள்ள புத்திரஸ்னேகமென்னது என்னைத் தாமதத்தினின்று நன்கு நிலைகுலையச் செய்தது. கிருஷ்ணா! புருஷஶ்ரேஷ்டனும் மிக்கபலமுள்ளவனும் ஸத்யவிக்ரமனுமான பீமன் உன்னால் ரக்ஷிக்கப்பட்டவனாகப் பாக்கியத்தினால் என்னுடைய இருகைகளின் நடுவை அடையாமலிருந்தான். மாதவ! இப்பொழுதோ கவலையற்றவனாகவும் கோபத்தையும் தாபத்தையும் விட்டவனாகவும் இருக்கிற நான் வீரனான நடுவாமவனான பாண்டவனைத் தொடவிரும்புகிறேன். சிறந்த அரசர்களும் புத்திரர்களும் கொல்லப்பட்டிருக்கும் ஸமயத்தில் என்னுடைய தாமமும் பிரீதியும் பாண்டவர்களிடம் நிலைபெற்றிருக்கின்றன" என்றான். பிறகு, அந்தத் திருதராஷ்டிரன் நல்ல சரீரமுள்ளவர்களான பீமனையும் தனஞ்சயனையும் புருஷஶ்ரேஷ்டர்களான மாத்ரீபுத்திரர்களையும் உரக்க அழுதுகொண்டு அங்கங்களால் தொட்டான்; அவர்களை ஸமாதானப்படுத்தி மங்களத்தையும் கூறினான்.

பதினமூன்றாவது அத்யாயம்

ஜலப்ரதானிகபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பாண்டவர் யுதிஷ்டிரர் முதலானவர்கள் காந்தாரியின் அருகில் சென்றதும், காந்தாரி யுதிஷ்டிரரைச் சபிக்க எண்ணியிருப்பதை அறிந்து முந்தியே வந்திருந்த வியாசர் அவளுடைய கோபத்தைப் போக்கியதும்.)

பிறகு, கௌரவர்களுள் சிறந்தவர்களும் பிராதாக்களுமான பாண்டவர்களனைவரும் கேசவருடன் கூடினவர்களும் திருதராஷ்டிரனால்

அனுமதிகொடுத்து அனுப்பப்பட்டவர்களுமாகக் காந்தாரியிடம் செ
ன்றார்கள் பிறகு, புகழப்பட்டவளும் புத்திரசோகத்தினால் பீடிக்க
ப்பட்டவளுமான காந்தாரி, சத்துருக்களை நாசம்செய்தவரும் தர்மரா
ருமான யுதிஷ்டிரரைத் தெரிந்துகொண்டு சபிக்கவிரும்பினாள் யோஜ
கந்தியின் புதல்வரான வியாஸர் பாண்டவர்களைப் பற்றிய அவ
ளுடைய கெட்டஅபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்துகொண்டு (அவள் சபி
க்கவிரும்பினதையும்) முன்னரே நன்குஅறிந்தார் பராசருடைய புத்
ரும் கங்கையில் ஸ்நானம்செய்து பரிசுத்தரும் நியமமுள்ளவருமா
அந்தப்பிரமமரிஷியானவர் ஞானக்கண்ணினாலும் அகங்காரம
மனத்தினாலும் அறிந்து மனத்தின்வேகம் போன்ற வேகமுள்ள
ராக அந்தஇடத்தை வந்தடைந்தார் அவர் எல்லாப்பிராணிகளுடை
எண்ணத்தையும் எப்பொழுதும் அறிகிறார் மிக்கதவமுள்ளவரா
அந்த வியாஸர் அப்பொழுது மருமகளைப் பார்த்துச் சாபத்துக்கு
காலம் அன்றென்றுதடுத்தும், ஸமாதானத்துக்குக் காலமென்
சொல்லியும் மங்களங்களைக் கூறினார் "காந்தாரி! பாண்டவனிடத்
கோபம் பாராட்டத்தக்கதன்று சாந்தியை அடைவாயாக ரஜோகு
த்தை அடக்கு என்னுடைய இந்த வசனத்தையும்கேள் மு
யுத்தகாலத்தில் ஜயத்தைவிரும்பின புத்திரனால், 'அம்மா! சத்துரு
ளோடு போர்புரிகின்ற எனக்கு ஜயத்தைஅனுக்ரஹிப்பாயாக' என
நீ உரைக்கப்பட்டாய் கல்யாணி! யுத்தகாலத்தில் ஜயத்தை விரும்
வனான புத்திரனால் அவ்வண்ணம் வேண்டப்பட்டவளான அப்ப
ப்பட்ட நீ, 'எங்கே தர்மமோ அங்கே ஜயம்' என்று சொன்னா
ன்றோ? கீர்த்தியுள்ளவளே! சென்றுபோன விஷயத்தில் வாக்கி
கோபிப்பதிலகூட மனத்தைச் செலுத்தாதே நான், பேசுகி
உன்னை மெய்பேசுபவளென்று நினைக்கிறேன் அரசர்களுடைய
கலந்த சண்டையில் அதிகஸம்சயத்தை அடைந்து பாண்டுபுத்தி
களால் யுத்தத்தில் ஜயமடையப்பட்டது ஆதலால், நிச்சயமா
தர்மம் மேலானது முன்பு பொறுமையை இயற்கையாகக் கொ
ருந்தவளான அப்படிப்பட்ட நீ இப்பொழுது ஏன் பொறுக்கிறாயில்
தர்மத்தை அறிந்தவளே! அதர்மத்தை விட்டுவிடு எங்கு தர்ம
அங்கு ஜயம் நல்லமனமுள்ளவளே! காந்தாரி! அந்த நீ தர்மத்தை
சொல்லப்பட்டவர்களையும் நினைத்து உன்னுடைய புத்திரர்களு
பாண்டவர்கள்விஷயத்தில் கோபத்தை அடக்கு" என்று கூறி

காந்தாரி சொல்லுகிறாள்: "பகவானே! நான் அஸூயையப
வில்லை இவர்கள் நசித்துப் போகவேண்டுமென்று நான் விரு

ல்லை - புத்திர சோகத்தினால் என மனம பலாதகாரமாக நிலைதவறு
துபோதும் குந்திபுத்திரர்கள் எவவாறு குந்தியினால காக்கப்பட்டத
க்கவர்களோ அவவாறே என்னாலும் காக்கப்பட்டத்தக்கவர்கள், எப
உம்மால காக்கப்பட்டத்தக்கவர்களோ ' அவவாறே திருதராஷ்டிர
லும காக்கப்பட்டத்தக்கவர்கள். துச்சாஸனன ஸுபலபுத்திரனை
தனி இவர்களுடைய குற்றத்தினாலும கர்ண துர்யோதனர்களாலும
த்தகுருவமசாசமானது உண்டுபண்ணப்பட்டது பீபதஸுவும
ற்றமுள்ளவனல்லன, குந்திபுத்திரனவிருகோதரனும் குற்றமுள்ள
வனல்லன நகுலனும ஸஹதேவனும ராஜாவான யுதிஷ்டிரனும
ற்றமுள்ளவரல்லர் ஒருவரிடத்தொருவர் அஹங்காரங்கொண்டவர
ானகௌரவர்கள ஒன்றுசேர்ந்து யுத்தஞ்செய்து பகைவராலகொல்
பட்டார்கள் - அந்தவிஷயத்தில எனக்கு வெறுப்பில்லை ஆனால,
ரியமனமுள்ளவனான பீமன துர்யோதனனைச் சண்டைக்கு அழை
த்து கதாயுத்தத்தில வாஸுதேவன பார்த்துக்கொண்டிருக்கும
ாழுதே ஒரு காரியத்தைச்செய்தான பலவாறு யுத்தத்தில ஸஞ்
பபவனான துர்யோதனனைச் சிக்ஷையினால தன்னை மீறினவ
ன்று அறிந்து நாபிக்குக்கீழே அடித்தான அது எனக்குக்
பத்தை விருத்தியடையச்செய்தது - தாமத்தை அறிந்தவர்க
ன சூரர்கள், மஹாத்மாக்களால விதிக்கப்பட்டிருக்கிற தாமத்தை
த்தத்தில எவவிதத்தினாலாவது பிராணனைக்காப்பாற்றுவதற்காக
வாறு விடுவார்கள் ?" என்று கூறினாள

பதினன்காவது அத்யாயம

ஜலப்ரதானிகபாவம் (தொடர்ச்சி)

(பீமனுக்கும் காந்தாரிக்கும் ஸம்வாதம்)

அந்தக்காந்தாரியினுடைய அந்த வசனத்தைக்கேட்டவுடன,
மஸேனன பயந்தவனபோல அவளைப்பார்த்து அப்பொழுது ஸமா
னத்துடனகூடின இந்தவசனத்தை உரைக்கலானான "அந்த யுத்
த்தில என்னைக்காத்துக்கொள்ளவிரும்பிய என்னால தாமமோ அதா
மமோ பயத்தினால எது செய்யப்பட்டதோ அதனை நீ பொறுத்துக்
கொள்ளவேண்டும மகாபலசாலியும உன்னுடைய புத்திரனுமான
ந்தத்துரியோதனன தாமயுத்தத்தினால ஒருவராலுமஎவவிதத்தினு
ம ஜயிக்கப்படமுடியாதவன அதனால, அநியாயமானகாரியத்தைச்
செய்தேன. அவனால அதாமத்தினால முன்பு யுதிஷ்டிரரும ஜயிக்கப

படடாா எபபொழுதுமே அவனுல நாஙகள வஞசிககபபடடே
அதனுல, கெடடகாாயததைச செயதேன சேனையில இவன
வன மிருநதவன, கதாயுததததிலும வீாயமுளளவன கவா
கொளளபபடடராஜயததை விடமாடடானென்று எனனுல அநதக
யமசெயயபபடடது பதிவாதையாயிருபபவளும ஒறறை வஸ
ைததரிததவளும வீடடுககுவிலககாயிருபபவளுமான பாஞசாலி
உனனுடையகுமாரன சொலலியது உனனுல முழுதும அறியப
டிருககிறது தாயோதனனைக கொலலாமல ஸமுததிரஙகளுட
கூடின தனிததபூமியான்து எஙகளால அனுபவிககஸாததியமாகா
அதனுல, இது எனனுலசெயயபபடடது ஸபையினநடுவில திரெ
பதிககு இடதொடையைக காணபிததாகிய வெறுபபான காரி
ைத எஙகளுககு உனனுடைய புததிரன செயதான அமம
கெடடநடையுளள உனனுடைய அநதககுமாரன அபபொழு
எஙகளால கொலலபபடததககவன. முனபு, தாமராஜருடை
கடடளையினுலேயே பாதிஜஞையில கடடுபபடடிருநதோம.
பதனி! உனனுடைய புததிரன அரசாடததில பெரியபகை
வளாததமையாலும காடடில எபபொழுதும கிலேசததை அ
விககபபடடோமாதலாலும இது எனனுல செயயபபடடது யுத
தில தாயோதனனைககொனறு நாஙகள இநதவைரததின முடி
கணடோம. யுதிஷடிரா ராஜயததை அடைநதவுடனே, நாஙக
கோபததை விடடுவிடடோம்" எனமுன
காநதாரி சொலலலுறமுள "அபபா! நீ புகழகிற என
டைய பிளளைககு இவவிதவதமானது தககதனறு எனனிடத
எதைசசொலலியிருநதாயோ அஃதனைததையும நீ செயதுவிட
பாரத! விருஷஸேனன நகுலனுடைய குதிரைகளைககொனற
ணததில, யுததததில துசசாஸனனுடைய சாீரததினினறுபெரு
ரததததைப பானமசெயதாய வருகோதர! ஆதலால, பெரியோ
ளால நிநதிககபபடடதும கோரமானதும இழிநதவாகளால செய
படடதும தகாததும கரூரமாயிருபபதுமானகாரியததைசசெயதா
எனறுள பீமன, "யுததததில விருஷஸேனனுல நகுலனகுதி
கள கொலலபபடடதைககணடு மிககமனககளிபபுறற சததருகக
கது எனனுல பயமானது நனகு உணடுபணணபபடடது அபப
படட நான, 'சததருவினாகதததைக குடிககிறேன' எனறு ப
ஜஞைசெயதேன ரகதமானது நநததையும உதடடையும தாண
உளளே செலலவிலலை அமமா! நீ வியஸனபபடாதே பிற

...ய்தாயிருந்தாலும் ரத்தம் குடிக்கத்தக்கதன்று அவ்வாறிருக்க,
...னுடைய ரத்தமானது குடிக்கத்தகாததென்பதில் ஸந்தேகம்
...ன? தானென்படியோ அவ்வாறேதான் பார்தாவும் (அதில்) எவ
... வித்யாஸமுமில்லை வம்சத்தை ஆனந்தப்படுத்துகிறவளே!
...ன அதனை உள்ளபடி அறிகிறானன்றோ? அம்மா! அதனை மனத்
... வையாதே-பாபமற்றவளே! அது என்னால் குடிக்கப்படவில்லை
...ாட்டத்தினால் திரௌபதியினது கூந்தலைப்பிடித்து இழுத்த
...ழுது நான் கோபத்தால் சொல்லியதும் என்னுடைய மனத்தில்
...ந்கின்றது ராஜபுத்ரி! அந்த ப்ரதிஜ்ஞையை நிறைவேற்று
... போவேனேயாகில் அநேகவருஷகாலம் க்ஷத்திரிய தருமத்தி
...னறு நழுவினவனாவேன் என்பதினால், நான் அதனைச்செய்தேன்
...பாணி! நீங்கிழைத்தவரல்லாத எங்கள் விஷயத்தில் அக்ரமம்
...யத்தவர்களான புத்திரர்களை முன்பு அடக்காமல் என்மீது குற்ற
...ருப்பதாக நீ ஸந்தேகிப்பது தகாது" என்றான்

காந்தாரி, "சத்ருக்களால் ஜயிக்கப்படாதவனான நீ முதியவ
...ன இந்தத்திருதராஷ்டிரருடைய நூறு பிள்ளைகளையும் கொன
...ய சொற்பக்குற்றமுள்ளவனான ஒருவனையாவது ஏன் மிகுக்க
...லை? அப்பா! பிராயமுதிர்ந்தவர்களும் ராஜ்யத்தை இழந்தவா
...மான எங்களிருவர்களுடைய ஒரு ஸந்தானத்தை இரண்டுமுதிய
...களுக்கு (ஊன்றுகோலான) ஒருதடியாக ஏன் நீ மிகுக்கவில்லை?
...ா! நீ தாமத்தைச் செய்திருந்து, என் புத்திரர்களுள் (பலமுதலி
...) குறைந்துள்ள ஒருவனாவது மிகுந்திருந்தாலும் இப்பொழுது
...க்கமானது குறைவதாகும்" என்றாள்

பதினைந்தாவது அத்யாயம்

ஜலப்ரதானிகபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் முதலானவர்கள் காந்தாரியையும் குந்தியையும் வணங்கியதும், அவ்விருவரும் திரௌபதியைத் தேற்றியதும்)

புத்ரபௌத்ரர்களுடைய வதத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவளும்
...ாபமுள்ளவளுமான காந்தாரி அந்தபீமனை இவ்வாறு சொல்லி
...டு, 'அந்த அரசன் எங்கே?' என்று யுதிஷ்டிரரைப்பற்றி வினவி
...ள் குந்திபுத்திரரான யுதிஷ்டிரரோ, நடுக்கமுற்றுக் கரங்குவித்து
...த்தகாந்தாரியிடம்வந்து, "தேவி! உன்னுடையபுத்திரர்களைக்கொன
...னும் க்ரூரனுமான யுதிஷ்டிரனென்கிறநான் சாபத்திற்குத்தகுந்த

வன, பூமியின நாசததிறகும காரணமானவன எனனைசசபிததுவி
அபபடிபபட்ட ஸுஹருததுககளைககொனறு மிகக அறியாமையுள
வனும ஸுஹருததுககளுககுத துரோகமசெயதவனுமான எனக
உயிரினலாவது ராஜயததினலாவது ஸுகததினலாவது பயனிலலை
எனறு மதுரமானவாககியததைச சொனனா அரசரே ! இவவா
சொலலுகினறவரும பயநதவரும அபபொழுது பககததையடை
வருமான அநத யுதிஷடிரைபபாரததுக காநதாரி பெருமூசசுவிட
கொணடு ஒனறும சொலலவிலலை தாமஙகளை அறிநதவளும தீ
காலோசனையுளளவளுமான அநததேவி, வணஙகினதேகததுட
கூடியவரும கால்களிலவிழபபோகிறவரும அரசருமான அநத யுதி
டிரருடைய விரலநுனிகளைத தனகணகளைமறைததிருககும பட
வஸததிரததின இடைவெளியினல கணடாள பிறகு, அழகியந
களுளள அநத அரசா விகாரமான நகஙகளுளளவராகிவிடடா அ
ரைககணட அாஜுனன வாஸுதேவருடைய பினபுறததிற செ
ருன பாரதரே ! இவவாறு இஙகுமஙகுமாக விலகுகினற அ
களைக காநதாரியானவள கோபததைவிடடுத தாயபோல ஸமாதான
படுததினள விசாலமான மாாபையுடையவாகளான அநதபபாண
வாகள காநதாரியினல அனுமதிகொடுககபபடடவாகளாக மாத
யததைவிடடு ஒனறுசோநது தாயான குநதியைநோககிசசென
கள புததிராகளவிஷயமானமனோவயாதிகளால கவரபபடடவள
அநதக குநதிதேவி வெகுகாலததிறகுபபிறகு புததிராகளைக கண
வஸததிரததினல முகததைமூடிககொணடு கணணீாசொரிநதா
பிறகு, குநதிதேவியானவள புததிராகளோடு கணணீாவடிதது
சஸதிரஸமூகஙகளால பலவாறுகாயபபடுததபபடட அநதககு
ராகளைக கணடாள அவள அநதபபுததிராகள ஒவவொருவரை
அடிககடி தொட்டுத் துககததால் பீடிக்கப்பட்டவளாக (அவாகளை
பறறியும)புததிராகளகொலலபபடட திரௌபதியைபபறறியும மி
துயரமுறறுள பிறகு, பூமியிலவிழுநது அழுகினற பாஞசாலியை
கணடாள திரௌபதி சொலலலானள "பெரியவளே ! அபிமன
வுடனகூடிய உனனுடையஎலலாபபௌததிராகளும மாணடாாக
இகழபபடாதவளே ! உனனை வெகுகாலததுககுபபிறகு பாாத
இபபொழுது அவாகள எதிாகொணடுவரவிலலை சிறநத புததிராக
இழநதவளான எனககு ராஜயததினல செயயததககது யாது ?" எ
ருள. ரோதனமசெயகிறவளும சோகததினல பீடிககபபடடவ
நலலபறகளையுடையவளுமான அநதபபாஞசாலியைப் விசாலமானக

ல கோடடாஞல செயயபபடட அபபடிபபடட அநதசசெயகை
பககணடு துரோணபுததிரா தாமும அவவிதகபடகாயததில எண
கொணடவராக, ஒருவராகஆலோசிததா ‘ இநதபபக்ஷியிஞல
தவிஷயததில எனககு உபதேசஞசெயயபபடடது பகைவாகளை
ஞசெயவது யுகதம (அதறகுக) சாலமுமவநதுவிடடதெனபது
ஞடையஎணணம ஜயததிஞலபிரகாசிபபவாகளும பலசாலி
நம, ஊககமுளளவாகளும அஸதிரசஸதிரஙகளில நலலகைபபழகக
ளவாகளும அடிககுமதிறமையுளளவாகளுமான பாணடவாகள
ஞல இபபொழுது கொலவதறகு ஸாததியபபடாதவாகள எரிகிற
நுபபின ஜவாலையிலவிழுநது விடடில உயிரை இழபபதுபோலத
னை அழியசசெயவதான செயகையைபபினபறறி அரசனமுன
லயில அவாகளுடையவதம எனஞல பிரதிஜஞைசெயயபபடடது
ாயமதவருமல யுததமசெயவதஞல உயிாபோவது நிசசயம கப
திஞலோ ஸிததியானது உணடாகும சததுருககளுககும பெரி
ன க்ஷயமஉணடாகும அவவிரணடிஞள ஸநதேகததுககிடமான
னககாடடிலும ஸநதேகமிலலாதபயனே சிறநததாகும ஆதத
ஸதிரததில ஸமாததாகளான அநதஜனஙகள அதனைக கொண
கிருாகள இநதபபலஸிததிவிஷயததில எநதககாாயம இகழப
டதாகவும உலகததோரால நிநதிககபபடடதாகவுமிருககுமோ
தககாாயமும க்ஷததிரியதாமததில நிறகினறமனிதஞல செயயத
து சீரிடபபடாதபுததியுளளவாகளான பாணடவாகளாலஅடிக
நிநதிககபபடடவைகளும இகழததககவைகளும கபடததுடன
யவைகளுமான காாயஙகள செயயபபடடேயிருககினறன இநத
யததில முறகாலததில தாமததை நனருக அறிநதவாகளும நியா
தைபபாாககினறவாகளும, தததவததைககணடறிகிறவாகளுமான
ானகளால தததவாததஙகளுடனகூடின சுலோகஙகள கூறபபட
பபதாகக கேடகபபடுகினறன அவறறினபொருள, ‘ சததுருக
ணபடையானது, களைததிருககும ஸமயததிலோ பிளககபபட
ககுநதருணததிலோ சாபபிடுமபொழுதோ பிரயாணஸமயத
லா பிரவேசிககுமபொழுதோ சததுருககளால அடிககததககது
சசேனையானது நடுநிசியில நிததிரையிஞல பீடிககபபடடதாகவா
அவவாறே தலைவாகள அறறதாகவாவது யுததவீராகள பிரிநது
னதாகவாவது இரணடாகப பிரிநது எதிாததாகவாவது இருக
மா அது அடிககபபடததககது’ எனபது—எனறு துரோணபுத
இவவாறு ஆலோசிதது, இரவில தூஙகிசகொணடிருககிற பாஞ
ாகளுடனகூடின பாணடவாகளைககொலவதில நிசசயம செயதா

அவா குருரமான எணணததைககொணடு அடிககடி ஙனருக நிச
தது, தூஙகிககொணடிருககிற அநத மாதுலரையும கிருதவாமாவை
எழுபபினா விழிததுககொணடவாகளும மஹாதமாககளும மஹா
சாலிகளுமான கிருபா கிருதவாமா இருவரும வெடகததினல மூ
படடவாகளாகி அநதசசமயததில தகுநத உததரம சொலலவி
அவா, ஒரு முகூாததகாலம ஆலோசிதது அவவிருவாகளையுமபாாத
'யாருககாக நமககுப பாணடவாகளோடு தொடாசசியான வை
ஏறபடடதோ அநத மஹாபலசாலியும நிகாறறவீரனும ராஜாவும
துரியோதனன கொலலபபடடான யுததததில சூததவீரனும
ஞோ அகெஷௌஹிணி சேனைகளுககுத தலைவனும ஒருவனுமாயிரு
தூயோதனன, அறபாகளான அனேகாகளால சூழபபடடுப
ஸேனனல நாசமபணணபபடடான ஸாமராஜயாபிஷேகஞ செய
படட முடியுளள தூயோதனனுடைய தலையைக காலால மிதி
அறபனன பீமஸேனனல மிகக கொடுமையான இநதககாயம '
யபபடடது பாஞசாலாகள மிகுதியாகக காஜிககினறாகள , ஸி
நாதமசெயகினறாகள , சிரிககினறாகள, சஙகஙகளை ஊதுகினறா
னாறுநூறுக ஸநதுஷடாகளாகத துநதுபிகளை அடிககினறாகள ச
தவனிகளோடு கலநததும நெருஙகினதும கோரமாயுளளதும
வாததிய கோஷமானது காறறினல பரவுமபடி செயயபபடடுத தி
களைநிரபபுவதுபோலிருககினறது இதோ கனைககினற குதிரைக
சபதமும காஜிககினற யானைகளுடைய காஜனமும சூராகளுடை
ஸிமமநாதமும மிககபெரிதாகக கேடகபபடுகினறன கீழததிசை
ஆஶரயிதது மிகக ஸநதோஷததுடன செலலுகினற (பாணடவஸே
வீராகளுடைய)மயிாககூசசததை உணடுபணணுகிற தேருருளைக
நேமியொலிகள கேடகபபடுகினறன பாணடவாகளால கௌர
ளுடைய வதமானது இவவாறு செயயபபடடுவிடடது இநத ம
ஆபததில நாம மூனறுபோகளதாம மிகுநதோம அநதவததில,
யானையின பலமுளளவா சிலரும எலலா அஸதிரஙகளையுமஅறிந
சிலரும பாணடவாகளால கொலலபபடடாாகள காலததினமா
டெனறு எணணுகிறேன செயயமுடியாத முயறசி செயயபபடடி
பினும, இநதக காயததுககு இவவிதமாக முடிவு ஏறபடடகார
தினல, நிசசயமாக இநதககாயமஉணமையில இவவாறு ஆகததகக
உஙகளிருவருககும மோகததினல அறிவுகுறையாமலிருககுமே
கில, இநதமஹாவியஸனததில எது நமககு நனமையைவிளைவிககு
அபபடிபபடடகாயததைச சொலலவேணடும' எனறு கூறி

ளயுடைய குந்தியானவள் மடியில் தூக்கிவைத்துக்கொண்டு ஸமா னஞ்செய்தாள். அந்தத் திரௌபதியுடன்கூடியவளும் புத்திராக ால பின்தொடரப்பட்டவளும் அதிகவியஸனத்தை அடைந்திருப வளுமான குந்தியானவள் வியஸனமுள்ளவளான காந்தாரியைத னே எதிர்நோக்கிச்சென்றாள். பிறகு, குந்தியுடன்கூடின காந ரி, கீர்த்தியுள்ளவளான அந்தப்பாஞ்சாலியைப்பார்த்து, "பெண் ண! இவ்வாறு நீ சோகத்தினால் துன்பமுற்றவளாகாதே. துக்க டையவளான என்னையும் பார். காலபரம்பரையினால் தூண்டப்பட தும் மயிர்க்கூச்சத்தை உண்டுபண்ணுகின்றதும் அவசியம் ஏற க்கூடியதுமான இந்தலோகவிநாசமானது ஸ்வபாவத்தினால்வந்து ட்டதென்று எண்ணுகிறேன். கிருஷ்ணனுடைய ஸமாதானம் பலிக மல் போனகாலத்தில், மகாபுத்திசாலியான விதுரரெதைச் சொன்ன ா அவருடைய மஹிமையுள்ள அந்த வசனமானது இதோ வந்து ட்டது. தடுக்கமுடியாததும் விசேஷித்துச் சென்றுவிட்டதுமான ந்தக்காரியவிஷயத்தில் துக்கப்படாதே. யுத்தத்தில் நாசத்தை டைந்தவர்களான அவர்கள் துக்கிக்கப்படத்தக்கவர்களல்லர். நான படியோ அப்படியே நீ. எவன் உன்னையும் என்னையும் தேற்றப ாகிறான்? என்னுடைய குற்றத்தினாலேயே சிறந்தகுலம் நாசம யப்பட்டது" என்று கூறினாள்.

ஜலப்ரதானிகபர்வம் முற்றிற்று.

பதினாறாவது அத்யாயம்

ஸ்திரீவிலாபபர்வம்.

(காந்தாரி வியாஸரதருளால் ஞானக்கண்பெற்றுப் போர்க்களத்தைப் பார்த்ததும், திருதராஷ்டிரன் யுதிஷ்டிரர்முதலானவர்கள் ஸ்திரீகளோடு போர்க்களத்துக்கு வந்ததும், மாதர்கள் அழுததும், காந்தாரி அதனை வாஸுதேவருக்குக் காட்டியதும்)

கற்புள்ளவளும் மஹாபாக்கியமுள்ளவளும் கணவனை ஒத்தி யதான விரதத்தை அனுஷ்டிப்பவளும் உக்கிரமான தவமுள்ள ளும் எப்பொழுதும் உண்மைபேசுகிறவளுமான காந்தாரி, இவ று சொல்லிவிட்டு அவ்விடத்திலிருந்துகொண்டே கௌரவர்களு ய போர்க்களமனைத்தையும் உள்ளது உள்ளபடி அச்சமயத்தில் டாள், புண்ணியமானசெய்கையுள்ளவரும் மஹரிஷியுமான ஸ்ரீ ாஸருடைய வரதானத்தினால் திவ்யஞானபலத்தையடைந்து பற

பலவிதமாகப் புலம்பினள் புத்திபுள்ளவளான அந்தக் காந்தாரி ஆ
சரியகரமானதும் மயிர்பொடித்தலையுண்டுபண்ணுகின்றதும் எலும்பு
களாலும் மயிர்களாலும் ஊனீர்களாலும் நான்குபக்கத்திலும் வி
பிக்கப்பட்டதும் ரக்தவெள்ளத்தினால் எங்கும் நிறைக்கப்பட்டது
நாற்புறங்களிலும் அனேகஆயிரம் சரீரங்கள் விசேஷமாக இறை
க்கப்பட்டுள்ளதும் யானைகள் குதிரைகள் ரதங்கள் யுத்தவீரர்
இவர்களுடைய ரக்தங்களால் நனைக்கப்பட்டதும் யானைகள் குதிரை
கள் நரவீரர்கள் இவர்களின் உயிரை இழந்த தலைஇல்லாத சரீர
ங்களாலும் தேகமில்லாத தலைகளுடைய கூட்டங்களாலும் நான்குபக்
கத்திலும் மூடப்பட்டதும் நரிகளுடையகூட்டங்களாலும் குள்ளநரி
களாலும் கழுகுகளாலும் காக்கைகளாலும் அடையப்பட்டதும் மனித
ரைப்பக்ஷிக்கின்ற ராக்ஷஸர்களுக்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணு
கின்றதும் அன்றிற பக்ஷிகளால் அங்குமிங்கும் வியாபிக்கப்பட்டது
அமங்களகரமான நரிகளாலும் ஒலியுள்ளதாகச் செய்யப்பட்டது
பெருங்கழுகுகளால் அடையப்பட்டதுமான அந்த வீரர்களுடை
போர்க்களத்தைத் தூரத்திலிருந்தாலும் ஸமீபத்திலிருப்பதுபோல்
கண்டாள் பிறகு, திருதராஷ்டிரன் வ்யாஸரால் அனுமதிகொடுக்
பட்டான் யுதிஷ்டிரரை முதன்மையாகக்கொண்ட அந்த எல்லா
பாண்டுபுத்திரரும் வாஸுதேவரையும் பந்துக்களகொல்லப்பட்ட
அரசனையும் முன்னிட்டுக்கொண்டும் கௌரவஸ்திரீகளை அழை
துக்கொண்டும் போர்க்களத்தைக்குறித்துச் சென்றார்கள் கண
களகொல்லப்பட்ட அந்தமாதர்கள் குருக்ஷேத்திரத்தை அடைந்
அந்த இடத்தில் கொல்லப்பட்டிருக்கின்றவர்களும் மாமஸ
களாலும் நரிகளுடைய கூட்டங்களாலும் காக்கைகளாலும் பூத
களாலும் பிசாசங்களாலும் ராக்ஷஸர்களாலும் பறபல நிசாசரர்க
ளும் தின்னப்படுகின்றவர்களுமான புத்திரர்களையும் உடன்பிறந்த
களையும் தந்தைமார்களையும் கணவர்களையும் கண்டார்கள் அப்பொ
ழுது அம்மாதர்கள் ருத்திரருடைய விளையாட்டிடத்திற்கொப்பா
யுத்தரங்கத்தைக்கண்டு அன்றிறபேடுகள்போலச் சோகத்தால் பீ
க்கப்பட்டவர்களாக அலறிக்கொண்டு கீழேவிழுந்தார்கள் துக்கத்
பீடிக்கப்பட்ட பாரதமகளிர் இதற்குமுன்பார்க்கப்படிராத யுத்தபூ
யைப்பார்த்தும் சரீரங்களிலதடுக்கியும் உயிரைஇழந்தவர்கள்போல்
கீழேவிழுந்தார்கள் களைத்தவர்களும் நாதனற்றவர்களும் அப்பொ
ழுது மிக்கக்கதறுகின்றவர்களுமான பாஞ்சாலமாதர்கள் கௌரவ
கையர்கள் இவர்களின் பெரிதான அப்படிப்பட்ட தீனமான ரோத

னது தோனறியது தாமஙகளையறிநதவளான அநதக காநதரி,
கததால பீடிககபபடட சிததததையுடைய ஸதிரீகளால நானகு
ததிலும சபதமுளளதாகச செயயபபடடிருககினறதும அதியகர
பிருபபதுமான யுததபூமியைக கணடு பிறகு புருஷோததமரான
டரீகாக்ஷரை அழைததுக கௌரவாகளுடைய ஆபததைககணடு
வசனததை உரைககலானள

"ஓ! புணடரீகாக்ஷ! மாதவா! வீர! பிரபுவே! கணவா கொல
படடவாகளும விரிததகூநதலையுடையவாகளும அனறிறபேடுகள
ால அலறுகினறவாகளுமான இநத என மருமககளைப பாா இவா
ரேரில இவவிடமவநது பாதஸரேஷடாகளை நினைததுககொணடு
ிததனியாகவே பிளளைகளையும உடனபிறநதாாகளையும தகபபன
ாகளையும கொழுநாகளையும தேடிசசெலலுகினறாாகள. மிகக புஜ
முளளவனே! மைநதாகளை மாளககொடுததவாகளான வீரமாதாக
ால சூழபபடடதும ஓரிடததில வீராகள மாணட வீரபதனிக
ல சூழபபடடதும புருஷஸரேஷடாகளும ஜவலிககினற அககினி
ானறவாகளுமான காணன, பீஷமா, அபிமனயு, துரோணா, துரு
ன, சலயன இவாகளால விளஙகுகினறதும பொறகவசஙகளாலும
ானணையஙகளாலும மிகவும விலையுயாநத ரதனஙகளாலும அற
மான கையிலணிநதுகொணடிருநததோளவளைகளாலும மாலைகளா
மனறுயலஙகரிககபபடடதும வீராகளுடைய கைகளால பரயோ
கபபடட சகதிகளாலும பரிகஙகளாலும கூாமையான பறபல கத
களாலும அமபுகளுடனகூடின விறகளாலும சூழபபடடதும ஓரி
ததில ஸநதோஷமுளளவைகளும சோநதுநிறகினறவைகளுமான
ுணணும பிராணிகளுடைய கூடடஙகளாலும ஓரிடததில விளை
டுகினறவைகளும ஓரிடததிலபடுததுககொணடிருபபவைகளுமான
றவைகளாலும வயாபிககபபடடதுமாக இவவிதமிருககினற இநத
ததபூமியைபபாா செநதாமரைககணணனே! மிககாநதியுளளவனே!
னால யுததகாாயமானது கேடகுமபடி செயயபபடடது ஜனாத
ன! மதுஸூதன! நான பாாததுச சோகததால எரிககபபடுகிறேன.
ன பாஞசாலாகள கௌரவாகள இவாகளினாசததை ஐநதுபூதஙக
டைய வதமெனறே எணணினேன ரகததால நனைககபபடடிருக
ற அவாகளைக கருடனகளும கழுகுகளும இழுககினறன, ஆயிரக
ாககான கழுகுகள காலகளால இழுததுததினனுகினறன ஜயத
ன, காணன, துரோணா, பீஷமா, அபிமனயு இவாகளுடைய
சததை எவன நினைபபதறகுததகுதியுளளவன? பெருமபானமை

யாக்க கொல்லபபடமுடியாதவாகளும கொலலபபடடவாகளும ப
தைதஇழநதவாகளும் பிரஜைஞயை இழநதவாகளும கருதராஙகளா
கஙகஙகளாலும காகஙகளாலும ஸ்யேனஙகளாலும நாயகளாலும
களாலுட சூழபபடடவாகளும கோபததிறகுவசபபடடவாகளும
யோதனனுடைய வசததில இருநதவாகளும நனறுகதததணிநதெ
புபபோனறவாகளுமான இநதப புருஷஸ்ரேஷடாகளைபபாா எல
ருமெமதுவாயும பரிசுததமாயுமுளள படுககைகளில படுததுபபழ
வாகள அவாகள இபபொழுது விபததை அடைநது மூடபப
தரையில படுததிருககினறாகளா காலததில ஸதோததிரமசெயகி
ஸதுதிபாடகாகளாலே எபபொழுதும மகிழவிககபபடடிருககி
வீராகள நரிகளுடைய அமஙகளகரமாயும கோரமாயும பறபல
மாயுமுளள சததஙகளைக கேடகிறாகள. புகழ்பெறறவாகளான எ
வீராகள முனபு சநதனஙகளாலும அகிறசாநதுகளாலும பூசபப
அஙகஙகளுடன படுககைகளில படுததிருபபாாகளோ அவாகள இ
பொழுது புழுதிகளில படுததிருககிறாகள கோரமான இநதக கு
நரிகளும கழுகுகளும நரிகளும காககைகளும அடிககடிசபதிக
கொணடு அவாகளுடைய ஆபரணஙகளைபபறறி இழுககினறன யுத
தில பறறுளளவாகளான எலலாரும உயிரோடிருபபவாகளபோல
பாணஙகளையும நனறுகத தீடடபபடடவைகளும துவைநதவை
மான கததிகளையும பளபளபபான கதைகளையும வகிககினறாக
நலல உருவமுளளவாகளும நிறமுளளவாகளும காளைகளுடைய க
களுககு ஒபபான கணகளையுடையவாகளுமான அனேகவீராகள ஆ
ரககணக்காக மாமஸாசிகளான பிராணிகளால பிடுஙகபபடடவாக
கப படுததிருககிறாகள பரிகம்போனற கைகளையுடையவாகள
மறறசஞூராகளோ பரியமான ஸதிரீகளைக கடடிககொளவதுபோ
கதைகளைக கடடிககொணடு அவறறை நோககினவாகளாகபப
திருககினறாகள ஜனாததன! மறறுமசிலா கவசஙகளையும மாச
ஆயுதஙகளையும தரிததுககொணடிருககினறாகள ஊனுணப
கள (இவாகள) ஜீவிததிருககிறாகளெனறெணணி ஹிமஸி
விலலை மாமஸாசிகளால் இழுககபபடுகினற மறற மஹாதமா
ளுடைய பொனமயமாயும விசிததிரமாயுமுளள மாலைகள நான
பக்கததிலும இறைக்கபபடடிருககினறன பயஙகரமான இ
நரிகள கொலலபபடடிருக்கினற புகழுளளவாகளான வீராக
டைய கழுததிலுளள ஹாரஙகளை ஆயிரககணககாக இழுக்கி
றன வருஷணிகுலததிலுதிததோாகளுள சிறநதவனே! கறபிக

டவாகளான வநதிகள விடியறகாலஙகளிலெலலாம எவாகளைச
ந்து ஸ்தோததிரஙகளாலும உபசாரஙகளாலும ஸதோததிரம
பதாரகளோ அவாகளைக குறிதது இபபொழுது துககததால
ககபபடடவாகளும எளிமையுறறவாகளும துககததாலும சோகத
லும் மிகவும பீடிககபபடடவாகளுமான உததமஸதிரீகள புலமபு
ருாகள கேசவ! அழகியவைகளும வறணடவைகளுமான
தமஸதிரீகளுடைய முகஙகள சிவநத தாமரைககாடுகளபோல
ஙகுகினறன இநதக கௌரவஸதிரீகள அழுது ஓயநதவாகளாக
சிநதிககினறவாகளாகவும சிரமததைபுடையவாகளாகவும துக
தை அடைநதவாகளாகவும அநத அநத வீரனையெநாககிச்
லலுகினருாகள ஆதிததயனுடைய வாணமுளளவைகளும ஸவா
நதுககு ஒபபானவைகளும அழுகையினால சிவநதிருபபவைகளு
ன கௌரவமாதாகளுடைய இநதமுகஙகளைப பார கேசவ! நடு
ளவனததிலிருபபவாகளும சிறநத நிறமுளளவாகளும வெணமை
முளளவாகளும ஒறறைவஸதிரம தரிததவாகளுமான துயோதன்
சோநத உததமஸதிரீகளுடைய கூடடஙகளைப பார இநதப
ணகளுடைய பொருளநிரமபாத புலமபலகளைக கேடடு ஒருவா
வருடைய புலமபலை அறியவிலலை துககிககினற இமமஙகை
ரபபாாதது வீராகள பெருமூசசு விடடுககொணடும அதிகமாக
றி அழுதுகொணடும துககததினால துடிததுககொணடும உயிரை
கிருாகள பலமாதாகள சரீரஙகளைககணடு அழுகிருாகள, புலமபு
ருாகள மெதுவான கைகளையுடையவாகளான மறறவாகள
களால தலைகளில அடிததுககொளளுகினருாகள பூமியானது,
நதிருககிற தலைகளாலும கைகளாலும துணடமதுணடமாகச
யயபபடடவைகளும ஒனருடொனறு சோநதிருபபவைகளு
ன எலலா அஙகஙகளாலும வியாபிககபபடடதாக விளஙகுகிறது
கு, (யுததததைப பாாதத) பழககமிலலாதஸதிரீகள, தலை இல
தவைகளும புகழபபடடவைகளுமான இநதச சரீரஙகளையும தேக
லாத தலைகளையும கணடு மதிமயககததை அடைகிருாகள இநத
திரீகள, அநத இடததில தலையைககாணுமல வேறு தலையை உட
டன சோதததுப பாாககினறவாகளாகவும மனநிலைதவறினவாக
கவும இது இவனுடையதனறெனறு துககததை அடைகிருாகள
த ஸதிரீகள, தலைஇலலாதவாகளும வெவவேருகப பாணஙக
ல வெடடபபடடவாகளுமான (இவாகளுடைய) கைகளையும
ாடைகளையும காலகளையும மறறவைகளையும ஒனறுசோததுப

K சு

பார்க்கின்றவர்களாகவும் துக்கத்தினால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டவர்கள்
வும் அடிக்கடி மூர்ச்சையை அடைகின்றார்கள் சில பாரதஸ்திரீக
தலை அறுக்கப்பட்டவர்களும் மிருகங்களாலும் பக்ஷிகளாலும் தி
ன்னப்பட்டவர்களுமான வேறு சிலமனிதர்களைக்கண்டு பாதரா
ளென்று அறிகிறார்களில்லை மதுஸூதன! சில பாரதஸ்திரீ
சத்துருக்களால் கொல்லப்பட்டிருக்கிற உடன்பிறந்தார்களையும்
தையர்களையும் பிள்ளைகளையும் கணவர்களையும் கண்டு கைகளால் த
களில் அடித்துக்கொள்ளுகிறார்கள் பரதஸ்ரேஷ்டனே! [1] பூ
யானது மாம்ஸங்களுடன்கலந்த ரக்தத்தினால் சேறுள்ளதும் உயி
இழந்த பிராணிகளாலும் கத்திகளுடன்கூடின கைகளாலும் குண்
லங்களுடன்கூடின தலைகளாலும் பெரும்பாலும் பிரவேசிக்கமுடி
தருமாயிற்று முன்பு துக்கங்களை அறியாதவர்களான உத்தம ஸ்
கள், பிராதாக்களும் பாத்தாக்களும் புத்திரர்களும் அருகில் சித
கிடக்கிற பூமியில் துக்கத்துடன் பிரவேசிக்கிறார்கள் ஜனார்த்த
பெண்குதிரைகளுடைய கூட்டங்களைப்போல அழகியகூந்தலையு
யவர்களான திருதராஷ்டிரருடைய மருமகளின் பலவாறான க
ட்டங்களைப் பார் கேசவ! இந்தப் பெண்களெல்லாரும் பற்பல
மாக அலறுகிறார்களென்னும் இதைவிட அதிக துக்ககரமான
எனக்கு என்ன இருக்கிறதென்று தோன்றுகிறது? மாதவ! நா
கொல்லப்பட்டிருக்கிற புத்திரர்களையும் பேரர்களையும் உடன்பிறந்
களையும் பார்க்கிறேனாதலால் என்னால் முன்ஜன்மங்களில் நிச
மாகப் பாவம் செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டும்" என்றுள் புத
சோகத்தால் வருத்தப்பட்ட காந்தாரி தீனையாக இவ்வண்ணம்புல
ஜனார்த்தனரைப் பார்த்துப் பேசி, பிறகு கொல்லப்பட்ட புத
னைக் கண்டாள்

பதினேழாவது அத்யாயம்

ஸ்திரீவிலாபபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(காந்தாரி துர்யோதனனைக் கட்டிக்கொண்டு மாதவரிடத்திற் புலம்பியது)

கொல்லப்பட்டிருக்கிற துர்யோதனனைப் பார்த்துக் காந்
யானவள் சோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவளாகிக் காட்டில் வெட்
பட்ட வாழைமரம்போலப் பூமியில் உடனே விழுந்தாள் அ

1 பொருந்தாமையால் ஒருவிளிவிடப்பட்டது

ந்தாரி, மீண்டும் பிரஜ்ஞையை அடைந்து உரக்க அலறியும் புலம்பி ம், படுத்திருப்பவனும் ரக்தத்தினால் நனைக்கப்பட்டவனுமான தூா யாதனனைப் பார்த்துக் கட்டியணைத்துக்கொண்டு தீனமாக அழு ாள் சோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவளும் பொறிகள் கலங்கின ளுமான அந்தக்காந்தாரி, 'ஆ! ஆ! மகனே!" என்று புலம்பினாள் சாகத்தினால் வாட்டப்பட்டவளான அவள், அழகியதும் மறைந் ருக்கின்ற தோள்எலும்புடன் கூடியதும் விசாலமானதும் ஹாரங் ளாலும் ஸ்வர்ணபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான மார் பக் கண்ணிலுண்டான கண்ணீரினால் நனைத்துக்கொண்டு, ஸமீபத் லை இருக்கிற ஹ்ருஷிகேசரைப் பார்த்து இந்தவசனத்தை உரைக்க ானள்

"பிரபுவே! விருஷ்ணிவம்சத்தில் உதித்தவனே! ஞாதிக நக்கு முழுதும் நாசத்தை உண்டுபண்ணுகிறதான இந்தயுத்தம் மீபித்தகாலத்தில் ராஜஶ்ரேஷ்டனான இந்தத்துரியோதனன் கை ஃவித்துக்கொண்டு என்னைப்பார்த்து, 'அம்மா! இந்தஞாதிகளுடைய ணடையில் எனக்கு ஜயத்தைக்கூறவேண்டும்' என்று சொன்னான் ுணமைபிறசிறந்தவனே! இவ்வண்ணம் சொல்லப்பட்டவுடன், னக்கு வரப்போகிற வியஸனமனைத்தையும் அறிந்தவளான நான், ாங்கு தர்மமோ அங்கு ஜயம்' என்று சொன்னேன் 'நல்ல என்னரு ம மைந்த! பிரபுவே! அவ்வாறு நிச்சயங்கொண்டு யுத்தம்செய் ன்ற நீ தேவனைப்போலச் சஸ்திரங்களால் ஜயிக்கப்பட்டலோகங் ளை அடைவாய், இது நிச்சயம்' என்று இவ்வாறாக முன்பு உரைத் தன் பிரபுவே! இவனைப்பற்றி நான் வியஸனப்படவில்லை. ஆனால், ந்துக்கள் கொல்லப்பட்டவரும் தீனருமான திருதராஷ்டிரரைப் றறியன்றோ நான் துக்கிக்கிறேன் மாதவ! சோபமுள்ளவனும் த்தம் செய்பவர்களுள் சிறந்தவனும் அஸ்திரங்களில் தோசசி பற்றவனும் யுத்தத்தில்அடங்காத மதங்கொண்டவனும் வீரசயனத் தில் படுத்திருக்கிறவனுமான என்புதல்வனைப் பார் சத்துருக் ளைத் தவிக்கச்செய்பவனும் முடிசூடினமன்னர்களுக்கு முன்னே செல்பவனுமான இந்தத்துரியோதனன் இப்பொழுது புழுதிகளில் படுத்திருக்கிறான் காலத்தினுடைய மாறுபாட்டத்தைப் பார்! வீரர் ளால் விரும்பப்பட்ட படுக்கையில் நிமிர்ந்து படுத்திருக்கிறானாத ால வீரனான்துரியோதனன் எளிதில் அடையமுடியாத கதியை அடைந்தான், இது நிச்சயம் முற்காலத்தில் அரசர்கள் எவனை அணுகி உபசரித்து மகிழ்விப்பார்களோ வீரசயனத்தில் படுத்திருக

கிறஅவனைக கழுகுகள நாறபககஙகளிலுமவநது நாடுகினறன எவனை
முனபு மஙகையாகள மனததைககவரும விசிறிகளால வீசுவாாகளோ
அவனை இபபொழுது பக்ஷிகள சிறகுககாறறுககளால வீசுகினறன
நீணடகைககளுளளவனும பலசாலியும உணமையான வலலமை
யுளளவனுமான இநததுாயோதனன ஸிமமததினுல யானைபோ
யுததததில பீமஸேனனுல விழுமபடி - செயயபபடடுப படுததிரு
கிருன கிருஷணு ! கதையை நனருகத துடைததுககொணடு [1] பீ
ஸேனனுல கொலலபபடடிருககிறவனும ரகதததினுல நனைககபபட
வனும படுததிருபபவனுமான துாயோதனனைப பாா கேசவ ! மக
பாகுபலமுளளவனுன எவன முனபு பதினோ அக்ஷௌஹிணிகளை
அழைததுவநதானே அவன இபபொழுது யுதததில அநீதியினு
நாசமடைநதான பெரியவிலலையுடையவனும மஹாபலசாலியுமா
இநதத்துாயோதனன ஸிமமததினுல புலி தளளபபடுவதுபோல
பீமஸேனனுல தளளபபடடுப படுததிருககிறுன சிறுவனும மநத
களை அடைநதவனும மநதனுமான இவன விதுரரையும பிதாவையு
அவமதிதது விருததாகளுடைய அவமானததினுல மிருதயுவினுடை
வசததைஅடைநதான பூமியானது எவனுடையவசததில சததுருக
ளிலலாததாகப பதினமூனறு வருஷகாலமிருநததோ அபபடிபபட
அரசனுன எனபுததிரன கொலலபபடடுப பூமியிலபடுததிருககிறுன
விருஷணிகுலததிலுதிததவனே ! கிருஷணு ! பூமியைத தாததரா
டிரனுல ஆளபபடடதாகவும யானைகளாலும பசுககளாலும குதிரை
களாலும நிறைநததாகவும கணடேன ஆனுல, அதனை நெடுஙகால
நான பாாககவிலலை மஹாபாகுபலமுளளவனே ! அதேபூமியை இப
பொழுது அனயாகளாலாளபபடடதாகவும யானைகளாலும பசுககளா
லும குதிரைகளாலும விடுபடடதாகவும பாாககிறேன மாதவ ! நான
எதறகாகப பிழைததிருககிறேன ? இநதஸதிரீகள யுததரஙகததில
கொலலபபடடிருககினற சூராகளைச சூழநதிருபபதும எனபுததிர
னுடைய வதததைககாடடிலும அதிககஷடமானதுமான இதைபபாா
கிருஷணு ! விரிததகூநதலையுடையவளும அழகிய இடையையுடைய
ளும பொனனுலாகிய வேதிககு ஒபபானவளும துாயோதனனுடைய
தோளநடுவை அடைநதவளுமாயிருககினற லக்ஷமணனுடைய
தாயைபபாா நலலமனமுளளவளான இநதசசிறுபெண, முனபு பெரிய
தோளகளுளளவனுன துாயோதனன ஜீவிததிருககுமகாலததில
அழகியகைகளையுடையவனுன அநதத் துாயோதனனுடைய இருகை

[1] ஒருசொல விடபபடடது

ரயுமடைந்து சுகித்தாள், நிச்சயம் யுத்தத்தில் பேரனோடுகூட்க
ரல்லப்பட்டிருக்கின்ற புத்திரனைப் பார்க்கின்ற என்னுடைய இவ
ளமானது ஏன் நூறு துணுக்காகச் சிதறிப்போகவில்லை? இக்கு
ாதவளும் அழகிய தொடைகளுள்ளவளுமான (இவள்) ரக்தத்தால்
ருக நனைக்கப்பட்டிருக்கின்ற புத்திரனை முகர்ந்து (பார்த்துக்)
ரண்டும் துரியோதனனைக் கையினால் நாற்பக்கத்திலும் தடவிக்
ரண்டுமிருக்கிறாள் நல்ல மனமுள்ளவளான அவள் பர்த்தாவைப்
றித் துக்கப்படுவளா? கொல்லப்பட்டிருக்கின்ற புத்திரனைப்பற்றி
க்கிப்பளா? அவள் (பர்த்தாவையும்) புத்திரனையும் நேரில்பார்த்து
படிப்பட்ட நிலைமையை அடைந்தவளாக விளங்குகிறாள் மாதவ!
ட்கணங்களையுடையவளான இவள் இரண்டு கைகளாலும் தன்
லயிலடித்துக்கொண்டு வீரனான குருராஜனுடைய மார்பில் விழு
ள் வெண்டாமரைபோன்றவளும் செந்தாமரைமலரின் நடுவி
ள காந்திக்குச் சமமான காந்தியையுடையவளும் இரக்கப்பட்த
கவளுமான இந்தப்பெண், மகன் கொழுநன் இவர்களின் முகத்
த துடைத்துக்கொண்டு விளங்குகிறாள் சாஸ்திரங்கள் ஸத்யமா
ருக்குமாகில் அவ்வாறே வேதங்களும் ஸத்யமாயிருக்குமாகில்,
த அரசன் தன்தோளவன்மையால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட உலகங்
ர அடைந்தானென்பது நிச்சயம்

பதினேட்டாவது அத்யாயம்

ஸ்திரீவிலாப பாவம். (தொடர்ச்சி)

(காந்தாரி மாதவரிடம் புலம்பியது)

மாதவ! (யுத்தத்தில்) ச்ரமமடையாதவர்களுட யுத்தத்தில்
மஸேனனால் கதாயுத்தத்தினால் பெரும்பான்மையாகக் கொல்லப்பட்
ர்களுமான என்னுடைய நூறு பிள்ளைகளையும் பார் பிள்ளைகள்
ரல்லப்பட்டவர்களும் சிறுமிகளுமான என்னுடையமருமக்கள் கூந்
விரித்துக்கொண்டு போர்க்களத்தில் நான்குபக்கத்திலும் ஓடுவது
ரக்கு இப்போது அதிகமான துக்கமன்றோ? பூஷணங்களையணிந்த
ல்களாலே உப்பரிகைகளில் ஸஞ்சரிக்கின்றவர்களான என் மருகி
ர்கள் இப்பொழுது ரக்தத்தால் நனைந்திருக்கின்ற இந்தப் பூமியை
டம்பினால் தொடுகின்றார்கள் துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்களும்
ங்கொண்டவர்கள்போலச் சுழலுகின்றவர்களுமான இந்தப் பெண்
கழுகுகளையும் நரிகளையும் காக்கைகளையும் பிரயாஸத்தினால் ஓட்

டிககொணடு திரிகினறாாகள பிடியில அடஙகும இடையுள்ளவரு
தோஷமறற அஙகஙகளுளளவளுமான இநத வேறொருபெண சே
மான யுததகளததைககணடு அதிக துககததுடன கீழே விழுகிறு
மஹாபாகுபலமுளளவனே! ராஜபுததிரியும லக்ஷமணனுககுத தா
க்ஷததிரியபபெணணுமான இவளைபபாாதது எனமனததிறகு ஆறு
உணடாகவிலலை வேறுன இநதப் பெணகள பூமியில கொலலபபட
ருககினற உடனபிறநதாாகளையும தகபபனமாாகளையும பிளளைக
யுமபாாதது (அவாகளின) மிகபபெரிய புஜஙகளைப பிடிததுககொண
நாறபககஙகளிலும விழுகிறாாகள பகைவரால ஜயிககபபடாதவனே
பயஙகாமான யுததததில உறவினாகள கொலலபபடடவாகளான
வயதிலுளள மாதாகள பிராயமசெனறமாதாகள இவாகளின அழு
கையக கேள நீணட கைகளையுடையவனே! ரதஙகளின கூடுகளை
கொலலபபடட யானை குதிரைகளுடைய சரீரஙகளையும பிடித
கொணடு ஶ்ரமததாலும மோகததினுலும பீடிககபபடடு நிறகி
ஸதிரீகளைப பாா கிருஷண! மறறொருததி, உடலினினறுஅறுககப
டதும அழகிய குணடலஙகளுடனகூடியதும உயாநத மூககுள்ள
மான தனபநதுவினுடைய தலையை (கையில) எடுததுககொணடு
கிறுள, பாா தோஷமறறவனே! ஜனாததன! தாமராஜனுல நம
டைய இநத வமசம நாசமபணணபபடடமையால தோஷமறற
ளான இநதப பெணகளாலும புணயமகுறைநதவளான எனனு
பூாவஜனமததில அதிகமான பாவம பணணபபடடதெனறெண
கிறேன வருஷணிவமசததிலுதிததவனே! நலவினை தீவினை
விரணடுககும அழிவிலலை யௌவனபபிராயம வநதவாகளும,
கிய கொஙகைகளும முகஙகளுமுளளவாகளுமான இநதப்பெணகளை
பாா மாதவ! நறகுலஙகளிலுதிததவாகளும வெடகமுளளவாக
கறுதத இமைமயிாகளையும விழிகளையும கூநதலகளையுமுடைய
ளும அனனபக்ஷிபோலக தழுதழுததுபபேசுகிறவாகளும துகக
லும சோகததாலும அதிகமதிமயககமகொணடவாகளுமான
தபபெணகள ஸாரஸபபேடுகளபோல அலறிககொணடு கீழேவிழு
விடடாாகள, பாா, செநதாமரை மலரைபபோனற கணகளையு
வனே! கிரணஙகளுடனகூடின இநத ஸூாயன மலாநத தாமரைப
களபோலப பிரகாசிககினறவையும தோஷமறறவையுமான பெண
டையமுகஙகளை வாடடுகிறுன வாஸுதேவ! மதயானைபோல அ
காரமுளளவாகளும பொறாமையுளளவாகளுமான என புததிரா
டைய அநதபபுரஸதிரீகளை இபபொழுது ஸாமானியஜனஙகளும ப

னருாகள கோவிநத ! ஈனருகஹோமமசெயயபபடட அகனிகள
பாலப பூமியில ஜவலிபபவைகளும ஏனபுததிராகளுடையவைகளு
ான நூறுசநதிரபபிரதிமைகளுடனகூடின இநதககேடகஙகளையும
ஒாயனபோல ஜவலிககினற தவஜஙகளையும பொறகவசஙகளையும
பானமயமானகழுததணிகளையும தலைபபாகைகளையும பாா சததுருக
ளைக கொலலுகினறவனும சூரனுமான பீமனுலே இதோ துசசா
னன, ரகதமகுடிககபபடட எலலா அஙகஙகளுடனுங கூடினவனுக
ததததில தளளபபடடுப படுததிருககிருன மாதவ! சூதாடடததா
ணடான கலேசஙகளை நினைததுத திரௌபதியினுல தூணடப
டட பீமஸேனனுல கதையினுல (தளளபபடட) என புததிரனைப
ாா ஜனாததன ! பாாதாவுககும காணனுககும பரியததைசசெயய
ருபபமுளள இநதததுசசாஸனனுல சூதாடடததால ஜயிககபபடட
ாஞசாலியானவள, 'ஓ! பாஞசாலி ! ஸஹதேவனேடும நகுலனேடும
ாஜுனனேடுஙகூடவே அடிமையாகிவிடடாய எமமுடைய அரண
னையில சீககிரமாக நுழை' என று ஸபையில சொலலபபடடாள
ருஷண ! பிறகு, நான, அபபொழுது துாயோதனராஜனைபபாாதது,
ுததிர ! மருதயுபாசமாக அனுபபபபடடிருககினற திரௌபதியை
டடுவிடு இநத உனமாமனை மிகக கெடடபுததியுளளவனெனறும
லகபபிரியனெனறும தெரிநதுகொள புதா ! இவனைச சீககிரமவிடடு
டடுப பாணடவாகளோடு ஸமாதானஞசெயதுகொள கெடடபுததி
ளளவனே ! கொளளிககடடைகளால யானையைச சுடுவதுபோலக
ாமையான வாககாகிற நாராசஙகளாலே அதிககோபமுளள பீமஸே
னைத துனபமசெயகிருய நீ (அவனை) அறியவிலலை' எனறுசொன
னன அவவாருன அநதவாககுசசலயஙகளை மனததில தரிததுக
காணடவனும இரகசியததில குரோதமுளளவனுமானபீமன ஸாபப
னது பெரிய காளைகளினமீது விஷததைக ககருவதுபோல
நதத துரியோதனன முதலான கௌரவாகளினமீது (குரோதமா
ற) விஷததைக ககினன ஸிமமததினுல பெரிய யானை கொலலப
டுவதுபோலப பீமஸேனனுல கொலலபபடட இநதத துசசாஸனன
ரியகைகளை விரிததுககொணடு படுததிருககிருன அளவுககு
ஞசின கோபஙகொணடவனன பீமஸேனன குரோதததினுல யுத
ததில துசசாஸனனுடையரகததததைக குடிததானுதலால மிகவும
யஙகரமான காரியததைச செயதான

பததோனபதாவது அதயாயம

ஸதிரீவிலாபபாவம. (தொடர்ச்சி)

(காந்தாரி புலம்பலின் தொடர்ச்சி)

மாதவ! கறறறிநதவாகளால நனகு மதிககபபடடவனும எ
னுடைய புததிரனுமான இநத விகாணன பீமனால நூறுதுணடா
செயயபபடடுப பூமியில படுததிருககிருன மதுஸூதன! ச
காலததில காாமேகததால சூழபபடட சநதிரனபோல விகாண
யானைகளுடையமததியில கொலலபபடடவனுகப படுததிருககிரு
விறபிடிததததினுலேயே உணடுபணணபபடட தழுமபுளளதும பெரி
மான இவனுடைய கையுறையுடனகூடின கையானது, தினனககருதி
கழுகுகளால அதிகபபிரயாஸததினுல துணடாடபபடுகிறது மாத
சிறுபிராயமுளளவளும இரககபபடததககவளுமான இவனுடை
மனைவி, மாமஸததைத தினனவிருமபிய கழுகுகளையும காககைக
யும ஓயாமல ஓடடுகிருள ஆனால, இயலவிலலை புருஷோததம
மாதவ! யெளவனமுளளவனும் தேவனுககு ஒபபானவனும ஸ
மாக வஸிததவனும ஸுகததுககுத தகுநதவனுமான விகாணன பு
திகளில படுததிருககிருன காணிகளாலும நாளீகங்களாலும நா
சஙகளாலும யுததததில உயிாநிலைகள பிளககபபடடவனும பா
களுள சிறநதவனுமான இவனை லக்ஷ்மியானவள இனனும வி
விலலை யுததததில பகைவாகளுடைய கூடடததைக கொலலுகிற
ஞன இநதததாமுகன, யுததததில சூரனும பிரதிஜஞையைபபரி
லனம செயயபபோகிறவனுமான பீமனால கொலலபபடடு நிமிாந
படுததிருககிருன கிருஷணு! அபபா! துஷடமிருகஙகளால பாதிக
அதிகம தினனபபடடிருககிற அவனுடைய இநதமுகமான
ஸபதமியில சநதிரனபோல விளஙகுகிறது கருஷணு! யுததததி
சூரனுன இநதத தாமுகனுடைய இபபடிபபடட முகததை
பாா அபபடிபபடட எனனுடைய புததிரன எவவாறு சததுரு
களால கொலலபபடடுப புழுதிகளைக கவவுகிருன காணடறகின
வனே! எவனுடைய யுததததில எதிாததுநிறபவன ஒருவனுமஇல
யோ தேவலோகததை ஜயிததவனுன அநதததாமுகன எவவா
சததுருககளால கொலலபபடடான? மதுஸூதன! திருதராஷ
ருடைய புததிரனும விலலாளிகளுககு உபமானமாக இருபபவனு
கொலலபபடடுப பூமியில படுததிருபபவனுமான இநதச சிதத

ஸேனனைப் பார் சித்திரமான மாலைகளையும் ஆபரணங்களையும் அணிந்தவனான அந்தச் சித்திரஸேனனைச் சோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிற யுவதிகள் அழுதுகொண்டு ஊனுண்ணும்ஜந்துக்களின் கூட்டங்களோடு சூழ்ந்திருக்கின்றார்கள் கிருஷ்ணா! பெண்களுடைய இந்தஅழுகையொலியும் துஷ்டமிருகங்களுடைய காஜனமும் ஆலோசிக்குங்கால், எனக்கு அதிக ஆச்சரியமாகத் தோன்றுகின்றன மாதவ! யௌவனமுள்ளவனும் சிறந்தவனும் எப்பொழுதும் உத்தம ஸ்திரீகளால் அடையப்பட்டவனுமான இந்த விவிம்சதியானவன் கொல்லப்பட்டுப் புழுதிகளில் படுத்திருக்கிறான் பாணங்களால் பிளக்கப்பட்ட கவசத்தையுடையவனும் வீரனும் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டவனுமான விவிம்சதியைக் கழுகுகள் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றன [1] கிருஷ்ணா! பார் சிறந்த வீரனான அந்தவிவிம்சதி யுத்தத்தில் பாண்டவர்களுடைய படையில்பிரவேசித்து ஸத்புருஷர்களுக்குத் தகுதியான வீரசயனத்தில் படுத்திருக்கிறான் கிருஷ்ணா! புன்னகையுள்ளதும் அழகிய மூக்குடன்கூடியதும் அழகியபுருவங்களுள்ளதும் சந்திரனுக்கொப்பானதும் பார்க்க மிகஇனியதுமான விவிம்சதியினுடைய முகத்தைப் பார் விளையாடுகின்ற கந்தர்வனை ஆயிரமாயிரமாகத் தேவகன்னிகைகள் உபாஸிப்பதுபோலப் பலவாறாகத் தம் ஸ்திரீகளால் உபாஸிக்கப்படுகின்றவனும் பகைவரின் படைகளை அழிப்பவனும் சூரனும் யுத்தத்தில் திறமையுள்ளவனும் பகைவர்களை நாசம் செய்பவனுமான துஸ்ஸஹனை எவன் தாங்குவான்? அம்புகளால் சூழப்பட்டிருக்கிற துஸ்ஸஹனுடைய இந்தச் சரீரமானது, பூக்களுள்ளவைகளும் தன்மீது முளைத்தவைகளுமான கோங்கு மரங்களால் நாற்புறங்களிலும் நிறைக்கப்பட்ட மலைபோல விளங்குகின்றது துஸ்ஸஹன் உயிரை இழந்திருந்தும் பொன்மயமான மாலையினாலும் பிரகாசிக்கின்ற கவசத்தினாலும் அக்னியினால் சுவேதபர்வதம் விளங்குவதுபோல விளங்குகிறான்

இருபதாவது அத்யாயம்

ஸ்திரீவிலாபபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(காந்தாரி அழுகின்றமாதர்களைக் கண்ணபிரானுக்குக் காட்டியது)

கேசவ! தாசார்ஹ! எவனைப் பலத்திலும் சௌர்யத்திலும் தாவான அர்ஜுனனிலும் உன்னிலும் அரைமடங்கு அதிகமானவ

---

1 வேறுபாடம் கொள்ளப்பட்டது

ன்னென்றும் கொழுத்தசிங்கம்போல் வீர்யமுள்ளவனென்றும் சொல்லு கிறார்களோ, எவன் ஒருவனுக்கவே எவ்விதத்தினாலும் பிளக்கமுடியா என் புத்திரனுடைய சேனையைப் பிளந்தானோ, அந்த அபிமன்யு மற் வர்களுக்கு ம்ருத்யுவாக இருந்து தானே ம்ருத்யுவசத்தை அடைந்தான் கிருஷ்ண! அளவற்ற தேஜஸ்ஸையுடையவனும் அ ர்ஜுனனுடையகுமாரனுமான அந்தஅபிமன்யு கொல்லப்பட்டிருந்து ஒளியானது தணியவேஇல்லை என்று நான் எண்ணுகிறேன் புகழ் பட்டவனும் சிறுமியும் காண்டீவத்தை வில்லாகக்கொண்ட அர்ஜுன னுக்கு மருமகளுமான இந்த விராடபுத்ரி, கொல்லப்பட்டிருக்கிற வீ னை தன் கணவனைப் பார்த்துத் துக்கிக்கிறாள் கிருஷ்ண! மனைவியா இந்த விராடபுத்ரி ஸமீபத்திலிருக்கிற அந்தக் கணவனை நாடிக் கை னால் தடவிக்கொடுக்கிறாள் நல்லமனமுள்ளவளும் ஆசைப்பட தக்க ரூபமுள்ளவளுமான இந்த உத்தரையானவள், மலர்ந்தகமல் போன்றதும் சங்குபோலத்திரண்டிருக்கும் கழுத்தையுடையதுமா அந்த அபிமன்யுவினுடைய முகத்தைமோந்து கட்டிக்கொள்ளுகிறா கோபமுள்ளவளான இவள், முன்பு லஜ்ஜையுள்ளவளாகவும் ம மயக்கம் மிஞ்சினவளாகவும் இவனை ஆலிங்கனம் செய்துகொள்ளவ கிருஷ்ண! ரக்தத்தினால் நன்றாகப் பூசப்பட்டதும் ஸ்வர்ணத்தினா அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான அவனுடைய கவசத்தைக்கழற்றிச ரத்தை எல்லாப்பக்கத்திலும் பார்க்கிறாள் கிருஷ்ண! சிறுபெண்ணு அவள் அவனைப்பார்த்துக்கொண்டே உன்னைநோக்கி, 'புண்டரீக க்ஷரே! உமக்கு ஸமமான கண்களையுடையவரும் பலத்திலும் வீ யத்திலும் உம்மை ஒத்தவருமான இவர் வீழ்த்தப்பட்டார் தோ மற்றவரே! தேஜஸ்ஸினாலும் அவ்வாறே ரூபத்தினாலும் உமக்கு ம் வும் ஒப்பான வீரர் தள்ளப்பட்டுப் பூமியில் படுத்திருக்கிறார்' என் கூறுகிறாள் (உத்தரை பின்னும் அபிமன்யுவைப்பார்த்து,) 'அதி மென்மையானவரும் கம்பளங்களிலும் தோலிலும்படுக்கிறவருமா உம்முடையசரீரமானது இப்பொழுது பூமியில் வருத்தத்தை அடை யாமலிருக்கிறதா? யானைத்துதிக்கை போன்றவைகளும் நாணகயி மோதுவதினால் கடினமான தோல்களுள்ளவைகளும் பொன்மயமா தோள்வளைகளுள்ளவைகளும் நீண்டிருக்கின்றவைகளுமான இருபு களையும்பரப்பிக்கொண்டு பலவாறு தேகப்பயிற்சிசெய்து சிரமத்தின ஸுகமாகத் தூங்குகிறவர்போலப் படுத்திருக்கிறீர், இதுநிச்சயம் இ வாறு புலம்புகின்றவளும் துன்பமுள்ளவளுமான என்னைப்பார்த் நீர் ஏன் மறுமொழிசொல்லவில்லை? உமது விஷயத்தில் நான் ஒரு

ற்றும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை ஏன் என்னைப்பார்த்து மறுமொழி
சொல்லாமலிருக்கிறீர்? நாதரே! முன்பு நீர் என்னைத்தூரத்தினின்று
பார்க்கும்போதே ஸல்லாபம் செய்வீரே? நான் குற்றஞ்செய்ததாக
நினைக்கவில்லை ஏன் என்னைப் பார்த்து மறுமொழி சொல்லவில்லை?
பூஜ்யரே! பூஜிக்கத்தக்கவளான ஸுபத்ரையையும் தேவர்களுக்குஒப்
பான இந்தத் தகப்பனமார்களையும் துக்கத்தினால் எளியவளான என்னை
யும் விட்டுவிட்டு நீர் எங்கேபோகப்போகிறீர்?' என்று ரக்தத்தினால்
நனைக்கப்பட்டிருக்கின்ற அவனுடைய கேசங்களைக் கையினால் உயர்
த்தெடுத்து மடியில் அவனுடைய முகத்தைவைத்துக்கொண்டு உயிரோ
டிருப்பவனைப்போல் வினவுகிறாள். பின்னும், அவள், 'வாஸுதேவ
ருக்கு மருகரும் அர்ஜுனருக்குப் புத்திரருமான உம்மை யுத்தமத்தி
யிலிருக்கும்பொழுது இந்த மகாரதர்கள் எவ்வாறு கொன்றார்கள்?
எவர்களால் நான் விதவையாகச்செய்யப்பட்டேனோ க்ரூரமான கார்
யத்தைச்செய்தவர்களான அந்தக்கிருபரையும் கர்ணனையும் ஜயத்ர
தனையும் துரோணரையும் துரோணபுத்திரரையும் நிந்திக்கவேண்டும்
பாலரும் ஸஹாயமற்றவருமான உம்மைச் சூழ்ந்துகொண்டு கொன்ற
வர்களும் அனேகர்களுமான எல்லாரதிகச்ரேஷ்டர்களுடைய மனமும்
அப்பொழுது எவ்வாறு துணிந்தது? வீரரே! நாதனுள்ளவரான
நீர் பாண்டவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்
பொழுதே அநாதனைப்போல் எவ்வாறு மரணத்தை அடைந்தீர்?
யுத்தத்தில் அனேகர்களால் கொல்லப்பட்ட உம்மைப்பார்த்து வீர
ரும் புருஷச்ரேஷ்டரும் பாண்டுநந்தனருமான உம்முடைய பிதா எவ்
வாறு ஜீவித்திருக்கிறார்? செந்தாமரை மலர்போன்ற கண்களை உடை
யவரே! பார்த்தர்களுக்குப் பெரிதான ராஜ்யலாபமும் சத்துருக்
களுக்கு நேர்ந்த அவமானமும் நீர் இல்லாவிடில் மகிழ்ச்சியை உண்டு
பண்ணு. தர்மத்தினாலும் மனவடக்கத்தினாலும் உம்மால் சஸ்திரங்
களால் தேடப்பட்டிருக்கிறலோகங்களுக்கு நானும் விரைவாகப் பின்
தொடர்ந்து வரப்போகிறேன் அவ்விடத்தில் என்னை எதிர்பாரும்
துர்ப்பாக்கியமுள்ளவளான நான் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டிருக்கிற
உம்மைப்பார்த்தும் ஜீவித்திருப்பதினால் காலம் வராமலிருக்கும் தரு
ணத்தில் ஒரு பிராணியினாலும் மரணமடைவது ஸாத்யமாகாது புரு
ஷோத்தமரே! இப்பொழுது நீர் பிதருலோகத்தைஅடைந்து என்
னைப்போன்ற வேறு எந்தப்பெண்ணைநோக்கி இன்பமானதும் புன்
னகையுடன்கூடியதுமான வாக்கினால் அழைக்கப்போகிறீர்? சிறந்த
ரூபத்தினாலும் புன்சிரிப்புடன்கூடினவாக்கினாலும் ஸ்வர்க்கத்தில் அப

ஸாஸுகளுடைய மனஙகளைக கலககபபோகிறீா , நிசசயம, ஸுபது
புதரரே ! புணயமசெயதவாகளுககுரிய லோகஙகளை அடைநது ஆ
ஸாஸுகளோடு சோநது விளையாடிககொணடிருககிற நீா ஸமயததி
எனனுடைய நலலகாாயஙகளை நினைததுககொளளும வீரரே ' இ
வுலகில்-எனனுடன உமககு இநத ஆறுமாதகாலம வரையிலதா
வாழ்ககை ஏறபடுததபபடடது ஏழாவது மாதததில நீா மரணத
அடைநதுவிடடீா ' எனறு இவவணணம வசனததைச சொலலுப
ளும துககமுளளவளும எணணம வீணானவளுமான இநத உத
ரையை மதஸயராஜனுடைய வமசததைசசோநத ஸதிரீகள விலக்
கிறாாகள துனபமுறறவளான இநத உததரையை மிகக து
பததை அடைநதவாகளான ஸதிரீகள தாஙகளாகவே இழுத
விலககி, கொலலபபடடிருககிற விராடனைககணடு அலறுகினறனா
புலமபுகினறனா துரோணருடைய அஸதிரஙகளாலும பாண
களாலும அறுககபபடடவனும ரதததிலை நசுககபபடடவனு
படுததிருபபவனுமான விராடராஜனை இநதககழுகுகளும நரிகளு
காககைகளும மிகுதியாகக கொததுகினறன பக்ஷிகளால கொ
தபபடுகினற விராடனைக கறுதத கணகளையுடையவாகளும வயஸ
முறறவாகளுமான ஸதிரீகள, பக்ஷிகளைததடுததுப பாதுகாபபதறகு
சகதியுளளவாகளாகவிலலை வெயயிலால வாடடபபடடவாகளு
ஆயாஸததுடன கூடியவாகளுமான இநதமாதாகளுடைய சிரமத
லை நிறமமாறியிருககிற முகஙகளுடைய நலலருபமானது அழி
திருககிறது மாதவ ! உததரனையும அபிமனயுவையும காமபோ
ஜன ஸுதக்ஷிணனையும அபிமனயுவினாலை அடிககபபடடவனு
இனியதோறறமுளளவனும போாததலைபினநடுவில படுததிருப
வனுமான லக்ஷமணனையும பாா .

இருபததோராவது அதயாயம

ஸதிரீவிலாபபாவம் (தொடர்ச்சி)

(காந்தாரி கர்ணன்மனைவியரைக் காட்டியது)

மகாவிலலாளியும மகாரதனுமான இநதககாணன, யுததத்தி
எரியும நெருபபு அவிககபபடுவதுபோல அாஜுனனுடைய தேஜ
லை அவிககபபடடுப படுததிருககிறான அநேக அதிரதாகளை
கொனறு பூமியில விழுநதவனும படுததிருபபவனும ரகத

பருககுப பரவியிருககும அஙகஙகளுளளவனும ஸூாயனுககுப
ததிரனுமான காணனைப பாா பொறுமையுளளவனும தீாகக ரோஷ
ளளவனும பெரிய விலலைபபிடிததவனும மஹாரதனும சூரனுமான
ணன யுததததில அாஜுனனால கொலலபபடடுபபடுததிருககிறான.
ருஷோததம! மஹாரதாகளான எனனுடைய புததிராகள யூத
தியை முனனிடடுககொணடு யானைகள யுததம செயவதுபோலப
ணடவாகளிடததிலிருநது உணடான பயததினால எவனை முன
டடுககொணடு யுததம செயதாாகளோ, சிஙகததினால புலியும மத
னையினால மறறொருயானையும வீழததபபடுவதுபோல யுதததததில
வயஸாசியினால வீழததபபடடவனும யுததததில சூரனும கொல
பபடடவனுமான அநதககாணனை அவனுடைய இநத ஸதிரீ
ா, விரிககபபடடிருககினற கூநதலையுடையவாகளாக நாறபுறங
ரிலும சூழநதுகொணடிருககிறாாகள மாதவ! தாமராஜனான யுதிஷ
ன எவனிடததினினறு எபபொழுதும பயநதவனாக (அவனை),
னததுககொணடே பதினமூனறு வருஷகாலம நிததிரையை
டையவிலலையோ, சததுருககளால இநதிரன வெலலபபட முடியா
துபோலப பகைவாகளால யுததததில வெலலபபடமுடியாதவனும
ாழநதுவிடடெரிகினற ஊழிததீபபோனறவனும இமயமலைபோல
கக உறுதியுடன நிறபவனுமான அநதககாணன,முனபு தாாததன
ககு ரக்ஷகனாக இருநது (இபபொழுது) காறறினால முறிககபபடட
மபோல அடிததுததளளபபடடுப பூமியில படுததிருககிறான.
நதபபூமியானது தேருருளையைவிழுஙகினமையால ஆசாாயசாப
னது உனனைத தொடாநதுவிடடது, இதுநிசசயம அககாரணதது
ல யுததமணடலததின மததியில தனஞசயனால பாணததினால
னுடைய தலை அபகரிககபபடடது' எனறு அடிககடி புலமபுகிற
ளும தீனமாக அழுபவளும பூமியில விழுநதவளுமான விருஷஸேன
டைய தாயான காணனுடைய மனைவியை நீ பாா ஸவாணததினால
ழககபபடட கசசையையுடையவனும மகாபாகுபலமுளளவனும
பீரமான பலததுடனகூடினவனுமான காணனைப பாாதது இநத
ஷேணனுடைய தாயானவள மிகக வயஸனததினால பீடிககப
டடவளாகவுமகதறுகினறவளாகவும பிரஜஞையறறுக கீழேவிழுநது
டாள ஆ! ஆ! கஷடம நாறபககததிலும சரீரஙகளைத தின
ற மிருக பக்ஷிகளால மஹாதமாவான காணன சிறிது மிகுநதிருக
படி செயயபபடடானனறோ? இவன கிருஷணபக்ஷசதுாததசியில
திரனபோலப பாாகக விருமபததககவனாயிலலை புததிரவததி

ஞல நனகு வாடடபபடடவளும பூமியில விழுநதிருபபவளும ப
படியும எழுநதிருநது மனமெலிவுறறவளுமான அபபடிபபடட இ
ஸுஷேணனுடைய மாதாவானவள கானனுடைய முகததை ந
புறஙகளிலும மோநதுபாரதது அதிகமாக அலறுகிறள

——

இருபததிரணடாவது அததயாயம

ஸதிரீவிலாபபாவம. (தொடர்ச்சி)

(காந்தாரி, பாஹ்லீகள் முதலானவர்களேயும் அவர்களின் மங்கையரையும் காட்டியது)

பீமஸேனனுல கீழே விழததபபடடவனும சூரனும தார
விருககிற பநதுஜனஙகளுளளவனும பநதுககளிலலாதவன போ
வனுமான அவநதிதேசாதிபதியைக கழுகுகளும நரிகளுமபக்ஷிக
றன மதுஸூதன ! சூராகளுககுத தானபததைசசெயது வீரசய
தில படுததிருபபவனும ரகததததிஞல நனைககபபடடிருபபவனுமா
அநத அவநதிதேசாதிபதியைப பார அவனே நரிகளும கழுகுக
பறபலவிதமான மாமஸாசிகளுமஅநதஅநத வழியிஞல இழுககினற
காலததின வேறுபாடடைபபார! வீரசயனததில படுததிருபபவ
சூரனும அழுகையை உணடுபணணுகினறவனுமானஅவநதிதேச
பதியை மஙகையாகள அழுதுகொணடு நாறபககஙகளிலுமசூழநது
கினறாகள கிருஷண ! பராதீபனபுதருரம பெரிதானவிலலேயுடை
வருமபீமனுலகொலலபபடடிருபபவருமநனருக உறஙகுகினறபுலி
னறவரும நலலமனமுளளவருமான பாஹலீகரைபபார கொலலப
டிருநதும இநதபபாஹலீகருடைய முகததினவாணமானது பௌ
மாஸியில உதித்திருககினற பூரணசநதிரனுடையகாநதிபோல மிச
பிரகாசிககினறது புததிரசோகததால வாடடபபடடவனும பிர
ஞையைப பாதுகாககினறவனும இநதிரகுமாரனுமான அாஜுன
யுததததில விருததக்ஷததிரனகுமாரனுன ஜயத்ரதன கொலலப
டான ஸதயததைப பாதுகாகக எணணஙகொணட அாஜுன
பதினெரு [1]சமுஸேனைகளைககொனறு கொலலபபடடவனும மஹ
மாககளால காபபாறறபபடடிருநதவனுமான இநத ஜயதரதனைப
ஜனாதன ! ஸிநதுதேசததிறகும ஸௌவீரதேசததிறகும நாத
இருப்பவனும கொழுபபுமிககவனும உறுதியானமனமுளளவனும

1 ஆதிபாவம் ௩௧-ம பககததிறகாணக

த்ரதனை நரிகளும் கழுகுகளும் தின்னுகின்றன. அச்சுத! காதல
னவியரால் ரக்ஷிக்கப்படுகின்ற இந்தஜயத்ரதனைப் பயங்கர
னவிலங்குகள் பள்ளமான காட்டிற்கு அருகில் இழுக்கின்றன மஹா
ருபலமுள்ளவனை இந்தஜயத்ரதனை ஸிந்து, ஸௌவீரம், காம்
ராஜம், காந்தாரம், யவனம் ஆகியநாட்டினரான இந்தமாதர்கள் பார்த்
க்கொண்டு நாற்புறங்களிலும் சூழ்ந்து நிற்கின்றார்கள் ஜனார்த்தன!
ப்பொழுது ஜயத்ரதன் திரௌபதியை எடுத்துக்கொண்டு கேகயர்க
ாடு ஓடினானோ அப்பொழுதே இவன் பாண்டவர்களால் கொல்லப்
த்தக்கவன் பாண்டவர்கள் துச்சலையைக் கௌரவித்தமையா
ாரோ அப்பொழுது ஜயத்ரதன் விடப்பட்டான்? கிருஷ்ண! அவர்
இப்பொழுது ஏன் அவளைக் கௌரவிக்கவில்லை? சிறுமியான என்
ரியானவள் ஸைந்தவனைக்குறித்துத் துக்கிக்கின்றவளாக அதிக
த்த தடுமாற்றமுற்றவள்போலவும் பாண்டவர்களை நிந்திக்கின்றவள்
ாலவும் தன்னைமாய்த்துக்கொள்ள முயலுகிறாள் கிருஷ்ண! சிறுமி
ன என்பெண்ணும் விதவையாகி, என் நாட்டுப்பெண்களும் நாதனை
ழந்தவர்களானார்கள் எனக்கு இதைவிட மேற்பட்ட துக்கம் என்ன
ண்டாகப்போகிறது? ஆ! ஆ! நாயகனது தலையைக்காணமல்
ங்குமங்கும் ஓடுகின்றவளும் சோகத்தையும் பயத்தையும் விட்ட
போயிருக்கின்றவளுமான துச்சலையைப் பார் கஷ்டம்! எவன்,
ரனிடத்தில் பேராவலுள்ள எல்லாப்பாண்டவர்களையும் தடுத்
னோ அந்தஜயத்ரதன் மிகுந்திருந்த சேனைகளைக் கொன்று தானும்
ந்தயுவசத்தை அடைந்தான் மதயானையைப்போன்றவனும் வீர
ம் எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்கப்படத்தகாதவனுமான அவனை நாற்
ங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டு சந்திரனைப்போன்ற முகமுள்ள இந்தப்
ண்கள் அழுகின்றார்கள்

இருபத்துமூன்றாவது அத்யாயம்
ஸ்திரீவிலாபபர்வம் (தொடர்ச்சி)

ர்தாரி பீஷ்மர் முதலானவர்களுடைய குணங்களைக்கூறி அவர்களின்
சரீரங்களையும் அழுகின்றமாதர்களையும் காட்டியது)

அப்பா! யுத்தத்தில் தாமங்களை அறிந்தவனான தர்மராஜனால்
ால்லப்பட்டவனும் ஸாக்ஷாத் நகுலனுக்குமாதுலனுமான சல்யன்
தா படுத்திருக்கிறான் புருஷோத்தம! எல்லா விஷயத்திலும்

எவன எபபொழுதும உனனோடு போடடிபோடுவானே மஹாபலசா
யான அபபடிபபடட இநதமதரராஜன கொலலபபடடுப படுததிரு
கிறுன சொலலககருதுகிறவாகள ஜயதரதனவிஷயததிலாவது எ
விததாலாவது ஒருகுறறததைக கூறுவாகள மதரராஜகுமார
விஷயததில எவவாறு குறறததைக கூறுவாகள? ஐயா! யுததததி
காணனுடைய ரததததினமீதேறிக குதிரைகளை நடததுகினற இநத
சலயனுல அபபொழுது பாணடுபுததிராகளுககு ஜயம வருவதினபொ
ருடடுக காணனுடைய [1]தேஜோவதமசெயயபபடடது அநதோ! கு
டம பூரணசநதிரனபோல அழகிய காடசியுளளதும தாமரையித
போனற கணகளையுடையதும காககைகளாலே சிறிதுகொததபபட
தும காயமிலலாததுமான சலயனுடையமுகததைபபார கிருஷண
பொனபோனற காநதியையுடையவனுன இநதசசலயனுடைய வா
யினறு வெளிவநதிருபபதும புடமபோடட தஙகததுககு ஒபபா
காநதியுளளதுமான இநதநாவானது பக்ஷிகளால தினனபபடுகிற
யுதிஷடிரனுல கொலலபபடடவனும யுததததிலலமாததனும மத
ராதனுமான சலயனைக குலஸதிரீகள அழுதுகொணடு சூழநதுநிறகிறு
கள மிகக மெலலியவஸதிரததுடனகூடிய இநத க்ஷததிரியமாதாக
அலறிககொணடு புருஷஶரேஷடனும க்ஷததிரிய ஶரேஷடனும கீ
விழுநதிருபபவனுமான இநதசசலயனை அணுகிச சேறறிலஅமிழ
காளையைசசுறறித தலையீறறுபபசுககள நிறபதுபோல நானகுபககா
ளிலும சூழநதுகொணடு நிறகினறுாகள வருஷணிநநதன! ரக்ஷிக்
வனும சூரனும வீரசயனததில படுததிருபபவனும அமபுகளால
டாடபபடடவனுமான இநதச சலயனைபபார மலையை இருபபிட
ககொணடவனும பிரதாபசாலியும யானையினமாவெடடியைத தா
தவனும காநதியுளளவனுமான இநதபபகதததராஜன அடிததுத
ளபபடடுப பூமியிறபடுததிருககிறுன துஷடமிருகஙகளால தினன
படுகினற இவனுடையதலையிலிருககினற இநதபபொனமாலையான
தலைமயிரகளை விளஙகசசெயகினறதுபோலபபிரகாசிககினறது வ
ராஸூரனுடன இநதிரனுககு(நோநதது)போல இநதபபகதததனே
பாாததனுககு மயிரபொடிததலை உணடுபணணுகினறதும அதிய
மானதும மிகக அசசநதருவதுமானயுததம நடநததாம நீணட
களையுடையவனுன இநதப்பகதததன குநதிபுதரனுன தனஞசயனே
போாபுரிநது அவனைபபிராணஸமசயததை அடைவிததுக குநதிபுத
ரனுன அவனுல கொலலபபடடான செளாயததிலுமவீாயததிலும

1 மனததின் ஊககததைக கெடுததல

ததில எவருககுசசமானன ஒருவனுமிலலையோ யுததததில பயஙகர
ானகாாயததைதசசெயகினற அபபடிபபடட இநதபபீஷமாகொலலப
டடுப படுததிருககிறாா கிருஷண! யுகாநதததில காலததினால ஆகா
ததினினறு தளளபபடட ஸூாயனபோல (யுததபூமியில) படுத
ிருபபவரும ஸூாயனுடைய ஒளிபோனற ஒளியையுடையவரு
ான சநதனுபுததிரரைப பாா கேசவ! வீாயசாலியும நரஸூாயரு
ான இநதப பீஷமா, யுததததில சஸதரஙகளுடைய தாபததினால
தருககளைத தபிககசசெயது ஸூாயன அஸதமயததை அடைவது
பால அஸதமயததை அடைகிறாா சரதலபததை அடைநதவரும
ேதநதிரியரும (விரதததினினறு) நழுவாதவரும சூராகளாலகொட
பபடும வீரசயனததில படுததிருபபவருமான பீஷமரைப பாா.
வா காணிகளாலும நாளீகஙகளாலும சரஙகளாலும உததமமான
யனததைபபரபபி அதனமீதேறிச சரவணததில ஸகநதபகவான
டுததிருபபதுபோலப படுததிருககிறாா மாதவ! நஙகையினகடடளை
யககாபபவரும ஊாததுவரேதஸும மிககீாததியுடையவரும
ததததில நிகரறறவரும கஙகாபுததிரருமான இநதப பீஷமா பஞசி
ல நிரபபபபடாமல மூனறுபாணஙகளுடன கூடியதும காணட
ததைவிலலாககககொணட அாஜுனனால கொடுககபபடடிருககின
துமான உததமமான தலையணையைத தலைககு ஆதாரமாகவைததுக
காணடு படுததிருககிறாா ஐயா! தாமாதமாவும எலலாம தெரிநத
ருமான இநதபபீஷமா மரிககுமியறகையுளள மனிதராயிருநதும
தவனபோல இமமை மறுமைகளை அறிநதிருநததால உயிரை வைத
ிருககிறாா. சநதனுபுததரரான பீஷமா சததுருககளால அடிககப
டடு இபபொழுது படுததிருததலால யுததததில ஒருவனும ஸமாத
னலலன, கறறறிநதவனுமலலன, பராககிரமசாலியுமலலன, சூர
ம பாணடவாகளால கேடகபபடுகினறவரும தாமததை அறிநத
ரும, ஸதயவாதியுமான இநதப பீஷமராலே மாககோபாயமானது
ததததில தமமாலேயே சொலலபபடடது முழுதும நசிததுப
பானகுருவமசமானது எவரால மீணடும மேலஅபிவிருததிசெயயப
டடதோ மஹாபுததிசாலியான அநதப பீஷமா கெளரவாகளோடு
வமானதனத அடைநதாா மாதவ! தேவவிரதனெனனும பெய
ளளவரும தேவனுககொபபானவரும புருஷோததமருமான பீஷ
ா கொலலபபடடபிறகு கெளரவாகள எநதததாமததினால எதைக
ாணபபோகிறாாகள?

அாஜுனனுககுக கறபிபபவரும அவவாறே ஸாதயகிககு
சாாயரும கெளரவாகளுககு உததமகுருவும விழுநதிருககிறவரு

மான அநதத் துரோணரைப பார மாதவ! தேவர்ககளு
கெலலாம பரபுவான இநதிரனபோலவும *சுகராசாரயாபோலவு
மஹாவீரயமுளளவரான துரோணரும [1]நானகுவிதமான அஸதிர
ஙகளையும அறிநதிருககிறார எவருடைய அருளால பாணடுநந
னன பீபதஸுவானவன செயயமுடியாதகாரியததைச செயதாரோ
அவா கொலலபபடடுப படுததிருககிறார இவரை அஸதிரஙக
பாதுகாககவிலலை கெளரவாகள எவரைமுனனிடடுப பாணட
களை யுததததிறகு அழைததாரகளோ சஸதிரதாரிகளுள சிறநத
ரான அபபடிபபடட இநதத துரோணா சஸதிரததினுல வெடட
படடார சேனையை மிசசமினறி எரிககினற எவருடையகதியான
அகனியினுடையகதிபோலிருநததோ அவா கொலலபபடடு ஜவா
தணிநதநெருபபுபபோலப பூமியில படுததிருககிறார மாதவ! கொ
லபபடடிருநதும உயிரோடிருபபவாபோனற துரோணருடைய வி
பிடியும கையுறையும சிதறுமலிருபபனவாகக காணபபடுகினறன
கேசவ! ஆதியில நானமுகனிடததினினறு விலகாமலிருநத
போலச சூரரானஎவரிடததினினறு நானகுவேதஙகளும எலலாஅ
திரஙகளும விலகாமலிருநதனவோ சநதனபபூசசுககுரியவையு
வநதிகளால ஸதோததிரமசெயயபபடடவையும மஙகளகரமானவை
யும நூறுசிஷயாகளால அாசசிககபபடடவையுமான அவருடை
இநத இருகாலகளையும நரிகள இழுககினறன மதுஸூதன! து
பதபுததிரனுல கொலலபபடடிருககிற துரோணாருகில கிருபியா
வள துககததினுல அறிவழிநது மனநதளாநது உடகாாநதிருககிறு
அழுபவளும மனவருததமுளளவளும அவிழநத தலைமயிரையுடை
வளும தலைகுனிநதிருபபவளுமான அநதககிருபி, கொலலபபட
வரும சஸதிரதாரிகளுள சிறநதவரும பாததாவுமான துரோணர
கில உடகாாநதிருபபதைப பார கேசவ! திருஷடதயுமனனு
பாணஙகளால சவசம பிளககபபடட துரோணரைச சடையுள
வளும பிரமமசாரிணியுமான கிருபியானவள யுததபூமியில தைனய
துடன உபாஸிககிறுள மெளனமையானவளும கீாததியுளளவ
மான கிருபியானவ்ள, மனவருததமுறறவளாக யுததததில கொலல
படடிருககிற பாததாவினுடைய பரேதகருததியததிலுமமுயலகிறு
ஸாமகாகள விதிபபடி அகனிகளை மூடடிச சிதையை நாறபககஙக
ளும கொளுததித துரோணரை அதிலவைதது மூனறு ஸாமஙகளை
கானம செயகினறுாகள மாதவ! சடையுளளவாகளான இநத

1 ஆதிபாவ்ம, 526-ம-பககம குறிபபிறகாணக

ிரமமசாரிகள் சிதையை ஏறபடுததுகினறாரகள விறகளாலும சகதி
ளாலும ம்தநீடஙகளாலும மறறப பறபலபாணஙகளாலும அதிக
ிதஜஸவியான துரோணனை எரிககபபோகிறாாகள் அநதபபிரமம
ாரிகள் துரோணனை எடுததுககொணடு ஸாமகானம செயகினறா
ள, ரோதனததையும செயகினறாரகள மறறவாகள அநதஸதங
ளான மூனறு ஸாமஙகளால துதிககினறாரகள துரோணசிஷயாக
ரான பிராமமணாகள அகனியில அகனியைச சோததுத துரோ
ணனை அகனியில ஹோமமசெயது சிதையை அபரதக்ஷிணமாகச
சுறறிவநது அவவாறு கிருபியை முனனிடடுககொணடு கஙகையை
நோககிச செலலுகினறாரகள

இருபததுநானகாவது அதயாயம
ஸ்திரீவிலாபபாவம் (தொடர்ச்சி)

(காந்தாரீ பூரிஶ்ரவஸ்முதலியவர்களையும் அவர்களின் மனைவியரையும் காட்டியது)

மாதவ! ஸாதயகியினாலகொலலபபடடவனும பகககததில
அனேகபக்ஷிகளால கொததபபடுகிறவனுமான ஸோமதததனுடைய
குமாரனைப பார ஜனாததன! புததிரசோகததினால மிகவாடடப
படட ஸோமதததன சிறநத விலலாளியான யுயுதானனை நிநதிககிற
வனபோலக காணபபடுகிறான இகழபபடாதவளான இநதப பூரிஶ்ர
வஸின தாயானவள சோகததினால கவரபபடடவளாகப பாததா
வான [1] ஸோமதததனை ஸமாதானம செயகிறாள "மகாராஜரே!
பாககியததினால பயஙகரமானதும பாரதாகளுககு நாசததை உணடு
பணணுகினறதுமான இநதக கௌரவயுததமாகிற கோரமான யுகாந
ததைப பாராமலிருககிறீா யூபஸதமபமபோனற கைகளையுடைய
வனும வீரனும அனேக ஆயிரககணககாகத தக்ஷிணைகளைக
கொடுபபவனும அனேக யாகஙகளால தேவாகளைப பூஜிபபவனும
கொலலபபடடவனுமான புத்திரனைப பாக்கியத்தினால பாராம
லிருககிறீா மஹாராஜரே! ஸமுததிரததில ஸாரஸபபேடுகளுடைய
சபதததைபபோல யுததததில மருமககளுடைய கோரமான பல
விதப புலமபலைப பாககியததினால கேளாமலிருககிறீா புததிரர்களும
தனும கொலலபபடடவாகளான உமமுடைய இநத ஒற்றைநாடடுப
பெணகளும ஒறறையாடை உடுததவாகளும கறுததகூநதலை விரித

[1] அவள புலமபியது ஸமாதானம செயவதுபோலிருநதது

தவாகளுமாக நானகு பககஙகளிலும ஓடுகினறாாகள ஆ! அாஜுனை
ஞல கைகளறுககபபடடவனும கிழே தளளபபடடவனும துஷட
மிருகஙகளால தினனபபடுகினறவனுமான புருஷஸரேஷடனை நீ
பாககியததினுல பாராமலிருககிறீா யுததததில கொலலபபட
சலனையும பூரிஸரவஸையும பலவகையான மருமககளைவரையு
பாககியததினுல இபபொழுது இவவிடததில நீா பாாககவிலலை
யூபததை தவஜமாககொணடவனும மஹாதமாவுமான ஸோமதத
குமாரனுடைய ரதமததியில சிதறியிருககிற அநதப பொ
குடையைப பாககியததினுல நீா பாராமலிருககிறீா' எனறுள
கறுதத கணகளையுடையவாகளான இநதப பூரிஸரவஸினுடைய மனை
விகள, ஸாதயகியினுல கொல்லபபடடிருககிற பாததாவைச சுற
யிருநதுகொணடு வயஸனிககினறாாகள கேசவ! பாததாவினுடை
விபததினுலுணடான சோகததினுல பீடிககபபடடவாகளான இநத
பெணகள தீனமாகபபுலமபிப பரிதாபபபடுமபடி எதிரில பூமியி
விழுகினறாாகள கஷடம! மாதவ! 'அஜாககிரதையுடன கூடி
வனும சூரனும யாகமசெயபவனுமான இவனுடையகையைப பீப
ஸுவானவன அறுததானனறே? இநத மிகக அருவருபபான கா
யததை எவவாறு செயதான? மேலும, ஸாதயகி, பராயோபவேச
செயதவனும கூாமையான புததியுளளவனுமான பூரிஸரவஸை
கொனறுனுதலால அதைவிட மிகக பாவமான காரியததைச செ
தான கஷததிரிய தாமமுளளவஞன இவன ஒருவன இருவாகளா
கொலலபபடடவனுகப படுததிருககிறுன ஸாதயகி, பாவமாயு
இகழசசியைத தருவதாயுமுளள இநதககாரியததை நலலோாகளிட
திலும கோஷடிகளிலும ஸபைகளிலும தானுக எவவாறு சொ
வான ?' எனறு இநத யூபதவஜனுடைய மனைவிகள அலறுகிறாாக
கைபபிடியிலஅடஙகும இடையுளளவளான இநதயூபதவஜனுடை
மனைவி கணவனுடையகையை மடியிலவைததுககொணடு தீனமாக
புலமபுகிறுள 'இநதககையானது சூராகளைக கொனறது, மித
களுககு அபயஙகொடுத்தது, ஆயிரம்பசுககளைக கொடுததது; கஷ
திரியாகளுககு நாசததை உணடுபணணினது அபபடிபபடட இ
தககையானது மேகலையை இழுபபது, பருததகொஙகைகளை மா
திபபது, நாபியையும தொடைகளையும ஜகனததையும ஸபாிசிபப
ஆடையின முடிசசையும அவிழபபது வேறுஒருவனேடுயுதததி
போாபுரிகினறவரும அஜாககிரதையுளளவருமான (இநதஎனபாத
வினுடைய கையானது) வாஸுதேவாருகில ஸாமமினறிக காரிய

ளசசெயகிற பாாததனுல அறுததுததளளபபடடது ஜனாததன ர ! அாஜுனனுடைய பெரிதானகாரியததை ஸபைகளிலும கதை ரிலும எவவணணம உரைககபபோகிறீா ? கிரீடியானவன தானே ம எவவாறு சொலவான ?" என்று இவவாறு நிநதிதது உததமியான நதபபெண பேசாமலிருநதுவிடடாள சககளததிகள தம மருமக ாய பாாததுத தூககிபபதுபோல அபபடிபபடட இவனைககுறிததுத ககிககினறனாகள பலசாலியும உணமையான பராககிரமமுடையவ யும மாதுலனும காநதாரராஜனுமான சகுனியானவன மருமகனுன ஹதேவனுல கொலலபபடடான எவன முனபு பொறகாமபுக ளள இரணடு விசிறிகளால வீசபபடடானே படுததிருககிற அப பபடட இவன பக்ஷிகளுடைய சிறகுகளால வீசபபடுகிறுன. வன நூறுநூறுகவும், ஆயிரமஆயிரமாகவும ஸவரூபஙகளை உணடு ணணிககொளளவனே மாயாவியான அவனுடைய மாயைகள பாண வதேஜஸினுல எரிககபபடடன வஞசனையில ஸமாததனுன எவன யையினுல ஸபையில யுதிஷடிரனை ஜயிததுப பெரிதான ராஜயத ததக கவாநதானே அவன எவவாறு உயிரை இழநதான ? கிருஷ்ணா ! னபுததிரனுடைய அழிவுககே கலவிகறறவனும சூதாடியுமான சகு யை நாறபககஙகளிலும பறவைகள நெருஙகியிருககினறன என் ததிராகளுடைய வதததினபொருடடும பரிவாரஙகளுடன தான சமடைவதினபொருடடும இவனுல பாணடவாகளோடு பெரிய கையானது நனகு ஏறபடுததபபடடது பிரபுவே ! நலலலோகங ா எனபுததிராகளுககுச சஸதிரஙகளால ஜயிககபபடடதுபோலவே ாபபுததியுளளவனுன இவனும சஸதிரததினுல லோகஙகள பிககபபடடன மதுஸூதன ! கோணலான எணணமுளள இந சசகுனி, நோான புததியுளள எனபுததிராகளை பராதாககளோடு ன விரோதிககுமபடி செயயாமலிருபபான ?

இருபததைநதாவது அதயாயம்

ஸதிரீவிலாபபாவம. (தொடர்ச்சி)

(காந்தாரி கௌரவபாண்டவர்களின் அழிவுக்குக் கிருஷ்ணனுடைய உபேக்ஷையே காரணமென்பதைக்கூறி அவரது சுற்றத்தார் யாவரும் அழியும்படி சபித்தது)

மாதவ ! (எவவிதததாலும) ஜயிக்கமுடியாதவனும காமபோஜ தசததிய விரிபபில படுககததககவனும காளையின திமிலபோனற

தோள்களையுடையவனும கொலலபபடடுப புழுதிகளில படுததிரு
வனுமான காமபோஜனைப பாா ரகததததால செவவனே பூசபபட
இநதக காமபோஜனுடைய சநதனப பூசசுள்ள இருகைகளை
பாாதது அதிகதுககமுளளவளும பநதுககள ஸமீபததில இலலா
ளும நாதனை இழநதவளும நடுககமுறறவளும இனியகுரலுளளவ
மான இவனுடைய மனைவி, ' ஜனேசுவா ! முனபு எநத இருகைகளி
நடுவை அடைநதிருககினற எனனை அனபானது விடடு விலகாதே
பரிகமபோனறவைகளும சநதனததால பூசபபடடவைகளுமா
அநத இரணடுகைகளும இதோ இருககினறன உடமால விடு
டிருககினற நான எநதககதியை அடைவேன ?' எனறு தீனமா
புலமபுகிறாள பலவிதமாலைகளுடைய காநதியானது வெயிலிலவா
டபபடடும நீஙகாததுபோல வாடடமுறறிருககினற ஸதிரீகளுடை
காநதியானது சரீரஙகளை விடவிலலை மதுஸூதன ! பககத்தி
படுததிருபபவனும சூரனும ஜவலிககினற தோளவளைகளை அணி
வனும விலலாளிகளுககு உபமானமாயிருபபவனுமான கலி
தேசாதிபதியைப பாா ஜனாதன ! மகததேசாதிபதியான ஜ
ஸேனனைச சூழநதுகொணடு மாகததஸதிரீகள மிக அலறுகினறாக
பாா ஜனாதன ! மானகளுடைய கணகளபோல நீணட கணக
யுடையவாகளும அதிகமாக அலறுகினறவாகளுமான மகதமஙகை
ருடைய மனததையும காதையும கவருகினற நாதமானது எ
னுடைய மனததைககவருகினறதுபோலும நனறாக விரிககபபட
படுககையோடிருபபவாகளான மகதமாதாகள நனகு சிததுகினறவ
திரஙகளையும ஆபரணஙகளையுமுடையவாகளும அழுபவாகளு
சோகததால பீடிககபபடடவாகளுமாகிப பூமியில படுககினறாக
கோஸலதேசாதிபதியும ராஜபுததிரனுமான பருஹதபலனென
பாததாவைச சூழநதுகொணடு இநதபபெணகள தனியாக இரை
கதறுகினறாகள இவனுடைய உடமபில பாயநதிருபபவைகளு
அாஜுனகுமாரனை அபிமனயுவினுடைய புஜபலததினால பாயோ
கபபடடவைகளுமான பாணஙகளை இநதபபெணகள துககததா
கவரபபடடவாகளாகிப பிடுஙகுகினறாகள, அடிககடி மோச
அடைகினறாகள மாதவ ! எலலாவிதததாலும குறறமறற
களான இநத ஸதிரீகளினுடைய முகஙகள, வெயிலாலுணடான
ஸ்ரமததினால் நனறாக வாட்டமுறறிருக்கின்ற தாமரைபபுஷப
களுடையகாநதிபோனற காநதியுளளவைகளாக்விளஙகுகின்றன அ
கியதோளவளைகளையுடையவாகளும சிறுவாகளும ஸவாணமாலை அ

தவர்களும் சூரர்களுமான த்ருஷ்டத்யும்னனுடைய புத்திரர்களனை
ரும் த்ரோணரால் கொல்லப்பட்டுப் படுத்திருக்கிறார்கள். ரத
கிற அக்னிக்ருஹத்தையும் வில்லாகிற ஜ்வாலையையுமுடையதும்
ணங்களும் சக்திகளும் கதைகளுமாகிற விறகுகளையுடையதுமான
ரோணராகிற நெருப்பை அடைந்து இவர்கள் விட்டிற்பூச்சிகள்
பால் எரிக்கப்பட்டார்கள். அவ்வாறே, சூரர்களும் அழகிய தோள்
ளைகளையுடையவர்களும் யுத்தத்தில் முன்வந்தவர்களும் ஸஹோத
களுமான ஐந்து கேகயர்கள் த்ரோணரால் கொல்லப்பட்டு யுத்தத்
ல் படுத்திருக்கிறார்கள். புடம்போட்ட பொன்னாலாகிய கவசங்
ள் அணிந்தவர்களும் ஒருபனையுயரம் த்வஜங்களுள்ள தேர்க்கூட்டங்
ளுடன் கூடியவர்களுமான இவ்வீரர்கள், ஜ்வலிக்கின்ற நெருப்புக
ர் போல் ஒளியினால் பூமியைப் பிரகாசிக்கச்செய்கின்றார்கள். மாதவ!
னத்தில் பெரிய சிங்கத்தினாலே கொல்லப்பட்ட பெரியயானையைப்
பால் த்ரோணரால் யுத்தத்தில் தள்ளப்பட்டிருக்கும் த்ருபதனைப்
ர் செந்தாமரைக்கண்ணா! அழுக்கில்லாததும் வெண்ணிறமுள்ள
தமான பாஞ்சாலராஜனுடைய குடையானது சரத்காலத்தில் சந்
ரன் போல் ப்ரகாசிக்கின்றது. இந்த மருமிமாரும் மனைவிமாரும்
க்கமுள்ளவர்களாக வயதுசென்றவனும் பாஞ்சால தேசத்தரசனு
ன த்ருபதனைத் தகனம்செய்துவிட்டு இடமாகச் செல்லுகின்றா
ர். த்ரோணரால் கொல்லப்பட்டவனும் சூரனும் சேதிதேசத்து
ர்களுள் சிறந்தவனும் மஹாத்மாவுமான த்ருஷ்டகேதுவை மாதா
் மனமிழந்தவர்களாகக் கொண்டுபோகின்றார்கள். மதுஸூதன!
ந்த வில்லாளியான இவன் யுத்தத்தில் த்ரோணருடைய அஸ
த்தை எதிர்த்தடித்துக் கொல்லப்பட்டவனாக வஜ்ரத்தினால் அடிக
பட்ட மரம்போலப் படுத்திருக்கிறான். சேதிதேசாதிபதியும் சூர
ம் மஹாரதனுமான இந்தத் த்ருஷ்டகேதுவானவன் யுத்தத்தில்
பிரம் ஆயிரமாகச் சத்துருக்களைக் கொன்று விட்டு, கொல்லப்பட
வனாகப் படுத்திருக்கிறான். ஹ்ருஷீகேச! சேனையோடும் பந்துக்க
ாடும் கொல்லப்பட்டிருக்கின்றவனும் பக்ஷிகளால் மிகவும் கொத்
படுகிறவனுமான அந்தச் சேதிராஜனை (அவனுடைய) மனைவிகள்
டைந்திருக்கிறார்கள். தாசார்ஹ! இந்தச் சேதிராஜனுடைய உத
ஸ்திரீகள்-வீரனும் படுத்திருக்கிறவனும் உண்மையான வல்லமை
ளவனுமான பேரனை மடியில் எடுத்து வைத்துக்கொண்டு அழு
றார்கள். ஹ்ருஷீகேச! அழகியமுகமுள்ளவனும் அழகிய குண்ட
களுள்ளவனும் த்ரோணரால் யுத்தத்தில் பலவாறாகப் பாணங்க

ளால அறுககபபடடிருபபவனுமான இவனுடைய புததிரனைப
மதுஸூதனா ! யுததரஙகததிலிருபபவனும சததுருககளோடு
புரிகினறவனும [1] வீரனுமான பிதாவை இனனமும நிசசய
விடடுவிலகவிலலை மகாபாகுபலமுளளவனே ! சததுருவீராக
கொலபவனும என புததிரனுககுப புததிரனுமான லக்ஷமண
இவவணணமாகப பிதாவான துாயோதனனைப பினதொட
சென்றுன மாதவ ! ஹேமநதருததுவின முடிவில காறறினுல மு
கபபடட பூதத இரணடு ஸாலவிருக்ஷஙகளபோல விழுநதிருககி
அவநதி தேசாதிபதிகளான விநதானுவிநதாகளைப பார படுததி
கினற இவவிருவரும ஸவாணமயமான தோளவளைகளையும கவ
சையும அணிநதவாகளும அமபுகளையும கததியையும விலலையுமத
தவாகளும காளகளுககொபபான கணகளுளளவாகளும நிாமலம
பூமாலைகளை அணிநதவாகளுமாயிருககிறாகள கிருஷணா ! எவா
துரோணா பீஷமா சூரியகுமாரனன காாான கிருபா துாயோதன
துரோணபுததிரா ஸிநதுதேசாதிபதியான ஜயததரதன ஸோம
தன விகாணன சூரனன கிருதவாமா இவாகளிடததினினறு
படடாாகளோ அபபடிபபடட பாணடவாகள அனைவருமே உன
டன கூடக கொலலபபடததகாதவாகளதாம எநதப புருஷஸ்ரே
டாகள சஸதிரஙகளுடைய வேகததினுல தேவாகளைககூடக கொ
வாாகளோ அபபடிபபடட இநத வீராகள யுததததில கொல
படடாாகள காலததினுடைய மாறுபாடடதைப பார மாதவ ! சூ
களான இநத க்ஷததிரிய சிரேஷடாகளும சூராகளும விததைதண
கறறவாகளும மனவுறுதியுளளவாகளுமான எனது புததிராகளு
க்ஷததிரியாகளால கொலலபபடடாாகளாதலால நிசசயமாகத
வததுககு அதிகபாரமானது ஒனறுமிலலை கிருஷணா ! நீ விருப
நிறைவேறுமல மறுபடியும உபபலாவயததுககுத திருமபிபபோ
பொழுதே, பலசாலிகளான என புததிராகள மாணடாாகள சநத
வின புதலவரான பீஷமராலும புததிமானன விதுரராலும, 'உ
பிளளைகளிடம நேசமபாராடடாதே' எனறு அபபொழுதே சொ
லக கேடடேன ஜனாததனா ! அவவிருவருடைய இநத எண
மானது வீணாகததகாததனறே ? சீககிரததிலேயே எனனுடை
புததிராகள சாமபலாகிவிடடாாகள " எனறுள

பாரதரே ! சோகமிகுநதவளான காநதாரி இவவணணமுரை
துத துககததால அறிவழிககபபடடவளாகித தைாயததைவிட

[1] ஒருசொல விடபபடடது

மியில் விழுந்தாள். பிறகு, கோபத்தால் கவரப்பட்ட அங்கங்க
ளுள்ளவளும் புத்ரசோகத்தால் கவரப்பட்டவளுமான அவள், துன்ப
முற்ற இந்திரியங்களுடன் கூடியவளாக ஸ்ரீ கேசவர்மீது தோஷத்
தைக் கூறலானாள் "கிருஷ்ண! ஜனார்த்தன! ஒருவரோடொருவர்
கோபங்கொண்டவர்களும் அழிந்துபோகின்றவர்களுமான பாண்ட
வர்களும் தார்த்தராஷ்டிரர்களும் உன்னால் யாதுகாரணத்தால் உபே
க்ஷிக்கப்பட்டார்கள்? மதுஸூதன! மஹாபாஹு! பலமுள்ளவனே!
வல்லமையுள்ளவனும் அனேக வேலைக்காரருடன் கூடியவனும் பெரி
தான சேனையில் நிலைபெற்றிருப்பவனும் இருதிறத்திலும் ஸமர்த்த
னும் செல்வாக்குள்ளவனும் (இந்தநாசத்தை) விரும்பினவனுமான
நீ கௌரவர்களுடைய அழிவை உபேக்ஷித்ததமையால் அதன்பயனை
அடைவாயாக. நான் கணவருக்குப் பணிவிடைசெய்வதால் சிறிது
ஸம்பாதித்ததும் (பிறரால்) அடையமுடியாததுமான தவத்தினால்,
சக்ரத்தையும் கதையையும் தரித்திருக்கிற உன்னைச் சபிக்கிறேன்.
கோவிந்த! அன்யோன்யம் கொல்லுகின்ற ஞாதிகளான கௌரவர்
களும் பாண்டவர்களும் உன்னால் உபேக்ஷிக்கப்பட்டமையால் (உன்
னுடைய) ஞாதிகளை வதம் செய்யப்போகிறாய். மதுஸூதன! இது
முதல் முப்பத்தாறாவது வருஷம் வந்தவுடனே, நீயும், ஞாதிகளும்
மந்திரிகளும் புத்ரர்களும் கொல்லப்பட்டவனாகவும் காட்டில் ஸஞ்சரிப்
பவனாகவும் அநாதன்போல் அறியப்படாதவனாகவும் உலகங்களில்
காணப்படாதவனாகவும் நிந்திக்கப்பட்ட உபாயத்தினால் நாசத்தை
அடையப்போகிறாய். இந்தப் பரதஸ்திரீகள்போல் உன்னுடைய
ஸ்திரீகளும் இவ்வாறு புத்ரர்களும் ஞாதிகளும் பந்துக்களும் கொல்
லப்பட்டவர்களாகப் பரிதவிக்கப்போகின்றார்கள்" என்று சபித்தாள்.
உதாரமான மனமுள்ள வாஸுதேவர் கோரமான அந்தவசனத்
தைக்கேட்டுக் காந்தாரீதேவியைப்பார்த்து எதிரில் சிறிது புன்சிரிப்
புடன் சொல்லலானார் "க்ஷத்திரியஸ்திரீயே! நானும் இதை இவ்
வாறு ஆகப்போகிறதென்று அறிவேன். என்னால் அனுஷ்டிக்கப்பட்ட
தையே நீ அனுஷ்டிக்கிறாய். வருஷ்ணிகள் தெய்வத்தினாலேயே விநா
சம் அடையப்போகிறார்கள். இதில் ஸம்சயமில்லை. கல்யாணி! என்
னைத்தவிர வேறொருவன் வருஷ்ணிகளின் கூட்டத்தை ஸம்ஹரிப்ப
வன் இல்லை. அவர்கள் வேறு மனிதர்களாலாவது தேவர்களாலா
வது தானவர்களாலாவது கொல்லப்படத்தகாதவர்கள். யாதவர்கள்
ஒருவருக்கொருவரால் செய்யப்படும் நாசத்தை அடையப்போகிறா
ர்கள்" என்றுகூறினார். தாசார்ஹர் இவ்வாறு கூறியவுடன், பாண்ட

வர்கள மனததில நடுககமுறறவாகளும மிகக துனபத்தைத் அடை
வாகளும உயிரில ஆசையறறவாகளுமானாகள

ஸ்திரீவிலாபபர்வம் முற்றிற்று

இருபததாறுவது அதயாயம

ஶராததபாவம.

(சோகத்தால் பூமியில் விழுந்த காந்தாரியைக் கோவிந்தர் தே
றியதும், யுதிஷ்டிரருடைய அனுமதிப்படி மரித்தவர்களை விதுரர்
ஸஞ்சயன் முதலானவர்களால் தகனம் செய்வித்ததும்)

ஸ்ரீபகவான சொலலுகிறா "காநதாரி! எழுநதிரு, எழு
திரு சோகததில மனததைச செலுததாதே துராதமாவும பொ
மையுளளவனும அளவுசகுமிஞசி அகஙகாரஙகொணடவனும கொடி
வனும பகையில விருபபமுளளவனும பெரியோாகளுடைய கட
ளையை மீறுபவனும உனபுததிரனுமான துாயோதனனை முனனிட
(உனனுடைய) கெடடநடையை நலலதெனறு எணணுகிறாய ஆ
லால, உனனுடைய குறறததினலேயே கௌரவாகள நாசமடைநத
கள உனனால செயயபபடடிருககிற குறறததை இபபொழுது எ
மீது ஏறறுவதறகு என விருமபுகிறாய? எவன மரிததவனைபப
றியோ, ஒடிபபோனவனைபபறறியோ, காணுமல போனவனைபப
றியோ வியஸனபபடுகிறானே அவன துககததோடு துககததை அ
கிறான, இரணடனாததஙகளை அடைகிறான பராமமணஸதிரீயா
வள தவஞசெயபவனைக காபபமாகத தரிககிறாள பசுவானது பார
ததைச சுமககககூடிய காளையைக காபபமாகததரிககிறது பெணகு
ரையானது ஓடுநதனமையுளள குதிரையைக காபபமாகததரிககிற
சூதரபபெணணானவள பணிவிடை செயபவனைக காபபமாகதத
கிறாள வைஶயபபெணணானவள பசுககாபபவனைக காபபமாக
தரிககிறாள உனனைபபோன்ற ராஜபுததிரி யுததததில மரணத
விருமபும க்ஷததிரியனைக காபபததில தரிககிறாள" எனறாா வா
தேவா மறுபடியும சொலலியதும அபபிரியமாயிருபபதுமான அ
வாாததையைககேடடுக காநதாரியானவள சோகததால கணகல
முறறவளாகப பேசாமலிருநதுவிடடாள

"தாமததை அறிநதவனும ராஜரிஷியுமான திருதராஷ்டிரே
புததிக்குறைவினாலுணடான அஜஞானததை அடககிககொண

ர்மராஜரான யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்து, “பாண்டுநந்தன! உயிரோ
டிருந்துபோனவீரர்களுடைய தொகையை அறிந்தவனாயிருக்கிறாய்
மாண்டவர்களுடைய தொகையையும் அறிவாயாகில் எனக்குச்
சொல்” என்று வினவ, யுதிஷ்டிரர், “அரசரே! இந்த யுத்தத்தில்
பத்துக்கோடிவீரர்களும் இருபதினாயிரம்வீரர்களும் அறுபத்தாறு
கோடிவீரர்களும் கொல்லப்பட்டார்கள் ராஜேந்திரரே! பாரதரே!
[1] காணாமற்போனவீரர்களின் தொகை பதினாலாயிரமும் வேறுபதினா
யிரமும் நூறாயிரமும் அறுபதினாயிரமுமாம்” என்று கூறினார். திருத
ராஷ்டிரன், “புருஷோத்தம! யுதிஷ்டிர! அவர்கள் என்னகதியை
அடைந்தார்கள்? மஹாபாஹுபலமுள்ளவனே! அதனை எனக்குச்
சொல்; நான் உன்னை எல்லாம் தெரிந்தவனென்றெண்ணுகிறேன்”
என்று வினவ, யுதிஷ்டிரர், “உத்தமமான யுத்தத்தில் மகிழ்ச்சியுள்ள
வர்களான எவர்களால் சரீரங்கள் ஹோமஞ்செய்யப்பட்டனவோ
உண்மையான வல்லமையுள்ள அவர்கள் தேவராஜனுடைய லோகத்
திற்கு ஸமமான லோகங்களை அடைந்தார்கள். பாரதரே! எவர்கள்
சாகவேண்டுமென்றெண்ணங்கொண்டு ஸந்தோஷமில்லாத மனத்
துடன் போர்புரிந்து யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டார்களோ அவர்கள் கந்
தர்வர்களோடு சேர்ந்தார்கள். எவர்கள் யுத்தபூமியில் நின்று பின்வாங்
கினவர்களாகவும் உயிரை யாசிக்கின்றவர்களாகவும் சஸ்திரத்தினால்
மரணத்தையடைந்தார்களோ அவர்கள் குஹ்யகர்களைக் குறித்துச்
சென்றார்கள். எந்தவீரர்கள் யுத்தத்தில் பகைவர்களால் அடித்துத்
தள்ளப்படுகின்றவர்களும் பலங்குறைந்தவர்களும் ஆயுதமிழந்தவர்
களும் வெட்கத்தையடைந்தவர்களும் மஹாத்மாக்களும் சத்துருக்
களுக்கு நேரில் நிற்பவர்களும் கூர்மையான சஸ்திரங்களால் வெட்டப்
படுகின்றவர்களும் க்ஷத்திரியதர்மத்தைக் கைக்கொண்டவர்களுமாகக்
கொல்லப்பட்டார்களோ நல்ல ஒளியுள்ளவர்களான அந்தவீரர்கள்
பிரமலோகத்தை அடைந்தார்கள் மன்னரே! எவர்கள் இந்த யுத்த

1 ‘ஜூலக்ஷாணம்’ என்பது ‘அலக்ஷாணம்’ என்று மாற்றப்பட்டது. நூற்றறுபத்தாறுகோடியே இருபதினாயிரவர் இந்தப்போரில் கொல்லப்பட்டார்கள் ராஜேந்திரரே! காணமற்போனவீரர்களின் (தொகை) பதினாலாயிரமும் வேறுபதினாயிரமும் நூற்றறுபத்தைந்துமாம்’ என்பது பிரியாகையான புஸ்தகபாடம்

‘One billion six hundred and sixty millions and twenty thousand men have fallen in this battle Of the heroes that have escaped, the number is twenty-four thousand one hundred and sixty five’ என்பது இங்கிலீஷ் மொழிபெயர்ப்பு.

இருபத்தேழாவது அத்யாயம்.

ஸ்ராத்த பர்வம். (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரன் யுதிஷ்டிரர் முதலியோர் கங்கைக்கரைக்கு வந்ததும், இறந்தவர்களுக்குத் தர்ப்பணம் செய்யத் தொடங்கியவுடன், குந்தி கர்ணனும் தன் பிள்ளையென்பதை யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறி அவனுக்கும் தர்ப்பணம் செய்யச்சொல்லியதும், யுதிஷ்டிரர் முதலியோர் உதகதர்ப்பணம் செய்ததும்)

அவர்கள், மங்களகரமானதும் புண்யஜலத்துடன் கூடியத[..]
ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணுகிறதும் தெளிந்ததும் பெரிய உ[..]
முள்ளதும், பெரிய காடுகளுள்ளதுமான கங்கையை அடைந்து [..]
ணங்களையும் உத்தரீயங்களையும் தலைப்பாகைகளையும் விசித்திரப்[..]
கவசங்களையும் கழற்றிவைத்துவிட்டுக் கங்கையில் முழுகினா[..]
பிறகு, எல்லாக்கௌரவஸ்திரீகளும் மிக்க துயரத்துடன், கூடி-
களாக அழுதுகொண்டே தகப்பனார்களுக்கும் உடன்பிறந்தார்[..]
கும் பேரன்மார்களுக்கும் தம்முடைய பந்து ஜனங்களுக்கும்[..]
திரர்களுக்கும் சிறந்தபெரியோர்களுக்கும் கணவர்களுக்கும், ஜ[..]
பணம் செய்தார்கள். தாமங்களை அறிந்தவர்கள், நண்பர்களுக்கு[..]
ஜலதர்ப்பணம் செய்தார்கள். வீரபத்னிகளால் வீரர்களுக்குஜல[..]
செய்யப்படவே, கங்கையானது நல்ல இறங்குந்துறையுள்ள தா[..]
மீண்டும் அதிகமாகப் பெருகவும் பெருகியது, கடலுக்கு ஒப்பா[..]
ஆனந்தமில்லாததும் உத்ஸவமில்லாததுமான அந்தக் கங்[..]
னது வீரபத்னிகளால் நாற்பக்கத்திலும் சூழப்பட்டதாகவிளங்[..]

மஹாராஜரே! பிறகு, சோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்டி[..]
ளான குந்தியானவள் அழுதுகொண்டு வெட்கத்தினால் மெ[..]
வாகினால் புத்திரர்களைப்பார்த்து இந்தவசனத்தை உரைக்க[..]
"பாண்டவர்களே! மஹாவில்லாளியும் ரதயூதபதிகளுக்[..]
யூதபதியும் வீரலக்ஷணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவனுமா[..]
வீரன் யுத்தத்தில் அர்ஜுனனால் கொல்லப்பட்டானோ, எவ[..]
புத்ரனென்றும் ராதாபுத்ரனென்றும் எண்ணினீர்களோ, எ[..]
வானவன் சேனைநடுவில் சூரியனைப்போல விளங்கினானோ[..]
முன்பு பரிவாரங்களுடன் கூடின உங்களனைவர்களையும் [..]
சண்டைசெய்தானோ, எவன் துர்யோதனனுடைய சேனை[..]
யும் நன்றாக நடத்திக்கொண்டு விளங்கினானோ, வீர்யத்தில்[..]

கரானவன பூமியில ஒருவனுமிலலையோ, சூரனுன எவன பூமியில
பபொழுதும பிராணனை விடுவதாலும புகழையே விருமபினுனே,
தயஸநதனும யுததஙகளில ஓடாதவனும சிறநத செயகைகளை
டையவனும பிராதாவுமான அநதக காணனுககு உதகதானம செய
ஙகள அவன உஙகளுக்கு முநதிப பிறநத பிராதா அந்தச சூரன
ணடலஙகளுடனும கவசததுடனும ஸூரயனுககு ஸமமான
நதியுடனும்கூடியவனுக ஸூரயனுல எனனிடததில பிறநதான் ''
னறு சொனனுள பாணடவாகளனைவரும மாதாவினுடைய அபரிய
ான வசனததைககேடடு, காணனைக குறிததே வியஸனபபடடு,
ணடும அதிக துயாததை அடைநதவாகளானுாகள பிறகு, புருஷ
ரேஷடரும வீரரும் சூநதிபுததிரருமான அநதயுதிஷடிரா, ஸாபபூழு
பாலப பெருமூசசுவிடடுககொணடு தாயபப பாாதது (பினவரு
ாறு) உரைக்கலானுா "எநத மஹாரதனுகிற பெருமடுவானது
ாணஙகளாகிற அலைகளுளளதாகவும தவஜஙகளாகிற நீாசசுழல
ளளதாகவும பருதத புஜஙகளாகிற பெரிய முதலைகளுளளதாகவும
லதவனியில நனருக அலைககபபடடதாகவும இருநததோ, எவனு
டைய அமபுவிழும இடததை அடைநது தனஞசயனைததவிர வேறு
ருவனும நிறகமாடடானே தேவகுமாரனும குணடலஙகளுடனும
வசததுடனும்கூடியவனும சூரனும சூரியனுககுச சமமான ஒளி
பாருநதினவனுமான அவன எவவாறு உனககுப புததிரனுக முநதி
ணடானுன ? எவனுடைய புஜஙகளின பிரதாபததினுல நாம எப
பாழுதும தவிககசசெயயபபடடோமோ அவனை, அகனியை வஸ
ிரததினுல மறைபபதுபோல எவவாறு மறைததாய ? எவனுடைய
ககளின பிரபாவததினுல துாயோதனன நமமிடததில பகைபபதில
ிருபபமவைததானே அநத மூததோனை எவவாறு சொலலாமலிருந
ாய ? காணடீவததை விலலாககககொணட அாஜுனனுடைய பலமா
ாது எஙகளால எவவாறு பினபறறபபடடதோ அவவாறே தாாதத
ாஷடிராகளால பினபறறபபடட மஹாவிலலாளியான காணனை
வவாறு மறைததிருநதாய ? ரதிகனும சூநதிபுததிரனுமான காண
னததவிரப பலசாலிகளுள சிறநதவனுன வேறு ஒரு ரதிகன எலலா
ரசாகளுடைய படையையும எதிர்ககவிலலை அவன எஙகளுககு
நதிபபிறநத பிராதா , எலலாச சஸதிரதாரிகளுளளும சிறநதவன
புதபுதவிககிரமததையுடைய அவனை நீ முநதி எவவாறு பெறருய ?
நதோ ! நீ ரஹஸயததை மறைதததனுல நாஙகள கெடுககப
டடோம காணனுடைய நாசததினுல பநதுககளும நாஙகளும

துனபபபடுததபபட்டோமனறே? அபிமனயுவின விநாசததிஞலும திரௌபதீபுததிரர்களுடைய வததிஞலும பாஞசாலாகளுடைய விநாசததிஞலும கௌரவாகளுடைய வததிஞலும உணடான து கததைவிட நூறுமடஙகு பெரிதான இநததுககம நோநதுவிட்டது காணனைபபறறியே துககிககிறேன; அகனியில போட்டபபட்டவ போல எரிககபபடுகிறேன இவவுலகில் கௌரவாகளுககு நாசத உணடுபணணினதும கோரமுமான இநத அனாததமானது நோ விருககுமாகில ஸவாககததிலிருபபதாஞலும அடையததகாத வஸ ஒனறுமிராது'' எனரூா

அரசரே! தாமராஜருமப பிரபுவுமான யுதிஷடிரா இவவணண அதிகமாகப புலமபி மெதுவாக அழுதா; அநதக காணனுககு உதக தைபுமவிட்டாா பிறகு, அநத உதகதானகாமாவானது செயயபபடு போது அவவிடததில இருபககததிலுமிருநத அநதஸதிரீகளனைவரு உடனே உரகக அலறினாகள பிறகு, குருதேசாதிபதியும புத மானுமான யுதிஷடிரா, ஸஹோதரனிடததிலுளள அனபிஞல, ப வாரஙகளுடனகூடின காணனுடைய ஸதிரீகளை அழைததுவரச் செ தாா தாமாதமாவான அநத யுதிஷடிரா அநத ஸதிரீகளோடு அடு துசசெயயததகக காணனுடைய பிரேதகிருதயம அனைததையு மிகுதியான தகஷிணைகளுளளதாக விதிபபடி செயதாா பாரதரே அநதத திருதராஷடிர ராஜனும ஆலஸயமிலலாதவஞகத தாபபண செயதுவிடடுப பாாயையுடன, கஙகையிலிருநது கரை எறினெ கலககமுறற இநதிரியஙகளுடன கூடினவரான அநத யுதிஷடிரரே 'பாபியான எனஞல, சிறநதவனும ஞாதியுமான அபபடிபபட பிராதா கொலலபபட்டான ஆதலால, எது ரஹஸயமோ அது இ ஸதிரீகளுடைய மனததில தஙகாமலிருககககடவது' எனறு இ வாறு சொலலிவிடடு, எலலாப பிராதாககளுடனும கஙகைநதியினி னும மேலே எறிஞா கஙகையின கரையை அடைநதாா'' என சொனனா

ஸ்ரீ பார்வம் முற்றிற்று

ஸதிரீபாவம முறறிறறு.

